

Julijana Ebert se dagboek

Vader Slavko Barbaric het Julijana Ebert op 19 Mei 1984 in Međugorje gedoopt.

(J) Julijana voor haar huis in die Swartwoud – in 2014.

Heiliges Kreuz und das Blutzeichen
von Rodalben; Ein Geschenk von
Pater Gebhard Maria Heyder OCD
- Regensburg

Verduideliking

Volgens die besluit van die Kongregasie vir die Leer van die Geloof, uitgereik deur Pous Paulus VI (14 Oktober 1966), is Artikels 1399 en 2318 van die kanonieke reg afgeskaf.

Godsdienstige geskrifte mag deur die gelowiges gelees en versprei word sonder uitdruklike kerklike toestemming, mits hulle in ooreenstemming is met die algemene Christelike moraal.

Kommentaar:

Die Heilige Here en God is ook 'n lewende God in die Heilige Hostie. Die Heilige God is teenwoordig selfs in die kleinste deeltjies (soos gesien kan word in die Heilige Teken van Rodalben: 'n klein rooi kolletjie, sigbaar onderaan links van die teken van die Bloed).

Daarom moet 'n patene gebruik word wanneer Heilige Nagmaal bedien word.

**In ooreenstemming met die wil van die Almagtige Heilige Drie-eenheid,
† die Vader, die Seun en die Heilige Gees, ek, Julijana
Ebert,
het hierdie dagboek geskryf.**

(Gratis)

U kan die dagboek, al die gebede, mirakels en CD's hier gratis aflaai:

www.gnadenvolle-gebete.de

www.vater-unser.net

www.wertvolle-gebete-und-erlebte-wunder.de

D-Forbach, Erbersbronn – Deidesheim – Niederkirchen – VSA

Vorberei vir druk: Maart 2026

Skrywer: Die Almagtige Heilige Drie-eenheid, Julijana Ebert
Oorgeskryf uit die oorspronklike dagboek deur: Bernhard
Kopenhagen Taalredigering vir tikfoute deur Broer in Christus
Samuel

Deinen Tod, o Herr, verkünden wir
und deine Auferstehung preisen wir
bis du kommst in Herrlichkeit.

Aus unserer Pfarrgemeinde verstarb

Julijana Ebert

Trauerfeier mit Beerdigung

Donnerstag 18.12.2025

Friedhof Forbach

Der Herr schenke der Verstorbenen ewigen Frieden.

Unsere Anteilnahme gilt den Angehörigen.

Julijana Ebert
Kolpingstraße 19
68789 – St. Leon-Rot (*adres destyds*)

April 1991:

Oor ongeveer sewe jaar het ek gehuiwer om neer te skryf wat ek ervaar het sedert die dag van my doop, op 19 Mei 1984. Ek het visioene ervaar, en nou hoor ek stemme – die stem van die Here Jesus Christus, of die stemme van engele, of die stem van die onreine gees – en ek voel die aanvalle van die duiwel.

Ek het dit steeds uitgestel omdat ek nie geweet het of dit werklik van enige nut sou wees nie. Daar is soveel soortgelyke dinge, soos kasette en boeke oor hierdie onderwerp. Ek het ook aanvaar dat elke Katoliek hierdie stem hoor en hierdie diep vrede ervaar tydens eenheid met die Here Jesus Christus by Heilige Kommunie. Ek het nie besef dat dit 'n spesiale charisma en 'n genade van God is nie. 'n Ander rede vir my huiwering was my swak Duitse taalvaardigheid. En die belangrikste is dat ek by myself gedink het dat mense wat nie bid, vas, boet en nie volgens die Tien Gebooie leef nie, tog nie in God kan glo nie, met die uitsondering van dié aan wie God die genade van geloof verleen. Ek het ook hierdie groot genade ontvang, nie omdat ek goed was nie, maar omdat ek 'n sondaar was. Die barmhartige God verleen genade aan wie Hy wil, wanneer Hy wil, waar Hy wil en so veel as wat Hy wil. Want Hy ken my siel beter as al die kardinale, biskoppe en priesters in die hele wêreld.

Ek het besef dat die Drie-enige God my beste Vader is en dat die Geseënde Maagd Maria is my beste Moeder, en dat die belangrikste ding 'ware liefde' is, wat niemand anders as U kan gee nie. Want daar is ook pseudo (valse) liefde, wat sy boosheid maskeer met die voorkoms van deug.

My hele lewe lank het ek gesoek na iemand wat my nie net liefhet nie, maar vir wie ek ook liefhet. Na 'n lang soektog het ek dit gevind. Tog het ek nie

gevind 'iemand', maar die ware, lewende God, met wie ek myself geestelik verskeie kere per dag verenig en wie ek een keer per dag in die Heilige Kommunie ontvang.

Veral verenig ek myself met Hom in die Heiligste Sakrament, wanneer ek die Heilige Hostie ontvang, waar Hy teenwoordig is as ware God en ware mens van vlees en bloed.

Deur ons hemelse Moeder Maria, wat haarself in Medjugorje die Vredeskoningin noem, kon ek my eerste tree na God neem.

Voor my doop was ek blind en doof. Ek het destyds nog nie ware vrede geken nie. Herhaaldelik is ek deur hierdie innerlike onrus oorweldig, en daar was ontelbare nagte waarin ek nie kon slaap nie. Nou is ek 'n getuie van die ware vrede wat net die Drie-enige God kan gee, en geen ander persoon op hierdie aarde nie.

Daarom wil ek, elke keer as ek in die Heilige Kommunie met Hom verenig word, altyd sê: 'U is my Vredeskoning.' Dit is nie ons mense wat vrede maak nie; ons moet eerder God om vrede vra en dit as 'n geskenk van God en as God se genade aanvaar.

24 April 1991

Ek het in die kapel gebid van 12:05 tot 12:40. Ek moet sê dat ek nie van die kapel se uiterlike voorkoms hou nie. Daar is lelike standbeelde voor die kapel, en binne lyk die tabernakel soos 'n oond. Dit is dus baie modern in ontwerp. Aanvanklik het ek dikwels gehuil wanneer ek in die kapel gebid het, want ek het dit as 'n belediging van God beskou. Nietemin is ek keer op keer daarheen teruggetrek om te bid, want ek het gevoel dat die lewende God ook in hierdie kapel teenwoordig is. En tog loop soveel mense – dokters, verpleegsters en pasiënte – elke dag verby hierdie kapel sonder om Ons Here te eer.

Soos ek elke dag tydens my middagete-pouse gedoen het, was ek diep in gebed met die Verlosser ondergedompel. Vir die eerste keer het ek gehoor: 'Ek is jou geestelike gids':

Ek was 'n bietjie geskok; eintlik was ek meer verstom as geskok. Na 'n rukkie het dit weer gebeur. Daarna het ek die Verlosser gevra wat ek eers moes doen as Hy my geestelike gids was. Die Verlosser het vir my gesê: 'Eerstens moet jy jouself aan My wy.'

My eerste gedagte was: 'Hier is weer 'n woord wat ek moeilik kan verstaan.'

Ek het die woord 'konsekreer' al voorheen gehoor, maar ek het nog nie sy dieper betekenis geken nie. Ek het vir Jesus gesê dat ek hom reeds alles gegee het – my hart, my lewe, my siel, my liggaam. Maar die Verlosser het vir my gesê: 'Ek wil jou toekoms hê.'

En ek het geantwoord dat Hy dit ook kon hê.

Toe het ek vir Jesus gevra of ek dit vir die priesters moes vertel, en ek het aan Vader Dochat, Vader Johannes, Vader Vogt en Vader Gebhard Heyder gedink, wat tans my geestelike leiers is. Die Verlosser het gesê: "Ja."

Die hele dag was ek gelukkiger as wat ek nog ooit in my lewe was. Die Verlosser het soveel genade aan my bewys dat ek dit nie in woorde kan beskryf nie, en daarvoor kan ek Hom nie genoeg bedank nie. Dit was eenvoudig onbeskryflik om hierdie innerlike vreugde te ervaar. Ek was eenvoudig 'n ander mens.

In die aand het ek na die Kapel van St Roch in Mingolsheim gegaan. Ek het daar belydenis afgelê. Alhoewel die priester gesê het dit was nie sondes nie, wou ek heeltemal rein wees. Na die Heilige Kommunie het ek selfs meer genade ontvang. Ek kon dit skaars langer dra. My hart het van liefde gebrand. Toe ek die kapel verlaat het, het ek gehuil oor die oorfloedige genade wat ek toegelaat is om te ontvang. Toe het ek my vriende uit die gebedegroep, Hilde en Hedwig, ontmoet en vir hulle van my ervaring vertel. Hulle het in my vreugde gedeel. Op pad huis toe het ek 'n blinde swart man ontmoet wat deur 'n vrou gelei is. Ek het die blinde man 'n rozenkrans gegee en die vrou 'n geseënde beeld van Ons Vrou, en het die Verlosser gevra om ook aan hierdie mense die genade te verleen wat ek toegelaat is om te ontvang. Die blinde man was baie bly, en ek het toe huis toe gery. By die huis kon ek niks eet nie omdat ons besoekers gehad het. Ons het saam 'n dekade van die Rozenkrans gebed, wat ek toe aan Ons Vrou opgedra het.

Daardie nag, omstreeks 23:30, het die versoeking onmiddellik gekom. Ek het in die bed gelê toe ek skielik gevoel het iemand spring op my af en skud my. Ek het net 'Jesus' gesê, en dit was verby. Toe het ek weer aan die slaap geraak.

25 April 1991 – Donderdag

In die aand in Rot, in die kerk voor die Heilige Mis, het ek die Aangrypende Rozenkrans gebed. Na die Heilige Kommunie het ek my met Jesus verenig. Jesus het vir my gesê: "Wees stil." Na 'n paar minute se stilte het ek die Verlosser gevra wat ek moes doen, aangesien ek Hom immers my wil gegee het. Ek het die Verlosser se antwoord ontvang: "Jy moet altyd getrou aan My bly." Toe was dit weer stil, totdat ek gehoor het: "Jy mag nie sonder My weggaan nie." Ek het bedink wat die Verlosser bedoel het en by myself gedink dat ek my geestelik met die Verlosser moes verenig voordat ek vertrek. Maar ek het besluit om my belydenisvader daarna daaroor te vra. By die huis, na

Heilige Mis, het Vader Johannes Ordinski my opgebel. Hy het my oor die telefoon geseën. 'n Paar minute later het my man die hoorn weer aan my gegee. Hierdie keer was Vader Gebhard Heyder van Regensburg aan die telefoon. Ons het ooreengekom dat ek hom die volgende Sondag om 11:00 sou besoek. Hy het my ook oor die telefoon geseën. Hierdie seën was anders as dié van Vader Johannes. Ek het so baie liefde en krag in Vader Gebhard Heyder se seën gevoel dat ek onmiddellik ná die oproep drie Ons Vaders vir hom gebed het.

Sedert my doop praat ek met pasiënte – nie met almal nie, maar net met dié na wie die Heilige Gees my lei. Dit was vandag ook die geval, toe 'n pasiënt vir my gesê het dat sy al drie dae lank pyn in haar wange gehad het wat nie wou weggaan nie. Ek het spontaan geantwoord: "Dié met min geloof moet langer ly." (Dit is woorde wat die Heilige Gees my gegee het.) Sy het geglimlag en gesê dis goed.

26 April 1991 – Vrydag

By die werk het 'n pasiënt by my gekla terwyl hy röntgenfoto's laat neem het. Hy het 14 dae tevore 'n operasie gehad en dit het glad nie gehelp nie, en nou moes hy weer 'n operasie ondergaan. Eers het ek gedink: "Ek sê niks." Maar toe ons klaar was met die röntgenfoto's, het ek hom skielik gevra: "Bid jy nou meer of minder?" Vol trots het hy gesê hy is 'n vrye man, hy glo nie in God nie en daar is geen God nie.

Ek het geantwoord: "As jy glo jy het 'n brein, glo jy ook dat daar 'n God is." Vol vreugde het hy geantwoord: "Dis 'n goeie een, ek het dit nog nooit gehoor nie." Daardie aand in Rot, in die kerk voor die Heilige Nagmaal, het ek die suster (non) gesien.

Dit was regtig moeilik vir my om na die non toe te gaan om die Heilige Nagmaal te ontvang, en ek het gevra

Jesus: "Ek het jou my wil gegee." Jesus het gesê: "Gaan na die priester." En die non het verby my gestap sonder om my die Lichaam van Christus aan te bied om te ontvang.

Ek het die Heiligste Liggaam van Christus van die priester ontvang.

27 April 1991 – Saterdag

Daardie oggend het ek dit baie moeilik gevind om op te staan. Tog was ek vasbeslote om die Heilige Mis by te woon. Dit het om 7:15 vm in die pelgrimskerk in Waghäusel begin. Alreeds op pad na Waghäusel en voor die Heilige Mis in die kerk het ek gebid vir die priester wat hierdie Mis sou vier. 'n Bejaarde priester, Vader Alanus, het die Mis gevier, en ek het gevoel en kon ook sien dat Vader Alanus dit moeilik gevind het om die Mis te vier. Hy is in sy toewyding gesteur. Voor die Konsekrasie het ek 'n visioen gehad. Ek het Vader Alanus in die donker by die altaar sien staan en die Mis vier. Ek was hieroor baie verbaas en het gewonder wat dit sou kon beteken. Terwyl hy die Heilige Kommunie uitgedeel het, het ek sy huiwering gevoel om vir my die Allerheiligste Kommunie te gee terwyl ek gekniel het. Aangesien daar geen kommunieheining in die kerk is nie, moes ek op die vloer kniel. Ek kan slegs die Heilige Kommunie ontvang terwyl ek kniel, omdat ek groot eerbied vir die Drie-enige God het.

Hy het gearzeld en die Heiligste Hostie ongeveer tien sentimeter van my mond af gehou. Ek het my mond oopgemaak, en die Heiligste Hostie het uit eie beweging van daardie afstand in my mond gevlieg. Dit was nie die eerste keer dat ek dit ervaar het nie; by ander priesters ook het die Heiligste Liggaam van Christus vanself na my gekom.

Omstreeks 10:30 vm het ek na die Karmeliet-klooster in Speyer gegaan. Ek wou die kerse gaan haal wat die simbool van die Kosbare Bloed van Rodalben dra.

Daarna het ek prelaat Bruno Tiebes by Engelgasse 4, die bejaardesorgtehuis in Speyer, besoek. Dit was teen die middag, en omdat ek vir hom moes wag, het ek 'n rozenkrans vir hom in die kapel gebid. Ongeveer 'n jaar tevore het ek Prelaat Tiebes in Mingolsheim by die St Roch-kapel ontmoet. Saam met Vader Zeitler, van die St

Augustinus, ons het destyds oor Rodalben gepraat, insluitend die wonder van die bloed by Rodalben. Destyds het Monsignor Tiebes nie daarin geglo nie en het hy uitdruklik daarteen gepraat.

Die hele jaar deur het ek vir hom gebid en Jesus gevra om hom nie te laat sterf sonder om verlig te word oor die gebeure by Rodalben nie. Monsignore Bruno Tiebes het my onmiddellik herken toe ek hom besoek het. Ek het vir hom 'n bos rooi rose en 'n kers met die simbool van die

Prysiaanse Bloed van Rodalben, asook 'n boek deur Vader Gebhard Heyder oor die gebeure by Rodalben. Hy was baie tevrede met hierdie geskenke en het my gevra om sy groete aan Vader Gebhard Heyder oor te dra en vir hom te sê dat hy hom deeglik oor die gebeure by Rodalben ingelig het. Hy was ook nie meer so sterk daarteen gekant soos 'n jaar tevore nie. Voor hierdie besoek was ek by die mark in Speyer en het nie geweet watter blomme ek vir die prelaat moes koop nie. Ek het die Verlosser gevra, en Hy het geantwoord: 'Alles wat jy aan 'n priester gegee het, het jy aan My gegee.' Ek het toe besluit op 'n bos rooi rose.

Dit is eenvoudig wonderlik om Jesus in elke priester te sien.

28 April 1991 — Sondag

Vandag het ek die Heilige Mis bygewoon in die Karmeliet-klooster in Regensburg. Daar het ek ook ongeveer vier en 'n half uur saam met Vader Gebhard Heyder deurgebring. Ek dank God dat ons sulke priesters het. Tydens ons gesprek het ek hom meer as 20 vrae gevra, wat hy met vrede, kalmte en liefde beantwoord het. Dit was asof ek daardie tyd saam met Jesus deurgebring het. Hy is 86 jaar oud, het vir sy ouderdom baie goeie gehoor, en is baie presies in sy antwoorde. Vader Gebhard se getrouheid aan God behoort as 'n voorbeeld vir baie priesters te dien. Na ons gesprek het hy kerse, prente en water vir my geseën. Ek het baie genade deur hom ontvang, en dit was vir my moeilik om totsiens te sê. Ek het vir hom geld gegee wat ek in ons gebedegroep vir hom ingesamel het, sodat 'n nuwe boek oor Rodalben gepubliseer kan word. Vader Gebhard Heyder was 'n getuie van die bloedmirakel in 1952, wat in Rodalben plaasgevind het. Wanneer ek groot genade ontvang het, voel ek die duiwel se aanvalle daarna des te sterker. Dit was ook die geval op die reis huis toe van Regensburg na St Leon-Rot. Terwyl my man bestuur het, het ek opgemerk hoe hy verander het; hy het onwel begin voel. In my siel het ek egter die teenwoordigheid van die onreine gees bespeur. My man se gesig het rooi geword, en hy het naars gevoel. Ek het hom gevra om op die harde skouer van die snelweg in te ry, maar hy het geantwoord dat dit nie toegelaat word nie. Ek het onmiddellik besef dat dit 'n verskoning van die onreine gees was, so het ek my man dadelik met heilige water besprinkel en hardop gesê: 'Ek beveel jou in die naam van God, ry onmiddellik af en stop.' Hy het dadelik so gedoen. Ons het plekke geruil; ek het die rozenkrans in een hand en die stuurwiel in die ander gehou en kalm huis toe gery. My man het dadelik aan die slaap geraak en ná ongeveer honderd kilometer wakker geword, en dit was verby. Terwyl my man geslaap het, het ek vurig vir hom gebid. Dit was nie die eerste keer dat ek so 'n aanval deur die duiwel ervaar het nie.

29 April 1991 – Maandag

Ek het reeds gehoor dat ons parochiepriester twee nuwe kommunieassistent(e) gevind het. Na die Heilige Kommunie het ek Jesus gevra of twee vroue regtig die Heilige sou uitdeel in rooi. Jesus het gesê: "Ja. Slegter dinge lê nog voor."

In die aand, omstreeks 20:00, het ons gebedsgroep weer begin. Vader Dochat het ook gekom en Heilige Kommunie saamgebring, wat hy ná die Aanbidding aan die gelowiges uitdeel. Ons het die Verlosser aanbid; ek het ongeveer 'n meter ver van Hom af gekniel. Tydens die opsê van die Rozenkrans het ek die Verlosser hoor sê: 'Slegs diegene wat siek is en nie Missa kon bywoon nie, mag die Heilige Kommunion ontvang.' Nadat ons ons gebed klaar gebid het, het ek by Vader Dochat belydenis gedoen en vir hom gesê dat Jesus my geestelike direkteur is. Hy het gesê hy het dit al lank geweet. Daardie dag het ek gevoel asof ek van binne aangeval word, deels as gevolg van Vader Dochat se teenwoordigheid. Ek het egter niks laat merk nie. Ek het amper my vertrou in hom verloor. Daaruit het ek besef dat ek meer vir hom moes bid. Daardie aand was my man weer onder aanval deur die onreine gees.

Een van die mense wat gebid het, Marga, het dit ook opgemerk. Hy sou graag alles in stukkies gebreek het. Maar terwyl ons in ons gebedegroep gebid het, het hy aan die slaap geraak.

In die gebedsgroep, nadat die Heilige Nagmaal uitgedeel is, het Vader Dochat die klein bakkie waarin hy die Heilige Sakrament tydens die prosesie bewaar het, geneem en die oorblyfsels – die klein deeltjies of krummels van die Heilige Nagmaal – in die heilige water uitgegooi. Dit het vir my 'n skok gegee. Ek het gedink dit is nie reg nie. Maar toe het ek gaan slaap.

30 April 1991 — Dinsdag

Vroeg in die oggend, toe ek wakker word, het ek onmiddellik na die heilige water gehardloop waarin Vader Dochat die krummels van die Heilige Nagmaal gesit het. Ek het die heilige waterbak in my hand geneem en gesê: "Ek drink die beker saam met U, Jesus." Toe het ek die hele bak heilige water gedrink, omdat ek geglo het dat Jesus Christus teenwoordig was.

In die aand, ná die Heilige Kommunie, het ek Jesus gevra of dit reg was wat Vader Dochat gedoen het. Jesus het gesê: "Dit is nie reg nie." Ek het die Verlosser gevra of ek dit vir Vader Dochat moes sê. Die Verlosser het gesê: "Ja." Ek het gewonder wat die priester vir my sou sê, of hy my sou berispe. Jesus het gesê: "Die priester sal dit aanvaar."

Tydens hierdie tyd is die hymne 'Ware Liggaam, o word gegroet' in die kerk gesing. Ek het gehuil en het die Verlosser om vergifnis gevra namens alle priesters wat nie glo dat die Verlosser selfs in die kleinste deeltjies van die Heilige Hoste teenwoordig is nie.

Ek moet weer terugkeer na Maandag **29 April 1991**:

Om twaalfuur in die kapel by die werk, ná die Angelus, het ek my met die Verlosser verenig en hom oor Vader Alanus gevra, wat ek die vorige Saterdag in die duisternis gesien het en nog nie geweet het wat dit beteken nie. Jesus het vir my gesê:

"Dit is hoe 'n priester sonder genade lyk." Die Verlosser het my toegelaat om na Vader Aemilian te gaan, ook in Waghäusel, om met hom daaroor te praat. So op Dinsdag,

30 April 1991. My plaaslike parochiepriester, Vader Vogt, aan wie ek hiervan vertel het, was ook daarvan bewus.

Toe ek by die klooster in Waghäusel aangekom het, het Broer Alois my aankoms aan Vader Aemilian meegedeel. Terwyl ek op hom gewag het, het Broer Blasisus opgedaag, en ek het twee dekades van die Rozenkrans saam met hom gebid totdat Vader Aemilian aangekom het. Tydens my gesprek met Vader Aemilianus het ek gevoel dat ek nie alleen was nie, want ek het voorheen Jesus gevra om by my te wees sodat ek niks verkeerd sou sê nie. Ek was sterk, nuchter en kalm, en het selfs gepraat oor die ontvangs van die Kommunie op die tong en op die knie; ek het ook met hom gepraat oor Vader Alanus en oor wat ek Saterdagoggend ervaar het. Tydens ons gesprek het ek hom gevra om vir Vader Alanus te bid, en ek het ook belowe om vir Vader Alanus en vir homself te bid.

Vader Aemilian het my geseën, en ek was bly dat ek God se wil vervul het terwyl ek huis toe gegaan het.

4 Mei 1991 – Saterdag

Ek het teruggegaan na Waghäusel vir die Heilige Mis om 7:15 vm. Weer eens het Vader Alanus die Mis gevier, en ek het hom weer in die duisternis gesien.

6 Mei 1991 — Maandag

In die aand was ek in die kerk in Rot. Daarna was daar die gebedegroep. Toe het ek met Vader Dochat gepraat en hom gevra om nie meer die oorblywende stukkies en krummels van die Heilige Hostie in die heilige water te gooi nie. Ek het vir hom gesê dat die Verlosser vir my gesê het dat dit nie reg was nie, en verduidelik dat ek die vorige week al die heilige water gedrink het, omdat Jesus Christus selfs in die kleinste deeltjies teenwoordig was, en dat dit my geloof is.

Hy het my belowe dat hy in die toekoms die krummels van die Allerheiligste Hostie saam huis toe sal neem.

7 Mei 1991 — Dinsdag

In die kapel by my werkplek het ek myself met die Verlosser verenig. Ek het vir die Verlosser gesê dat ek niks is nie. Ek het verder vir Hom gesê: "Verlosser, ek het U reeds alles gegee. U het ook my wil. Wat anders kan ek U gee?" Die Verlosser het geantwoord: "Ek wil jou beweging hê." Ek kon dit nie verstaan nie.

Later, tydens 'n röntgenondersoek, het 'n privaat pasiënt gevra waarom sy nie 'n loodjapon gegee is om haar teen die röntgenstrale te beskerm nie, alhoewel die jas reeds aan die stoel waarop sy gesit het, gehang het en sy voldoende beskerming gehad het. Ek het heel spontaan geantwoord: "Jy moet bid sodat jy alles kan sien en hoor." Sy het gelag en gesê dis goed, en het toe haar pad voortgegaan.

8 Mei 1991 — Woensdag

Op Woensdag het ek die waakmis voor die Fees van die Hemelvaart in Mingolsheim bygewoon,

9 Mei 1991 — Donderdag — Hemelvaartsdag

Op die openbare vakansiedag het ek na Mis in Rot gegaan en daarna aan die prosesie deur die dorpie deelgeneem. Dit was heerlik.

10 Mei 1991 — Vrydag

In die aand, in die kerk in Rot, terwyl ek in die Heilige Kommunie met die Verlosser verenig het, het Jesus vir my gesê dat ek vir Vader Johannes mag sê dat sy boeke nie korrek was nie, en dat ek Saterdag na hom toe moes gaan en dit vir hom moes sê.

11 Mei 1991 — Saterdag

Ek het oorgeslaap en die vroeë Mis gemis, maar het onmiddellik vir 'n uur gebed om dit in te haal. Omstreeks 11:00 het mnr. Deris van Zeutern my kom sien en vir my gesê dat Roland veilig in Rusland aangekom het met Vader Johannes se boeke. Dit was 'n swaar slag vir my, want ek het geweet hierdie boeke was nie goed nie.

Omstreeks 15:30 het ek na ons parochiepriester, Vader Vogt, in Rot gegaan en vir hom gesê dat ek nou na Vader Johannes wou gaan kyk, en ek het hom ingelig oor wat die Verlosser vir my oor Vader Johannes gesê het.

Uiteindelik het ek Vader Vogt om 'n seën gevra en toe huis toe gegaan. By die huis het ek 'n rozenkrans vir Vader Johannes gebed voordat ek vertrek het om hom te gaan sien. In my persoonlike, opregte gebed het ek Jesus gevra om saam met my na Vader Johannes te gaan. Toe ek by Vader Johannes se huis aangekom het, het hy my met 'n soen gegroet. Eers het ek aan Judas se soen gedink en kon ek hierdie soen nie beantwoord nie. Sodra ek die huis binnegegaan het, het hy vir my gesê dat ek vandag heeltemal anders was. Hy het gesê: "Jy is nie soos jy gewoonlik is nie." Hy was baie onrusig. Ek het gesê: 'Ja, ek is nie alleen nie.' Verras het hy geantwoord: 'O, ek sien.' En ek was regtig nie alleen nie; ek het 'n besondere vrede in my gevoel, asook krag, en nie die minste bekommernis oor wat ek vir Vader Johannes moes sê nie. Tydens ons gesprek het ek vir hom gesê wat Jesus vir my oor sy boeke gesê het.

Hy is onmiddellik gekweld. Hy het sy onsekerheid getoon, en ek het gevoel dat hy deur verskeie onreine geeste gekweld is, al kon hulle my geen kwaad aandoen nie, want hy het eerbied vir my en my metgesel (Jesus) gehad. Ek het liefde en kalmte uitgestraal en was nederig. Hy het vir my verskeie boeke gewys en probeer om homself te regverdig. Toe sê hy: 'Nou is ek weer siek en moet ek sterf.' Tog was hy baie impulsief. Ek het geantwoord: "Dit is maar net 'n druppel in die oseaan in vergelyking met die ewigheid." Ek het hom aangemoedig en verder gesê dat ek gekom het om hom te help. Hy het gevra wat hy nou moet doen, en ek het vir hom gesê dat hy moet ophou om die boeke te publiseer en dat hy nie moet toelaat dat hulle versprei word nie. Later het Vader Johannes vir my gesê dat sy biskop, Biskop Gorniliak Platon, hom op **7 Mei 1991** gebel en meegedeel het dat sy boeke ketterige leringe bevat. Vader Johannes het hierdie biskop 'n psigopaat genoem en gedink hy is mal. Hy het geweier om na hom te luister. As 'n geskenk het ek vir Vader Johannes 'n bos rooi rose en freesies gebring, as 'n teken dat ek omgee vir hom en hom wou help. Vader Johannes het my verbied om met Biskop Gorniliak Platon te praat, en wou my op 'n stadium uitnooi om sy boeke met ander biskoppe te bespreek. Hy het verder vir my gesê dat ek hom nou nogal siek gemaak het en dat hy my nie sou glo nie, maar dat hy my nietemin sou vertrou. My antwoord hierop was: "Met sulke afgeleide harte kan 'n mens nie glo nie."

Ek was bly dat ek hierdie gesprek met Vader Johannes gehad het. Aan die begin het ek Jesus gevra of ek dit selfs vir hom kon sê, want ek het geweet hy was 'n siek man. Maar die Verlosser het gesê: 'Die waarheid gaan siekte voor.'

12 Mei 1991 – Sondag

My man het vandag 50 geword. Ons het nie gevier nie, want ons gedagtes was by die honger mense in die wêreld.

By die Heilige Mis in Rot: Mej. Wennebusch het daardie Sondag die preek gelewer. Ek het nie daarvan gehou nie, want Vader Vogt was ook teenwoordig, en ek het 'n rozenkrans vir hierdie bedoeling gebed.

In die aand het ek die Verlosser gevra of ek na München moes gaan om Biskop Gorniliak te sien. Jesus het gesê: "So gou as moontlik." Ek het gehoop dat ek Saterdag sou kan gaan. Die Marianese toewyding in die aand was baie mooi. Vader Vogt het die diens goed gelei.

13 Mei 1991 – Maandag

Omstreeks 10:00 in die kliniek: Ek het die Verlosser gevra watter seker teken Hy my sou gee as ek teen die ketterye moes opstaan. Die Verlosser het vir my gesê: "Ek sal jou my begrip gee." Ek het gesê: "O, maar dit is baie." 12:00 nm in die kapel by die kliniek: Ek het gevoel dat die besoek aan die biskop in München dringend was, dat dit 'n saak van haast was. Ek het die Verlosser gevra wanneer ek na die biskop moes gaan, en Hy het geantwoord: "Op Vrydag." Ek het verder gevra waarom ek eintlik Biskop Gorniliak moes besoek. Die Verlosser het gesê: "Vir die Katolieke Kerk." Toe ek daarna vra of die biskop selfs met my sou praat, het die Verlosser gesê: "Ja." My volgende bekommernis was: "Jesus, daar sal baie verkeer wees op Vrydag, want dit is Pinkster!" Maar Jesus het geantwoord: "Nie in die oggend nie." Ek het die kapel vol vreugde en vrede verlaat.

Tussen 16:30 en 17:00 het ek per telefoon met Biskop Gorniliak Platon in München gepraat. Voordat ek met hom gepraat het, het ek verskeie rozenkranse vir hom gebid. Ek het toe vir die biskop die rede vertel waarom ek hom wou besoek. Hy het vir my 'n afspraak vir Vrydag om 15:00 gegee. Ek het ingestem.

Tydens hierdie gesprek het ek nie eintlik die indruk gekry dat Biskop Platon Gorniliak 'n psigopaat was soos Vader Johannes hom beskryf het nie. Inteendeel, hy was nuchter, behoorlik en toegewyd aan God se wil. Ek het alreeds uitgesien na Vrydag, aangesien ek hom toe beter sou leer ken.

Om 7:00 nm was ek by die Mariaanse toewyding in Rot, en om 8:00 nm het ons gebedegroep begin. Volgens 'n mev. Nuncia van Mannheim moes ek daardie dag 'n verskyning van die Maagd Maria hê. Maar die Verlosser het my reeds gesê om nie hierdie vrou te glo nie. Tydens die gebed het die demoon sy teenwoordigheid laat voel. Ek is gestoot en geduw, en my toewyding is erg ontwrig. Ek het toe heilige water op my sitplek gesprinkel. Ek het by myself gedink dat ek hom nou 'n klap kon gee. Maar ek wou nie hê iemand wat langs my kniel, 'n klap moes kry nie. Terwyl hierdie gedagtes deur my kop gegaan het, moes ek skielik lag. Teen die einde van die gebed het ek soveel genade ontvang dat hierdie ontwrigtings my glad nie gepla het nie.

14 Mei 1991 – Dinsdag

My man is snags deur 'n bouse gees ontstel, en ek ook. Ek droom selde, of ek kan my drome nie onthou nie, maar vanoggend het ek die droom onthou.

Die droom was interessant en ek wil dit neerskryf:

Ek het 'n groot aantal voëls gesien, ontelbare voëls, wat eintlik nie op aarde bestaan nie. Hulle het soos musse gelyk, maar was asof hulle opgeblase was en so groot soos duiwe. Skielik het hulle in mense verander wat vuil, smerig en jammerlik was om na te kyk. Hulle het om hulp gebid, en mens kon nie anders as om meegevoel met hulle te hê nie. Ek het hulle geseën, en op daardie selfde oomblik het ek heeltemal ander mense van die ander kant hoor roep: 'Hou afstand van hulle – hulle het vigs en melaatsheid.' Ek was nie bang nie; ek het gekniel en met al my krag geskreu: 'Jesus, help hierdie mense.' Die vuil mense het ook gekniel en om hulp gebid. Skielik het een van hulle my regterhand geslaan. In daardie oomblik het my hand soos vuur gebrand. Ek het dadelik geweet dat dit demone was. Toe het ek wakker geword; ek kon die brandende gevoel in my hand nog vir 'n paar minute voel, en toe het alles vaag geword.

Daardie dag het ons oorgeslaap en ek was laat by die werk. Dit het nie met my gebeur sedert die dag van my doop in 1984 nie.

Die duiwel sou graag gister as Ons Vrou verskyn het. Maar weens ons gebede, ons getrouheid en ons liefde vir Jesus en Ons Vrou, is dit hom nie toegelaat nie.

Want die duiwel kan sulke dinge net doen as dit God se wil is, en as hy God se toestemming het.

Tussen 10:00 en 10:30 in die kliniek se gemeenskaplike vertrek:

Ek het Jesus oor die demone van die vorige dag gevra. Jesus het gesê: "Daar sal meer sulke gevalle wees." Met 'gevalle' het Hy die aanvalle deur die demone bedoel. Ek het verder gevra: "Liewe God, as 'n mens baie bid, sal 'n mens nog meer aangeval word?" Jesus het geantwoord: "Ja, jy neem baie siele van hulle af!"

My volgende vraag was: "Weet Vader Johannes dat die boeke nie korrek is nie?" Jesus het geantwoord: "Ja!" Toe het ek gewonder waarom die boeke nie gestaak is nie, wat beteken dat hulle weggeneem moes word. Jesus het geantwoord:

"Satan het mag oor hom."

Omstreeks 14:30 het my man my by die kliniek gebel en vir my gesê dat hy 'n dag verlof sou neem om saam met my na München te ry om Biskop Platon Gorniliak te gaan sien, alhoewel hy daardie oggend reeds vir my gesê het dat ek alleen sou moes gaan. En vanoggend het ek gebed dat, as dit God se wil was dat ek na die biskop moes gaan, dit sou uitwerk. Omstreeks 16:30 het my man en ek van die werk af huis toe gery. Tydens die rit het my man vir my vertel hoe hy deur die duiwel gedurende die nag gekweld is. Hy het 'n visioen van die hel gehad, en die duiwel het vir hom gesê: "Sien jy, die Geseënde Maagd het nie aan jou vrou verskyn nie. Dit was alles leuens en bedrog. En sy het ook nie 'n verskyning van die Geseënde Maagd in Medjugorje gehad nie." Dit was omstreeks 2.30 nm. Hy het toe opgestaan, sy vingers in die heilige water gedoop en 30 Gegroet Maria's gebed sonder om sy vingers uit die heilige water te haal. Toe was daar vrede en hy het weer gaan slaap.

Om 19:00 het ek die Mariaanse toewyding bygewoon wat deur Vader Vogt gelei is. Dit was baie mooi. Hy het die Litanie van die Geseënde Maagd Maria gereciteer. Dit het my baie verheug, aangesien dit so selde gereciteer word. Selfs voordat ek by die kerk aangekom het, het ek 'n bejaarde vrou uit Litouwen ontmoet. Sy het vir my gesê dat sy die hele nag gekweld is en nie kon slaap nie, en dat dit dikwels met haar gebeur. Sy het saam met my huis toe gestap en ek het vir haar heilige water, geseënde sout en geseënde kerse gegee. Terwyl sy huis toe gegaan het, het ek nog 'n besoek ontvang van 'n vrou uit Rot (Hedwig H.). Sy het gehuil en my om hulp gevra, omdat sy probleme met haar man gehad het. Ons het saam die Rosarium van die Droefgeheue gebed.

15 Mei 1991, Woensdag

Vroeg in die oggend het my man vir my vertel van 'n droom wat hy gehad het waarin hy baie swart voëls gesien het wat so groot soos duiwe was.

Omstreeks 10:00 in die dokters se spreekkamer het ek vir Jesus gevra: "Jesus, as my man so deur demone gekweld word, hoe moet ek saam met hom na Pole reis?"

Jesus het geantwoord: "Ek is met jou!"

Tydens my middagete-pouse het ek na die kapel gegaan, my met Jesus verenig en gebed. Toe het ek Jesus gevra wat die swart voëls kon beteken. Ek het die antwoord ontvang: "Dit is demone van onreinheid." Toe het ek die Verlosser gevra: "Liewe Jesus, is dit U wil dat ek moet opstaan teen die kettery van die Katolieke Kerk?" Jesus het geantwoord: "Ja, dit is my wil." Ek het die Verlosser gevra of ek vir Vader Vogt alles moes vertel, en die Verlosser het geantwoord: "Ja." Daarna het Jesus my gevra: "Voel jy nou al vrede?" Ek het geantwoord "Ja" en gehoor hoe Jesus sê: "Die onreine gees kan nie ware vrede gee nie."

Om 14:15 het 'n pasiënt vir 'n röntgenfoto (van sy nek) ingekom wat net een arm gehad het. Hy het vir my gesê dat hy dit tydens die oorlog in Frankryk verloor het. Ek het met hom gepraat en vir hom gesê dat hy 'n moeilike beproewing sonder 'n arm deurmaak. Hy het toe gesê dat 'n mens aan alles gewoond raak.

Ek het onmiddellik geantwoord:

"Dit sou goed wees as alle mense aan God gewoond kon raak."

Om 19:30 het ek die Heilige Mis by die Kapel van St Roch in Mingolsheim bygewoon. Die priester het die Heilige Mis in 'n baie vinnige tempo gevier. Dit was nie aangenaam nie, en die gemeente het ook nie goed gesing nie. Daarna het ek die priester gaan sien en 'n

bekentenis. Die priester het nogal onrustig binne gelyk. In my hart was daar diep vrede, en ek het gevoel dat ek nie alleen was nie; Jesus was by my.

Toe die priester klaar gepraat het, het ek vir hom gesê: 'Dit was aardse wysheid.' Ek wou absolusie ontvang, en die priester het vir my gesê: 'Jy het geen sonde nie.'

Ek het toe sy seën gevra en vertrek. Buite het Julchen van Malchenberg reeds op my gewag. Sy het vir my gesê dat daar vandag in Kronau 'n praatjie gehou word oor Monseigneur Lefebvre. Ek was baie opgewonde en het dadelik saam met Julchen daarheen gegaan. Die parochiepriester van Mingolsheim het gepraat. Maar hy het nie die waarheid gepraat nie. Hy het so sleg oor Lefebvre gepraat dat ek gewonder het watter groot sonde hy moontlik binne die Katolieke Kerk probeer toedek. Hy het die splinter in Lefebvre se oog gesien, maar nie die balk in sy eie nie.

Aan die einde van die praatjie het ek hom twee vrae gevra: **1.** "U praat van Lefebvre se ongehoorsaamheid; daarvoor wil ek opmerk: 'Ek ken Lefebvre nie goed nie, maar my siel voel aan wat goed is en wat sleg is.' En nou wil ek graag vra, hoeveel priesters is daar in hierdie wêreld wat ongehoorsaam is omdat hulle die nagemaalshekkies uit die kerk verwyder het?"

Maar daar is nog steeds gesonde kerke waar die nagmaalbanke nog binne is. Almal het vrye wil of hulle die Nagmaal staan of knielend wil ontvang, of dit op die tong of in die hand wil ontvang. Maar dié wat die Huwelik op hul knieë wil ontvang, moet die geleentheid daarvoor gegee word, en die nagmaalbank moet beskikbaar gestel word. Want in die Heilige Hostie is die ware God en ware Mens van vlees en bloed teenwoordig; daarom kniel ek wanneer ek die lewende God ontvang."

Die mense rondom my was asof hulle deur 'n onreine gees besit was. Hulle het na my geskree en gesê: "Gaan uit hier – wie het jou eintlik genooi? As jy wil, kan jy die hele dag by die huis kniel."

Op daardie oomblik het ek aan die Bybel gedink, en hoe dinge vir Jesus ook nie beter verloop het nie. Toe het ek innerlik die Heilige Gees gevra of ek die tweede vraag moes vra. Ek het die antwoord ontvang: "JA". Ek het God bedank vir die diep vrede wat ek gevoel het; en het die tweede vraag gevra: "Predikant, u kan Uta Ranke-Heinemann en Lefebvre nie vergelyk nie!" Hy het effens gearzeld voordat hy geantwoord het en gesê: "Miskien weens ongehoorsaamheid."

Ek het saam met Julchen huis toe gegaan en baie genade ontvang.

Omstreeks 22:30 het ek na ons standbeeld van die Maagd Maria by die huis gegaan, 'n kers vir Lefebvre aangesteek en vir hom gebid, omdat hy so beledig is. Toe het ek met my hele hart die Maagd Maria gevra: "Waarom is Lefebvre geëkskommunikeer?" Ek het die antwoord ontvang: "Jesus was by hom". Toe het ek gaan slaap.

16 Mei 1991, Donderdag

Byna elke oggend as ek opstaan, bied ek die aflate wat ek daardie dag namens iemand sou vra, aan. Vandag het ek al die aflate vir Lefebvre aangebied. Om 12:00 het ek na die kapel in die kliniek gegaan. Eerstens het twee mense baie hard met mekaar gepraat, en daarna het iemand baie hard orrel gespeel. Ek het gedink ek sal die Engelse Gebed bid; dit sou sekerlik God se wil wees, aangesien dit 12:00 was. Eerstens het ek verskeie Gegroet Maria's en die Gebed tot Sint-Michaël die Aartsengel vir die twee here gebid. Toe het 'n derde man by die gesprek aangesluit, en ek het ook vir hom gebid. My gebed is verhoor, want hulle het almal buite gaan staan. Ek het God gedank en kon in vrede voortgaan om te bid.

Omstreeks 15:30 was ek by die Abdij in Neuburg. Ek het ongeveer 'n halfuur met Broeder Johannes gepraat. Daarna het ek ongeveer twee uur voor die tabernakel gebid. Toe het ek na Rot gegaan. Aangesien daar geen Heilige Mis was nie, het ek na Malsch gegaan en die Heilige Mis vir Biskop Platon Gorniliak opgedra.

17 Mei 1991 — Vrydag

Vroeg in die oggend het my man en ek na München gery om Biskop Gorniliak te besoek. Dit was presies soos Jesus gesê het. Daar was geen verkeer op die paaie nie, geen verkeersopstopplings nie, en alles het wonderlik verloop.

Die biskop het ons om 15:00 ontvang. Ek was verras deur die groot liefde en rustigheid wat Biskop Gorniliak uitgestraal het. Die Biskop het vir my gesê dat Vader Johannes voorheen van die bediening geskors is omdat hy baie onwaarhede oor die leringe van Jesus geskryf het. Hy het verder gesê dat hy reeds aan baie priesters geskryf het om hulle te waarsku dat Vader Johannes se artikels onjuist was, maar niemand wou na hom luister nie.

Soos u kan sien, was Vader Johannes ongehoorsaam aan sy biskop. Ek het ongeveer 'n uur by die biskop deurgebring en dank God dat ek met hom kon praat.

Op pad huis toe het ons by Vader Gebhard Heyder in Regensburg gaan kuier. Toe ons van motorweg na motorweg na Regensburg toe verander het, het ons wonderlike gesang gehoor. Vir ongeveer 20 minute het ons na die engele se gesang geluister; dit was geen aardse lied nie. Ons het 'n diep gevoel van ontzag ervaar, en elkeen van ons het baie vurig in ons harte gebid. Ek dank God dat my man dit ook kon hoor, want ek het dit reeds 'n paar jaar gelede een keer ervaar. Teen die tyd dat ons tuis gekom het, het ons sewe rozenkranse en ander gebede gebid. —Ons het ongeveer 'n uur by Vader Gebhard deurgebring.—

18 Mei 1991 — Saterdag

Ek het die vroeë Mis om 06:30 in Waghäusel bygewoon. Die Heilige Mis is gevier vir my oorlede ouers en my broers en susters. Hierdie dag was ook die sewende herdenking van die verskyning van Ons Vrou aan my.

In die middag het ek my met die Verlosser verenig en Hom gevra: "Jesus, as U by Biskop Lefebvre was, waarom het U toegelaat dat hy geëkskommunikeer word?" Jesus het geantwoord: "Sodat baie siele gered kan word." Hierdie antwoord was vir my ietwat onduidelik, toe het Jesus verder gesê: "Deur sy lyding is baie siele gered."

19 Mei 1991 — Pinkster Sondag

10:00 vm — Ek het die Heilige Mis in Rot bygewoon.

Omstreeks 13:00 het Vader Buran van Mannheim my gebel. Hy het vir my gesê dat Vader Johannes goed was en dat hy na Frankryk moes gaan om die biskop te sien. Vader Buran het Johannes geprys, maar ek het nie hierop gereageer nie, want ek het geweet hy het nie die waarheid vertel nie. Ek het die indruk gehad dat Vader Buran gebel het omdat Vader Johannes 'n skuldige gewete gehad het en kontak met Vader Buran gesoek het.

In die middag het ek die Rozenkrans saam met Hedwig van Rot gebid. Om 19:00 het ek na die Mariaanse toewyding in die kerk gegaan.

Omstreeks 20:00 het Zita van Rot my kom sien en ons het 'n

Rozenkrans saam gebid. Zita het vir my gesê dat die parochiepriester van Mingolsheim 'n swak preek gelewer het. Hy het gesê dat mense nie op pelgrimstogte na pelgrimsoorde moet gaan nie. (Hierdie priester het ook die toespraak teen Lefebvre gelewer. Ek het reeds die afgelope paar dae baie vir hierdie priester gebid.

Dit was 'n baie pragtige dag, want dit is vandag sewe jaar gelede dat ek gedoop is, en ek het getrou gebly aan Jesus en Maria. Ek dank God vir hierdie groot genade wat Hy oor my uitgesprei het. Hoe wonderlik is dit om saam met Jesus en Maria te wees. Ek kon nie meer voorstel om sonder God te leef nie. Dit sou verskriklik wees, want daar is geen groter kwaad as om van God geskei te wees nie.

20 Mei 1991 — Pinkselmaandag

Om 7:00 in die oggend het ek die Heilige Mis bygewoon in Waghäusel, wat opgedra is vir my oorlede ouers en my broers en susters. Dit was baie mooi. Ek het my met Jesus en Maria verenig. Jesus het gesê: "Bid maar so aan, my dogter."

Daarna het ons na die Hambsch-familie se huis in Wiesental gegaan en daar ontbyt geëet. Sy het vir my 'n pragtige bos rooi rose vir Ons Vrou gegee. Dit was die bos wat haar man vir hul huweliksherdenking gegee het.

Toe ek by die huis kom, het ek onmiddellik 'n rozenkrans vir hierdie familie gebid.

In die middag is ek in versoeking gebring. Ek het siek gevoel en was naar.

Ek het vir 'n rukkie gaan lê en is geteister deur die woorde: "Moenie kerk toe gaan nie, jy is siek, jy was vandag al alreeds een keer in die kerk, ensovoorts."

Ek het na 'n prent van Jesus gekyk en gehoor: "Bid!" Ek het dadelik opgestaan en die Rosarium van die Aangrypende Geheimenisse gebid, gevolg deur die Krans van die Goddelike Barmhartigheid.

Toe het die simptome skielik verdwyn.

Ek het na die kerk gegaan vir die Mariaanse toewyding. 'n Jong priester het die diens gelei. Skars vyf minute nadat ek tuis gekom het, was die vertrek reeds vol mense. Tog het ek voorheen gedink dat niemand na die gebedegroep op Pinkselmondag sou kom nie. Maar ek het baie vir ons gebedegroep gebid. Op daardie dag het ons veral vir die priesters gebid.

21 Mei 1991 – Dinsdag

Van 9:00 tot 10:00 in die oggend was ek by die tandarts. Ek het die pyn aangebied vir die groter heerlijkheid van God. Ek het stilgebid deur die hele behandeling. Aangesien ek geweet het dat Mej. Bennebusch daardie aand 'n Woorddiens sou lei en daarna die Heilige Nagmaal sou uitdeel, het ek Jesus gevra wat Hy in my plek sou doen. Die Verlosser het gesê: "Gaan nie daarheen nie." Ek het by die huis ongeveer 'n uur gebid en die Heilige Nagmaal geestelik ontvang.

22 Mei 1991 – Woensdag

Ek het die Heilige Mis by die Kapel van St Roch in Mingolsheim bygewoon. Ek het die Heilige Mis en die Heilige Kommunie opgedra vir die jong vrou uit die DDR. Ek het vir haar gebedkaartjies, geseënde medaljes en 'n geseënde beeld van Ons Vrou gegee. Sy is as 'n kommunist grootgemaak en was baie opgewonde oor die geseënde voorwerpe. Ek het min gedink aan die feit dat my man en ek vandag 26 jaar gelede in Waghäusel in 'n Katolieke seremonie getrou het, sonder dat ek vooraf gedoop is. Aangesien ek destyds net 'n paar woorde Duits kon praat, het ek die priester glad nie kon verstaan nie. Vandag sien ek dit as 'n sonde, een waarvoor ek dikwels berou gehad het.

23 Mei 1991 – Donderdag

Ek was in die kapel by die kliniek en het die Verlosser gevra of ek na Mej. Bennebusch se Woordbediening moes gaan. Die Verlosser het gesê: "Nee." Toe het ek die Verlosser gevra of Calugiero en Wendi van Kronau priesters moes word. Die Verlosser het vir albei "Ja" gesê. In die aand het ek eers na die kerk in Malsch gegaan. Aangesien daar geen Heilige Mis was nie, het ek na Mühlhausen gegaan en die Mariaanse toewyding daar bygewoon.

24 Mei 1991 – Vrydag

Aangesien daar geen Heilige Mis in Rot was nie, het ek na Malsch gegaan. Maar daar was ook nie een nie. Toe sê ek vir die Verlosser: "As U wil hê ek moet met U verenig wees, help my dan om betyds in Mühlhausen te kom, want dit is twee minute voor sewe." Met God se hulp het ek dit reggekry om net betyds vir die Heilige Mis in Mühlhausen aan te kom. Dit was soos 'n wonder. Dit was baie mooi; ek het baie genade ontvang en kon myself diep met die Verlosser verenig. Ek dank U, my Here en my God.

25 Mei 1991 – Saterdag

In die oggend het ek om 7:15 in Waghäusel die Heilige Mis bygewoon. In die middag het Beate en Marion Hambsch van Wiesental gekom en 'n koek gebring. Daarna het mnr. Dieter Erben ook aangekom. Ek het toe drie dekades van die Rozenkrans saam met hom gebid vir sy bedoeling.

26 Mei 1991 – Sondag

Om 10:00 het ek die Hoogmis in Rot bygewoon. Op hierdie dag het ek aan 'n erge hoofpyn gely, daarom het ek van 13:30 tot 15:00 gaan lê. Toe het Hedwig van Rot gekom. Ons drie het die Rosarium van die Droefheid gebid; my man het saam met ons gebid. Vanaf 15:00 was my hoofpyn weg.

Ek het my lyding aangebied vir die bekering van sondears. In die aand het ek na die Mariaanse toewyding in Rot gegaan.

27 Mei 1991 – Maandag

Dit was 'n moeilike dag. Ek het die onreine gees by verskeie pasiënte gevoel. In die kapel by die werk het ek 'n Roemeense vrou ontmoet wat my bedank het vir die gebede.

In die aand het ek na Rot gegaan vir die Heilige Mis. Ons gebedsgroep het om 20:00 begin. Daar was baie mense daar, insluitend baie kinders. Ons het die Verlosser aanbid, en baie mense het ook belydenis gaan doen by Vader Dochart. Dit was baie mooi en ek het baie genade ontvang.

28 Mei 1991 — Dinsdag

'n Goeie vangst!

'n Katolieke vrou, ongeveer 30 jaar oud, het as pasiënt na my toe gekom en ek het baie duidelik aangevoel dat sy besete was.

Die demoon het haar neus en mond heeltemal ontsier. Haar neus was heeltemal skeef. Sy was vol haat vir God en baie rusteloos.

Toe het 'n pasiënt uit Roemenië ingekom; sy was onderdanig aan haar man soos 'n slaaf. Hy was 58 en sy was 32. Ek het vir haar 'n prent van die Maagd Maria, 'n paar medaljes en 'n paar gebede gegee. Dit was interessant omdat sy nie 'n woord Duits gepraat het nie, maar sy het verstaan wat ek vir haar oor God gesê het.

Toe het 'n Joodse man gekom, aan wie ek ook 'n prentjie van die Maagd Maria gegee het.

Die volgende pasiënt was 'n Poolse vrou, met wie ek ook oor God gepraat het. In die kapel het ek vir almal gebid. Van 15:00 tot 15:30 het Veronika, 'n kollega, en ek die Rosarium van die Aangrypende Geheue gebid.

Terwyl ek alleen in die kapel gebid het, het ek my met die Verlosser verenig, het ek geestelik met Hom gekommunikeer en het ek Hom gevra of ek ook na die DDR en Pole moet reis. Die antwoord was: "Red die siele." Ek het gesê dat ek sonder Jesus nie die siele kon red nie. Die Verlosser het gesê: "Ek is altyd by jou." Ek het die Verlosser gevra hoe ek die pasiënte kon help, en Hy het geantwoord: "Bid vir hulle." Ek het verder gevra of ek vir hulle moes vas. Jesus het geantwoord: "As jy kan." Toe het ek vir die Roemeense pasiënt gebid wat ek daardie oggend geröntgen het, haar met heilige water geseën en intussen vir haar gebid. Ek het vir haar gebid dat haar man nie die gebedskaartjies van haar kon wegneem nie, want haar man was boos en het haar alles verbied. Sy was uitgemergeld en siek, soos 'n slaaf, en deur die duiwel gekweld. Ek het die Heilige Maagd gevra om haar te beskerm.

Ek het Jesus nogmaals gevra dat haar man nie die gebedsbriefies by haar sou kan wegneem nie, waarop Jesus vir my gesê het: "Het jy so min geloof?" Ek het Jesus onmiddellik gevra om my meer geloof te verleen.

Nadat ek in die kapel gebid het, het ek baie gelukkig gevoel; ek was nie eers moeg nie, alhoewel ek eers omstreeks 1:00 in die oggend gaan slaap het. Die Verlosser het my groot genade gegee en krag.

'n Dokter, Dr Wenig, het die röntgenkamer binnegekom. Tydens 'n gesprek met my het hy die Verlosser beledig. Ek het Veronika gevra wat sy woorde moes beteken. Sy het gesê dat hy God vervloek het. Hy het toe laggend weer weggestap. Onmiddellik daarna het ek 'n stem gehoor: "Moenie jou pêrels voor varke gooi nie."

In my gedagtes het ek onmiddellik geantwoord: "Verlosser, ek het nie geweet dat hy 'n vark was nie." Ek was geskok oor my eie gedagtes. Toe die dokter 'n halfuur later terugkom, het ek vir hom gesê wat die Verlosser vir my gesê het en wat so skielik in my kop opgeduik het. Hy het bloos en gesê hy het dit net uit grap gesê. Ek het geantwoord dat ons nie oor God moet grap nie, en dat ons albei moes gaan bely. Omstreeks 16:15 het ek die kliniek verlaat en my man by die werk gaan haal. Ek het verby die stasie gery. Na die eerste kruising in die rigting van Römerkreis het ek gestop omdat ek pad moes maak vir 'n ander voertuig. Terwyl ek stilgestaan het, het 'n swart motor in my motor gebots. My bumper was ingedruk. Ek het onmiddellik aangevoel dat daar 'n Satan in daardie persoon se siel was. **12**

Hy wou nie hê die polisie moes betrokke raak nie. Ek het vir hom gesê: "Jy het al lank nie belydenis gedoen nie." Hy het gesê hy gaan nooit belydenis doen nie. Ek het vir hom gesê die skade sou minstens DM 500 wees. Hy het gesê hy sal my DM 200. Ek het gesê dis reg.

Hy het sy beursie oopgemaak, maar het net DM 130 by hom gehad. Ek het die DM 130 geneem en vir hom gesê: "Ek sal die res opoffer vir jou bekering." Hy het geweier en gesê hy het nie God nodig nie, dat dit goed met hom gaan. Hy het geantwoord: "Jy is bang, nie waar nie!"

Ek het toe vir hom gesê dat hy in die ewigheid bang sal wees.

Hy het geantwoord dat wanneer jy sterf, daar niks meer oorbly nie.

Ek het gesê: "Ja, daar is," en hom die rozenkrans gewys wat ek nog in my hand gehou het, en vir hom gesê dat ek vir hom sal bid. Hy het weerstand gebied en kwaad geantwoord dat ek nie vir hom hoef te bid nie. Ek het my man gaan haal en totdat ons by die huis gekom het, die Rozenkrans van die Aangrypende Misteries vir hierdie man gebid.

Om 18:20 het ek na die kerk in Rot gegaan, daar die Rozenkrans gebid en Heilige Kommunie aangebied vir die pasiënte wat ek vandag geröntgen het.

Net soos die visvang vandag 'n goeie vangst was, het die duiwel ook weerstand gebied. Ek glo dat hierdie siel vir Jesus belangrik was weens die ongeluk, want ek sal voortgaan om vir hierdie man te bid.

29 Mei 1991 — Woensdag

Ek het nie na die kerk gegaan of die Heilige Mis bygewoon nie. Ek het in die kapel gebid en het jammer gevoel dat ek nie die Heilige Mis bygewoon het nie.

30 Mei 1991 — Donderdag — Korpus Christi

Ek het aan die prosesie in Rot deelgeneem. Dit was wonderlik. Voor die prosesie is ek deur die Bose aangeval. Na die prosesie het ek baie genade ontvang. Die weer was lieflik, nie 'n wolk aan die lug nie, en mens kon tydens die prosesie vroom bid. Vader Vogt het dit baie mooi gereël.

1 Junie 1991 — Saterdag

In die oggend het ek na die kerk in Waghäusel gegaan. Die Heilige Mis is gevier deur Vader Reinhold, wat eers onlangs in Waghäusel aangekom het. Voor die Konsekrasie het Vader Reinhold diep in my oë gekyk, en ek het teruggekyk na hom, want ek het gebid dat hy my die Heilige Kommunie sou gee terwyl ek gekniel het, aangesien ek in die voorste kerkbank gesit het, en sommige priesters bring Heilige kommunie aan die gelowiges in die voorste bank sodat hulle die Verlosser kan ontvang terwyl hulle kniel. Die ander kerkgangers wat die oggenddiens bygewoon het, het vir my gesê dat hy in die vorige dae nie na die voorste bank gekom het nie. Ek het in die bank gekniel gebly en Vader Reinhold het gekom en Heilige Kommunie vir my en die ander gelowiges gebring. Die ander was verras.

2 Junie 1991, Sondag

Ek het Heilige Mis in Rot bygewoon en ook die middagtoewydings, waarvoor die Rozenkrans gebid is. In die aand, ná die 'Angelus'-gebed, het ek die Heilige Nagmaal geestelik ontvang. Daarna het ek vir die Verlosser gesê: 'Ek sal nooit vrede vind nie, tensy ek duidelikheid kry oor die kwessie van die ontvangs van die Nagmaal in die hand.' Ek het 'n diep gevoel van vrede ervaar terwyl ek met die Verlosser verenig was. Skielik het ek stemme gehoor. 'Sal jy my glo as ek jou iets vertel?' Ek het gesê: 'Here, as U dit vir my sê, sal ek U glo.' Hy het gesê: 'Ek weerhou genade van dié wat hul hande uitsteek.' My asem het in my keel vasgehaak op daardie oomblik. Ek het onmiddellik gedink aan die mense in ons parochie in Rot wat, alhoewel hulle die Heilige Kommunie knielend ontvang, dit steeds in hul hande neem. Die Verlosser het vir my gesê: "Ek hou dit teen hulle aan." Daarna het ek die Glorievolle Misteries van die Rozenkrans en die Krans van Goddelike Barmhartigheid gebid.

3 Junie 1991 – Maandag

In die kapel by die werk het ek die Engelengebed gebid. Daarna het ek my met die Verlosser verenig en 'n diep gevoel van vrede ervaar. Ek het die Verlosser gevra: 'Moet ek vir Vader sê

Dochtour en Vader Vogt dat U genade weerhou wanneer die Liggaam van Christus in die hand ontvang word?' Ek het gehoor: 'Ja, my dogter, sê dit vir hulle; dit is belangrik.'

Ek het die Verlosser gevra: 'Wat as hulle sê hulle gehoorsaam die biskop?' Die Verlosser het geantwoord: 'Vra hulle dan of hulle alles gehoorsaam wat die biskop sê.'

Om 15:30 het ek die Aangrypende Rozenkrans saam met my kollega Veronika gebid vir die priesters en vir die bekering van sondaars.

Omstreeks 14:00 het ek myself met die Verlosser verenig; ek het die Heilige Kommunie geestelik ontvang. Ek het die Verlosser gevra oor 'n ervaring wat ek met Vader Dochart gehad het. Terwyl hy die seën gegee het, het ek agter hom 'n figuur gesien van dieselfde lengte en postuur as Vader Dochart, met sy hande in seën uitgestrek, wat in 'n helder lig gestaan het. Ek het dit vir die tweede keer gevra, omdat ek dit die eerste keer nie reg verstaan het nie. Die Verlosser het vir my gesê: "Dit was die onreine gees." Ek het gedink dit was Jesus. Die Verlosser het vir my gesê: "Ek is binne-in die harte van die priesters, nie daarbuite nie."

Dit was moeilik vir my om te verstaan, want Vader Dochart is 'n charismatiese priester. Maar ek het by myself gedink dat hy dalk die seën moes gee soos die Kerk voorskryf.

Daarna het 'n pasiënt ingekom wat baie siek geword het ná 'n inspuiting.

Ek het heilige water geneem, dit oor haar gesprinkel en dadelik 'n Gegroet Maria saam met haar gebid. Sy het onmiddellik beter gevoel. Dieselfde pasiënt het daardie oggend reeds by ons in die röntgenafdeling kom kyk. Ek het vir haar gesê sy moet belydenis doen, omdat sy God gelaster het.

Om 19:00 het ek die Heilige Mis in Rot bygewoon. Ek het Heilige Kommunie vir mnr. Wermuth aangebied, wat 'n ongeluk gehad het en ernstig siek was.

Om 20:00 het ons gebedegroep begin. Vader Dochart het ook gekom en die Heilige Hostie, die Verlosser, saamgebring. Ons het 'n tyd van aanbidding gehou. Ek het dit 'n bietjie moeilik gevind, aangesien

my knieë het seergekry; ek het vir ongeveer twee uur aaneen gekniel.

Ek was toe die laaste wat saam met Vader Dochart belydenis gaan doen het. Ek was nie heeltemal seker wat hy vir my gesê het nie, maar ek het besluit om die Verlosser daarna te vra of dit waar was.

4 Junie 1991 — Dinsdag

In die middag het 'n pasiënt uit Roemenië my kom sien, Monika Gorcea. Sy het reeds verskeie röntgenfoto's gehad. Ek het vir haar 'n bietjie gewyde sout gegee. Ek het dit eintlik aan haar gegee sodat sy dit terwyl sy bid kon strooi, want sy het vir my gesê dat sy 'n gevoel van onrus ervaar het terwyl sy bid. Hierdie sout is deur Vader Gebhard Heyder gewy, wat ook genesingsgebede gereciteer en 'n eksorsisme daarvoor uitgevoer het. Sy het vir my gesê dat sy hierdie sout nogal gereeld gebruik het. Sy het 'n paar korrels van die gewyde sout vir 'n paar dae op haar tong geplaas en is vinnig van 'n chroniese siekte genees. Dr Maran van die EBO-kliniek was verras oor waarom sy so vinnig genees is. Mevrouw Gorcea het vir my gesê dat sy nie gewaag het om vir Dr Maran van die gewyde sout te vertel nie, omdat hy nie Katoliek is nie, maar 'n Moslem. Ek het vir haar nog 'n paar gebedskartjies gegee en sy het vertrek. Monika Corcea is 'n toegewyde vrou en werk by die universiteit as dosent in Duits en Engels in die stad Cluj-Napoca in Roemenië. Sy het na Duitsland gekom weens haar siekte. Sy was gelukkig toe sy totsiens vir my gesê het. Sy het my ook vertel dat sy nou meer as voorheen sou bid, en ons het God dankie gesê vir haar genesing.

In die aand het ek die Heilige Mis by Rot bygewoon.

5 Junie 1991 – Woensdag

Ek het in die kapel by die werk gebid. Die Verlosser het my verdere insig gegee oor die ontvangs van die Kommunie in die hand. Verskeie faktore speel 'n rol. Ons behoort die Heilige Nagmaal werklik op die tong te ontvang terwyl ons kniel. Ons behoort onself te vra waarom dit die 'Heilighheiligste Huweliksmaal' genoem word. Of, wat is die doel van priesterlike ordening, en hoe groot is ons liefde vir Jesus? Hoe belangrik is eerbied vir God, gevolg deur reinheid en gehoorsaamheid.

Jesus weerhou Sy genade van dié wat hul hande uitsteek by die Heilige Nagmaal, tog ly Hy daardeur omdat Hy hierdie mense nie Sy genade kan verleen nie.

Toe Jesus vir my gesê het dat Hy ly tydens gemeenskaplike Nagmaal, het my hart baie swaar gevoel. Ek het gewonder hoe ek dit vir die priesters moes vertel. Ek glo ek moet baie vir hierdie bedoeling bid. In die aand was ek by die Kapel van St Roch in Mingolsheim. 'n Sendeling uit Keulen, wat in Paraguay sendingwerk doen, het die Heilige Mis gevier en gepreek. Tydens die preek het hy baie vinnig gepraat. Ek het onmiddellik tot die Verlosser gebid: "Liewe Jesus, skenk hom liefde en vrede; gee hom die krag om te preek wat ons moet weet. Laat hom asseblief baie stadig preek."

Onmiddellik het hy begin preek stadiger en met groot liefde. Hy is onmiddellik getransformeer. Na die Heilige Nagmaal kon ek myself baie diep met die Verlosser verenig.

Vandag het ek die Verlosser gevra of ek 'n heilige sou word. Die antwoord was: 'Ja, my dogter, jy sal 'n heilige wees.' Ek het gesê: 'Vorm my soos jy wil, want ek het jou alles gegee, of sê vir my wat ek moet doen.' Die Verlosser het gesê: 'Versprei my woorde.' Ek het gesê: "Ja, ek sal dit doen. Want U sal altyd by my wees." Ek het Jesus gevra of ek die boek van Rodalben en die gekonsekreerde kers van Rodalben aan die sendingwerker moes gee. Die Verlosser het gesê: "Ja." Na die Heilige Mis het ek die sendingwerker in die sakristie gaan sien en ongeveer 20 minute met hom gepraat. Hy was baie tevrede.

Hy het vir my gesê dat hy daardie selfde dag Vader Johannes besoek het. Ek het van hom verneem dat Vader Johannes aan baie biskoppe geskryf het omdat hy geld vir sy boeke nodig gehad het. Ek het vir die sendingwerker gesê dat Jesus vir my gesê het dat Vader Johannes se boeke nie korrek was nie. Uiteindelik het die sendingwerker my geseën en my hand gekus. Ek hoop dat ek hom weer sal sien.

6 Junie 1991 — Donderdag

Ek wou graag nog 'n preek hoor deur Vader Josef, die sendingwerker uit Paraguay. Daarom het ek vandag weer die Heilige Mis by die Kapel van St Roch in Mingolsheim bygewoon. Dit was 'n goeie preek.

7 Junie 1991 — Heilige Hart-Vrydag

Ek het die Verlosser gevra of Hy my meer kon vertel oor mense wat die Heilige Nagmaal ontvang terwyl hulle in ernstige sonde leef, want iemand het vir my gesê dat die Verlosser nie in sulke harte kan bly nie. Ek wou meer hieroor van die Verlosser weet. Jesus het geantwoord: "Jy kan nie twee here dien nie". In die aand het ek die Heilige Mis in Rot bygewoon. Daarna het ons na Grombach, naby Sinsheim, gery. Dit is die parochie van Vader Dochart, wat op Hartsweekdae 'n nag van verzoening in sy kerk gehou het.

Terwyl ek gewag het om te belydenis te gaan, het ek die Vreugdevolle Geheimnisse van die Rozenkrans gebid. Tydens die gebed het Ons Vrou my geseën met die geur van rose. 'n Paar minute later het mev. Rita Knoch, 'n vrou uit my gebedegroep, ook hierdie geur geruik. Ongeveer twee meter van ons af was 'n Lourdesgrot met 'n standbeeld van Ons Vrou.

8 Junie 1991 – Saterdag

Vader Josef uit Paraguay het uitgespreek dat hy my wou ontmoet. Hy was destyds nog in Mingolsheim en het 'n behandelingskursus ondergaan. Ons het ooreengekom dat hy my Saterdag om 20:00 sou besoek. Ons het ongeveer twee uur gepraat. Ons het albei gevoel dat ons baie genade ontvang het. Dit was deur God se leiding dat ons ontmoet het. Ek het vir hom 'n Bybel van Vader Gebhard Heyder gegee, wat hy graag wou hê.

9 Junie 1991 – Sondag

Ek het die Heilige Mis in Rot bygewoon. Daarna het ek na Mingolsheim gery na die St Roch-kapel, waar ek Vader Josef weer ontmoet het. Tydens die Heilige Kommunie het Jesus vir my gesê om na Hom toe te gaan en vir Hom te sê dat Hy met Biskop Platon moet praat. Vader Josef het my belowe dat hy Hom sou bel. Toe het Vader Josef vir my 'n ikoon van die Geseënde Maagd Maria en die Kind Jesus gegee.

10 Junie 1991 — Maandag

Omstreeks 19:00 het my man en ek op vakansie vertrek. Nadat ons ongeveer 20 km gery het, het my man so onwel gevoel dat hy nie meer die motorhuis kon bestuur nie. Ek het die rozenkrans in my hand geneem en toe self gery. Hy het toe aan die slaap geraak. Teen die tyd dat ek met die tweede rozenkrans begin het, het hy weer goed gevoel. Ons het in die motorhuis geslaap, maar ons het 'n onrusige nag gehad. My man was ontsteld, kon nie goed slaap nie en het selfs in sy slaap gepraat. Die Bose wou verhoed dat ons Vader Gebhard Heyder besoek.

11 Junie 1991 — Dinsdag

Omstreeks 10:00 in die oggend het ons by Vader Gebhard Heyder aangekom, sonder om vooraf 'n afspraak te maak. Dit was belangrik dat ek daar was. Hy het vir my 'n paar goeie boeke gegee om uit te deel en gevra dat ek vir sy saak moet bid. Hy wou 'n boek oor Rodalben publiseer, maar kon dit nie doen nie omdat die susters van Anneliese Wafzik daarteen gekant was. In die middag het ons Mettenbuch besoek, 'n pelgrimsoord wat aan Ons Vrou van Smarte gewy is. Dit was baie mooi daar. Dit was my derde besoek aan Mettenbuch, en ek het Annemarie daar ontmoet, wat na die pelgrimsoord omsien. Teen ongeveer 17:30 was ons reeds terug in Oostenryk. Ek dank God, want ons kon onderweg baie bid. Ons het gevoel dat baie genade van Mettenbuch af gevloei het.

12 Junie 1991 — Woensdag

Ons het in Sintawa aangekom, 'n dorp in Tsjeggo-Slowakye. Daar het ek die Markuskova-familie besoek, wat ek in 1985 by die Turzovka-heiligdom ontmoet het. Ons Vrou het in 1958 in Turzovka verskyn.

13 Junie 1991 — Donderdag

Vandag het ek in Slowakies 'n toespraak gehou oor my bekering tot die Katolieke geloof in Medjugorje.

14 Junie 1991 — Vrydag

In die oggend het ek Vader Daniel in Sintawa besoek. Ek het vir hom 'n paar boeke van Vader Gebhard Heyder gegee. Ons het ongeveer 'n uur lank gepraat. Ek het vir hom vertel van my bekering tot die Katolieke geloof en hoe ek nou my lewe in die geloof lei.

In die aand het ons in Litmanova aangekom, 'n plek waar Ons Vrou tans aan twee kinders verskyn. Toe ek daar aangekom het, het ek reguit na die kerk gegaan en die kinders dadelik ontmoet. Na die Heilige Mis het ons gaan kyk na Vader Jan, en my man en ek het die nag by sy huis gebly. Ek het op die heel eerste dag besef dat die verskynings eg is en dat die kinders nie lieg nie. Die kinders en die priester straal groot liefde uit, en jy kan voel dat hulle deur die Heilige Gees gelei word. Oor die nag is ek gekweld; die duiwel wou my afskrik van om in hierdie verskynsels te glo. Ek het van een van die visioenêre meisies gedroom. Ek het haar voor my sien staan met groot tande, sodat ek bang vir haar was.

Maar ek ken die duiwel se maniere en sy slinksheid. Hy het probeer om my te mislei om 'n afkeer van die visionêre te ontwikkel. Maar hy het nie daarin geslaag nie.

15 Junie 1991 — Saterdag

Ek het dadelik by Pa Jan tuis gevoel. Dit was asof ons hom al 100 jaar geken het. Mens vind selde so 'n vriendelike siel. 'n Ware geskenk van God.

In die oggend het ons almal saam die Rozenkrans in Latyn gebid.

Om 11:00 moes 'n kommissie van die biskop arriveer om die gebeure te ondersoek. Terwyl Vader Jan se suster middagete voorberei het, het ek die Heilige Gees-rozenkrans vir die kommissie gebid, wat reeds in die aangrensende kamer was.

Ek het toe die Rosarium van die Droefgevalle, die Litanie van die Geseënde Maagd Maria, die Litanie van Jesus, en vyf Ons Vaders ter ere van die Kostelike Bloed gebid.

Dit was reeds 13:00 en die kinders was nog steeds by die kommissie. Twee priesters het in Litmanova lank voor die ander ondersoekers aangekom. Ek het byna 'n uur lank met hulle oor my bekering en my lewe gepraat. Ek het hulle ook vertel van die verskynings van Ons Vrou wat ek die voorreg gehad het om in Medjugorje te ervaar. Een van die twee priesters was in tranes. 'n Psigiater was ook by die kommissie teenwoordig. Ek het daardie middag met hom gepraat. Hy was baie vriendelik en het die Bybel ook goed geken. Later het ek die twee kindvisioenarisse, Katharina en Iveta, ontmoet, aan wie ek die Ons Vader, die Gegroet Maria en die Eer aan die Vader geleer het. Hulle het albei die Latynse gebede baie vinnig uit die kop geleer.

16 Junie 1991 – Sondag

Ek het vandag vir Vader Jan Zavacky gekook. Ons het om 7:30 vm. die Heilige Mis bygewoon. Vader Jan het 'n baie pragtige preek gelewer. In die middag het ons na die verskyningsplek gegaan, wat Maidan genoem word. Daar was 'n paar duisend pelgrims daar, en die visioenêre kinders het ons gelei in die gebed van die Rozenkrans. In die aand het 'n vrou uit Bratislava vir ons 'n film oor die verskynings in Litmanova gewys. Daarna het ons Vader Jan se ma besoek, wat ongeveer 40 km verder gewoon het.

17 Junie 1991 – Maandag

Saam met Vader Jan het ons op 'n uitstappie na die Hoë Tatraberger, 'n bergreeks, gegaan. Na die Heilige Mis in die aand het baie mense by Vader Jan se huis byeengekom, en ek het vir hulle vertel hoe ek tot die geloof gekom het. Die Heilige Gees het my verlig terwyl ek gepraat het, en Vader Jan het baie daarvan in sy preek die volgende dag ingesluit. God het ons geseën met 'n lieflike, vreugdevolle aand.

18 Junie 1991 – Dinsdag

In die aand het ons om 19:00 in Litmanova die Heilige Mis bygewoon. Na die Heilige Kommunie het ek die Verlosser gevra of ek iets vir Vader Jan moes sê.

Jesus het in Slowaks geantwoord: "Povedz mu, že ho ľúbim." Dit beteken in Engels: "Sê vir hom dat Ek hom liefhet." Ek het dit ná die Heilige Mis vir Vader Jan gesê. Vader Jan het geglimlag. In die middag, omstreeks 16:00, was ek in Krakau, by die klooster waar Suster Faustina gewoon het. Die skildery 'Jesus, ek vertrou op U', wat daar hang, is so pragtig en lewensgetrou dat ek 'n halfuur lank gehuil en daarvoor gebid het. Omstreeks 16:45 het ek Suster Maria Ruth uit Duitsland ontmoet. Sy het vir my gesê dat sy die beeld geskilder het wat in die kapel in Mettenbuch hang. Sy het vir my 'n kranseltjie van die Goddelike Barmhartigheid gegee. Ek het Suster Maria Ruth beter leer ken; sy het 'n valse nederigheid. Sy het my verskeie kere gesteur terwyl ek stilgebid het.

19 Junie 1991 — Woensdag

Vandag was ons in Auschwitz. Op dieselfde dag het ons ook na Częstochowa gereis, na die Koningin van Pole.

20 Junie 1991 — Donderdag

In die aand het ons die Mis by die HI bygewoon, nadat die trombonekoor daardie middag omstreeks 15:30 gespeel het en die gordyn voor die beeld van die Swart Madonna in Częstochowa teruggetrek is. Omstreeks 22:30 daardie aand, terwyl ons uit was vir 'n wandeling, het ons 'n bejaarde vrou uit Warskou ontmoet wat nêrens kon oorslaap en geen geld gehad het nie. Ons het betaal dat sy die nag in die pelgrimsherberg kon deurbring en het toe ons pad voortgesit.

21 Junie 1991 — Vrydag

In die aand het ons in Turzovka in Tsjeggo-Slowakye aangekom. Ons het reguit na die kerk gegaan. Na die Heilige Mis het die visioenêr Latus Matus vir ons 'n plek gegee om vir die nag by 'n buurman se erf te bly.

22 Junie 1991 — Saterdag

Ons het die vroeë Mis bygewoon in Visia, 'n nedersetting van Turzovka. Vandaar lei die pad bergop na die verskyningsplek. 'n Jong priester met die naam Balaž het die Heilige Mis gevier. Hy het baie mooi gepraat. Die Mis is buite gehou omdat daar soveel mense teenwoordig was dat daar nie meer plek vir hulle in die kapel was nie. Na die Heilige Kommunie het ek die Verlosser gevra waar in Turzovka 'n kerk gebou moet word. Dit was omdat die kinders van Litmanova gesê het dat Ons Vrou dit begeer het. Die Verlosser het vir my geantwoord: "Tu".

Die Verlosser het weer in Slowaks gepraat; 'Do it' is wat dit hier beteken.

Onmiddellik daarna het ek dit aan die priester, Vader Michael Balaž, vertel. Hy het vir my gesê dat twee kerke reeds gebou is, maar ongelukkig op die verkeerde plek.

In die middag, by die verskyningsplek, het ek vir 'n groot skare oor my bekering en oor Litmanova gepraat.

Ongeveer 'n uur en 'n half later is ek gevra om vir die mense van drie busse oor my bekering en oor Litmanova te praat. Een van hulle het my reeds op die berg hoor praat.

Daardie selfde aand het ons weer in Litmanova by Vader Jan se huis aangekom.

23 Junie 1991 — Sondag

Ons het die vroeë mis in Litmanova bygewoon. In die middag het ons na die Verskyningsheuvel gegaan en gebid.

24 Junie 1991 — Maandag – Sint-Jansdag

In die oggend het ek die Heilige Mis bygewoon. In die middag het ek op Verskyningsheuvel voor honderde mense gepraat. Saam met Vader Jan, my man en drie ander vroue, het ons 'n piekniek in die platteland gehou en 'n braai gehad.

Daarna het ons 'n herder besoek by wie ons 'n paar skaapkaas gekoop het. In die aand het baie mense weer gekom en ek het oor my bekering en my huidige geloofslewe gepraat. Vandag was dit ook presies 10 jaar sedert die Our Lady in Medjugorje, Joego-Slawië, verskyn het.

25 Junie 1991 — Dinsdag

Terug in Sintawa het ons die kerk besoek. In die aand het ek 'n praatjie gehou, wat weer deur baie mense bygewoon is.

26 Junie 1991 — Woensdag

Ons het Vader Daniel in Sintawa besoek, vir hom kos gebring en hom geld gegee. Vroeg in die oggend is die Heilige Mis buite die kerk gevier, omdat die kerk gerestoureer is. Onmiddellik ná die Mis is ek na Jozco se huis uitgenooi; hy moes kort daarna sy eerste Mis as priester vier. Ek het ongeveer twee uur met hom gepraat en gebid.

In die middag het hy ons vergesel op 'n besoek aan 'n kapel. Ons het daar weer gebid. In die aand het mense weer bymekaargeskuif en ek het weer oor my geloof gepraat.

27 Junie 1991 — Donderdag

Oostenryk

28 Junie 1991 — Vrydag

In die aand het ons weer tuis in Rot aangekom.

30 Junie 1991 — Sondag

Ons het die Heilige Mis in Rot bygewoon. Ek het 'n Poolse priester, Vader Stanislav, uitgenooi om saam met ons na Rodalben te kom.

1 Julie 1991 – Maandag

Vandag in Rodalben is die Heiligste en Kosbaarste Bloed vereer.

In die oggend het ek in Rot die Heilige Mis bygewoon. Omstreeks 12:30 nm het Vader Dochart vir middagete gekom. Vader Josef uit Paraguay het ook gekom en by ons aangesluit vir 'n ete. Dit was vir my 'n groot verrassing dat twee priesters en nog 20 ander mense saam met ons na Rodalben gereis het.

5 Julie 1991 — Heilige Hart Vrydag

Ek het die Nag van Boetedienis in Grombach bygewoon en daar belydenis gedoen. Aan die einde het ek baie hartseer gevoel. Daar was vier priesters teenwoordig, en tog het Vader Dochart na agter gegaan en Heilige uitgedeel

Hy het die Heilige -kommunie aan die mense uitgedeel terwyl hulle gestaan het, alhoewel daar agter net sowat 8 of 10 mense was. Dit het vir my soos 'n klap in die gesig gevoel. Toe ek die Heilige -kommunie ontvang het, het ek op die vloer gekniel. Maar ek het gedink aan die mense wat nie sonder ondersteuning of hulp op die vloer kan kniel nie. Ek het gewonder wat die sin daarvan was om nagmaalbanke te hê. Dit is nie die mense se skuld nie; die priester het geen geduld gehad en wou net alles vinniger klaarmaak nie. Na die Heilige Nagmaal het ek Jesus gevra of dit reg was.

Jesus het nogal streng geantwoord: "**Dit was nie reg nie.**"

8 Julie 1991 – Maandag

In die middag het ek die Verlosser gevra oor die brief wat die susters (al drie) van Anneliese Wafzig aan my geskryf het. In die brief het die drie susters beswaar gemaak teen die publikasie van die boek oor Rodalben. Die rede wat hulle gegee het, was dat Anneliese Wafzig uiteindelik van morfine verslaaf geraak het. Jesus het vir my gesê om te luister na wat Vader Gebhard vir my sou sê. Ek moet dus teruggaan na Regensburg om Vader Gebhard te sien.

9 Julie 1991 — Dinsdag

Ek het in die kapel by die werk gebid. Ek het Jesus gevra of Hy, as Hy in my plek was, 'n gebedsvertrek sou bou. Jesus het gesê: "Ja".

Ek het vir Jesus gesê dat ek geen geld het nie. Jesus het vir my gesê: "Bid vir hierdie bedoeling." Ek het baie genade ontvang en het Jesus daarvoor bedank.

Vanoggend het my kollega Veronika ineengestort. Sy is tans in die neurologie-noodgevalafdeling.

10 Julie 1991 — Woensdag

Ek was in die kapel besig om te bid, maar ek het vandag nie die Heilige Mis bygewoon nie.

11 Julie 1991 — Donderdag

Ek het na die Heilige Mis in Rot gegaan. Om 16:30 het ek na die Stift-Neuburg-abdij gegaan om te belydenis te doen. 'n Bejaarde priester het my belydenis aangehoor. Ek was nie tevrede nie.

Hy het baie sleg gepraat oor dié wat die Kommunie op die tong ontvang.

Hy het dit onaestaties gevind en bygevoeg dat sommige mense slegte asem het. Ek het vir hom gesê dat Jesus die dissipels se voete gewas het, waarop hy geantwoord het dat hulle hul eie voete ook sou was. Daarna het ek bygevoeg dat Jesus nie deur die was van die dissipels se voete afgestoot was nie, maar ek het besluit om nie weer na daardie priester te gaan nie.

Om 23:00 het Bernd uit Ladenburg met sy vrou aangekom. Hy het vir my vyf boeke deur Maria Agreda gebring om te lees.

13 Julie 1991 — Saterdag

My man en ek het na Regensburg gery om Vader Gebhard Heyder te sien.

14 Julie 1991 — Sondag

Om 10:00 vm het ons die Heilige Mis by die Karmeliet-klooster bygewoon. Van 11:30 vm tot 5:00 nm het ek die middag saam met Vader Gebhard deurgebring. Vir my is hierdie priester 'n lewende Jesus. Mens kan net goeie dinge van hom leer. Ek dank God dat ek tyd saam met hom kon deurbbring. Aan die einde het hy ons geseën, ons motorhuis en die items wat ons saamgebring het om te seën: sout, water, rozenkranse, prente, ens.

Hy het die voorwerpe pragtig gekonsekreer, in Latyn, met behulp van die antieke seënformule en die eksorcisme. Op die rit huis toe het ons baie gebid.

15 Julie 1991, Maandag

Ek het saam met Fridolin na die kerk in Malsch gegaan. Na die Heilige Kommunie het ek die Verlosser oor die boek oor Rodalben en die Kostelike Bloed gevra. Jesus het geantwoord: "Ja, my dogter, die boek moet geskryf word." Hierdie vraag het nog baie by my opgekom, aangesien Vader Gebhard ook 'n brief van die drie susters van Anneliese Wafzig ontvang het. Ek het ook dadelik alles vir Fridolin vertel, want hy kom immers van Rodalben af.

In die aand was die Verlosser weer by ons in die gebedegroep. Baie mense het gekom om te bid. Vader Dochart het belydenisse aangehoor. Ons het die Verlosser aanbid.

Dit was baie mooi. Ek dank God vir hierdie groot genade. Ek het om 3:00 in die oggend gaan slaap.

16 Julie 1991 – Dinsdag

Ek kon die vele seëninge wat aan my verleen is, voel, want ek was vol energie en gelukkig, alhoewel ek so laat gaan slaap het. Aangesien my kollega Veronika nog steeds siek was, moes ek al die X-strale self doen.

17 Julie 1991 – Woensdag

Ek het die Heilige Mis by die Kapel van St Roch in Mingolsheim bygewoon. Ek het daar ook belydenis afgelê.

18 Julie 1991 — Donderdag

Fridolin het my gebel en gevra om die Verlosser te vra of hulle, nou daar oorlog in Joego-Slawië is, na Medjugorje moet gaan en of Claude uit Luxemburg sal saamkom. Daardie middag in die kapel het ek Jesus hieroor gevra. Jesus het vir my gesê: "Hulle moet gaan. Claude uit L. sal nie kom nie."

19 Julie 1991 – Vrydag

Fridolin het my weer gebel en wou weet wat die Verlosser gesê het. Ek het dit vir hom vertel.

20 Julie 1991 – Saterdag

Ons het na Heidelberg gery om 'n werk vir my niggie te kry, wat ons destyds besoek het. Sy het 'n werk as kombuisassistent gekry.

21 Julie 1991 – Sondag

Ek het die Hl-mis in Rot bygewoon en om 13:00 die rozenkransgebed in die kerk en die toewydings. In die middag het my man en ek 'n uitstappie gemaak; ons het 'n boottoer op die Neckar gemaak en gaan stap. Dit was heerlik. My man het dit ook geniet.

22 Julie 1991 – Maandag

Ek was in die kerk in Rot. Vader Vogt het oor Maria Magdalena gepreek. Toe hy sê dat Maria Magdalena 'n prostituut was, was ek baie geskok en het ek 'n pyn in my hart gevoel. Ek het hierdie pyn onmiddellik opgedra vir die bekering van sondaars. Hierdie stelling het my hard getref, omdat ek gevoel het dat dit nie waar was nie.

Na die Heilige Nagmaal het ek die Verlosser gevra: "Wat was Maria Magdalena?" Jesus het geantwoord: "Sy was 'n sondares." Ek het toe die Verlosser gevra waarom Vader Vogt dit gesê het. Jesus het geantwoord: "Omdat hy dit so verkies het."
Om 20:00 was daar weer 'n gebedsgroepbyeenkoms. Ek het baie vir Vader Vogt gebid. Vandag se gebedsgroep het 'n bietjie langer geduur; dit was baie lieflik.

23 Julie 1991 – Dinsdag

Omstreeks 18:00 het Fridolin geklop en vir my gesê dat Claude nie saam met ons na Medjugorje sou kom nie. Fridolin het gesê dat Claude bang was om na Joego-Slawië te reis weens die oorlog. Tydens ons gesprek het ek besef dat Fridolin ook bang was. Hy het selfs geaarsel om na Medjugorje te gaan. Ek het vir hom gesê: "Man van min geloof, hoe kan jy bang wees wanneer Jesus jou gesê het om te gaan?"

In die aand het ek die Heilige Mis in Rot bygewoon. Na die Heilige Kommunie het ek die Verlosser gevra of ek met Vader Vogt moes praat oor die ontvangs van die Kommunie in die hand en oor Maria Magdalena. Die Verlosser het vir my gesê: "Ja, op Saterdag."

24 Julie 1991 – Woensdag

Aangesien ek daardie dag reeds verskeie rozenkranse gebid het, het ek myself in die kapel by my werkplek met die Verlosser verenig. Ek het Hom gevra of Vader Vogt sy houding sou verander as ek Saterdag met hom praat oor die ontvangs van die Kommunie in die hand. Jesus het gesê hy sal nie verander nie. Ek het vir Jesus gesê dat ek in daardie geval glad nie met hom hoef te praat nie. Maar Jesus het geantwoord: "Ja, jy moet. Doen soos Hy jou opdra."

Ek het gedink dit sou nie maklik wees om te doen wat Vader Vogt sê as Vader Vogt nie doen wat Jesus sê nie.

Maar ek het vir Jesus gesê: "Ek sal dit doen."

Later het ek die Verlosser gevra of my seun 'n priester moet word of hy moet trou. Jesus het geantwoord: "Ja, hy moet 'n priester word."

Dit was nie maklik vir my nie, want ek het volkome geweet dat my seun nie 'n priester wou word nie.

Daarna het ek die Verlosser gevra of ek dit vir hom moes sê, en Jesus het geantwoord: "Nee, Ek sal hom verlig; hy sal dit self besef."

Nou weet ek dat ek baie vir my seun moet bid. My Here en my God, ek dank U dat ek weet dat my seun 'n priester moet word.

Here, laat u wil geskied.

Ja, my Here, hy is my enigste seun en tog nie myne nie, want ons behoort albei aan U.

25 Julie 1991 — Donderdag

Ek was in die kerk in Rot vir die Heilige Mis. Na die Heilige Kommunie het ek Jesus gevra wanneer ek na Vader Vogt moet gaan. Hy het gesê: "Saterdag".

26 Julie 1991 — Vrydag

Na die Heilige Mis in Rot het ek Vader Vogt gevra of ek Saterdag met hom kon praat. Hy het ingestem, en ons het 'n afspraak gemaak vir Saterdag om 16:00.

27 Julie 1991 — Saterdag

Om 7:15 vm. het ek saam met my niggie in Waghäusel die Heilige Mis bygewoon. Tydens die Konsekrasie het ek gesien dat die priester in die kerk in duisternis gehul was, alhoewel dit nie heeltemal donker was nie. Toe ek die Heilige Kommunie ontvang het, het ek vir Jesus gesê: "U is by my".

Almal het gestaan terwyl hulle die Heilige Hostie ontvang het. Ek het op die vloer gekniel. Die priester het gehuiwer om vir my die Heilige Kommunie te gee. Hy het gebewe, asof Satan sy hand teruggetrek het. Na die Mis het ek op my knieë voor die tabernakel vir hierdie priester gebid. Toe het ek iemand gevra hoe die priester se naam was en verneem dat dit Vader Florin was.

Daar was 'n paar vroue van my gebedegroep wat ek geken het, en ek het hulle gevra om vir my bedoeling te bid en vir hulle gesê dat ek daardie dag 'n afspraak met Vader Vogt gehad het. Ek het ook mev. Vetter en my niggie gevra om vir my bedoeling te bid tussen 16:00 en 17:00.

Toe ek om 16:00 by Vader Vogt aangekom het, het hy my hartlik verwelkom en ons het ongeveer 50 minute lank gesels. Ons het gepraat oor die ontvangs van die Kommunie op die tong en in die hand, en oor Maria Magdalena. Ek het vir hom gesê dat Maria Magdalena nie 'n prostituut was nie, maar 'n sondaar.

Van 17:45 tot 22:30 het ek besoek ontvang van Nicol en Adriana, twee Slowakiese vroue.

Ek het oor God en my bekering gepraat. Daarna het ons die boodskappe van Ons Vrou in Litmanowa (Tsjeggo-Slowakye) gelees. Ek het hulle geleer hoe om die Rozenkrans te bid.

Daarna het ook twee vroue uit Joego-Slawië wat in Duitsland woon, kom kuier.

28 Julie 1991 — Sondag

Ek het die Heilige Mis in Rot bygewoon. Ek het 'n Rozenkrans saam met my niggie Jaquiline gebid. Ons het toe nog twee Rozenkranse gebid terwyl ons in die bos geloop het.

29 Julie 1991 — Maandag

Gebedgroep om 20:00. Vader Dochart was ook daar.

12 Augustus 1991 — Maandag

Oor die afgelope paar dae het ek byna daaglik gebid dat Ons Vrou baie mense sou stuur om vanavond by die gebedegroep aan te sluit. Ons Vrou het my nie teleurgestel nie, soos sy nog nooit gedoen het nie. Intendeel, in die kapel by Malschenberg, waar Vader Dochart die Heilige Mis gevier het, ook om 20:00, was daar baie min mense teenwoordig. Dit sou beter gewees het as Vader Dochart 'n ander tyd daarvoor gekies het.

Daardie dag het ons in die gebedegroep die boodskappe van Ons Vrou voorgelees wat sy in Litmanowa gegee het.

19 Augustus 1991 — Maandag

Gister het Vader Dochart my gebel en gevra of hy vandag kon kom. Twee dae tevore is ek besoek deur Vader Buran van Mannheim. Hy het groete van Vader Johannes oorgedra. Ek het besef dat Vader Buran nie eerlik was nie en het agterdogtig geword. Daar was baie dinge aan hom wat ek nie gehou het nie; byvoorbeeld verkies hy om die Kommunie in die hand te ontvang, sodat mens nie kan sien dat hy 'n priester is nie; hy dra geen kruis, geen priesterlike gewade en geen ander teken van sy amp nie. Dit het vir my gevoel asof hy deur Vader Johannes as 'n speurder gestuur is. Ek het ook gevoel dat hy trots was. Hy het gesê: "Niemand het so 'n mag as 'n priester tydens die Konsekrasie nie." Ek het geantwoord: "Ja, jy's reg, maar niemand het so 'n verantwoordelikheid soos 'n priester nie." Hy het nie goed reageer toe ek dit gesê het nie.

Daardie Maandagaand, tydens die gebedegroep, het Vader Dochart gesê dat dit net so nederig is om die Kommunie in die hand te ontvang as op die tong. Vir my het dit gevoel asof ek in die gesig geslaan is, en dit het my diep seergemaak.

20 Augustus 1991 – Dinsdag

Ingrid Bauer het vir elf dae by ons gebly. Vandag het my man haar teruggejaag na Pirmansens. Sy het hier gratis gebly en wou haar geloof versterk.

21 Augustus 1991 — Woensdag

Ek is deur beproewings gekweld. Satan het probeer fluister dat dit nie Jesus was wat met my praat nie, maar die duiwel. Alhoewel ek op 14 Augustus en 19 Augustus belydenis gedoen het, het die versoekings aanhou terugkom.

Na my Eerste Heilige Kommunie het ek Jesus gevra: "Ek vra U om leiding. As Satan met my praat, sê asseblief vir my. Ek sal meer versigtig wees."

Ek het skaars klaar gepraat toe Jesus vir my gesê het: "Ek het met jou gepraat." Ek het dit ook gevra omdat Vader Vogt gedink het ek het Jesus 'n paar weke gelede verkeerd verstaan. Ek dank God dat ek hierdie bevestiging ontvang het dat dit Jesus is wat met my praat, en nie die duiwel nie.

23 Augustus 1991 – Vrydag

Na die Heilige Mis het my man en ek vertrek. Ons wou na Chevremont in België gaan.

24 Augustus 1991 — Saterdag

Ons was in Banneaux, by die 'Moeder van die Armes'.

25 Augustus 1991 — Sondag

Elke jaar vind die 'Internasionale byeenkoms van Klein Sioletjies' in Chevremont plaas.

Kort voor die Heilige Mis het ek belydenis gedoen. Ek wou van my ligte sondes ontslae raak en heeltemal rein wees. Terwyl ek die Rozenkrans gebed het, het ek 'n stem gehoor wat my gevra het om die gebed in Kroaties voor al die pelgrims te lei. Een dekade van die Rozenkrans, net soos verlede jaar in Lourdes. Ek het gedink dat as dit God se wil was en Ons Vrou dit begeer het, ek die gebed sou lei. Omstreeks 15:00 was dit my beurt. Ek het Ons Vrou en Jesus uitgenooi om saam met my te bid en het die Verlosser gevra om by my te wees.

Ek het die gebed baie ywerig, uit die hart en duidelik gelei, en ek was nie bang om voor soveel duisende mense te bid nie. Inteendeel, ek het 'n krag in die gebed gevoel soos nog nooit tevore nie. Ek dank God en Ons Vrou vir die vertroue wat ek in hulle het.

26 Augustus 1991 — Maandag

In die oggend het ek 'n man, Thomas Henze, geröntgen. Hy was deur iemand aangerand; hy was hawelos en beseer. Die dokters het hom ondersoek en weggestuur en gesê hy is nie gesond nie. Ek het vir hom gesê hy kon by my tuis bly totdat hy weer gesond was. In hierdie pasiënt het ek Jesus gesien, lydend en hulpeloos. Ek het my man gebel en vir hom gesê dat ek 'n hawelose man saam huis toe neem. Hy was nogal kwaad. Maar omdat ek voorheen in die kapel oor hierdie saak gebed het, moes my man God se wil doen.

Ek doen dit uit groot liefde vir Jesus en Maria, want ek glo dat as jy Jesus met jou hele hart liefhet, jy ook ander liefhet.

Omstreeks 16:00 het die pasiënt, Thomas, aangekom. Ek het hom saam huis toe geneem. In die motor het ek die Rosarium van die Droefgeheue gebed. Die reuk wat van Thomas uitgekom het, was ondraaglik. Hy het verskriklik gestink. By die huis het ek vir hom skoon klere en skoene gevind, en toe het hy gaan stort. In die aand het ons goulash met rys en slaai geëet. Ons gas het baie geëet. Na die ete het ek hom gevra om die tuin nat te maak terwyl ek na die kerk gegaan het. Ek het die Heilige Kommunie vir hom aangebied.

Thomas was ook teenwoordig tydens die aandgebedsgroep en het by die gebede aangesluit.

Vader Dochart het vandag 'n klein nagmaalbank gebring. Ek hoop dat hy volgende keer ook die patene sal bring, sodat die Verlosser nie weer op die vloer val nie. Dit het my regtig ontstel. Vader Dochart het my belowe hy sal die patene volgende keer bring.

27 Augustus 1991 — Dinsdag

Ek het Thomas, die pasiënt, terug na die kliniek geneem; sy neus is weer reggemaak.

28 Augustus 1991 — Woensdag

Ek het saam met Adriane van Emmertsgrund na die Rochuskapel in Mingolsheim gegaan, waar ek belydenis gedoen het.

29 Augustus 1991 – Donderdag

Ek het saam met Ratko, my nefie, na die kerk in Rot gegaan.

30 Augustus 1991 — Vrydag

Ek het Ratko gehelp om 'n werk te soek en het weer saam met hom na die kerk in Rot gegaan. Hy het saam met my die Rozenkrans gebed.

31 Augustus 1991 – Saterdag

Ek het in die oggend saam met Jaquiline na die kerk in Waghäusel gegaan. Daarna het ons by Globus gaan inkopies doen. In die middag het Erich 'n prent gebring wat die 11de Kruiswegstasie wys.

1 September 1991 — Sondag

Ons het die Heilige Mis in Rot bygewoon.

2 September 1991 – Maandag

In die kapel by die kliniek het ek die Verlosser gevra oor die gesprek wat ek die vorige dag met Vader Johannes gehad het. Vader Johannes wou weet wat Biskop Platon gesê het.

Maar ek het niks bekendgemaak oor die gesprek wat ek met Biskop Platon Gorniliak gehad het nie. Priester Johannes Ortynskyj het waarskynlik skuldig gevoel oor sy boeke. Die Verlosser het vir my in die kapel gesê dat ek die regte ding gedoen het.

Deo gratias.

Aandbedsgroep: Vader Dochart het die Heilige Nagmaal uitgedeel, en vir die eerste keer 'n nagmaalrel en 'n patene gebruik. Ek het opgemerk dat almal besonder gelukkig was en genade ontvang het.

6 September 1991 — Heilige Hart Vrydag

In die aand het ek die Nag van Boetedienis in Grombach bygewoon. Na die Heilige Mis, die Die Verlosser is aanbid. Ek het na die monstrans gekyk en bitter gehuil. Biskop Ratzinger het gesê dat Medjugorje nie bonatuurlik was nie; dit is wat in die *Bildpost* gestaan het.

Ek het vir ongeveer 15 minute gehuil.

Toe het Jesus met my gepraat. Die innerlike stem was duidelik en helder soos nog nooit tevore nie.

Jesus het gesê: "Kyk na my kruis." Die kruis het bo die altaar en bo die monstrans gehang. Ek het na die kruis gekyk en Hom hoor voortgaan: "Het hulle my geglo?"

Daardie oomblik het ek dadelik opgehou huil.

Ek glo Jesus het my trane weggeneem. Vir my was dit 'n bevestiging dat Medjugorje eg is; dit is net dat die Kerk weier om dit te glo.

In die eerste week van September het ek die Verlosser oor Litmanova in Tsjeggo-Slowakye gevra en die antwoord ontvang: "Die verskynsels in Tsjeggo-Slowakye is bonatuurlik."

Hierop het ek geantwoord dat die kinders nie gelieg het nie, toe het ek na die kapel in die kliniek gegaan en weer gevra, want ek het die vaste blik van Ivetka, een van die visioenarisse, onthou, en daardie oë het my laat stilstaan en nadink. Ek het die Verlosser gevra of die duiwel ook daardie blik kon veroorsaak. Die Verlosser het gesê: "Ja."

Toe het Hy herhaal: "Die verskynsels is bonatuurlik."

Ek het destyds nie veel daarvan verstaan nie. Ek kan net sê wat St. Paulus sê: Onderzoek alles en behou wat goed is.

12 September 1991 — Donderdag

Ek het by die Abdij van Neuburg belydenis gaan doen. Die priester het my die boete gegee om die Verlosser toe te laat om na my te kyk. Geen priester het my dit nog ooit tevore gesê nie, en ek was gelukkig dat die Verlosser na my wou kyk.

13 September 1991 – Vrydag

Waakmis in Rot. Die kerk was versier met sparrenbome vir die 'Hubertusmis'. Ek het dit nie gehou nie, want dit was soos Kersfees en het nie gepas gelyk nie.

14 September 1991 – Saterdag

Ek het die Hoogmis in Malschenberg bygewoon. My kruis, wat gewoonlik in ons slaapkamer langs my bed staan, is die kerk ingedra.

Die Mis is deur jongmense gelei. Daar was egter 'n gebrek aan eerbied. Ons moet tradisie handhaaf en nie die kerk in 'n teater verander nie.

16 September 1991 – Maandag

Ek het na die kapel by die kliniek gegaan. In die aand het ek die Heilige Mis in Rot bygewoon. Daarna was daar 'n gebedegroep; Vader Dochart het ook gekom.

Oktober 1991

Na 'n lang soektog het ek my dagboek weer gevind.

Baie mense het die begrafnis van ons voormalige parochiepriester, Vader Köstel, bygewoon, insluitend baie priesters. Ek het die indruk gehad dat Vader Köstel meer geëer is as God. Die priesters het die gelowiges aangemoedig om die Heilige Kommunie staande te ontvang, alhoewel die kommunieheining daar was. Toe ek die Heilige Hostie ontvang het, het ek op die vloer gekniel. Ek het baie onreine geeste gevoel en besef dat hulle my in stukkie sou skeur as hulle toegelaat was. Toe ek na die Heilige Kommunie met Jesus verenig het, het ek vir die Verlosser gesê: 'Nou het ons so baie priesters, en tog deel hulle die Heilige Kommunie uit op so 'n manier dat mense moet staan.' Toe het ek gehoor: 'Bly kniel, my dogter.' In daardie oomblik het baie dinge vir my duidelik geword.

Na 'n paar dae het ek predikant Vogt hieroor ingelig. Predikant Vogt het gesê dat dit net op my van toepassing is en nie op ander nie.

23 November 1991

Ek het die Heilige Mis by die Kapel van Sint Roch in Mingolsheim bygewoon. Daar het ek belydenis afgelê saam met 'n sendingwerker.

25 November 1991 – Maandag – Fees van St Catharina

Ek het die Heilige Mis in Rot bygewoon. Tydens my eenwording met Jesus ná die Heilige Kommunie het Jesus vir my gesê: **"Bid, bid baie, my dogter, 'n oorlog kom uit Rusland!"**

Eers was ek baie bang, en toe het ek geweene. Ek het gevra of ek na Vader Vogt moes gaan. Jesus het gesê: "Nee, hy sal jou nie glo nie." Toe het ek verder gevra of ek die gebedegroep moes vertel. Jesus het ja gesê.

Ek was verward, want daar was ook 'n priester teenwoordig in die gebedegroep. Ek het die kerk verlaat in groot emosionele nood en bitter geweene.

Buite die kerk het Rita en twee ander vroue van Pimasens reeds op my gewag; hulle wou by die gebedegroep aansluit.

Voordat ek iets daarvoor in die gebedegroep gesê het, het ek Vader Dochart gevra om my te seën. Vader Dochart het die Verlosser saamgebring en ons het Hom aanbid. Maar ek kon nie ophou dink aan die Verlosser se woorde nie en ek het gehuil en gesnik.

26 November 1991 – Dinsdag

Ek het aanhou dink aan die oorlog en die Verlosser gevra wanneer dit sou gebeur.

Die Verlosser het gesê: **"Binnekort."**

27 November 1991 – Woensdag

Ek het die Verlosser gevra of hierdie woorde net vir my belangrik was.

Die Verlosser het gesê: **"Vertel dit vir almal!"**

29 November 1991 – Vrydag

In die kapel by die werk. Ek wou seker wees, so ek het weer oor die oorlog gevra. Ek het dit weer gehoor: **"Daar sal 'n oorlog in Rusland wees."**

2 Desember 1991 – Maandag

11:15 vm in die kapel by die kliniek. Ek was bly dat ek weer voor die tabernakel kon kniel. Ek het geestelik gekommunikeer en die Verlosser gevra waar Hy was toe Hy met my gepraat het. Jesus het geantwoord: **"In die dieptes van die hart."**

Ek het verder gevra hoe ek vir ander moes verduidelik dat ek Hom kon hoor.

Jesus het gesê: "Dit is bonatuurlik; anders sou dit nie van My af kom nie."

Ek het verder gevra of dit kon wees dat ek onder hipnose was.

Jesus het gesê: "Enigiemand wat homself met my hart verenig, kan homself nie hipnotiseer nie."

Ek het aan die oorlog in Joego-Slawië gedink en hoe die visionêres Ivan en Jakov na die buiteland gereis het. Ek het gevra of ek ook Duitsland moes verlaat weens die oorlog wat nog gaan kom.

Maar Jesus het gesê: 'Ek hou nie van lafaards nie.'

Toe het ek aan St. Jood van Arkel gedink, wat teen die Engelse geveg het en Frankryk bevry het. Ek het ook vir Jesus van my seun vertel, dat hy nie 'n oorlog wat uit Rusland kom, kon voorstel nie. Jesus het vir my gesê: "Hy moet dringend belydenis doen."

In die aand, tydens die gebedskring ná die derde dekade van die Rozenkrans, het ons soos gewoonlik 'n paar minute stilte gehandhaaf, sodat almal uit die hart kon bid en hul bedoelings kon opdra. Ek het die Verlosser gevra of ek 'n boodskap aan die gebedskring moes oordra.

Jesus het gesê: "Sê vir almal dat Ek hulle liefhet."

Dit was die eerste keer dat ek die Verlosser in die gebedegroep gehoor het.

3 Desember 1991 – Dinsdag

In die kapel by die kliniek het ek die stem van Jesus gehoor:

"Luister na My, My dogter, bid, bid baie."

Daardie aand in Rot, in die kerk, het opgeneemde musiek tydens die Heilige Nagmaal gespeel; ek kon nie my hart vir die Verlosser oopmaak nie – die musiek het my afgelei.

4 Desember 1991 — Woensdag

In die dokterskamer by die kliniek omstreeks 10:45 vm: Ek het myself met die Verlosser verenig en die stem gehoor: "Jy is my dienaar; doen alles wat Ek jou sê. Wees groot in vertroue op My.

Bly standvastig. Jy het 'n kort lewe voor jou. Ek sal jou kom haal om by My te wees. Die bewys hiervan is jou geloof."

Net nadat ek dit neergeskryf het, het ek die Verlosser gevra of ek dit korrek neergeskryf het. Jesus het geantwoord: "Ja, my dogter".

In die aand: Elke dag het ek meer vir Vader Vogt en vir sy verligting gebid, en het Jesus gevra om my toestemming te gee om met Vader Vogt te praat. Jesus het gesê: "Gaan."

Van 18:00 tot 18:45 het ek met Vader Vogt gepraat. Na hierdie gesprek het Vader Vogt vir my gesê dat hy my bewonder en dat ek moes voortgaan soos ek besig was om te doen.

Toe ek hom gevra het wat Jesus se woorde "die bewys hiervan is jou geloof" moes beteken, het hy geantwoord: "Moet jy alles verstaan?"

5 Desember 1991 — Donderdag

Om 9:00 vm het ek die Verlosser gevra of ek regtig nie alles hoef te verstaan nie, soos Predikant Vogt gesê het. Die Verlosser het gesê: "Ja, jy hoef nie alles te verstaan nie. Alles sal op sy tyd kom. Wat jy nie verstaan nie, gee dit aan My terug."

Ek het toe die Verlosser gevra of ek die waarskuwing oor die oorlog uit Rusland aan die hoofredakteur van *Bild am Sonntag* moes stuur.

Die Verlosser het geantwoord dat ek dit vandag moet doen.

6 Desember 1991 – Vrydag

Ek het omstreeks 8:25 vm. na die kapel in die kliniek gegaan en daar gebid dat die brief gepubliseer sou word. Terwyl ek gebid het, het ek die Verlosser gevra of die brief goed was. Sy antwoord: "Jou brief is goed." Ek is met genade vervul en het gehuil van blydschap omdat ek die Verlosser liefhet.

Die Verlosser het vir my gesê: "Ek is baie lief vir jou; gaan in vrede."

Daardie aand in die kerk in Rot het ek die Verlosser gevra hoe die oorlog afgeweer kon word. Die Verlosser het geantwoord: "Slegs deur vas en gebed."

Ek het ook die Verlosser gevra waarom Hy van alle mense met my praat, aangesien ek 'n sondaar is.

Die Verlosser het geantwoord: "Almal is 'n sondaar."

Nietemin het ek steeds gewonder waarom Hy met my gepraat het, en ek het Sy stem gehoor: "Ek kom in waar Ek wil."

7 Desember 1991 — Saterdag

Vroeg in die oggend het ek die Heilige Mis bygewoon in Mingolsheim by die Kapel van Sint-Rochus. Na die Heilige Kommunie het die Verlosser vir my gesê: "Praat met die sendingwerker."

Ek het met die sendingwerker oor my bekering en oor die oorlog gepraat. Hy het gehuil terwyl ons saam gepraat het. In die middag het ek saam met Fridolin Keilhauer, 'n teologiestudent in Lantershofen, gebid.

8 Desember 1991 — Sondag

In die oggend het ek Heilige Mis bygewoon in Rot. Van 12:00 tot 13:00 was ek ook in die kerk besig om te bid; dit is die genade-uur op die Fees van die Onbevleete Ontvangenis van Maria. Daarna was daar 'n tyd van gebed tot ongeveer 14:00.

In die middag, tydens 'n gesprek met Fridolin, het hy my gevra:

"Wat het jy wat jy nie van God ontvang het nie?"

Na 'n oomblik se nadenke het ek geantwoord: "Ek het niks, en alles wat ek het, kom van God af."

9 Desember 1991 – Maandag

'n Paar dae gelede het die Verlosser vir my gesê: 'Gee My jou hele wese'.

Ek het dit nie verstaan nie en het dit teruggegee aan Jesus, net soos hy gesê het. Toe het die Verlosser voortgegaan: "Jy moet vir alles vra."

So het ek hom vandag omstreeks 9:45 vm gevra: 'Redder, wat moet ek jou gee?' Jesus het geantwoord: 'Gee my alles.'

Daarna het ek gevra of ek 'n boodskap aan ons gebedegroep moes oordra. Hy het gesê hulle moet hul gebede vermeerder en vas.

In die aand het ek by Vader Dochart belydenis gedoen.

10 Desember 1991 — Dinsdag

10:10 vm, dokterskamer: Ek het myself met die Verlosser verenig, toe het ek gehoor: "Skryf: Ek is lief vir my skape en ek wil hê dat almal wat afgedwaal het, moet terugkom. Soek hulle op. Help My. Vir elke skaap wat gevind word, is daar 'n groot beloning in die hemel. Jou taak is om aan te hou soek. Moet nooit ophou nie. Die Bose lê in die wag."

Ek het gesê: "Here, ek is so swak."

Die Verlosser het geantwoord: "Maar by My het jy krag."

Daardie aand in die kerk in Rot: Ek het nie geweet watter evangelie-gedeelte gelees sou word nie.

dag. Ek was verbaas toe die Evangelie van Matteus—die gelykenis van die verlore skaap—gelees is.

Ek het verwonderd gestaan dat die Verlosser my daardie selfde oggend reeds iets daaroor vertel het.

Vandag het ek meer as gewoonlik vir Predikant Vogt gebid. Ek het die Heilige Nagmaal ontvang, en

skaars was ek met die Verlosser verenig of ek het die stem baie stadig en duidelik gehoor: "Kan jy my hoor?" Ek het gesê: "Ja." Daar was 'n diep stilte. Toe het ek gehoor: "Gaan na die priester."

Weer stilte. "Sê vir hom" — stilte — "dat Ek dit ernstig bedoel met die oorlog." Dit het my soos 'n hou getref. Ek het dit vir myself herhaal en gevra of ek reg verstaan het en wanneer ek na die priester moes gaan. Hy het gesê: "Na die Heilige Mis."

Die Verlosser het bevestig dat ek reg gehoor het. Toe het ek bitterlik begin huil. Zita het na my toe gekom en gevra wat die saak was. Mevrouw Speckart het toe ook gekom en navraag gedoen. Hulle het dit bevestig en gesê: "Dit is niks nuuts nie; ons is daarmee vertrouwd vanaf die nagte van verzoening." (Hulle het verwys na die oorlog in Rusland.) Toe het ek reguit na Vader Vogt gegaan. Vader Vogt het na my geluister en toe gesê: "Alles wat 'n mens kan doen, is bid." Dit was net onder 'n week sedert ek vir die eerste keer met hom oor die oorlog in Rusland gepraat het, net soos die Verlosser my opdrag gegee het.

Ek het sy seën gevra en toe huis toe gegaan.

11 Desember 1991 — Woensdag

Kort ná 10:00 vm in die dokters se vertrek: Ek het myself met die Verlosser verenig. Daar was toe 'n aangename gevoel van vrede en stilte om my. Ek het 'n warmte gevoel, maar niks gehoor nie.

12:30 nm in die kliniekkapel: Ek het die Angelus gebid, myself met die Verlosser verenig en 'n aangename warmte, vrede en stilte gevoel. Vir 'n rukkie het ek niks gehoor nie, en toe skielik het ek gehoor: "Ek rus in jou hart". Dit was so pragtig en ek was so gelukkig dat ek dit nie eers kan beskryf nie. Ongelukkig kon ek die pouse nie verleng nie, aangesien my kollega nog siek was en ek alles self moes doen.

Om te weet dat die Verlosser in jou hart rus, is so 'n wonderlik pragtige gevoel, en jy ervaar 'n vrede wat net ons Here kan gee.

Daardie aand in die Kapel van St Roch het ek die Verlosser gevra hoe lank 'n mens moet vas voor die ontvangs van die Heilige Nagmaal, omdat Rita van Würzburg my daarvoor gevra het.

Die Verlosser het gesê: "Enkele ure voor die Heilige Nagmaal is korrek." Ek het gesê: wat dink U sou die priester sê as ek hom dit vertel? Die Verlosser het geantwoord: "Ek sal vir jou spreek. Gaan in vrede."

12 Desember 1991 — Donderdag

10:15 vm in die dokters se vertrek: Ek het die Verlosser gevra of ek 'n valse profeet was, omdat ek iets in die Bybel oor die eindtye gelees het. Die Verlosser het vir my gesê: "Jy is nie 'n valse profeet nie; jy is my dienaar. Doen alles wat Ek jou sê. Daar sal 'n oorlog wees. Ek is jou Here en jou God. Jy sal keer op keer in versoeking gebring word."

Ek het die Verlosser gevra of ek nie 'n teken kon ontvang nie. Verlosser: "Ek sal jou 'n teken gee wanneer die tyd aanbreek."

Ek het gevra of hierdie teken vir my was. Die Verlosser: "Vir almal."

12:15 nm in die kapel by die kliniek: Ek het die Angelus gebid.

Ek het die Verlosser gevra of hierdie teken in die lug of op my sou wees. Die Verlosser het toe vir my gevra: "Stem jy saam?"

Sonder huiwering het ek gesê: "Ja."

Maar toe het ek verder vir Jesus gesê: "Laat my nooit van U geskei word nie, want ek is baie lief vir U." Ek het die Verlosser gevra of die gebede wat ons in die gebedegroep bid goed is, of ek iets moet verander?

Die Verlosser het gesê: "Bid baie; verdubbel die gebede. Alle gebede is goed."

Vrydag 13 Desember 1991

Dokter se spreekkamer: Ek het gebid, toe het ek myself met die Verlosser verenig en hom hoor sê: "Luister aandagtig, my dogter. Gaan na die priesters en sê vir hulle.

Ek is ernstig oor die oorlog."

Ek het die Verlosser gevra hoe ek dit moet sê. Die Verlosser het geantwoord: "Ek sal deur jou praat."

Ek het verder vir die Verlosser gesê dat hulle my nie sal glo nie, maar die Verlosser het geantwoord: "Laat dit aan My oor."

Verlosser: "Jy verstaan nie die bonatuurlike nie. Niemand kan die bonatuurlike verstaan behalwe ek nie."

Ek het 'n warmte en 'n vrede in my gevoel en vir Jesus gesê: "Ek glo dat U by my is."

Jesus: "Jy glo dit! Glo dan ook die res."

Daardie aand in die kerk in Rot. Ek het die Verlosser gevra of wat ek tot dusver geskryf het, korrek was.

Jesus het dit met 'n 'JA' bevestig en gesê: "Gaan in vrede, my dogter."

14 Desember 1991 – Saterdag

Om 7:00 in die oggend was ek in die St Roch-kapel in Mingolsheim. Ek het vir vrede gebid en gehuil. Toe het ek gehoor: "Gaan in vrede, my dogter."

15 Desember 1991 — Sondag

Ons het na Regensburg gery en om 10:00 die Heilige Mis by die Karmeliet-klooster bygewoon.

Tydens my eenheid met die Verlosser het Jesus gesê:

"Sal jy na my stem luister?"

Ek het ja gesê, en die Verlosser het vir my gesê: "Glo dit dan."

Ek het gesê: "Gee my asseblief die mosterdsaad, anders kan ek nie berge verskuif nie."

Toe was daar 'n stilte.

Toe het die Verlosser gesê: "Ek is lief vir jou."

Na die Heilige Mis het ek met Vader Gebhard Heyder gepraat. Hy het die innerlike gesprekke hersien wat ek in my dagboek opgeteken het. Ek dank God dat hy nog by ons is, want hy is reeds 86 jaar oud. Hy is nie wêreldwys nie, maar goddelik wys.

Jy sou met 'n vergrootglas moes soek om iemand soos hy te vind. Ek maak nie saak dat ek in totaal meer as 600 km moet ry om met hom te praat nie. Hy het my baie gehelp. Uiteindelik het hy vir my bevestig dat dit vir hom niks nuuts is dat 'n oorlog uit Rusland sal kom nie. Hy het Therese Neumann (Duitse mistikus—'n stigmatikus) genoem, wat eens gesê het dat 30 jaar ná haar dood die Russe oor haar graf sal trap.

Sy is in 1962 oorlede. Vader Gebhard het ook Heroldsbach, Mettenbuch en ander plekke genoem waar na hierdie oorlog verwys kan word.

Hy het ook die items wat ons saamgebring het, geseën, soos water, kerse, prente, ensovoorts. Vader Gebhard het hierdie items met besondere sorg geseën. Só behoort elke priester dinge te seën.

Toe ek by die huis kom, het ek dadelik begin kook, want ons het 'n honger gas gehad. Ek het niks geëet nie en na die kerk in Waghäusel gegaan. Ek het Heilige Mis opgedra vir die arme siele. Ek het daardie dag baie gebid. Maar in Waghäusel, in die kerk, het ek gevoel dat die hel my van alle kante af omring het. Ek was onder aanval. Dit was veral erg toe ek die Heilige Kommunie terwyl ek gekniel ontvang het. Ek het gevoel dat die priester geweier het om my die Heilige

Nagmaal terwyl ek gekniel het. Eers ná die derde Weesgegroet het hy vir my die Heilige Hostie gegee. Ek het baie sterk aanvalle op my siel gevoel. Ek sal dit nie gou vergeet nie. Tog sal die Verlosser altyd oorwin. Ná my eenheid met Jesus het ek 'n vrede in my gevoel wat net God kan gee.

Verlosser: "Ek is lief vir jou, my dogter." Daarna het ek vir hierdie priester gebid.

16 Desember 1991 – Maandag

Aangesien ek gevoel het dat die erkenning van Kroasië en Slovenië as onafhanklike state nie 'n goeie ding was nie, het ek die Verlosser gevra of dit korrek was.

Die Verlosser het geantwoord: "Ek het geen grense nodig nie; ek het alle mense lief."

Om 17:00 het ons 'n Kerspartytjie by die kliniek gehad.

Professor Weidauer, die direkteur van ons kliniek, het 'n toespraak gelewer en geskenke uitgedeel. Daarna het ek reguit na die kerk gegaan, want ek het verkies om die Heilige Nagmaal te ontvang eerder as om al die Kerspartytyjies by werkplekke regoor die wêreld by te woon. Mag God hulle vergewe dat hulle dit 'n Kersfeespartytyjie noem. Vir my is dit Fariseëragtige Kersfeespartytyjies. Ek het toe na die kerk in Rot gegaan. Op die reis na Rot het ek gebid vir die kollegas wat by die partytyjie gebly het.

Ek het die Heilige Kommunie opgedra vir die sterwendes en vir die arme siele in die vagevuur. Na die Heilige Kommunie het ek die Verlosser gevra of wat ek daardie aand gedoen het, reg was.

Die Verlosser: "Ja, dis reg, ek dank jou daarvoor."

Die Verlosser het dit nog nooit tevore gesê nie.

Ek het vir die Verlosser gesê dat ek daarvoor dankie moes sê.

Daardie oggend in die kapel by die werk het ek die Verlosser gevra oor wat die vorige aand in die kerk in Waghäusel gebeur het, omdat Vader Werner Egon aanvanklik geweier het om my die Heilige Nagmaal te gee terwyl ek gekniel het, en ek het intense aanvalle in my hart gevoel. Dit was 'n aanval, 'n aanval soos niks wat ek ooit tevore ervaar het nie. Ek het die Verlosser gevra hoeveel duiwels daardie oomblik om my was.

Die Verlosser het gesê: "As jy hulle gesien het, sou jy gesterf het."

Hierdie priester leef nie in God se genade nie. Ek het die Verlosser gevra of ek dit vir hom moes sê, want ek het vir hierdie priester vergifnis gevra. Die Verlosser het gesê: "Sê vir hulle."

Ek het by myself gedink dat ek na Vader Aemilian sou gaan en met hom daaroor sou praat.

18 Desember 1991 – Woensdag

Ek was by die Kapel van St Roch in Mingolsheim saam met my niggie. Terwyl

Die Nagmaal is uitgedeel, ek het by die nagmaalrel gekniel. Ander het gestaan terwyl hulle die Heilige Hostie ontvang het of op die trappe voor die priester gekniel. Ek dank God dat Hy my soveel moed gegee het om alleen by die nagmaalrel te kniel.

Ek het gewag en vir die priester gebid totdat hy na my toe gekom het. Nadat hy die Heilige Kommunie uitgedeel het, het die priester omgedraai en ongeveer twee tree na die altaar geneem.

'n Krag het teruggetrek. Hy het na my toe gekom en my Heilige Kommunie gegee. Ek het die Verlosser gevra of dit reg was.

Verlosser: "Gaan so voort, my dogter. Ek dank jou vir hierdie moed."

Ek het vir die Verlosser gesê: "Ek dank U, want hierdie moed kom van U af en nie van my nie."

Daardie oggend in die kapel by die kliniek het ek die Verlosser gevra of iemand wat skielik sterf, tyd het om berou te hê. Ek het dit gevra omdat dit 'n paar dae tevore bespreek is. Een priester het selfs gesê dat daar geen tyd sou wees nie.

Verlosser: "Daar is 'n sekere hoeveelheid tyd om berou te hê oor jou sondes. Hierdie tyd hang van God af."

Toe het ek die Verlosser gevra hoe gereeld 'n mens elke dag die Heilige Nagmaal in die sakrament kan ontvang. Verlosser: "Slegs een keer per dag, en geestelik so gereeld as wat 'n mens wil."

Die Verlosser het verder gesê: "As 'n mens Heilige Nagmaal verskeie kere per dag ontvang, het 'n mens nie genoeg vertrouwe in God nie. Want as 'n mens Heilige Nagmaal met 'n onreine hart ontvang, is Heilige Nagmaal selfs ná die tiende keer nie voldoende nie."

19 Desember 1991 – Donderdag

Ek was besig met Broeder Alois se telefoontjie van gister. Hy het vir my gesê dat Vader Werner Egon 'n anonieme brief ontvang het, en dat ek moontlik onder verdenking sou wees. Toe ek toe vir Br.

Alois dat ek tog van plan was om die priesters in Waghäusel te gaan sien, was hy geskok en het gesê dat ek dit nie mag doen nie, anders sou hulle hom uit die klooster uitgooi.

Ek moet noem dat ek nooit anonieme briewe aan enigiemand sou skryf nie. Want ek gaan persoonlik na die priesters toe wanneer ek voel dat die ware leer van Christus oortree word.

Daarom het ek die Verlosser gevra of ek na die priesters in Waghäusel moes gaan, weens wat ek daar op 15 Desember 1991 ervaar het. Die Verlosser: "Gaan na die vaders en vertel hulle." Ek neem dit op my skouers om daarheen te gaan, as dit God se wil is. Die Verlosser het toe verder vir my gesê: "Bid elke dag baie."

20 Desember 1991 – Vrydag

In die kapel by die kliniek: Die Verlosser het vir my gesê: "Bid baie, my dogter, die oorlog is naby." Ek het die Verlosser gevra wanneer inflasie sou kom.

Die Verlosser: "Voor die oorlog."

Ek het toe die Verlosser gevra hoe lank 'n mens moet vas voor die Heilige Nagmaal. Verlosser: "Vas van kos en drank vir verskeie ure voor die Heilige Nagmaal is 'n boete vir ongelowiges!"

Ek het gevra of daar iets was wat ek moes oordra.

Heiland: "Vader Vogt moet baie meer met die gelowiges voor die Heilige Sakrament bid as wat hy tot dusver gedoen het." In die aand was ek in die kerk in Rot.

21 Desember 1991 – Saterdag

Heilige Mis om 7:15 vm. in Waghäusel.

Voor die Heilige Mis het ek gebid vir die priester wat die Mis sou vier. Dit was Vader Alanus. Eers het ek die kerk in duisternis gesien; ek kon die priester nie sien nie, alhoewel hy die Heilige Mis gevier het. Ek het vurig vir die priester gebid. Toe het ek ook die priester gesien, maar hy was ook in die donker. Na die Konsekrasie het die hele kerk 'n bietjie ligter geword. Ek het nie geweet wat dit beteken nie, en ek het ook geen antwoord gekry nie. Na die Heilige Mis het ek die Hambsch-familie besoek.

In die aand het mnr. Zank my kom sien en vir my gesê dat hy 'n brief aan 'n priester in Waghäusel gestuur het. Hy het gesê dat hy geskryf het dat hy die priester se preek dom gevind het en dat hy ook Medjugorje in die brief genoem het. Ek het mnr. Zank gevra of hy 'n antwoord van die priester ontvang het. Hy het gesê dat hy nie 'n antwoord verwag het nie. Ek het hom gekritiseer en gevra waarom hy nie persoonlik na die priester toe gegaan het nie. Ek het aangevoel dat hierdie man nie eerlik was nie en dat hy gelieg het. Hy het vir my soos 'n lafaard gelyk. Nou het iets vir my duidelik geword, en ek het gedink aan die anonieme brief aan Vader Werner Egon waarvan Broer Alois vir my vertel het. Maar ek sal hom nie aan die priesters in Waghäusel verraaï nie. Die priesters in Waghäusel sal my sekerlik – vir die tweede keer – verdink. Ek is nie beter af as Jesus nie. Die skuld word op die onskuldiges geskuif.

22 Desember 1991 – Sondag

Voordat ek die Heilige Mis in Rot bygewoon het:

Vroeg op Sondagoggend het ek ongeveer 'n uur en 'n half gebid, veral vir Vader Vogt en die priesters in Waghäusel. Ek het die Verlosser gevra oor die handeklap in die kerk.

Verlosser: "My kerk is nie 'n teater nie; mens moet meer geloof hê in die 'God seën jou'." Ek het baie gebid vir die priesters en die mense wat in die kerk was. Ek het die Verlosser gevra wanneer Hy sou kom om my huis toe te neem (na die Hemel).

Hy het gesê: "Binnekort." Toe het die Verlosser my gevra of ek bang was. Ek het geantwoord: "Nee, as U by my is."

Om twaalfuur was ek in die kerk vir die Rozenkrans en devosies.

In die middag het ek twee Rozenkranse saam met Erich gebid. Ek het verplig gevoel om te bid, asof iemand vir my gesê het ek moes bid. In die aand het ek op die radio gehoor dat, op die presiese oomblik dat ek gebid het, 'n vliegtuig naby Heidelberg neergestort het en 26 mense doodgemaak het. Omstreeks 20:00, terwyl ek in eenheid met Hom was, het ek die Verlosser gevra of my dood 'n martelaarsdood sou wees. 'n Vrou uit Mannheim het vir my gesê dat sy my dood in 'n visioen gesien het; sy het van 'n ernstige martelaarsdood gepraat, daarvan dat ek verbrand is.

Toe ek aanvoel dat die demoon aan die werk was, wou ek self by die Verlosser uitvind of dit waar was. In reaksie op my vraag het die Verlosser gesê: "Ja, dit sal 'n kort martelaarskap wees en Ek sal by jou wees."

23 Desember 1991 – Maandag

Eerstens het ek die hele Psalmboek en ander gebede tuis gebid. Toe het ek geestelik gekommunikeer; ek was vir ongeveer 20 minute met die Verlosser verenig. Daar was 'n besondere stilte en ek het 'n diep vrede in my gevoel.

Ek skryf net die belangrike dinge neer wat die Verlosser my toelaat om te skryf.

Die waarheid moet aan die lig kom, selfs al is dit moeilik om dit neer te skryf. Ek het die Verlosser gevra hoeveel in die oorlog sou omkom.

Die Verlosser het gesê: "Byna almal van hulle. Diegene wat oorleef, sal bly wees as hulle dood was. Sonde is 'n swaar las."

Ek het aan die atoombom gedink.

Verlosser: "Kernkragstasies sal ook die aarde besoedel." Ek het vir die Verlosser gesê om iets vir my te sê.

Die Verlosser: "Ek is baie lief vir julle; bly getrou aan My, staan vas, en verlaat My nie."

Toe het ek die Verlosser gevra om vir ons 'n teken te gee in die gebedegroep, sodat ons in ons geloof sterk kan bly. Ek het gesê: "Ek weet ons is nie waardig om hierdie teken te ontvang nie, maar ek laat dit oor aan die Here, ons God."

Daarna is ek vervul met 'n diep gevoel van kalmte en vrede, soos ek nog nooit tevore ervaar het nie. Dit kan net wees dat die Verlosser in my was en ek in Hom.

Daar is niks mooier as om een te wees met die Verlosser nie. Ja, die Verlosser alleen is genoeg. Om twaalfuur, net ná 11:00, het ek saam met my niggie Jaquelina die bos ingegaan. Ons het die Onbevleete Rozenkrans gebid. Daarna het ons die Salve Regina in Latyn gesing. Terwyl ons in die middel van die bos gesing het, het skielik baie voëls gekom en saam met ons gesing en gefluit. Die wind het net voorheen sterk gewaai, maar skielik was dit heeltemal stil; die wind het opgehou waai. Terwyl ons gesing het, was ons vervul met eerbied. Toe ons die Salve Regina klaar gesing het, het die voëls wegggevlieg en het die wind weer begin waai. Dit was die derde keer dat ek dit met die voëls ervaar het, en die tweede keer dat die wind opgehou waai het.

Aand: Gebedegroep. Ek het by Vader Dochart belydenis afgelê. Baie mense het vandag in die gebedegroep belydenis afgelê. Ons het die Verlosser aanbid en, soos altyd, die Rozenkrans en ander gebede gesê.

24. 12.91 — Dinsdag — Kersaand

Ek het die Middernagmis bygewoon en baie gehuil.

25. 12.91 — Kersfees

Voor die Heilige Mis het ek die Psaltere gebid; daarna het ek die Heilige Nagmaal geestelik ontvang. Vir ongeveer 20 minute was ek verenig met die Verlosser.

Verlosser: "Ek is altyd by jou."

Ek het Jesus gevra oor dinge wat ek met Vader Dochart bespreek het. Verlosser: "Wat

Ek vir jou sê, is vir jou, vir priesters, en vir almal."

Jesus het vir my gesê dat ek na die priester moet gaan wanneer Hy vir my sê, nie wanneer ek wil nie, maar wanneer die tyd reg is.

26. 12.92 – Tweede Kersdag

Die musiekvereniging het aan die Heilige Mis deelgeneem. Ek het dit nie geniet nie. Terwyl die musiek gespeel het, het ek die Litanie van die Heilige Sakrament en die Litanie van die Heilige Hart gebid.

Ek kon myself goed met die Verlosser verenig en het baie genade ontvang.

27.12.91 – Vrydag

In die aand het ek die Heilige Mis in Rot bygewoon.

28.12.91 — Saterdag

Ek het die hele Psalter gebid.

29.12.91 — Sondag

Van 6.30 tot 8.30 vm. het ek die Psaltere gebid voor die Heilige Mis. Ek het myself geestelik met die Verlosser verenig en vir die eerste keer oor my familie navraag gedoen. Ek het gevra hoe dit met my familie gaan. Verlosser: "Hulle is almal op die breë pad. Hulle kan nog terugdraai as hulle wil." Ek het oor my man en Jaqueline navraag gedoen. Ek het geen antwoord ontvang nie.

Toe ek oor my familie navraag gedoen het, het ek aan my broers en susters gedink wat nog in Frankryk, Joego-Slawië en hier in Duitsland leef. Toe het ek oor my seun navraag gedoen. Die Verlosser: "Hy ook."

30.12.91 – Maandag

Mnr. Erben het my gevra om die Verlosser te vra of wat hy tans doen, reg is. Verlosser: "Die pad wat hy ingeslaan het, is nie 'n goeie een nie."

Ek het die Verlosser gevra of die rondbriefformulier van Maria Itten (Rasenkreuz) korrek was.

Verlosser: "Die brief is korrek. Maak baie afskrifte. Wat dié betref wat dit nie glo nie, laat dit aan My oor." Ek het by Vader Dochart belydenis gedoen.

31.12.91 — Dinsdag

By die kliniek: Ek het die Verlosser gevra wat fout is met my man. Verlosser: "Bid hard vir hom, my dogter. Dit is 'n stryd teen onreine geeste." Maar ek het vir die Verlosser gesê dat hy gister belydenis gedoen het.

Verlosser: "Hy het weer gesondig."

Ek het vir die Verlosser gesê dat my man gesê het die priester het hom nie gehelp nie. Verlosser: "Hy het nie diep berou oor sy sonde nie."

Ek het gevra of dit reg was dat Vader Dochart Heilige Mis in die privaat woning van mnr. Deris van Zeutern kon vier.

Verlosser: "Dit is nie reg van Vader Dochart nie, want hy het toestemming nodig.

Dit beteken dat die Kerk weier om iets verkeerd te doen. In my Kerk kan 'n mens altyd bid."

Ek het die Heiland gevra of gister se gebede goed was.

Heiland: "Dit was goed; ek het daarvan gehou."

12:00 nm in die kapel by die kliniek: Dit was besonder lieflik om met die Verlosser verbind te wees. Ek het vir die Verlosser gesê: "O, Verlosser, ek het nou geen twyfel meer nie; dit is so lieflik en ek glo alles."

Die Verlosser het geantwoord: "Jou siel is nou rein."

Ek het ook gesê dat ek Hom nou beter kon hoor.

Verlosser: "Omdat jy jouself meer aan My oopgestel het."

Ek het die Verlosser gevra wat Hy aan die einde van die jaar vir my sou wil sê. Verlosser: "Gaan voort, my dogter. Ek is tevrede met alles wat jy doen." Ek het gevra of ek die gebedsvertrek moes bou.

Verlosser: "Bou dit."

Toe het ek gevra wat ek moet doen as my man nie daarmee saamstem nie. Die Verlosser het gesê: "Hy sal saamstem."

Oudjaarsaand:

Ek was daardie nag hartseer; ek het bitter gehuil. Ek het nie van die vuurwerke om middernag gehou nie, omdat soveel mense verhonger. Ek het destyds gebid.

1 Januarie 1992 – Woensdag

Heilige Mis in rooi gewade. Na die kerk het ek met mev. Speckart gepraat oor die afskrif van Eisenberg wat in die gebedegroep voorgelees is. Terwyl ons daar op straat gestaan het, het die duiwel vir ongeveer vyf minute 'n helse stank uitgestoot, daarom het ek heilige water besprinkel. Die stank het onmiddellik verdwyn.

Van 16:00 tot 19:00 het ek 'n gesprek gehad met Artur Wagner, 'n teologiestudent. Hiertydens het ons ook in Latyn gebid.

Ek het die Verlosser hieroor gevra, omdat mnr. Ziegler die titel van die boek verander het *Medjugorje—God se Vredesaanbod aan die Wêreld*, wat hy geskryf het, het hy die naam verander.

Verlosser: "Dit is nie reg om name te vervals nie."

Toe het ek oor die visionêr Ivan gevra. Ivan is dikwels in Duitsland, in die aangrensende dorp. Ek het die Verlosser gevra waarom hy nie kom kuier nie, aangesien ek hom dikwels in Medjugorje besoek het.

Die Heiland het geantwoord: "Laat dit aan My oor."

12:10 nm:

Ek het die Verlosser gevra oor die opskrif in die tydskrif *Medjugorje—Aktuell*, bladsy 12, in 'n onderhoud met Prof. Max Thürk. Die opskrif het gelui: "Ons moet daarin slaag om op so 'n wyse te leef dat mense glo dat ons glo."

Die Verlosser het geantwoord: "Mens moet vir geloof vra."

Ek het toe gevra of ek hierdie tydskrif, 'Medjugorje—Aktuell', behoort te lees.

Die Verlosser: "Jy hoef nie daardie tydskrif te lees nie; die boek *Die Klein Sieletjies* is belangriker as miljoene sulke tydskrifte."

Daarna het ek oor my man gevra, omdat hy te dikwels aangeval word. Ek het aan die demoon gedink.

Die Verlosser: "Ja, my dogter, daar is baie demone. Dit is sy Kruisweg. Dit is 'n beproewing. Deur dit help jy My om siele te red."

Ek het vir Jesus gesê dat baie mense glo in die slegte dinge wat my man oor my sê. Verlosser: "Mense glo baie meer in wat die duiwel sê. Die waarheid word selde aanvaar. Anders sou Ek nie gekruisig gewees het nie."

In die aand by die kerk in Rot:

Na die Heilige Nagmaal het ek die Verlosser gevra of dit reg was wat ek vir my man by om 17:20 nm oor haar obsessie.

Verlosser: "Dit was reg. Jy hoef nie bang te wees nie. Ek is met jou." Ek is met vreugde vervul en het 'n diep vrede in my gevoel.

3 Januarie 1992 — Heilige Hart Vrydag

Het die Heilige Mis by die kerk in Rot bygewoon.

4 Januarie 1992 — Saterdag

Ek het die sieke Vader Müller in Mingolsheim besoek. Ek het ongeveer 45 minute met hom gepraat.

Later het ek die Verlosser gevra of ek goed gepraat het.

Verlosser: "Dit was nie jy nie, maar Ek wat vir jou gespreek het." Hierdie gesprek was deur God gewil.

Na ons gesprek het ek by hom belydenis gedoen.

5 Januarie 1992 — Sondag

Voor die Heilige Mis het die duiwel my eksemplaar van die rondskryfbeurt van Maria Itten (Eisenberg) verbrand. My slaapkamer het amper afgebrand.

6 Januarie 1992 — Maandag, Epifanie

Ek het die HI-mis in Rot bygewoon en die gebedsdiens. In die aand: gebedgroep; baie mense het opgedaag.

7 Januarie 1992 – Dinsdag

10:00 vm, dokterskamer: Aangesien ek die vorige dag 'n verlange gevoel het om daardie dag sakramentaal Heilige Nagmaal vir 'n tweede keer te ontvang, maar dit nie gedoen het nie, het ek die Verlosser gevra of dit reg is om Heilige Nagmaal sakramentaal net een keer per dag te ontvang.

Verlosser: "Een keer per dag is reg."

Toe het ek die Verlosser gevra of ek die priesters moes vertel.

Verlosser: "Wat Ek jou vertel, is vir jou, vir priesters en vir ander."

Toe het ek die Verlosser gevra of ek, as ek vir die gebedegroep sou sê dat 'n mens slegs een keer per dag sakramentaal Heilige Nagmaal mag ontvang, dan die gebedegroep sou verloor.

Verlosser: "Selfs al verloor jy hulle almal, bly die waarheid geldig."

Toe het ek die Verlosser gevra of daar enige uitsonderings was.

Verlosser: "Slegs een keer."

Ek het die Verlosser gevra of ek dit korrek neergeskryf het.

Verlosser: "Jy het dit korrek geskryf; laat jou nie deur ander beïnvloed nie."

Dit het by my opgekom dat Vader Vogt op Oujaarsaand die leke wat die Heilige Nagmaal uitdeel, bedank het. Ek het die Heiland gevra of dit reg was dat Vader Vogt hulle daarvoor bedank het.

Verlosser: "Hy het My seergemaak deur dit te doen."

Toe het ek die Verlosser gevra of ek nog sou leef om die dag te sien wanneer leke nie meer die Heilige Nagmaal uitdeel nie.

Verlosser: "Ja, jy sal sien dat dit gebeur. Bid vir hierdie saak."

Toe het ek die Verlosser gevra (omstreeks 12:00 nm in die kliniek) of die Heilige

Mis op Saterdag is 'n Sondagmis, omdat soveel mense op Saterdag kerk toe gaan.

Verlosser: "Sondag is 'n heilige dag; dit mag nie onheilig word nie."

8 Januarie 1992 – Woensdag

In die aand in Mingolsheim by die Kapel van St Roch:

Ek het by die nagmaalreling gekniel, alhoewel niemand anders gekniel het nie. Ek het die Verlosser gevra of die Here se Ete en die Heilige Nagmaal dieselfde ding was, omdat 'n protestantse non my so vertel het.

Verlosser: "'n Protestantse priester het nie die mag van transubstansiasie nie. Wat destyds waar was van Petrus, is vandag nog steeds waar."

9 Januarie 1992 — Donderdag

10:15 vm in die dokters se vertrek: Terwyl ek gebid het, het ek die Verlosser belowe dat ek sou glo en ook sou doen wat Hy vir my sê; maar ek het Hom ook gevra dat Hy, voordat Hy vir my iets sê, enige twyfel wat ek nog gehad het, sou wegneem, en dat Hy my menslikheid met goddelikheid sou beklee, en dat Hy vir my reinheid en vrede sou verleen. Toe het ek Hom gevra wanneer ek na die priester, Vader Vogt, moes gaan.

Verlosser: "So gou as moontlik! 'n Oorlog kom uit Rusland. Die priester moet meer bid voor die Heilige Sakrament en, voor die Heilige Mis,

."

Ek het die Verlosser gevra of Hy saam met ons sou bid as ek dit vir Hom sou vertel.

Verlosser: "Ja, Hy sal saam met ons bid. Dit sal 'n rukkie neem."

Ek het verder die Verlosser gevra hoe hy die Rozenkrans moes bid – voor die uitgestalde Heilige Sakrament of nie.

Verlosser: "Soos die priester wil."

My volgende vraag was of hy dit een keer per week of elke dag moet bid. Verlosser: "Elke dag." Toe ek vra of die Verlosser by my sou wees wanneer ek na die priester gaan, het Hy geantwoord: "Ja, Ek sal by jou wees."

12.20 Kapel in die kliniek: Ek het in die kapel gebid. Toe ek was Verlosser, het ek Hom gevra hoe ek dit aan Vader Vogt moet vertel. Daarmee het ek die wyse waarop ek dit moet sê bedoel; of eerder, ek was nie heeltemal seker van die regte keuse van woorde nie, 'moet' of 'moes'.

Verlosser: "Luister, my dogter. Hy moet elke dag die Rozenkrans saam met die gelowiges bid." Na die werk het ek weer gebid. Ek was so op in die gebed dat ek vergeet het om my man by die Bauhaus te gaan haal. Ek was 30 minute laat. Op pad om my man te gaan haal, het ek die tweede Rozenkrans in die motor gebid en toe die derde saam met my man. Ek het veral vir Vader Vogt gebid.

Toe ek by die huis kom, het ek na die beeld van Ons Vrou gegaan en gebid dat sy my sou help om te doen wat God van my wil hê en vir my te sê wanneer ek na Vader Vogt moet gaan.

Iets het my aangedryf en my nie laat rus nie, en het gevra of ek na Vader Vogt moes gaan.

Toe kniel ek voor die kruisbeeld, bid ek by die vyf wonde van Jesus en vra hom wanneer ek na Vader Vogt moet gaan. Verlosser: "Gaan ná die Heilige Mis."

Ek het weer gevra of die priester tyd vir my sou hê. Die

Verlosser: "Ja."

Ek het geantwoord: "As dit God se wil is, sal ek na hom gaan."

Na die Heilige Mis het ek 'n paar mense van die gebedegroep wat nog in die kerk was, gevra om vir my te bid, omdat ek na Vader Vogt moes gaan. Ek het die priester by die deur van die presbiteria ontmoet en hom gevra of ek met hom kon praat.

Hy het gesê: "In 'n oomblik," maar hy was nie so vriendelik soos gewoonlik nie,

en het bygevoeg: "Net 'n paar minute."

Toe ons in die spreekkamer was, het ek probeer om alles bondig vir hom te vertel. Toe ek vir hom sê dat hy die Verlosser seergemaak het deur die leke wat die Heilige Nagmaal uitdeel, te bedank, het hy gesê hy glo my nie. Ek het verder vir Vader Vogt vertel dat die Verlosser my reeds gesê het dat die uitdeling van die Heilige Nagmaal die priester se plig is. Ek het hom toe ook vertel dat die Verlosser wou hê hy moet die Rozenkrans saam met die gelowiges voor die Heilige Mis bid.

Hy het toe onrustig geword en gesê dat die Verlosser vir hom priesters moes voorsien, aangesien hy genoeg te doen het met die altaardienaars.

Vader Vogt het verder gesê dat die Rozenkrans tog reeds voor die Heilige Mis gebid word. Ek het toe vir hom gesê dat dalk meer mense by die gebed sou aansluit as hy dit ook sou bid.

Ek het sy seën gevra en toe huis toe gegaan. Ek was ongeveer

30 minute by hom.

Toe ek by die huis kom, het ek dadelik tot die Verlosser gebid en Hom gevra of ek iets verkeerd aan die priester gesê het oor sy benoudheid oor die nagmaalassistentente.

Verlosser: "Laat dit aan My oor." Ek het vir die Verlosser gesê dat die parochiepriester my nie sou glo nie.

Verlosser: "Laat dit aan My oor."

Toe het ek ook vir die Heiland gesê dat hy nie die Rozenkrans voor die Heilige Mis wou bid nie. Heiland: "My dogter, die tyd sal kom wanneer hy dit sal bid."

10 Januarie 1992 — Vrydag

10:15 vm in die dokters se vertrek: Ek het baie gebid en vir die Heiland gesê dat Vader Vogt graag meer priesters sou wou hê.

Verlosser: "As hy meer priesters gehad het, sou hy dan voortgegaan het om die Kommunie in die hand uit te deel?"

Ek het nogmaals nagegaan of ek dit korrek neergeskryf het. Heiland:

"Ja, my dogter, jy het dit korrek neergeskryf."

14:15: Ek het vir die Verlosser gesê dat as dit God se wil is dat die priester dit alles moet doen—dit wil sê, die Rozenkrans bid voor die Heiligste Sakrament, nie meer Kommunie in die hand gee nie, maar slegs Kommunie op die tong terwyl ek kniel, en daarmee baie siele bekeer, dan sou ek bereid wees om die oop stigmata hiervoor te ly, mits ek getrou aan die Verlosser bly, nooit van Hom afwyk nie, en hierdie lyding tot die einde kan dra, en mits dit God se wil is.

Verlosser: "Ek dank jou vir hierdie aanbod. Gaan in vrede." Nogmaals het ek nagegaan of ek dit korrek geskryf het.

Verlosser: "Ja, jy het dit korrek geskryf."

PS: Ek is bewus daarvan dat die oop stigmata ondraaglike pyn veroorsaak. Maar ek is bereid om saam met die Verlosser te ly, as dit God se wil is en as ek daardeur siele saam met die Verlosser kan red. Here, laat U wil geskied.

11 Januarie 1992 – Saterdag

Ek het die vroeë Mis in Waghäusel bygewoon. Tydens die Konsekrasie het ek Vader Benedikt in die duisternis sien staan. Dit was halfdonker om hom. Ek het dit met my oë toe gesien en het die Verlosser gevra wat dit beteken.

Verlosser: "Jy sien Jesus ly." Daarna het ek baie vir die priester gebid.

Om 11:00 het ek saam met my niggie Jaquelina gebid dat die Nuwe-Tydsbeweging nie sou versprei nie en dat dit nie skade sou kon aanrig nie.

Om 17:00 het ek by die Kapel van St Roch in Mingolsheim belydenis afgelê. In die aand, omstreeks 20:00, het baie mense gekom en ons het weer gebid dat die Nuwe-Tydsbeweging geen skade sou aanrig nie en teen die Sataniëse Mis. Ons het tot ongeveer 23:00 gebid. Ek het vir hulle vertel wat die Verlosser vir my gesê het en die gelowiges aangemoedig.

12 Januarie 1992 — Sondag

Selfs voor die Heilige Mis het ek twee rozenkranse en die Litanie van Jesus gebid. Omstreeks 11:40 vm, was Vader Vogt in die huis saam met my skoonma, om haar te gelukwens met haar 80ste verjaardag. Hy het weer gou vertrek, en toe hy weg was, het ek geweene, want ek het al agt jaar vir hom gebid en hy het nie eers vir 'n enkele minuut na bo gekom nie.

Dit het my diep seergemaak; toe het ek die groot kruis in my slaapkamer omhels en geweene. Skielik het ek opgehou huil, asof die trane uit my weggeneem is, en toe het ek die Verlosser hoor sê:

"Moenie weene nie; Vader Vogt het twyfel en voel eerbied. Bid vir hom; hy sal beter word."

Daarna het ek bly gevoel en toe om 13:00 na die kerk gegaan, die Rozenkrans vir Vader Vogt gebid en vir die toewydings gebly.

Om 17:00 was Marga F. en haar man by my. Erich het later by ons aangesluit. My man en ek het saam die Rosarium van die Droefgeheue gebid.

Om 19:00 het ek die Heilige Mis by die Rochuskapel in Mingolsheim bygewoon en het ek geestelik die Heilige Kommunie ontvang. Ek het die Verlosser gevra of ek op 'n skenking vir ons gebedskamer kon reken.

Verlosser: "Mnr. Müller sal jou 'n bietjie help."

Daarna, tydens ons innerlike gesprek, het die Verlosser gesê:

"Ek is baie lief vir jou."

Ek het tuis gekom en gelukkig gevoel, maar die Bose het gou my man oorweldig.

Hy was weer besete. Ek het onmiddellik die Litanie van die Kostelike Bloed, die Litanie van die Heilige Hart, die Litanie van Ons Vrou van Loreto en ander gebede gebid. Daarna het die vrede teruggekeer.

13 Januarie 1992 – Maandag

Soos ons elke oggend doen, het my man en ek 'n dekade van die Rozenkrans, die Engelengebed, die Magnificat, die Salve Regina, twee gebede tot die Heilige Gees, die Litanie van die Geseënde Maagd Maria, die Fatima-gebed, gebed, die Gebed tot Sint-Michiel die Aartsengel, die Gebed tot die Bewarende Engel, die Gebed tot die Heilige Hart van Jesus, die Sanctus, die Gloria, en die Cor Jesu Sacratissimum. Ek het toe my man by die Bauhaus afgelaai en aangehou bid. By die werk bid ek voort totdat die pasiënte arriveer. Omstreeks 10:00 in die oggend gaan ek die dokters se vertrek binne om die pasiënte in 'n register aan te teken. Terwyl ander 'n sigaretpouse neem, bid ek voort in die dokters se vertrek, strooi heilige water vir die siele in die vagevuur en seën die pasiënte, die dokters, verpleegsters en ander personeel met die Kruisteken.

Dan verkeer ek geestelik met die Verlosser.

Vandag was ek omstreeks 10:10 vm. in die dokters se vertrek. Ek het nogmaals nagegaan of die Verlosser weer vir my sou bevestig wat Hy op 10 Januarie 1992 vir my gesê het, want Vader Vogt wou immers tog meer priesters hê. Ek het die Verlosser gevra of ek dit korrek neergeskryf het.

Verlosser: "Kan jy my hoor, my dogter?" Ek: "Ja, Here."

Verlosser: "As hy meer priesters gehad het, sou hy dan voortgegaan het om die Nagmaal in die hand uit te deel?"

Dit was presies dieselfde woorde as drie dae tevore.

Heiland: "Jy kan vir hom sê. Jy hoef nie bang te wees nie; Ek sal by jou wees." Ek het die Heiland gevra wat sou gebeur as hulle my hieroor ekskommunikeer.

Heiland: "Hê jy My lief?" Ek het gesê: "Ja."

Verlosser: "Bly getrou aan My."

Ek het weer gevra: "Dit beteken hulle sal my uit die kerk uitsit."

Verlosser: "Jy sal uit die kerk uitgesit word."

Ek het weer gevra, want ek het gedink dat niemand deesdae uit die kerk uitgesit word nie.

Verlosser: "My dogter, jy sal uit die kerk verwyder word." Ek: "Dit sal baie pynlik wees."

Verlosser: "Maar jy sal nie van My uitgesit word nie. Ek sal by jou wees." Ek het die Verlosser gevra of die rede vir die uitsetting die leke en die nagmaal in die hand was.

Verlosser: "Ja, weens die leke en die ontvangs van die Nagmaal in die hand; dit sal die rede wees. Jy het korrek geraai."

Ek het die Heiland gevra of ek dit korrek neergeskryf het en of ek na Vader Vogt moes gaan.

Heiland: "Jy het dit korrek neergeskryf. Doen soos Ek jou sê. Gaan na hom toe."

Voor my gesprek met die Verlosser vandag, het ek vir Hom gesê dat ek alles sou glo wat Hy vir my sê. Ek het gebed: "Ek sal glo wat U vir my sê, maar neem eers my twyfel weg, reinig my siel, neem my menslikheid weg en beklee my met U goddelikheid."

Die Verlosser het vir my gesê: 'Ek wil jou besittings hê.'

Maar ek het hierdie woorde nie heeltemal verstaan nie en gesê: "Maar ek het jou alles gegee. Ek het niks; alles behoort aan jou, want ek is self niks."

Ek het die Heiland gevra of mense na my toe sou kom om te bid as ek uit die kerk uitgesit word.

Die Verlosser: "Ja, baie inderdaad."

Ek het vir die Heiland gesê: "Dankie, my Here, vir wat U vir my gesê het. Ek sê ook JA hiertoe, as siele op hierdie wyse gered kan word, en as ek altyd by U moet wees."

Ek het die Verlosser gevra of Hy tevrede was met die manier waarop ek dit neergeskryf het. Verlosser: "Jy weet, my dogter."

Daarna het ek gevra of ek dit met die gebedegroep mag deel en Vader Dochart van die ekskommunikasie vertel.

Verlosser: "Jy mag alles sê. Ek is jou Here en God. Alles wat Ek in jou inspireer, is die waarheid. Gaan in vrede."

Ek: "Dankie, my Here en God."

12:10 nm In die kapel by die kliniek: Tydens die Angelus, terwyl ek in eenheid met die Verlosser was, het ek gevra: "Here, hoe moet ek verstaan dat U my besittings wil hê?"

Die Verlosser het gesê: "Ek moet altyd vra voordat 'n nuwe taak begin. Besittings — alles. Jou siel, jou liggaam."

Ek het my siel ondersoek om te sien in watter toestand dit was en het 'n besondere kalmte, liefde en vrede in my hart gevoel, asof daar geen smet in my hart was nie.

Ek het gevoel asof ek kon vlieg.

Daardie aand, in die kerk, tydens die Heilige Nagmaal, het ek die Verlosser gevra of ek met die gebedegroep kon deel wat Hy my daardie dag vertel het.

Verlosser: "Jy mag; ek sien reeds daarna uit."

Daardie aand in die gebedskring: Eerstens het ons gebed en gesing, en toe het ek vertel wat die Verlosser vir my gesê het.

Alhoewel ek reeds laatmiddag 'n goeie uur lank met mnr. Müller van Würzburg gepraat het (mnr. Müller het alles op band opgeneem), het ek daardie aand in die gebedegroep ook oor my gesprekke met die Verlosser gepraat.

14 Januarie 1992 – Dinsdag

10:10 vm in die dokters se vertrek: Ek het die Verlosser gevra of ek na die Pous moes gaan, aangesien daar belangrike sake voorlê, en of ek aan die Heilige Vader moes skryf of dit beter sou wees om persoonlik na hom te gaan.

Die Verlosser het gesê: "Gaan na hom toe, my dogter. Dit sal goed wees vir jou om na hom toe te gaan. Ek sal jou vergesel."

Ek: "Ek verstaan nie wat U bedoel met 'begelei' nie."

Verlosser: "Ek sal by jou wees."

Ek het verder gesê: "Redder, dit sal moeilik wees om met hom te praat."

Redder: "My dogter, hy sal met jou praat."

Ek het gesê: "Dankie, my Here en my God. Ek sal myself voorberei om na Hom te gaan met baie gebede."

Verlosser: "Dankie, my dogter. Gaan in vrede."

12:00 nm in die kapel ná die Angelus: Ek het gevra of ek na my geestelike direkteur, Vader Gebhard Heyder, moes gaan.

Verlosser: "Nog nie. Alles wat jy doen is reg; gaan voort soos jy is. Gaan ook nog nie na Vader Vogt nie; bid eers vir hom."

Daardie aand in Rot, in die kerk: tydens die Heilige Nagmaal het Vader Vogt die Heilige Hostie teen my lip en tande met so 'n krag gedruk dat ek gedink het hulle sou breek. Dit het nog nooit voorheen met Vader Vogt gebeur nie.

Dit het seergegee en ek het gehuil, want ek het daardie dag baie vir hom gebed.

15 Januarie 1992 – Woensdag

10:10 vm, by die dokter se spreekkamer: Ek het weer vir die Verlosser oor Vader Vogt gevra, omdat hy my gister nie behoorlik die Heilige Nagmaal gegee het nie.

Verlosser: "Die onreine gees het hom nie die tyd gegee nie; dit het hom aangespoor om die Heilige Nagmaal vinnig toe te bedien." Aangesien ek ook vir mev. Vennebusch, die nagmaalassistent, bid, het ek die Verlosser gevra of mev. Vennebusch nie gevoel het dat hierdie wyse van die bediening van die Heilige Nagmaal nie reg was nie.

Verlosser: "My dogter, hulle weet almal dat dit nie reg is nie."

Ek: "Maar Here, as ek weet dat die uitdeling van die Heilige Nagmaal nie reg is nie, sal ek dit nie doen nie."

Die Verlosser: "My dogter, hulle is bang vir Satan."

Ek het dit nie heeltemal verstaan nie en wou hê die Verlosser moes dit vir my 'n bietjie duideliker verduidelik.

Verlosser: "As jy eerbied vir God gehad het, sou jy nie Heilige Nagmaal uitgedeel het nie."

Ek het die Verlosser gevra wat dit beteken wanneer 'n priester die gelowiges dwing om die Heilige Nagmaal in die hand te ontvang.

Verlosser: "Hy doen nie die werke van God nie."

Toe het ek gevra wat gebeur as 'n priester die gelowiges dwing om op te staan terwyl hulle reeds kniel.

Verlosser: "Hy gehoorsaam die duiwel se opdragte en probeer hulle dwing om op te staan."

14:30, X-stralkamer: Ek het gebid en die Heilige Nagmaal geestelik ontvang. Ek het gevra wat dit sou beteken as ek die Heilige Nagmaal van 'n leek ontvang.

Verlosser: "As jy dit aanneem, doen jy die duiwel 'n guns."

En wat as ek sitbly en nie die Heilige Nagmaal ontvang nie omdat die leke persoon die Heilige Nagmaal aan die kant waar ek sit, uitdeel?

Verlosser: "Dan is jy 'n lafaard en doen die duiwel 'n guns."

Ek het verder gesê: "Dan kan ek na die Heilige Nagmaal gaan, en wanneer die leke-persoon by my kom, kan ek voor die Verlosser buig, maar nie die Heilige Nagmaal ontvang nie; in plaas daarvan kan ek dit geestelik ontvang en na my sitplek terugkeer."

Verlosser: "Ja, jy kan dit doen."

Ek het toe bygevoeg dat die biskoppe leke gemagtig het om die Heilige Nagmaal uit te deel. Verlosser: "Hulle dra die grootste verantwoordelikheid."

Ek het die Verlosser gevra of ek alleen sou wees as ek dit vir die gelowiges sou vertel. Verlosser:

"Alleen voor mense, maar jy is nie alleen nie. My dogter, Ek is met jou." In die middag het ek gesondig. Ek het daarvoor spyt gevoel. In die aand het ek na die St Roch-kapel in Mingolsheim gegaan. Voor die Heilige Mis het ek die ses Kruisweë gebid.

Alhoewel ek eers vier dae tevore na die belydenis gegaan het, het ek die drang gevoel om weer te gaan. Na die belydenis het ek God gedank; ek was gelukkig en het gesê dat daar niks mooier is as wanneer die siel suiwer is nie. Daarna het ek die Heilige Kommunie aangebied vir die Heilige Vader, wat so baie ly.

16 Januarie 1992 – Donderdag

10:10 vm – Dokter se spreekkamer: Vir 'n paar dae nou het ek veral vir Vader Vogt gebid, soos die Verlosser aanbeveel het.

Terwyl ek bid en in eenheid met die Verlosser, het ek gevra wanneer ek na Vader Vogt moet gaan.

Verlosser: "Luister, my dogter, gaan vandag na hom toe. Hy sal jou ontvang." Ek het

gevra: "Here, maar wat moet ek vir hom sê?"

Verlosser: "Jy maak altyd bekommerd oor wat jy gaan sê. Ek sal vir jou praat."

Ek het gevra of ek die dagboek saam moes neem. Die

Verlosser: "Jy mag dit saamneem."

Daarna was daar 'n stilte; ek het die Verlosser 'n rukkie lank nie gehoor nie.

Toe het die Verlosser gesê: "Jy moet altyd stilbly; die Bose lê in die wag, want hy wil ook inmeng en met jou praat."

Ek: "Dankie, my Here en my God, vir hierdie woorde wat U tot my gespreek het. Ek moet dit eenvoudig koester, soos 'n pêrel wat so pragtig is dat mens dit versorg, sodat mens dit nie verloor nie."

Verlosser: "Jy het dit pragtig gestel."

Ek het die Verlosser gevra: "Here, is daar 'n besondere teken wanneer die onreine gees inmeng?"

Verlosser: "Dit bring onmiddellik twyfel mee."

Ek: "My liewe Jesus, ek voel nou so 'n wonderlike kalmte, vrede en warmte. Ek het geen twyfel nie."

Verlosser: "En in hierdie toestand is Ek altyd by jou, my dogter." "Ek glo my siel moet nou mooi en rein wees."

Ek is in die röntgenkamer geroep. Mnr. Pfeiderer, 'n ingenieur van Müller & Co., wou met my oor die toerusting praat. Ek het baie min oor die röntgenapparaat gepraat, maar baie oor God. Mnr. Pfeiderer is immers 'n groot skeptikus en kla vreeslik oor die Pous. Die Verlosser het my die regte woorde gegee, en hy het tevrede vertrek.

12:00 ná die Angelus: Ná die gebed het ek die Verlosser gevra vir verdere tekens om die onreine gees te herken. Ek het Hom ook vertel dat ek bang was om na Vader Vogt te gaan.

Verlosser: "Sien jy, my dogter, daardie vrees – maar jy is nie bang nie." Ek het gesê: "Nie regtig nie."

Verlosser: "Dis reg. Die onreine gees wek vrees op."

Ek het herhaal: "Is vrees dus die tweede teken ná twyfel?" Verlosser: "Ja, dan onrus."

Verlosser: "Mense in hierdie toestand kan soms nie hulleself beheer nie." Ek:

"Dan kan jy nie na mense in hierdie toestand toe gaan nie." Verlosser: "Nie baie nie—alles in nederigheid."

In die middag het ek vir predikant Vogt gebel en hom gevra of hy tyd het sodat ek met hom kon praat. Eers het hy nee gesê. Toe ek hom egter vertel het dat ek hom net kortliks wou spreek om te vertel wat die Verlosser namens hom vir my gesê het,

Hy het toe gesê ek kon om 17:30 kom.

Op my pad huis toe het ek die Rosarium van die Droefgeheue vir Vader Vogt gebid; toe ek by die huis kom, het ek die Eksorcisme, gebede tot die Geseënde Maagd Maria en die 7de, 8ste, 9de, 10de en 11de Kruiswegstasie opgesê.

Ek het ook stilgebid vir Vader Vogt. Toe het ek die kerk binnegegaan en, terwyl ek voor die kersfeesscène gestaan het, het ek weer vir Vader Vogt gebid.

Ek het presies om 17:30 by Vader Vogt se huis aangekom.

Hy het my hartlik verwelkom. Ek het 'n gevoel van vrede en liefde vir Vader Vogt in my gevoel.

Ek het geweet dat ek nie alleen was nie, want die Verlosser het vir my gesê dat Hy by my sou wees, en ek glo dit.

Toe ek die priester van hierdie dinge vertel het, het hy gesê ek sê net wat ek lus is om te sê. So praat God deur my wat ek ook al lus is om te sê.

Priester: "En ek sê vir jou, jy gaan nou ontplof. Jy het sielkundige en teologiese kennis en het dit alles self uitgedink, net soos dit jou behaag."

Ek het gesê: "Maar ek weet niks van teologie nie." Priester: "Ja, jy doen."

Ek het daaraan gedink dat ek nog nooit 'n enkele Katolieke les gehad het nie.

Ek het die predikant gevra: "Wat is verkeerd of onjuist aan wat ek jou tot dusver vertel het?"

Hy het nie geantwoord nie.

Ek het genoem dat hy op 12 Desember by ons huis was toe my skoonma op besoek was, en vir hom gesê dat ek bitter gehuil het omdat hy nie eers vir 'n oomblik na bo gekom het waar ek woon nie. Ek het vir hom gesê dat ek terwyl ek geween het die kruis van Jesus met my hele hart omhels het, en dat ek die Verlosser gevra het waarom die priester nie na my toe gekom het nie, aangesien ek so baie vir hom gebid het. Skielik het ek opgehou huil, en die Verlosser het vir my gesê: 'Moenie ween nie, my dogter; hy het twyfel en eerbied. Bid vir hom.'

Selfs toe ek die parochiepriester van hierdie voorval vertel het, het hy stilgebly.

Later het hy gesê: "Hulle kan dit nie alles uitgedink het nie – die oorlog, byvoorbeeld."

Ek het vir hom gesê dat hy beslis nie die Kruisweg sal loop wat Jesus wil hê ek moet loop nie, en dat ek dit reeds in die gebedegroep aangedui het.

Ek het verder gesê dat, aangesien hy nie tyd vir my het nie, ek dit nou nie hoef te noem nie; dalk 'n ander keer, soos God wil.

Ek het om 'n seën gevra. Ek het op die vloer gekniel. Hy het my geseën.

Ek het ongeveer 25 minute by hom deurgebring, alhoewel ek net beoog het om ongeveer twee minute met hom te praat. Daarna het ek die kerk binnegegaan. Ek het die Heilige Kommunie vir die Eerwaarde Vader aangebied en die Vreugdevolle Geheimenisse van die Rozenkrans vir hom gebid.

Aan die begin van die Mis het ek 'n stem gehoor: 'Glo jy hom?' Ek

het aan die priester gedink en onmiddellik geantwoord: 'Nee.'

Tydens my eenheid met die Verlosser het ek gevra: "Verlosser, sê vir my of die priester reg is; miskien het ek verkeerdelik geglo."

Verlosser: "Jy het daardie vraag reeds beantwoord deur te sê jy glo hom nie." Ek: "Maar Verlosser, dit is nie genoeg vir my nie."

Die Verlosser het nou 'n bietjie meer kragtig gepraat – hy praat gewoonlik sag – "Jy het alles korrek gesê, my dogter."

"Maar die vikaris het vir my gesê ek het dit alles uit eie beweging gesê," het ek vir die Verlosser gesê. Die Verlosser: "Niemand kan iets uit eie beweging doen nie."

Ek het 'n gevoel van vrede in my ervaar, maar ook innerlike pyn, want ek het aangevoel dat die Verlosser diep deur predikant Vogt gekrenk was. Ek het by die huis voortgegaan om vir predikant Vogt te bid. Dit was presies sewe dae sedert ek laas met predikant Vogt gepraat het.

17 Januarie 1992 – Vrydag

My verjaarsdag—maar ek moes werk:

'n Pasiënt, 'n NAV-soldaat, Martin Wolfgang Sp., het vir 'n röntgenfoto ingekom. Ek het hom gevra wat hy van die betrekkinge tussen Duitsland en Rusland dink. Hy het gesê hulle het hul eie probleme. Toe het ek hom gevra wat hy van die hongersnood in Rusland dink.

Hy was baie rusteloos en ek het 'n onreine gees in hom bespeur, maar ek het niks laat merk nie. Toe het ek hom my dagboek gewys, waarin staan: "Bid, bid, my dogter, 'n oorlog kom uit Rusland."

Daaroor het hy nog meer geagiteerd geraak en baie fel, soos 'n generaal, gevra wie dit gesê het. Ek het gesê: 'Jesus.' In dieselfde toon het hy voortgegaan: 'Daar is geen Jesus nie. Ek is 'n ateïs.' Toe het hy my gevra of ek kon bewys dat daar 'n God is.

Ek het geantwoord: "Maar jy is lewendig, of hoe?" Hy het gesê: "Wie sê ek is lewendig?", maar het die skerp toon gehandhaaf.

Ek het vir hom gesê: 'Weet jy wat, ek het dit vir jou gesê sodat jy nie voor God se oordeel kan sê dat jy niks geweet het nie.'

Hy sê: 'Wie sê daar is so iets soos God se oordeel? Daar is geen God nie! Wie het jou dit vertel?' Ek vra hom: 'En wat as God jou in die volgende uur roep?'

Toe het ek opgehou om met hom te praat en hom gevra om buite te wag vir sy röntgenfoto, want ek het gesien daar was geen sin om met hom te praat nie.

Diep van binne het ek gevoel dit was asof 'n hele leër duiwels by hom was. Toe hy vertrek het, het ek oral heilige water gesprinkel.

Ongeveer 'n uur en 'n half later in die dokters se vertrek, omstreeks 10:10 vm.: Ek het gebid en gewens, as verjaarsdaggeskenk, dat hierdie pasiënt, die NAVO-soldaat, bekeer mag word.

Aangesien ek gevoel het dat 'n demoon by hierdie man was, het ek die Verlosser gevra watter een dit was.

Verlosser: "My dogter, oorweeg dit: wie God ontken, is die demoon Lucifer. Hierdie siel is dood. Ek kan jou hierdie wens nie vervul nie."

Toe het ek gesê dat ek 'n tweede wens het:

"Ek wens dat ek altyd getrou aan U mag wees, standvastig mag bly, U meer en meer mag liefhê, U wense mag vervul, tot my laaste asem 'JA' teenoor U mag sê, en dat U altyd by my mag wees."

Verlosser: "Ek bevestig dit."

Toe ek dit nie verstaan het nie, het die Heiland voortgegaan:

"Ek sal hierdie wens vervul."

Ek het gesê: "Dankie, my Here en my God. Dit was die mooiste geskenk wat ek nog ooit ontvang het."

Verlosser: "Ek is lief vir jou, my dogter. Glo dit." Ek:

"Ek dank U vir hierdie bos rooi rose.

Daardie aand in die kerk, geklee in rooi: die suster, 'n non, het die Heilige Nagmaal uitgedeel.

Voorheen het ek gebid dat ek nie die Heilige Nagmaal van 'n leek sou ontvang nie. Toe dit my beurt was, het die suster verby my geloop. Ek het gevoel asof my siel in stukke geskeur word. My hart was vol groot onrus. Toe het die priester gekom en ek het Heilige ontvang

Nagmaal van hom.

Tydens die Nagmaal, terwyl ek my met die Verlosser verenig het, het ek Hom gevra wat daardie gevoel van intense onrus te beteken gehad het.

Verlosser: "Dit was Satan; hy wou jou siel vernietig, maar hy kon nie, want Ek is met jou."

Toe ek by die huis kom, het ek 'n onverwagte besoeker gehad en was baie bly. Ek het ook 'n groot bos rooi rose gekry, wat my aan die Verlosser en aan die gesprek van vanoggend herinner het.

18 Januarie 1992 – Saterdag

Vroeë Mis in Waghäusel: Ek het Vader Aemilian en 'n ander priester in die donker sien staan. Hy het tydens die Konsekrasie 'n probleem gehad. Na die Konsekrasie was dit weer ligter en ek kon net een priester sien. Toe ek my oë oopmaak, sien ek dat Vader Aemilian geen hare gehad het nie. Ek het weer my oë toegemaak en het Jesus gesien in plaas van Vader Aemilian, al was dit in 'n sekere duisternis; tog kon mens herken dat dit Jesus was. Jesus het skouerlengte hare gehad.

By die huis, nadat ek die situasie weer oor en weer oorweeg het, het ek die Verlosser gevra of dit wat ek gesien het, waar was.

Verlosser: "Ja, jy het die lydende Jesus gesien."

19 Januarie 1992 – Sondag

HI. Mis in rooi

Rozenkrans en toewydings in Rot.

My man het my nie geglo toe ek gesê het ek sou uit die kerk uitgesit word nie. Hy het gedink dit gebeur deesdae nie meer nie. Hy het gesê dat mense deesdae geskors word.

Toe het ek die Verlosser gevra:

Verlosser: "Die pyn bly dieselfde, of dit nou skorsing of ekskommunikasie is." Ek het vyf Rozenkranse gebid vir die priesters en die vaders.

Ek het gely onder 'n kwellende en daarom het ek die Verlosser gevra. Verlosser: "Daar was baie onreine geeste daar."

Ek: "Dan moet ek bang wees."

Verlosser: "Ek het daardie vrees van jou weggeneem."

20 Januarie 1992 — Maandag

Hospitaal—dokter se kamer: Broer Alois het vir my gesê ek moenie te veel praat oor wat ek met die Verlosser ervaar het nie. So het ek die Verlosser gevra.

Hy het gesê: "Spreek alles uit wat Ek in jou hart lê. — Die tye eis dit."

Hy het verder gesê: "Mens mag nie na mense luister wat bang is nie."

Ek het oor Vader Dochart gevra.

Verlosser: "Jy kan dit ook vir hom sê. Dit sal vir jou nie anders wees as met Vader Vogt nie." Ek was bekommerd of die priesters eintlik iets sou doen as ek 'n boodskap aan hulle oordra.

Die Verlosser: "Of die priesters nou iets doen of nie, nadat jy met hulle gepraat het, laat dit aan My oor. Anders sal jy nie eens 'n derde vervul van wat Ek in jou inspireer nie."

Ek het gesê: "Gee Waghäusel die nagmaalbanke."

Verlosser: "As ek hulle die nagmaalsbanke gee, sal die gelowiges weer die nagmaal in hul hande ontvang."

Aandbedsgroep: Daar was baie mense daar. Belydenis het plaasgevind en die Verlosser is aanbid. Na die gebedsgroep het my man my baie gepla. Hy glo nie dat die Verlosser met my praat nie. Toe het Vader Dochart aan my man bevestig dat dit ook korrek is om die Kommunie in die hand te ontvang.

21 Januarie 1992, Dinsdag

Die aand tevore was ek in die kerk in Rot. Terwyl ek by die nagmaalreling gekniel het, het mnr. Anton, 'n nagmaalbedienaar, na my toe gekom en wou vir my die Heilige Hostie gee. Ek het voor die Verlosser gebuig, maar het nie die Heilige Hostie ontvang nie en het na my sitplek teruggekeer. Ek het die Nagmaal geestelik ontvang, en die Verlosser het na my gekom; ek het baie spesiale genade ontvang tydens hierdie geestelike eenheid.

Om twaalfuur in die kapel by die kliniek het ek die Verlosser gevra of ek die vorige dag die regte ding gedoen het.

Verlosser: "Ja, dit is reg – volmaakt so."

In die aand in Rot, in die kerk: weer eens het die Ewige Lig nie voor die Heilige Mis gebrand nie.

Toe ek dit sien, het ek onmiddellik uitgehardloop, 'n altaardienaar gesien en hom gesê om dit aan die priester te rapporteer. Aangesien niemand na 'n rukkie opgedaag het nie, het ek voortdurend die Sanctus gebid in plaas van die Rozenkrans. Toe het ek my Bewarende Engel, die Heilige Aartsengele Michael, Raphael en Gabriel, die Geseënde Maagd Maria en St. Josef aangeroep en hulle gevra om die priester te gaan haal om die Ewige Lig aan te steek.

Die priester het aangekom, na die sparren geloop en weer uitgegaan sonder om die Ewige Lig aan te steek. Ek het voortgegaan om die Sanctus te bid vir die duur van 'n hele dekade van die Rozenkrans. En toe het die sakristy se vrou gekom en die Ewige Lig aangesteek. Ek moet noem dat ek 'n gevoel van innerlike onrus ervaar wanneer die Ewige Lig nie brand nie.

22 Januarie 1992 – Woensdag

Vroeg in die oggend het my man vir my gesê dat ek gedurende die nag in nood verkeer het; ek het hard gekerm.

10:10 vm., by die dokter se spreekkamer: Ek het die Verlosser gevra of onreine geeste die nag by my was. Verlosser: "Ja, my dogter, daar was verskeie. Hulle wil jou siel vernietig, maar hulle kan nie, want Ek is met jou."

Ek het dit herhaal om te kyk of ek dit korrek neergeskryf het. Die

Verlosser: "Ja, my dogter, so is dit."

12:30 nm in die kapel: Na die gebed het die Verlosser vir my gesê:

"Dit is God se wil dat jy getuienis aflê."

Aangesien Vader Dochart my eens vertel het dat wat die Verlosser vir my sê slegs vir my bedoel is, het ek daarom weer gevra.

Verlosser: "Dit is vir jou, vir priesters en vir alle mense."

Toe het ek die Verlosser gevra watter ander tekens daar is wanneer die onreine gees aan die werk is.

Verlosser: "Verwarring, 'n gebrek aan geloof en 'n gebrek aan liefde vir God."

'n Paar dae gelede het die Verlosser my reeds vertel dat die onreine gees twyfel, onrus en vrees meebring.

Van 18:30 tot 18:00 was ek by Neuburg-abdij. Ek het my dagboek aan Vader Swidbert toevertrou. Hy is baie vriendelik. Ek het by hom belydenis gedoen en hy het die eksorsisme oor my uitgevoer. Toe ek uit die abdij uitkom, het 'n man reeds op my gewag om my terug stad toe te ry. Ek het hom gevra of hy vandag alreeds die Psaltere gebid het. Hy het vrolik geantwoord: "Ja." Toe het ek gevra of hy ook die gebed "Blaas in my, Heilige Gees" gebid het. Hy het gesê: "Ja."

Ek het hom 'n rit in my motor gegee. Sodra hy ingestap het, het ek dadelik besef dat die onreine gees by hom was. Spottend het ek vir hom gesê: 'Jy besef mos dat jy die onreine gees het, of hoe?'

Hy het gesê: "Ja, ek het baie. — En hoe is die naam van hierdie een?" Ek het vir hom gesê ek sal die

Verlosser vra.

Hierdie man het deur die hele reis vreemd gesnuif. In die aand het ek na die Kapel van St Roch in Mingolsheim gegaan vir die Hoogmis.

Na die Heilige Nagmaal het ek 'n gevoel van kalmte en warmte in my ervaar, asook vrede. Ek het die Verlosser gevra oor die man wat ek per motor 'n rit gegee het. Vir 'n rukkie het ek niks gehoor nie. Toe het ek gehoor: 'Ek heilig jou siel.'

Aangesien ek al vir 'n paar dae met die onreine gees geworstel het, het ek vir die Verlosser gesê:

"My siel moet soos 'n uitgeplukte hoender lyk." Ek het gelag toe ek dit gesê het.

Ek het tuis gekom en daar was reeds 'n man wat op my gewag het – 'n familielid van my wat tans 'n egskeiding deurmaak, maar wat in sy hele lewe net 'n paar keer kerk toe was. Hy het voortdurend aan sy naels gekou en was baie rusteloos. Hy sien fout in alles, behalwe in homself. Toe ek dit sien, het ek in 'n ander kamer gegaan en die eksorsisme vir hom en my man gebid.

23 Januarie 1992 – Donderdag

Ek het die Verlosser nogmaals gevra oor die man wat ek 'n rit in die motor gegee het, en gevra watter demone dit was, want ek kon hulle in hom voel.

Verlosser: "Die hoof een is Lucifer. Daar was verskeie. Die hoof een ly die meeste. Wanneer hulle om jou is, is daar altyd verskeie van hulle."

Ek het die Verlosser gevra of ek reeds teen Lucifer veg. Verlosser: "Ja, my dogter, jy het al baie kere tevore teen hom geveg." Maar ek het gesê dat ek hom beslis nie kon beveg nie.

Verlosser: "Daarom sê Ek vir jou, Ek is altyd by jou."

Lucifer kan oral wees; hy is vry en kan enigiemand verlei.

Toe het ek die Verlosser gevra waarom Predikant Vogt die Ewige Lig nie op Dinsdag aangesteek het nie, alhoewel hy in die kerk was en mev. Messner eers later aangekom het en die Ewige Lig aangesteek het.

Verlosser: "Jy sien; jy is lewendig."

Ek het dit nie heeltemal verstaan nie, so het ek gevra. Verlosser: "Baie is reeds dood. Hulle leef nie meer nie en kan nie meer sien nie."

Daarna het ek oor die televisie gevra.

Verlosser: "Enigiemand wat daarna kyk, is 'n afgodsdienaar."

Ek het gevra of ek dit moes stukkend slaan. Die Verlosser het my toestemming gegee.

Toe ek by die huis kom, was die eerste ding wat ek gedoen het om die televisie na onder te dra en dit stukkend te slaan, sodat niemand dit meer kon kyk nie. Ek wou dit nie verkoop nie, al was dit net twee jaar oud, want ek wou nie hê iemand anders moes daardeur verlei word nie.

Aand: HA. Mis in rooi:

Ek het die Verlosser oor die televisie gevra.

Verlosser: "Jy het die regte ding gedoen. Dit is 'n stap nader aan My."

Daarna het ek die Verlosser oor die patene gevra. Ek het gevra wat hy sou doen

as Hy in my plek was. Of Hy verkies om die Heilige Nagmaal met 'n patene of sonder te ontvang.

Verlosser: "My dogter, dit sou vir my saak maak. Ek sou altyd priesters aanraai om 'n patene te gebruik." Ek het gevra of ek dit vir Vader Vogt kon sê.

Die Verlosser: "Ja, jy kan hom enigiets in liefde vertel."

Die man vir wie ek gister die eksorsisme gebid het, het my vandag by die kliniek besoek en vir my gesê dat hy die hele nag nie kon slaap nie en deurdrenk was van sweet. Ek het hom keer op keer gesê dat hy moet bid en belydenis doen, maar hy doen dit nie.

24 Januarie 1992 – Vrydag

Hallo. Mis in rooi.

'n Jong paartjie wat buite egverband saamwoon, het my al 'n paar keer gebel en my genooi om 'n film te kyk oor 'n plek van verskynings in Switserland naby St. Gallen. Hulle het my ook sterk onder druk geplaas om daarheen te gaan.

Die Verlosser het my reeds gesê: "Jy hoef nie na die film te kyk nie."

25 Januarie 1992 – Saterdag

Heilige Mis om 7:15 vm in Waghäusel:

Ek het die priester weer in die donkerte voor die Konsekrasie sien staan. Dit was Vader Werner Egon. Na die Konsekrasie was dit 'n bietjie ligter. Ek het vir hom gebid. Ek was in die voorste bank. Vader Werner Egon kon my egter nie in die oë kyk nie, anders as die ander priesters. Ek was baie verras dat hy nie die voorbiddings gesê het nie.

Om 12:15 nm by die huis, ná die Angelus, het ek geestelik die Heilige Kommunie ontvang. Ek het die Verlosser gevra waarom Vader Werner Egon nie die voorbiddings gebid het nie.

Verlosser: "Hy kon nie."

Ek het gesê: "Ek verstaan dit nie; kan jy dit nie duideliker vir my verduidelik nie?"

Verlosser: "Satan het hom nie laat praat nie."

Dit is nou die vierde priester wat ek in duisternis gesien het.

Alhoewel ek glad nie beoog het om vandag na Waghäusel te gaan nie, sodat ek dit nie sou sien nie. Ek sou verkies het om na die Rochuskapel in Mingolsheim te gaan. Maar my seun het sy motor so geparkeer dat ek nie kon uitry nie. Gevolglik was ek laat en sou ek nie voor 7:00 in die oggend by Mingolsheim kon wees nie, wanneer die Mis begin.

Dit moet God se wil wees dat ek na Waghäusel gaan.

17:15: Ek het bitter gehuil en gewonder vir wie ek hierdie dagboek moes skryf, en of iemand dit ooit sou lees. Ek het die Verlosser gevra of ek dit moes skryf of nie.

Verlosser: "Jy moet skryf, my dogter; dit sal iemand help."

Ek het namens Marion in W. gevra of dit reg was dat sy die dagboek moes tik. Verlosser: "Ja, Ek het haar ook die genade gegee om dit te doen."

26 Januarie 1992 – Sondag

Vader Vogt was Sondag siek en kon nie Mis sê nie.

Ek het om 5:00 in die oggend opgestaan, die Rozenkrans en ander gebede gebid.

Ek het kerse aangesteek vir die arme siele en vir priesters en lede van godsdienstige ordes wat nog in die vagevuur is, en ek het heilige water oor hulle gesprinkel. Na die gebed het ek my met die Verlosser verenig. Ek het die Verlosser oor Mej. Bennebusch gevra, aangesien sy vandag die Woorddiens lei, of dit reg of verkeerd is.

Verlosser: 'Ja, my dogter, dit is uiterste kettery.

Ek het vir die Verlosser gesê dat die priester dit tog goedgekeur het.

Verlosser: 'Hy moet daarvoor rekenskap gee.'

Ek: "Kan ek dit in die gebedegroep sê?" Ek het aan mev. Hambsch gedink, wat gesê het dat 'n mens nie sleg van priesters moet praat nie.

Verlosser: "Moenie na mense luister as dit in stryd is met wat Ek julle leer nie.
Ek het gevra waarom die leke sulke dinge doen, met verwysing na die uitdeling van die
Nagmaal. Verlosser: 'Hulle het geen eerbied vir My nie; hulle let nie op My stem nie.
Mense is medeplichtig.'

Ek: "Hoekom die mense?"

Verlosser: "Omdat hulle nie genoeg vir hulle (vir die leke) bid nie."

Ek: "Maar baie mense is daarmee tevrede, soos my skoonma byvoorbeeld?" Verlosser:
"Hulle is blind."

(Ek wou nie 'blind' skryf nie, maar die Verlosser het vir my gesê: 'Skryf dit.') Toe
het die Verlosser verder gesê: 'Verharde harte is moeilik om te lei.' Ek: 'My
Verlosser, wat op aarde moet ek doen?'

Verlosser: "Bid vir hierdie sake."

Ek: "My Verlosser, maar dan sal U so onheiligh en so onteer word."

Verlosser: "Ja, dit is al lank so."

Ek: "Hoekom laat U dit toe?"

Verlosser: "Want Ek is nog steeds lief vir mense."

Ek: "Kan U my nog iets hieroor vertel?"

Verlosser: "Ek is nog steeds die lydende Jesus."

In die aand het ek die Hoogmis by die Kapel van St Roch bygewoon.

Vandag het ons begin tik aan die dagboek.

27 Januarie 1992 – Maandag

Ek het die Verlosser oor die dienste van die Woord gevra en vir hom gesê dat die biskoppe daarvoor
is.

Verlosser: "Die biskoppe wat daarvoor is – jy mag onder geen omstandighede na hulle
luister nie." Verlosser: "Luister na my, my dogter."

Ek: "Ek sal altyd glo dat U by my is en aan my sy is." Verlosser: "Ja,
glo dit, my dogter."

Ek: "Wat moet ek weet wanneer iets my pad toe kom?"

Verlosser: "Satan sal jou beproef. Jy sal ook met die biskop praat. Ek sal namens jou praat. Bly getrou
aan my en staan vas. Satan sal jou van baie foute beskuldig. Dit is nie jou foute nie. Dit is die foute
wat deur die Kerk begaan is. Jy sal baie dreigemente ontvang. Aanvaar nie hierdie dreigemente nie.
Bly getrou aan die waarheid, want uiteindelik sal die waarheid seëvier. Moenie so haastig wees nie.
Oefen geduld."

Ek: "Dankie vir hierdie vriendelike woorde."

In die aand was daar 'n Mis vir die rus van die siele in die kerk in Rot. Vader Vogt was nie gesond
nie. Vader Vetter het die Heilige Mis gevier.

Daarna, om 20:00 — gebedgroep. Daar was baie mense daar. Vader Dochart het belydenishoor
gehou. Holger, wat dikwels die Engelse Gebed saam met my in die kapel by die werk tydens
middagete gebed het, het vandag vir die eerste keer by die gebedgroep aangesluit. Hy was hier saam
met Christoph van Hirschhorn.

Ek het griep en is siekverlof.

28 Januarie 1992 — Dinsdag

Ek het in die bed gebly en gebed. Gisteraand het Fridolin my gebel en gevra of ek die Verlosser kon
vra of daar in die verlede enige Maria-verskynings in Luxemburg, waar Claude woon, was. Ek het vir
Fridolin gesê dat ek skaam sou voel om so iets van die Verlosser te vra en dat ek nie seker was of
ek dit sou doen nie, aangesien dit vir my soos blote nuuskierigheid voorkom en ek hou nie daarvan
nie. Maar vandag, ná gebed en terwyl ek in unie met die Verlosser was tydens geestelike
gemeenskap, het ek tog gevra.

Verlosser: "Ja, my dogter, dit is korrek. Daar was 'n Maria-verskyning daar." Ek het
gevra of daar net een was.

Verlosser: "Verskeie."

Iemand het drie keer aan die deureklokkie gelui, maar toe ek die deur oopmaak, was daar niemand daar nie. Ek het aangehou bid en my weer met die Verlosser verenig. Ek het oor Vader Vetter navraag gedoen, wat vir Vader Vogt ingestaan het. Hy het die Heilige Nagmaal so vinnig uitgedeel dat dit amper weer uit my mond geval het. Ek het die Verlosser gevra of dit my skuld was.

Verlosser: "Die priester verdeel die Heilige Nagmaal sonder eerbied."

Om 9:25 vm is ek weer gesteur. Fridolin het weer geklingel en navraag gedoen oor die verskynsels in Luxemburg. Ek het vir hom gesê wat die Verlosser gesê het.

Daarna het ek my vir die derde keer met die Verlosser verenig en verder gevra:

"Saligmaker, waarom het die priester die Heilige Nagmaal so vinnig uitgedeel? Hy het tog seker tyd gehad." Ek het verder gevra of dit was as gevolg van die groot aantal mense en omdat daar geen nagmaalbedieners teenwoordig was nie.

Verlosser: "Ja, dit is vrees vir die mens. Die onreine gees probeer eers vrees vir die mens in die priester implant."

Ek het gesê dat Erich gedink het dit was lieflik hoe Vader Vetter dit gedoen het.

Verlosser: "Nie almal sien dinge op dieselfde manier nie. Jy sien altyd meer as die ander."

Toe ek die Heilige Hostie ontvang het, het dit halfpad uit my mond uitgehang, en ek was net besig om my vinger te gebruik om dit in my mond te druk. Toe hoor ek 'n stem: "Raak dit nie met jou vinger aan nie." Ek het dit toe nie gedoen nie, en op daardie selfde oomblik het die Allerheiligste Hostie in my mond ingegaan. Vandag het ek die Verlosser gevra wat gister so met my gepraat het, want op die oomblik toe ek die stem gehoor het, was ek nog nie met die Verlosser verenig nie.

Verlosser: "Dit was jou bewakerengel. Hy praat dikwels met jou."

Ek: "Hoe goed is dit dat ek my beskermengel vereer en gebede tot hom bid."

Gisteraand in die gebedegroep:

Terwyl die ander sakramentaal Heilige Nagmaal ontvang het, het ek myself met die Heiland geestelik, aangesien ek reeds Heilige Nagmaal in die kerk in Rot ontvang het. Ek het onrusig gevoel en kon eers na 'n paar minute myself met die Heiland verenig. Ek het die Heiland gevra wat dit was.

Verlosser: "Die onreine gees probeer insluip en my plek inneem, maar wanneer Ek daar is, bespeur hy My teenwoordigheid en onttrek hom. Elke siel moet bewus wees van wie in hul woning is. Slegs wanneer die woning rein en vry is, tree Ek in."

Daarna was ek so met die Verlosser verenig dat ek glad nie van Hom wou skei nie, maar die mense het gewag dat ek saam met hulle sou aanhou bid, alhoewel die priester, Vader Dochart, langs my gestaan het.

Ek het die Verlosser gevra of dit reg was dat ek my eenheid met Hom verbreek het. Die Verlosser: "Almal is vry om te doen soos hulle wil; niemand kan jou van My skei behalwe deur jou eie wil nie."

Toe ek gister my oë oopmaak, het almal na my gekyk, omdat ek waarskynlik langer as die ander met die Verlosser verenig was. O, as die ander net kon weet hoe pragtig dit is, sou hulle ook langer met Hom verenig bly. Daarna het ek die gebed 'Siel van Christus—heilig my' saam met die hele gebedegroep gebid.

Die Verlosser het my vandag weer gesê dat ek 'n dorings in die sy van die onreine gees is, maar ek verstaan dit nog nie ten volle nie. Ek neem een sin ter harte: Lukas 21:36 'Wees waaksaam en bid te alle tye, sodat julle kan ontkom aan alles wat gaan gebeur en voor die Seun van die Mens kan staan.'

Om 15:00 het ek by die huis tot Ons Vrou gebid en haar gevra om my na die Verlosser te lei.

Ek het by die Verlosser vir Claude uit Luxemburg gevra, wat ek nog nie persoonlik ken nie, maar vir wie ek reeds baie gebid het.

Verlosser: "Hy is gekies. Hy gaan 'n priester word. Daar moet baie vir hom gebid word." Ek het gesê: "Hy is onder so baie druk."

Verlosser: "Al diegene wat gekies is, word aan sterk versoekings onderwerp."

Ek het gevra waarom.

Verlosser: "My dogter, Satan wil die oorwinnaar wees." Ek: "Is daar enige hoop vir Claude?"

Verlosser: "Satan sal binnekort verslaan word."

Ek: "Dan is daar hoop." Verlosser:

"Ja, jy kan hoop."

Ek: "Ja, Heiland, maar hy werk nou daaraan."

Verlosser: "Hy sal nie met hierdie werk tevrede wees nie."

Toe het ek die Heiland gevra oor die nuwe student in Landershofen, Andreas. Fridolin het my aangeraai om vir hom te bid.

Verlosser: "Dit is versoekings wat hy moet deurmaak." Ek:

"Van U, of van die onreine gees?"

Verlosser: "Van die onreine gees. Want die onreine gees hou niks meer daarvan as om priesters te dwing om die Kommunie in die hand te ontvang nie."

Ek het gevra waarom.

Heiland: "Want daar is 'n gebrek aan eerbied. Satan ken mense se swakpunte."

Ek: "Kan ek dit vir Fridolin sê?"

Verlosser: "Daarom het Ek dit vir jou gesê."

Ek: "Dankie, my Here en my God, ek sal dit vir hom sê."

Ek het dadelik vir Fridolin gebel en hom alles vertel. Hy het dit toe alles neergeskryf. Toe sê hy: "Vreemd. Gister het ek nie die moed gehad om te vra of jy die Verlosser kon vra of Claude die uitverkore een is nie."

Ek wou dit weet, en jy het die Verlosser gevra. Ek het vir hom gesê dat dit vir my 'n bevestiging was dat dit die regte ding was om te doen.

29 Januarie 1992 — Woensdag

Ek het in die bed gebid. Na 'n lang gebed het ek vir die Verlosser gesê dat ek 'n groot sondaar. Hoe nader ek aan die Verlosser kom, hoe meer voel ek soos 'n groter sondaar. Ek het geweene en aanvanklik het ek regtig nie gewaag om die Verlosser iets te vra nie. Maar toe het ek namens my seun gevra of hy steeds 'n kans het om 'n priester te word.

Verlosser: "Laat dit aan My oor."

Toe het ek gevra of ek wel moes voortgaan, aangesien ek geweier het om as 'n nagmaalbedienaar te dien. Verlosser: "Doen, my dogter, wat Ek jou tot dusver gesê het om te doen."

Ek het gevra of ek stil moes bly soos Suster Faustina. Heiland: "Jy hoef nie stil te bly nie; die tye eis dit." Ek: "Ek verstaan nie dat die tye dit eis nie."

Verlosser: "My dogter, ons het baie min tyd."

Dit was vir my weer onduidelik, en ek het gevra of dit iets soos wanneer ek werk toe gaan en probeer vinniger wees sodat ek nie laat arriveer nie.

Heiland: "En Ek wil hê jy moet wees waar Ek jou nodig het." Ek: "Maar tyd is ewig."

Verlosser: "Vir my."

Ek: "Dan het ons dus 'n beperkte hoeveelheid tyd."

Verlosser: "Ja, my dogter."

Ek: "Wie kan dan nog gered word?" Verlosser: "Baie min. Hulle weet almal wat hulle doen."

Ek: "Maar U het aan die kruis gesê: 'Vader, vergeef hulle, want hulle weet nie wat hulle doen nie.'"

Verlosser: "Hulle het almal tyd gehad om te besef wat hulle doen."

Ek: "Soveel geweldade en oneerbied. Ek sien die wêreld deurdring van groot sonde."

Verlosser: "En Ek kan dit nie meer optel nie."

Ek: "Here, U sê U het die ewigheid om hulle te straf." Verlosser:

"O, my dogter, dit loop oor van geweldade."

Dit was vir my so moeilik dat ek nie meer vrae kon vra of met die Verlosser kon praat nie. Ek moet dit eers tot my deur laat dring.

Ek: "O Here, moet ek selfs na 'n priester gaan?"

Verlosser: "Kan jy nou gaan?" Ek het gesê: "Nee."

Verlosser: "Laat dit aan My oor."

Ek was vir ongeveer 30 minute met die Verlosser verenig. Ek kon egter nie so baie skryf as wat ek sou wou nie. Dit is nie maklik nie; jy moet altyd baie gefokus wees en jou selfbeheersing behou sodat jy die Verlosser kan aanhou hoor.

Vanoggend het ek van 6:40 tot 9:50 gebid.

Om 11:00 het ek na die kerk in Rot gegaan. Reg voor die altaar van Ons Vrou het ek twee kerse aangesteek. Ek het die Krans van Goddelike Barmhartigheid vir die hele wêreld gebid. Ek het reeds die Rosarium van die Droefsugtige Bywoning tuis gebid.

In die middag het ek in die woud gaan stap en verskeie Rozenkranse vir baie bedoelings gebid. Die weer was lieflik en die son het geskyn. Toe het ek gestop, die Lourdes-Gegroet Maria gesing, en skielik was daar weer baie voëls daar, wat saam met my gefluit en gesing het.

Dit was baie lieflik. Aangesien ek tog verby die begraafplaas geloop het, het ek na die graf van die oorlede Vader Köstl gegaan en daar gebid.

In die aand het ek die Heilige Mis by die St Roch-kapel in Mingolsheim bygewoon. Ek het gehuil tydens die Rozenkrans voor die Heilige Mis, tydens die Heilige Mis self, en daarna. Ek kon my trane nie inhou nie; dit was asof iemand saam met my gehuil het.

30 Januarie 1992 — Donderdag

Ek het ongeveer 'n uur lank in die bed gebid. Toe het ek my met die Verlosser verenig en weer geweene. Ek het toe die Verlosser oor gister gevra, toe ek so baie in die St Roch-kapel geweene het.

Verlosser: "Jou Jesus ween saam met jou, oor die toestand van die wêreld." Daar was stilte en 'n diep gevoel van vrede. Ek het vir die Verlosser gesê:

"Jy praat nie genoeg met my nie."

Verlosser: "'n God wat liefhet, praat min."

Ek: "Maar ek kan U nie baie goed hoor nie."

Verlosser: "Maar jy het verstaan." Ek: "Ja."

Gister het ek alleen by die nagmaalreling gekniel en daarom het ek gebid vir die mense wat die Heilige Nagmaal staan ontvang.

Verlosser: "Wat staan en kniel by die Heilige Nagmaal betref, is dit 'n saak van hoe elke persoon My eer." Ek: "Wanneer die gelowiges staan, eer hulle My dan?"

Verlosser: "Nee. Dit is trots."

Ek: "Maar die priesters—wanneer hulle mekaar die Heilige Nagmaal gee, staan hulle."

Verlosser: "'n Priester is 'n tweede Christus; 'n mens moet hom eer. 'n Priester wat in God se genade is, sal niemand dwing om te staan terwyl hy die Heilige Nagmaal ontvang nie."

Verlosser: "Die onreine gees kan niemand dwing nie; net as 'n mens aan sy wil toegee."

Verlosser: "Sê vir mense om elke dag te bid: 'Here, verlos ons van die vrees van die mens.' Want byna almal het daarvoor gevaal."

Ek: "Wat is belangrik vir my om te weet oor die vrees van die mens?"

Verlosser: "Die vrees van die mens word altyd deur Satan veroorsaak."

Ek: "Maar ons is kinders van God, nie kinders van Satan nie."

Verlosser: "Daarom moet 'n mens eerbied hê vir God en nie vir Satan nie."

Verlosser: "Hoe min mense bid, 'Here, gee ons die gawe om geeste te onderskei.'"

Ek: "Moet 'n mens dan vir alles vra?"

Verlosser: "Ja, my dogter. Vrees vir die mens is 'n groot kwaad wat mense kan kwel."

Ek: "Kan die vrees vir mense mense na die hel lei?" Verlosser: "JA."

Ek: "Sal die priesters dit glo?" Verlosser:

"Slegs 'n paar."

Al die tyd het ek 'n gevoel van warmte en vrede ervaar, 'n besondere stilte in my. Dit is 'n baie pragtige gevoel, en jy voel asof jy losgekoppel is van alle wêreldse dinge. "Ek dank U, my Here. In sulke oomblikke loop my geloof besonder diep. In hierdie oomblikke van eenheid het ek nie 'n skynsel van twyfel nie, en ek voel ook nie dat iets met my verkeerd kan wees nie. Hoekom kan dit nie altyd so bly nie? Hoekom bly hierdie konstante versoekings na my toe kom?" het ek vir die Verlosser gesê

Verlosser: "Jy sal eers in die Hemel daarvan bevry

word." Ek: "Bedoel U Paradys?"

Verlosser: "Ja, ja, jy het dit raat."

Ek: "Ek is lief vir U, my Here en my God, met my hele hart, met my hele wese." Verlosser: "Ek is ook lief vir jou, my dogter; gaan in vrede."

Van 9:00 tot 11:00 het ek baie gebede en die Heilige Gees-rozenkrans gebed. Toe is ek vir ongeveer 30 minute met die Verlosser verenig. Ek moet ook noem dat gisteraand tussen

tussen 2.00 en 3.00 in die oggend het ek die Rosarium van die Droefgeheue, die Rosarium van die Wonde en die Litanie van die Kosbare Bloed gebed.

In die middag, in die woud, het ek nog twee Rozenkranse in Latyn en ander gebede gebed. Na die eerste Rozenkrans het die voëls weer pragtig saam met my gesing, die Gegroet Maria van Lourdes. Al vir 'n paar dae bid ek nou vir Vader Lesch, wat ek in die Kapel van St Roch ontmoet het. 'n Krag het my aangetrek om na hom toe te gaan en met hom te praat. Toe ek uit die woud teruggekeer het, het ek na die standbeeld van Ons Vrou gegaan en daar gebed, toe het ek na die Kruis van Jesus gegaan en kortliks gebed. Toe het ek myself met die Verlosser verenig. Ek was 'n bietjie ongeduldig en het nie noukeurig op my siel gelet nie.

Alhoewel ek ook 'n gevoel van stilte in myself gevind het, het die volgende gebeur:

Ek het die Verlosser gevra of ek na Vader Lesch moes gaan, of dit die Verlosser se wil was, en of die priester met my sou praat.

Toe het die stem gespreek. "Wat wil jy met die priester doen?"

Ek het huiwerig gesê: "Om te gaan belydenis doen, en om te praat oor wat U my die afgelope paar dae vertel het."

Die stem: "Jy hoef nie na hom toe te gaan nie. Bly vandag tuis."

Eers was ek verras; ek het daaroor nagedink en die woorde vir myself herhaal ("bly vandag tuis"), en gewonder waarom dit alles gaan – sekerlik wou die Verlosser hê ek moet vandag in die kerk wees.

Ek het begin twyfel en die teken van die kruis gemaak. Toe het ek my weer met die Verlosser verenig. Toe het ek gehoor:

"Herken jy nou my stem?"

In my gedagtes het ek vir myself gesê: "Nie heeltemal nie."

Toe het ek gehoor: "Gaan na die priester. Hy sal met jou praat."

Ek het vir die Heiland gesê: "Ek moet versigtig wees om te kyk of die onreine gees met my gepraat het, en ek het dit in my dagboek neergeskryf."

Verlosser: "Alles was tot dusver korrek. As dit die geval was, sou Ek dit reeds vir jou gewys het."

Daarna het ek Vader Lesch gaan sien en het gerusgestel gevoel. Ek het van ongeveer 17:30 tot 18:30 met hom gepraat. Hy het vir my gesê wat ek moes weet, en dit het my regtig gehelp. Vader Lesch kom van die Saarland en is 'n sendingwerker in Afrika; hy is tans op 'n gesondheidsretreat in Mingolsheim.

Hy het aandagtig na my geluister en gesê ek moet aanhou luister na die stem en seker maak dat ek alles neerskryf, want die Verlosser wil sekere dinge herhaal. Uiteindelik het ek by hom belydenis gedoen. Ek het vir hom gesê dat al is dit klein sondes, dit op my weeg en ek heeltemal rein wou wees.

Toe het ek die kapel ingegaan, vier Kruisweë gebed en daarna die Rozenkrans saam met die gemeente opgesê: Vader Lesch het die Heilige Mis gevier. Dit was baie mooi.

31 Januarie 1992 — Vrydag

Ek het meer as 'n uur in die bed gebid. Toe ek die Rosarium van die Droefgebeure gebid het, het ek geestelik die Heilige Kommunie ontvang. Ek het die Verlosser gevra: 'Was dit 'n demoon wat gister eerste met my gepraat het?'

Verlosser: "Ja."

Ek: "En watter een was dit?"

Verlosser: "Die demoon Lucifer. Ek het jou toegelaat om versoek te word."

Verlosser: "So verlei hy byna alle mense."

Ek het teruggedink aan gister en aan die demoon se stem. Daar was geen sagtheid in daardie stem nie, soos daar in die Verlosser se stem is, maar dit was eerder 'n bevelende, skerp stem.

Toe sê ek vir die Heiland: "Maar ek het met U gepraat – waarom kan hy my dan aanspreek?"

Verlosser: "Ek het dit toegelaat; anders mag hy dit nie doen nie."

Mens moet altyd waaksaam bly, want soos die Heiland gesê het, mislei hy byna alle mense.

Ek: "Ek het gister ongeveer 'n uur met Vader Lesch gepraat. Was daar enige sin daarin?" Verlosser:

"Ja, daar was sin daarin—'n groot sin vir hom."

Op die oomblik ervaar ek pyn in my regterhand en regtervoet, op die plekke waar die Verlosser deur spykers deurboor is. Dit het al heel dikwels gebeur, soms minder, soms meer. Soms kon ek van pyn gil.

Ek het die Verlosser gevra wat dit moes beteken.

Verlosser: "Dit is Satan. Maar Ek sal die ernstige pyn van jou afneem."

Wanneer ek in die middel van hierdie pyn bid: 'Ek offer hierdie pyn op vir die saligheid van baie siele' of 'Mag talle siele hierdeur bekeer word', is die pyn dikwels weg. Dit is presies dieselfde met my hoofpyn: wanneer ek bid en my hoofpyn verenig met die lyding van Jesus vir die bekering van sondaars, verdwyn die hoofpyn. Sedert my doop agt jaar gelede het ek nie 'n enkele pil nodig gehad nie. In plaas daarvan gebruik ek nou volop goed gekonsekreerde heilige water, gekonsekreerde sout vir kook en gekonsekreerde kerse. 'Goed gekonsekreer' beteken: gekonsekreer volgens die ou ritus in Latyn vir die saligheid van liggaam en siel.

In die ou ritus word die eksorcisme-gebed ook oor die gewyde voorwerpe opgesê. Hierdie gebed is veral belangrik in ons tyd. En gewyde sout word by die heilige water gevoeg, iets wat moderne priesters nie meer doen nie.

Vader Gebhard Heyder konsekreer dinge soos dit behoort. Hy neem ook die nodige tyd vir die konsekrasie. Ek dank God dat ek dit nog kon meemaak.

Na 'n uur se gebed het ek myself met die Verlosser verenig en Hom gevra watter siele in die modder was. Want dit het by my opgekom dat die Verlosser my vroeër gesê het dat ek vir dié moet bid wat in die modder is. Ek het reeds vyf priesters gevra wat dit beteken, en elkeen het iets anders gesê.

Verlosser: "Skryf dit neer. Die siele wat die Nagmaal onwaardig ontvang, is in die modder."

(Modder is sonde.)

Verlosser: "Die modder maak My walg."

Ek: "Watter siele ontvang die Heilige Nagmaal

onwaardig?" Verlosser: "Dié wat die heerlijkheid van God verag!"

Heiland: "Dié wat net een of twee keer per jaar die boetediens bywoon en nie na die belydenis gaan nie, is in die modder. Alle priesters wat (net) die Kommunie in die hand uitdeel, is in die modder. Die gelowiges neem die Allerheiligste Hostie in hul hande; hulle is medeplichtig, want hulle het geen eerbied vir God nie."

Ek: "Dan was Vader Gebhard Heyder reg; hy het vir my gesê dat dié wat die Nagmaal onwaardig ontvang, in die modder is; die ander priesters het iets anders gesê. My plaaslike priester, Vader Vogt, het nie geglo wat Vader Gebhard Heyder gesê het nie." Verlosser: "Het hulle in My geglo?"

Ek moet noem: Dit is interessant dat die vier ander priesters wat ek ook gevra het, die Nagmaal sowel in die hand as op die tong bedien.

Vader Gebhard Heyder het nog nooit een keer Heilige Nagmaal in die hand gegee nie; hy het dit nog altyd net op die tong bedien, soos dit behoorlik is. Ek ken selfs meer priesters wat die Nagmaal net op die tong bedien. Dank God dat daar nog priesters soos hierdie is wat nie die Nagmaal in die hand bedien nie.

Verlosser: "Bid dat hierdie gemors uit die Kerk verwyder mag word." Ek:

"O Verlosser, hoe min ontvang die Kommunie op die tong.

Verlosser: "En hoe min is op die smal pad wat na My lei.

Die breë pad is oorvol. Op die oomblik is daar meer sondaars binne-in die Kerk as buite." My Here en my God, ek kan nie meer skryf nie.

Dit is te swaar vir my, en dit voel asof hierdie sonde op my weeg. Ek huil; dit is bitter moeilik vir my.

Ek: "Wie sal my glo?"

Verlosser: "Moenie bekommerd wees oor wie jou sal glo nie. Dit is my probleem."

Ek: "Dankie, my Here en my God, ek sal doen soos U my beveel het, en alles wat ek in staat is om te doen."

Daarna het ek gebid vir almal wat die Nagmaal in hul hande ontvang, dat God hulle mag vergewe en hulle diep berou mag verleen, en in hulle 'n gevoel van eerbied vir God mag wek. Ek het vir mense gebid dat hulle almal die lig mag ontvang en mag besef dat dit 'n belediging teen God is.

Daarna het ek baie genade ontvang. Ek het 'n warmte in my hart gevoel, 'n diep vrede, en die las wat ek net 'n oomblik tevore gedra het, was weg.

Ek het gesê: "Ek dank U, my Here en my God. U gee en U neem weg." Toe het ek 'n bietjie meer vurig gebid,

en die Verlosser het gesê: "Gaan in vrede."

Met groot vreugde het ek toe nog 'n uur deurgebring met die lees van 'n goeie boek.

11:50 vm: Ek het na die dokter gegaan. Terwyl ek in die wagkamer gesit het, het ek 'n innerlike stem hoor sê: "Bid." Eers het ek 'n onreine gees by 'n vrou bespeur, en toe ook by twee mans. Ek was onder geestelike aanval en het vir hulle gebid. Toe kry ek 'n hoofpyn wat al hoe erger geword het. Die dokter se assistent het my vergeet en ander pasiënte voorrang gegee. Ek het hierdie geduld opgeoffer vir priesters wat die Heilige Nagmaal te vinnig uitdeel. Ongeveer 45 minute het verbygegaan, toe het die dokter se assistent gekom en omverskoning gevra dat hy my vergeet het. Ek het vir haar gesê: "Nee, jy het my nie vergeet nie; dit was God se wil. Want ek het vir die pasiënte gebid; daar was demone in hulle."

Toe ek by die dokter gesit het, het ons begin praat oor God. My hoofpyn het erger geword, en ek het gedink my kop gaan bars. Ek het vir die dokter gesê dat dit verzoeningslyding was, en dat ek dit aangebied het vir die bekering van sondaars en die saligheid van siele.

Die dokter het gesê hy sou nie so iets doen nie. Hy het my bloeddruk geneem en gesê: 'Ek sou nie waag om dit te sê nie.'

Ek het gevra: 'Hoeveel?'

My bloeddruk was 180/90.

My gesig was heeltemal rooi en ek het 'n baie erge hoofpyn gehad.

Die dokter het iets voorgeskryf vir my hoë bloeddruk. Ek het huis toe gegaan en gaan slaap.

By die huis het die pyn nog erger geword. Met hierdie hoofpyn het ek die Kruisweë gebid en daarna die toewyding aan die Sewe Laaste Woorde van Jesus.

Om 15:00 het die pyn opgehou. Ek het egter geen medikasie geneem nie. Daarna het ek nogal swak gevoel, en om 15:30 het ek weer opgestaan asof niks gebeur het nie. Die pyn het heeltemal verdwyn.

In die aand het ek die Heilige Mis in Rot bygewoon. Na die Heilige Kommunie het ek die Verlosser gevra: "Vertel my asseblief, Verlosser, was dit tussen 12:00 en 15:00, was dit daardie boetedoenslyde wat U my gegee het?" Verlosser: "Ja."

Ek het gesê, asof ek vra, dat dit nie die eerste keer was nie.

Verlosser: "Nee. Wil jy dit weer hê?"

Ek: "Ja, as dit beteken dat siele gered kan word. Maar

Verlosser, U weet hoeveel ek kan dra."

1 Februarie 1992 — Saterdag

7.15 vm by die Heilige Mis in Waghäusel.

In die middag het ek my met die Verlosser verenig en oor die 'Ewige Lig' navraag gedoen, omdat dit in die kerkrot uitgegaan het. Ek was in die kerkrot en kon nie verdra dat die Ewige Lig uitgegaan het nie. Dit het my innerlike foltering besorg en ek kon nie bid nie. Ek het die Verlosser gevra of dit reg was om iemand te roep om dit aan te steek.

Verlosser: "Jy het baie goed gedoen."

Ek het verder die Verlosser gevra of ek na Vader Vogt moes gaan om met hom oor Jesus se bekommernisse te praat?

Verlosser: "Wag nog 'n rukkie langer."

Ek: "Dit beteken ek moet vir hom bid."

Verlosser: "Dit is korrek."

17:10: Ek het tuis gekom en onmiddellik ongeveer 30 minute lank vir predikant Vogt gebid. Onmiddellik daarna is daar op my siel aangeval. Ek het toe nog 'n uur lank ononderbroke gebid. My man was in die nabyheid, maar hy was innerlik ontevrede, rusteloos en kwaad. Alles het hom gepla.

Ek het geweet dat die onreine geeste terug was, so het ek nog meer gebid.

Daarna het 'n besoeker opgedaag. Hierdie besoeker het nie eens geweet of hy gedoop was nie, aangesien sy vader een van die senior offisiere van die Serwiese Kommunistiese Leër was.

Dit was baie moeilik vir my; ek het dikwels myself verneder en probeer om hom met sy probleme te help. Diep van binne het ek gevoel asof die hele Serwiese leër op my neerkom. Tydens daardie tyd kon ek ook nie met my man praat nie, so het ek aanhou bid totdat die leër van onreine geeste weg was en die atmosfeer verbeter het.

2 Februarie 1992 – Sondag — Kersfees

Ek het ongeveer 'n uur gebid. Ek het vir die Verlosser gesê dat ek opgemerk het dat elke keer as ek vir priesters bid, ek veral aangeval word.

Verlosser: "Om 'n goeie priester te hê, verg baie krag om die duiwel te beveg. Jy het baie vir jou priester gebid. Moet nie vergeet dat 'n goeie priester 'n tweede Jesus is nie. En daar is baie gebed nodig vir 'n tweede Jesus."

Ek: "Ek voel dat die onreine geeste ook my man beïnvloed om my te verlei."

Verlosser: "Hy moet meer bid."

Ek: "Maar hierdie stryd met my man het gister ongeveer drie uur aaneen geduur." Verlosser: "Satan is woedend omdat jy baie siele van hom wegneem."

Ek: "Ek is nie bang om teen hom te veg nie." Verlosser:

"Ek het daardie vrees van jou weggeneem."

Ek: "Ek sal nie ophou veg nie omdat ek jou liefhet; want alle siele behoort aan jou." Verlosser:

"Dit is waar. Maar Satan wil hulle ook hê."

Ek: "So sal die stryd vir ewig voortduur?"

Verlosser: "Ja, totdat die laaste sent betaal is."

Ek: "Ek verstaan niks hiervan nie."

Verlosser: "Totdat die laaste sonde vergoed is."

Ek: "O Verlosser, moet ek nou ophou skryf?"

Verlosser: "Ja, skryf; mense moet baie bid, sonder ophou. Die sonde weeg swaarder as die goeie. Mense bevind hulle in diepe modder. Die modder dreig om die mensdom te verstik."

Ek kan nou nie meer skryf nie, want ek vind dit moeilik om dit alles neer te pen.

Ek dank U, my Here en my God; ek liefhet U, en ek liefhet U ook vir diegene wat U nie liefhet nie. Ek sal U altyd aanbid en prys namens diegene wat dit nie doen nie.

My Here, ek plaas alles wat my pad kruis in U hande deur die Onbevleete Hart van Maria.

3 Februarie 1992 – Maandag

Ek het die Verlosser gevra of ek my dagboek korrek neerskryf.

Verlosser: "Wees verseker dat wat jy geskryf het, korrek is. Die onreine gees sal altyd probeer om jou van die waarheid af te lei."

Ek: "Gee ook genade aan die ander."

Verlosser: "As hulle dit aanvaar."

(Ek het aan my man en aan die mense wat ly aan beproewinge gedink). Ek:

"Wat hou jy nie daarvan nie van ons gebedegroep?"

Verlosser: "Daar is 'n gebrek aan nederigheid; daar is nog steeds soveel trots." Ek: "En moet ek hulle dit vertel?"

Verlosser: "Jy moet dit vir hulle sê. Hulle mag nie hulle harte toemaak nie, anders kan Ek hulle nie genade gee nie."

Ek: "Hoekom is dit so?"

Verlosser: "Gebed moet vroom aangebied word. Gebed moet uit die hart kom en nie net uit die mond nie."

Ek: "Wat kan U vir ons vertel oor belydenis?"

Verlosser: "Daar moet meer berou wees. Die vasberadenheid ontbreek gewoonlik. Bly getrou aan My. Verlosser: 'Bid meer as wat julle tot dusver gedoen het.'"

Ek: "Verlosser, daar sal beslis mense wees wat nie glo wat ek vir hulle gesê het nie." Verlosser: "Jy het dit gesê; dit is genoeg."

Ek: "Hoe moet ek verstaan dat dit genoeg is?" Verlosser:

"Laat enigiemand met ore luister."

Ek het voortgegaan om vurig te bid, veral vir my gebedegroep en vir hul herstel. In totaal het ek ongeveer 'n uur en 'n half gebid.

In die aand het ek die Heilige Mis in Rot bygewoon.

Daarna, om 20:00, het ons gebedsgroep vergader en ek het vertel wat die Verlosser gesê het. Die gebede daardie aand was baie mooier en meer vroom as gewoonlik.

Na die gebedssame het ek ook vir Vader Dochart daarvan vertel. Hy het egter nie daaroor gekommenteer nie.

4 Februarie 1992 — Dinsdag

Vroeg in die oggend was ek vir ongeveer twee uur in gebed verzonken. Gisteraand, tydens die gebedegroep, het ek geestelike gemeenskap ontvang; daarvoor het ek in Rot die Heilige Mis bygewoon en sakramentele gemeenskap ontvang. Ek het die Verlosser gevra of Hy nie gisteraand by my was toe ek geestelike gemeenskap ontvang het nie.

Verlosser: "Ek was by jou."

Ek: "Hoekom het my hart so vinnig geklop? Here, U praat nie met my nie."

Verlosser: "Jou Here praat wanneer Hy wil."

Die Verlosser was stil.

Ek het geweene en gesê: "Hoe kan daar niks sonder God wees nie?"

Nietemin bevind ek myself in 'n toestand van kalmte en vrede. Ek is nie alleen nie; die Here is by my, maar Hy is stil. Ek kan my gewoonlik nie indink dat God slaap nie.

Toe het ek 'n besonder aangename gevoel van kalmte ervaar. Ek het vry van alles gevoel en kon ure so gebly het, want ek glo dat U by my is, Here.

Die Here het die twyfel wat ek gehad het, weggeneem. Daar was niks oor nie. Ek dank U, my Here en my God; dit het gevoel asof my siel van gister se pyn genees is, want ek het gely weens die modder in die kerk. Ek het gevoel soos 'n klein kind wat in sy pa se arms gehou word en teen sy bors rus. Die kind word deur sy pa liefgehad, en daardie liefde is genoeg vir die kind, sodat dit voortgaan om in sy arms te rus.

Hoe vinnig is die kwaad oor ons. 'n Rukkie later het ek 'n stem gehoor:

"Is jy nou verenig?"

Ek het gesê "Ja", maar ek glo nie dit is die stem van my Here nie; my Here se stem klink anders. Ook het ek nie regtig die stem uit die dieptes van my hart gehoor nie, soos ek gewoonlik doen. Miskien was dit weer die kletser, die onreine gees aan die werk, wat net probeer om my te verwar.

So het ek weer gebed om hom weg te jaag; anders sal ek nie van hom ontslae kan raak nie.

Want hy wil my net in onrus, verwarring en twyfel werp; dit is net die onreine gees. In die aand in Rot, by die kerk, bid die Rozenkrans en woon die Heilige Mis by.

5 Februarie 1992 — Woensdag

Ek was geërgerd omdat 'n priester my so aangestaar het tydens my belydenis. Dit was afstootlik om in sy oë te kyk. Ek het nog nooit iets soos dit met Vader Gebhard Heyder ervaar nie. Ek het die Verlosser daarvoor gevra.

Verlosser: "Dit was 'n onreine gees wat probeer het om jou standvastige geloof te vernietig."

Ek: "Weet die priester wat hy met sy oë doen?"

Verlosser: "Ja, hy weet dit. Dit is versoekings wat jou siel voel en weerstaan." Ek het hierdie starre reeds drie keer ervaar.

Ek: "Hoekom doen hy dit?"

Verlosser: "Omdat hy nie oor bonatuurlike geloof beskik nie. Baie min priesters besit bonatuurlike geloof."

Hierdie priester glo my nie oor die ekskommunikasie nie. My man ook nie. Ek: "Wat moet ek vir hulle sê as hulle my nie glo nie?"

Verlosser: "Dit is die beste om stil te bly."

Ek: "Wat bereik ek deur stil te bly?" Verlosser:

"Nederigheid."

Ek het nog geruime tyd intiem met die Verlosser gepraat. Toe sê ek vir die Verlosser:

"Ek verafsku wêreldse dinge."

Verlosser: "Skryf dit neer."

Ek: "Hoe min tyd ons het om onself voor te berei vir die hemelse lewe. Hoe bly ek is dat ek die televisie uit die woonstel gegooi het. My Here en my God, ek kan U nie genoeg dankie sê daarvoor nie."

7 Februarie 1992 – Vrydag

Ek was daardie dag tuis. Ek het van 7:00 tot 8:30 vm. gebed. Ek het die Verlosser gevra of ek weer boetedoeninglyding sou moes deurmaak."

Verlosser: "Jy sal weer verzoening moet deurstaan."

Ek: "Ek sal dit opoffer sodat die parochiepriester die Rozenkrans met die gelowiges voor die Heilige Mis kan bid, net soos die Verlosser dit begeer. En sodat die parochiepriester die Heilige Kommunie slegs op die tong kan uitdeel, en dat die leke nie meer die Heilige Kommunie mag uitdeel nie.

Verder offer ek hierdie lyding op sodat die priester van die vrees van mense bevry mag word, en ek vra U, liewe Verlosser, dat hy nederigheid mag ontvang.

Verlosser: "Skryf, my dogter. Maak vergoeding vir almal wat My in jou dorp beledig en wat die Heilige Kommunie onrespekvol ontvang."

Ek: "Ek smeeek U, my Here en my God, verleen my baie genade sodat ek die lyding wat U my gee, kan dra. Ek sal hierdie lyding aanvaar, ook uit groot liefde vir U, my Here en my God, en vir die saligheid van die siele wat op die breë pad is."

My Here en my God, maar laat u wil geskied. Verlosser:

"Doen soos jy geskryf het, my dogter."

Ek: "Ek dank U, my Here en my God, by voorbaat vir die lyding wat U my sal gee. Ek is gereed om saam met U te ly, want U weet beter wat ek kan dra.

Ek het vir die Verlosser gesê dat ek in Sy hart wou bly en het vir Hom vir verskeie minute sonder ophou gebid: 'My Verlosser, verleen my vergifnis, genade en barmhartigheid, vir myself en vir die hele wêreld.

Op my eie kan ek niks doen nie, maar met U kan ek alles doen.'

Tot 10:40 het ek weer uit 'n goeie boek gelees.

8 Februarie 1992 — Saterdag

Ek het die Heilige Mis in Waghäusel bygewoon. Ek het glad nie daarvan gehou hoe Vader Werner Egon die Mis gevier het nie; hy het nie eens die voorbede gesê nie.

Van 16:20 tot 17:50 het ek vier rozenkranse en ander gebede deurlopend gebid terwyl ek gekniel het, uitsluitlik vir Vader Vogt.

Ek het hierdie tyd graag vir hom opgeoffer, want ek het ook die genade ontvang om dit te doen. Dit is genoeg dat God sien hoeveel ek vir Vader Vogt bid. Ek weet dat ek hom nie so veel sal liefhê soos ek Christus liefhet nie, maar ek wens ek kon, want hy is die tweede Christus, en ek is bewus daarvan dat hy 'n groot verantwoordelikheid dra vir die siele wat God na hom lei. Daarom sê ek dat mens nie genoeg kan bid vir priesters nie, want 'n priester wat in God se genade leef, kan baie siele waarsku vir die afrond van die hel en hulle na die Paradys lei.

9 Februarie 1992 – Sondag

Van 6.30 — 8.00 vm: Ek het ongeveer 'n uur gebid en was vir ongeveer 30 minute met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Op die oomblik regeer Satan die harte."

Ek: "Maar U is die Koning van alle harte."

Verlosser: "Byna almal sluit hulle harte vir My toe." Ek:

"Het ek dit korrek neergeskryf?" Verlosser: "Jy het dit vir My neergeskryf."

Ek: "Verlosser, waarom sluit hulle hul harte toe?"

Verlosser: "Uit trots, 'n gebrek aan liefde vir My, haat, en omdat hulle nie van die breë pad wil terugdraai nie."

Ek: "Verlosser, toe ek nou pas gehuil het, toe ek gesê het 'Avertere, avertere'—wat U Don Bosco het gesê – en wat beteken 'om jou lewe te verander' – trane het soos pêrels uit my oë gestroom en vinnig gevloei. Dit was nogal bonatuurlik en ek was vervul met eerbied. Verlosser: "Ja, dit was ook my trane."

Ek: "Ek het 'n goeie geestelike direkteur nodig. Ja, ek het U, maar ek het ook 'n priester nodig."

Verlosser: "Jy kan nog nie na Vader Vogt gaan nie. Laat die regte tyd kom."

Ek: "Heiland, gister het ek vier rozenkranse vir hom (Vader Vogt) gebid; het dit 'n uitwerking gehad (?)"

Verlosser: "Ja, dit het 'n uitwerking op hom gehad."

Ek: "Redder, predikant Vogt dink ek praat oor myself." Redder: "Dis wat julle almal dink, maar geen van julle kan iets sonder My doen nie."

Verlosser: "Hoeveel meer nederigheid het jy nodig om jou skuld te erken? Bid, my dogter, bid baie."

Ek het die Heilige Mis in Rot bygewoon.

Van 13:00 af het ek die Rozenkrans vir Vader Vogt gebid. Ek was gelukkig toe ek hom voor die Heilige Sakrament gekniel sien, die Toewyding aan die Heilige Hart bid. Ek het gebid dat hy 'n rolmodel kan wees vir al die priesters in die omliggende dorpe. Ek smag na priesters sodat ek net Jesus in hulle sien, en ons moet vir sulke priesters bid. Want ons God het genade in oorvloed, as ons net daarvoor vra. Ek glo dat Vader Vogt 'n geliefde priester is wanneer hy God se wil vervul.

Daar sal 'n tyd kom wanneer hy my beter verstaan as nou. Ek sal nooit ophou om vir hom te bid nie.

14:30. Mnr. Pavar het uit Switserland gebel. Hy bel nou en dan. Ons versterk mekaar in die geloof. Ek het hom in Jerusalem ontmoet. Hy was die enigste een in die groep pelgrims wat na my geluister het. Die ander Kroate, saam met die priesters, het my uitgelag en bespot; ek het alleen gevoel, asof almal my verlaat het.

Terwyl ons van Jerusalem na Masada gestap het, het ek verskeie rozenkranse vir die pelgrimgroep en vir die priesters gebid. Almal het 'n hoofpyn gekry, en ek het so lig gevoel dat ek weer die berg kon opstap. Deur dit het ek baie genade ontvang. Mnr. Pavar uit Switserland was die enigste in die groep wat in my bekering in Medjugorje geglo het.

17:00–18:00 het ek begin deur 'n boek van Suster Faustina te lees. Na 'n uur het ek 'n diep verlange gevoel om met die Verlosser verenig te wees. Ek het vurig tot die Here gebid. Verleidings het egter ook oor my gekom. Ek het bitter geweene, omdat ek gedink het ek het iets verkeerd gedoen. Daarna het ek egter vrede gevind. Ek het die Verlosser gevra om my nogmaals te vertel oor die ontvangs van die Kommunie op die tong en belowe om Hom te glo.

Verlosser: "Ek wil hê dat die Heilige Kommunie op die tong ontvang word, terwyl daar gekniel word en met eerbied, deur die gewyde hande van die priester."

Toe het ek oor die altaardienaars gevra; ek het gedink dat, omdat hulle by die Mis bedien, hulle dalk spesiale voorregte by God het. Verlosser: "Dit geld ook vir die altaardienaars."

Ek: "Beteken dit dat Vader Vogt dit nie behoorlik doen nie?" Verlosser: "Ja."

Ek: "Moet ek dit vir hom sê, Verlosser?"

Verlosser: "Ek het die hele tyd daarop gewag."

Ek: "En as ek dit vir hom sê, sal hy luister na wat die ander priesters sê en doen?" Verlosser: "Hy sal dit nie doen soos die ander priesters dit doen nie, maar die biskoppe eis dit van hom."

Verlosser: "Die opper-biskop is die Heilige Vader; hy moet na hom luister."

Ek: "O, Verlosser, ek sal alles doen sodat U nie gekrenk of onteer word nie. Verleen my die genade en sê vir my enige woord; ek luister."

Verlosser: "Gaan so voort, my dogter."

Omstreeks 19:00 het Maria van Augsburg gebel. Ek het vir haar gesê sy moet na haar terugkeer man en vervul God se wil. Eendag is 'n artikel oor my gepubliseer in 'n tydskrif met die naam 'Frau im Spiegel'. Maria van Augsburg het dit gelees, daarna aan my geskryf en my kom besoek. Sy het 'n toegewyde Christen geword. Destyds, ná die Heilige Nagmaal, het die Verlosser vir my gesê dat sy na haar man moes terugkeer. Tot op hede het sy dit nog nie gedoen nie.

Vandag, ná die Heilige Nagmaal, het ek die Verlosser gevra of pasifisme reg is, omdat Fridolin gebel en vir my gesê het dat Josef 'n pasifis is en dat hy nie heeltemal seker was of dit reg is nie. Die Verlosser: "My dogter, pasifisme is reg – almal mag hulleself ook verdedig."

Ek het dit nie heeltemal verstaan nie, want ek is nie heeltemal seker wat pacifisme beteken nie.

10 Februarie 1992 – Maandag

10.00 in die dokters se vertrek:

Heiland: "Vra my wat jy kan hanteer." Ek: "Ek is so onbekwaam."

Heiland: "Jy het My; jy hoef My net aan ander oor te dra. Elke woord van My is My lewe, en in dié aan wie jy die woord gee, leef dit."

Ek: "O my God, hoe belangrik is dit dan om van U te praat. Nou verstaan ek beter wanneer ek die Angelus bid: Die Woord het vlees geword en onder ons gewoon."

Dit is dieselfde onbegryplike ding vir 'n mens.

Ek: "Ek verstaan nou wanneer U vir my sê ek moet net vra wat ek kan hanteer.

Ek het met twee pasiënte oor geloof gepraat en vir hulle gesê hulle moet gaan belydenis doen. Ek het die Verlosser gevra of dit die regte ding was om te doen.

Verlosser: "Dit was reg, gaan so voort." Verlosser:

"Hê My dierbaars, my dogter."

Ek: "Maar ek kan jou net liefhê met jou liefde; hoe moet ek dit verstaan?" Verlosser: "Hê ander lief soos jy My lief sou hê."

Ek: "So jy wil in die siele van ander geliefd wees. Ek vra jou, Verlosser, om die genade om ander lief te hê soos ek jou liefhet."

Ek het vir die Verlosser gesê dat dit my seermaak wanneer ander Hom verwerp.

Verlosser: "Hierdie pyn is my pyn wat jy voel. Gee die pasiënte meer liefde."

12:45 nm in die kliniekkapel: Terwyl ek in gemeenskap met die Heiland was, het ek hom gevra of Protestante ook moet belydenis doen.

Verlosser: "Ja."

Ek: "Maar hulle lief nie die Heilige Vader nie." Verlosser: "Dan lief hulle My nie."

Ek het dit gevra omdat baie mense reeds geantwoord het, toe ek vir hulle gesê het hulle moet na belydenis gaan, dat hulle Protestante is en daarom nie hoef na belydenis te gaan nie.

In die aand, by die Heilige Mis in Rot.

20:00 — Gebedgroep. Daar was so baie mense daar dat sommige moes vertrek. Vir 'n halfuur het ek gepraat oor wat die Verlosser vir my gesê het. Ek het nie voorberei nie. Maar wanneer die Heilige Gees die woorde gee, moet mens dit uitspreek. 'n Vrou van die gebedgroep het my 'n vraag gevra; sy het gesê dat die Heilige Vader ook die Heilige Kommunie in die hande gee.

Ek het geantwoord: "Die Heilige Vader is daartoe gedwing omdat mense vrye wil het, die biskoppe het dit gemagtig, en die Vrymesselaars is ook in die Vatikaan teenwoordig."

11 Februarie 2002 — Dinsdag

Ek het die Verlosser gevra of my antwoord aan die vrou gister oor die Hande-kommunie en die Heilige Vader korrek was.

Verlosser: "Jy het korrek geantwoord."

12:20 nm in die kapel van die kerk.

Verlosser: "Jy hoef net na My te luister."

Ek: "My man het gesê ek het gister te lank in die gebedegroep gepraat." Verlosser: "Kan iemand my stop wanneer Ek praat?"

Om 10:40 vm het ek die Verlosser gevra of ek die saak van pacifisme korrek verstaan het.

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: pacifisme is reg. Almal het die reg om hulself te verdedig." Ek: "Kan jy iets meer daaroor sê?"

Verlosser: "Jy het die Bybel."

Ek: "Verlosser, sou U dieselfde vraag vra as U in my plek was?"

Verlosser: "Jy mag My vra; dit is heeltemal reg, my dogter."

12 Februarie 1992 – Woensdag

Ek het die Heilige Mis by die Kapel van St Roch bygewoon. Soos altyd het ek die Rozenkrans voor die Heilige Mis gebid. Ek het ook vir die priester gebid wat die Heilige Mis sou vier.

Ek het hierdie priester vir die tweede keer gesien. Ek het nie daarvan gehou toe hy die Heilige Mis die eerste keer gevier het nie, en vandag, die tweede keer, het hy die Konsekrasie so vinnig uitgevoer en, aan die einde van die Heilige Mis, het hy eerder na die altaar as na die Tabernakel gebuig. Ek het die Verlosser gevra, 'Wat is nou die regte ding om te doen?'

Verlosser: "Na die tabernakel toe."

Ek: "Moet ek dit vir hom sê, Verlosser?"

Verlosser: "As jy wil."

Ek het eers vir die priester gebid en toe is ek hom gaan sien. Toe ek aan die deur klop om te vra of ek met hom kan praat. Tydens ons gesprek, nadat ek vir hom gesê het wat verkeerd was, het hy onmiddellik begin om homself te verdedig en gesê dat hy 'n professor is.

Ek het vir hom gesê dat alles vir my toe duidelik was.

Eerstens het ek vir hom gesê dat hy die Konsekrasie baie vinnig opgesê het; hy het gesê dat die ander dit ook so doen. Ek het toe geantwoord dat 'n mens die Verlosser meer moet gehoorsaam as mense. Ek het vir hom verduidelik dat ek hom wou help en dat ek ná die Heilige Mis die Verlosser gevra het waarom hy eerder na die altaar as na die tabernakel gebuig het om afskeid te neem.

Die priester het toe die verlede 'n bietjie gekritiseer. Hy was nogal rusteloos en trots. Ek het vir hom gesê dat die Verlosser destyds dieselfde Verlosser was as wat Hy vandag is.

Die Vader het my belowe dat hy die Heilige Mis stadiger sou vier. Toe het ek sy seën gevra en vertrek. Weer eens was ek nie alleen nie. Ek weet dat die Verlosser by my was.

Toe ek by die huis kom, het ek onmiddellik die telefoon opgetel; dit was Fridolin. Hy het vir my gesê dat die jong student Andreas nie meer die Kommunie op die tong ontvang het nie omdat hulle

subregent het gesê dat dit vir hom beter sou lyk as hy die Kommunie in die hand ontvang.

Op **28 Januarie 1992** het die Verlosser reeds iets vir Andreas gesê.

Andreas het vir Fridolin gelieg. Hy het 'n verskoning gemaak en gesê dat sy lippe geskeur was en daarom kon hy nie die Heilige Nagmaal op die tong ontvang nie.

Hy het egter nie die waarheid vertel nie – dat die subregent dit vir hom gesê het.

Omstreeks 13:30 in die kapel by die kliniek het ek die Verlosser oor die gebedskamer gevra. Verlosser:

"Jy kan nou al begin. Die tyd het gekom."

Ek: "Maar ek het nog nie genoeg geld nie."

Verlosser: "Laat dit aan My oor."

13 Februarie 1992 — Donderdag

Ek het die Verlosser gevra of ons gesprek 'n uitwerking sou hê op die priester wat die Heilige Nagmaal so vinnig gevier het."

Verlosser: "Die Woord leef in hom."

Toe het ek namens Andreas, Fridolin se medestudent, gevra waarom die Verlosser toegelaat het dat Andreas nou die Nagmaal in sy hande ontvang.

Verlosser: "Hy het vrye wil, en daardie wil is siek."

Ek: "Ek kan nie voorstel dat sommige professore so iets sou doen en teologiestudente aanmoedig om die Nagmaal in die hand te ontvang nie."

Verlosser: "Dit is die skrifgeleerdes en Fariseërs wat My gekruisig het. Vir Andreas se wille moet 'n mens op Woensdag vas — dit is verraad."

Ek: "Wat moet 'n mens doen wanneer die wil siek is?"

Verlosser: "Vas en bid die Psaltere."

14 Februarie 1992 — Vrydag

10.30 in die dokters se kamer: Ek het weer gevra of ek glad moet aanhou skryf.

Verlosser: "Ja, my dogter, skryf jou dagboek; dit is belangrik."

Ek: "Het U gister met my gepraat?" Verlosser: "Ja, my dogter."

Ek: "Here, wat is u wil? Laat my nou weet wat ek moet doen, want U is my geestelike gids, maar Here, net as dit nog steeds U wil is."

Verlosser: "Bid baie, my dogter. Gebede is baie nodig."

15 Februarie 1992, Saterdag

Vader Aemilian het die Heilige Mis pragtig gevier. Dit was 'n diens ter ere van Ons Vrou. Ek het weer eens gesien hoe die Vader in die duisternis gestaan het, maar ná die Konsekrasie het ek iets helders rondom sy kop gesien. Ek het dit vir die eerste keer gesien, toe het dit weer verdwyn.

Ek het baie vir Vader Vogt gebid – 'n hele psalmboek.

Een ding wat ek vandag besef het, is dat as jy 'n goeie priester wil hê, jy God daarvoor moet vra. Ek is baie lief vir hierdie priester, al weet ek dat hy nie altyd alles doen wat die Verlosser wil nie. Maar ek het hoop dat hy eendag 'n voorbeeldige priester sal wees.

Ek het die belydenisvertrek verlaat met 'n gelukkige gevoel; my gebede is verhoor.

Ek dank U, my Here en my God, vir hierdie genade wat U oor die priester en oor my uitgesprei het.

16 Februarie 1992, Sondag

Ek het twee uur by die huis gebid voor die Heilige Mis. Op Sondae wil ek myself veral voorberei vir die Heilige Mis. Voordat ek begin bid, sit ek 'n kruis en 'n beeld van Ons Vrou op die tafel, saam met heilige water vir die siele in die vagevuur. Dan bid ek die Confiteor, die Eksorcisme en baie ander gebede, soos litanieë en die Rozenkrans. Aan die einde ontvang ek die Heilige Kommunie geestelik. Dit dien ook as voorbereiding vir die sakramentele Kommunie. Dan is die Heilige Mis meer vroom, en ontvang mens groter verligting; mens besef ook wat verkeerd is en herken onreine geeste duideliker, want hulle is ook in die kerk teenwoordig.

Aangesien ek gister by Vader Vogt belydenis gaan doen het, het ek die Verlosser gevra: "Waarom het ek nie gepraat oor die ontvangs van die Kommunie in die hand nie?"

Verlosser: "Die tyd het nog nie gekom nie."

Ek: "Glo die priester nou dat ek U stem hoor?" Verlosser: "Ja, hy glo dit, my dogter."

Ek: "Het hy nog sulke twyfel, of nie meer so baie nie?" Verlosser: "Bid voort vir hom."

Ek: "Here, maar hy het gister in die parochie-nuusbrief geskryf dat enige gedoopte persoon 'n Woordbediening kan lei en dan die Heilige Nagmaal kan uitdeel as die parochiepriester afwesig is."

Verlosser: "As hy geweet het dat dit Ek is wat in die Heilige Hostie is, sou hy dit nie in die parochie-nuusbrief berig het nie. Daar is nog steeds soveel verwarring in sy hart."

Ek: "Maar Here, hy voer tog die Konsekrasie uit; sekerlik weet hy dat U werklik, wesentlik, in vlees en bloed, liggaam en siel, in U menslikheid en goddelikheid, in die Heilige Hostie teenwoordig is—die Eucharistie!"

Verlosser: "Geloof is vir elkeen anders."

Ek: "Waarom verskil geloof?"

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: dit hang af van die eerste en tweede geboorte—'n gebrek aan liefde vir My en vir jou naaste."

Ek: "So hang geloof dus van liefde af, en mens moet vir liefde vra en dit leef. Dit is 'n groot genade van God."

Verlosser: "Liefde vloei in suiwer harte." Ek: "Here, hoe moet ek 'vloei' verstaan?"

Verlosser: "Liefde is 'n fontein; kom na die fontein en word verfris." Ek: "Hoe is die geloof van die professore?"

Verlosser: "Dit, my dogter, is wêreldse geloof, wat geen vrug dra nie." Ek: "Maar

Verlosser, hulle lei tog die toekomstige priesters op, of hoe?"

Verlosser: "Daarom moet jy vir hulle bid."

Ek: "Verlosser, moet 'n mens vir alles bid?"

Verlosser: "Ja, my dogter."

Ek dank U, my Here en my God, vir die liefde en genade wat U my gegee het. Ek het gehaast om vroeër by die kerk te kom. Die Heilige Mis het om 10:00 Uhl begin

Voor die Heilige Mis het ek die Litanie van die Heilige Gees gebid vir almal wat op daardie oomblik in die kerk was. Vader Vogt het die Heilige Mis goed gevier. Die Evangelielesing was uit die Bergrede (Evangelie van Lukas). Tydens die uitdeling van die Heilige Kommunie is ons eerbiedwaardige vader bygestaan deur twee leke en 'n

teologiestudent, mnr. Artur Wagner.

Ek het gewoonlik Heilige Kommunie van hom ontvang. Nou het ek gedink die Here het vir my gesê dat die kerk in 'n toestand van wanorde verkeer. Hoe kon ek dan Heilige Kommunie van mnr. Wagner aanvaar, wie se hande nog nie soos dié van 'n priester gekonsakreer is nie?

Ek het tot die Verlosser gebid: 'Here, as dit U wil is dat ek Heilige Nagmaal van Diaken mnr. Wagner moet ontvang, laat dit so wees. Maar net as dit U wil is.'

Indien nie, laat hom dan nie na my toe kom nie. Ek plaas al my vertrouwe in U hande. Mnr. Wagner het die Heilige Nagmaal langs my uitgedeel. Hy het egter nie na my toe gekom nie, en ek het duidelik gevoel dat dit God se wil was dat hy my nie die Heilige Nagmaal moes gee nie. Ek was die laaste om die Heilige Nagmaal te ontvang, en dit was van Vader Vogt.

Na die Heilige Nagmaal het ek vir die Verlosser gesê dat as Hy wou, ek met mnr. Wagner sou praat; maar ek het ook gesê dat die Verlosser hom verligting moet verleen sodat hy kan weet dat hy nie die Heilige Nagmaal mag uitdeel nie.

Ek het die Verlosser gevra of ek dit moes neerskryf. Die

Verlosser het gesê: "Skryf dit neer."

Daarna het ek nog 'n kwartier lank gebid.

Toe ek die kerk verlaat het, het 'n seun buite op my gewag: Christian Fellhauer, 'n dierbare kind van God. Na sy Eerste Heilige Kommunie het hy na my toe gekom en gevra wat hy moes doen sodat hy ook Heilige Kommunie op die tong kon ontvang.

Ek het vir hom gesê hy moet elke dag 'n dekade van die Rozenkrans bid tot die Geseënde Maagd Maria vir hierdie bedoeling. Die volgende Sondag, 'n week later, het hy oorvrolik na my toe gekom en met groot blydschap gesê: "Julijana, ek het Heilige Kommunie op die tong ontvang."

Sedertdien het hy my dikwels ná die Heilige Mis kom groet, net soos hy vandag gedoen het. Ek het hom met heilige water geseën, wat ek altyd by my dra, en hy het my gevra of die water behoorlik gekonsekreer was. Ek het 'Ja' gesê en vir hom vertel dat hierdie water deur Vader Gebhard Heyder van Regensburg gekonsekreer is.

My Here en my God, as iets nie reg is nie, sê dit asseblief vir my sodat ek dit kan deurhaal. Ek het U alles gegee, en dit is alles van U.

Verlosser: "Dan is alles reg, insluitend wat jy geskryf het."

17 Februarie 1992 – Maandag

10.00 Dokterskamer: Ek het die Verlosser gevra, met betrekking tot die diakens, of hulle toegelaat word om die Heilige Nagmaal uit te deel.

Verlosser: "My dogter, 'n diaken mag nie Heilige Nagmaal uitdeel nie omdat hy nie ten volle georden is nie."

Ek: "Maar die Kerk het dit toegelaat."

Verlosser: "Dit is kettery. 'n Diaken is nie 'n priester nie. Slegs 'n priester mag die Heilige Nagmaal uitdeel."

Ek het vooraf gebid dat God vir my sou sê waarom H. Wagner my nie die Heilige Nagmaal mag gee nie. Ek het die Verlosser belowe dat wat Hy ook al vir my wou sê, ek dit sou glo. Mag die Verlosser my 'n vaste geloof daarvoor skenk en my menslikheid met goddelikheid beklee. Selfs al is dit nie vir ander duidelik dat diakens nie toegelaat word om dit te doen nie, het ek dit neergeskryf net soos die Verlosser dit gesê het. Amen.

12:15 nm in die kapel by die werk: Vandag het ek langer as gewoonlik in die kapel gebid. Ek het gehuil oor die kettery wat so algemeen in die Katolieke Kerk voorkom.

Ek was ook ontsteld oor 'n vrou uit ons gebedegroep wat my eens in vertroue vertel het dat sy vir die priester, wat in die gebedegroep belydenis aangehoor het, gesê het dat sy steurings ervaar het terwyl sy die Rozenkrans gebid het. Die priester het geantwoord deur haar te vra waarom sy die Rozenkrans dan bid.

Ek het die Verlosser gevra watter soort gees dit sou wees wat so iets sou sê. Die Verlosser: "Dit was 'n onreine gees."

Daarna het ek gebid: Verlosser, beskerm my gebedsgroep teen kettery en laat geen wolf in skaapvel daarin inkom nie.

Later, by die werk, het my kollega Veronika en ek die Rozenkrans gebid. Ons kan dit net doen wanneer daar nog geen pasiënte rond is nie.

Ek dank God vir hierdie genade, want ander gaan gewoonlik vir 'n sigaret.

13:50 nm: Ek het 'n baie oorgewig pasiënt geröntgen. Toe hy die kruis sien wat ek aan 'n ketting om my nek dra, met die verskeie medaljes wat daaraan hang, het hy my gevra wat daardie pragtige ding was.

Ek het vir hom gesê en gewys: "Dit is die kruis met die 14 Kruisweë. Ons moet almal daardeur gaan.

Ons kan nie met net 13 die hemel bereik nie, net met al 14."

(Die 14 Kruisweë is op die agterkant van die kruis uitgebeeld.) Die pasiënt het nuuskierig gevra of die kruis van goud gemaak is.

Ek het vir hom gesê: "Ek hou nie van goud of silwer nie. Ek het dit bo in die hemel."

Hy het geantwoord: "As jy daarbo is, stuur vir my iets af van daarbo af."

Ek het gesê: "As jy vrede maak met God en behoorlik belydenis doen, kan jy self ook daarvan hê." Hy het gelag en toe vertrek."

18 Februarie 1992, Dinsdag

10.00 Doktersvergadering: Soos altyd het ek gebid. Tydens my geestelike eenheid het ek die Verlosser gevra waarom ek tot ongeveer 2.30 vm. gekweld is, nadat ons gisteraand so baie gebid het. Verlosser: "Dié wat jou gisteraand geteister het, was demone van Lucifer. Ek het dit toegelaat sodat jy kan weet dat jy baie siele van hom wegneem, en hoe hy nou weer moet veg."

Ek: "Maar ek kon vanaand nie bid nie."

Verlosser: "Hy het probeer om jou te bind, maar hy kon nie, want Ek was by jou. Hulle kom in ontelbare getalle. Ek laat net toe wat jy kan dra."

Ek: "Die onreine gees het probeer in my oor fluister en het aanhou sê dat dit Sondag is, dat ek nie voor die Heilige Mis hoef te bid nie, dat ek genoeg gebid het, en dat ek moet slaap en rus. Ek het amper te lank geslaap."

My man het my wakker gemaak, alhoewel ek gewoonlik self wakker word. Toe my man my vra of ek nie vandag werk toe wou gaan nie, het ek vir hom gesê: 'Maar vandag is dit Sondag, laat my slaap.'

Toe hy toe sê: 'Was gister nie Maandag nie?', het alles vir my duidelik geword.

Toe ek gister vir Vader Dochart vertel het van wat die Verlosser vir my gesê het oor diakens – dat hulle nie toegelaat word om die Heilige Kommunie uit te deel nie – het Vader Dochart vir my gesê dat dit net op my van toepassing is.

Ek het die Verlosser gevra of dit waar was.

Heiland: "Wat jy vir Vader Dochart vertel het, is korrek." Ek: "Hoekom het hy iets anders gesê?"

Verlosser: "Laat dit aan My oor."

Toe het ek die Heiland gevra of die godsdienstige opvoedkundige, wat nou 'n diaken wil word en daarvoor studeer, toegelaat sou word om die Heilige Nagmaal uit te deel sodra hy sy studies voltooi het?

Verlosser: "Slegs 'n priester met geheiligde hande mag dit doen."

Ek het 'n hoofpyn gehad en die Heiland gevra of dit boetedoeninglyding was.

Heiland: "Ja, dit is boetedoeninglyding, my dogter."

Ek het skielik bekommerd geraak dat ek onverwags kon sterf.

Verlosser: "Dan sal jy na My toe kom."

Ek het dit gevra omdat ek gedink het dat my broer nogal skielik aan hoë bloeddruk oorlede is. Later het ek die verpleegsters my bloeddruk laat meet, maar dit was normaal.

Ek het so 'n erge hoofpyn gehad dat ek dit aangebied het vir die bekering van sondaars. Min pasiënte het in die middag gekom. My kollega Veronika en ek het die Bybel gelees. Ek verkies om die Bybel deur Vader Gebhard Heyder te lees. Daarna het ek die loflied 'O, Jesus, U is my hele lewe' uit die kop geleer. Ek hou baie van daardie loflied. Ek het die meeste van die Latynse gebede uit die kop geleer by die werk of terwyl ek bestuur. Net God alleen weet hoeveel Rozenkranse ek al in die motor, in die bos en in die kerk gebid het.

Na werk wou ek gaan swem, maar ek het besluit om eerder na die kerk te gaan. Ek het weer ontsteld gevoel terwyl ek die Rozenkrans gebid het. Ek het dikwels opgemerk dat ek veral geteiken word wanneer ek bid vir die priesters, die teologiestudente en die professore wat hulle onderrig.

Ek het dus veral vir Fridolin, Andreas en die Sub-Regens in Landershofen gebid.

Die onderregent het die teologiestudente oortuig om die Kommunie in hul hande te ontvang, net soos hulle by Andreas doen.

Ek het ook vir Vader Vogt en Vader Dochart gebid. Al vir 'n paar dae het ek Vader Vogt in my gebede ingesluit, sodat hy die geeste beter kan onderskei en my beter kan verstaan.

In die kerk in Rot, voordat die gemeenskaplike Rozenkrans begin het, het ek aanvalle van onreine geeste gevoel. Ek het ook onmiddellik besef waar hulle vandaan gekom het.

Diagonaal voor my het 'n man van gemiddelde lengte met 'n volle baard gesit. Hy het ingestap, gaan sit en albei hande voor sy gesig gehou sodat hy nie die tabernakel kon sien nie. Skielik het hy sy kop met so 'n kragtigheid geskud, en nog erger, asof hy aan die rillings ly. Dit het gewoonlik gebeur wanneer Vader Vogt veral oor die heerlijkheid van God gepraat het, byvoorbeeld tydens die lees of die Evangelie, toe die Woord van God verkondig is.

Hy sou dan nogal afgryslik lag. Die altaardienaars het gelag, en een van hulle moes selfs buite gaan.

Hy het veral woedend geraak tydens die Konsekrasie. Die man het opgestaan, het nader by die priester en die altaar gekom, en met sy hande en vuiste opgehef, het hy die priester gedreig en hom gevloek. Ek het reeds vir hierdie man tydens die Mis gebid. Want ek is reeds vertrouwd met die innerlike aanvalle van die demone.

Toe die vreemdeling harder begin praat, het ek in 'n bevelende toon vir hom gesê: "Wees stil."

Op daardie oomblik het hy omgedraai, verby my geloop en my met bittere kwaadwilligheid aangestaar. Ek het eenvoudig gesê: "Gaan weg van my." Hy het geskreeu en uit die kerk gestorm.

Na die Heilige Kommunie het ek die Verlosser gevra watter soort demoon dit was. Die

Verlosser: "Dit was 'n Lucifer-demon, en daar was baie saam met hom."

Ek het vir die Verlosser gesê dat hy daardie nag by my was. Die

Verlosser: "Hy kan oral wees."

Ek dank U, Verlosser, vir hierdie beproewing in die Kerk, omdat baie nie glo dat die Duivel bestaan nie.

In elk geval was baie van die gelowiges ná die Heilige Mis bevrees en het hulle bene gebewe.

Vader Vogt het uiteindelik vir een keer die derde vers van die hymne 'Maria, spreid uit jou mantel' gesing.

Ek het reeds verskeie kere sulke voorvalle met 'n onreine gees in die kerk ervaar.

Ook in ander kerke, soos Lourdes, Jerusalem, Medjugorje, Waghäusel, in die kliniek by my werkplek, in Rot by die stadsraad (agter mense uit Rot was teenwoordig) en in Rome op pad om 'n biskop in die Vatikaan te besoek, sowel as tydens praatjies wat ek gegee het, ens.

Vir my is dit ook 'n genade van God; dit maak die gelowiges meer vroom en moedig hulle aan om meer te bid, en uiteindelik te glo dat die duivel en die hel bestaan.

Na die diens het ek verskeie gelowiges ontmoet wat ook besef het dat dit die duiwel was en vir hierdie man gebid het. Een vrou het dit nie besef nie en gesê dat hierdie man siek was. Sy het ook gesê dat die arme siele na haar toe kom. Ek het gewonder: as sy nie die gawe van geesonderskeiding het nie, hoe kon sy weet of hulle regtig arme siele was? Maar ek het niks gesê nie. Hierdie vrou het in dieselfde kerkbank as die vreemdeling gesit.

19 Februarie 1992 – Woensdag

10:00 vm, dokterspraktyk: Ek het die Verlosser gevra oor die versoeking wat gister plaasgevind het. Verlosser: "My dogter, hierdie versoeking was net die begin. Daar kom nog meer. Satan veg vir die siele wat hy verloor het."

Ek: "Moet ek iets vir ons kerk doen?" Verlosser: "Bid, bid, bid baie."

Ek het toe 'n warmte en 'n vrede in my gevoel; dit was 'n baie pragtige gevoel.

In die aand was ek by die Kapel van St Roch, eers vir die Rozenkrans en toe vir die Heilige Mis.

20 Februarie 1992 — Donderdag

10.10, dokters se kamer: Ek het die Verlosser oor die gewete gevra.

Verlosser: "Wat onbegryplik is aan die gewete, is dat Ek self die gewete is." Ek: "Wie is jy, hierdie 'Ek'?"

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: Ek is jou Here en jou God." Ek:

"Hoekom word ons nie dadelik geleer dat God die gewete is nie?"

Verlosser: "Dit is die wêreldse siening. Die onbegryplike aspek kom van My af."

Ek: "Hoekom erken sommige priesters nie dat die innerlike stem wat ek hoor, van U af kom nie?"

Verlosser: "Omdat hulle nie weet hoe om die geeste te onderskei nie. Hulle het 'n swak geloof; hulle preek die Bybel, maar leef nie daarvolgens nie."

In die aand het ek die Heilige Mis in Rot bygewoon. Ek het die Rozenkrans gebid. Toe dit tyd was om die Heilige Kommunie te ontvang, het die non verby my gestap en nie eens probeer om my die Heilige Kommunie te gee nie, omdat sy geweet het ek sou dit nie van haar aanvaar nie. Ek het toe reguit terug na my sitplek gegaan en die Kommunie geestelik ontvang. Ek het soveel genade ontvang, toe het ek die stem gehoor:

"Wil jy nie die Heilige Kommunie vir die suster opoffer nie?"

Ek het dadelik gesê: "Ja." Maar ek het bygevoeg: "Ek offer dit op vir die suster, sodat sy verlig mag word, sodat sy mag weet dat sy nie Heilige Kommunie mag uitdeel nie."

Toe die Heilige Mis verby was, terwyl ek nog diep in gebed verzonken was, het die suster na my toe gekom en gevra: "Was dit nie reg wat ek gedoen het nie?"

Sy het gevra omdat sy gedink het ek sou wag om Heilige Kommunie van Vader Vogt te ontvang.

Ek het vir haar gesê: "Nee, Suster, dit is nie reg nie. Jy mag nie die Heilige Kommunie uitdeel nie, want jy het my al voorheen hieroor gevra en die Verlosser het gesê: 'Sê vir haar, ons het priesters.'"

Sy het fel geprotesteer en gesê dat sy ook georden was en dat die biskoppe hul goedkeuring gegee het. Ek het vir haar gesê dat sy na die Hoofbiskop moet luister.

Sy was geagiteerd en 'n bietjie kwaad, en sy het my op 'n ongeleenthedige oomblik ontwig. Sy het gesê ek moet van kant verander. (d.w.s. na die kant gaan waar die Eerwaarde Heilige Kommunie uitdeel)

Ek het gesê: "Waar God my ook al plaas, daar sal ek bly." Ek het vir haar gebid.

Daarna het ek saam met Hedwig en Hilde na die Kapel van St Roch gegaan. Nog 'n Heilige Mis was op die punt om te begin. Daar kon ek toe die Verlosser sakramenteel ontvang. Ek het Heilige Kommunie vir die arme siele.

21 Februarie 1992 – Vrydag

10.30 vm Dokters se kamer:

Verlosser: "Jy het die regte ding met die non gedoen — eintlik het jy dit perfek gedoen."

Ek het gevra of ek in die kerk van kant moes verander, soos die non gesê het. Verlosser: "Jy hoef dit nie te doen nie, want jy is in die reg."

Gisteraand, toe ek tuis kom, het my man die non verdedig. Hy was baie opgewonde en het gesê dat ek van kant moes verander, en so meer.

Ek het heilige water geneem en dit oor hom en die omgewing gesprinkel, want ek het die onreine gees bespeur. Ek het die Verlosser hiervan vertel.

Verlosser: "Dit was die demoon van Judas by jou man."

Ek het gesê dat ek vir my man gesê het hy moet belydenis doen. Maar my man het gesê dat dit nie 'n sonde was nie.

Verlosser: "Hy het die sonde nie erken omdat hy sy hart gesluit het nie." Ek: "Wat beteken dit dat hy sy hart gesluit het?"

Verlosser: "Dan kan Ek nie inkom nie."

Ek: "Dit beteken die ander een was

binne." Verlosser: "Hierdie keer, ja."

In die middag het ek baie gebid vir die non en Vader Vogt.

Terwyl ek gebid het, het ek steeds 'n figuur in my gedagtes voor my sien staan. Ek het hierdie man herken, want hy het al voorheen op verskeie geleenthede voor my gestaan. Ek weet dat hy die Heilige Nagmaal uitgedeel het en dat ek nie die Verlosser van hom ontvang het nie. In die somer het 'n nagmaalassistent nogal skielik in 'n snelwegongeluk gesterf, maar ek het nie geweet of dit dieselfde man was wat nou so geestelik voor my gestaan het nie. Hierdie persoon was so aandringend dat ek 'n Ons Vader, 'n Gegroet Maria en 'n Eer aan God vir hom gebid het. Maar ek het nie geglo dat dit genoeg was vir hierdie man nie.

Ek het Marga Fellhauer in Rot besoek en haar gevra of sy 'n foto van die kerkkoorlede gehad het, want ek het geweet dat hierdie man, wat voortdurend in gees voor my gestaan het, ook in die kerkkoor gesing het. Sy het dit aan my gewys en ek het hom herken. Toe hierdie man daardie somer in 'n ongeluk gesterf het, was ek op 'n pelgrimstog in Slowakye.

Daardie aand in die kerk het ek die Rozenkrans gebid vir hierdie man, wat Werner Heinzmann geheet het, en 'n Heilige Mis vir hom opgedra. Ek het hom gevra om ook vir my te bid, sodat ek gedurende die nag wakker kon word om voort te gaan bid vir sy siel. Ek was jammer dat ek gesê het hy het my reeds met sy opdringerigheid op die senuwees gewerk. Maar op daardie stadium het ek nog nie geweet dat hy dood was nie.

Omstreeks een-uur-twintig in die oggend het ek wakker geword en die Rozenkrans vir hom en die Litanie van die Kosbare Bloed gebid. Ek het 'n geseënde kers vir hom aangesteek en hom heilige water gegee.

Toe het ek die Verlosser gevra wat ek moes doen as die leke weer sou kom om my die Heilige Kommunie te gee.

Verlosser: "Doen dieselfde ding weer."

22 Februarie 1992 — Saterdag

Ek het die Heilige Mis in Waghäusel bygewoon. Vader Werner Egon het die Heilige Mis saam met 'n priester wat ek nie geken het nie, gevier. Toe ek die Heilige Kommunie ontvang het, het Vader Werner Egon gearzeld om my die Liggaam van Christus te gee, omdat ek voor hom gekniel het. Hy het ook nie soos gewoonlik 'Liggaam van Christus' gesê nie, maar het stilgebly. My man het onmiddellik ná my vir die Heilige Kommunie gekom en gesien hoe die priester sy kop skud.

Hoe slim hierdie priester moet wees. Danksy hom het dit gebruiklik geword dat die gelowiges in die voorste bank die Heilige Kommunie terwyl hulle kniel ontvang. Maar net dié in die voorste bank.

Ja. En wat van die ander? Moet hulle nie voor ons Verlosser kniel nie? Dit is nie reg nie. Almal moet voor ons God kniel. Toe hy die Mis klaar gehad het, het 'n vrou met die naam Alice begin sing van die lofgesang 'Seën ons, o Maria'. Die priester het daarvan ook nie gehou nie, want hy het sy kop geskud. Nadat hy die kerk verlaat het, het ek die Litanie van Loreto saam met die gemeente gebid.

Daarna het ons die Salve Regina gesing. Ek het hierdie gebede vir die priesters opgedra. Toe het ek na die voorkant van die tabernakel gegaan en op die vloer gekniel. Daar het ek baie vurig gebed vir die priesters en die gelowiges wat in die kerk was. Terwyl ek die kerk verlaat het, het 'n man (Walther van Hockenheim) met my gepraat en gesê: "Jy het goed gedoen."

"Bid asseblief vir my vrou. Sy het kanker."

Ek het hom belowe dat ek vir haar sal bid. Ek glo dat God my gebed verhoor het – die gebed vir die gelowiges in die kerk – anders sou hierdie vreemdeling nie na my toe gekom het nie.

16:30: Ek het die Rozenkrans saam met die Rooi gelowiges in die kerk gebed.

Daarna het ek nog drie rozenkranse gebed en dit almal vir Vader Vogt opgedra. Dit was 'n offer vir my, aangesien ek die hele tyd gekniel het.

23 Februarie 1992 – Sondag

Om 7:30 vm het ek begin bid, ongeveer 'n uur voordat ek na die kerk gegaan het. Ek het by die Verlosser gekla oor Vader Werner Egon.

Verlosser: "Jy hoef nie na hom te luister nie. Luister na My." Ek:

"Jy bedoel ek moet aanhou kniel voor die Liggaam van Christus?" Verlosser: "Ja."

Ek: "Mag ek ook weggaan as hy huiwer om my Heilige Nagmaal te gee terwyl ek kniel?" Verlosser: "Jy kan weggaan; Ek sal steeds na jou toe kom, al het jy My nie sakramenteel ontvang nie."

Ek: "Wat gebeur, Verlosser, wanneer ek snags wakker word? Wie wek my op sodat ek kan waak en bid? Is dit U, of is dit die arme siele?"

Verlosser: "Dit is Ek. Ek wil hê jy moet saam met My waak."

Ek: "Ja, maar dan bid ek vir die arme siele." Verlosser: "Dit bring vir My besondere vreugde."

Ek: "Here, maar ek sukkel totdat ek eintlik begin bid."

Verlosser: "Jy moet besef dat jy niks op jou eie kan doen nie. Daartoe het jy my genade nodig, want die Bose hou nie daarvan as jy bid nie."

Ek: "Is die Bose so naby aan my?"

Verlosser: "Ja. Waar Ek is, is hy ook."

Ek: "Liewe Verlosser, ek het U alles gegee; ek behoort heeltemal aan U. Waarom wil die onreine gees my nie in vrede laat nie?"

Verlosser: "As dit so was, sou hy my verstand hê. Maar my verstand is nie sy verstand nie."

Ek: "Maar hy is intelligent, of hoe?"

Verlosser: "Intelligensie is nie dieselfde as rede nie."

Ek: "Dan het ek geen keuse anders as om waaksaam te bly nie? Ja, nou onthou ek wat daar in die Bybel staan: 'Wees te alle tye in gebed waaksaam, sodat julle kan ontkom aan al hierdie dinge wat gaan kom en voor die Seun van die mens kan staan.'

Ek: "Liewe Verlosser, is daar iets wat U vir my wil sê? Vandag is ek al 27 jaar getroud."

Verlosser: "Bly soos jy is, bly bid, my dogter."

Ek: "Ja, my liewe Jesus, ek sal uit liefde vir U en vir mense bid, vir die ewige lewe van my naaste en om my eie lewe te red."

Daarna het ek 'n rukkie gewag om te sien of die Verlosser nog iets sou sê. Toe het ek die Verlosser hoor sê: "Gaan in vrede."

Ek: "Dankie vir u groot liefde. Ek is lief vir U meer as enigiets anders."

Ek het die Heilige Mis in Rot bygewoon en het ook deelgeneem aan die toewydings en die Rozenkrans daar tussen

13:00 en 14:00.

24 Februarie 1992, Maandag

10:00 vm in die dokters se kamer: Ek het gebed en myself met die Verlosser verenig.

Ek: "Hoekom het Vader Werner Egon gehuiwer om my Heilige Kommunie te gee terwyl ek gekniel het en waarom het hy nie gesê 'Liggaam van Christus' nie, en waarom het hy sy kop geskud?"

Verlosser: "Jy het My ontvang, My dogter. Jy het geglo dat Ek in die Heilige Hostie is. Hy het nie."

Ek: "Maar as hy nie glo nie, kan hy nie die Konsekrasie bid nie." Verlosser:

"Ja, Ek het mag oor hom."

In die aand het ek eers die Rozenkrans bygewoon en daarna die Heilige Mis in Rot. Om 20:00 was daar 'n gebedsgroep. Vader Dochart was ook daar.

Ek het nie van die gesprek met Vader Dochart gehou nie. Lioba het gesê dat die duiwel ook in Waghäusel was en dat die priesters hom uit die kerk uitgestuur het.

Dit kan goed dieselfde man gewees het wat 'n paar dae gelede in die kerk in Rot was. Vader Dochart stem nie saam dat priesters meer oor die duiwel moet praat om die gelowiges in te lig en te waarsku nie.

Hy het gesê: "Wat dink jy sou mense sê?"

Ek het gesê: "Daar is veel te veel stilte rondom die bestaan van die Duivel."

Ek het gesê dat priesters meer oor hierdie onderwerp behoort te preek. Hoeveel mense vind vandag sonder om dit te besef hulself vasgevang in Satan se web en strikke, bloot omdat die fokus altyd op die Goeie Nuus is en omdat daar gesê word:

'God is goedheid, God is barmhartigheid, God straf nie.'

Dit is alles natuurlik waar, maar God het die ewigheid om te straf.

Ek het nie daarvan gehou toe, kort daarna, Vader Dochart opgestaan het en my met wyd oop, starende oë aangekyk het, asof ek hom 'n klap gegee het nie. Dit was nie die eerste keer dat ek daardie starende oë gesien het nie.

25 Februarie 1992 — Dinsdag

Vroeg in die oggend het ek die Rozenkrans vir die priesters gebid.

10:30 vm, die dokters se vertrek: Ek het die Verlosser oor Vader Dochart gevra. Toe ek vir hom sê dat priesters die gelowiges behoort te waarsku wanneer die duiwel die kerk binnedring en vrees by mense inboesem, en dat dit 'n fout is dat priesters hieroor swyg, het ek daardie selfde blik in sy oë gesien. Dit was afstootlik.

Verlosser: "Dit was die onreine gees toe jy oor die ware leer gepraat het." Ek:

"Kan die onreine gees deur die priester oor my kom?"

Verlosser: "Ja, dit kan, as jy die ware leer verdedig."

Eintlik moes ek na predikant Dochart in Bretten gaan bid. Ek moes die Verlosser altyd vra waarheen ek moes gaan.

Ek het die Verlosser oor Donderdag gevra, want ek wou nie net op myself staatmaak nie (Donderdae was die gebedsavontes in Bretten.)

Ek: "Verlosser, U weet wat ek wil vra; U weet dit voordat ek vra." Die antwoord het onmiddellik gekom, voordat ek die vraag eers klaar gevra het.

Verlosser: "Gaan nie daarheen nie, my dogter." Ek: "Dankie, my Here en God."

Vanavond, toe ek van die Heilige Mis huis toe gestap het, het 'n mev. Östringer met my gepraat. Haar stem het gebewe en het bevreesd geklink.

Sy het vir my gesê: "Jy mag nie voor mense praat nie. Ander doen dit alles in die geheim." Ek het vir haar gesê dat ek die Verlosser gevra het wanneer en waar ek moet praat, en dat Hy my die woorde gee wat ek moet spreek."

Die Verlosser het later hieroor gesê: "Praat, my dogter; luister nie na wat ander sê nie. Luister na My. Wanneer ander jou vermaan om iets in die geheim te doen, is dit jaloesie. Ek het jou die gawe van spraak gegee."

Ek: "Here, stem U saam dat ek na die Zönackel moet gaan?"

Verlosser: "Ja, gaan daarheen."

Ek: "Moet ek iets anders neerskryf? Wil U hê ek moet?"

Verlosser: "Gaan voort soos jy is, my dogter."

Dankie, my liewe God.

12:00 nm in die kapel by die kliniek:

Ek het eers gebid. My hart was swaar, so erg dat ek moes huil. Ja, dit is pynlik omdat God deur mense gekrenk word. Die pasiënte krenk God dikwels, sommige sonder dat hulle dit besef. Want hulle herken sonde nie meer nie. Die meeste sê hulle het geen sondes nie.

Vandag het 'n pasiënt my kom sien wat gesê het dit is genoeg om een keer per jaar te belydenis te gaan. Tog was sy baie rusteloos en betweterig en het beweer sy het geen sondes nie.

Sy het vir my gesê dat sy 'n vrou geken het wat so sleg was en tog elke dag kerk toe gegaan het. Sy het gesê dat sy hierdie vrou reeds vertel het om weg te bly van die kerk en ook van die belydenis.

Ek het vir hierdie pasiënt reg in die gesig gesê: "Die demoon praat deur jou." Sy kon my nie meer in die gesig kyk nie.

O, daar is duisende van hulle. Dit is baie moeilik om hierdie pasiënte te help, want hul siele is gewoonlik vas geroes. Ek sluit die pasiënte in my gebede in. Sommige is dankbaar en gaan gelukkig weg; ander gaan huilend weg, sê totsiens en vra my om vir hulle te bid.

Maar dit maak my nog meer seer wanneer priesters ketteryhede versprei of verkondig. Ek voel 'n deurdringende, brandende pyn in my hart, asof ek 'n hartsiektetoestand het.

Ja, dit is die priesters wat my die meeste hartseer besorg. Realiseren hulle nie dat hulle so 'n groot verantwoordelikheid vir siele dra nie?

Terwyl ek voor die Tabernakel gehuil het, het ek die Verlosser gevra wat Hy nou in my plek sou vra?

Verlosser: "Ek sou die Verlosser vra: 'Hê U my lief?'"

Op daardie oomblik het ek gedink: 'God is liefde,' en gesê: 'Maar ek is lief vir U.'

Verlosser: 'Jy sien, en Ek is baie, baie, baie meer lief vir jou.'

Op daardie oomblik het ek saam met die Verlosser geglimlag en opgehou huil. Ek het gevoel dat die lyding verby was, asof iemand dit weggesmeer het.

Dankie, liewe God, vir hierdie groot genade, wat my siel onmiddellik genees het. Kan 'n neuroloog of 'n psigiater dit doen?

Die beste geneser van die siel is ons liewe Verlosser:

Hoeveel pasiënte kon aan röntgenstrale ontsnap as hulle eers na die belydenis gegaan het, en eers daarna na die dokter gegaan het? Byna alle pasiënte gaan nie na die belydenis nie. Maar mense lyk of hulle eers na die vagevuur wil gaan en dan na die paradys. Baie van hulle verwerp God heeltemal. Hulle toon geen berou nie en het hul eie heer, Satan, gekies, wat hulle dag en nag vir ewig en altyd kwel.

In die aand het ek die Hoogmis en die Rozenkrans in Rot bygewoon.

26 Februarie 1992 — Woensdag

10:30 vm — Dokter se spreekkamer: Toe ek my met die Verlosser verenig het, het 'n diep kalmte en 'n gevoel van vrede oor my gekom, tesame met 'n gevoel van warmte. Ek weet dat die Verlosser dan by my is. Hy rus by my en ek by Hom.

Ek: "Liewe Verlosser, U heilig nou my siel. U wil hê ek moet stil wees." Verlosser: "Ja, my dogter."

Ek: "Hoe noodsaaklik is dit vir 'n siel om 'n paar minute in rustigheid saam met die Verlosser deur te bring. Ek het dit nie geweet nie. Dit is die opium van die liefde. Wereldse sake is ver, ver weg. Wat mis soveel mense uit? O Here, ontferm U oor hulle. Verenig met die Verlosser op hierdie wyse, het 'n mens alles. Dit is so mooi. Dit is soos die Koninkryk van God. Ek verstaan nou baie beter wat ek bedoel wanneer ek bid: 'U koninkryk kom'"

Ja, geestelike gemeenskap is so kosbaar; mens voel al hoe nader aan die Paradys. Op die oomblik voel ek asof ek geen probleme, geen sorg en geen vrae meer het nie. Ek glo dat alles van my weggeneem is. My Here en my God, ek dank U vir hierdie genade.

12:30 nm in die kapel by die kliniek:

Eers het die duiwel vir my gefluister dat ek nie na die kapel moes gaan nie, omdat ek nog na die Zönackel wou gaan. Ek het dit amper geglo. Maar my kollega het vir my gesê: "Jy móét na die kapel gaan!"

So het ek dadelik gegaan.

Ek het weer baie genade ontvang en vir almal gebid wat in die universiteitshospitaal was, en ek het die Verlosser gevra om hulle te roep, net soos Hy my geroep het, sodat hulle hierheen kan kom.

Verlosser: "Hulle luister nie."

Ek het aan die Bybel gedink, waar die Verlosser sê: 'My skape luister na my stem.'

Ek wou hierdie Heilige Geestelike Nagmaal vir iemand opoffer en het die Verlosser gevra: 'Vir wie moet ek dit opoffer?'

Verlosser: "Bied dit aan vir die een wat vir My nou so dierbaar is."

Ek het toe gebid: die Here se Gebed, die Gegroet Maria, die Eer aan God en die Heiligste Hart van Jesus. Om 15:00 was ek in Bocksberg by die Zönackel. Ek het belydenis gedoen.

Ek het Heilige Kommunie vir Vader Vogt aangebied. Mag God hom verligting verleen, sodat hy God se wil kan herken en nie meer Kommunie in die hand bedien nie.

27 Februarie 1992 — Donderdag

12:30 nm in die kapel by die werk: Soos altyd het ek voor die tabernakel gekniel en gebid. My hart was swaar en ek het weer geweene omdat die pasiënte God so erg beledig. Ek het nog meer besef hoe klein ek voor God is.

Ek het tot die Verlosser gesê: "Ek is onwaardig om u stem te hoor, en ek het al hoe meer eerbied vir U. En tog is ek niks."

Toe het ek gehoor: "Hou aan om 'n kind te wees."

Ek het die 'Lof — Lof sy aan God' en nog 'n paar meer persoonlike gebede gebid.

Vandag, op Donderdag, was daar weer 'n gebedegroep in Bretten saam met

Vader Dochart. Ek het weer die Verlosser gevra of ek daarheen moet gaan.

Verlosser: "Nee. Gaan nie daarheen nie."

Ek het gevra of ek dit vir Vader Dochart kon sê, sou hy my daarvoor vra. Verlosser: "Ek sal bly wees as jy dit vir hom sê."

Later het ek 'n kort stappie by die meer agter die kapel gaan maak. Ek was nog steeds op my pouse en het 'n stuk brood by my gehad om die eende, meue en die een swan mee te voer. Die swan het na my toe gekom en wou 'n stukkie brood hê. Ek het die brood 'n entjie verder in die water gegooi. Die swan was die slimste. Hy het uit die water gekom, reg na my toe gekom, en wou die hele stuk brood hê. Ek het met hom gepraat asof hy 'n mens was. "Wat wil jy hê?"

Dit het sy trotse nek uitgesteek en gemompel, en het kwaad geword; jy sou bang vir hom kon wees. Tot dan het ek nog nooit langs 'n

swaan. Ek het vir hom gesê om terug in die water te gaan. Die swaan het gehoorsaam en terug in die water gegaan, en ek het voortgegaan om die res van die brood te voer, 'n klein stukkie vir elkeen van hulle.

Ek het gedink dat selfs diere beter luister as mense.

Na werk het ek gaan swem. Daarna het ek die Rozenkrans gaan bid en die Heilige Mis bygewoon, dit weer eens vir Vader Vogt opgedra.

28 Februarie 1992 – Vrydag

Ek kon weer meer bid. Om 10:00 het ek na die dokterskamer gegaan. Eerstens het ek die arme siel heilige water gegee, toe het ek myself met die Verlosser verenig en gebid.

Ek het vir die Verlosser gesê dat ek alles sou glo wat Hy vir my sê, mits Hy eers al my vrese en twyfel wegneem, sodat niemand my mag mislei nie. Ek het gebid dat Hy my menslikheid wegneem en my met Sy goddelikheid bekleed. Ek het nog altyd by die Verlosser vir nederigheid gebid, sodat ek nederig en sagmoedig kan word.

Hier hoor ons min van die oorlog in Joego-Slawië, al is Dubrovnik gisteraand weer gebombardeer.

Ek het die Verlosser gevra of die oorlog wat oor Duitsland gaan kom, deur ons gebede versag is.

Verlosser: "'n Oorlog kom." Ek: "Uit Rusland?"

Verlosser: "Ja."

Ek: "Hulle glo dit nie."

Verlosser: "My dogter, hulle sal eers glo wanneer dit te laat is." Ek:

"Moet ek die gebedegroep vertel?"

Die Verlosser: "Ja, sê vir hulle om meer te bid."

Ek het verder gevra of ek dit ook kan sê wanneer Vader Dochart saam met die Heiland teenwoordig is, terwyl ons ons aanbidding hou?

Verlosser: "Natuurlik."

Ek het gewonder wat die reaksie sou wees as ek dit sou sê.

Verlosser: "Laat dit aan My oor. Die belangrike ding is dat jy dit gesê

het." Ek: "Moet ek dit iewers anders noem?"

Die Heiland: "Jy het dit reeds vir jou priester gesê."

Ek: "Moet ons vir hierdie oorlog met gebede of iets anders voorberei?" Die Verlosser:

"Julle moet altyd gereed wees."

Na die werk het ek in die woud gaan stap en vier Rozenkranse gebid vir

Vader Vogt. Daarna het ek na die kerk gegaan en voortgegaan om vir hom te bid. Ek het die Heilige Kommunie vir hom aangebied. Net God alleen weet hoeveel ek vir hierdie priester bid. Ek verwag my beloning eers in die Hemel. Alhoewel Vader Vogt my beledig het, is ek baie lief vir hom; ek wil altyd Jesus in hom sien.

My taak is nie 'n maklike een nie, maar dit geld ook vir Vader Vogt. Dieselfde geld dus vir ons albei:

Per crucem ad lucem (deur die Kruis na die Lig)

29 Februarie 1992, Saterdag

Ek het die vroeë Mis in Waghäusel bygewoon. Op die oomblik van die Konsekrasie het ek die onreine gees hoor gebrul. Ek het daardie stem reeds in Switserland by Vader Rudolf gehoor. Dit was omstreeks 1:30 in die oggend, en ek het gebid omdat die duiwel my met groot vrees gevul het.

Die stem is nie soos dié van 'n mens nie.

Hier in Waghäusel het Vader Aemilian vandag Mis gevier. Voor die Mis het ek veral vir die priesters

gebid. Ek skryf nou ook neer wat ek op die groot kransebeads gebid het: "Ewige Vader, ek offer U

aan die Liggaam en Bloed, die Siel en Goddelikheid van U geliefste Seun, onse Here Jesus

Christus, as verzoening vir ons sondes en die sondes van die Vaders en Broeders van Waghäusel."

Op die klein krupels het ek gebid: "Om sy pynlike lyding, ontferm U oor ons en oor die vaders en broers van Waghäusel."

Aan die einde het ek drie keer gebid: "Heilige God, heilige almagtige God, heilige onsterflike God, ontferm U oor ons en oor die vaders en broers van Waghäusel."

Toe het ek die Vreugdevolle Geheimnisse van die Rozenkrans, die Eksorcisme en ander gebede gebid. Na die Heilige Mis het Alise my gevra om die gebede te lei.

Ons het die Litanie van die Geseënde Maagd Maria gebid.

Daarna het ek op die vloer voor die tabernakel gekniel en vir baie bedoelings gebid.

Skaars het ek die kerk verlaat of ek het gehoor dat 'n vrou gekla het dat die Litanie van die Heilige Maagd Maria te veel vir haar was. Maar ek weet dat hierdie gebed deur die Hemel gewil is, want die duiwel hou nie van die Litanie van die Heilige Maagd Maria nie; intendeel, hy raak woedend oor hierdie gebed – ek het dit reeds ervaar.

Want ek het dit al verskeie kere tevore ervaar; hierdie demoniese woede was veral erg een keer in Medjugorje, toe 'n jong student uit Wene, tydens die gebed van die Liturgie van die Geseënde Maagd Maria, hardop geskree het: 'Stop, daar is 'n brand!' Ek het nietemin voortgegaan om te bid. Destyds het ek gedink die duiwel skeur my siel uitmekaar terwyl ek gebid het.

Nadat ek om twaalfuur my inkopies gedoen en die woonstel opgeruim het, het ek om 16:15 teruggekeer na die kerk in Rot en tot 18:15 daar gebly. Ek het begin bid, maar moes ophou omdat die Ewige Lig nie weer aangesteek was nie. Die vrou by die pastorie het vir my 'n paar swaweltjies gegee en ek het die kers aangesteek.

Ek het verskeie rozenkranse vir Vader Vogt gebid. Dit was so moeilik vir my om te bid; ek het gevoel asof ek gaan huil.

Ek wil graag 'n belydenisgesprek met Vader Vogt hê, maar ek hoop dat hy dit ook wil hê en met my sal praat. Ek het gebid dat God hom die genade sal gee om dit te doen, want ek het baie om vir hom te vertel oor alles wat die Verlosser tot dusver gesê het. Die Verlosser het my ook gesê dat ek vir hom moet bid.

Toe ek by die huis kom, het die onreine gees, die kletser, my gekweld. Hy het probeer om my te oortuig: 'Sien jy, dit help niks. Dit maak nie sin nie; hou op om vir hom te bid.'

Maar ek het nie na die onreine gees geluister nie; in plaas daarvan het ek voortgegaan om te bid.

1 Maart 1992 – Sondag

Ek het ongeveer 'n uur gebid en is toe vir ongeveer 30 minute met die Verlosser verenig. Ek het besef dat ek weer eens niks is nie en dat ek die Verlosser vir alles wat ek nodig het, moet vra. Ek het bitterlik geweene en die Verlosser om sy hulp gevra. Sonder Hom is ek niks, maar met Hom kan ek baie dinge bereik.

Wat op die oomblik die swaarste op my weeg, is Kommunie in die hand, omdat dit nie afgeskaf word nie; intendeel, dit word steeds beoefen, want ek weet dat die Verlosser nie wil hê dat die gelowiges Heilige Kommunie in die hand moet ontvang nie. Ek het die Aanroep van die Goddelike Barmhartigheid, die Krans van die Goddelike Barmhartigheid, gebede van St. Teresa van Lisieux, St. Franciscus van Assisi, die 'Stormgebede' en baie ander gebede gebid.

Ek het nog nie begryp wat die Verlosser my eens gesê het nie, dat Hy Sy genade intrek deur die ontvangs van die Heilige Kommunie in die hand.

Ek moes die Verlosser hieroor weer vra, want ek wou dit beter verstaan. Verlosser: "Dit is 'n belediging en 'n teken van onverskilligheid teenoor My."

Ek: "Gee U hulle genade tydens die kommunie in die hand?" Verlosser: "Nee. Ek onthou dit van hulle."

Ek: "Wat beteken 'terughou'?"

Verlosser: **"'n Boom moet vrugte dra; hulle sal geen vrugte dra deur gemeenskap in die hand nie."**

Ek: "Wat is die slegste ding daaraan om die Nagmaal in die hand te ontvang?" Verlosser: "Dat almal hulself in die modder bevind."

Ek: "Maar Heiland, is dit nie net aan die mense self nie, aangesien die priesters ook die Nagmaal op die tong gee?"

Verlosser: "Wie het mense geleer om dit te doen?" Ek:

"My Here, is dit die werk van Satan?"

Verlosser: "Ja, my dogter, dit is duidelik die werk van Satan. Hy wil nie goeie vrugte hê nie; hy wil net slegte vrugte hê. Al die slegte vrugte behoort aan hom."

Ek: "Ek verstaan nie – waarom glo die priesters dit nie?" Verlosser:

"Want hulle het nie meer geloof nie."

Ek: "Hoe kan ons die Kerk van hierdie gemors ontslae raak?"

Verlosser: "Bid en vas."

Ek: "Vas is so moeilik."

Verlosser: "Dit is net so moeilik vir die rykes om die Paradys te betree." Ek: "Kan U vir my iets anders vertel oor die ontvangs van die Nagmaal in die hand?"

Verlosser: "Bid sonder ophou dat dit afgeskaf mag word." Ek:

"Ja, my Here, ek sal so doen."

Ek: "Hoeveel vyande sal ek nou hê?"

Verlosser: "Meer as wat jy kan voorstel. Ek is met jou; jy hoef nie bang te wees nie." Ek:

"Verlosser, het ek dit reg verstaan?"

Verlosser: "Ja, my dogter, jy het dit korrek neergeskryf."

Op die oomblik voel ek kalm, vredig en helder van verstand; geen twyfel, geen vrees nie.

Dit is 'n wonderlike gevoel. Ja, die Verlosser is by my. Ek dank U, my Here en my God. Ek het toe die Verlosser gevra:

"Here, gister het U niks vir my in die kerk gesê nie, alhoewel ek twee uur lank vir Vader Vogt gebid het. Was my gebede nie goed genoeg nie?"

Verlosser: "Ek het saam met jou gely, want die priester het nie na my stem geluister nie." Ek: "Here, as ek vir hom vas, sal daar 'n verandering kom?"

Verlosser: "Ja, my dogter."

Ek: "My Here en my God, my goeie geestelike direkteur, ek sal vas vir my priester, Vader Vogt."

My Jesus, ek lief jou bo alles. Ek dank jou vir hierdie gesprek. Ek het 'n

bietjie vroeër na die Hoogmis gegaan en vir my vyande gebid.

Ek het die jong student Wagner gesien; hy is 'n diaken.

Toe het ek die Verlosser gevra:

"As dit nie reg is dat Broer Wagner vir my die Heilige Kommunie gee nie, vra ek U dat die priester my die Heilige Kommunie mag gee."

Ek het die Heilige Kommunie van die priester ontvang.

Toe ek by die huis kom, het ek die gebraaide vleis in die oond gesit, self 'n bietjie spätzle gemaak en die slaai gekap.

Om 12:00 het ons die Angelus gebid. Om 12:15

het ons middagete gehad.

Om 12:45 nm was ek weer in die kerk. Daar was aanbidding; die Heilige Sakrament was uitgestal. Ek het in die kerk gebly tot 14:45 nm en gebid.

Om 15:30 het 'n vrou met die naam Barbara aangekom. Sy het haar hart uitgestort oor haar seun. Toe sy vertrek het, het Marion kom kuier en gebly tot 17:30.

Ons het ons dagboekinskrywings geskryf.

Om 18:15 het ek twee dekades van die Rozenkrans in die kerk voor die Heilige Sakrament vir Vader Vogt gebid, omdat die Ewige Lig nie weer aangesteek is nie.

Ongelukkig het hy dit nie gesien nie. Ek het emosioneel nie baie goed gevoel nie. Dit het my seergemaak dat Vader Vogt 'n soeklig direk voor die monstrans opgestel het. Ek glo dat die lewende God in die Heiligste Hostie teenwoordig is.

Normaalweg sou jy nie 'n soeklig ongeveer 'n halve meter van 'n persoon af plaas nie. Dit is net dat die monstrans helder verlig is, en van 'n afstand af skyn dit pragtig en is dit verblindend. 'Moet die Verlosser hier ook nog ly?' het ek gevra, en die lig het in my oë gebrand. Soms kon ek nie verdra om te kyk nie.

Uiteindelik kon ek nie die kerk verlaat voordat ek die sakristaan gesien en vir haar gesê het dat die Ewige Lig uitgegaan het nie.

Sy mompelde vir haarself en sê: "Dit het weer uitgegaan."

Voordat ek gaan slaap het, het ek die Rosarium van die Droefgevalle gebid vir die arme siele. My dag het in 'n oogwink verbygevlug, so vinnig.

Ek was bly dat ek nie 'n televisie gehad het nie en het God gedank vir die krag en liefde wat ek daardie dag gevoel het.

2 Maart 1992 – Maandag

10:00 vm, dokterskamer: Ek het die kamer met heilige water besprinkel en, terwyl ek dit gedoen het, almal in die kliniek met die Teken van die Kruis geseën. Ek het myself met die Verlosser verenig en gesê: "U weet wat ek van U wil vra; U weet alles, en ek sal neerskryf en glo wat U vir my sê." Ek het gedink aan die kollig wat gister gebrand het en dalk vandag nog voor die Heilige Sakrament brand.

Tydens die drie dae van Vastryd hou ons altyd aanbidding voor die Heilige Sakrament. In die stilte het ek gehoor:

'Skryf dit neer, my dogter; dit is nie reg om die lamp voor My te hou nie. Hy moet probeer om die lamp drie minute lank voor hom te hou.'

Ek: "Here, ek kan nie rus vind nie, wetende dat die lamp so naby U bly brand. Want ek self voel hierdie lyding.

Verlosser: "As jy wil, roep hom."

Ek: "Here, kon ek dit dalk ingedink het?" Verlosser: "Jy is nou closely met My verbind."

Ek: "Moet ek vir predikant Vogt voorlees wat ek geskryf het?" Verlosser: "Is jy bang?"

Ek: "Nie regtig nie."

Verlosser: "Doen dit dan."

Ek: "Ja, Verlosser, ek sal hom bel, want ek glo dat U, die lewende God in vlees en bloed, liggaam en siel, menslikheid en goddelikheid, werklik en wesentlik teenwoordig in die Heilige Hoste."

12.30 Ek het 'n vyftienjarige seun met die naam Markus geröntgen.

'n Verpleegster het saam met hom gekom. Sy het vir my gesê dat almal op die afdeling bang was toe hy agteruitgegaan het en sy oë heeltemal vasgestaar het.

Ek het gevra wanneer dit gebeur het en besef dat dit op die tyd was toe ek die eksorsisme vir almal in die kliniek gebid het, eintlik verskeie kere.

Toe ek na hierdie seun kyk en hom vra of hy 'n bietjie heilige water wil hê, sê hy dadelik: "Nee, ek het dit by die huis; ek gee dit vir die diere."

Ek het toe die teken van die kruis met heilige water op sy voorkop gemaak, en onmiddellik het sy oë weer leeg geword.

Voor die verpleegster het ek hom gevra of hy die Gegroet Maria kon bid. Hy het "Ja" gesê en begin bid, maar by die derde woord kon hy dit nie meer uitspreek nie, so het ek self verder gebid.

Ek het hom nog 'n gebedkaartjie van die Kostelike Bloed gegee en vir hom gesê dat ek vir hom sal bid.

12:45 nm in die kapel: Ek het vir Markus gebid en die Verlosser gevra of die onreine gees by hom was.

Ek het dit geweet, maar ek wou bevestiging van die Verlosser hê.

Verlosser: "Ja, hy het dit, en hy moet daarmee bly."

Ek het die Verlosser gevra om die pasiënt Markus terug na my te stuur.

Om 14:10 het hy inderdaad aangekom, hierdie keer saam met sy ma. Die seun het in die bed gelê.

Skynbaar kon hy nie opstaan nie. Toe hy my sien, het hy onmiddellik vir heilige water gevra, en ek het dit vir hom gegee. Toe het hy vir sy ma gesê om na die prent van Ons Vrou te kyk. Toe sy ma die prent sien, het sy vir hom gesê: "Moet jy alles weer van voor af deurmaak?"

Sy was vol trots en het gesê: "Ek hoop jy is binnekort weer tuis."

Toe sy ma 'n bietjie opsy skuif, sê ek vir Markus: "Jy het met brille gespeel." Hy het dadelik geweet wat ek bedoel en gesê: "Ja. In Berlyn en hier – dit is onskadelike goed." Ek het na hom gekyk en gevra: "Verskoon?"

En hy het geantwoord: "My ma ook."

Dit was nou vir my duidelik waarom die demoon in hom moes bly. Ek het 'n medalje van Ons Vrou in sy hand gedruk en hy het dit geneem. Daar moes 'n eksorsisme op hierdie seun uitgevoer word, en hy moes nie in die neurologiese afdeling bly nie. Ek kan hier niks doen nie, want nie sy ma of die dokter sal my glo nie. Ek het vir hom gebid.

Daardie aand, in die Rotkerk, het ek die Rozenkrans vir Markus gebid en toe Heilige Mis vir hom opgedra.

Om 20:00 – gebedgroep:

Baie mans het vandag gekom: Mnr. Deris, Mnr. Artur Wagner, die teologiestudent Fridolin, Vader Dochart, en so meer.

Dit was lieflik. Ons het ook vir Markus, die pasiënt, gebid. Vader Dochart en mnr. Deris was 'n bietjie rusteloos. Ek het baie genade ontvang.

3 Maart 1992 – Dinsdag

10:00 vm, dokterskamer: Ek het die Verlosser oor mnr. Deris gevra.

Verlosser: "Deris moet nie 'n diakenaar word nie; hy is nie daarvoor gekies nie. Dit is trots wat hom laat wil word 'n diakenaar. Die onreine gees was weer by Vader Dochart."

Ek: "Watter Confiteor moet ons bid, die ou of die nuwe een?"

Verlosser: "Die ou een, my dogter."

Ek: "Verlosser, U het ons gister baie genade gegee, meer as gewoonlik."

Verlosser: "Ek was tevrede met die gebede wat julle gesê het."

Ek: "Wat kan ek vir die gebedegroep sê? Wat moet ons weet, en wat is belangrik vir ons?"

Verlosser: "Bid met jou hart." Ek:

"Hoe, Verlosser?"

Verlosser: "Laat julle harte praat, nie julle monde nie. Vra vir baie liefde." Ek:

"Moet ons dan meer die Heilige Gees aanroep?"

Verlosser: "Ja, my dogter. Wanneer die Heilige Gees julle harte met liefde aan die brand steek, kan julle met julle harte bid. Reinig julle harte sodat die Heilige Gees ook in julle kan woon.

Moenie langer aan julle sondes vashou nie; hulle vorm 'n groot wond, en dit genees stadiger as 'n klein een. Groot wonde veroorsaak groot pyn, en dan is 'n mens nie meer so gretig om te bid nie."

"Skryf dit neer, my dogter: om net met die mond te bid is so, omdat ons nie toelaat dat die Heilige Gees in ons harte werk nie. Bid op so 'n wyse dat liefde tydens die gebed ontstaan."

Ek: "My Here en my God, verleen ons die genade dat ons met ons harte mag bid. Verlosser, U het gesê daar is nog onreine geeste in my man. Maar hy het gister die Heilige Nagmaal ontvang."

Verlosser: "Jou man moet na die belydenis gaan."

Ek: "Hy sal my sekerlik vertel dat hy na belydenis gegaan het."

Verlosser: "Sê vir hom, my dogter, dat hy behoorlik na belydenis moet gaan."

Van 16:00 tot 17:00 moes ek die gebede lei en aanbidding voor die Heilige Sakrament in die kerk lei. My man, Fridolin en ek het dit saam gedoen en die gebede gelei. My man was 'n bietjie rusteloos, alhoewel ek vir hom gebid het.

Vader Vogt het nog nie die wierookpan verwyder nie, alhoewel ek hom reeds gesê het om dit te doen. Om 18:30 het die Heilige Mis plaasgevind en ek het die Heilige Kommunie vir Vader Vogt aangebied.

4 Maart 1992 — Woensdag — Aswoensdag

Ek het op brood en water gevas en het die hele 24 uur lank hoofpyn gehad. Soms was dit ondraaglik.

Dit was boetedoeninglyding en ek het dit opgedra vir Vader Vogt en vir die bekering van sondaars.

Ek het gevas vir Vader Vogt en vir Andreas ('n teologiestudent).

Ek het die Verlosser gevra waarom die non gisteraand voortgegaan het om die Heilige Kommunie uit te deel, alhoewel sy weet dat sy dit nie behoort te doen nie. Ek het toe die Heilige Kommunie vir haar opgeoffer.

Verlosser: "Jy kan nie genade oor 'n verhardde hart uitstort nie. Bid vir haar, vas vir haar."

In die kerk daardie aand. Drie leke en Vader Vogt het gehelp om die teken van die kruis met as te gee. Ek het die Verlosser gevra dat ek die teken van die kruis met as uit gewyde hande mag ontvang.

En Vader Vogt het na my toe gekom, alhoewel hy gewoonlik aan die ander kant was. Toe ek die Heilige Nagmaal ontvang het, het ek weer die Verlosser gevra dat ek dit uit geheiligde hande mag ontvang, en ek het die Heilige Hostie van Vader Vogt ontvang.

Ek het die Heilige Nagmaal vir Vader Vogt aangebied.

Ek het gevra omdat ek gesien het dat leke die kruis teken met as. Onder die leke was ook 'n teologiestudent (akoliet).

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: die as moet slegs deur geheiligde hande uitgedeel word. Slegs priesters, slegs priesters. Dit tel ook as deel van die gemors in die Kerk."

5 Maart 1992 — Donderdag

Vroeg in die oggend het ek die Krans van Goddelike Barmhartigheid, die Litanie van Goddelike Barmhartigheid en ander gebede gebid.

10:00 vm in die dokters se vertrek:

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek kon die genade nie verleen nie, want die leke het die askruise uitgedeel. Ek verleen die genade tydens die uitdeling van as deur die gewyde hande van die priester." In die middag het ek 'n uur lank gebid; daar was geen pasiënte nie, en daarna het ek die Rozenkrans gebid.

In die aand het ek eers saam met die gelowiges in die kerk in Rot die Rozenkrans gebid en daarna die Heilige Mis bygewoon. Ek het weer die Heilige Kommunie vir Vader Vogt aangebied. Daar was ook 'n priester uit Pole in die kerk, Vader Stanislau.

6 Maart 1992 – Heilige Hart Vrydag

Om 13:00 het ek na die kapel gegaan. Dit was egter gesluit. Dit het my seergemaak, maar ek het na die sleutel gaan soek. Ek het die portier van die hospitaalgebou gaan haal en hy het die kapel oopgesluit. Na geestelike Kommunie het ek die Verlosser gevra of dit reg was wat Vader Stanislau uit Pole doen, met verwysing na die feit dat hy ook die Heilige Kommunie in die hande uitdeel.

Eers het ek baie goed met hierdie priester oor die weg gekom, maar nou het hy vir my soos 'n heeltemal vreemde mens gelyk. Ek het toe die Verlosser gevra of Hy ook vroeër die Nagmaal in die hande uitgedeel het. Die Verlosser: "Nee, hy doen dit vir die geld. Deur dit te doen, het hy My verrai."

Ek: "Kan ek dit in my dagboek skryf?"

Die Verlosser: "Ja, skryf dit neer; hy het baie genade daardeur verloor." Ek: "Wie het hom beïnvloed om die Nagmaal in die hand te gee?"

Verlosser: "Dit is Lucifer se werk. Solank hulle die Nagmaal in die hand uitdeel, dien hulle Satan." Ek: "My Here, mag ek dit vir Vader Stanislau vertel?"

Verlosser: "My dogter, hy sal nie na jou toe kom nie." Ek:

"Weet hy dat dit nie reg is nie? Voel hy dit?"

Verlosser: "My dogter, herken jy jou sonde wanneer jy dit pleeg?" Ek:

"Maar Here, miskien dink hy dit is reg?"

Verlosser: "My dogter, as 'n mens sonde nie erken nie, is daardie mens in 'n slegte toestand." Ek: "Wat beteken dit om in 'n slegte toestand te wees?"

Verlosser: "Mens is nie in God se genade nie."

Ek was 'n bietjie geskok en my asem het vir 'n oomblik in my keel vasgehaak, en ek het die Verlosser gevra of Hy dit weer kon sê; miskien het ek dit nie reg verstaan nie.

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: 'n mens is nie in God se genade nie."

Daardie oggend het ek die Verlosser gevra om vir my iets te vertel oor die siele in die universiteitshospitaal.

Verlosser: "Sal jy in staat wees om te dra wat Ek jou nou gaan vertel?" Ek: "Verlosser, U ken my beter as wat ek myself ken."

Daardie aand, in die kerk in Rot, het ek Vader Stanislau nie weer gesien nie.

Aan die einde van die Heilige Mis het die sakristin na my geskree omdat ek haar daaraan herinner het dat die Ewige Lig nie aangesteek was nie. Sy het kwaad deur die hele kerk geskree:

"Gaan huis toe, dit is nie jou saak nie." Ek het vir hierdie vrou gebid. 'n Man uit Rot, Erich, het nog buite met haar gepraat.

Ek het Heilige Kommunie vir Marion aangebied. Om 20:00 het ek die eksorsisme en die Heilige Gees-rozenkrans gebid, sodat geen leek meer Heilige Kommunie sou uitdeel nie, aangesien die kommunie-assistent(e) destyds 'n vergadering gehad het.

Erich was by my en het saam met my gebid. Ek het ook my man in my gebede ingesluit. Maar hy was baie senuweeagtig en in 'n heeltemal deurmekaar toestand, so Erich het huis toe gegaan. Ek glo die eksorsisme het 'n uitwerking op my man gehad. Alles het daardie aand my man se senuwees beproef. Voordat ek gaan slaap het, het ek nog twee rozenkranse gebid.

7 Maart 1992 – Heilige Hart van Maria Saterdag van Verzoening

Vroeg in die oggend was ek by die kerk in Waghäusel saam met mev. Cordula.

Van 16:15 tot 18:15 het ek vir Vader Vogt gebid. Die Ewige Lig het nie gebrand toe ek die kerk binnegegaan het nie. Ek het gebid dat iemand sou kom en dit aansteek. Toe het ek vir die Verlosser gesê: "Ek offer dit aan U op sodat 100 000 siele gered kan word as, deur 5.00 nm en niemand kom om die Ewige Vuur aan te steek nie."

Dit was 17:05 toe die sakristus aangekom het en die Ewige Lig aangesteek het; sy was nogal gehaast. Ek het twee uur lank gekniel en vier rozenkranse en baie ander gebede gebid.

8 Maart 1992 – Sondag

Om 5:45 nm het ek opgestaan en ongeveer 'n uur gebid, eers tot die Heilige Gees, toe die ou Confiteor, die eksorsisme, 'n gebed tot Sint-Michaël die Aartsengel en tot die Bewarende Engel, die Konsekrasie aan Ons Vrou, 'n Heilige Hart-gebed en die Vreugdevolle Geheimenisse van die Rozenkrans;

toe het ek geestelik die Heilige Kommunie ontvang.

Ek het weer met my hele hart begin huil, want soveel benoudhede het oor my gekom. Die ergste is dié wat my man tref. Ek sou graag alles wou prysgee en ophou om so baie te bid.

Ek het die Verlosser om hulp gevra en my hart voor Hom uitgestort. Ek het ook tot Ons Vrou gebid en vir haar gesê dat dit alles te veel vir my was. Ek het gesê: "Ek word van alle kante af gekweld, en boonop is ek deur my priester teleurgestel.

Skielik het ek opgehou huil. Daarna het ek 'n diep gevoel van vrede en stilte in my ervaar. Ek het die Verlosser om 'n teken gevra wat die priester en almal in die kerk sou sien.

Ek het vir die Verlosser gesê dat ek 'n sondaar is en onwaardig om hierdie teken te ontvang, en het bygevoeg: "Here, u wil geskied."

Verlosser: "Ja, jy sal 'n teken ontvang wat almal sal sien."

Ek: "Ek wil steeds weet of die priester dit ook sal sien." Verlosser:

"Ja."

Ek: "Sal dit 'n goeie teken wees, sodat mense bekeer sal word, of gaan U ons bang maak?"

Verlosser: "God jaag niemand bang nie."

Ek: "Wanneer sal hierdie teken kom, voor Paasfees of daarna?"

Verlosser: "Voor Paasfees."

Ek: "Sal die priester as gevolg van hierdie teken verander?"

Heiland: "Nee, hy sal nie daarvoor verander nie."

Ek: "Hoekom, Heiland? Ek is nou heeltemal my verstand kwyt. Ek het gedink hy sou eendag verander?" Heiland: "Dis wat jy gedink het."

Ek: "Maar hoekom, Verlosser?"

Verlosser: "Daar is nog so baie trots."

Ek: "Here, ek smEEK U, gee my dan 'n ander priester aan wie ek my dagboek kan toevertrou."

Verlosser: "Laat dit aan My oor."

Ek: "My Here en my God, is dit reg met U dat ek U op hierdie wyse aanspreek, byvoorbeeld, my Here, my Verlosser, liewe Jesus, my groot liefde, my heilige, magtige en ewige God, Koning van konings, my Prins van Vrede, almagtige en barmhartige God, en so meer. Is dit reg met U?" Verlosser: "Spreek wat uit die hart kom.""

Ek het dankie gesê vir hierdie gesprek en die Heilige Nagmaal opgedra vir alle mense regoor die wêreld en vir die arme siele in die vagevuur, net soos ek elke dag die gebede vir aflat vir die arme siele opdra.

Dit was omstreeks 08:30. My man het opgestaan en na Waghäusel gegaan om te belydenis te gaan doen. My gebed is verhoor, want terwyl ek die Rozenkrans gebed het, het ek God gevra om hom die genade vir 'n goeie belydenis te verleen.

Van 9:45 tot 11:10 vm was ek in die kerk in Rot. Voor die Heilige Mis het ek die Litanie van die Goddelike Barmhartigheid gebed vir almal wat die kerk bygewoon het. Ek het weer die Heilige Kommunie aangebied vir die arme siele in die vagevuur.

Toe ek tuis kom, was my man verander. Hy was soos 'n nuwe mens en het by my aangesluit vir die devosies. Daar was vrede die hele dag lank; hy was vriendelik en saggeaard. Dankie, God, vir hierdie genade.

Om 2:30 in die oggend is ek wakker gemaak en het ek die genade ontvang om te bid.

Ek het die Sewe Laaste Woorde gebed, en elkeen gevolg deur 'n Ons Vader en 'n Gegroet Maria, 'en Eer aan die Vader', en toe die Rozenkrans van Goddelike Barmhartigheid. Toe het ek heilige water aan die arme siele gegee en wonderlik weer aan die slaap geraak.

9 Maart 1992 – Maandag

10:00 vm, dokterskamer:

Ek het die Verlosser gevra oor die mense in die kliniek, dié wat daar werk.

Op Vrydag het die Verlosser my gevra of ek kon dra wat hy op die punt was om vir my te sê, so het ek hom nou gesê dat, as hy iets vir my wou sê, hy ten minste die vriendelikste ding moes sê.

Verlosser: "Hulle moet almal berou hê. Byna almal van hulle is op die breë pad." Ek: "Wat moet ek vir hulle doen, Verlosser?"

Verlosser: "Bid vir hulle."

Ek: "Maar my gebede kan nie baie red nie." Verlosser:

"Ja, hulle kan, want saam met my kan jy baie red."

'n Dokter het ons in die röntgenafdeling kom besoek, 'n besoeker uit Turkye, 'n moslem, wat meer oor röntgenstrale en die beelde wou uitvind.

Ek het hom meer oor die Katolieke geloof vertel as oor röntgenstrale. In die besonder het ek hom vertel hoe belangrik die Heilige Gees is.

Ek het die Verlosser gevra of dit reg was, want die dokter is immers 'n

Moslem. Verlosser: "Hulle het almal dieselfde geloof nodig."

Ek: "Kan U vir my sê hoe ek behoort te wees?"

Die Verlosser: "Bly net soos jy is."

13:00 in die kliniekkapel.

Ek het vir die Verlosser gesê dat daar op Sondae soveel mense in die kerk is, maar gedurende die week net 'n paar. Ek het gevra: "Kan die priester nie self die Heilige Nagmaal uitdeel nie? Het hy die leke nodig?"

Ek het gedink die ander moet geduldig wag, en as hulle nie kan wag nie, moet hulle bid vir jong seminariste sodat ons meer priesters kan hê.

Verlosser: "Die meeste van dié wat net op Sondae die Nagmaal ontvang, doen dit onwaardig." Ek: "Jy moet dit vir die priester sê. Sien die priester dit nie?"

Verlosser: "As hy nie die Nagmaal in die hand uitgedeel het nie, sou hy dit sien." Ek:

"Kan ek dit in my dagboek neerskryf?"

Verlosser: "Ja, my dogter, skryf dit neer."

Ek: "Baie sê dat hulle meer met hul monde sondig as met hul hande."

Verlosser: "Ek koop dit nie. Maar dit is hulle onverskilligheid wat beteken dat hulle nie meer tussen die Drie-enige God in die Heilige Hostie en gewone brood onderskei nie. Die priesters moet vir hulle oor die verskil preek, maar omdat hulle nagmaal in die hand beoefen, kan hulle nie meer daarvoor preek nie."

Ek: "Hulle sê dit is net so eerbiedig om dit in die hand te ontvang."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: dit is onwaardig om die Heilige Hostie in die hand te ontvang, en as iemand dit onwaardig ontvang, is dit ook oneerbiedig."

Ek: "Word baie godslasterlikhede veroorsaak deur die nagmaal in die hand?" Verlosser: "Meer as wat jy kan voorstel."

Daardie aand in Rot, in die kerk, terwyl die priester die Evangelie gelees het, het 'n vrou regdeur die kerk gehardloop totdat sy reg voor die predikant gestaan het.

Sy het so 'n lawaai met haar skoene gemaak en so doelgerig gestap dat al die aanbidders haar opgemerk het. Skynbaar was daar iemand in die kerk wie se motor haar uitweg versper het. Maar haar opgewondenheid het vir my vreemd gelyk.

Sy het na die sakristia gewink, wat na haar toe gekom het en toe die priester onderbreek het om hom alles te vertel. Toe die priester vra aan wie die motor behoort, het niemand vorendag gekom nie.

Na die Heilige Nagmaal het ek die Verlosser oor Vader Johannes gevra, aangesien Roland my per telefoon vertel het dat Biskop Platon deur Vader Johannes bekeer is en nou sy boeke aanvaar het.

Die Verlosser: "Vader Johannes se boeke is nie korrek nie."

Toe het ek navraag gedoen oor die praatjie wat op 13 Maart 1992 sou plaasvind, wat sou handel oor Garabandal. Ek het vir die Verlosser gesê: "Ek glo in die verskynsels by Garabandal, maar hierdie vertoning van die film en die bespreking daarna, en al die publisiteit daaroor, pla my. Is die duiwel nie hier aan die werk om te vernietig wat goed is nie?"

Verlosser: "Jy het reg geraai."

Gebedgroep om 20:00. Daar was baie mense daar.

10 Maart 1992 — Dinsdag

Ek het die Heiland gevra oor die vrou wat gister na die kerk gekom het.

Verlosser: "Dit was die onreine gees. Ek het dit toegelaat. Daar gaan nog meer van dieselfde kom. Ek was in die kerk in Rot en het Heilige Nagmaal vir Vader Vogt aangebied."

11 Maart 1992 — Woensdag

10:10 vm, dokterskantoor:

Ek het weer die Verlosser oor die teken gevra.

Verlosser: "Jy sal 'n teken in die kerk ontvang." Ek:

"Wat sal dit wees?"

Verlosser: "Laat dit aan My oor."

Ek: "Kan ek die verskil tussen wat van U kom en wat van my kom, onderskei?"

Verlosser: "Ja, jy kan."

Die Verlosser het vir my baie genade gegee. Ek dank U, my Here en

God. Ek: "Vertel my iets; ek wil ook iets van U hoor."

Verlosser: "Ek is lief vir jou, my dogter." Ek:

"Dit doen 'n mens goed om dit te hoor."

16:30: Ek was by die Zönackel in Boxberg en het na 'n praatjie geluister. Omdat ek laat aangekom het, kon ek nie die Heilige Mis daar bywoon nie.

Om 19:00 het ek toe die Heilige Mis by die Kapel van St Roch in Mingolsheim bygewoon.

Weer eens het ek alleen by die nagmaalrel gekniel. 'n Nuwe priester het my eers heel aan die einde die Heilige Nagmaal gegee. Terwyl ek gewag het, het ek verskeie Weesgegroetgebede vir hierdie priester gebid.

Ek het die Heilige Kommunie vir Marion aangebied.

Om 20:30 het Marion aangekom en ons het ons dagboekinskrywings geskryf.

12 Maart 1992 — Donderdag

Dit was reeds my tweede dag wat ek alleen by die kliniek gewerk het. Baie pasiënte het ingekom. Nietemin kon ek baie bid.

12:30 in die kliniekkapel:

Ek wou weet of dit reg was dat ek gister alleen by die nagmaalreling in die Kapel van St Roch gekniel het. Baie mense wat ek geken het, het gestaan terwyl hulle die Heilige Nagmaal ontvang het, of het op die trappe direk voor die priester gekniel, alhoewel die nagmaalreling daar was.

Miskien het ek 'n fout gemaak, het ek gedink. Verlosser:

"Bly kniel soos voorheen."

Ek: "Wat is die rede waarom die ander nie by die nagmaalreling kniel nie?" Verlosser:

"Valse nederigheid, vrees vir mense, vrees vir die priester."

Ek het aan 'n paar mense uit die gebedegroep gedink en die Verlosser gevra of ek dit vir hulle moet sê.

Die Verlosser: "Ja, maar met liefde."

Dit kom my voor as 'n bietjie vreemd. As jy iets goeds vir die Verlosser wil doen, staan jy uiteindelik daar alleen. Ons is immers almal verplig om God heerlijkheid te gee.

Op pad huis toe het ek soos gewoonlik die Rozenkrans gebid.

Om 16:00 het ek na Mingolsheim gegaan om vir ongeveer 'n uur en 'n half in die soutwater swembad te swem.

In die aand het ek na die kerk in Rot gegaan en daar ook saam die Rozenkrans gebid. Toe dit by die ontvangs van die Kommunie gekom het, het die non verby my geloop.

Ek het opgestaan en na my sitplek teruggekeer sonder om die Heilige Nagmaal te ontvang.

Op pad van die nagmaalrail terug na my sitplek, het ek gedink die duiwels sou my in stukkies skeur.

Maar die Verlosser het in gees na my gekom en ek het baie genade ontvang, 'n spesiale genade. Ek het die nagmaal opgedra vir die mense in die kliniek waar ek werk.

Onmiddellik daarna het ek na Mingolsheim gery na die Kapel van St Roch.

Daar was nog 'n Heilige Mis daar om 19:30, en daar het ek ook die sakramentele Heilige Kommunie ontvang, wat ek opgedra het vir die priesters en lede van godsdienstige ordes wat nog in die vagevuur was, vir die non wat die Kommunie uitgedeel het, en vir al die ander siele in die vagevuur.

13 Maart 1992 – Vrydag

Vanoggend het ek ongeveer 'n uur gebid en die Eksorcisme ten minste tien keer vir die hele hospitaal, vir my familie, en vir Vader Dochart en Vader Vogt opgesê.

Ek het baie gehad om te doen, en tog het ek steeds tyd vir die Verlosser gevind. Ons het twee personeellede tekort in die röntgenafdeling; een is siek en die ander sal eers in Mei by ons aansluit. Ek het die Verlosser gevra om my die genade te gee om die werk van drie te doen.

Hy het dit aan my verleen, en met God se krag kon ek goed werk.

Om 10:10 vm. het ek die dokters se vertrek binnegegaan. Daar het ek geestelik gekommunikeer – vir die tweede keer vandag. Ek het die Verlosser gevra wat gister gebeur het toe die non verby my gestap het met die Verlosser en ek opgestaan het en na my sitplek teruggekeer het sonder om die Verlosser te ontvang; ek het intense aanvalle in my gevoel.

Verlosser: "My dogter, daar was baie onreine geeste."

Ek: "Het hulle geglo dat U nie na my sou kom as ek U nie sakramenteel ontvang het nie?" Verlosser: "Ja, hulle dink altyd so."

Ek: "Ek het die gevoel gehad dat hulle my op daardie oomblik wou uitmekaar skeur. Het ek dit dalk ingedink?"

Verlosser: "My dogter, as hulle dit kon doen, sou hulle jou in stukkies geskeur het."

Ek: "Here, toe U my toe geestelik besoek het en ek met U verenig was, het ek meer genade ontvang as wat ek sou ontvang het as ek die Heilige Nagmaal sakramenteel ontvang het. Wat is die rede hiervoor?"

Verlosser: "Omdat Ek gegee wil word aan die gelowiges deur die gewyde hande van die priester."

Ek: "Hoe behoort ek my te gedra teenoor die priester?"

Verlosser: "Jy moet altyd na die priester luister, maar as hy my eer beledig, moet jy dit nie doen nie." Ek wou weet of dit reg was dat ek van die suster weggeloop het sonder om die Heilige Nagmaal te ontvang; ek het gedink dalk keur die Verlosser dit nie goed nie.

Verlosser: "Nee, my dogter, inteendeel, jy het die regte ding gedoen."

Ek: "Maar my Here en God, wat as die priester sê ek mag dit nie doen nie?" Verlosser:

"Doen dan soos hy sê; dit is op sy verantwoordelikheid."

Ek: "Wanneer kan ek 'n gesprek met Vader Vogt hê? Ek wil dit van U weet. Here, U wil geskied."

Verlosser: "Ja, my dogter, praat met hom." Ek:

"Wanneer?"

Verlosser: "So gou as moontlik."

Ek: "Oortree ek die eer van God deur te gaan, of is dit dié wat bly en die Heilige Nagmaal van 'n leek ontvang?"

Verlosser: "My dogter, luister aandagtig. Al diegene wat die Nagmaal in die hand ontvang, en die leke wat die Heilige Nagmaal uitdeel – hulle almal oortree die eer van God.

Ek: "Liewe Verlosser, ek wou nog een ding by U vra: moet ek alles vir Vader Vogt voorlees, of net op sekere dae?"

Verlosser: "Alles, my dogter, alles."

Ek: "Here, sal U by my wees wanneer ek na Hom gaan?"

Verlosser: "Ja, Ek sal by jou wees."

Ek: "My Here en my God, ek voel so baie liefde en warmte, so baie genade in my hart reg nou. Is dit 'n bevestiging dat ek na Vader Vogt moet gaan? Is U tevrede dat ek na hom gaan?"

Verlosser: "Ek is veral tevrede daaroor."

Ek: "Ek het reeds so baie gevas, so baie gebid en die Heilige Nagmaal so dikwels vir hom aangebied. Sal hy nou 'n bietjie verander wanneer ek met hom praat?"

Verlosser: "Ja, my dogter, hy is reeds besig om te verander, maar hy sal weet wat Ek van hom wil hê." In die aand was ek by die kerk in Rot; ek het die Heilige Nagmaal vir die arme siele aangebied.

14 Maart 1992 – Saterdag

Ek het vroeg in die oggend in Waghäusel die Heilige Mis bygewoon. Vader Alanus het die Mis gevier. Na die Mis het ek in die kerk die Litanie van Ons Vrou van Loreto gebid. Daarna het ek saam met Marion gegaan om in my dagboek te skryf.

Van 16:30 af het ek vir Vader Vogt gebid. Om 16:45 het ek na hom toe gegaan om te bely. Ek was baie teleurgesteld en het selfs gehuil. Toe het ek verder gebid vir Vader Vogt.

15 Maart 1992 – Sondag

Om 3:45 vm. het ek begin bid vir alle mense. Ek het ook Vader Vogt in my gebede ingesluit. Ek het vir die Verlosser gesê: 'Alle siele behoort aan U; almal moet gered word.'

Ek het ongeveer 'n uur en 'n half gebid, toe het ek myself aan Hom opgedra. Ek het geweene. Dit was baie moeilik vir my ná gister se belydenis met Vader Vogt.

Toe het ek weer begin twyfel of die Verlosser met my gepraat het. Want as ek sou doen wat Vader Vogt vir my gesê het, sou ek glad nie meer hoef na die kerk te gaan nie.

Ek het die Verlosser om 'n antwoord gevra.

Ek het gesê: "My Here en my God, my Jesus, my geestelike leier, my Drie-eenheid-God, is dit U wat met my praat?"

Verlosser: "Ja, my dogter, Ek is jou Here en jou God, jou Jesus, jou geestelike gids."

Ek: "Hoe moet ek na Vader Vogt gaan ná die belydenis en vir hom uit die dagboek voorlees?"

Verlosser: "Wag nog 'n bietjie langer."

Toe het ek weer oor die teken gevra.

Verlosser: "'n Teken sal in die kerk kom. Glo in My." Ek: "Sal siele daardeur bekeer?"

Verlosser: "Ja."

Ek: "Wanneer?"

Verlosser: "Dit sal voor Paasfees wees."

Ek: "Ek voel 'n brandende pyn in my hart. Wat is dit?" Verlosser: "Dit is my wond. Ek ly in jou."

Ek: "Het U deur die priester met my gepraat?" Verlosser:

"Nee, hy laat My nie in sy hart toe nie."

Ek het gevra of ek korrek opgetree het in die belydenis by Vader Vogt.

Verlosser: "Jy het korrek opgetree in die belydenis. My dogter, bly getrou aan My." Ek: "Ja, Here, ek sal so doen, want ek is lief vir U."

Omstreeks 06:00 het ek weer gaan slaap en nog 2½ uur geslaap. Van 10:15 tot 11:15 het ek vir die kerk in Rot gebid, veral vir Vader Vogt, die altaardienaars, die leke, die kerkkoor en almal wat die Heilige Nagmaal onwaardig in die kerk ontvang. In die middag het ek die devosies bygewoon.

In die aand het ek die Heilige Mis by die Kapel van St Roch in Mingolsheim bygewoon. Die priester het 'n baie pragtige preek gelewer en ek kon 'n baie pragtige eenheid met die Verlosser ervaar. Ek het reeds drie dae lank aan griep gely, en ek het God gedank dat ek in staat was om na die kerk te gaan.

16 Maart 1992 — Maandag

Ek is geteister deur 'n erge verkoue. Ek kon byna die hele nag nie slaap nie en het erge hoofpyn, keelontsteking en borspyn gehad.

My hoesbuie was byna onmoontlik om te onderdruk, wat ook baie pynlik was. My torakale ruggraat was ook baie seer.

Ek het tuisgebly en 'n doktersafspraak om 11:30 gehad.

Toe ek vanoggend opgestaan het, het ek 1½ uur gebid. Toe het ek myself met die Verlosser verenig. Verlosser: "Skryf, my dogter. Jou lewe is in my hande. Jy is heeltemal in My en by My."

Ek: "Maar ek verstaan nog niks hiervan nie. Ek verlang verskriklik na die Hemel." Verlosser: "Want jy behoort heeltemal aan My."

Ek: "U het gesê ek het 'n kort lewe op aarde. Wat beteken dit?" Verlosser: "Ek neem jou reeds na My toe. Maar die tyd behoort aan My."

Ek: "Het ek reeds my taak op aarde vervul?" Verlosser:

"O, my dogter, daar is nog soveel om te doen."

Verlosser: "Moenie jou probleme saamdra nie. Sit dit in my hande. Jy behoort heeltemal aan My."

Ek: "My Here, ek is so swak. Ek sit my swakheid in U hande."

Ek: "Jesus, dit is heerlijk om by U te wees. Mens wil nie van U geskei word nie." Verlosser: "Niemand kan ons langer skei nie, my dogter."

Ek: "Ek hoop dit sal altyd so bly. Ek lief jou, my Here en my God, met my hele hart en met my hele krag. Ons het reeds die Koninkryk van God hier op aarde.

Ek glo dat as mens U het, mens alles het. Volmaakte tevredenheid word net by U gevind, my Here en my God."

Ek het oor predikant Vogt navraag gedoen omdat ek so teleurgesteld was ná my laaste belydenis.

Die Verlosser het eers gesê dat predikant Vogt 'n lafaard was. Ek wou dit nie neerskryf nie. Maar die Verlosser het dit 'n tweede keer herhaal.

Ek: "Vertel my iets anders, in plaas van 'lafaard'."

Die Heiland: "Hy sal min tyd hê om te doen wat Ek hom toevertrou het." Ek: "Ek verstaan niks daarvan nie."

Die Verlosser: "Maar hy sal dit verstaan."

Ek: "Sal ek weer 'n kans kry om met hom te praat?" Verlosser: "Ja, jy sal."

Ek: "Maar hy sal nie glo wat ek vir hom sê nie; hy is neutraal." Verlosser:

"Daar is nie so iets soos neutraal nie. Óf hy glo, óf hy glo nie." Ek: "My Here en my God, ek plaas hierdie probleem in U hande."

In die aand, in die kerk in Rot, het ek die Rozenkrans vir Vader Vogt gebid en Heilige Kommunie vir hom aangebied.

20:00 Gebedgroep:

Dit was baie mooi. Ons het die Kruisweg gebid en almal het geestelik die Heilige Kommunie ontvang.

Ek het in die gebedgroep gesê dat as daar geen priester in die nabyheid is nie en iets gebeur, ons geestelik moet kommunikeer en onself geestelik met die Verlosser moet verenig, en dat mens dit moet leer en beoefen, verkieslik verskeie kere per dag.

Dit bring ons al hoe nader aan Jesus; ons leer Hom al meer liefhê en ontvang groot krag en genade vir ons geestelike lewe. Ons het almal baie genade ontvang.

Vader Dochart was nie teenwoordig nie.

17 Maart 1992 – Dinsdag

Gister het ek genade ontvang, en vanoggend het ek in tranes uitgebars. Verleiding het oor my gekom. Die onreine gees het probeer om my te oortuig dat dit nie die Verlosser se stem was nie en dat dit nie waar kon wees dat die priester 'n lafaard was nie.

Hy het gesê: "Jy sien, dit is jy self." Ek het begin huil en toe onmiddellik gebid. Hoe vinnig sluip twyfel in.

Ek het vir die Verlosser gesê: "Here, ek sal U nie vra voordat ek die teken ontvang het wat U my belowe het nie. 'n Teken wat die priester sal sien, dat mense bekeer sal word, en dat my priester verligting sal ontvang. Ek kan nie sonder 'n priester wees nie. Ek wil nie met sondes sterf nie. Slegs 'n geordende priester kan sonde vergewe. U het hom die gesag gegee. Ek lief U, my Here en God, maar ek moet 'n priester hê aan wie ek alles kan toevertrou wat U vir my sê.

Here, ek is gereed om te ly, selfs vir hierdie priester, wat U ook 'n lafaard noem. Maar Here, U wil geskied.

Na alles wat ek gesê het, was daar stilte en rustigheid; ek wou die Verlosser geen verdere vrae vra nie. Toe het ek 'n stem gehoor.

Jesus het gesê: "Ja, my dogter, dit sal so wees."

Ek was verras om dit te hoor. Toe het ek ongeveer 'n uur lank vrome gebede gebid, soos ek nog nooit tevore gedoen het nie. Ek was ongeveer 40 minute weg by my fisioterapiesessie, weens die uitgeskuifde skywe,

wat tans pyn veroorsaak.

Toe ek terugkom, was die brandweer en die polisie by ons buurman se huis. Die motorhuis en die motor het afgebrand. Daar was 'n bottel met 'n ontplofende stof in die motorhuis; verskeie huise in die buurt kon opgeblase gewees het.

Ek het gedink dat die Bose my nie net vanoggend gekweld het nie, maar ook skade aan ons buurman berokken het. Dit was maar goed dat ek so baie gebid het; anders sou daar dalk meer gebeur het.

In die middag het ek in die woud ingegaan en nog drie Rozenkrans gebid. Ek het moeite gedoen om nog meer vir Vader Vogt te bid. In die kerk het ek weer die Rozenkrans gebid en die Heilige Kommunie vir Vader Vogt aangebied.

Ek was verheug, want dit was die tweede dag agtereën dat geen leke in die kerk die Heilige Kommunie uitgedeel het nie, al was daar 'n Mis vir die rus van 'n siel en het baie mense dit bygewoon.

Dit werk dus wonderlik wanneer die predikant self die Heilige Kommunie uitdeel.

Mens hoef net baie vir hom en vir die leke te bid, sodat hulle dit nie uitdeel nie.

18 Maart 1992 – Woensdag

Vroeg in die oggend het ek ongeveer 'n uur en 'n half gebid. Tydens my eenheid met die Here het ek geen stem gehoor nie, maar die Verlosser was by my; dit was net dat Hy nie tot my gepraat het nie. Ek het vrede en kalmte gevoel en was nie hartseer dat Hy nie met my gepraat het nie, want ek het die rede geweet.

Om twaalfuur het ek die Rozenkrans gebid en die Heilige Mis by die Kapel van St Roch in Mingolsheim bygewoon. Vandag het ek vir Vader Vogt gevas en die Heilige Mis vir hom opgedra.

19 Maart 1992 — Donderdag

Om 3:30 vm het ek opgestaan en St. Josef met liefde gegroet. Ek het meer as 'n uur gebid voordat ek weer gaan slaap het. Na twee uur het ek weer opgestaan om te bid. Ek het gebid vir Vader Vogt, en het die Vreugdevolle Geheimnisse van die Rozenkrans net vir hom opgesê. Toe het ek, in plaas van die Rozenkrans, die Gebed tot Sint-Michael die Aartsengel 50 keer opgesê en bygevoeg 'Heilige Maria, Moeder van die Kerk, alle engele en heiliges, bid vir ons', gevolg deur die Ons Vader op die groot krale, asook die Gloria Patri, die Magnificat, die Sanctus drie keer, en die gebed 'Aanhitsing tot die Geseënde Maagd Maria teen die opstandige engele'. In hierdie 'ekshorsisme-rozenkrans' het ek al my vyande ingesluit: die Eerw. Vogt, die priesters by Waghäusel en Neuburg-abdij in Speyer en Freiburg, en al die priesters in die omliggende gebied. Ek het ook my gebedegroep, die Eerw. Dochart en die leke wat die Heilige Kommunie uitdeel, ingesluit. Die Kommunie is ook ingesluit.

Daarna het ek die Heilige Kommunie geestelik ontvang. Terwyl ek myself met die Verlosser verenig het, het ek die stem gehoor: "Dankie, my dogter."

Ek was 'n bietjie verras dat God my bedank het, want Hy alleen weet hoe ek gebid het. Toe het ek ook dank gesê vir hierdie krag wat Hy my gegee het om te bid. "Ek dank U, my Here en my God, vir die genade om U te kan dien."

Daardie aand in die kerk in Rot het die leek wat die nagmaal bedien het, na my toe gekom. Ek het voor die Verlosser gebuig en na my sitplek teruggekeer sonder om die Heilige Nagmaal sakramenteel te ontvang. Ek het die Heilige Nagmaal geestelik ontvang, en die Verlosser het na my gekom. Ek het hierdie geestelike Nagmaal vir St. Josef opgedra.

20 Maart 1992 – Vrydag

Na die gebed het ek my met die Verlosser verenig. Ek het weer gevra of dit reg was om nie Heilige Nagmaal van die leke-bedienaar te ontvang nie.

Verlosser: "Ja, my dogter, dit was reg. Gaan so voort, sover jy kan." Ek het oor Vader Dochart gevra, omdat ek gehoor het dat hy elders die nagmaal in die hand verdedig het.

Verlosser: "Hy doen soos hy wil."

Ek: "Hoe moet ek my gedra teenoor so 'n priester as hy ook van nagmaal in die hand praat en dit reg ag?"

Verlosser: "Sê vir hom wat Ek jou gesê het, dat die korrekte wyse Kommunie op die tong is." Ek het die Verlosser oor Goeie Vrydag gevra. Broer Alois het vir Hedwig gesê dat iets daardie dag sou gebeur.

Die Verlosser: "Jy hoef nie in sulke dinge te glo nie."

Ek: "Jesus, wil U iets vir my sê?" Verlosser: "Ja. Bly altyd getrou aan My."

Ek: "My liefste Vader, ek wil U altyd getrou wees. Hiervoor vra ek die genade om U altyd getrou te kan bly, selfs wanneer die kruis wat U my gee, moeiliker word."

Daardie aand, in die kerk in Rot, het ek die Rozenkrans en Heilige Kommunie aangebied vir Vader Vogt.

21 Maart 1992 – Saterdag

Ek het die vroeë Mis in Waghäusel bygewoon en veral vir Vader Werner Egon gebid. Ek het nie daarvan gehou dat hy ons gevra het om tydens die Evangelie te bly sit nie. Ek het gekniel en gedink dat ek nou namens almal wat gesit het, gekniel het. Op daardie oomblik het ek 'n innerlike aanval gevoel. Uit die dieptes van my hart het ek toe vir Vader Werner Egon gebid. Hierdie keer het hy vir my die Heilige Kommunie sonder aarseling gegee, terwyl ek op die vloer gekniel het. Ek het dank gesê aan God, die Moeder van God, die Heilige Aartsengele Michael, Gabriel en Raphael, en al diegene met stigmata, soos Padre Pio, want ek het hulle almal uitgenooi om by my te wees terwyl ek voor die Verlosser gekniel het.

In die middag, van 16:15 tot 18:15, het ek nie net vir Vader Vogt gebid nie, maar ook vir die modder in die kerk, en dat die nagmaalbedienaars nie meer die Heilige Nagmaal sou uitdeel nie, dat die gelowiges nie meer onwaardig die Nagmaal met die hand sou ontvang nie, en dat God nie meer so erg deur die nagmaal in die hand oortree sou word nie. Ek het by Vader Vogt belydenis gedoen. Ek het 'n sonde begaan en dit het my ontstel. Vader Vogt het my absolusie gegee en nie 'n enkele woord aan my gesê nie, asof ek in 'n vreemde land belydenis gedoen het. Ek het die belydenishok verlaat en aangehou bid, 'n ander rozenkrans gebid. In die aand het ek nog 'n uur deurgebring met die lees van die Bybel.

22 Maart 1992 – Sondag

Om 7:00 in die oggend het ek begin bid. Ek het 'n uur lank gebid, toe het ek myself met die Verlosser verenig. Ek het vir Vader Vogt gehuil en God gedank vir die aflaat. Toe het ek die Verlosser gevra waarom die priester nie 'n enkele woord tot my gesê het nie.

Verlosser: "Bid vir hom, my dogter. Hy het tans sy eie probleme." Ek:
 "Ek het gedink jy sou deur hom praat?"
 Verlosser: "Ek sou graag deur hom wou praat, maar dit is nog nie moontlik nie." Ek:
 "Ek voel asof ek deur die priester verlaat is."
 Verlosser: "Ek voel dieselfde."
 Ek het dikwels gewonder of ek werklik gekies is, of ek dit net inbeeld. Ek het vir die Verlosser gesê:
 "As U wil, sê dit vir my."
 Verlosser: "Dink dit deeglik oor, my dogter."
 Ek het toe eers aan Jesus se woorde gedink: 'Ek is jou geestelike gids, ensovoorts.'
 Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Jy is gekies en voorbestem." Ek: "Maar ek het so baie
 jare gesondig."
 Verlosser: "Maar jy het na My gekom." Ek:
 "Was ek so lank verlore?"
 Verlosser: "Ja. Net soos soveel miljoene mense nou." Ek:
 "Kan daardie miljoene mense teruggeroep word?"
 Verlosser: "Bid vir hulle."
 Ek het die Verlosser en die Geseënde Maagd Maria bedank.
 Ek het 'n bietjie vroeër na die kerk gegaan, voordat die Heilige Mis begin het. Daar het ek die
 Liturgie van die Heilige Gees gebid vir almal wat die Mis sou bywoon. Ek het vurig gebid dat
 niemand die Heilige Nagmaal onwaardig sou ontvang nie.
 Ek glo my gebede is verhoor, want minder mense as ooit tevore het die Heilige Kommunie ontvang. Ek
 glo ek het nie meer tekens van die Verlosser nodig nie. 'n Mens moet bid dat mense sal gaan bely.
 Terwyl ek by die kerkbank gekniel het om die Heilige Kommunie te ontvang, het ek vir die Verlosser
 gesê:
 "Here, u wil geskied, of ek nou Heilige Kommunie van die priester of van 'n leek ontvang."
 Toe die leek nader aan my kom en my sien, draai hy in 'n oogwink om en loop van my weg, asof hy
 geskok was. Toe kom Vader Vogt en gee vir my die Heilige Nagmaal.
 Om twaalfuur het ek na die Rozenkrans en toewydings in die kerk gegaan. In die middag was Marion
 by my en ons het die dagboek geskryf.

23 Maart 1992 – Maandag

Die eerste ding in die oggend het ek begin bid. Na ongeveer 'n uur en 'n half het ek my met die
 Verlosser verenig en vurig gebid.
 Toe het ek die Verlosser gevra of die teken vir my was, omdat so min mense op Sondag die Heilige
 Nagmaal ontvang het.
 Verlosser: "Daar sal 'n ander teken wees voor Paasfees, my dogter; glo My, moenie twyfel nie."
 Verlosser: "Skryf, my dogter; Ek wil hê jy moet altyd getrou aan My wees."
 Ek: "Here, u wil geskied."
 Verlosser: "Ek sal jou lei langs die pad wat na My lei." Ek:
 "Ek is bang ek sal my pad verloor."
 Verlosser: "Hou altyd my hand vas."
 Ek: "Here, as ek reeds gekies is, wat moet ek doen?" Verlosser: "Bid
 dat die kettery uitgeroei mag word.
 Skryf, my dogter: Kommunie in die hand moet afgeskaf word." Ek: "Dit is
 'n moeilike taak."
 Verlosser: "Ja, my dogter, dit is wat jy moet doen."
 Verlosser: "Gaan in vrede."
 Ek: "Ek dank U, my Here en God, vir hierdie gesprek. Ek sal alles in my vermoë
 doen."
 My siel is vervul met diep vrede en kalmte. Ek glo dat ek alles baie meer ernstig moet opneem as wat
 ek tot dusver gedoen het.
 Voor die Heilige Mis het ek die Rozenkrans gebid. Ek het al my bedoelings aan hierdie
 Rozenkransgebed toevertrou. Ek het die Heilige Mis opgedra vir die arme siele.

20:00 Gebedgroep: Baie mense het gekom. Ons het ongeveer twee uur gebed, veral vir die priesters, dat hulle nie meer die Kommunie in die hand mag uitdeel nie.

24 Maart 1992 – Dinsdag

Eerstens het ek 'n uur lank gebed, toe het ek die Heilige Kommunie geestelik ontvang.

'n Kroatiese professor, 'n priester, het op 21 Maart 1992 in Speyer 'n lesing gegee.

Ek het reeds na die kassetopname daarvan geluister.

Ek het die Verlosser oor die priester, die professor, uit Kroasië gevra. Ek

het gevra of dit die stem van die wildernis was.

Verlosser: "Maar jy het nie daarheen gegaan nie."

Ek: "Jy het my ook nie geroep nie."

Verlosser: "Jy sal altyd iets in 'n priester vind wat nie goed is nie. Soek ook iets goeds in hom."

Ek: "Here, ek is lief vir die priesters; waarom is hulle nie lief vir my

nie?" Verlosser: "Omdat jy hul bose daade herken."

Ek: "Here, maar hulle kan nie hul bose daade vir U verberg nie." Verlosser:

"Nee, hulle kan nie, maar hulle kan dit vir mense verberg." Ek: "Dit lyk vir my

asof die blindes die blindes lei."

Verlosser: "Ja, jy het dit raat."

Ek: "Here, is ons in so 'n duisternis?" Verlosser: "Bid dat

dit ligter mag word."

Ek: "Here, U is die lig. Steek asseblief die duisternis deur met U ewige lig."

Verlosser: "Byna almal is in hierdie duisternis. Hulle wil almal twee vaders hê. Hulle kan nie tussen die twee besluit nie."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: alle mense moet berou hê."

Ek: "So kan mens dan sê, soos U vir Don Bosco gesê het: 'Avertere, avertere!' Ek het oor

die sleutel van Petrus gevra, of al die Apostels die sleutel tot die poorte van die Hemel

gehad het."

Verlosser: "My huis is nie 'n aardse huis nie. Hier is net een sleutel, en dit is Petrus wat dit het. Almal moet na hom luister."

Ek: "Maar hy het so baie teenstanders."

Verlosser: "Maar DIT is 'n teken dat hy deur my Gees gelei word."

Neem kennis, my dogter: wie die erkende leringe van Jesus Christus teëspreek, sondig teen die

Heilige Gees. Dit is die ergste van alle ewels.

Hulle kan nie meer gehelp word nie."

Ek: "Here, ek kan nie meer skryf nie; dit is moeilik vir my om dit neer te skryf. Ek dank U vir hierdie genade wat U aan my gegee het."

Van 13:00 tot 14:00 het ek gaan swem. Soos ek oral doen, het ek kort gebede gesê terwyl ek in die water was. In my gedagtes het ek vir die Verlosser gesê: "Liewe God, ek lief vir U net soveel as wat daar druppels water in die swembad is."

Ek het onmiddellik 'n antwoord van die Verlosser ontvang: "En Ek liefhet jou net soveel as daar waterdruppels in elke swembad wat bestaan."

Ek het geglimlag terwyl ek dit gesê het.

In die aand, by die kerk in Rot. Ek het die Rozenkrans en die Heilige Kommunie

opgedra vir my man, wat vandag 'n operasie aan sy been gehad het en in die

hospitaal was.

25 Maart 1992 — Woensdag

Aangesien ek die Verlosser eerste in my lewe gestel het, moet ek eers bid. Ek het ongeveer 'n uur gebed, waarna ek in staat was om goed innerlik met my hart te bid.

Ek het vir die Verlosser gesê: "Vandag vra ek niks van U nie; miskien het U iets om vir my te sê, of wil U hê ek moet iets doen."

Spreek, my Here en God; u dienaar luister. Maar Here, laat u wil geskied.

Verlosser: "Skryf, my dogter; Eerw. Vogt moet hoor wat jy geskryf het."

Ek: "Wanneer moet ek na hom toe gaan?"

Verlosser: "Gaan na hom toe en vra hom

weer." Ek: "Sal U dan by my wees?"

Verlosser: "Ja, my dogter, ek sal by jou wees." Ek:

"Sal U nou deur hom praat?"

Verlosser: "Laat dit aan My oor."

Ek: "Wanneer moet ek na hom gaan? Voor Paasfees of ná

Paasfees?" Heiland: "Gaan nou, in die volgende paar dae."

Ek: "Hy sal nie doen wat ek namens jou vir hom sê nie."

Heiland: "Dit is vir my genoeg as hy daarna luister."

Verlosser: "Skryf, my dogter. Ons het so min tyd."

Ek wou dit nie skryf nie, want die Verlosser het dit so vir my gesê. Maar die Verlosser het dit nog twee keer herhaal.

Ek: "Moet ek 'n boodskap aan predikant Vogt oordra?"

Verlosser: "Sê vir hom dat Ek hom baie liefhet."

Ek: "My Here en God, ek sal doen soos U my beveel het. Ek dank U

vir hierdie gesprek."

Tydens my eenheid met die Verlosser het ek 'n besonder diep gevoel van vrede en kalmte ervaar. Ek kan nie eens begin beskryf hoe vry ek gevoel het en hoe ek die Verlosser se liefde gevoel het nie. Ek het ook baie genade ontvang.

Hoe belangrik dit is, het ek gedink, hoe 'n mens bid en waarvoor 'n mens bid, diep in sy hart. Ek het dit nie voorheen besef nie. Dankie, God, vir hierdie genade.

Om 15:45 was ek by Vader Vogt. Daarna het ek die kerk binnegegaan en twee rozenkranse vir Vader Vogt gebid.

16:30: Ek het van Marga F. geleer wat vandag se feesdag was: 'Die Aankondiging van die Here'.

Marga en ek het albei kippewel gekry, want die Verlosser het my, van al die dae, gesê om na Vader Vogt te gaan en dat Vader Vogt moes luister na wat ek geskryf het.

Ek het huis toe gegaan en nog so ongeveer 30 minute vir Vader Vogt gebid.

Om 18:00 het ek een keer die deureklokkie by die pastorie gelui, maar niemand het geantwoord nie.

Toe het ek na die kerk gegaan en saam met die gemeente gebid. Na die Rozenkrans het ek Vader Vogt gaan sien.

Hierdie keer is ek binne gelaat. Ek het vir Predikant Vogt gewys wat die Verlosser vandag aan my vertel het op

25 Maart 1992.

Vader Vogt het nie daarvoor gekommenteer nie. Ek het sy seën gevra, op die vloer gekniel en toe vertrek.

Ten 19:00 was ek reeds in die kerk in Mingolsheim. Daar het ek die Heilige Mis bygewoon en die Heilige Kommunie aan die Geseënde Maagd Maria aangebied.

Dit was baie mooi; daar was baie gebede in Latyn. Ek was nogal verras en het gedink dat Biskop Lefebvre seker vir hierdie priester bid, aangesien hy 'n toespraak teen Lefebvre gehou het. Aan die einde het ek na die priester toe gegaan en hom bedank vir hierdie pragtige Mis. Ek het nog nooit so 'n byna heeltemal Latynse Mis in ons omgewing gehoor nie.

Dank God.

26 Maart 1992 — Donderdag

Tussen 4:00 en 5:00 in die oggend het ek twee rozenkranse en baie ander gebede vir alle siele gebid.

Om 9:30 vm het ek weer begin bid, maar eers het ek geweene. Ek het so bitter geweene dat ek gesnik het. Ek het aan Vader Vogt gedink en hoe koud hy teenoor my was. Hy het nie eens my hand geskud soos hy gewoonlik doen nie. Hy kan nie verberg wat agter sy masker lê nie. Ek het hom selfs gesê dat ek nie daarvan hou om hom te kom sien nie, omdat ek weet hy hou nie daarvan om my te ontvang nie. Ek het vir hom gesê ek doen dit omdat die Verlosser dit wil.

Toe my geweene sterker word, het ek die Verlosser hoor sê: 'Is dit nie meer werd om deur My liefgehad te word as deur die hele mensdom nie?'

Daardie oomblik het ek dadelik opgehou huil.

Ek het vir Jesus gesê: "Ja, dit is waar, want u liefde is sterker as die liefde van alle mense saam."
 Ek: "Here, U het my trane weggeneem. U pyn was baie groter as myne." Verlosser: "Ja, dit is waar, my dogter."
 Ek: "Ek het gedink ek het iets verkeerd gedoen met die priester, want ek het so leeg gevoel toe ek wegstap."
 Verlosser: "Jy het die regte ding met die priester gedoen; die res sal volg. Laat dit aan My oor. Glo in My."
 Ek: "En wat Marga gister vir my gesê het—dat slegte dinge oor my gesê is." Verlosser: "Jy moet nie mense se praatjies ter harte neem nie."
 Ek: "Toe ek vanaand van 4:00 tot 5:00 gebed het, kon ek nie aan die slaap raak nie. Wat was daardie onrus wat my gekweld het?"
 Verlosser: "My dogter, jy het baie siele van die duiwel weggeneem. Ek het daardie klein versoekings toegelaat sodat jy kan weet hoe belangrik dit is om snags te bid." Hierdie eenheid met die Verlosser was wonderlik. Ek het 'n diep vrede, 'n kalmte en 'n warmte in my gevoel. 'n Mens sou kon dink ek behoort alleen aan Jesus, maar dit is nie die geval nie.
 Jesus het alle siele lief; anders sou Hy nie die God van liefde wees nie. My gewonde siel is vir 'n paar minute genees. Dit is werklik bonatuurlik. 'n Aardse dokter kan dit nie doen nie; net die hemelse Een, ons Verlosser, kan dit.
 Ek sal dit altyd glo – selfs al laat hulle my almal in die steek en verlaat my – dat die liefde van die Verlosser sterker is as dié van al die priesters en mense saam. Ek dank U, my Here en my God, dat U nie U dienaar verlaat het nie.
 Ek het die Verlosser gevra of ek dit korrek geskryf het.
 Verlosser: "Jy sou dit nie geskryf het as dit nie in jou ingeggee was nie."
 Ek: "Here, neem asseblief my impulsiewe temperament van my af, sodat ek kalmer kan wees en steeds u dienaar kan bly."
 Verlosser: "Dit behaag My nou in jou, My dogter."
 Ek: "Here, mens kan U alles gee; dit is wonderlik. U kan my vorm soos U wil, want ek behoort heeltemal aan U. Ek kon so baie langer met U praat, maar ek moet nou gaan."
 Verlosser: "Gaan in vrede."
 Toe ek na my horlosie kyk, was dit reeds 10:40. Ek het om 10:30 'n afspraak by die gimnastiekklas gehad. Ek het vinnig daarheen gehardloop. Onderweg het ek gebed dat ek nog steeds aanvaar sou word.
 Die fisioterapeut het vir my gesê ek is laat, maar het vir my 'n nuwe afspraak om 11:30 gegee, wat die enigste een was wat daardie dag nog beskikbaar was. Ek was opgewonde dat my gebed verhoor is. Want daar is geen toevallighede nie. Ek dank U, my Verlosser, dat ek nog 'n afspraak kon kry, aangesien die plekke vir hierdie ruggraatfisioterapie gewoonlik 'n paar weke vooruit vol bespreek is. In die aand het ek na die kerk in Rot gegaan vir die Rozenkrans. Daarna het ek die Heilige Mis opgedra vir die arme siele.
 Hedwig en Hilde het gou by my ingeval. Daarna het Marion gekom en ons het in ons dagboeke geskryf.

27 Maart 1992 – Vrydag.

Na ongeveer 'n minuut se gebed het ek 'n geestelike boodskap ontvang. Daarna het ek die Verlosser gevra, omdat ek nog onseker was oor wat Hy gister gesê het: "Dis hoekom ek jou nou so graag het..."
 Ek het gevra: "Moet ek my impulsiewe temperament verander?" Die
 Verlosser: "Bly soos jy is, my dogter."
 Ek het weer oor Vader Vogt gevra, omdat hy nie weer 'n woord gesê het nie, nie in die belydenis of by sy pastorie. Verlosser: "Is dit nou moeilik vir jou?"
 Ek: "Nee."
 Die Verlosser: "Alles kom op sy tyd."
 Ek: "Here, sê asseblief vir my of daar iets op pad is waarvoor ek moet oppas en versigtig moet wees."
 Verlosser: "Ja, baie versoekings sal na jou toe kom. Jy kan hulle met gebed afweer." Ek: "En jy laat dit met my gebeur?"
 Verlosser: "Niemand is daarvan vrygestel nie."

Ek: "Wat is die sterkste wapen teen hierdie versoekings?" Verlosser:

"Jy weet, my dogter: liefde."

Ek: "Dan smee ek u, laat my nooit van hierdie liefde geskei word nie."

Verlosser: "'n Persoon sonder liefde is nie meer 'n persoon nie, maar 'n slaaf van Satan. Daaruit word slegs helse vrugte geoes. Bid dat hulle verwyder mag word."

Dankie, my Here en God, vandag se les is genoeg vir my. Verlosser:

"Gaan in vrede, my dogter."

In die middag by die haarkapper. Ek het daar baie gebid. Maar uiteindelik het die duiwel tog die oorhand oor my gekry. 'n Haarkapper het sleg gepraat van 'n gelowige en ek het saamgestem met haar. Ek het onmiddellik besef dat dit 'n sonde was, want ek het nie die reg om te oordeel nie. Later het ek probeer om daardie persoon te verdedig, maar ek glo dat wat gebeur het, gebeur het.

In die aand het ek diep berou oor hierdie sonde gehad en is ek gaan bid die Rozenkrans. Ek het Heilige Kommunie ontvang, maar dit was nie soos dit gewoonlik is nie.

28 Maart 1992 — Saterdag

Van 1.45 vm tot 2.50 vm het ek opreg vir alle siele gebid.

Ek het toe die Verlosser hoor sê: "Ek dank jou, my dogter," en niks anders nie.

In die oggend het ek weer ongeveer 'n uur gebid en op die gebed gekonsentreer, maar ek het geen stem gehoor nie.

15:45 – 17:15: Ek het twee Rozenkranse gebid, maar my gedagtes was elders. Toe het ek weer belydenis gaan doen. Ek wou van die sonde van kwaadsprekery ontslae raak.

Tydens die belydenis het Vader Vogt nie 'n woord gesê behalwe die aflating nie. Ek het die Verlosser bedank dat Hy my sonde deur die priester weggeneem het. Toe het ek nog 'n Rozenkrans vir Vader Vogt gebid.

Teen 19:00 was ek reeds in die kerk in Bad Schönborn. Hier het ek ook vurig gebid dat die gelowiges nie die Heilige Nagmaal onwaardig, uit gewoonte, of terwyl hulle in 'n toestand van ernstige sonde verkeer, sou ontvang nie, want die Verlosser is reeds genoeg beledig.

Twee leke en die priester het die Heilige Nagmaal uitgedeel. Ek het agter in die kerk gesit. Die leek het agterlangs gekom om die Nagmaal uit te deel, en meer mense het dit van die leek ontvang as van die priester vooraan in die kerk. Die priester was reeds klaar, en die leek het my pad versper.

Nietemin het ek verby hom na die altaar geloop. Die priester was reeds weer voor, maar ek het op die trappe gekniel en gewag totdat die priester gekom het en my die Heilige Nagmaal gegee het. Ek kon voel hoe almal na my kyk. Dit was vir my belangriker wat God van my wou hê as wat mense gedink het. Na die Mis het die kerk in 'n oogwink leeggeloopt. Niemand kon selfs vir 'n oomblik bid nadat hulle die kosbare Heilige Nagmaal ontvang het nie. Mens sou kon dink hulle het gewone brood ontvang eerder as die Drie-enige God in broodvorm.

29 Maart 1992 — Sondag

Na 45 minute se gebed het ek my met die Verlosser verenig. Ek het weer oor die priester navraag gedoen, omdat hy nog niks vir my gesê het nie.

Verlosser: "Dit moet so voortgaan."

Toe het ek gevra of dit reg was wat ek in Bad Schönborn gedoen het – dat ek na die priester gegaan het in plaas van na 'n leek, alhoewel dit baie moeite van my kant af gekos het.

Verlosser: "My dogter, jy het my wil vervul."

Ek: "Ek het voorheen so 'n onrus in my gevoel. My hart was asof dit

uitmekaar geruk is." Verlosser: "Die onreine geeste veg om te verhoed dat jy sulke dinge doen."

Ek: "Dit was eers toe U na my toe gekom het dat ek 'n diep vrede gevoel het en besef het dat die onrus en die aanvalle in my hart skielik verdwyn het, asof 'n oorlog tot 'n einde gekom het."

Verlosser: "My dogter, dit is my wens; gaan so voort."

Ek: "Liefste Vader, ek gee nie om as mense my aankyk asof ek iets verkeerd doen nie, maar die innerlike stryd is baie erger. As U nie na my toe gekom het nie, sou ek dit nie kon deurstaan nie. Maar omdat ek weet dat U na my toe kom—nie net in die sakramentele Kommunie nie, maar ook in die geestelike Kommunie—het ek groot vertroue in U, en ek sal voortgaan om te doen soos U wil."

Ek: "Wie lei die leek om na die agterkant te gaan om die Heilige Nagmaal uit te deel? Is dit die priester se wil?"

Verlosser: "My dogter, dit is die werk van Satan."

Verlosser: "Skryf, my dogter: almal wat Heilige Nagmaal van 'n leek ontvang, het dit onwaardig ontvang."

Ek: "Here, ek het in ons parochie-nuusbrief gelees dat Mej. Vennebusch die Heilige Kommunie na die siekes bring. Is dit in ooreenstemming met die ware leer van Christus?" Verlosser: "Dit is kettery."

Ek het nogmaals gevra of ek reg gehoor het." Verlosser:

"Dit is kettery."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: mense is so diep in die modder vasgevang dat hulle nie meer weet wat reg is nie."

Ek: "My Here en God, ek sal vir hierdie saak bid." Ek het nog 'n rukkie lank vurig gebid.

Toe sê die Verlosser: "Gaan in vrede."

Ek het Heilige Mis in Rot bygewoon. Terwyl ek Heilige Nagmaal ontvang het, het die leek reg langs my gestaan. Hy het nie gedurf om my Heilige Nagmaal te gee nie. Ek het die aanvalle weer gevoel.

Dit was verskriklik. Die priester het gekom en my Heilige Kommunie gegee.

Dit was eers in die oomblik van eenwording dat ek 'n diep gevoel van vrede ervaar het. Ek het die Heilige Kommunie vir die personeel by die KNO-kliniek aangebied.

Om 13:00 het ek die Rozenkrans bygewoon, en daarna die gebedsdiens in die kerk. Om 14:30 het ek my man in die hospitaal besoek.

30 Maart 1992 – Maandag

Ek was alleen by die werk. My kollega was nog steeds siek tuis. Ek kon baie bid totdat die pasiënte aangekom het.

Toe het die senior konsultant gekom en na my omsien toe ek vir hom gesê het ek was alleen en dat twee personeellede afwesig was.

Hy het gesê hy sal iemand stuur om my vir 'n uur en 'n half te help. 'n Maatskaplike werker van die polikliniek het opgedaag, en ek kon die pasiënte behandel alhoewel ek alleen gewerk het.

Omstreeks 10:30 vm het ek die dokters se kamer binnegegaan. Ek het my beskermengel gevra of 'n pasiënt agter wag vir my.

Ek het gehoor: "Gaan daarheen," maar ek het dadelik my twyfel gehad. Toe ek agterom na die röntgenafdeling gegaan het, was daar geen pasiënt nie.

Omstreeks 13:00 was ek in die kapel. Ek het die Verlosser gevra of dit my beskermengel was, want dit het vir my 'n bietjie vreemd gelyk.

Verlosser: "My dogter, die onreine gees meng in. Ondersoek die stem noukeurig. Jy was te oorhaastig. Jy moet die stem van sagmoedigheid herken."

Ek: "Vertel my iets sodat ek kan herken wat van U af kom."

Die Verlosser: "Ek is lief vir jou, my dogter."

Ek: "Ek kan jou skaars hoor."

Verlosser: "Maar jy het dit wel gehoor."

My: "Dit kom uit die dieptes van die hart."

Verlosser: "Hou jou gemoed kalm en rustig wanneer jy met My praat."

Ek: "U het gesê dat die Bewarende Engel ook met my praat."

Verlosser: "Ja, maar nie wanneer jy wil hê hy moet nie."

In die aand was ek by die kerk in Rot. Ek het die Rozenkrans en die Heilige Mis opgedra vir die arme siele.

20:00: Gebedgroep.

Vader Dochart was ook daar, en ons het die Verlosser aanbid. Mense het ook belydenis gedoen.

Ek het probeer om die gelowiges aan te moedig deur hulle te vertel van die genade wat ek van die Verlosser ontvang het. Nadat ons twee uur gebid het, het ons 'n klein gesprek met die priester gehad, soos ons gewoond was.

Ek was nie met alles saamgestem wat die priester gesê het nie. Ek het vandag weer belydenis afgelê

saam met Vader Dochart.

31 Maart 1992 – Dinsdag

11:30 vm in die dokters se vertrek:

Aangesien ek nie gehou het van wat Vader Dochart gisteraand oor die Pous gesê het nie, het ek vandag die Verlosser gevra.

Verlosser: "Die Heilige Vader is onfeilbaar. Hy is die ware Kerk van Christus, gelei deur my Gees. En almal moet hulle aan hierdie Kerk onderwerp."

Ek het gevra of dit reg was wat ek in die gebedegroep gesê het. Verlosser: "Ek het jou geïnspireer om te sê wat jy gesê het."

Ek het gevra of ek na Bretten moes gaan, aangesien die Verlosser immers my geestelike direkteur is. Verlosser: "My dogter, jy hoef nie daarheen te gaan nie."

1 April 1992 — Woensdag — Toewyding aan die Kostelike Bloed — Rodalben.

Ek het ongeveer 'n uur en 'n half gebed totdat die pasiënte aangekom het. In die aand het ek na die Kapel van St Roch in Mingolsheim gegaan.

Daar het ek die Rozenkrans gebed en die Heilige Mis bygewoon.

2 April 1992 – Donderdag

Ek het na die kerk in Rot gegaan om die Rozenkrans te bid en die Heilige Mis by te woon.

3 April 1992 – Heilige Hart Vrydag

11:00 vm, dokterskamer:

Na die gebed, terwyl ek in eenheid met die Verlosser was:

Verlosser: "Gaan na die priester, vertel hom wat jy geskryf het. As 'n priester het hy 'n plig om na jou te luister."

Ek: "Here, wat as hy my uitgooi?" Verlosser: "Dan sal hy dieselfde aan My doen."

Ek: "Wanneer moet ek gaan?"

Verlosser: "Gaan vandag, vra hom."

Ek: "Ja, my Here en God, ek sal gaan en doen soos U wil. My lieflikste Vader, wat is die hoofrede waarom ek na die priester moet gaan?"

Verlosser: "Sodat hy baie saam met die gelowiges kan bid, en dat hulle van kettery af kan afdraai." Ek: "En moet ek hom dit vertel?"

Verlosser: "Dit is wat jy vir hom moet sê."

Ek: "En as hy my vra: 'Wat is kettery?'" Verlosser: "Jy weet dit, my dogter."

Ek: "Ek sal dit doen, my Here en God."

Daardie aand het ek die Rozenkrans en die Heilige Kommunie aangebied vir

Vader Vogt. Na my eenwording met die Verlosser het ek Hom gevra – omdat ek seker wou wees – wanneer ek na Vader Vogt moes gaan.

Verlosser: "Gaan vandag daarheen."

Ek het begin huil. Dit het baie krag gekos om na Vader Vogt te gaan. So 'n vernedering. Ek kon nie myself oortuig om die kerk te verlaat nie, want ek het so baie gehuil.

Ek het die Verlosser gevra om my die krag te gee.

Toe ek by die deur van die pastorie staan, kon ek nie die deurskietende druk nie omdat ek so hard gehuil het. Toe het 'n altaarseun gekom en die priester geroep.

Die priester het gekom, gesien dat ek huil en gesê: "Wel, kom in."

Ek het vir hom gesê: "As priester het jy die plig om na my te luister en te hoor wat die Verlosser wil hê."

Hy het aanhou praat, maar het nie die regte ding gesê nie.

Hy het gesê ek sal 'n ander priester, van êrens anders, moet sien. Want as hy dit sou deurgee, sou hy in 'n vicieuze cirkel beland.

Dit het my diep seergemaak, en ek het vir hom gesê:

"Die Verlosser raak nie in 'n vicieuze cirkel vas nie. Wat jy sê is nie mooi nie; mens sê nie sulke dinge nie."

Toe het ek hom ook vertel dat ek vir hom bid, weens die dom grappies in die kerknuusbrief. Toe moes ek noem dat jy in die aande, ná die Heilige Nagmaal, so vinnig die kerk moet verlaat omdat die ligte onmiddellik afgeskakel word.

(Eens is ek selfs in die kerk opgesluit).

Hy het toe gesê dat die sakristus se vrou dadelik huis toe moes gaan.

Ek het vir hom gesê dat die sleutel van die kerk aan iemand anders gegee kon word. Ek het besef dit was sinloos en het met 'n swaar hart huis toe gegaan.

By die huis het ek gehuil soos ek nog nooit tevore gehuil het nie.

Toe het ek na mev. Hambsch se huis gegaan; ek wou in my dagboek skryf, maar dit het nie uitgewerk nie. Toe ek tuis kom, het ek ongeveer 'n uur gebid.

4 April 1993 – Saterdag

Ek was vroeg in die oggend in die kerk in Waghäusel. Na die Heilige Nagmaal het ek vurig op die vloer voor die tabernakel gebid.

Ek het gedink dat ek dalk iets verkeerds vir Vader Vogt gesê het. Die Verlosser: "Jy het hom korrek aangespreek."

Ek: "Moet ek dus aanhou om die dagboek te skryf, of moet ek ophou?" Verlosser: "Hou aan om te skryf, my dogter."

Daarna het ek na die Hambsch-familie se huis gegaan. Ek het daar ontbyt geëet en toe saam met Marion in die dagboek geskryf.

Van 16:15 tot 18:15 het ek op my knieë in die kerk in Rot gebid vir Vader Vogt, vir die Verlosser se bedoelings en vir alle siele.

5 April 1992 – Sondag

Voor die Heilige Mis het ek ongeveer 'n uur en 'n half gebid. Ek het myself met die Verlosser verenig en vurig gebid. Ek was teleurgesteld oor wat Vader Vogt Vrydag gesê het, dat as hy dit sou doen, hy in 'n vicieuze cirkel sou beland. Daardie woorde wou my nie met rus laat nie.

In werklikheid beteken hierdie woorde dat ek in 'n vicieuze cirkel vasgevang is.

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Almal is vasgevang in 'n vicieuze cirkel tensy hulle verander wat Ek van hulle vra."

Ek: "Wat vra U van hulle?"

Verlosser: "'n Diepe eerbied vir die Drie-enige God. Handkommunikie moet so gou moontlik afgeskaf word. Behalwe vir gewyde hande, mag niemand Heilige Kommunie uitdeel nie. Dit is reeds deur vorige pouse bevestig en moet vandag so bly."

Ek: "Vader Vogt wou hê ek moes na 'n ander priester gaan wat nie van hierdie parochie is nie; hy sou beter vir my wees."

Toe was daar 'n halwe minuut van diep stilte. Verlosser: "My dogter, dit moet nog kom." Ek: "Wat dan? Wat moet nog kom?"

Verlosser: "Die regte priester."

Ek: "Sal die nuwe priester dan my dagboek lees?" Verlosser: "Hy sal doen soos Ek hom opdra."

Ek: "Kan ek dan nou al begin bid vir die nuwe priester?"

Verlosser: "Ja, doen dit."

Diep van binne het dit my seergemaak, want ek het Vader Vogt nou al sewe jaar geken en het selfs al agt jaar vir hom gebid, aangesien hy nog nie 'n priester in rooi was nie, en ek het vir die nuwe priester gebid omdat die ou priester, Vader Köstel, reeds afgetree was en ook siek was.

Ek: "Dankie, my Here en God; ek sal alles doen wat U my sê." Here, laat U wil geskied.

Die Verlosser was vandag 'n bietjie strenger. Hy het gesê: "Dit is genoeg vir jou vandag."

Ek het die kruisbeeld wat op die tafel voor my gestaan het, geneem, dit teen my hart gedruk en die Verlosser getroos. Toe het ek die kruisbeeld gekus, soos ek altyd doen. Ek het die Verlosser gevra om vergifnis vir dié wat die Verlosser uit onverskilligheid in hul hande ontvang.

Ek het vir die Verlosser gesê: "Druk u gesig op my hart, sodat mense kan sien wat U my gegee het, want ek is U dienaar en sal dit bly solank U wil, my Here en God, my geestelike gids."

Ek het gesê: 'My liewe Jesus, doen met my wat U wil; ek behoort heeltemal aan U. In U liefde, my Here en God, lê alles. Sonder U liefde was ek niks en is ek niks. En alles wat ek het, is van U, en ek plaas dit in U gewonde Hart, die bron van barmhartigheid.'

My siel het toe in 'n baie besondere toestand van vrede en warmte verkeer. Die Verlosser se liefde is sterker as gewoonlik gevoel. En tog is Hy 'n meer lewende, meer ontzagwekkende, meer regverdige en meer barmhartige Vader.

10:00 vm: Ek het die Heilige Mis in Rot bygewoon.

Om 18:00 was daar 'n boetedienssamewerking, en ek het nie gemaklik gevoel nie. Ek behoort nie verbaas te wees dat so min mense na belydenis gaan nie.

Om 20:00 het Marion aangekom en ons het ongeveer 'n uur en 'n half in ons dagboeke geskryf.

Daarna het ek nog 'n Rozenkrans gebid.

Ek moet ook noem dat ek vanmiddag omstreeks 13:30 in versoeking gekom het.

Ek het op die bank in die gebedskamer gelê. Eers het ek 'n boek deur Margarete gelees. Toe, heeltemal skielik, het 'n golf van intense moegheid oor my gekom. Ek wou opstaan omdat ek nog iets in my dagboek wou skryf. Maar ek kon nie. Dit was amper asof iemand vir my 'n narkose gegee het. Toe het ek by Jesus gepleit: "Help asseblief, ek wil opstaan, ek het geen krag nie."

Dit het 'n rukkie voortgeduur, toe sê ek: 'My vlees is swak, maar my gees is gewillig.' Skielik hoor ek: 'Staan op en gaan skryf.'

Skielik het ek nie meer moegheid gevoel nie. Ek het so vol energie gevoel en het voortgegaan om in my dagboek te skryf.

6 April 1992 — Maandag

Nadat ek gebid het, wou ek nogmaals nagaan of ek reg gehoor het oor die nuwe priester.

Verlosser: "'n Nuwe priester kom." Ek: "Is dit sy wil of jou wil?" Verlosser: "Dit is my wil."

Ek: "Ek het nie gemaklik gevoel tydens gister se boetediens nie; iets het ontbreek."

Verlosser: "Die boetediens het die duiwel behaag, maar nie My nie."

Ek: "Dan sal soveel onwaardige mense die Heilige Nagmaal ontvang."

Verlosser: "Ja, my dogter, jy het dit geraai."

Verlosser: "Bid vir hierdie bedoeling."

Skryf, my dogter, dat die private belydenis steeds geldig is. Daar is nog soveel trots in die boetbediening, en die gelowiges ontbreek dit aan berou."

Sommige gedagtes het in my kop opgekom, asof dit alles regtig van my af gekom het.

Verlosser: "My dogter, Ek het dit in jou verstand gesit. Jy kan niks uit jou eie krag doen nie." Verlosser: "Gaan in vrede."

12:00 nm in die kapel by die werk: Eerstens het ek die Verlosser gevra om my nog 'n kans te gee om weer met Vader Vogt te praat. Ek het 'n rukkie gebid, toe het ek gehoor:

'Wees nederig.'

Toe was daar weer stilte, totdat ek gehoor het:

"Die predikant sal weer met jou praat." Ek het gevra of ek met hom moes praat.

Verlosser: "Hy sal met jou praat."

Toe het ek die Verlosser gevra: "Wat bedoel U, Verlosser, met die woord 'nederig'?"

Verlosser: "Wees klein."

In die aand het ek die Rozenkrans in die kerk gebid vir Vader Vogt, en daarna die Heilige Mis bygewoon.

20:00 Gebedgroep:

Ons het ongeveer twee en 'n half uur gebid. Hier het ek ook vir Vader Vogt gebid, omdat ek hom graag het en hom nie wil verloor nie; ek wil ook nie hê hy moet weggaan nie.

7 April 1992 — Dinsdag

Ek het die Verlosser gevra of die gebedgroep lank geduur het.

Verlosser: "Nee, my dogter, dit was nie lank nie. Jy moet nog meer bid."

Ek het die Verlosser gevra of Hy tevrede was met wat ek in die gebedegroep gesê het.

Verlosser: "Alles wat jy sê is die waarheid."

Die Rozenkrans van Verzoening, as die wêreld se lewenslyn, wat ons in die gebedegroep gebid het, was baie veeleisend. Baie was moeg en uitgeput.

Verlosser: "Dit is 'n Rozenkrans van Verzoening."

Ek: "Hoe behoort ek my te gedra wanneer dit by die ware leer van Christus kom? Moet ek myself verdedig?"

Verlosser: "Dit is genoeg as jy dit vir hulle sê. Ek sal vir die res sorg."

13:00 in die kapel by die kliniek:

Na die gebed het ek myself met die Verlosser verenig:

Verlosser: "Moenie my teleurstel nie; bly getrou aan My."

Ek: "Beste Verlosser, hoe kan ek jou ooit teleurstel?"

Verlosser: "Deur wat jy geskryf het."

Ek: "En as die priester vir my sê ek moet dit doen soos hy wil?" Verlosser: "Doen dan soos hy wil, op sy verantwoordelikheid."

Wanneer ek röntgenfoto's neem, stuur ek pasiënte dikwels ook na belydenis. Dit was vandag ook die geval met 'n jong vrou, 'n student. Ek het haar gevra of sy duielig was.

Sy het gesê: "Ja."

Ek het verder gevra of sy koue sweetbuie gehad het en of sy naar gevoel het. Sy het weer ja gesê.

Ek: "Jy het al lank nie belydenis gedoen nie, of hoe?"

Sy: "Ja."

Toe het sy begin huil. Ek het my arm om haar geslaan en kalm na die kruisbeeld en die beeld van die Maagd Maria in die röntgenkamer gekyk en stil gebid:

"Liewe Verlosser, liewe Moeder van God, ek vertrou hierdie siel aan U toe."

Ek het die jong vrou 'n paar gebedskaartjies gegee om mee te bid. Sy was baie opgewonde en het gelukkig vertrek. Daar is duisende pasiënte met hierdie simptome en hierdie diagnose wat ek reeds geröntgen het. En jy kan niks op die röntgenfoto sien nie. Dit is 'n teken dat die kwale nie organies is nie. (Die röntgenfoto's word almal vir tien jaar as bewysstukke in die lêer bewaar, waarna hulle vernietig word.)

Dit sou beter wees as pasiënte voor hul doktersafspraak belydenis doen; so kan ons baie röntgenfoto's vermy, aangesien die straling skadelik is.

Die kwale is nie fisies nie, dit wil sê, hulle is sielkundig, en die seën van die Sakrament van Boetedienis sou die toestand van die siel se gesondheid grootliks verbeter.

In die aand by die kerk in Rot:

Ek het die Rozenkrans en die Heilige Mis opgedra vir Vader Vogt, soos ek beoog het.

Toe die priester die skottel met die Heilige Hoste aan die nagmaalbediende oorhandig het, het ek geweet dat sy na my toe sou kom en my die Heilige Hoste sou gee.

En so was dit. Maar ek het nie Heilige Kommunie ontvang nie; ek het voor die Verlosser gebuig en na my sitplek teruggekeer sonder om die sakrament te ontvang.

Die Verlosser het geestelik na my gekom. Tog moes ek, voordat Hy gekom het, worstel teen die onreine gees. Maar daarna het ek groot genade ontvang, omdat ek nie die Heilige Nagmaal deur die ongewyde hande van 'n leek wou ontvang nie, en nie die Verlosser wou beledig nie.

8 April 1992 – Woensdag

10:00 in die dokters se kamer:

Ek het gevra oor die weiering van die Heilige Nagmaal.

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer: wat jy gedoen het, was reg."

Ek het gesê: "Daar was so 'n ontwrigting deur die onreine gees omdat ek Heilige Nagmaal geweier het."

Maar toe U geestelik na my toe gekom het, was daar absolute vrede. U is vir hulle (die onreine geeste) verborge, hoe kan dit dan gebeur?

Ek het gedink dat alhoewel die onreine geeste sien dat die Verlosser nie sakramenteel na my toe kom nie, hulle nie kan erken dat U geestelik by my teenwoordig is nie.

Verlosser: "Ek bly vir hulle verborge, maar waar ek ook al is, moet hulle terugtrek." Ek:

"Was dit die wil van die Eerw. Vogt dat ek Heilige Nagmaal van 'n leek moes ontvang?

Verlosser: "Ja, dit was sy wil."

Ek: "Hoekom doen hy so iets as hy weet dat ek nie Heilige Nagmaal van 'n leek ontvang nie?"

Verlosser: "Omdat hy nie die geloof het wat jy het nie."

Ek: "Maar ek bid vir hom. (Here, gee hom lewende geloof, daardie mosterdsaad-geloof wat berge kan verskuif.)"

Verlosser: "Geloof moet ook aanvaar word."

Ek: "Moet ek voortgaan om met sommige mense op hierdie manier om te gaan wanneer die nagmaalassistent na my toe kom?" Verlosser: "Ja, doen dit."

Ek: "Ja, my Here en my God, ek sal dit doen. Verleen asseblief aan my die genade, die krag en die liefde om dit te doen, maar neem my vrees en my vrees vir mense weg. Dankie, my liefste Vader."

Ek was by die Zönackel in Boxsberg naby Heidelberg vir die Heilige Mis, vir aanbidding, en het na 'n praatjie geluister.

Daarna het ek 'n pasiënt in die Bruchsal-hospitaal besoek. Om 21:00 het ek saam met Marion in my dagboek geskryf.

Om 22:00 het mnr. Ziegler uit Frankfurt gebel en vir ons gesê dat die Verskyningsheuvel in Medjugorje gebombardeer is.

Om 22:45 het ons 'n telegram na die Federale Kanselary, 5300 Bonn, gestuur, wat ons oor die telefoon gedikteer het:

Aan die Federale
Kanselarye, 5300
Bonn

Geagte Kanselier, ons vra u dringend om internasionaal te protesteer teen die militêre aanvalle op die Marian pelgrimsoord Medjugorje in Joego-Slawië – Bosnië en Herzegovina

Julijana Ebert-
gebedgroep
6837 St. Leon-Rot – (Telegram Nr. H 261)

9 April 1992 — Donderdag

10.30 vm in die dokters se vertrek:

Ek het gebed en myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Hou by wat jy tot dusver geskryf het." Ek het weer oor die teken gevra.

Verlosser: "'n Teken kom."

Ek: "Ek het nie die deel oor 'Moet my nie teleurstel nie' verstaan nie."

Verlosser: "Dat jy moet vashou aan wat jy my belowe het."

Ek: "Vader Maier het vir my in die Zönackel gesê, nadat ek vir hom gesê het dat ek uit die kerk uitgesit gaan word, dat as 'n mens van die Pous geskei is, sal hy ook in die Hemel geskei wees."

Verlosser: "Jy is by My, my dogter, en jy sal by My bly." Ek het oor die oorlog in Joego-Slawië gevra.

Die Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: die oorlog gaan voort. Bid, my dogter."

Om 16:45 was ek in die kerk in Rot. Tydens aanbidding voor die Heilige Sakrament het ek die gebed gelei. Daarna was daar 15 minute stilte. Aanbidding.

Om 18:00 is die Rozenkrans dan gebed.

Om 18:30 is die Heilige Mis gevier. Na die Heilige Kommunie het ek gehuil weens Medjugorje. Toe het ek die woorde onthou wat Vader Vogt ná die Konsekrasie gesê het, iets soos: 'Bewaar hulle teen valse veiligheid.' Ek het gedink dat ek dalk hierdie valse veiligheid het.

Toe het ek die Verlosser gevra: "As ek 'n vals gevoel van veiligheid het, sê dit vir my, en ek hou dadelik op om hierdie dagboek te skryf."

Verlosser: "Jy het nie 'n vals gevoel van veiligheid nie. Ek is lief vir jou, my dogter."

Die stem was baie duideliker en meer onderskeibaar as gewoonlik. Ek het dadelik opgehou huil. Dit was 'n gevoel wat net God kan gee. Ek het vir die Verlosser geglimlag en van die kerk huis toe gestap.

10 April 1992 — Vrydag

9:00 vm in die röntgenkamer:

Ek het ongeveer 'n uur gebed en myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "My dogter, gaan na die priester, vra hom of hy van gedagte verander het en met jou wil praat."

Ek: "U het vir my gesê hy sou met my praat; dit weerspreek homself." Verlosser: "Ek moet die tyd verkort. 'n Groot gevaar lê voor jou."

Ek: "Wanneer moet ek na Vader Vogt gaan?"

Verlosser: "Gaan, my dogter, vandag." Ongeveer

30 minute later:

Ek: "Moet ek hom bel of gaan sien?"

Verlosser: "Bel hom, en wanneer jy by hom kom, sal Ek jou presies vertel wat jy vir hom moet sê."

20 minute later:

Ek het gevra wat die Verlosser met 'tyd' bedoel

het. Ek het gesê: "Maar tyd is ewig, is dit nie?"

Die Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter. Tyd behoort net aan My."

Ek: "Ek verstaan dit nie. Ek sal dit neerskryf; as jy dit sê, is dit maar so." Ek het gevra of ek nog iets moes neerskryf.

Verlosser: "Gaan na hom toe, gaan (na die priester)."

Ek: "Ja, my Here en God, ek sal so doen. Here, laat u wil geskied."

12.15 Kapel in die kliniek:

Na die gebed:

Ek het weer gevra: "Sal die priester met my praat?"

Verlosser: "Wat wens jy, my dogter?"

Ek: "Wat U ook al wil."

Verlosser: "Praat dan met hom."

Omstreeks 15:40:

Ek het Vader Vogt gebel en hom vertel wat die Verlosser vandag gesê het.

Hy het gesê: "Ek het hulle al gesê om na 'n ander priester te gaan. Los die boek alleen, anders sal ons in die moeilikheid kom."

Vader Vogt was nie vriendelik aan die telefoon nie.

Ek het gebed: "My Here en my God, daar is 'n groot wond in my. Dit seer my diep. Ek sou liever niks doen nie. Maar om U ontwil, my Verlosser, sal ek voortgaan met wat U wil hê ek moet doen."

Hoe meer ek vir die priester bid, hoe meer vyandig word hy teenoor my.

Daar was vandag geen Heilige Mis in Rot nie. Fridolin en ek het na Bad Schönborn gery nadat ons in die kerk in Rot saam die Rozenkrans gebed het.

In Bad Schönborn – Mingolsheim, in die kerk, het 'n priester uit Zaire Heilige Mis gevier.

Hy het pragtig gepreek en mens kon aanvoel dat hy deur die Heilige Gees gelei is.

Ongelukkig hoor mens selde sulke preke. Ek dank God vir hierdie preek. Ek

het Heilige Kommunie vir Vader Vogt aangebied.

11 April 1992 – Saterdag

7:15 vm: Ek het die Heilige Mis bygewoon in die kerk in Waghäusel. Nadat ek die Heilige Kommunie ontvang het, het ek vurig gebid. Na die Heilige Mis het ek die gemeente gelei in die Litanie van Ons Vrou van Loreto. Daarna het ons die Salve Regina gesing en die gebed "Maagd Moeder van God, my!" opgesê.

Toe het ek hardop voor die gemeente gesê: "Kom ons bid nog 'n Onse Vader vir Medjugorje, want bomme het op die verskyningssterrein geval, wat miljoene mense reeds besoek het." Daarna het ek voor die tabernakel gaan staan, op die vloer gekniel en gebid.

Ek het die Verlosser gevra: "Moet ek die boek laat vaar as dit moeilikhede veroorsaak?"

Die Verlosser: "Dit sou 'n verbetering bring, maar geen moeilikhede nie."

Ek het die Verlosser weer gevra, want ek het dit nie heeltemal verstaan nie. Die

Verlosser het dit nogmaals herhaal en ek het dit neergeskryf.

Al op Vrydag, in die kerk in Bad Schönborn, was ek baie ontsteld oor die feit dat Pastoor Vogt gesê het die boek sou ons in die moeilikheid bring.

Gister het die Verlosser ook gesê: "Dit sal 'n verbetering vir die kerk bring, my dogter."

Gister, nadat ek Hom gevra het of Hy by my was, het die Verlosser ook vir my gesê: "Ek is altyd by jou."

Na die kerk het ek na Marion se huis gegaan en ons het in ons dagboeke geskryf.

Van 16:20 tot 18:20, knielend in die kerk in Rot, het ek verskeie rozenkranse gebid vir Vader Vogt, vir alle siele en vir die Verlosser se bedoelings.

By die huis, van 20:30 tot 21:30, het ek die Eksorcisme, die Rozenkrans van die Wonde van Christus, die Rozenkrans van die Heilige Gees en ander gebede verskeie kere vir Vader Vogt gebid

12 April 1992 — Palmpersondag

Ek het ongeveer 'n halfuur gebid en toe geestelik die Heilige Kommunie ontvang. Verlosser: "'n Priester kom."

Ek: "Dan is hy nie my regte priester nie."

Verlosser: "Nee."

Ek: "Hoekom het U my dan na hom gestuur? Ek verstaan nie." Verlosser:

"Met elke persoon toets Ek wat hulle in staat is om te doen."

Ek: "Maar jy het dit alreeds van teëvorens geweet waarvan hy in staat was." Verlosser: "Ek toets jou hiermee ook."

Ek: "Dan het ek hierdie toets misluk."

Verlosser: "My dogter, jy het tot dusver baie goed gevaar."

Ek het oor die teken voor Paasfees gevra: "Verander jy jou belofte?" Verlosser: "Nee, ek verander nie my belofte nie."

Toe was daar 'n kort stilte.

Toe hoor ek die Verlosser sê:

"Skryf, my dogter, ek wil hê"—'n kort stilte het gevolg, en ek het gewonder wat daarna sou kom—" 'n antwoord van predikant Vogt, van hom persoonlik, sonder dat hy enigiemand raadpleeg." Die Verlosser het voortgegaan:

"As hy in nood was, sou hy eers die ander vra, of sou hy my vra?"

Die Verlosser het voortgegaan:

"Jy hoef nie 'n antwoord te verwag nie; dit is vir My. Jy mag vir hom skryf of na hom gaan, soos jy wil."

Ek: "My Here en my God, ek het gekies om aan hom te skryf."

Verlosser: "Doen dit."

Ek: "My Here, Seun van die lewende God, wat moet ek aan die einde skryf?" Die

Verlosser: "Ek is lief vir jou, my kinders."

Ek het die Heilige Mis in Rot bygewoon. Ek het die Heilige Mis vir Marion aangebied. Mag God haar die genade verleen om voort te gaan skryf wat die Here van my wil.

Tussen 13:00 en 14:00 het ek die Rozenkrans in die kerk gebid en daar gebly vir toewyding. Na 15:00 het ek die brief aan Vader Vogt geskryf.

Om 20:15 daardie aand het Marion en ek dit in die posbus by die pastorie gegooi.

In die brief het ek neergeskryf wat die Verlosser my vroeg op Palmpopeliedag vertel het.

13 April 1992 — Maandag

By die werk, omstreeks 8:00 vm, het my kollega Veronika en ek die Rosarium van die Seer Maria gebid. Om 10:00 het ek in die dokters se vertrek gebid.

Ek het gebid en myself met die Verlosser verenig.

In 1984, 'n paar weke ná die verskyning van Ons Vrou, het ek vroeg een oggend 'n visioen gehad van 'n aardbewing wat ongeveer 20 minute geduur het. Die hele aarde rondom my is gewelddadig geskud.

Alles was groen, net soos in die lente. Destyds het ek vir my man gesê om te kyk, sodat hy kon sien dat ek nie aan die slaap was nie. Want ek het dit gesien terwyl ek heeltemal wakker was.

Maar my man was aan die slaap en kon nie wakker gemaak word nie.

Gisteraand het ek gedink: 'Dit was die aardbewing.' (Daar was daardie nag regtig 'n aardbewing, soos later op die radio berig is.)

Verlosser: "Nee, my dogter, dit moet nog kom."

Die kragtige aardbewing, soos ek dit in hierdie visioen in 1984 gesien het, sal waarskynlik nog kom, net soos die Verlosser gesê het.

Daarna het ek oor Vader Vogt gevra.

Verlosser: "Predikant Vogt sal nie lank in jou dorp bly nie." Ek:

"Sal daar dan 'n ander priester kom?"

Heiland: "Dit is so. Die een wat kom, sal jou geestelike direkteur

wees." Ek: "Sal hy dan glo wat U vir my sê?"

Die Verlosser: "Nie dadelik nie."

Ek: "Ek is wel jammer dat Vader Vogt weggaan, maar soos U sê, so moet dit wees. Dan sal ek weer van voor af moet begin bid vir die nuwe priester. Dit is nie maklik nie. Dit sal my weer baie opofferings kos."

Ek: "Wanneer gaan Vader Vogt ongeveer weg? Is dit reg om te weet?" Verlosser:

"Dit kan binnekort wees."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: jy sal bespot, ontken en belaglik gemaak word; neem dit alles op jou."

Ek: "Here, maar ek verstaan nie wat 'bespot' beteken nie. Ek sal dit in die woordeboek opsoek."

Verlosser: "Daar is meer van jou vyande binne die Kerk as buite

daarvan." Ek: "Maar hulle is gelowiges."

Verlosser: "Daar is baie skynheiliges onder die gelowiges."

Ek: "Vertel asseblief vir my 'n ander woord vir 'skynheilige'; ek verstaan daardie een nie

heeltemal nie." Verlosser: "Skuin-gelowiges."

Ek: "Is daar 'n ander manier om dit te stel?"

Heiland: "Ja, dis reg."

Verlosser: "Ja, dis reg."

Ek: "Redder, as ek sê dat dié wat die nagmaal in die hand ontvang skynheiliges is, beledig ek hulle."

Verlosser: "Dis hoe mense My voortdurend beledig."

Toe ek gisteraand omstreeks 20:15 die brief by die pastorie ingegooi het, het ek verskeie kere 'n dof steekpyn in my hart gevoel, net soos ek voel wanneer ek voor die leke staan terwyl ek die Nagmaal ontvang.

Verlosser: "Daar is ook onreine geeste. Hulle staan soos wagte voor die pastorie."

12:25 nm in die kapel by die kliniek: Holger was ook daar. Later het Holger die röntgenkamer binnegekom en ons het die brief aan Vader Vogt bespreek. Holger het vir my 'n paar interessante dinge vertel. Ek moet wag en sien.

In die aand, in Rot, in die kerk. Ek het die Rozenkrans en die Heilige Mis opgedra vir die siele wat nou in die oorlog geval het.

20:00-uur gebedgroep:

Daar was baie mense daar. Ek móét absoluut die gebedskamer bou.

Ek het nie gehou van die manier waarop Vader Dochart begin bid het nie. Vandag het hy nie by die begin die teken van die kruis gemaak nie en het dadelik begin om 'n hymne op te sê sonder om eers die bladsy aan te kondig.

Gevolglik kon sommige mense nie saam volg en bid nie.

Aan die einde het ons saam in die kombuis gesit en gesels. Daar was sewe van ons, insluitend Vader Dochart, wat sewe van ons in totaal gemaak het. Toe Vader Dochart gesê het dat die Kerk nie vereis dat 'n mens in private openbarings moet glo nie, het ek 'n groot pyn in my hart gevoel. Ek het van Fatima en Lourdes gepraat en gesê dat die gelowiges sonder hierdie pelgrimsoorde lauwtemperatuur sou word.

Vader Dochart het nogmaals herhaal dat mens nie daaraan hoef te glo nie. Toe sê ek vir hom dat 'n boom aan sy vrugte geken word.

Ek het gesê dat as almal in die verskynsels by Medjugorje geglo het, die oorlog nie sou uitgebreek het nie.

Aan die begin van die verskynsels het Ons Vrou gesê: 'Bid die Rozenkrans; deur dit te doen, kan julle die oorlog stop.'

14 April 1992 – Dinsdag

By die huis tussen 8.30 en 10.30 vm:

Na die gebed het ek my met die Verlosser verenig. Ek het gekla omdat Vader Dochart gister gesê het dat 'n mens nie in private openbarings hoef te glo nie.

Verlosser: "Die priester is nie reg nie." Ek:

"Hoekom het ek daardie pyn gevoel?"

Verlosser: "Omdat jy toegelaat word om 'n deel van my pyn te voel wanneer Ek gekrenk word." Ek: "Was hierdie krenking 'n sonde?"

Verlosser: "Skryf dit neer. Ja, my dogter."

Ek: "As ek nie hierdie private openbarings gehad het nie, sou Vader Dochart na my toe gekom het?"

Verlosser: "Nee, my dogter. Hy sou nie gekom het nie."

Ek: "Wat is die rede dat hy al soveel jare na die gebedegroep kom?"

Verlosser: "Satan wil hom gebruik om te vernietig wat Ek in jou geïnspireer het tot verbetering van die Kerk."

Ek: "Wat moet ek nou doen?" Verlosser:

"Jy sal hom saam met My oorwin."

Ek: "Vader Buran het gesê dat die duiwels nie priesters besit nie." Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: byna almal van hulle hoor wat die duiwels vir hulle sê."

Ek het oor Maria Itten navraag gedoen, omdat Vader Wagner nie so gunstig oor haar gepraat het as wat die gelowiges van die gebedegroep vir my gesê het nie. Ek het weer gevra of haar pamflet eg was.

Verlosser: "Die nota van Maria Itten is eg en korrek. Satan is sterk. 'n Mens moet standvastig bly in wat Ek gesê het. My dogter, sy het dieselfde probleem as jy." Ek: "Watter soort probleem is dit?"

Verlosser: "Bly getrou aan My."

Ek: "Here, ek wil haar graag besoek, Maria Itten."

Verlosser: "Doen dit."

Ek het navraag gedoen oor die brief wat ek aan predikant Vogt geskryf het en of ek enige gevolge kon verwag.

Verlosser: "Jy sal 'n bietjie ongerief ervaar." Ek: "Hoe behoort ek my te gedra?"

Die Verlosser: "Jy hoef nie 'n antwoord te gee nie, want ek het jou reeds gesê dat jy nie een kan verwag nie. Bly nederig, my dogter."

Ek het voortgegaan om uiters vurig te bid. Daar was so 'n diep vrede en liefde in my dat mens voortdurend kon sê: 'Ek lief jou, my Here en God, met my hele hart en met my hele krag.'

Ek was nie myself nie; dit was die Here in my.

Toe het ek weer gehoor: "Gaan in vrede, my dogter."

Ek het gesê: "Dankie, my Here en God, vir hierdie genade wat net U kan gee."

Van 13:00 tot 15:00 was ek in die woud en het ek drie rozenkranse gebid.

Om 17:00 was ek by my nefie, Ratko. Hy het vir my gesê dat hy snags verstik is, en dat hy 'n hand gevoel het en skaars kon asemhaal. Toe hy 'Jesus' sê, het dit weggegaan. Hy is nog nie gedoop nie. Hy bid, maar nog nie genoeg nie.

Hy wil gedoop word, maar weet nog nie wanneer nie.

18:00 in Rot, in die kerk: Die Ewige Lig is nie weer aangesteek nie, maar hierdie keer het die sakristaan direk ingekom, dit aangesteek en nie so lank gewag soos gewoonlik nie.

20:30: Marion het aangekom en ons het in ons dagboeke geskryf.

15 April 1992 — Woensdag

Ek het 'n bejaarde vrou geröntgen wat, toe sy inkom, huiwerig was om die röntgenondersoek te ondergaan. Ek het die onreine gees bespeur, haar geseën en haar heilige water gegee.

Sy gemompel vir haarself. Toe het ek die Gegroet Maria gebid; sy het begin laster en so vinnig gepraat dat niemand haar kon verstaan nie: "Bebebebebe".

Toe my kollega dit sien, sê sy vir die pasiënt: "Dis nie baie mooi nie; jy behoort dit nie te doen nie."

Die pasiënt het vir haar gesê: "Ek gaan jou 'n goeie pak slae gee."

10:30 vm in die dokterskamer:

Ek het die Verlosser oor hierdie pasiënt gevra.

Verlosser: "Daar is verskeie onreine geeste. Hulle bly in haar. Dit is wat sy wou hê." Ek: "Watter is die onreine gees wat tydens die Weesgegroet bespot?"

Verlosser: "Hulle maak almal daarvoor bespot."

Ek: "Moet ek myself voorberei vir die teken wanneer dit kom?"

Verlosser: "Nee, my dogter, jy hoef jouself nie voor te berei nie. Een sal kom."

Ek: "Sal U my ook vertel wanneer hierdie teken hier is, want ek weet nie watter soort teken dit sal wees nie?"

Verlosser: "Ja, ek sal."

Ek: "Verlosser, moet ek iets doen, moet ek optree? En as ek iets moet doen, neem dan my vrees en twyfel en alles wat my kan verhinder om te glo wat U vir my sê en te doen wat U wil, want ek behoort heeltemal aan U."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: jy moet binnekort na die Pous gaan en vir hom sê wat jy geskryf het."

Ek: "Moet ek nie eers met 'n priester praat nie?" Verlosser:

"Jy mag so doen, maar jy moet na hom toe gaan." Verlosser:

"Skryf persoonlik aan hom om te sê dat jy kom."

Ek: "Wat moet ek doen as die priesters my verbied om na die Pous te gaan?" Verlosser:

"My dogter, doen wat Ek jou sê."

Ek: "My Here en my God, ek sal so doen. Here, laat u wil geskied."

Verlosser: "Die Pous sal gereed wees vir jou aankoms."

Ek: "Here, dit is bo my begrip, maar as U dit sê, is dit so, en ek glo dit sal so wees."

Verlosser: "Skryf: 'Jy sal by My wees.'" Ek:

"Here, ek het geen verdere vrae nie."

Verlosser: "Gaan in vrede, my dogter."

My: "Dankie, my liewe Jesus, my geestelike gids. Ek sal vas aan u hand vashou sodat ek nie my pad verloor nie. Here, beskerm my, lei my waarheen u wil, want ek is net u dienaar."

Ek het vandag nie die Heilige Mis bygewoon nie. Daar was geen hier in Rot nie, ook nie by Kapel St Roch nie, maar ek het met Vader Josef uit Zaire gepraat.

Marion het by die huis gewag dat ek in my dagboek skryf.

Gisteraand het ek ongeveer 45 minute gebid. Dit was ná 03:00; ek kon nie slaap nie. Ek was voor Paasfees deur angs geteister.

Om twaalfuur in die kapel by die werk, ná die Engelengebed, het ek die Verlosser gevra hoe ek met die Heilige Vader moes kommunikeer.

Die Verlosser het vir my gesê dat ek aan die Heilige Vader 'n brief per aangetekende pos moet stuur, nie 'n telegram nie."

16 April 1992 — Donderdag

10:10 vm in die dokters se vertrek:

Marion het my gevra om te navraag of wat ons tot dusver geskryf het, korrek was. Verlosser: "Skryf, my dogter, wat Marion tot dusver geskryf het, was goed."

Ek: "Verlosser, miskien het U iets om vir my te sê."

Heiland: "Skryf, my dogter, ek hou van hoe jy is." Ek: "Ek het jou my beweging gegee."

Verlosser: "Jy het jou beweging gegee; ek is daarmee tevrede."

Ek: "Wat het dit beteken: 'beweging'?"

Verlosser: "Om altyd my wil te vervul."

Ek: "Was dit ook jou wil gister dat ek met Vader Josef uit Zaire net meer as 'n halfuur gepraat het en oor kettery gepraat het?"

Verlosser: "Ja, dit was my wil, my dogter."

Ek: "Here, ek het hom ook vertel dat ek met soveel priesters moes praat. Hy het niks daaroor gesê nie."

Verlosser: "Maar hy het verstaan waarom."

Ek: "Die Vader het gesê dat dit onmoontlik is om almal te oortuig om op te hou om die Kommunie in die hand te ontvang en dit eerder op die tong te ontvang. Ek het gedink dat met God alle dinge moontlik is, en U, Verlosser, wat sê U daarvan?"

Verlosser: "Na die Laaste Oordeel sal almal die Nagmaal op die tong ontvang."

Ek: "Wat is die Laaste Oordeel?"

Verlosser: "Dit is die reiniging van siele." Ek:

"Ek verstaan nie veel daarvan nie."

Verlosser: "Dit is genoeg vir jou vandag. Gaan in vrede, my dogter."

Ek het die Verlosser belowe dat ek sou glo en alles neerskryf wat Hy vir my sê.

18:00 – 19:15 Heilige Mis en die Rozenkrans in Rot.

Tussen 03:00 en 04:00 het ek by die Aanbidding in die kerk teenwoordig gewees. Gewoonlik was my man in diens om die Aanbidding op daardie uur te lei, maar hy kon dit nie doen nie weens sy beseerde been. Ek het Ons Vrou uitgenooi om saam met my te bid.

En ek het gevoel dat ek nie alleen gebid het nie; ek het beter as gewoonlik gesing en baie duidelik en uit die hart gebid.

Maar dit is onmoontlik om vir enigiemand te verduidelik of te beskryf wat ek daar gevoel het; dit was net soos op 18 Mei 1984, toe Ons Vrou aan my verskyn het en saam met my gebid het – daardie soort gevoel.

Toe ek saam met Rosswita en haar ma huis toe gestap het, het Rosswita se ma vir my gesê dat ek die gebed pragtig gelei het en pragtig gesing het. Dit het my verras, want ek kan nie goed sing nie.

Ek het die hele nag gebid – eers tuis tot 03:00 en toe in die kerk, waar ek drie uur gebly het, tot ongeveer 06:00.

17 April 1992 — Goeie Vrydag

Ek het ongeveer drie en 'n half uur geslaap, toe moes ek opstaan. Om 14:30 het ek teruggekeer kerk toe.

Tydens die Heilige Nagmaal het Anton, 'n nagmaalassistent, in die middel van die kerk gestaan. Ek het verby hom geloop, maar ek het voor die Verlosser gebuig. Aangesien ons in rooi geklee was, die

Aangesien daar 'n nagmaalbank was, het ek ook daar die Verlosser wou ontvang, knielend, soos dit behoorlik is. Ek het uit die diepte van my hart gebid dat ek mag ontvang die Heilige Nagmaal van Vader Vogt.

Mevrou Vennebusch het die geleentheid gehad om na my toe te kom om my die Heilige Nagmaal te gee. Sy het wel probeer. Sy het 'n tree na my toe geneem, maar het onmiddellik 'n tree teruggegee, na my gekyk en weer 'n tree na my toe geneem, en toe weer teruggetree. Ons Here het dit nie toegelaat nie; dit was heeltemal duidelik dat mev. Vennebusch my die Heilige Nagmaal wou gee. Ek het gedink dit was op sigself 'n teken, omdat soveel mense gesien het wat gebeur het.

Toe het ek die Heilige Kommunie van Vader Vogt ontvang.

Terwyl ek diep met die Verlosser verenig was, sonder om Hom enigiets te vra, het die Verlosser gesê: "Dit is die grootste teken wat daar is."

Toe het ek na die kruis voor die altaar gekyk, wat ek voorheen in gees gekus het. In

Medjugorje word die kruis op Goeie Vrydag deur al die gelowiges gekus.

Hier buig slegs die parochiepriester en die altaardienaars voor die gekruisigde Jesus. Die gelowiges het in die kerkbanke gebly. Ek het my man gevra of hy 'n pen gehad het sodat ek kon neerskryf wat die Verlosser vir my gesê het. Hy het nie een gehad nie.

Ek het die Verlosser gevra om dit nog een keer te herhaal.

Verlosser: "Jy kan dit nou neerskryf, maar onthou dit vir ewig:

"Dit is die grootste teken wat daar is."

Ek het na die kruis van Jesus gekyk, wat voor die altaar gestaan het vir die verering van die Kruis. Toe het ek gehoor: 'Gaan in vrede.'

Ek het die Heilige Nagmaal aangebied vir die arme siele.

18 April 1992 – Heilige Saterdag

Vroeg in die oggend het ek vir meer as 'n uur gebid. Ek het myself met die Verlosser verenig en vurig gebid; ek het 'n rukkie gewag, maar ek het geen stem gehoor nie. Dit het by my opgekom dat ek dalk iets verkeerd gedoen het, of dat ek nie meer 'n stem sou ontvang nie.

Vandag het ek veral gebid vir die skynheiliges, vir die priesters, vir die nagmaalsbedienaars; ek het die eksorcisme verskeie kere opgesê, veral vir my vyande.

In die middag, van 4:30 nm tot 6:45 nm, het ek op my knieë in die kerk gebid vir ons parochiepriester en vir die nuwe een wat verwag word. Dit was moeilik om te bid omdat mnr. Blank op die orrel geoefen het. Ek het gewonder hoe die Verlosser moet voel wanneer Hy in die kerk oefen.

As hy geglo het dat die lewende God hier is, sou hy nie so hard orrel in die kerk speel nie.

20:00 Opstandingsdiens

Dit was alles baie verwarrend vir my, want in die Geloofsbelydenis het ons gebid 'wat op die derde dag uit die dood opgestaan het', tog was dit vandag eers die tweede dag. Iets het ontbreek; ek was nie so gelukkig soos wat ek in Medjugorje was nie. Daar is die Opstandingsviering vanaf middernag gehou. Daar het my hart tydens die Opstandingsviering gejubel. In die kerk het ek ook nie die Stem van die Verlosser gehoor nie.

Eintlik was daar te veel seremonie hier met die altaardienaars. Soms het ek 'n steekpyn in my hart gehad en het ek nie lekker gevoel nie.

Terug by die huis het ek myself huilend aangetref; ek het verward gevoel, asof ek nie saam met die Verlosser opgestaan het nie.

19 April 1992 – Paasnaweek

Ek het van 6:00 tot 8:10 vm. gebid. My Here en my God, ek voel nie goed ná hierdie

Opstandingsdiens nie. Oor die algemeen het dit vir my gelyk of iets nie heeltemal reg was nie. Ek het gister lank gebid – vir meer as vier uur – en tog het ek steeds my gewonde hart gevoel. Wat is die rede? Wat het ek versuim om te verstaan?

My Here, neem my vrees, my verwarring en my twyfel weg, en gee my asseblief die vrede wat net U kan gee. Verlig my met die lig van die Heilige Gees.

Here, spreek; u dienaar luister, want ek sal glo wat ook al U my inspireer om te skryf, maar Here, laat u wil geskied. Ek is niks, en uit niks het U 'n dienaar gemaak; en aangesien U, my Here en God, my geestelike gids is, open ek my hart vir U.

Vorm my soos U wil, en maak van my wat U wil.

U alleen is my Here en God, my liefdevolle Vader, my liewe Jesus en Verlosser.

Eers het ek gevra of ek dit reg gehoor het ná die Heilige Nagmaal op Goeie Vrydag, of ek dit reg verstaan het, terwyl ek na die kruisbeeld voor die altaar gekyk het, wat daar op die vloer vir aanbidding gelê het. Ek het dit dikwels in gees gekus.

Verlosser: "Ja, my dogter, jy het reg gehoor. Die grootste teken van alle tye is my kruisiging vir julle sondaars."

Toe het ek oor die viering van die Opstanding gevra, want ek was so hartseer dat ek selfs moes huil.

Verlosser: "My dogter, die Opstanding volg op die derde dag."

Ek: "Dit kan verwarrend en desoriëntierend wees as dit reeds op die tweede dag gevier word."

Verlosser: "Ja, dit is waar. Bly getrou aan My."

Ek het aanhou dink aan al die seremonies in die kerk.

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter. Satan wil oral seremonies hê om mense van die waarheid af te lei."

Ek: "Ek het opgemerk dat die altaardienaars diep kan buig, maar hulle kan dit nie doen wanneer hulle die Heilige Nagmaal ontvang nie."

Verlosser: "Hulle ken nie eerbied nie, en hulle het dit nie vir My nie."

Ek: "My Here en God, sal U vir my sê, ná die Opstanding, wat ek moet neerskryf en wat nou belangrik is?"

Verlosser: "Skryf, my dogter: mense moet dringend bekering beoefen."

Ek: "Jesus, lewende God, wat bedoel U met 'dringend'? Ek vind dit moeilik om te skryf. Here, U is die waarheid, en as U dit sê, moet dit waar wees. Wat beteken 'dringend'?"

Ek: "Here, maar net as U dink ek kan dit hanteer, vertel my. Here, laat u wil geskied."

Verlosser: "Baie rampe lê voor jou. Skryf, my dogter; daar moet in die tyd wat kom baie gebed wees."

Ek: "Ek is lief vir U, my Here en God; ek sal meer bid as wat ek tot dusver gedoen het." Ek het vurig gebed vir die bedoelings wat die Here van my verlang.

Ek: "Is dit wat ek geskryf het korrek?" Verlosser: "Dit is genoeg vir My, My dogter."

Verlosser: "Gaan in vrede, my liewe dogter." Ek: "Maar jy het my nog nooit voorheen 'liewe dogter' genoem nie."

Verlosser: "Jy mag dit so neerskryf."

Ek: "Here, is ek 'n geliefde dogter vir U?"

Verlosser: "Ja, jy is my lief."

Ek: "Dankie, my Here en my God. Dankie."

10:00 vm: Heilige Mis in rooi gewade. Ek het nie van die preek gehou nie. Na die Heilige Nagmaal het ek gelukkig gevoel en baie genade ontvang.

12:30 nm: Fridolin het aangekom; hy is 'n teologiestudent.

13:30: Ek het by Fridolin aangesluit vir die Rozenkrans en toewydings.

15:00–18:30: Ek het vir Fridolin hardop voorgelees wat die Verlosser vir my gesê het. Ons het mekaar in die geloof versterk.

20 April 1992 Paasmaandag

Omstreeks 03:00 het 'n stem van die Heilige Gees my wakker gemaak. Ek het kalm en rustig gevoel, in teenstelling met sommige nagte toe ek onrustig was en as gevolg daarvan wakker gemaak is.

Die woorde wat ek gehoor het, was duidelik en onderskeibaar, soos nog nooit tevore nie.

Ek het gehoor: "Bid baie, my dogter, want ná 'n rukkie sal die Woord oorwin." Toe was daar 'n oomblik van stilte, en toe het ek gehoor:

"Die Woord leef."

'n Bietjie meer as 'n halfuur later het dit weer gebeur. Jy kon dit oor en oor aanhoor; dit was so 'n aangename stem.

Ek het nie gedroom nie; ek was wakker. Ek het opgestaan, het voor die kruisbeeld gekniel en gesê: "Ja, Here, ek sal bid. Gee asseblief vir my die krag van die Heilige Gees, sodat ek kan bid."

So het ek omstreeks 3:30 vm. begin bid. Ek het toe gebede vir my vyande, die eksorsisme, die Wonde van Christus-rozenkrans, die Krans van Goddelike Barmhartigheid en baie ander gebede gebid; toe het ek geestelike komunie ontvang en dit vir die hele wêreld opgedra.

Nou verstaan ek die spreekwoord beter: 'My skape luister na my stem'. Ek het tot 4:30 vm gebid en toe gaan slaap.

Toe ek opstaan, het ek die radio aangeskakel; dit was 08:00 en ek het op die nuus gehoor dat die dorp Mostar gisteraand gebombardeer is.

Die dorp Mostar is naby Medjugorje, en dit is waar Biskop Žanić woon – die man wat Medjugorje ontken. Hy het gesê dat die kinders gelieg het.

Toe ek in 1985 op Witte Donderdag by hom was en hom van my ervarings en die verskyning van Ons Vrou vertel het, het hy trane in sy oë gehad.

Hy het vir my gesê: "Jy ken my situasie."

Ek het gesê: "Ja," en geweet hy was bang vir die Kommuniste – of, om dit duideliker te stel, bang vir Satan. Biskop Žanić het geloof gehad, maar hom het die moed ontbreek om dit te bely.

Maar waar is die ander biskoppe, van wie soveel in Medjugorje was?

Ek het reeds vir Klaus Ziegler die verslag van my gesprek met Biskop Žanić gegee sodat hy dit in sy boek kon insluit, wat hy onder die naam Peter Zimmermann gepubliseer het.

Hy het oor my geskryf, maar het nie die weergawe van die gesprek met die biskop gepubliseer nie, wat ek betreur.

Jesus het vir baie gesterf, maar Biskop Žanić was nie bereid om sy lewe vir Jesus af te lê nie. 'n Mens se vrye wil lei hulle na die Paradys, die Vagevuur of die Hel.

Ek sê dat wanneer God sy mense deur Maria roep, Hy hulle almal wil red en nie aan die duiwel oorlewer nie. Ongelukkig hoor die wêreldse priesters nie meer die Here se stem nie. Hulle is blind en doof. Vandag leer die Kerk dat 'n mens nie in private openbarings hoef te glo nie.

Miskien sal hulle glo wanneer dit te laat is.

Ek het dadelik ná die nuus aangehou bid. Omstreeks 8:45 het ek my gefokus en geestelik gekommunikeer. Ek het die Verlosser gevra of dit Hy was wat my daardie nag geroep het om te bid.

Verlosser: "Ja, dit het lank geneem."

Ek: "Here, vergewe my dat ek nie dadelik opgestaan het om te bid nie.

Ek betreur dit diep. Here, ek kan nie eers vir die priester sê dat baie rampe kom nie.

Wat moet ek doen totdat die nuwe priester arriveer?"

Verlosser: "Bid, my dogter, bid baie."

My: "Maar dit is hartseer dat hulle nie in die private openbarings glo nie." Verlosser:

"Hulle sal daarvoor moet antwoord gee."

Verlosser: "Gaan in vrede, my liewe dogter." Ek: "Dankie, my liewe Verlosser."

10:00 vm Heilige Mis in Rot.

12:30 nm – Na middagete het ek kortliks op die balkon gebid. Die Verlosser het die woorde nogmaals herhaal: "Die Woord sal oorwin; die Woord leef."

Ek het geen papier op die balkon gehad nie. Toe ek later gaan kyk, het ek besef dat dit presies dieselfde woorde was wat Hy gisteraand tot my gespreek het. Dit het by my opgekom, toe ek weer lees wat gisteraand gebeur het, dat ek dieselfde ervaar het as die dissipels op die pad na Emmaus. Ek het die Verlosser eers later in gees herken. (Vandag het die evangelielesing oor die dissipels op die pad na Emmaus gegaan.)

21 April 1992 – Dinsdag

10:10 vm in die dokters se vertrek:

Na gebed, terwyl ek in gemeenskap met die Verlosser was, het Hy gesê: "Skryf, my dogter, die Russiese oorlog kom nader."

Ek: "Hoe moet ek dit verstaan? Is dit net Rusland wat geraak word?"

Verlosser: "Almal sal geraak word."

Ek: "Sal dit soortgelyk wees aan wat met die Serwiërs en Kroate gebeur het?" Verlosser: "Hierdie oorlog kan nie met daardie een vergelyk word nie."

Ek: "Hoe moet ek dan 'n kapel bou as iets soos dit kom?" Verlosser: "Bou die kapel so gou moontlik."

Ek: "Ek het nie 'n priester aan wie ek dit alles oor U kan vertel nie."

Verlosser: "My dogter, die priester sal binnekort kom."

Ek: "Sal hy in my dorp bly?" Verlosser: "Ja, hy sal in jou dorp bly." Ek: "Sal ons twee priesters hê?"

Verlosser: "Nee, Vader Vogt sal na 'n ander dorp gaan. Verlosser: "Wees geduldig, my dogter; alles sal op die regte tyd gebeur." Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Verlosser: "Bid baie, my dogter. Ek is lief vir jou, my liewe dogter." Ek: "Ek kan dit nie so neerskryf nie."

Verlosser: "Skryf dit neer net soos dit is."

Ek: "My dierbaarste Verlosser, ek voel u woorde in my hart soos vuur. Dit is nie net wat 'n mens hoor nie, maar dit doen my goed wanneer U sulke dinge sê, en dit het 'n onmiddellike uitwerking. Dit bevestig vir my wat U reeds vir my gesê het: 'DIE WOORD LEVE', en dit is waar.

Ek kan U nie genoeg bedank met my eie woorde nie. My Here en my God, ek het U bo alles lief."

Verlosser: "Gaan in vrede, my liewe dogter." In die aand, die Rozenkrans en Heilige Mis in rooi.

22 April 1992 — Woensdag

Ek het soos gewoonlik gebid, maar geen stem gehoor nie, nie eens in die kapel nie, en ook nie in die aand ná die Heilige Kommunie nie. Tydens my eenheid met die Verlosser het ek egter sy teenwoordigheid gevoel. Die Verlosser het my nie verlaat nie; hy het by my gerus.

In die aand het Marion kom kuier en ons het in ons dagboeke geskryf.

By die werk vandag het ek pasiënte gehad wat ek moeilik oortuig kon van die geloof; byvoorbeeld het ek 'n heer gevra of hy sy Paasbelydenis gedoen het. Hy het gesê hy het geen sondes nie. Toe het ek hom gevra hoe lank dit was sedert hy laas kerk toe was.

Hy het geantwoord: "Ja. Dit is waar."

Die volgende pasiënt het gekla dat hy al 10 jaar siek was. Ek het die demoon in hom bespeur en hom met heilige water besprinkel. Hy het saamgetrek, 'n tree agteruit geneem en gesê: 'Hou weg met daardie chemikalieë.' Sy afkeer van die heilige water was duidelik tasbaar.

Verskeie Roma het onlangs vir X-strale gekom. Hulle is almal deel van dieselfde sekte – diegene wat by my vir X-strale was. As ek na alles luister wat hulle te sê het, kan ek net tot die slotsom kom dat hulle in volledige kettery verval het.

Almal van hulle – ongeveer ses of sewe mense – het op my afgestorm, en hulle stemme het al hoe harder geword. Ek het heilige water geneem en dit oor hulle almal gesprinkel.

Toe het ek hulle almal met die Kruisteken geseën. Skielik was hulle almal weg.

In die aand die Rozenkrans en Heilige Mis in rooi gewade.

23 April 1992 — Donderdag

10:10 vm in die dokters se vertrek:

Na die gebed het ek verskeie skerp steke in my regterhand gevoel, op die plek waar Jesus die stigmatas dra. Die pyn was intens, asof iemand my gesteek het, maar daar was niks te sien nie.

Ek het toe die Verlosser daarvoor gevra.

Verlosser: "Ja, dit is die onreine gees. As hulle kon, sou hulle jou lankal al gekruisig het. Hulle hou nie daarvan wat jy bid nie."

Ek: "Die ander bid ook."

Verlosser: "Jy ruk baie siele van hulle af." Ek:

"Almal het 'n wagengel."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter. Jy het meer as een bewakingsengel."

Ek: "Wanneer ek die steke in my hand voel, is die beskermengele dan nie daar nie?"

Verlosser: "Ja, hulle is, maar Ek laat dit toe. Hoe anders sou jy glo dat die onreine geeste om jou is?"

Ek: "Dit sou verskriklik wees as ek ophou bid." Verlosser: "Gaan voort soos jy gedoen het, my dogter."

Ek: "Wat sal U my vir eers adviseer om te doen?" Verlosser:

"Vas."

Ek: "Ja. My Here, ek sal so doen."

Ek: "My Here, is dit net vir my, of kan ek dit ook in die gebedegroep sê?" Verlosser: "Dit geld vir almal."

Verlosser: "Gaan in vrede, my liewe dogter."

In die aand het ek die Rozenkrans in die kerk in Rot gebid. Aangesien daar geen Heilige Mis in Rot was nie, het ek na Mingolsheim gery na die St Roch-kapel en daar die Heilige Mis bygewoon.

24 April 1992 — Vrydag — Die Verlosser praat al 'n jaar met my.

10:10 vm in die dokters se kamer:

Ek het gebid.

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter. Hierdie jaar en al die jare wat kom, behoort aan My."

Ek: "Ja, Here, want ek is niks."

Verlosser: "Ja, jy is heeltemal reg. My dogter, ek is tot dusver tevrede met jou werk." Ek: "Ek voel asof ek geen vordering gemaak het nie."

Verlosser: "Het jy regtig geen vordering gemaak nie?"

Ek: "Ek spandeer byna elke uur in gebed; mens besef nie regtig hoeveel mens gedoen het nie. Hierdie jaar saam met U het vinniger verbygegaan as enige jaar tevore.

Wat gaan volgende met my gebeur? Sal U voortgaan om my geestelike gids te wees?" Verlosser: "Ja, my dogter, Ek sal voortgaan om jou geestelike gids te wees."

Ek: "Ek is hartseer omdat almal wat uitverkies is 'n priester het aan wie hulle enigiets kan sê, en ek het nie een nie."

Verlosser: "Dit moet so wees, my dogter, maar nie vir veel langer nie."

Ek het die Verlosser gevra oor die oorlog wat naderkom.

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: die oorlog uit Rusland sal 'n groot oorlog wees. Niemand kan hierdie oorlog stop nie."

Ek: "Here, maar U kan dit stop."

Verlosser: "My dogter, die sonde is te groot."

Ek: "Kan U vir my iets vertel, want vandag is dit 'n jaar gelede dat ek U stem vir die eerste keer gehoor het?" Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: bid sonder ophou."

Ek: "Ja, my Here, ek sal so doen. Ek sal doen wat ek kan, saam met U." Verlosser: "Ek is baie lief vir jou, my dogter. Gaan in vrede." In die aand, die Rozenkrans en Heilige Mis in rooi.

25 April 1992 — Saterdag

In die oggend het ek die Heilige Mis in Waghäusel bygewoon. Na die Heilige Kommunie het ek voor die tabernakel gekniel. Ek het die Verlosser gevra of ons 'n brief aan die Heilige Vader moes skryf, of daar nog tyd was.

Verlosser: "Die regte tyd het gekom."

Ek: "Hoe is dit so, Verlosser, want ander sê U sou nie in teologiese terme met my praat nie. U praat presies soos ek, in my eie styl."

Heiland: "As Ek op 'n manier sou praat wat almal anders tevrede stel, sou jy My nie verstaan nie." Daarna het ek na Marion gegaan en ons het 'n brief aan die Heilige Vader geskryf.

Van 16:30 tot 18:30 het ek op my knieë in die kerk in Rot gebid.

26 April 1992 – Sondag

Om 06:00 het ek opgestaan en veral gebid vir dié wat vandag die Heilige Nagmaal onwaardig wil ontvang, en veral vir Vader Vogt.

Na my eenheid met die Verlosser het ek gevra of ons enige verdere veranderinge aan die brief wat ons aan die Pous geskryf het, moes aanbring.

Verlosser: "My dogter, die brief is in orde. Stuur dit af."

Ek: "My Here en my God, my hart was gister baie swaar toe ek hoor wat Jyng, wat pas haar Eerste Kommunie ontvang het, vir my gesê het: hulle mag nie voor die Verlosser of voor die Tabernakel buig wanneer ons voor die altaar sing of bid nie, omdat Vader Vogt hulle dit verbied het. Sy het dit vir my gesê in die teenwoordigheid van haar stiefpa en my man toe ek haar gevra het. Verlosser: "Skryf, my dogter, hierdie priester leef nie in God se genade nie."

Eers wou ek nie glo wat die Verlosser vir my gesê het nie, maar toe het Hy dit vir die derde keer.

Ek: "En wat van die Konsekrasie saam met hom?"

Verlosser: "Hy het die gesag vir die Konsekrasie. Ek kan dit nie van hom afneem nie."

Ek: "My Here, dit is verskriklik. Ek sal dit nie veel langer kan dra nie. My Here, niemand sal my glo nie."

Verlosser: "Daar is groot blindheid."

Ek: "Here, U weet hoe ek vir Vader Vogt bid. Wat op aarde moet ek doen?" Verlosser:

"Laat hierdie priester aan My oor."

O, hoe moeilik was dit vir my. Ek kon skaars myself oortuig om dit te skryf; dit het my soos 'n hou getref. Ek: "Ja, my Here en God, nou verstaan ek hoekom ek na die Heilige Vader moet gaan.

My Here, is die priesters in gevaar?"

Verlosser: "Ja, my dogter. Byna almal van hulle is in gevaar. Hulle vervul nie my wil nie." Ek:

"Wil hulle nie, of is hulle nie in staat om u wil te vervul nie?"

Verlosser: "Skryf, my dogter, hulle is gelykgesind wanneer hulle voor My staan. Hulle moet berou hê."

Ek: "Maar hulle het tog sekerlik geloof?"

Verlosser: "Hulle bid min vir daardie geloof."

My: "Ek het gedink geloof is 'n geskenk van God?"

Verlosser: "Ja, maar Ek kan dit gee aan wie Ek wil."

Verlosser: "My liewe dogter, gaan in vrede."

Ek: "My Here en my God, ek dank U vir U onderrig, U goedheid, U geduld met my en U sagmoedigheid.

Ek is U ook lief vir die priesters. Hê barmhartigheid met hulle. Ek sal vir hulle bid."

Eintlik bid ek al vir hulle vir 'n paar jaar in my gebedegroep.

10:00 Heilige Mis in rooi gewade.

Ek kon dit skaars verduur en moes heilige water voor my sprinkel. Ek het gevoel asof die hel op my losgelaat is. Sonder ophou het ek vir die gelowiges en die priester gebid en Heilige Kommunie vir Vader Vogt opgedra.

Ek het nie van die seremonie gehou nie. Dit was nie reg dat Vader Vogt Mej. Vennebusch toegelaat het om te preek nie. Die feit dat Vader Vogt konsekwent die Eerste Heilige Kommunie aan die Eerste Kommunikante-gegee en dit in hul hande geplaas het, is iets waarvoor hy eendag regtig verantwoording moet gee.

Vir middagete is ek deur Jyng, die 'Wit Sondag'-kind, na die Schützenhaus uitgenooi.

Kort ná middagete het 'n non uit Karlsruhe my huis toe gery en ons het saam gebid.

Daarna het Marion kom kuier en ons het in ons dagboeke geskryf.

Daarna het my broer Vladimir en my nefie Ratko weer by my kom kuier.

Hedwig van Rot het my ook kom sien. Daarna het ek my dagboekinskrywings getranskribeer.

27 April 1992 – Maandag

Op pad werk toe in die motor het ek in 'n verkeersopstopping beland. Dit het beteken dat ek meer as gewoonlik kon bid. By die werk:

Ek het onmiddellik 'n kers aangesteek vir die siele in die vagevuur en hulle met heiligwater besprinkel. Terwyl ek gewag het dat die pasiënte arriveer, het my kollega Veronika en ek saam die Vreugdevolle Geheimenisse van die Rozenkrans gebid, asook gebede tot die Heilige Gees.

Daarna het ek 'n paar pasiënte röntgenstrale geneem en na die tandartskliniek gegaan om 'n tand te laat vul. Ek het ongeveer twee uur in die tandartsstoel deurgebring. Die tandarts het my gevra of ek 'n verdoving wou hê. Ek het nee gesê en die pyn aangebied vir die bekering van sondaars en die saligheid van siele. Toe het ek, deur die hele ondersoek heen, sonder ophou gebid vir die Heilige Vader, vir die vyande van die Heilige Vader, vir die biskoppe en priesters, en toe vir die dokters, verpleegsters en ander siele. Die behandeling het ongeveer twee uur geduur. Die tandarts het hevig gesweet. Aan die einde het ek vir hom opgemerk dat hy nie na die belydenis gegaan het nie. Hy het sy sweet egter toegeskryf aan die lamp, wat so warm en helder was.

Nogmaals het ek X-strale van 'n paar pasiënte geneem.

12:00 middag in die kliniekkapel:

Eerstens het ek die Engelaas gebid en toe voortgegaan met 'n baie vurige gebed. Ek het vir die Verlosser gesê dat ek Hom niks sou vra nie, want ek is niks, en dat as Hy iets aan my wou sê, Hy dit maar moes doen.

Toe ek diep in gebed verzonken was, het ek 'n geestelike boodskap ontvang.

Die Verlosser het vir my gesê: "Skryf, my dogter, jy moet met Vader Vogt praat." Ek: "Voordat ek die brief aan die Pous stuur, of nadat ek die brief gestuur het?" Verlosser: "Nadat jy die brief aan die Pous gestuur het."

Ek het gesê: "Ja, Here, wat wil U hê ek moet vir hom sê?"

Verlosser: "Skryf, my dogter: 'Sal hy van gedagte verander of nie?'" Ek: "O, my Here, ek verstaan dit nou glad nie."

Ek: "Groot God, magtige God, onsterflike God, hoe moet ek dit vir hom sê, en wanneer?" Verlosser: "Gaan vandag na hom toe."

Ek: "Here, maar ek weet nie wat hy besluit het nie."

Verlosser: "Hy weet."

Ek: "Wat sal ek bereik deur na hom te gaan?" Verlosser:

"Sy saligheid."

Ek: "My Here en God, maar dit is die moeilikste ding wat ek tot dusver moes doen."

Verlosser: "Doen dit, my dogter, dit is belangrik."

Ek: "Here, ek kan nie meer skryf nie; ek kry 'n hartaanval as ek na hom toe gaan."

Verlosser: "Is jy bang?"

Ek: "Ek is nie bang nie, maar na al hierdie dinge glo ek nou dat hy nie sal verander nie. Maar as U hom daardie groot genade weer verleen, kan alles weer regkom."

Verlosser: "Ja, my dogter, dit is so." Ek:

"Moet ek iets anders skryf?"

Verlosser: "Skryf, my dogter, dat Ek hom nog baie liefhet." Ek: "My Here, moet Ek hom ook gister se inskrywing voorlees?" Verlosser:

"Van vandag."

Ek: "Ja, Here en God, ek sal so doen. Here, laat u wil geskied."

Toe het ek die Verlosser gevra of Hy saam met my sou gaan om die priester te sien, of ek alleen sou wees."

Verlosser: "Ek sal altyd by jou wees, waar jy ook al gaan."

Ek het die Verlosser bedank en die kapel verlaat om na my werkplek te gaan om met my werk voort te gaan. Ek was ongeveer 40 minute in die kapel. Gemiddeld bly ek net ongeveer 15 minute in die kapel.

Na werk het ek die brief by die poskantoor per aangetekende pos aan die Heilige Vader gestuur. Dit was omstreeks 16:15. Op pad huis toe het ek die Rozenkrans vir Vader Vogt gebid. Omstreeks 16:45 het ek kortliks in die kerk gebid, en teen 16:50 was ek by Vader Vogt. Die priester het na my geluister.

Hy was vriendelik en het gesê: "Ons sal net moet sien hoe dinge van hier af verloop."

Ek het hom 'n afskrif van die brief wat ek aan die Heilige Vader gestuur het, gegee om te lees.

Terwyl hy die brief gelees het, het ek innerlik die Verlosser gevra wat ek nou moes sê, en ek het gehoor: "Wees nou stil."

Dit was 'n kort gesprek, korter as ooit tevore. Ek het Vader Vogt om sy seën gevra. Hy het my geseën en ek het vertrek.

Daardie aand was daar geen Heilige

Mis in rooi nie. 20:00-gebedsgroep:

Ons het die Verlosser aanbid. Soos altyd het ek reg voor die Verlosser gekniel.

Ons het drie litanies gebid: die Magnificat, die Liturgie van die Heilige Drie-eenheid, die Liturgie van die Onbevleete Hart van Maria en die Liturgie van alle Heiliges. Ek het 'n sterk gevoel van warmte en vreugde van die Verlosser af gekom. Ons het twee en 'n half uur gebid.

Baie het weer na belydenis gegaan; aan die einde het ek dit ook gedoen. Almal het gelukkig vertrek. Die Verlosser het ons baie genade geskenk.

28 April 1992 – Dinsdag

9.45–10.45 vm in die dokters se kamer:

Vandag het ek nie so baie gebid soos gewoonlik nie. Ek was bekommerd oor Vader Vogt en het gewonder hoe dinge sou verloop.

Verlosser: "Skryf, my dogter. Die vikaris sal daaroor nadink." Ek: "Sal ek nou met ander mense van die kerkowerhede praat?" Verlosser: "Jy sal met verskeie mense praat."

Ek: "Sal predikant Vogt my in kontak bring met iemand in Freiburg?"

Verlosser: "Ja, Aartsbiskop Oskar is reeds deur My ingelig oor jou stem." Ek: "Ja, het hy tot dusver nie belangstelling getoon om met My te praat nie?"

Verlosser: "Dit kom nog. Hy sal nog met jou praat."

Verlosser: "Selfs al bespot, ontken en verag ander jou, moet jy alles aanvaar. Met my sal jy tot die einde volhard."

Ek het ook oor Franziska, die nagmaalassistent, navraag gedoen. Die Verlosser: "Sy sal met jou praat."

Ek: "Moet ek haar iets vertel oor die uitdeling van die Nagmaal?"

Verlosser: "Vertel haar wat Ek jou vertel het."

Gisteraand ná die gebedegroep, nadat ek vir hulle 'n bietjie van my gesprekke met die Verlosser vertel het, het twee vroue vir my gesê dat hulle nie die Verlosser sou vra of Hy by hulle is as hulle na die priester moes gaan nie, want dit gaan sonder om te sê dat die Verlosser by hulle is.

Verlosser: "Pasop. Moenie op sulke opmerkings reageer nie; Ek weet die beste wat hulle sou gedoen het."

Ek: "Vertel my, Verlosser, as U iets vir my wil sê."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter. Kan jy jou nou voorstel wat Ek vir jou sê?" Ek:

"Nee, Here. Ek is nuuskierig."

Verlosser: "Jy sal 'n brief van die Heilige Vader ontvang. Jy mag na hom toe gaan."

Eers wou ek dit nie glo nie; toe het ek gedink ek het dalk iets verkeerd neergeskryf en het die Verlosser gevra om dit vir my te herhaal.

Ek het gesê: "Herhaal dit asseblief weer vir my, liewe Jesus, my geestelike gids."

Ek het dit toe 'n tweede keer gehoor.

Verlosser: "Jy sal 'n brief ontvang en jy mag na die Heilige Vader gaan."

Ek: "My Here en God, wanneer moet ek daarheen gaan? Ek laat dit in U hande oor, want U weet hoe dinge hier met my werk staan. En as ek nou moet gaan, sal ek vlieg per vliegtuig."

Ek: "My Here en God, ek sien reeds daarna uit om met die Heilige Vader te kan praat. Groot God, U weet alles, U sien alles, U doen alles na U wil, en alles is reg soos U dit doen. My groot liefde. Mens mag nie van U vervreem nie.

Ek glo dit sou die grootste kwaad van almal kon wees, as iemand sou dink hulle kan sonder U klaarkom en leef.

Ek dank U met my hele hart vir U liefde en sagtheid, my Here en my God." Verlosser: "Gaan in vrede, my liewe dogter."

My siel was vol liefde en vrede, en ek was so gelukkig. Ek het vir meer as 30 minute met die Verlosser gepraat.

12:00 nm in die kapel by die kliniek. Daarna het ek buite 'n kort stappie gemaak en 'n klein bos blomme vir Ons Vrou gepluk.

Van 15:00 tot 15:45 het ek in my dagboek geskryf. Eerstens het ek daardeur geblaai en gelees wat die Verlosser my in die vorige dae vertel het.

Ek het die Heilige Mis in Rot bygewoon en die Heilige Kommunie vir my Heilige Vader en vir Marion aangebied.

Na die kerk het Marion kom kuier en ons het in ons dagboeke geskryf.

29 April 1992 – Woensdag

Vanoggend het ek weer meer gebid.

Om 10:00 in die dokters se vertrek het ek myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Skryf, my dogter, jy moet na dekaan Enz gaan." Ek: "My Here en my God, my Jesus, my geestelike direkteur. Waarom?" Verlosser: "Jy moet hom die belangrikste ding vertel wat Ek in jou geïnspireer het." Ek: "Wat is dit, die belangrikste ding?"

Verlosser: "Vertel hom van die oorlog, want die Kerk moet hom dringend hervorm." Ek: "En wat sou daardie hervorming wees?"

Verlosser: "Skryf dit neer, my dierbaarste dogter. Handkommunikasie moet dringend afgeskaf word. En Heilige Nagmaal mag slegs bedien word deur die gewyde hande van die priester

Ek: "Moet ek vir hom sê dat ek 'n brief aan die Heiligste Vader geskryf het?" Verlosser: "Jy mag dit aan hom wys."

Ek het ook gevra hoe die Verlosser wou hê dat die gelowiges die Heilige Nagmaal moes ontvang – staan of kniel.

Verlosser: "My dogter, onthou dit vir ewig. Ek is die Here en God; almal moet die diepste eerbied voor My betoon."

Ek: "Here, maar die diepste eer is om voor U neer te buig, om te kniel, en om U met 'n rein hart te ontvang."

Verlosser: "Ja, my dogter, jy weet dit."

Ek: "Here, moet ek reguit na die dekaan gaan, of moet ek Vader Vogt inlig sodat hy 'n afspraak vir my kan reël, aangesien hy my plaaslike priester is?" Verlosser: "Gaan na Vader Vogt en sê vir hom om 'n afspraak met die Dekaan, mnr. Enz."

Ek: "En wat as Vader Vogt vir my sê om dit self uit te sorteer?" Verlosser: "Doen dit dan op sy verantwoordelikheid."

Ek: "Wanneer moet ek dit doen?"

Verlosser: "My dogter, doen dit so gou moontlik." Ek: "My Here, U is vandag 'n bietjie streng."

Verlosser: "My dogter, die beker loop al lank oor."

Ek: "Liewe Verlosser, ek verstaan nie heeltemal nie. Vergeef my, maar wat beteken 'die koppie loop oor'?"

Verlosser: "My dogter, die sonde is so swaar dat ek dit nie meer kan dra nie."

Ek: "My Here en my God, ontferm U oor ons, red ons; ons is immers U kinders. Jesus, Seun van die lewende God, is daar nog iets anders wat ek moet neerskryf?"

Verlosser: "My liewe dogter, dit is genoeg. Gaan in vrede."

Ek: "My Here en my God, ek sal so doen. Here, u wil geskied. Ek dank U met my hele hart vir U woorde."

Ek was vir ongeveer 30 minute met die Verlosser verenig.

12:00 nm in die kapel: Ek het vurig gebid, toe is ek met die Verlosser verenig. Ek: "My Here en my God, ek het 'n paar woorde neergeskryf; wat sou U in my plek skryf?"

Verlosser: "Neem kennis, my dogter, dit is 'n boodskap vir die priesters."

Ek het gevra of ek nou Vader Gebhard Heyder moet gaan sien, of selfs hierdie week.

Die Verlosser: "Volgende naweek."

Ek het toe verder gevra of ek na Vader Vogt moet gaan, of ek hom moet bel, aangesien ek dan na die

die Eerw. Dekaan.

Verlosser: "Bel hom." (Vader Vogt) Ek: "Het ek dit korrek geskryf?"

Die Verlosser: "Skryf, my dogter, jy het dit korrek geskryf."

Ek: "Here, as hulle vra hoe ek U hoor, kan ek dit nie regtig behoorlik verduidelik nie." Die

Verlosser: "Sê vir hulle jy hoor My in die dieptes van jou hart, en dit is waar Ek met jou is."

Ek: "Maar ek werk by die oorkliniek en hanteer baie die oorkanaal, en ek hoor jou nie deur my ore nie."

Verlosser: "Dit is bonatuurlik."

Ek: "Maar hulle sal sê dat die bonatuurlike ook van die duiwel kan kom." Verlosser: "Hulle moet bid vir die onderskeiding van geeste. Dan sal hulle herken of die bonatuurlike van 'n goeie of 'n bose gees kom."

Omstreeks 13:15 het ek vir predikant Vogt gebel. Ek het vir hom gesê dat die Verlosser vir my gesê het om na dekaan Enz te gaan, en dat hy 'n afspraak met die dekaan moes reël. Hy was verbaas en het my gevra om dit te herhaal.

Ek het dit 'n tweede keer herhaal.

Vader Vogt het gesê ek moet die afspraak self reël. Ek het hom bedank. Vader Vogt was 'n bietjie onvriendelik.

14:00 in die kapel by die werk:

Ek het bitter gehuil, toe het ek kort gebid en myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Gaan persoonlik na hom (die Eerw. Dekaan Enz) toe ná werk, ná werk. Moenie hom vooraf bel nie."

Ek: "Sal hy tuis wees wanneer ek hom gaan sien?"

Verlosser: "Ja."

Ek: "Ek weet nie eens waar hy woon nie. En wat as hy nie na my wil luister nie?"

Verlosser: "Hy sal na jou luister."

Ek: "My Here en my God, ek plaas al my vertrouwe in u hande.

Here, u wil geskied. Ek dank U; ek sal doen soos U my beveel het." Ek was ongeveer 15 minute in die kapel by die kliniek.

Ek het genade ontvang; my siel is onmiddellik weer genees, en ek was gelukkig en kon weer werk toe terugkeer.

Op pad na Wiesloch om die Eerw. Dekaan Enz te sien, het ek 'n rozenkrans en ander gebede vir die Eerw. Erz gebid. Kort ná 17:00 was ek reeds in Wiesloch by die St. Laurentiuskerk. Ek het daar kort gebed en vir die Verlosser gesê: "Nou is ek hier en ek weet nie eers waar die Eerw. Dekaan Enz woon nie."

Ek het die Verlosser gevra om my krag en vrede te gee, en om my te inspireer met alles wat ek moes sê toe ek Deken Enz ontmoet. En ek glo dat die Verlosser by my was. Ek het die kerk verlaat en 'n bejaarde vrou gevra waar Deken Enz woon. Sy het vir my gesê, en in die oogwink het ek voor die pastorie gestaan.

'n Pragtige vrou het die deur vir my oopgemaak, en ek het vir haar gesê dat ek met die Dekaan moes praat omdat die Verlosser my daarheen gestuur het.

Sy het dadelik gesê dat die dekaan nie daar was nie.

Ek het gevra of sy seker was, want die Verlosser het my gestuur.

Sy het geantwoord dat hy by die dekaanery op Adenau Platz was, besig met die kinders wat hul Eerste Kommunie ontvang.

Ek het gevra wanneer hy sou terug wees. Sy het voorgestel dat ek omstreeks 19:00 weer probeer, en ek het vir haar gesê ek sal hom gaan soek.

Eerstens het ek na die dekenery op Adenau Platz gegaan. Daar het 'n man vir my gesê dat die dekaan, mnr. Enz, al 'n geruime tyd weg was. Toe het ek teruggegaan na die kerk en vir die Verlosser gesê: "Liewe Verlosser, U het vir my gesê dat wanneer ek die dekaan gaan sien, hy tuis sal wees."

Verlosser: "Hy is tuis."

Ek: "Daardie vrou het dus gelieg."

Verlosser: "Gaan in die huis in."

Toe het ek die kerk verlaat en na die deur van die pastorie gegaan. Ek wou nie inkom nie en het begin bid, want diep van binne het ek ook gevoel dat

Deken Enz was in die huis. Ek het die rozenkrans in my hande gehou en het verskeie kere die Gegroet Maria in Latyn gebid, die Gebed tot die Aartsengel Michaël, en die Sanctus in Latyn verskeie kere. Toe het 'n jong man gekom en binne ingegaan. Hy het gesien dat ek die rozenkrans bid. Toe het 'n bejaarde vrou aangekom, die moeder van die koster van die pastorie. Daarna het 'n handelaar opgedaag, wat ek reeds in die dekenery en in die kerk gesien het. Die vierde man wat aangekom het, het reg voor my gestaan en het hard geskreu en gebulder: 'Kan niemand my help nie?' Sy stem het desperaat geklink.

Ek het onmiddellik die duiwel in my bespeur en hom geen antwoord gegee nie. Maar ek het voortgegaan om vroom te bid en het een Gegroet Maria ná die ander in 'n sagte stem opgesê. Maar HY kon my gebed hoor. Hy het kwaad geword en verskeie kere op die deurklokkie gelui; hy het onrustig geraak en my gedreig en gesê ek moet ophou bid.

Hy het die Rozenkrans bespot, sy hand teen my opgetel en gesê hy sou my slaan. Ek het nie van my plek beweeg nie en voortgegaan om te bid.

Toe het hy weer aan die deurklokkie gelui, en die huishoudster se stem het deur die interkom gekom en gesê dat niemand tuis is nie. Die man het toe in 'n vlaag van woede en furie vertrek. Ek het aangehou bid, en 'n rukkie later het ek die Geseënde Maagd Maria en die engele aangeroep en om hul hulp gevra. Ek het gesmeek: "Geseënde Maagd Maria, spreid u mantel oor hierdie huis."

Skielik het die deur oopgegaan en die vrou het vir my gesê ek kan inkom; die parochiepriester het intussen aangekom. Sy het onseker gelyk, en ek het aangevoel dat sy nie eerlik was nie.

Ek het vir haar gesê: "Waar ek ook al is, is die duiwel nooit ver agter nie."

Ek het nog steeds die rozenkrans in my hand gehou toe ek die dekaan gaan sien het en vir hom gesê het dat ek buite die deur gebid het omdat die Verlosser vir my gesê het dat die priester in die huis was en daarom nie die klok wou lui nie. Hy het my met verbasing aangekyk.

Ek het vir hom gesê wat die Verlosser vir my gesê het, dat die dekaan dit moes weet.

Ons het ongeveer 25 minute gepraat, en ek het vir hom die laaste drie bladsye van die dagboek voorgelees en hom ook die brief gegee wat ek aan die Eerwaarde Vader gestuur het om te lees.

Hy het vir my gesê hy sal met predikant Vogt praat.

Ek het sy seën gevra en voor hom op die vloer gekniel. Hy het vir my 'n baie pragtige seën gegee en ek het vertrek.

In die parkeerterrein waar my motor geparkeer was, het ek die parochiehuishoudster ontmoet en vir haar gesê sy moet na die belydenis gaan. Sy het geantwoord dat dit 'n wit leuen was. Ek het vir haar gesê dat God dit gesien het. Toe het sy gelag en verder geloop.

Teen 18:25 was ek reeds in die kerk in Rot. Ek het Heilige Nagmaal aangebied vir dekaan Enz en vir vader Vogt.

Na die Heilige Nagmaal, toe ek myself met die Verlosser verenig het, het ek Hom gevra of alles korrek gedoen is met betrekking tot die dekaan.

Verlosser: "Dit was reg."

Verlosser: "Ek dank jou... Na 'n rukkie het die Verlosser voortgegaan:

Verlosser: "Ek is lief vir jou, my liewe dogter, gaan in vrede."

Na die kerk het ek 'n gesprek gehad met 'n non (Steinhauser). Ek het haar gewaarsku teen ketterleer en meer as 20 minute met haar gepraat. By die huis het ek vir myself iets te eet gemaak en voor lank het ek weer 'n besoeker gehad. Ek het weer oor God gepraat, aangesien die besoeker nie geweet het of hy gedoop was nie.

Die duiwel het in my man woedend geraak. Woede en haat het hom oorheers; hy het selfs sy beseerde been verzwik. Daarna het Lucia aangekom.

Sy het my belowe dat sy vir my sal bid en vir my gesê dat sy reeds uitsien na Maandag, na die gebedegroep. Sy hou daarvan om hier te kom bid.

Om 22:45 het ek gaan slaap.

Ek het al soveel nagte gehad waarin ek so min geslaap het; net die Here weet dit. En tog gee die Verlosser my die krag om aan die werk te bly.

Ek glo dat hierdie dag 'n groot les vir my was. Want die Verlosser het vir my bevestig dat ek Sy stem hoor en, terselfdertyd, het Hy vir my gewys hoe kwaad Satan vir my is. Sonder die Verlosser sou ek hom beslis nie kon oorwin nie.

Ek dank U, my Here en my God, vir hierdie groot genade wat U vandag oor my uitgesprei het. Vir my geld die spreekwoord: 'Wie soek, sal vind'; en vir Dean geld dit: 'Waak, want julle weet nie in watter uur hy sal kom nie.'

30 April 1992 — Donderdag

Vanoggend het ek baie gebid. Daarna het ek die Rozenkrans saam met my kollega gebid. Om 10:00 vm was ek in die dokterskamer besig met werk. Ek kon goed bid terwyl ek gewerk het. Later het ek my pasiënte wat vir X-strale gekom het, bekeer – die verlore skape wat dink hulle het geen sonde nie en nie na belydenis gaan nie.

Een pasiënt was uit Hongarye, 'n ander uit Italië, 'n derde het uit Roemenië gekom, en toe was daar 'n Duitser uit Mauer. Dit was 'n goeie vangst. Ek het dus nie die boodskap van die Verlosser in die kliniek se kapel ontvang tot 12:30 nie.

Ek: "Toe ek gister buite die dekaan se voordeur gebid het en die man met die onreine gees voor my gestaan het, was jy by my."

Verlosser: "Ja, Ek was by jou."

Ek: "Daarom kon hy my nie aanval nie."

Ek: "Watter soort onreine gees was dit in die man? Ek vra jou omdat jy my geestelike direkteur is, en as ek dit moet weet, vertel dit vir my, as dit u wil is."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: dit was Lucifer."

Ek: "Lucifer se demoon of Lucifer self?"

Verlosser: "Lucifer self."

Ek: "Was hy daar alleen, of was daar ander by hom?"

Verlosser: "Hele leërs was by hom."

My: "My Here en God, wat was sy doel? Was dit omdat ek buite die Deken se deur gebid het?"

Hy het presies op daardie oomblik gekom, net toe ek belangrike sake met die Deken moes bespreek. My Here, sê vir my of dit belangrik is vir die priesters."

(Satan was woedend omdat ek met die Deken gepraat het oor die afskaffing van die nagmaal in die hand en die invoering van die nagmaal op die tong, want die nagmaal in die hand is die werk van Satan.)

Verlosser: "Skryf, my dogter, die priesters moet my wil vervul." Ek: "Maar wat is Lucifer se doel?"

Verlosser: "Hy wil hulle almal hê."

Ek: "Here, het ek dit korrek geskryf?" Verlosser: "Ja, dit is korrek."

Verlosser: "Skryf, my dogter, die priesters val nou in verwarring." Ek: "Hoekom?"

Verlosser: "Want hulle wroeg in die modder. My dogter, bly getrou aan My en staan vas."

Ek: "Verlosser, kom daar iets my kant toe? U kan vir my sê; ek is immers by U, en ek sal dit glo."

Verlosser: "Jy sal gesif word."

Ek: "Liewe God, wat beteken 'gesif'?"

Verlosser: "Jy sal deur baie ondervra word. Luister aandagtig na my stem." Ek:

"My Here en God, maar dit is nie maklik nie."

Verlosser: "Ek het jou reeds gesê, uiteindelik sal jy saam met my oorwin."

Ek: "Dankie, my Here en God, dit sal gebeur net soos U gesê het."

Ek was in die kerk, geklee in rooi. Ek het Heilige Nagmaal vir Marion aangebied. Ek het veral vir haar gebid.

Die argitek Wolfgang het gekom en gekyk waar ons die gebedsvertrek wil bou. Roswita was ook daar.

In die aand het Marion, haar ma en Erich kom kuier. Terwyl ek saam met Marion in die dagboek geskryf het, het my man, Irma en Erich die Rozenkrans gebid.

Dankie, God, vir hierdie genade.

1 Mei 1992 – Vrydag

By die huis, omstreeks 07:00:

Na 45 minute se gebed het ek myself met die Verlosser verenig.

Ek: "My Here en God, my Vriendelike Vader en Verlosser, wat wil U hê ek moet neerskryf? Here, laat U wil geskied. My Here, ek is niks. Ek durf vandag nie eers iets van U te vra nie. Miskien, my Here, omdat ek so teleurgesteld is in die priesters. My hart seer oor hulle. Ja, Here, ek ween oor die priesters. Mense wil hulle uit die modder red, maar hulle luister nie."

Verlosser: "Skryf, my dogter. Jy moet in die dae wat kom vir My spreek. Jy is uitgenooi om die Aartsbiskop te ontmoet."

Ek: "Aan wie? Aartsbiskop Saier?"

Verlosser: "Ja, my dogter."

Ek: "Wat moet ek vir hom sê?" Verlosser: "Wat

Ek in jou hart geplaas het."

Ek: "Wanneer moet ek met hom praat – voordat ek na die Allerheiligste Vader gaan, of nadat ek met die Allerheiligste Vader gepraat het?"

Verlosser: "Voordat jy met die Heiligste Vader gepraat het."

Ek: "My magtige, onsterflike en heilige God, moet ek myself daarvoor voorberei?"

Verlosser: "Bid en vas."

Ek: "Ja, my Here, ek sal dit doen. En U sal by my wees." Verlosser:

"Ja, Ek sal by jou wees."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Verlosser: "Ja. Skryf nog een ding neer, my dogter. Alles wat Ek tot dusver in jou geïnspireer het – hou daaraan vas en bly daaraan getrou."

Na 'n rukkie het die Verlosser gesê:

"Gaan in vrede."

Ek was ongeveer 30 minute lank diep verenig met die Verlosser. Daarna het ek nog 'n rukkie gebid, maar ek het nie alles neergeskryf nie. Ek moet dit bondig hou, anders sal Marion nie kan byhou met die skryfwerk nie.

In die aand was ek by die kerk vir die Rozenkrans. Dit was die openingstseremonie vir die Mei-toewydings aan Ons Vrou. Dit sou dalk lekkerder wees as meer mense gebid het.

Marion het in die middag kom kuier en ons het in ons dagboeke geskryf.

Hilde en Hedwig het ná die kerk gekom om te kuier en ek het hulle geloof versterk. Ek het vir Mej. Wennebusch gebid dat sy nie meer die Heilige Nagmaal mag uitdeel nie.

Die Verlosser het vir my gesê: "Gebede moet vir hierdie saak gesê word."

2 Mei 1992 — Saterdag

Om 7:15 vm is ek na Waghäusel gelei vir die Heilige Mis, na die voorste bank voor die tabernakel. Die ander aanbidders wat die Heilige Mis bygewoon het, het in die agterste, kleiner deel van die kerk, agter die altaar gesit. Van daar af kan mens nie die tabernakel of Ons Vrou van Waghäusel, die Moeder met die vriendelike hart, sien nie.

Ek kan nie eens begin beskryf hoe ek onmiddellik genade ontvang het op daardie plek voor die tabernakel nie.

Die Heilige Mis is deur drie priesters gevier. Ek het die Heilige Nagmaal geestelik ontvang en ek het gevoel dat die Verlosser na my toe gekom het.

Daarna het ek na Marion se huis gegaan en ons het in ons dagboeke geskryf.

Om 12:00 het ons die Engelaas gebid. Tydens die gebed het ek gehoor dat my skoonma hierdie maand huis toe geroep sou word. Ek was nie heeltemal seker hiervan nie, so ek het vir Marion daarvan vertel. Toe ek by die huis kom, het ek die laaste stukkie tuin gemaai en toe groente gezaai.

Om 16:25 het ek na die kerk in Rot gegaan, waar ek tot ongeveer 20:00 gebly het.

Eerstens het ek die Rozenkrans saam met 'n paar vroue gebid. Daarna het ek tot ongeveer 17:25 self aangehou bid. Toe het ek my met die Verlosser verenig.

Ek: "Here, was dit reg vanoggend in Waghäusel dat ek by die Heilige Mis voor die tabernakel aangesluit het?"

Verlosser: "Gaan so voort, my dogter."

Ek: "Vader Berthold wou vir my die Heilige Kommunie gee. Maar terwyl ek aan die ander kant van die kerk gekniel het—nie saam met die ander aanbidders nie, maar voor die tabernakel—was ek so diep in gees met die Verlosser verenig dat ek gevoel het Hy was by my.

En so het ek nie sakramenteel Heilige Kommunie ontvang nie, al het Vader Berthold 'n teken gegee dat ek dit kon doen. Verlosser, was dit reg?"

Verlosser: "As hy jou Heilige Nagmaal wil gee, gaan dan na hom toe."

Ek: "Maar toe ek geestelik met U verenig was, was U by my, was U nie?" Verlosser: "Ja, Ek was by jou."

Ek wou nie meer vrae vra nie. Toe was daar stilte.

Toe het ek gehoor: "Skryf, my dogter." Toe was dit weer stil.

Ek het gewonder wat volgende sou kom.

Toe het ek hom hoor voortgaan: "Ek sal jou skoonma hierdie maand by My neem. Bid vir haar."

Ek: "Ja, Here, ek sal vir haar bid."

Ek: "My Here, ek het geen vrae meer om aan U te vra nie. U is goed en barmhartig.

Ek lief U meer as enigiets anders."

Daar was weer stilte.

Skielik het 'n groot traan oor my regterwang gerol. Ek het gewonder wat dit beteken en wat volgende sou gebeur.

Toe het ek gehoor:

"Skryf, my dogter: 'Daar sal ook 'n oorlog in Serwië wees.' " Ek:

"Maar dit is hartseer, my Here."

Ek het gevra: "Sal my vaderland verwoes word?"

Toe ek dit sê, het ek aan die twee groot stede, Belgrado en Pančevo, gedink. Verlosser: "So sal dit wees."

Ek het gesê: "My Here en my God, wat moet ek doen?" Die Verlosser: "Bid baie."

Ek het gesê: "Here, ek weet nie meer hoe om vir alles te bid nie. Daar is so baie wat op my weeg." Ek het gevra: "Wanneer sal dit wees, my Here en my God?"

Verlosser: "Skryf, my dogter, in die nabye toekoms."

Verlosser: "My dogter, bly sterk."

Ek: "Ja, Here, ek sal sterk wees, want dit is wat U wil." Ek:

"Ek dank U, my Here en my God."

Nadat ek twee en 'n half uur in die kerk gekniel en gebed het, het ek vir die Heilige Mis gebly. Ek het die Heilige Nagmaal vir my skoonmoeder aangebied.

Toe ek by die huis kom, was my man kwaad omdat ek so lank weg was. Ek kon hom nie vertel wat ek oor sy ma gehoor het nie. Ek het stilgebly, want hy glo my nie en hy argumenteer gewoonlik met my.

3 Mei 1992 — Sondag

7:30 vm by die huis:

Ek het begin bid, en daarna het ek my met die Verlosser verenig.

Ek het vir die Verlosser gesê: "Wat moet ek doen? As ek vir die mense tuis vertel wat gaan kom, sal hulle my glo."

Verlosser: "Skryf, my dogter, hulle sal jou nie glo nie."

Verlosser: "Mense wat nie met God versoen is nie, moet dringend bekering beoefen; eers dan kan hulle gered word."

Ek: "My Here en God, as Belgrado en Pančevo verwoes word, sal dit deel wees van die oordeel?"

Verlosser: "Ja, my dogter, dit is so."

Ek: "Here, in hierdie stad is die meeste babas aborteer." Verlosser: "Jy het reg geraai."

Ek: "Here, is daar iets wat ek vir hierdie mense kan doen?" Verlosser: "Die enigste ding wat hier help, is vas en gebed."

Na 'n rukkie het ek die Verlosser hoor sê:

"My dogter, Ek is lief vir jou. Bly getrou aan My. Gaan in vrede."

Ek: "My liefdevolle Vader, verleen genade, barmhartigheid en vergifnis aan alle mense wat nog nie met U versoen is nie. My Here en God, red hulle sodat hulle nie verlore mag gaan nie. Ek dank U, my liewe Jesus, my geestelike gids, vir U lewende woorde en die vele genade wat U aan my gegee het."

Om 10:00 het ek die Heilige Mis in Rot bygewoon.

Ek het tydens die Heilige Mis gely. Die kinders en die priester het geen eerbied vir God getoon nie.

In die middag het ek op 'n pelgrimstog na Letzenberg gegaan.

Ek het weer teleurgesteld huis toe gegaan. Die kathedraalkanunnik het gepreek, maar nie wat mense vandag nodig het om te hoor nie. Hy het om die bos gekruip.

Terwyl ek die wingerde van Letzenberg af afgestap het, vanaf die Kapel van Ons Vrou van Smarte, ná die toewydings, het ek toevallig die kathedraalkanunnik voor die pastorie ontmoet. Ek het vir hom gesê dat ek volgende keer oor Medjugorje sou preek. Hy het my met verbasing aangekyk. Ek het gesê dat ek binnekort die aartsbiskop Oskar gaan sien. Hy het my hand geskud en ek het my pad voortgegaan. Ek moes hom waarskynlik daardie ding vertel. By die huis het ek die Rozenkrans gebed. Daarna het Marion gekom en ons het in ons dagboeke geskryf. Terwyl ons geskryf het, het my man, Irma en Hedwig Heger saam die Rozenkrans gebed. Die Bese het my vandag weer gekweld met skerp steke in die basis van my regterhand. Elke keer as ek heilige water daaroor sprinkel en die pyn opoffer vir die saligheid van siele, verdwyn die pyn.

4 Mei 1992 – Maandag

Tussen 10:00 en 11:00 het ek vurig gebed terwyl ek in die tandartsstoel by die kliniek gesit het. 12:00 in die kliniekkapel:

Na die gebed het ek die Fatima-gebed en ander gebede vurig gebed.

Ek het die Verlosser gevra, omdat ek gister in die kerk so baie gely het toe die kinders om die altaar gedans het.

Verlosser: "Skryf, my dogter, dat dit nie behoorlike gedrag rondom die altaar is nie. Dit is 'n altaar van offerande. Deur dit te doen, sal die priester die kinders van eerbied weglei."

Ek: "Gistermiddag het ek ook nie van die preek op die Letzenberg gehou nie." Die

Verlosser: "Die preek is nie in ooreenstemming met die tydgees nie."

Ek: "Wat ek gehoor het, is genoeg vir my." Toe was daar 'n diep stilte.

Toe het ek die Verlosser hoor sê:

"Skryf, my dogter," – stilte – "Jy sal moet gaan," – stilte – "Jy weet nie wat volgende gaan kom nie, of hoe?"

Ek: "My Here en my God," –Stilte– "Groot God, Heilige God, waarheen moet ek gaan? Maar voordat U my dit vertel, neem my vrees en my vrees vir mense weg, en gee my die genade om te doen en te vervul wat U wil is."

Verlosser: "Jy moet na Kanselier Kohl gaan. Hy moet die mense tot gebed roep." Ek: "Wat moet ek vir hom sê as hy my vra waarom?"

Verlosser: "Sê vir hom dat oorlog kom."

Ek: "Moet ek hom ook vertel dat Belgrado en Pančevo verwoes sal word?" Verlosser:

"Ja, skryf dit neer; jy moet hom dit vertel."

Ek: "My Here, maar dit is 'n ernstige saak." Verlosser:

"Doen dit, my dogter."

Ek: "Ja, Here, ek sal dit doen. Here, laat u wil geskied." Ek:

"Wanneer moet ek gaan?"

Verlosser: "Gaan so gou as moontlik."

Ek: "Here, wanneer ek na hom toe gaan, sal hy na my luister?"

Verlosser: "Ja, hy sal na jou luister."

Ek: "Ek sal dit doen; gee asseblief vir my die genade en alles wat ek nodig het om dit te doen."

Toe het ek die Verlosser hoor sê: "Ek is lief vir jou en dankie, my dogter. Gaan in vrede."

Holger het langs my in die kapel gebed en gekyk hoe ek dit neerskryf.

Ek het vir hom gesê wat die Verlosser my gevra het om te doen, en hy het vir my 'n idee gegee van hoe ek in kontak met die Kanselier kan kom.

Daar is 'n Mariaklooster in Ludwigshafen; sy seuns gaan ook daarheen. Ek het dadelik ook aan Vader Stefan gedink, maar hy is nou naby Keulen; ek weet net dat Fridolin sy telefoonnommer het.

Daarna het ek die Verlosser gevra of dit die regte manier was. Verlosser: "Ja, my dogter, dit sal ook werk."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf, of is dit soos jy dit wil hê?" Die Verlosser: "My dogter, so is dit."

My pouse was verby. Ek het nie buite in die vars lug gekom nie en het dadelik weer verdergewerk. Om 18:15 het Fridolin, wat in Landershofen was, vir my Vader Stefan se telefoonnommer in Keulen gegee: 0221—214535 – St Columba.

Ek het drie keer probeer om hom op hierdie nommer te bereik.

Maar niemand het die telefoon opgeneem nie.

Om 18:40 het ses mense van Pirmasens en die omliggende gebied my kom sien. Ons het saam na Mingolsheim gegaan na die Kapel van Sint Rochus en daar die Heilige Mis bygewoon, aangesien daar geen mis in Rot was nie. Ek het vir hulle gesê dat ons almal die Heilige Mis moet opoffer vir Kanselier Kohl en sy familie. Ons was sewe wat dit gedoen het.

Ek het ongeveer 15 minute later by die gebedegroep tuis aangekom. Nog nooit het soveel mense gekom om te bid as vandag nie. Vader Söllner, wat tans by die Rochuskapel was, het ook gekom. Ons het baie gebid. Aan die einde het die gelowiges vrolik vertrek. Die priester het aanvanklik geweier om die seën te gee.

Toe het hy my verskeie vrae gevra; eers daarna het hy ons almal 'n wonderlike seën gegee.

Een van die gelowiges, Toni, wat byna altyd die gebedssame bywoon, het hieroor ontsteld geraak en was 'n bietjie gekrenk omdat die priester aanvanklik geweier het om ons die seën te gee toe ons hom daarvoor gevra het.

Hy het gesê dat Ons Vrou ons reeds geseën het. Ek het gesê: "Ja, ek glo dit, en dit is waar."

En tog wou die priester ons steeds nie seën nie, selfs nie nadat ek hom weer gevra het nie.

Toe sê Toni: "Wel, hy is dan nie 'n regte priester nie."

Die priester het gevra wie daarbo praat, of dit 'n heilige was, omdat Toni op die trappe na bo gesit het, aangesien daar geen plek meer was nie. Toni het geantwoord: "Ja, Sint Antonius."

5 Mei 1992 – Dinsdag

10:00 vm in die dokters se vertrek:

Na die gebed het ek myself met die Verlosser verenig. Ek het navraag gedoen oor die priester wat gisteraand die gebedegroep besoek het.

Verlosser: "Dit was 'n versoeking."

Ek: "Wat bedoel jy met 'n versoeking? Want jy sê dat die nagmaal in die hand afgeskaf moet word, en die priester sê hy moet na die biskoppe luister."

Verlosser: "Jy moet vasklou aan wat Ek in jou geïnspireer het." Ek:

"My Here, dit is so onduidelik."

Verlosser: "Die woorde wat Ek in jou geïnspireer het, is lewende woorde." Ek:

"Wat beteken dit?"

Verlosser: "Die woorde bly, en niemand mag dit uitvee nie." Ek:

"Die biskoppe sal dit beslis uitvee."

Heiland: "Maar nie die biskoppe wat in God se genade leef nie." Ek:

"Het Toni die regte ding gedoen?"

Verlosser: "Ek het dit toegelaat."

Ek: "Hoe moet ek dit verstaan, my geestelike direkteur?"

Verlosser: "'n Priester moet altyd 'n seën gee wanneer dit gevra word."

Ek het vir hom gesê dat ek nie Pa Stefan per telefoon kon bereik nie.

Verlosser: "Skryf, my dogter, gaan na die klooster."

Ek: "Waar is dit, in Ludwigshafen of in Oggersheim?"

Verlosser: "In Oggersheim."

Verlosser: "Daar sal jy 'n priester ontmoet wat jou so gou moontlik in kontak met die Kanselier, mnr. Kohl, sal bring."

Ek: "Moet ek nie via die Kanselier se seuns gaan nie?"

Verlosser: "Luister aandagtig na die Vader."

Ek: "Sal hierdie priester weet dat ek kom?" Die Verlosser:

"Ja, hy sal weet."

Ek: "Wanneer moet ek daarheen

gaan?" Die Verlosser: "Gaan

vandag."

Ek: "Moet ek vir die priester sê waarom ek Kanselier Kohl moet sien, of moet ek stilbly?"

Verlosser: "Vertel hom waarom jy met hom moet praat."

Ek: "My Here en my God. Ek sal doen soos U gesê het. Here, U wil geskied. Maar ek bid U, my barmhartige God, lei my sodat ek nie afdwaal nie. En verleen my asseblief die genade om U wil te vervul."

Toe het ek bygevoeg: "Wat ook al volgende gebeur, ek plaas dit in God se hande. Ek sal my daarvoor nie bekommer nie."

Verlosser: "Nee. My dogter, jy hoef jou nie daarvoor te bekommer nie."

Ek het oor my man navraag gedoen, want ek het gister weer gevoel dat die onreine gees by hom was. Ek het gevra of ek dalk verkeerd was, of miskien het ek dit net ingedink.

Verlosser: "Daar is meer onreine geeste rondom jou as wat jy dink." Ek: "Ek word voortdurend aan versoekings blootgestel weens hom."

Verlosser: "Ja, jy moet altyd op jou hoede wees."

Ek: "My Here, sonder U is ek verlore."

Verlosser: "Dit is waar. Maar met My sal jy nooit verlore wees nie."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf, nou ek so baie vrae gevra het?"

Verlosser: "Ek dank jou, my dogter, dat jy my gevra het. Gaan in vrede, my liewe dogter."

12:15 nm in die kapel:

Voordat ek die kapel binnegegaan het, is ek in versoeking gebring. Ek het gedink ek het iets verkeerd neergeskryf – dat die klooster in Ludwigshafen was. Ek was 'n bietjie verward omdat die Verlosser vir my gesê het dit was in Oggersheim.

Toe ek die kapel binnegegaan het, het Holger ook terselfdertyd ingekom om te bid.

Ek het vir hom gesê dat ek die Verlosser nogmaals oor iets wat vir my nie duidelik was nie, moes vra. Toe het ek hom gevra of hy dalk presies geweet het waar die klooster was.

Hy het gesê: "In Oggersheim."

Toe het ek gesê dat ek nie meer die Verlosser hoef te vra nie. Hierdie verwarring is dus slegs deur die onreine gees veroorsaak, wat altyd probeer fluister die teenoorgestelde van wat die Verlosser vir my sê.

Ek het kort gebed en myself met die Verlosser verenig.

Ek het die Verlosser gevra omdat ek dikwels hierdie stekende sensasie op die agterkant van my regterhand voel, soos 'n skerp messteekwond.

Verlosser: "Skryf, my dogter, die onreine gees probeer, as jy dit toelaat, die stigmata op jou af te druk. Maar dit is nie my wil nie."

Ek: "Hoekom doen hy dit?"

Verlosser: "Sodat jy gouer toegee aan wat Ek in jou inspireer." Ek: "Maar dit is 'n onaangename pyn; wat moet Ek doen?" Verlosser: "Jy het tot dusver die regte ding gedoen, my dogter. Bid baie."

Ek: "My Here, as ek baie bid, sal hy my nóg meer aanval." Verlosser: "Maar hy sal swakker word."

Ek: "Dankie, my God. Ek moet nou werk toe gaan." Verlosser: "Ek is lief vir jou, my dogter. Gaan in vrede."

16:00: Ek het reg na werk na Ludwigshafen gery. Onderweg, terwyl ek gery het, het ek reeds die Rozenkrans gebed vir die priester wat ek gaan ontmoet. Ek het glad nie die pad geken nie, maar is na die kerk in Oggersheim gelei. Binne in die kerk was daar net een man wat voor die tabernakel gebed het. Nadat ek kortliks gebed het, het ek die Verlosser gevra wat ek volgende moes doen.

Verlosser: "Gaan, Ek sal jou wys."

Ek het die kerk uitgestap en dadelik was die man wat pas voor die tabernakel gekniel het agter my. Ek het hom gevra of daar 'n klooster hier is. Die man het eenvoudig geantwoord: "Klooster."

Die man het "hier" gesê en na die gebou voor my gewys. Toe het ek gevra of dit 'n klooster of 'n kloosterklooster was. Die man het eenvoudig gesê: "Kloosterklooster."

Ek het die klooster binnegegaan en in die ingangshal 'n prentjie van St. Franciscus gesien. Daar het ek onmiddellik tot St. Franciscus gebed—'n Ons Vader, 'n Gegroet Maria en die Gloria Patri—en hom gevra om die regte priester na my uit te stuur.

'n Priester het uitgekom en ek het met hom gepraat. Ons het 'n vergaderingskamer ingegaan.

Eers was ons albei stil, en ek het kortliks in gebed ondergedompel om te kyk of dit die regte priester was. Ek het die stem van die Verlosser gehoor: "Praat met hom."

Ek kon vrylik met hom praat, want hy was ook nederig, en ek het die vrede wat hy besit het, gevoel. Ek het daar gebly vir die Heilige Mis. Na die Heilige Kommunie het ek die Verlosser hoor sê: "Dit was reg, my dogter."

Ek het Heilige Kommunie opgedra vir hierdie priester, vir die Kanselier, mnr. Kohl, en vir my skoonma.

Op pad huis toe het ek weer die Rozenkrans in die motor gebed vir die priester se bedoelings.

Behalwe dat ek hierdie priester om hulp gevra het om 'n afspraak met die Kanselier te reël, het ek ook gepraat oor die oorlog wat uit Rusland kom en oor die ontvangs van die Heilige Kommunie in die hand, wat afgeskaf moet word.

6 Mei 1992 — Woensdag

Van 8:30 vm tot 11:30 vm het ek die hele tyd in die tandartsstoel by die kliniek gelê.

My tande is gevul. In my gedagtes het ek onverpoos gebed, en ek het met my hele hart gebed.

Ek het 'n verdoving geweier en die pyn vir baie bedoelings opgeoffer, veral vir Dr Ebert, wat by hierdie KNO-kliniek gewerk het en onlangs in 'n motorongeluk gesterf het.

Die twee tandartse wat my behandel het, het ook geleidelik tot geloof gekom. Ek het voorheen een van hulle aangespoor om te gaan belydenis doen.

Na die tandarts het ek teruggekeer na my werkplek en vir twee uur röntgenfoto's van pasiënte geneem.

Om 13:30 het ek na die kapel gegaan: ek wou nie meer enige vrae aan die Verlosser vra nie, maar ek het daarna verlang om met Hom verenig te word.

Ek het vurig gebed en gehoor hoe die Verlosser sê: "Skryf, my dogter." Ek het geantwoord:

"Ja, my Here en God, my liewe Jesus, my geestelike gids, ek sal dit neerskryf. Maar verleen asseblief genade en beskerming aan my, sodat ek mag doen wat U van my wil hê.

Verlosser: "Jy moet gaan" – Stilte – "my dogter" – Stilte –

Ek: "Groot God, Heilige God, waarheen?" (Binne-in was ek so gretig om te weet wat volgende sou gebeur.)

Verlosser: "Na die Kanselier, mnr. Kohl, so gou moontlik."

Ek: "My Here en God, ek het reeds vir Vader Joachim gesê dat ek met mnr. Kohl moet praat."

Verlosser: "Hy sal jou bel."

Ek: "Moet ek dus wag totdat hy my bel?"

Verlosser: "Ja, wag."

Ek: "Moet ek nog iets sê?" Verlosser: "Wat ek jou vertel het." Ek: "Daardie oorlog kom."

Verlosser: "Ja, daardie oorlog kom binnekort."

Ek: "En jy het gesê dat hy die mense tot gebed roep." Verlosser: "Ja, hy moet dit doen."

Verlosser: "Skryf, my dogter, jy is in baie groot gevaar. Die gevaar kom uit die rigting van Rusland."

Ek: "Wie is 'julle'?"

Verlosser: "Die mense van Europa."

Ek: "Ek het van U gehoor dat net Duitsland in gevaar is weens hierdie oorlog."

Verlosser: "Almal is in gevaar."

Ek: "O, my Here, ek kan dit nie skryf nie; dit is so ingewikkeld vir my. My Here en my God, sal ek 'n afspraak by Vader Joachim kry sodat ek met die Kanselier, mnr. Kohl, kan praat?"

Verlosser: "Skryf, my dogter; jy sal 'n afspraak deur die Vader kry sodat jy na die Kanselier, mnr. Kohl, kan gaan."

Ek: "Ja, my Here, ek verstaan. Here, laat u wil geskied."

Ek: "My Here en my God, ek is so lief vir U en ek is gereed om te doen wat U vir my sê om te doen."

Verlosser: "My dogter, dit is genoeg vir jou vandag. Gaan in vrede."

In die middag, omstreeks 3:00 nm, het ek vir die eerste keer die boodskap van 25 April 1992 van Medjugorje, van die Vrou van die Vrede, gelees. Ek was verstom. Dit het so 'n indruk op my gemaak dat ek nou die laaste deel moet neerskryf:

"Medjugorje is 'n teken vir julle almal en 'n oproep vir julle om te bid en om die dae van genade wat God julle gee, te leef. Daarom, liewe kinders, neem hierdie oproep tot gebed ernstig op."

In die aand het ek na die St Roch-kapel in Mingolsheim gegaan. Ek het daar belydenis gedoen. Ek het Heilige Kommunie vir verskeie bedoelings aangebied.

7 Mei 1992 – Donderdag

Ek het nie gehou van die Heilige Mis wat deur die priester in Mingolsheim gevier is nie. Sommige dinge is in stryd met die ware geloof. Ek het daarom die Verlosser gevra:

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer; wees op jou hoede vir sulke priesters." Ek:

"My liewe Vader, wat beteken die uitdrukking 'sulke priesters'?" Verlosser: "Dié wat die Heilige Vader se leer verdraai."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: die priester moet gehoorsaam wees aan die Heilige Vader." Ek: "Sal ek weer met Vader Söllner by die Rochuskliniek praat?" Verlosser: "Ja, jy sal weer 'n gesprek met hom hê."

Verlosser: "My dogter, bly getrou aan My. Houd vas aan wat Ek in jou geïnspireer het."

Ek kan nie alles neerskryf waarvoor ek bid en wat ek van die Verlosser vra nie. Maar ek weet dat ek ook baie bid dat die Verlosser my so 'n geloof mag verleen, soos byvoorbeeld toe Petrus op die water geloop het en die Verlosser op die water voor hom gestaan het.

Ek het vir die Verlosser gesê dat ek nie in die water wil sink wanneer ek deur twyfel oorweldig word nie. Ek wil so 'n geloof hê dat ek op die water na U kan loop.

Heiland: "Skryf dit neer, my dogter; Ek sal jou lewende geloof verleen." Ek: "Moet ek dit neer skryf?"

Die Verlosser: "Ja."

Die Heiland het voortgegaan: "Hierdie geloof is my geskenk aan jou."

Ek: "My Here, maar dit is die wonderlikste geskenk wat ek ooit kon wens."

Ek kan jou nie genoeg bedank hiervoor nie. Maar Here, U verwag seker baie van my as U my iets soos dit gee?"

Verlosser: "Ja, my dogter, ek sal dit steeds van jou vra."

Ek: "My Here en my God, ek is ook gereed om te doen wat U van my vra. Here, U wil geskied."

Ek het vir die Verlosser gesê dat ek nou werk toe moes gaan.

Verlosser: "Kom later na My toe, vra My."

12.15 – 1.00 nm in die kapel by die kliniek:

Ek het gebid en toe myself met die Verlosser verenig. Ek:

"Wat is 'n lewende geloof?"

Verlosser: "Skryf, my dogter. Jy het My, en Ek is jou geloof." Ek: "Dit is so pragtig. Ek dank U met my hele hart."

Ek: "My Koning van konings, my liefdevolle Vader, wat vra U van my?"

Ek weet U vra niks onmoontliks nie, en ek sal dit graag neerskryf as U wil."

Verlosser: "Skryf, my dogter. Ek vra vir jou lewe." Ek: "My Here en my God, my Jesus, ek gee dit aan U."

Ek: "Hoekom vra U na my lewe? Ek het dit reeds aan U gegee." Verlosser: "Jy het dit aan My gegee, maar Ek het dit nog nie van jou gevra nie."

Ek: "My Here en my God, ek wil U nou nie meer vrae vra nie; dit is moeilik om te verstaan."

Vertel my of daar iets is wat ek daarvoor moet weet."

Verlosser: "Ek is jou lewe. Skryf, my dogter." Ek: "My Here en my God, wat moet ek skryf?" Verlosser: "Ek bepaal jou lewe."

Ek: "Ja, Here. Laat dit wees soos U wil. Ek is niks vir U nie, en U kan my net hê deur die Geseënde Maagd Maria."

Verlosser: "Ja, my dogter, dit behaag my." Verlosser: "My liewe dogter, gaan in vrede."

In die aand het ek die Heilige Mis by die Kapel van St Roch in Mingolsheim bygewoon. Ek het die Heilige Kommunie vir die arme siele aangebied.

8 Mei 1992 – Vrydag

10:00 vm in die dokters se vertrek:

Na die gebed het ek myself met die Verlosser verenig en gevra:

"Gister het U gesê: 'Ek bepaal jou lewe'; kan U my asseblief 'n bietjie meer daarvoor vertel, as U wil?"

Verlosser: "Alles wat jy doen, is my werk."

13:00 in die kliniekkapel:

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter."

Ek: "Ja, Here, ek sal dit neerskryf. Here, laat u wil geskied." Verlosser: "Jy moet na die Vader gaan, na Oggersheim."

Ek: "Miskien na 'n ander Vader?" Verlosser: "Na Oggersheim, na die Vader."

Ek: "Ek wou eers na Regensburg gaan, na Vader Gebhard."

Verlosser: "Gaan eers na die Vader in Oggersheim."

Ek: "U het gesê hy sal my bel." Verlosser: "Ja, hy sal."

Ek: "Nou is die enigste vraag wat oor is, wanneer?" Verlosser: "Hierdie naweek."

Ek: "My Here en my God, ek sal gaan. Here, laat u wil geskied." Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Verlosser: "My dogter, vra My later weer."

Toe ek toe na die klok kyk wat in die gang buite die kapel hang, besef ek dat ek reeds 'n halfuur oor my middagete-pouse was. Tyd gaan baie vinnig verby wanneer mens met die Verlosser verenig is.

15:30:

Ek: "My Here en God, sal die Vaders my glo wanneer ek na hulle toe gaan?" Verlosser: "Nee, my dogter, hulle is in twyfel."

Ek: "Hoekom moet ek na hulle toe gaan as hulle twyfel? Ek verstaan dit nie." Verlosser: "My dogter, hulle het nie so 'n oop hart soos jy nie, waarmee hulle My kan hoor. My dogter, luister aandagtig na My stem."

Ek: "My Here en my God, alles wat ek vir die priesters sê, lê ek in U hande."

Verlosser: "Ja, my dogter, dit is reg."

Ek: "Wat sal ek bereik deur met die priesters te praat?"

Verlosser: "Dat jy so gou moontlik met Kanselier Helmut Kohl praat." Ek: "Liewe

Verlosser, moet ek iets anders neerskryf, of is dit genoeg?"

Verlosser: "Skryf, my dogter; jy sal vir die vaders sê dat Ek ernstig is oor die oorlog. My dogter, bly getrou aan My. Gaan in vrede."

9 Mei 1992 — Saterdag

7.15 vm by die Heilige Mis in Waghäusel.

Daarna was ek saam met Marion tot 13:00, en ons het in ons dagboeke geskryf. Van 16:15 tot 17:30 het ek in die kerk in Rot gebid.

In die aand het die duivel teen my woedend geraak, veral deur my man. Ek moes weer baie bid.

Toe was daar vrede.

10 Mei 1992 — Sondag

Ek het voor die Heilige Mis gebid.

Om 10:00 is die Heilige Mis in Rot gehou, wat ek bygewoon het.

Omstreeks 14:30 is ek aangeval. Ek wou vir ongeveer 30 minute bid, maar ek kon nie. Ek het op die bank gelê. Toe het ek die Verlosser om hulp gesmeek. Toe het ek gehoor: "Gaan, my dogter, doen soos Ek jou sê. Bid die Rosarium van die Droefgebeure."

Ek is skielik met krag vervul en het onmiddellik twee Rozenkranse en 'n litanie gebid. Omstreeks 16:50 het ek my met die Verlosser verenig.

Ek: "U het gesê hulle sou lui." Verlosser: "Ek het so gesê."

Ek: "Wie is jy, 'Ek'?"

Verlosser: "Jou Jesus, my dogter. Satan het mag oor die klooster. Wag totdat Ek jou sê wat volgende gebeur. Vader Joachim sal kontak maak. Hou aan om vir hulle te bid, my dogter."

Aand-Mariabediëning.

11 Mei 1992 – Maandag

Om twaalfuur in die kapel, 12:00:

Ek wou weet of ek iets verkeerd gehoor het oor die oorlog in Serwië. Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: die oorlog in Serwië sal kom, en Belgrado en die omliggende gebied sal verwoes word."

Toe wou ek weet of die Bose ingemeng het, wat my skoonma betref. Ek wou dit weer nagaan en het daarom die Verlosser gevra. Verlosser: "My dogter, jou skoonma sal hierdie maand oorlede word."

Verlosser: "Vader Joachim sal jou roep; wees gereed."

Verlosser: "Skryf, my dogter. Ek moet tug oor die aarde bring." Ek het gevra: "Wie is u, 'Ek'?"

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek is die Drie-eenheid, God die Vader, God die Seun, God die Heilige Gees."

Ek: "My Here en God, wat sal U hiermee bereik?" (Met die teregstelling)

Verlosser: "Die siele wat aan My getrou is."

Ek: "Is daar nog iets wat ek moet neerskryf?"

Verlosser: "My dogter, dit is genoeg. Gaan in vrede."

Baie mense het na die gebedgroep gekom. Vader Berthold van Waghäusel het elkeen individueel die eerste Misseën gegee. Inklusief die seën het ons gebed net meer as drie uur geduur. Dankie, God, vir hierdie onverwagte seën.

12 Mei 1992 – Dinsdag

Dokter se spreekkamer:

Ek het die Verlosser nogmaals oor die tugting gevra.

Verlosser: "Tugting is nodig sodat mense kan herken tot watter Vader hulle behoort, want hulle moet 'n Vader kies."

Ek het baie werk gehad om te doen en het eers om 15:00 by die kapel aangekom.

Ek het die Verlosser gevra of ek na Vader Söllner in Mingolsheim moes gaan, aangesien hy skielik siek geword het.

Verlosser: "Gaan, my dogter, gaan na hom toe."

Ek: "Wat moet ek sê?"

Die Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Hy moet doen wat Ek ook van Deken Enz vra. Vertel hom dat hy My groot vreugde sal bring deur dit te doen." Ek: "Ja, my Here en God, ek sal dit aan hom oordra."

Die Verlosser: "Ek is lief vir jou, my dogter; gaan in vrede."

Dit was vandag my man se verjaarsdag.

Ek het die Heilige Mis in Rot by die kerk bygewoon.

My seun het vandag in Stuttgart 'n operasie gehad. Dit was dringend. Ons was in totaal sewe en ons het vir hom gebid.

13 Mei 1992 – Woensdag

12:00 nm in die kapel:

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my Here, ek sal dit neerskryf." Verlosser:

"Jou seun sal reg wees." Na 'n rukkie:

Verlosser: "Skryf, my dogter, Slowakije is in gevaar. Die gevaar is baie naby. Oorlog uit Rusland sal oor Slowakije kom."

Verlosser: "Skryf, my dogter." Ek: "Ja, my Here en God." Verlosser: "Gaan."

- Daar was stilte en rustigheid.

Ek: "Na wie moet ek gaan?"

Verlosser: "Na Vader Joachim."

Ek: "Hy het my nie geroep nie. Hoekom het hy my nie geroep nie? Weet u, my Here en God, my liewe Jesus en geestelike direkteur?"

Ek: "Maar as U die liewe Here is, sê dan vir my: 'Viva Jesu und Maria'." Verlosser: "Skryf dit neer: 'Viva Jesu und Maria'."

Ek: "Hoekom het Vader Joachim nie gebel nie?"

Verlosser: "Omdat hy nie lewende geloof het nie."

Verlosser: "My dogter, jy weet nie hoe jy môre sal wees nie." Ek: "Oukei, wanneer moet ek na die Vader gaan?"

Verlosser: "Gaan vandag."

Ek: "Sal Vader Joachim daar wees wanneer ek daar aankom?" Verlosser: "Ja, my dogter, hy sal daar wees."

Ek: "My Here en my God, sal hy nog met my praat?"

Verlosser: "Ja, hy sal met jou praat."

Ek: "Wat moet ek vir hom sê?"

Verlosser: "Sê vir hom dat Ek ernstig is oor die oorlog, en dat hy jou dringend in kontak moet bring met Kanselier Kohl sodat jy ."

Ek: "Hoekom dringend?"

Verlosser: "Die gewig van sonde is oorweldigend."

Ek: "En wat as hy sê hy kan dit nie doen nie?"

Die Verlosser: "Dan, my dogter, sal jy jou plig gedoen het."

Ek: "My Here en my God, my geestelike gids, maar jy weet tog al vooruit of hy dit sal doen."

Ek: "En jy het gesê die oorlog kan nie meer gestuit word nie. En die oorlog kom. Waarom moet ek dan na hom toe gaan?"

Verlosser: "Skryf, my dogter. Die siele wat aan My behoort, moet gered word." Ek: "Beste Verlosser, kan U vir my 'n teken gee wat van U af kom en wys dat U my gestuur het?"

Verlosser: "Ja, my dogter, ek sal dit aan jou gee."

Ek: "En wat sou dit wees?"

Verlosser: "Skryf, my dogter, Vader Joachim sal jou iets gee wat jou sal verras."

Ek: "Ten goede of ten kwade?" Verlosser: "Ten goede."

Ek: "My Here en my God, ek sal na Vader Joachim gaan. Here, u wil geskied."

Ek was in Oggersheim saam met Verena. Dit was net soos my besoek aan dekaan Enz in Wiesloch. Terwyl ek buite die klooster wag, het 'n man wat deur 'n onreine gees besit is, voor my gestaan. Hy sou my graag in stukkies wou skeur.

Dit was eers in die derde dekade van die Rozenkrans dat die deur oopgegaan het.

Ek het gesê dat ek met Vader Joachim wou praat. Eerstens het 'n ander priester uitgekom, aan wie ek ook verduidelik het wat die Verlosser begeer het.

Vader Joachim het aangekom en ons het saam gepraat. Uiteindelik het Vader Joachim gesê hy sal probeer, met die hulp van die polisie, reël dat ek mnr. Kohl kan ontmoet.

Ek het die klooster om 18:40 verlaat.

Teen 19:25 was ek reeds in Mingolsheim by die Kapel van St Roch. Daar het ek die Heilige Mis bygewoon, aangesien daar nie meer een in Oggersheim was nie.

Om 21:30 het Erich my kom sien en vir my gesê dat Vader Söllner, die sendingwerker, wat toe hy by die gebedsgroep saam met my was, twee keer gevra het waar op aarde hy beland het.

Hy het tydens die gebed in die gebedegroep aan die slaap geraak.

Daardie aand het ons ook die Liturgie van die Geseënde Maagd Maria gebid.

14 Mei 1992 – Donderdag

Ek het navraag gedoen oor die man wat gister by die klooster gestaan het. Verlosser: "Ja, my dogter, dit was 'n onreine gees."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Die vaders sal doen wat Ek aan Vader Joachim oor jou aanbeveel het."

Ek: "Sal ek dan met die Kanselier, mnr. Kohl, praat?"

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter. In die komende dae sal daar 'n aantal rampe wees."

Ek: "Vertel my iets oor hulle."

Verlosser: "Bid, my dogter."

Ek: "Ek sal bid. Dankie, my Here en my God."

Ek het die Heilige Mis bygewoon in Mingolsheim by die Kapel van St Roch

15 Mei 2022 – Vrydag

10:30 vm in die dokters se vertrek:

Verlosser: "Skryf, my dogter. Oorlog is baie naby. Gaan na die priester, na Vader Vogt. Gaan nog een keer na hom toe. Gaan vandag. Die priesters moet die Rozenkrans met die gelowiges bid."

Omstreeks 11:20 vm het ek weer gevra.

Die Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my Here en God, ek luister."

Die Verlosser: "Gaan na die priester, na Vader Vogt. Hy moet die Rozenkrans bid voor die Heilige Mis."

Ek: "Liewe God, ek het dit reeds vir hom gesê."

Verlosser: "Ek weet, my dogter. Jy moet hom nogmaals gaan sien." Ek: "En as hy vra waarom?"

Verlosser: "Sê vir hom dat oorlog baie naby is." Ek:

"My Here en God, hy sal my nie glo nie." Verlosser:

"En tog moet jy na hom toe gaan."

Ek: "Moet ek iets anders vir hom sê, behalwe die deel oor die Rozenkrans?"

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: deur dit te doen, sal hy lyding bespaar."

Ek: "Maar dit is 'n moeilike ding om te sê. Kan ek nie iets anders sê nie? Maar as dit is wat U wil, sal ek dit vir hom sê."

Verlosser: "Ek wil hê jy moet vir hom sê dat." Ek: "Ja, my Here, en wat sou dit wees?"

Die Verlosser: "Ongehoorsaamheid teenoor My is die grootste kwaad wat 'n priester kan tref."

12:30 nm in die kapel:

Ek het vir die Verlosser gesê: "Liewe God, maar dit is selfs moeiliker. En ek vind dit moeilik om na die priester te gaan, want ek weet hy sal my nie glo nie."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: dit is so moeilik vir My om hierdie sonde te dra omdat Ek julle almal liefhet."

Verlosser: "Doen dit, my dogter, gaan daarheen."

Ek: "Ja, my Here, ek sal dit doen, want dit is u wil, maar ek vind dit baie moeilik." Verlosser: "Ek dank u, my dogter, ek is lief vir jou. Gaan in vrede."

2.30 nm: Ek het nie geweet hoe hy die Rozenkrans moes bid nie.

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter. Die priester moet die Rozenkrans saam met die gelowiges bid en hulle in gebed lei."

Ek: "Sal U saam met my kom?"

Verlosser: "Ja, Ek sal saam met jou gaan."

Ek was 'n bietjie geskok en het gevra hoe Hy langs my sou loop. Ek was geskok omdat ek gewonder het hoe Hy langs my kon loop wanneer ek Hom nie kan sien nie."

Verlosser: "Ek sal saam met jou loop en by jou wees."

Ek: "Ek verstaan dit nie."

Ek: "My Here, dit is buite my begrip dat ek na die priester moet gaan, want U het gesê dat hy nie in God se genade is nie."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. By elke priester soek Ek sy verlossing." Ek: "Liewe God, Ek sal jou geen vrae meer vra nie. Ek sal na hom gaan."

In die kerk in Rot nadat ek die Heilige Nagmaal ontvang het:

Die Verlosser: "Gaan, my dogter, gaan na hom."

Omstreeks 19:45 was ek by Vader Vogt. Ek het vir hom gesê wat die Verlosser vir my gesê het. Vader Vogt het my gevra of ek dit moes neerskryf.

Ek: "Moet u Heilige Mis vier?"

Vader Vogt: "Dit is my roeping." Ek: "Vir my is dit die wil van God."

Vader Vogt het gevra of die Verlosser gesê het dat ek dit moes neerskryf.

Ek het vir hom gesê: "Ja, dit staan alles in die dagboek, maar hulle wil nie hê ek moet dit vir hulle voorlees nie." Vader Vogt het gesê: "Hy kon ook iets vir my gefluister het."

Toe vra hy my of ek die dekaan gaan sien het. Ek

het geantwoord: "Ja, het hy weer gelieg?"

Predikant Vogt het gelag.

Toe het ek vir hom vertel wat gebeur het toe ek by Deken Enz was. Predikant

Vogt het daarna geluister.

Dit het vir my gelyk of ek weer tevergeefs na predikant Vogt toe gegaan het. Ek glo daar is iets ernstigs agter daardie lag weggesteek. Ek het gedoen wat ek kon; die res laat ek in God se hande oor.

Toe ek die vertrek verlaat en in die gang van die pastorie staan, sien ek dat die heks nog steeds aan die plafon hang, as 'n versiering.

Dit het by my opgekom dat, toe ek twee jaar gelede in Kohlgrub vir 'n behandelingskursus was, daar ook 'n heks in 'n dokter se spreekkamer gehang het. Ek het vir die dokter verduidelik dat dit nie reg was nie, en sy het toe die heks verwyder. Sy het my selfs na haar huis genooi, en ek het vir haar van my bekering vertel.

Ek het gewonder of predikant Vogt die heks ook sou afhaal as ek hom daarvan vertel.

16 Mei 1992 — Saterdag

1.30–2.30 nm: Ek het gedurende die nag gebid.

7.15 vm: Heilige Mis by die kerk in Waghäusel.

16:00: Ek het my seun in Stuttgart besoek.

18:30: Ek was in Rot vir die Heilige Mis in die kerk.

Omstreeks 18:40 het ek myself en my gesin aan die Heilige harte van Jesus en Maria gekonsakreer vir die bedoelings van Ons Vrou.

17 Mei 1992 — Sondag

Ek het van 7.15 tot 8.50 vm gebid en my met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my Here en my God. Groot God en Heilige God, ek sal dit neerskryf. Ek ween vir die priesters en vir soveel dooies en gewondes in die oorlog."

Ek was nog nooit so teleurgesteld in die priesters soos nou nie.

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my Here, wat moet ek neerskryf?" Na 'n rukkie:

Ek: "Ek weet nog steeds nie wat ek moet neerskryf nie." Verlosser:

"Ek sal jou 'n teken gee."

Ek: "Wanneer en waar?"

Verlosser: "In die kerk."

Ek: "Het ek dit reg gehoor?"

Verlosser: "Ja, in die kerk."

Ek: "Sal die gelowiges in die kerk hierdeur bekeer word?" Verlosser:

"Ja, hulle sal bekeer word."

Ek: "Maar hulle is tog al bekeer in die kerk, of hoe?"

Verlosser: "Nee, hulle moet almal terugkeer."

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, liewe Jesus."

Verlosser: "Die priesters is tans deur blindheid getref. My dogter, daar is baie gebed nodig vir die priesters."

Ek: "Maar Here, U weet dat ek reeds baie vir hulle bid."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Dit is belangrik. Die oorlog is reeds hier." Ek:

"My Here, ek verstaan dit nou nie. Bedoel U die oorlog in Bosnië?" Verlosser:

"Die oorlog in alle harte."

Ek: "Dit is alles onbegryplik vir my. Kan U dit nie duideliker vir my verduidelik nie?"

Verlosser: "Bid vir vrede."

Ek: "Asseblief, verduidelik die oorlog vir my in selfs eenvoudiger terme."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter. Waar daar geen liefde is nie, is daar net haat. My kind, oorlog begin in die hart. Waarvan die hart vol is, loop die mond van oor. Bid dat julle harte gereinig mag word."

Heiland: "Skryf, my dogter, die priesters het in die groot martelaarskap geval." Ek: "Het ek dit korrek geskryf?"

Verlosser: "Ja."

Hy het dit dadelik weer herhaal.

Ek: "My Here, ek durf dit nie te skryf nie." Verlosser: "Maar jy het dit wel geskryf."

Ek: "Wat is die hoofrede vir hul martelaarskap?"

Verlosser: "Hul ongehoorsaamheid."

Ek: "Liewe God, ek kan nie meer skryf nie; dit is te moeilik vir my."

Verlosser: "Skryf, my dogter. Die mensdom is in groot gevaar. Hulle sonde het alle perke te buite gegaan. Ek kan nie langer staan en toekyk hoe hierdie groot modderpoel voortwoeker nie."

Ek: "Liewe God, red ons asseblief."

Verlosser: "My dogter, glo dit; moenie twyfel nie. Bly getrou aan My. Gaan in vrede." Ek: "My Here en God, ek dank U. Ek sal getrou aan U bly."

PS: Toe ek die daginskrywing in my dagboek neerskryf (ek skryf eers alles in 'n manuskrip neer), is ek 30 minute lank deur 'n diep slaap geteister. Ek het voortdurend in my gedagtes tot die Verlosser gebid, en toe was ek weer goed. Die Bose wil nie hê ek moet dit neerskryf nie.

Om 10:00 het ek die Hoogmis in Rot bygewoon.

Omstreeks 15:00 het Marion aangekom, gevolg deur Adriane. Ons het saam die Rozenkrans gebid.

Later het Fridolin en Claude uit Luxemburg aangekom.

Ek het vir Claude van my bekering vertel.

Daarna het ons na die Maria-aanbidding in die kerk gegaan. Claude was saam met Fridolin in die seminarie, maar het nou die seminarie verlaat omdat hy deur die priesters teleurgestel is.

Na die kerk het ek weer oor my ervarings gepraat. Ek het die onreine gees in Claude gevoel, maar ek het ook opgemerk dat hy deur my verhaal versterk is.

Claude het vir my gesê dat hy baie gebed het en dat priesters vir hom gesê het hy bid te veel. Hy het daarom opgehou, maar het sedertdien 'n geestelike droogheid ervaar en het nou die seminarie verlaat. Hy en Fridolin het by ons gebly en het Maandagoggend weer vertrek. Claude het my man gevra of hy weer kan kom.

Hy het gelukkig vertrek en het hier baie genade ontvang.

18 Mei 1992 – Maandag

Agterjaar gelede vandag het Ons Vrou aan my verskyn in Medjugorje.

08:45 in die werk:

Aangesien ek nie verstaan het wat die Verlosser vir my oor die priesters gesê het nie, het ek Hom weer gevra. Ek het gevra wat dit beteken dat die priesters 'n martelaarskap deurmaak.

Verlosser: "Hulle luister nie na my stem nie, maar na die stem van die onreine gees." Ek: "Wat is die rede vir hul martelaarskap?"

Verlosser: "Hul ongehoorsaamheid!" Ek het met die röntgenondersoek voortgegaan.

Toe ek weer alleen was, het ek probeer om myself met die Verlosser in die röntgenkamer te verenig.

Verlosser: "Skryf, my dogter, jy moet gaan."

Ek: "Waarheen, my Here en God? Ek weet nie waarheen nie."

Ek het 'n warmte en 'n vrede in my gevoel. Dit was op daardie oomblik baie mooi. Jy voel dat jy nie alleen is nie. Liefde is daar.

Ek: "Ek weet nog steeds nie waarheen ek moet gaan nie."

Die Verlosser het gehuiwer om dit vir my te sê; ek was gretig om te weet waarheen.

My: "Het ek dit ingedink toe ek gehoor het: 'Jy moet gaan'? My hart brand van liefde, en ek wag geduldig. Die Bose is ook daar. Hy is ongeduldig en laat sy teenwoordigheid voel."

En die Verlosser is stil.

Die Verlosser laat my sien hoe die Bose in die wagte lê. 'n Halfuur later, omstreeks 10:15 vm.:

Verlosser: "Skryf, my dogter, jy moet gaan."

— weer geen antwoord nie —

In die aand was ek by die kerk in Rot vir die Heilige Mis.

19 Mei 1992 — Dinsdag

Agt jaar gelede vandag is ek gedoop.

Vandag het ek geen stem gehoor nie, nie tydens gebed nie, ook nie in die kerk nie.

20 Mei 1992 — Woensdag

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Jesus, barmhartige liefde, wat moet ek neerskryf? Ek wil U nie vra nie; U weet alles. Net as dit U wil is, sal ek dit neerskryf, want ek is 'n sondaar; ek voel ek het geen reg om U te vra nie, want ek is maar stof voor U, niks anders nie."

Ek: "My Here en my God, ek is gereed om dit neer te skryf, want U het gesê: 'Skryf, my dogter.' Maar deur Maria en onder die beskerming van die Geseënde Maagd Maria, die Moeder van God."

Verlosser: "Dit is reg, my dogter."

Verlosser: "My dogter, daar was gister 'n groot aanval." Ek:

"Maar my Here en God, ek weet dit."

Verlosser: "Ek het dit toegelaat. Satan wil alles vernietig. Hy het selfs die Patris."

Ek wou nie die Heiland vra nie. Heiland:

"Wag nog 'n bietjie langer, my dogter!"

Ek: "Maar U weet alles van te voren."

Verlosser: "Ja, Ek weet alles, maar jy is in die skool van liefde."

Ek: "Here, vertel my watter onreine gees by my man was. Dit was onmoontlik. Want ek het geheiligde sout van Vader Heyder gestrooi op die plek waar my man was."

Heiland: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my Here en God, my Jesus, my geestelike leier." Verlosser:

"Dit was weer Lucifer, met sy volgelingen."

Ek: "Ek het voortdurend gebed; ek kon skaars asemhaal van al die gebed." Verlosser: "My dogter, moenie moed opgee nie; ons moet voortgaan."

Ek: "My Here, pla dit Lucifer dat ek na die Kanselier moet gaan?" Verlosser: "My dogter, vra jy nog steeds so iets?"

Ek: "Ja, my Here, want ek is niks. Ek het U alles gegee en ek het niks." Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: Ek is lief vir jou, my dogter, net soos jy is."

Ek: "Ek het al gedink ek doen alles verkeerd weens Lucifer se aanval."

Verlosser: "My dogter, bly getrou aan My. Die versoekings moet oor jou kom."

Ek: "My Here en God, ek wil graag 'n priester hê. Wat het gebeur met Vader Vogt, wat nou op 'n retraite is?"

Verlosser: "My dogter, die retraite is nie soos Ek dit sou wou hê nie."

Ek: "My Here en God, ek plaas alles in u hande; beskerm my, lei my, en laat my nie alleen nie, my kind. Ek plaas al my vertroue in u hande en ek sal vir u getrou bly, want ek is lief vir u, selfs wanneer u toelaat dat sulke versoekings oor my kom."

Verlosser: "My dogter, ek sal jou later vertel hoe dinge sal verloop, maar nie nou nie." Ek:

"My Here, ek dank U, ek lief U, en vergewe my asseblief."

Verlosser: "Gaan in vrede, my liewe dogter."

Ek het die Heilige Mis by die Kapel van St Roch bygewoon. Ek het nie Heilige Nagmaal ontvang nie.

Die priester het gaan sit en het die leke die Heilige Nagmaal laat uitdeel. Dit was sy wens.

21 Mei 1992 — Donderdag

9:20 vm in die dokters se vertrek:

Ek het die Verlosser gevra of dit nog steeds die geval was dat Hy my skoonmoeder hierdie maand na Hom sou neem. (Dit was 'n versoeking; ek sal later daaroor terugkom.)

Verlosser: "Ja, my dogter, Ek sal jou skoonmoeder hierdie maand huis toe neem."

Ek: "Die priester by Stift-Neuburg het gesê dat die private openbarings wat die Apostels betref, tot 'n einde gekom het."

Verlosser: "Slegs sekulêre priesters kan private openbarings beëindig." Ek het oor Vader Söllner gevra, omdat hy nie self die Heilige Nagmaal uitgedeel het nie, maar dit aan twee nagmaalassistentie oorgelaat het.

Verlosser: "Die priester in Mingolsheim moes nie toegelaat het dat leke die Heilige Nagmaal uitdeel nie."

Ek: "Wat moes hy doen? Hy het nie lekker gevoel nie."

Verlosser: "Wag. Die feit dat hy nie lekker gevoel het nie, het nie van My gekom nie."

Die Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter, en luister aandagtig. Jy sal 'n verskyning in die kerk hê." Ek het gevra of ek reg gehoor het."

Die Verlosser het dit nogmaals herhaal.

Ek: "Beste Verlosser, bedoel U in Rot, in St Leon-Rot?"

Verlosser: "Ja, in Rot, in St Leon-Rot."

Ek: "Ek smee u, vertel my wanneer; is dit toelaatbaar om te weet?" Die Verlosser: "Binnekort."

Ek: "Hoe sal ek weet of dit die Geseënde Maagd Maria of die Duivel is?" Verlosser: "Jy sal haar herken."

Ek: "Sal ander in die kerk haar ook sien?" Verlosser: "Ja."

Ek: "Almal?"

Verlosser: "'n Paar."

Ek: "Dankie, my Here en God, Here, u wil geskied."

Daarna het ek die pasiënte geröntgen. Toe ek klaar was, het ek my met die Verlosser verenig. Ander gaan op hierdie tyd rook, en ek soek die teenwoordigheid van God.

Toe ek met Hom verenig was, het ek die Verlosser hoor sê:

"Skryf hierdie verskyning neer, my dogter." Ek het onmiddellik gevra: "Watter verskyning?"

Verlosser: "Die verskyning van jou hemelse Moeder sal 'n teken wees dat sy altyd daar is en by jou is."

Ek: "Barmhartige God, ek kan U nie genoeg bedank vir dit nie. Ek is reeds verheug, maar dit beteken dat ek nou selfs meer moet bid en vas. My Here en God, is daar nog iets wat ek moet weet oor die Maria-verskyning in die Rooi Kerk?"

Verlosser: "Ja, my dogter, daar is nog iets wat jy moet weet." Ek:

"En wat sou dit wees?"

Verlosser: "Bly altyd getrou aan haar." (aan die Moeder van God).

Ek: "Ja, Verlosser, U weet dat ons haar liefhet. Ek belowe U, ek sal getrou bly aan die Hemelse Moeder."

Ek: "Maar jy het gesê 'die verskyning van die Hemelse Moeder'. Ek vra jou weer, want die duiwel kan die naam Maria nie uitspreek nie. Sou jy dit sê sê dit weer?"

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: jy sal 'n verskyning van die Hemelse Moeder Maria hê."

Ek: "Vergeef my, my Here en my God, ek het baie aandagtig na die stem geluister." Verlosser: "Dit is korrek, my dogter."

Verlosser: "Gaan in vrede, my liewe dogter."

In die aand het ek die Heilige Mis by die Kapel van St Roch in Mingolshelm bygewoon.

22 Mei 1992 – Vrydag

In die kliniekkapel tussen 12:10 en 13:00.

Ek: "Gister, in die Kapel van St Roch tydens die Heilige Kommunie, het Vader Söllner geaarsel en my tot die heel einde laat wag; ek het by die kommunieheining gekniel. Hy het ook moeite gehad om my die Heilige Kommunie te gee. Dit was asof iemand het sy hande teruggetrek."

Verlosser: "Skryf, my dogter, dit was die onreine gees in die priester. Die onreine gees wil nie hê jy moet die Heilige Nagmaal ontvang terwyl jy kniel en met jou mond nie."

Ek: "U het gesê hy sou met my praat."

Verlosser: "Hy sou reeds met jou gepraat het as Satan geen mag oor hom gehad het nie." Ek: "Kan ek hom nie help nie?"

Verlosser: "Laat dit aan My oor, my dogter."

Verlosser: "Die oorlog gaan voort."

Ek: "Watter oorlog?"

Verlosser: "Die oorlog in Joego-Slawië. Daar sal ook oorlog wees in Macedonië en Serwië." Ek: "Ek het gedink dit kom nou tot 'n einde."

Verlosser: "Die oorloë versprei verder."

Ek: "Ek wou weet of ek nog iets moet neerskryf?" Verlosser: "My dogter, ek wil hê jy moet dit neerskryf." Ek: "Ja, my Here en God, my Jesus, en wat sou dit wees?"

Verlosser: "Jy moet gister se aankondiging van die verskyning van Ons Vrou aan die priester rapporteer."

Ek: "Wanneer?"

Verlosser: "In die volgende paar dae."

Ek: "Liewe God, hy gaan my nie glo nie."

Verlosser: "Doen dit, my dogter."

Ek: "Mag ek net vir die priester vertel, of mag ek ook vir ander wat ek ken vertel?" (Ek het na die verskyning verwys).

Verlosser: "Vertel hulle, my dogter, vertel hulle."

Toe het ek oor die priester in Oggersheim gevra, waarom hy my nie gebel het nie. Verlosser: "As hy nie sy hart vir my gesluit het nie, sou hy gebel het." Verlosser: "My dogter, die priesters is in groot verwarring."

Ek: "My Here en my God, ek sal dit vir die priester vertel. Here, u wil geskied." Ek: "Aan wie moet ek dit eers vertel?" (Ek het na die verskyning verwys.)

Verlosser: "My dogter, jy mag eers vir die priester of die mense vertel, soos jy wil. Dit sal gebeur. Gaan in vrede, my dogter; Ek is lief vir jou."

Ek: "Dankie, my liewe God, my liewe Jesus."

Ek het die Rozenkrans en die Hoogmis in rooi in die kerk bygewoon.

23 Mei 1992 – Saterdag

7:15 vm — Heilige Mis in Waghäusel.

Nadat ek die Heilige Kommunie ontvang het, het ek voor die tabernakel gebly en gebid.

Eerstens die Litanie van die Geseënde Maagd Maria in Latyn, toe die Rozenkrans en hartlike gebede.

Terwyl ek myself kortliks met die Verlosser verenig het, het ek gehoor:

"My dogter, skryf dit neer,"

Ek: "Ja, my Here en my God, maar neem eers my twyfel en alles wat my verhoor om te doen wat U vir my sê, weg."

Verlosser: "Die verskyning van die Geseënde Maagd Maria vind plaas."

Ek het onmiddellik gevra: "Wanneer, my Here en God, my geestelike direkteur, my liewe

Jesus? Bedoel U in die Rooi Kerk?"

Verlosser: "Ja, my dogter."

Ek: "Ek weet nie wanneer nie, my Here en God."

Verlosser: "In die volgende paar dae."

Ek: "Verlosser, sê dit asseblief weer vir my; u het nie 'Maria' gesê nie." Verlosser:

"Skryf dit neer, my dogter: die verskyning van Ons Vrou, die Hemelse Moeder Maria, sal in die komende dae in die Rooi Kerk plaasvind."

Ek: "Ek sal al my vertrouwe in u hande plaas. Here, laat u wil geskied." Verlosser: "Gaan in vrede."

Toe het ek hom hoor sê: "Ek is baie lief vir jou, my dogter."

Ek: "Ja, Here, ek sal doen soos U vir my gesê het. Ek dank U, my Here en my God."

Onmiddellik daarna het die versoekings gekom. Ek het na Globus gegaan om inkopies te doen. Ek bid gewoonlik altyd in die motor, maar hierdie keer het ek nie gebid nie. En dadelik het ek die motor teen 'n inkopiewa gery.

Toe ek by die huis kom, wou ek 'n kers aansteek tot groter heerlikheid van God en die Geseënde Maagd Maria. Terwyl ek dit aansteek, het 'n groot vlam van die kers na my kop toe geskiet en my hare is geskroei. Die Bose wil die verskyning van die Geseënde Maagd Maria verhinder.

In die middag het ek na die kerk gegaan en daar gebid van 16:30 tot 18:15.

Intussen het ek belydenis afgelê en die priester gevra of hy kon voorstel dat die Geseënde Maagd Maria hier in Rot, in hierdie kerk, sou verskyn. Die priester het nee gesê, en ek het geantwoord: "Ek ook nie."

Ek het gesê dat ek onwaardig was om Ons Vrou te sien, en dat ek selfs in Medjugorje nie sou wou hê om Haar te sien nie.

Die Here het ons albei beproef.

Die priester het vir my gesê dat hy nie glo dat die Verlosser vir my gesê het om die Rozenkrans voor die Heilige Mis te bid nie.

Ek het tuis gekom en gehuil. Ek het byna die hele nag nie geslaap nie. My man het my aanhoudend wakker gemaak. Hy is deur 'n onreine gees gekweld; dit was ondraaglik.

24 Mei 1992 – Sondag

By die huis voor die Heilige Mis.

Ek het gebid voordat ek myself met die Verlosser verenig het.

Verlosser: "Skryf, my dogter, die verskyning van Ons Vrou Maria sal in die Rooi Kerk in St Leon-Rot plaasvind."

Ek: "In Rot of in St Leon? Ons het twee kerke."

Verlosser: "In Rot, waar julle altyd gaan."

Verlosser: "Jy sal hierdie verskyning herken. Jy hoef nie bang te wees nie. Na hierdie verskyning sal baie verander."

Ek: "My Here en God, U het gesê dit sou in hierdie dae gebeur." Die Verlosser: "Ek bepaal die tyd."

Ek: "Pastoor Vogt glo nie dat hy die Rozenkrans voor die Heilige Mis moet bid nie. Hy dink dit kan ook op 'n ander tyd gebid word."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer: die priester, Vader Vogt, is 'n ongehoorsame priester. Hy moet terugkeer en die leringe van die Heilige Vader erken."

Ek: "Vader Vogt sê dat wat ek hom oor jou vertel, my wil is." Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: jou wil is my wil."

Ek: "Toe het Vader Vogt ook bevestig dat wat die priester by Stift-Neuburg gesê het—dat private openbarings met die Apostels geëindig het—korrek is."

Verlosser: "Dit weerspreek die leer van die Heilige Vader."

Ek: "Wanneer sal die Geseënde Maagd Maria verskyn, voor of ná die Heilige

Nagmaal?" Verlosser: "Die Geseënde Maagd Maria verskyn ná die Heilige Nagmaal."

Ek: "Voor die seën of ná die seën – teen daardie tyd sal almal al buite wees." Verlosser: "Daar sal nog mense binne wees."

Ek: "Is daar nog iets wat ek moet weet?"

Verlosser: "Bly getrou aan My, my dogter."

Ek: "My Here en God, my liewe Jesus, ek sal aan U getrou bly."

Verlosser: "Bid baie, my dogter. Gaan in vrede, my dogter, my liewe kind." Ek: "Dankie, my Here en God."

Ek het die Hoogmis in Rot bygewoon. In die aand was daar 'n Mariaanse toewyding. Voorheen het ek die Rozenkrans saam met die gelowiges gebid.

25 Mei 1992 – Maandag

Vandag het ek vry gehad.

Van 7:00 tot 9:30 het ek gebid en myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Skryf, my dogter, skryf dit neer."

My: "My liewe Jesus, ek sal dit neerskryf, want dit is nie my wil nie, maar U s'n. Want ek het besef dat ek niks is nie, en hierdie niks kan net doen soos U wil." Verlosser: "Skryf, my dogter. Die verskyning van Ons Vrou sal vanavond in Rot, in die kerk, plaasvind."

Ek wou weet: "Here, wie is U, die een wat met my praat, voordat ek dit neerskryf?" Ek moet dit verifieer."

Verlosser: "Ek is jou Here en God, jou Jesus, jou Verlosser, jou geestelike gids." Ek:

"Ja, my Here, as U dit sê, laat dit so wees."

Ek: "Herhaal asseblief vir my wat jy pas vir my gesê het."

Verlosser: "My dogter, die verskyning van Ons Vrou sal vanavond in Rot, in die kerk plaasvind."

Ek: "Watter dag is dit vandag?"

Verlosser: "Vandag is 25 Mei, die dag wat my behaag."

Ek: "Maar ander het Haar gesien met 'n kroon en sterre op Haar kop." Ek het dit gevra omdat ek die Geseënde Maagd net met 'n heilige glans gesien het.

Verlosser: "Jy sal Haar sien soos dit My wil is."

Ek: "Maar ek is onwaardig om die Geseënde Maagd Maria te

sien." Verlosser: "Niemand was tot dusver waardig om haar te sien nie."

Ek: "Moet ek neerskryf wat Sy sê, of moet ek wat Sy sê vir myself hou?" Verlosser: "Jy moet wat Sy sê vir jouself hou."

Daarna het trane uit my oë gevloei wat nie my eie was nie. Ek het

gevra: "Huil U, my Jesus?"

Verlosser: "Ja, my dogter, op die oomblik is Ek net die lydende Jesus. Die gruweldade is onmeetlik.

Skryf, my dogter, daar moet meer gebed wees as ooit tevore

tot dusver. My dogter, bly getrou en standvastig teenoor My. Ek moet die tyd verkort." Ek: "Wat beteken dit?"

Verlosser: "Ek moet alles na vore bring wat in My plan was."

Ek: "Jesus, U is die Verlosser. U is die Oorwinnaar. U hou alle siele in U hand."

Verlosser: "Skryf, my dogter, skryf dit neer. Dit is maar net 'n baie paar."

My: "Maar die priesters preek dat U barmhartig is, asof almal na die hemel gaan." Verlosser: "Die priesters preek nie volgens my wil nie. My dogter, dit is alles vir vandag. Ek is baie lief vir jou; gaan in vrede."

Ek: "Ek dank U, my Here en God; Here, U wil geskied."

Ek het 'n gevoel van kalmte en vrede ervaar tydens die eenheid.

Ek wou nie vir enigiemand van hierdie aand vertel nie, en ek het gevoel dit was ook nie God se wil nie.

Ek is deur twyfel gekweld.

Voor die Heilige Mis het ek die Rozenkrans gebed en heilige water gesprinkel op die plek waar ek gekniel het. Ek het die Verlosser gevra om by my te bly as die Geseënde Maagd Maria sou verskyn. Ek het vandag nie die Heilige Kommunie vir ander aangebied nie, maar vir myself, sodat ek krag sou ontvang—selfs al was dit die duiwel—sodat ek sterker kon wees en die duiwel niks aan my kon doen nie; en aan die einde het ek ook vir Vader Vogt en vir die Allerheiligste Vader: een Ons Vader, een Gegroet Maria en die Gloria Patri, die Gebed tot Sint-Michaël die Aartsengel, en toe het ek aan die Geseënde Maagd Maria nog drie Gegroet Maria's aangebied. Daarna het ek die Cor Jesu Sacratissimum gebed.

Roswitha het langs my gesit en ek het vir haar gesê sy moet tot die einde bly. Ek het niks meer gesê nie, want dit was in die middel van die Heilige Mis. Sy het gebly, maar het nie geweet waarom nie.

Ons Vrou het nie verskyn nie.

Ek het toe die kerk verlaat. Ek was nie hartseer nie; dit was beslis 'n versoeking. Om 20:00 in die gebedegroep:

Ons het die Verlosser aanbid.

Vader Dochart het belydenis aangehoor. Ek het na hom toe gegaan en vir hom van die versoeking vertel. Ek het voor hom gehuil en wou alles prysgee, nie omdat ek nie toegelaat is om Ons Vrou te sien nie, maar omdat die duiwel ingemeng het en ek dit nie besef het nie.

Want dit was vir my genoeg dat ek Ons Vrou een keer gesien het, op 18 Mei 1984. Ek was woedend omdat die duiwel my op daardie wyse versoek het.

Nou is dit vir my duideliker. Vader Dochart was vriendelik. Hy het my gerusgestel en gesê dat St. Teresa van Avila ook met sulke versoekings te kampe gehad het. Hy het my krag gegee, en ek was weer gelukkig en het teruggegaan om saam met die gebedegroep te bid.

26 Mei 1992 – Dinsdag

In die oggend het ek 'n uur lank gebed. Ek het nie gevoel dat ek met die Verlosser verenig was nie. Omstreeks 16:30 het Vader Joachim van Oggersheim gebel. Hy het vir ongeveer 25 minute met my op die telefoon gepraat. Hy het voorgestel dat ek aan Kanselier Kohl moet skryf en vir 'n ontmoeting moet vra, net soos ek met die Heilige Vader gedoen het.

Ek: "Ek sal doen wat die Verlosser my ook al sê om te doen."

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in rooi misgewade.

Weer eens het die non die Heilige Kommunie uitgedeel. Ek het nie die Heilige Kommunie van haar ontvang nie, maar het na my sitplek teruggekeer en dit geestelik ontvang.

27 Mei 1992 – Woensdag

Ek het ongeveer twee uur gebed en myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my Here en God, my Jesus, Seun van Maria."

Verlosser: "Ek het die onreine gees toegelaat om met jou te praat sodat jy kan weet hoe gevaarlik dit is om nie na die stem te luister nie. Die verskyning van Ons Vrou moet nog kom."

Ek: "Wanneer?"

Verlosser: "Dit is aan My om te besluit."

Heiland: "My dogter, skryf dit neer: die onreine gees kan alles naboots." Ek: "U het gesê dat ek 'n brief van die Heilige Vader sou ontvang en dat my skoonma hierdie maand sou oorlede wees."

Verlosser: "Dit alles lê nog voor."

Ek: "En dat Vader Joachim vir my 'n afspraak met Kanselier Kohl sal reël."

Verlosser: "Wag nog 'n bietjie langer met die afspraak; dit sal vanself regkom. Jy hoef nie die afspraak vir jou gereël te hê nie. Daar is 'n ander manier."

Ek: "Here, ek is teleurgesteld in die vaders in Oggersheim. Geen van die priesters wil iets doen nie. Is hulle almal bang?"

Die Verlosser: "My dogter, hulle sien en tog sien hulle nie, en hulle hoor en tog hoor hulle nie." Ek: "My Here, hierdie drie dae – Saterdag, Sondag en Maandag – het my geskok; dit het vir my gelyk of Satan vir my oor alles gelieg het. Dit het vir my gelyk of die onreine gees in my hart tot my gepraat het, en nie U nie."

Verlosser: "Jy moet hierdie versoekings deurstaan. Die pad na My is doringsvol; dit verskil van die gemaklike pad wat byna almal neem."

Ek: "En gisteraand het die non weer die Heilige Nagmaal uitgedeel. Ek het dit nie van haar ontvang nie."

Verlosser: "Jy het die regte ding gedoen."

Ek: "En sy gaan voort om dit te doen, al weet sy dat sy dit nie mag doen nie – die Heilige Kommunie uitdeel." Verlosser: "Sy luister altyd na die onreine gees."

Ek: "Maar ná die Heilige Mis het ek haar in die motor gesien. Sy het na my gewaai asof sy die gelukkigste persoon ter wêreld was."

Verlosser: "Die onreine gees kan haar ook 'n vals gevoel van vreugde gee, sodat sy dink sy doen die regte ding. Hierdie vals vreugde dra geen vrug nie."

Ek: "My Here, ek sal u nie meer vrae vra nie; as u wil, vertel my." Verlosser: "My dogter, glo in My."

Ek: "Ek voel so sleg en magteloos op die oomblik. Ek wil niks meer graag hê as om weg te kruip en net in stilte te bid nie; ek wil nie eers meer die gebedegroep hê nie."

Verlosser: "My dogter, om op te gee is maklik, maar om volharding te beoefen is moeiliker. Bid dat jy volharding in alle dinge mag hê. Die boer wag totdat die oes gereed is."

Verlosser: "My dogter, bid baie. Moenie toelaat dat ander jou beïnvloed nie." Gaan in vrede. Ek is lief vir jou."

Ek het nog yweriger gebid.

Ek dank U, my Here en God, vir hierdie lering wat ek so desperaat nodig gehad het. Ek het geen twyfel nie, maar ek het daarvoor meer ernstig geword.

Ek het die Heilige Mis by die Kapel van St Roch bygewoon. Voorheen het ek 45 minute gebid, maar geen stem gehoor nie.

28 Mei 1992 — Donderdag – Hemelvaartsdag

Heilige Mis en prosesie in rooi.

In die aand — Marianese toewyding. Daarvoor het ek die Rozenkrans gebid.

29 Mei 1992 — Vrydag

Ek was tuis; ek is nog tot Woensdag 10 Junie 1992 op vakansie.

Vroeg in die oggend het ek eers 'n uur gebid, toe geestelik die Heilige Kommunie ontvang. Verlosser: "Skryf, my dogter, die wêreld kom tot 'n einde. Dit gaan verlore."

Ek: "Ek kan dit nie skryf nie; sê dit self vir my. Geloofd sy Jesus Christus en Maria." Ek het dit gehoor: "Geloofd sy Jesus Christus en Maria."

Ek: "Maar U is die magtige en onsterflike God; U kan nie toelaat dat die wêreld verlore gaan nie."

Verlosser: "Die modder is te diep."

Ek: "Liewe God, as 'n priester van my hoor dat die wêreld verlore gaan, sal hy my mal verklaar."

Verlosser: "Skryf, my dogter, die wêreld wil nie bekering vind nie. Hulle is lojaal aan die Vader van Liegens. Almal wat aan My behoort, is reeds as mal verklaar."

Ek: "En die ander, wat aan die Vader van Leuens behoort – is hulle nie mal nie?"

Die Verlosser: "Slegs totdat die breë pad tot 'n einde kom."

Ek het oor die verskyning van Ons Vrou gevra omdat die Bose op 25 Mei 1992 ingemeng het.

Verlosser: "Jy sal die verskyning van Ons Vrou hê, maar vra nie wanneer nie."

Ek: "En wat moet ek vir Vader Vogt sê? (Ek het aan die verskyning van Ons Vrou gedink.)" Verlosser: "Hy bid veel te min saam met die gelowiges."

Ek: "My Here, kan dit wees dat die onreine gees nou langs my is, want ek voel dat hy daar is."

Verlosser: "Ja, hy is voortdurend om jou. Bid sonder ophou. Moenie bang wees nie; Ek is by jou."

Ek: "My Here en God, die toestand van die wêreld is verskriklik, soos Sodom en Gomorra."

Verlosser: "Jy kan nie die twee vergelyk nie. Sodom en Gomorra was 'n waarskuwing vir die wêreld. Maar die wêreld wou nie luister nie."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?" Verlosser: "Bid vir die saligheid van siele."

Ek: "Ek dank U, my Here en my God. Gee asseblief vir my die krag en liefde om te bid, die volharding, die geduld en die genade dat ek nooit die onreine gees sal vrees nie en dat ek altyd aan U getrou mag wees. Here, U wil geskied."

Om twaalfuur het ek vir ongeveer twee en 'n half uur in die woud gaan stap. Ek het 'n groot krag gevoel om te bid en het die Psaltere opgesê terwyl ek in die woud was.

In die aand het ek by die Rozenkrans en Heilige Mis in Rot by die kerk teenwoordig gewees.

30 Mei 1992 – Saterdag

Ek het vroeg in die oggend ongeveer 1½ uur gebid.

Ek het nie na Waghäusel gegaan nie. Ek het byna die hele nag nie geslaap nie. Ek was by Marion en ons het in ons dagboeke geskryf.

Van 16:20 tot 20:00 het ek in die kerk in Rot gebid.

Ek het die Psalter, die Kruiswegstasie en die Sewe Laaste Woorde van Jesus aan die Kruis gebid, toe het ek vir die Heilige Mis gebly en aan die viering deelgeneem.

31 Mei 1992 — Sondag

Ek het voor die Heilige Mis gebid. Ek het die Heilige Mis in Rot bygewoon.

Tydens 'n opregte gesprek het ek die Verlosser gevra: 'Was dit U wat met my gepraat het en gesê het dat U my skoonmoeder hierdie maand sou neem?'

Verlosser: "Nee, dit was nie ek nie. Skryf neer, my dogter, wat Ek in jou geïnspireer het; jy sal herken wat van My af kom. Wees waaksaam, bid; die Bose lê op die loer. Jy behoort heeltemal aan My; Ek is lief vir jou. Skryf, my dogter; jy is my kind."

Ek het gevra of Hy vir my kon sê: 'Geloofd sy Jesus Christus en Maria.' Ek het dit drie keer gehoor.

Toe het ek gehoor: "Gaan in vrede, my dogter." Dit was omstreeks 8.30 in die oggend.

Die toewydings het om 19:00 plaasgevind; die Rozenkrans is vooraf gebid. Die toewydings was baie plechtig, aangesien vandag die laaste dag was waarop die Mei-toewydings gehou is. Baie mense het gekom. Omstreeks 21:00 het ek nog 'n Rozenkrans gebid.

Maandag 1 Junie 1992

Ek was nog steeds op vakansie en tuis; ek het ook nie weggegaan nie, sodat ek geld kon spaar vir die gebedskamer.

Ek het tussen 3:00 en 4:00 vm. die Rozenkrans en die Litanie van die Heilige Hart van Jesus gebid. Ek het ook tussen 9:00 en 10:00 vm. gebid.

Om twaalfuur het ek in die woud gaan stap en twee Rozenkranse gebid terwyl ek uit was. In die aand het ek die Rozenkrans en die Heilige Mis in die Rooi bygewoon die kerk.

Om 20:00 was daar 'n gebedgroepe.

Vandag het ek 'n bietjie gepraat oor eerbied en hoe om die Heilige Kommunie behoorlik te ontvang. Ek het vandag gedink hoe goed dit is dat die Verlosser versoekings toelaat, want my skoonma sou na al die versoekings alreeds gesterf het.

Dan sou die duiwel gewen het. My skoonma is 'n goeie vrou, maar sy is hardkoppig. In plaas daarvan om op Sondag te gaan, gaan sy altyd

Saterdag-----

Op Korpus Christi wou sy ook nie aan die prosesie deelneem nie. Sy verkies om die Heilige Nagmaal in haar hand te ontvang, en dit is wat sy doen. Of sy nou die Heilige Nagmaal van 'n leek of van die priester ontvang, sy voel geen verskil nie. Sy is 'n ondersteuner van Hitler.

Selfs vandag praat sy nog steeds vol lof oor hom. Sy wil nie deel wees van my gebedsgroep nie. En wanneer sy van die kerk af huis toe stap, wil sy nie saam met my loop nie.

My skoonma laat liever toe dat sy beïnvloed word deur wat ander oor my sê, as om na my toe te kom om haar eie mening oor my bekering en oortuigings te vorm. Ek is tog lief vir haar, want sy is my skoonma. Ek is dankbaar dat sy by ons woon, want sy sorg byvoorbeeld vir die strykwerk vir ons.

Op Sondag, wanneer die hele familie bymekaar is, eet my skoonma ook by ons aan die tafel; sy het dit nog altyd gedoen.

Die duiwel sou alles vir my vernietig het as my skoonma regtig in Mei oorlede was. Dan sou ek dalk ook geglo het dat dit reg was om die Nagmaal in die hand te ontvang.

Maar die Here bepaal die uur wanneer iemand sterf.

Nietemin bly ek getrou aan die Verlosser, want hierdie versoeking was nie die eerste nie en sal nie die laaste wees nie.

2 Junie 1992 — Dinsdag

Ek het om 06:30 die vroeë mis in Mingolsheim bygewoon.

Na die Heilige Mis het ek met Vader Söllner, 'n Steyler-missioenaris wat in Afrika was en nou in St. Augustin naby Bonn woon, gepraat. Ek was nie alleen tydens hierdie gesprek nie; die Verlosser was by my. Die Vader was verheug toe ek hom vertel het wat die Verlosser vir my gesê het.

3 Junie 1992 – Woensdag

Van 8:00 tot 9:45 het ek gebid en my met die Verlosser verenig. Ek het baie gehuil omdat versoekings na my toe kom.

Ek het gesê dat ek die stem moes beproef, en het die Verlosser gevra om my soos volg te groet: 'Geloofd sy Jesus Christus en Maria.'

Verlosser: "Geloofd sy Jesus Christus en Maria."

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my hemelse Vader, my Drie-enige God, ek skryf omdat dit U wil is." Verlosser: "Die Geseënde Maagd Maria sal in jou kerk verskyn."

Ek: "Wie is die Geseënde Maagd Maria?"

Verlosser: "Sy is my Bruid, my dogter, my Moeder en jou Moeder." Verlosser: "My dogter, moenie twyfel nie."

Ek: "Liewe God, vertel my iets oor hierdie verskyning, want ek durf nie te vra nie, aangesien ek onwaardig is. Ek is 'n sondaar, Here."

Verlosser: "Glo jy nou dat dit Ek is?" Ek: "Ek glo dit, maar dit is nie maklik nie. 'Wie is jy?'"

Verlosser: "Ek is julle Jesus."

Ek: "Hoekom het dit nog nie gebeur nie, die saak rakende die biskop, die Pous en Kanselier Kohl?"

Verlosser: "Dit lê nog voor."

Ek wou 'n bietjie meer weet oor die Maria-verskyning en het die Verlosser daaraan herinner dat hy nog niks vir my vertel het nie."

Verlosser: "Sy sal verskyn. Die tyd het nog nie gekom nie."

Ek: "Jy het gesê jy sou 'n teken in die Kerk gee."

Verlosser: "Hierdie teken sal kom voor die verskyning van Ons Vrou. Hierdie teken is ook vir die priesters; skryf dit neer, my dogter. Jy sal 'n brief ontvang van die Kerkowerhede. Neem kennis en bly getrou aan My, en getrou aan die Heilige Vader. Jy hoef nie na enigiets te luister of enigiets te volg wat die leringe van die Heilige Vader weerspreek nie."

Verlosser: "My dogter, maak baie offers."

Ek: "Liewe God, ek sal probeer, maar ek kan U niks belowe nie."

Ek: "Liewe Verlosser, gister toe ek met Vader Söllner gepraat het, was dit nie ek nie."

Verlosser: "Ek het namens jou gepraat."

Ek: "Ek het dit baie duidelik gevoel en dit het my versterk, en die Vader was heeltemal anders, asof iets met hom gebeur het. Wat was dit?"

Verlosser: "Sien jy, my dogter, my werk verander 'n mens. En ek kan net deur jou werk."

Ek het nog 'n rukkie vurig gebid en om genade gesmeek.

Toe het ek gehoor: "Gaan in vrede, my liewe dogter." Daarna het ek 'n dankgebed gesê.

Terwyl ek verskeie gebede tot die Heilige Gees gebid het, het ek 'n baie spesiale warmte en 'n groot liefde in my hart gevoel. Ek het kalm en rustig gevoel, en het geen twyfel gehad nie.

In die aand het ek die Heilige Mis by die Kapel van St Roch bygewoon.

4 Junie 1992 — Donderdag

Oor die nag het ek van 4:00 tot 5:00 in die oggend gebid, en toe weer van 8:10 tot 10:00 in die oggend. Na 'n uur se gebed het ek my met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, liewe Jesus, U, die Lewende Woord."

Verlosser: "Jy sal steeds met die priester, Vader Trunk, praat."

Verlosser: "Ek hou nie daarvan dat hy die broer die Heilige Nagmaal in sy hand gegee het nie." Ek: "Ja, Here, ek het dit gesien. Die broer het die Heilige Nagmaal geëet voordat die priester gesê het: 'Here, ek is nie waardig nie...'"

Ek: "Here, vergewe my, want in daardie oomblik moes ek innerlik lag, al is dit beslis 'n hartseer saak. Dit het vir my so gulsig gelyk, die manier waarop die broer die Heilige Nagmaal ontvang het."

Verlosser: "Deur dit te doen, het julle altwee My beledig."

Ek: "Maar Here, as die priester nie die broer die Heilige Nagmaal in sy hand gegee het nie, sou ons U nie beledig het nie."

Verlosser: "Dit is waar. Bid vir hierdie bedoeling, dat die priester nie Heilige Nagmaal in ongewyde hande mag gee nie."

Ek: "Liewe God, ek sal belydenis doen omdat ek U beledig het." Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my hemelse Vader, ek sal dit neerskryf, want U het my." U is alles in my. U gebruik ook my hande om te skryf."

Verlosser: "Dit behaag my, my dogter."

Ek: "Wat moet ek skryf, liewe God? Ek vra U om genade en barmhartigheid, dat ek slegs mag skryf wat reg is. Gee asseblief vir my 'n vaste geloof."

Verlosser: "Skryf, my dogter; jy is uitgenooi." Ek: "Aan wie?"

Ek het niks gehoor nie en weer gevra. Ek:

"My Here en God, aan wie?" Verlosser: "Na 'n kommissie."

Ek: "Het ek dit ingedink?"

Verlosser: "Jy is uitgenooi na 'n kommissie." Ek:

"Wanneer, waar en waarom?"

Verlosser: "Dit lê nog voor; wees geduldig."

Ek: "Sal U by my wees by die kommissie?" Verlosser:

"Ja, Ek sal by jou wees."

Ek: "Here, dan hoef ek my nie te bekommer oor wat volgende gaan gebeur nie. Ek plaas alles in U hande."

Verlosser: "So sal dit wees."

Verlosser: "My dogter, ek is lief vir jou. Gaan in vrede."

Ek het my gebed nog nie heeltemal klaar gebid toe twee vroue my reeds buite waggehou het nie. Een was Roswitha se skoonsuster en die ander was Vader Ferdinand Thome se suster, wat in die Swartwoud woon.

Dit was 10:00 vm en ek het ongeveer 45 minute met hulle oor my bekering gepraat.

10:50 vm: Ek het gevoel dat ek myself weer eens met die Verlosser moes verenig.

Hierdie gevoel van 'moet' was nogal vreemd. Maar mens moet ook leer uit versoekings wanneer hulle kom.

Ek glo die visioen in 1984 was eenvoudiger, weens die onderskeiding van geeste. Jy kan Ons Vrou sien, maar wat die stem betref, hoor jy dit net en dit neem langer tyd om die stem te onderskei. Sodat ek die volharding kan behou om die stem te beproef, laat die Verlosser my Sy liefde en ook Sy genade voel, en Hy laat ook toe dat versoekings ontstaan, om te sien of mens die stilte kan onderskei.

So, toe ek vanoggend deur die vroue ontwrig is, het ek om 10:50 weer met die Verlosser verenig.

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Jy sal die verskyning van Ons Vrou oor ongeveer vier weke hê."

Ek: "Liewe God, liewe Jesus, Hemelse Vader, herhaal dit asseblief weer." Die Verlosser het dit dadelik herhaal.

Ek: "Waar?"

Verlosser: "In die kerk in Rot." Ek:

"Is daar nog iets wat ek moet weet?"

Die Verlosser: "Ja, my dogter, jy hoef nie bang te wees nie; Ek is met jou. My dogter, moenie My teleurstel nie."

Ek: "Liewe God, ek wil altyd met U verenig wees; dan sal ek U nie teleurstel nie." Die Verlosser: "Bid baie, my dogter, en vas."

Ek: "Liewe God, ek sal my bes doen."

Ek het aan Claude van Luxemburg gedink, maar ek wou nie vra nie, toe het ek gehoor:

"Jy mag namens Claude skryf. Hy kan tans nie 'n priester word nie. Jy moet aanhou bid vir hom." Ek het gesê: "Dankie, my Here en God, dankie, liewe Jesus, dankie, liewe Heilige Gees. Het ek u wil vervul deur weer met U verenig te word?"

Verlosser: "Ja, jy het my wil vervul. Gaan in vrede, my geliefde dogter." In die aand het ek in die kerk die Rozenkrans en die Heilige Mis in rooi bygewoon.

5 Junie 1992 – Vrydag – Heilige Hart-Vrydag

Ek was nog steeds op vakansie en het by die huis gebid van 9:00 tot 11:00, die Litanie van die Heilige Hart, die Litanie van Ons Vrou, gebede tot die Heilige Gees, ensovoorts, opgesê.

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: hierdie teken in die kerk sal by jou gebeur." Ek: "My Here, ek het U alles gegee. Maar as U dit sê, sal dit so wees. Hoe sal ek weet dat dit van U af kom?"

Verlosser: "Ek sal by jou wees. Laat hierdie teken wat gaan kom binne jou werk." Ek:

"Hoe sal ek weet dat U by my is?"

Verlosser: "My genade sal jou nie faal nie. Bly sterk en dapper, en laat jou nie deur ander beïnvloed nie."

Ek: "Maar Here, U weet dat ek so swak is." Verlosser:

"Met My is jy sterk."

Ek: "Wanneer sal dit kom?" Verlosser:

"Die tyd is myne."

Ek: "Liewe Verlosser, ek is baie lief vir U; laat ek nooit van U geskei word nie."

Dit is onbeskryflik mooi om met die Verlosser verenig te wees. Woorde kan nie ons dankbaarheid hiervoor uitdruk nie. Ons moet die Here voortdurend prys en verheerlik, dag en nag.

Verlosser: "Skryf, my dogter, mense is op die verkeerde pad. Hulle wil nie omdraai nie. Wee min het besef dat Ek nog hier is. My dogter, bly getrou aan My; Ek is jou weg. Op hierdie pad kan jy nie dwaal nie. My dogter, Ek verleen jou die genade om aan My getrou te wees."

Ek: "Ja, my Here en my God, ek aanvaar hierdie genade om aan U getrou te wees, want U alleen is genoeg vir my, en U kan alle dinge doen. Ek het op aarde besef dat U saligheid is, en ek sien nou uit na daardie saligheid vir alle ewigheid."

Verlosser: "My dogter, jy het my vreugde gebring met wat jy geskryf het." Ek: "Ja, liewe God, dit was my hart wat gepraat het, nie my mond nie."

Verlosser: "My dogter, jy is nog 'n knop van 'n geurige blom wat nog moet ontvou."

Daarna het ek die Verlosser hoor sê: "Gaan in vrede, my dogter." Ek was

in die kerk, geklee in rooi, vir die Rozenkrans en die Heilige Mis.

6 Junie 1992 – Saterdag

Ek het om 7:00 vm. die Heilige Mis bygewoon in die Kapel van St Roch in Mingolsheim.

Na die Mis het ek met 'n Duitse priester gepraat wat as sendeling in Brasilië werk.

Hy het vir my gesê dat hy in China gevange gehou is. Ek het ongeveer 20 minute met hom gepraat oor die ontvangs van die Kommunie op die tong. Hy het met twee krukke geloop. Aan die einde het hy my sy seën gegee.

16:30 – 18:15: Ek het in die kerk in Rot gebid. Vandag het ek ook by Vader Vogt belydenis gedoen.

7 Junie 1992 – Pinkselmandag

Ek het van 7.45 vm tot 9.05 vm gebid.

Ek: "My Here en my God, as U wil, praat met my. U dienskneg luister." Verlosser: "Ja, my dogter, Ek praat met jou. Jy is ongeduldig."

Ek: "Moet ek dit neerskryf?"

Verlosser: "Ja, skryf dit neer. Glo in My."

Niemand behalwe God kon geweet het wat ek in my siel wou weet nie. Tog het ek 'n antwoord ontvang.

Verlosser: "Die verskyning van die Geseënde Maagd Maria sal in die nabye toekoms plaasvind." Ek: "Maar U het gesê oor vier weke."

Verlosser: "My dogter, jy weet sy sal verskyn."

Ek: "Hoekom laat U die Geseënde Maagd Maria in die Rooi Kerk verskyn?"

Verlosser: "Sodat daar baie gebed in julle kerk mag wees."

Ek: "Maar daar word meer gebede in ons kerk gesê as in ander kerke in die omgewing." Verlosser: "Ek wil graag baie dapper belyers uit hierdie kerk hê."

Verlosser: "Skryf neer, my dogter, die teken wat Ek jou gee; dit is my teken. My dogter, hierdie teken sal kom voor die verskyning van die Geseënde Moeder."

Ek: "Hoe moet ek op hierdie teken reageer? Moet ek stilbly? Is dit net vir my, of ook vir ander?"

Verlosser: "Jy sal nie genade mis nie. Dit sal wees soos Ek wil." Ek: "Liewe God, laat dan U wil geskied."

Verlosser: "Die Heilige Gees sal jou verlig. Jy hoef nie vooraf bekommerd te wees nie. Bid tot my Moeder. Sy het jou lief. Sy beskerm en lei jou.

Jy is haar geliefde kind."

Ek: "Here, ek kan dit nie neerskryf nie."

Verlosser: "Skryf dit. Jou Moeder het jou nog nooit alleen gelaat nie. Moet haar nie teleurstel nie. My dogter, bly getrou aan ons."

Ek: "Ek sal getrou wees aan U en aan die Moeder van God, want ek is baie lief vir julle albei." Verlosser: "My dogter, Ek seën jou nou."

Ek het op die vloer gekniel.

Ek het gehoor: "Mag die seën van die Vader, die Seun en die Heilige Gees op jou neerdaal." Ek het die teken van die kruis gemaak en eerbiedig gesê: "Geprezen is Jesus Christus en Maria."

Dit was die eerste keer dat die Verlosser my geseën het.

Daarna het die Verlosser gesê: "Gaan in vrede, my dogter." Ek het die Heilige Mis in rooi bygewoon.

8 Junie 1992 – Pinkstermaandag

Ek het snags van 2:20 tot 3:20 vm. vir vrede en vir die arme siele gebid. Van 8:10 tot 9:10 vm. het ek voortgegaan om te bid.

Ek het gesê: "My Here en my God, my dierbare Vader, ek dank U dat U my berispe en versoekings toelaat. Dit laat my nie minder nie, maar meer van U liefhê. Ek het nou geen twyfel en geen vrees nie. Ek weet dat U altyd by my is, en wat U ook al toelaat, moet so wees, want dit is U wil.

Vergeef my dat ek U beledig het en ongeduldig was. Ek belowe U ek sal verbeter. Ek het gesien dat alles sy tyd het, en U bepaal daardie tyd, en daarom is dit reg. Ek verenig myself met die Geseënde Maagd Maria en met U, liewe Jesus, en ek dank die almagtige, barmhartige Vader dat ons, ná Adam en Eva, nou ook 'n hemelse Moeder en die Verlosser, Jesus Christus, het."

Ek het nóg yweriger gebid en vir die Verlosser gesê: "Ek hoef U niks te vra nie; U weet alles." (My gedagtes was by die teken)

Verlosser: "Ja, Ek weet alles. Hierdie teken wat jy ontvang, is van My, vir almal. Jy moet die teken aanvaar."

Ek: "Ja, my Here, ek verstaan dit beter; ek sal dit aanvaar wanneer dit kom."

Verlosser: "Die wêreld is in groot gevaar. Al my kinders is in gevaar. Wees te alle tye gereed vir die uur wat gaan kom."

Ek: "Watter soort uur?"

Verlosser: "Die Oordeel. Almal dra verantwoordelikheid vir hulself."

Ek: "Liewe God, moet ek reeds so bang wees vir die Oordeel?" Verlosser: "Liefde! Selfs nou. Liefde is die maatstaf waarvolgens julle almal geoordeel sal word. Vra voortdurend om liefde. Ek is liefde, my kind. En almal kan so veel daarvan trek as wat hulle wil."

Ek: "En wat as die ander nie kom put uit hierdie liefde nie?" Verlosser: "Hulle het reeds hul Vader gekies."

Ek: "Liewe God, ek sal meer uit hierdie liefde put as wat ek tot dusver gedoen het. En ek vra U nou: verleen my baie liefde, sodat ek dit ook aan ander kan gee."

Verlosser: "My dogter, wees geloof. Ek is lief vir jou. Gaan in vrede."

In die aand het ek die Hoogmis by 'Rot' bygewoon. Die gebedegroep het om 20:00 vergader.

9 Junie 1992 – Dinsdag

Vandag was die laaste dag van my vakansie.

Tussen 4:00 en 5:30 het ek vir vrede, vir die priesters en vir die Vatikaan gebid.

Verlosser: "Jy het gister in die gebedegroep reg gepraat. Jy hoef nie bang te wees nie; bly so praat. Ek is by jou. Ek was tevrede met jou gebede (op Pinkstermaandag)." Ek: "Roswitha was gisteraand ontsteld. Sy kon nie slaap nie." (Ek het haar die afskrifte van die dagboek gegee om te bewaar.)

Verlosser: "Die onreine geeste wil nie hê sy moet uitvind wat jy geskryf het nie. Sy hoef nie bang te wees nie. Sy is onder my beskerming."

Ek: "My man het gesê ek het gister te lank gepraat." Verlosser: "Hy het dit al voorheen gesê. Moenie na hom luister nie. Die vyand is ook in jou huis."

Ek: "My Jesus, dit voel so lieflik binne in my nou. Daar is so 'n kalmte en vrede in my."

Verlosser: "Ons is nou een."

Ek: "O, my liefde, dankie. Is daar nog iets wat U nou vir my wil sê?" Verlosser: "My dogter, rus. Gaan in vrede, my liewe dogter." Ek: "Dankie, my groot en barmhartige God. Ek gaan weer slaap."

Om 10:40 het ek weer gebid. Dit was die laaste dag van my tien dae lange vakansie. Ek het baie gebid, maar nie genoeg vir die Verlosser nie.

Verlosser: "My liewe dogter." Ek:

"Moet ek skryf?"

Verlosser: "Skryf dit neer. Let op elke woord wat jy uitspreek.

Die onreine gees sal jou naboots. Hy wil alles wat jy tot dusver gedoen het, vernietig.

Hy probeer vernietig wat jy geskryf het."

Ek: "Liewe God, laat U dit toe?"

Verlosser: "Ek sal jou beskerming gee. My dogter, jy het Hom herken – die onreine gees – en jy sal Hom altyd herken. Jy sal nie genade mis nie. My liewe dogter, gaan in vrede."

Ek: "Liewe God, ek dank U met my hele hart vir hierdie vele genade."

In die aand het ek na die kerk in Rot gegaan vir die Rozenkrans en die Heilige Mis. Ek het Heilige Kommunie vir Vader Gebhard Heyder aangebied.

10 Junie 1992 — Woensdag

10:00 vm in die dokters se vertrek:

Verlosser: "Mense is in groot gevaar." Ek: "Maar ek kan niks doen nie."

Verlosser: "Ja, jy kan iets doen. Gaan na die priester en vertel hom. Oorlog is naby." Ek: "Liewe God, ek het hom reeds vertel."

Verlosser: "Hy moet meer met die gelowiges bid."

Verlosser: "Skryf, my dogter, jy het min tyd." Ek: "Na watter priester moet ek gaan?"

Verlosser: "Na Vader Vogt."

Ek: "Maar jy het gesê hy is ongehoorsaam."

Verlosser: "Hy moet dit deeglik oorweeg. My dogter, gaan na hom toe."

Ek: "Betref hierdie oorlog Duitsland?"

Verlosser: "Almal."

Ek: "Kan ek iets vir hom sê sodat hy weet dit kom van U af?" Verlosser: "Sê vir hom, my skape luister na my stem."

Ek: "Liewe God, ek sal hom dit sê. Here, u wil geskied. My liewe Jesus, my Here en my God, ek dank u."

Verlosser: "My liewe dogter, ek is lief vir jou. Gaan in vrede."

Om 12:00 het ek die Angelus in die kapel by die werk gebid. Holger het vir my 'n paar boeke gebring om te lees.

16:00: Ek was op pad huis toe en het die Rosarium van die Aangrypende Geheue vir Vader Vogt gebid.

Omstreeks 17:50 was ek in die kerk in Rot en het kort gebid.

Van 18:00 tot 18:30 was ek by Vader Vogt. Ek het vir hom uit my dagboek voorgelees: inskrywings van 24 Mei 1992, 29 Mei 1992, 3 Junie 1992, 5 Junie 1992, 7 Junie 1992, 8 Junie 1992 en vandag, 10 Junie 1992. Hy het gelag terwyl ek gelees het.

Uiteindelik het hy gesê dat mens net meer moet bid.

Ek het sy seën gevra en toe vertrek. Terwyl ek weggestap het, het ek vir hom gesê ek het genoeg daarvan gehad.

Waarop Predikant Vogt geantwoord het: "Sê dit vir die Verlosser." Ek het geantwoord: "Hy het dit alreeds gehoor."

Ek het dit gesê omdat hy nie glo wat die Verlosser vir my sê nie.

Om 19:00 het ek na die Kapel van St Roch gegaan om die Rozenkrans te bid en het daar die Heilige Mis bygewoon. Daarna het ek 'n gesprek met Vader Trunk gehad.

Ek het die Verlosser gevra of ek nou met Vader Trunk moes praat. Die Verlosser het ja gesê.

Ek: "Sal hy met my praat?" Die Verlosser:

"Ja, hy sal met jou praat."

Ons gesprek het ongeveer 30 minute geduur. Ek het vir Vader Trunk vertel wat die Verlosser vir my gesê het.

11 Junie 1992 — Donderdag

11:30 vm in die dokters se vertrek:

Ek het vir die Verlosser gesê dat predikant Vogt gister gesê het dat dit alles boodskappe van dreigement was.

Verlosser: "Laat dit aan My oor; alles sal op sy tyd kom." Toe het ek oor Predikant Trunk gevra.

Verlosser: "Dit was reg van jou om na hom toe te gaan."

Ek: "Maar hy het gesê dat Biskop Oskar Saier vir hom gesê het dat hy die Nagmaal in die hand moet bedien."

Die Verlosser: "Hy doen dit nie uit eie vrye wil nie."

Ek: "Liewe God, U het gesê dat enigiemand wat die leer van die Heilige Vader verdraai, nie gehoor of gevolg hoef te word nie."

Die Verlosser: "Dit is waar."

Ek: "So wat is nou die situasie? Moet die priester nou aan die biskop gehoorsaam wees as die biskop hom sê hy moet die Kommunie in die hand bedien?"

Heiland: "Nee."

Ek: "Vertel my asseblief iets anders as 'nee'."

Verlosser: "In my oë is hierdie priester ongehoorsaam."

Ek: "Hy het gesê dat die Pous ook die Kommunie in die hand gee."

Verlosser: "Die Heilige Vader word gedwing. Nie alle biskoppe luister na die Heilige Vader nie." Ek: "Hy het gesê hy wil by die Engele se Werk aansluit, maar die biskop wil hom nie toestemming gee nie. Kan jy my iets daarvoor vertel, of is dit nie my saak nie?"

Verlosser: "Ja, dit is jou saak. Die priester, Vader Trunk, moet na die Engele se Werk gaan. Jy moet vir hom sê dat hy meer vertroue in My moet hê."

Ek: "Hy het gesê hy moet die biskop gehoorsaam."

Verlosser: "Maar hy is ongehoorsaam aan My."

Ek: "Liewe God, is dit sy wil of u wil dat hy na die Engele se Werk moet gaan?" Verlosser: "My dogter, dit is my wil, en dit is al geruime tyd so."

Ek: "Moet hy vir die biskop vertel wat ek geskryf het?"

Die Verlosser: "Hy sal dit nie doen nie, want die biskop glo nie in private openbarings nie."

Ek: "Ek verstaan dit nie. Hoe is dit dat as die Heilige Vader gedwing word om die Kommunie in die hand te gee, kan die priester dan ook sê dat hy gedwing word?"

Die Heiland: "My dogter, die Heilige Vader is gehoorsaam aan My. Hy word gelei deur My Gees." Ek: "Liewe God, ek sal U nooit weer iets vra nie."

Verlosser: "My dogter, Ek is tevrede met die wyse waarop jy gevra het. Gaan in vrede, my liewe dogter."

Tussen 12.05 en 13.00 in die kapel:

Verlosser: "My dogter, let op: Ek is liefde, nederigheid, sagmoedigheid, vrede, kalmte, geduld, vreugde, waarheid, lig, die Weg; Ek is jou lewe.

Alles wat hiermee in stryd is, is 'n onreine gees. Onthou, nadat ek gespreek het, moet jy kalm en liefdevol bly. Die onreine gees dra geen goeie vrug nie.

Ek: "Liewe God, die onreine gees is terug." Verlosser:

"My dogter, ek is ook hier."

Verlosser: "Skryf, my dogter; bewaar wat jy vandag skryf in stilte."

My: "En Marion, sy moet dit neerskryf, en Roswitha moet dit veilig bêre – is dit reg?" Verlosser:

"Maar niemand anders nie."

Ek: "Maar ek het 'n priester nodig."

Verlosser: "Ek sal jou 'n priester gee. Wag nog 'n rukkie."

Ek: "Hoe moet ek weet dat dit U was wat met my gepraat het? Sê asseblief nog een woord hieroor."

Verlosser: "Skryf, my dogter; wat Ek tot jou gespreek het, sal jou hart vervul."

Ek: "Met wat?"

Verlosser: "Met liefde."

Ek: "So laat dit dan wees. Mag my hart met liefde vervul word, nie net nou nie, maar altyd."

Rozenkrans en Heilige Mis in rooi.

12 Junie 1992 — Vrydag

10:00 vm in die dokters se vertrek:

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my Here en God, my hemelse Vader, Jesus, barmhartige God, wat moet ek skryf?"

Ek het op die stem gewag, maar niks het gekom nie. Ek het vir myself gesê dat ek myself niks op my eie kan vertel nie.

Ek: "Liewe God, laat die Bose nie inmeng nie." Verlosser: "Sien jy, hy kan dit net doen as Ek dit toelaat."

Ek: "Daar is 'n diep warmte binne-in my, kalmte en vrede. My hart brand van liefde. Dit is 'n wonderlike gevoel wat nie in woorde beskryf kan word nie."

Verlosser: "My dogter, jy sal grootliks beproef word."

Ek: "Maar ek kan hierdie beproewings nie sonder U deurstaan nie."

Verlosser: "Ja, daarom het jy My nodig. Die beproewing kom van die owerhede."

Ek: "Maar ek is so sleg in eksamens. (Ek het aan my skooltoetse gedink.)" Verlosser: "Ek sal by jou wees."

Ek het oor my skoonma gevra, omdat sy nie in Mei oorlede is nie. Verlosser: "Ek het dit laat gebeur. Die onreine gees het daarmee bevestig dat hy instem met die nagmaal in die hand en ook dat leke die Heilige Nagmaal uitdeel. As sy oorlede was, sou julle geglo het dat die nagmaal in die hand reg is."

Ek: "Maar dit is moeilik om te herken wanneer die onreine gees inmeng." Verlosser: "Let op elke woord. Ek is sagmoedigheid."

Ek: "En wat van Belgrado? Het hy daar ook ingemeng?" Verlosser: "Nee, dit moet nog kom."

Ek: "Tot dusver het ek opgemerk dat die onreine gees twee keer ingemeng het – by die dood van my skoonma, en op 25 Maart 1992, tydens die aankondiging van 'n verskyning van Ons Vrou en die aankondiging dat dit oor vier weke sou plaasvind."

Verlosser: "Dit is die enigste gevalle waar hy ingemeng het. 'n Mens moet hierdie ervaring deurmaak."

Ek: "Wat is 'n beproewing?"

Verlosser: "Verdedig my leer, bly getrou aan My, moenie vooruit bekommer nie. Ek sal vir jou spreek."

Ek: "Dankie, my Here en God, nou verstaan ek dit beter."

Ek: "Vanoggend het ek amper my motor in 'n tram gery. Dit was baie naby; ek kon maklik 'n ongeluk gehad het. Terwyl ek bestuur het, het ek die Litanie van die Geseënde Maagd Maria gebid. Net toe ek 'Virgo Prudentissima – ora pro nobis' gebid het, is ek vir 'n oomblik verblind en het nie die tram gesien nie. My voet was reeds op die rem voordat ek die tram met my oë raakgesien het. Ek glo dit was my beskermengel."

Verlosser: "Bid sonder ophou. Die onreine gees wil jou vernietig, maar hy kan nie; Ek is met jou."

Heiland: "Skryf dit neer, my dogter: daar sal oorlog in Slowakye wees." Ek: "En wat van Montenegro?"

Verlosser: "Montenegro sal binnekort vernietig word."

Ek: "Liewe God, ek wil liewer nie meer weet nie. Dit is alles so verskriklik. Vergewe my, my Here en God; ek sal meer bid. Gee my asseblief die genade om baie te bid."

HALO. Ek het die Mis bygewoon en die Rozenkrans in die kerkkerker opgesê.

13 Junie 1992 — Saterdag

Ek het die vroeë Mis bygewoon in Mingolshelm by die Kapel van Sint-Roch (7:00 vm).

Daarna het ek twee Rozenkranse vir my familie gebid, van wie nog niemand gedoop is nie. Om 14:00 is ek na my broer se huis genooi; hy woon ook in Rot.

Dit was my broer Paul se verjaarsdagpartytjie.

My jongste broer Vladimir was ook daar, asook my suster Sonja en baie ander, insluitend neefs en niggies, ens.

Niemand het my bespot nie; hulle was almal baie vriendelik teenoor my.

Van 16:30 tot 18:30 het ek na die kerk gegaan en gebid. Dit is lekkerder saam met die Verlosser as by 'n braai.

Ek het by Vader Vogt belydenis afgelê. Tydens die belydenis het ek hom ook vertel wat hy verkeerd doen in die kerk, byvoorbeeld dat hy tydens die Geloofsbelydenis nie na die tabernakel draai nie, maar na die gemeente kyk, omdat hy veronderstel is om 'n rolmodel te wees in geloof in die Drie-enige God in die tabernakel.

14 Junie 1992 — Sondag

Ek het tuis gebid van 7:10 tot 8:25 vm.

Tydens die eenheid:

Verlosser: "My dogter, jy het baie goed in die belydenis geselskap gepraat. Ek het namens jou gepraat. Die priester was oor byna alles wat jy bespreek het verkeerd."

Ek: "Liewe God, vergewe hom. Ek is nie verbaas dat die kerke leeg is nie." Ek: "Liewe

Verlosser, wat moet ek weet?"

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: die oorlog versprei verder. Die oorlog in Bosnië sal erger word. Bid vir vrede."

Ek: "Liewe God, ek het vergeet om U iets te vra wat baie belangrik is vir my."

Ek: "**Is U teenwoordig in die klein deeltjies van die Allerheiligste**

Hostie?" Verlosser: "**Ja, Ek is ook teenwoordig in die klein deeltjies.**"

Verlosser: "Skryf, my dogter, wanneer die oorlog daar eindig, sal dit elders begin. My dogter, mense is ontevrede; dit kom nie van My af nie."

Na 'n rukkie het ek gehoor:

"My dogter, Ek is lief vir jou."

Ek het gevra of ek dit moes neerskryf.

Verlosser: "Ja, skryf dit neer."

Ek: "Ek voel 'n diep vrede en 'n warmte. My Here en my God, ek dank U vir hierdie genade wat U pas aan my gegee het."

Ek is jammer ek kan dit nie beter beskryf nie. Ek voel dat ek nie in staat is om iets soos dit te skryf nie. Ek is ook nie 'n digter nie."

Verlosser: "My dogter, bly getrou aan My; gaan in vrede."

10:00 vm – Heilige Mis in rooi.

13:00: Rozenkrans en toewydings.

In die middag het Marion gekom en ons het in ons dagboeke geskryf. Daarna het ek die Rozenkrans gebid.

15 Junie 1992 — Maandag

In die dokters se kamer:

Ek het vurig gebid en my hart uitgestort.

Verlosser: "Ek is lief vir jou, my dogter." Ek:

"Ek het dit duidelik gehoor."

Verlosser: "Jy het tot dusver die regte ding gedoen. Moenie bekommerd wees oor wat nog gaan kom nie."

Ek: "My Here, dit maak my seer dat hulle steeds die Kommunie in die hand gee."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: Kommunie in die hand is 'n lasterdaad. My dogter, alles sal binnekort verander. Jou taak is om die priesters bewus te maak dat hulle die gelowiges slegs Kommunie op die tong moet gee."

Ek: "Maar almal sê hulle moet die biskoppe gehoorsaam." Verlosser:

"Sê vir hulle dat Ek dit nie toelaat nie."

Ek: "Dan sê vir hulle dat hulle nie in private openbarings hoef te glo nie."

Verlosser: "Priesters wat nie in erkende private openbarings glo nie, leef nie in God se genade nie."

Ek: "My Here, het ek dit korrek neergeskryf?"

Verlosser: "My dogter, Ek is tevrede daarmee. Gaan in vrede."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

20:00 Gebedgroep: Vader Dochart en Vader Berthold van Waghäusel was teenwoordig. Baie mense het gekom. Daar was geen plek meer oor nie.

16 Junie 1992 – Dinsdag

10:00 vm in die dokters se vertrek:

Verlosser: "Skryf, my dogter, Satan word sterker. Jy moet nog meer bid. Die oorlog word erger."

Ek: "Wat bedoel U, liewe God, erger?" Verlosser: "Die oorlog is in almal se harte."

Ek: "Is daar nog steeds soveel haat?"

Verlosser: "Byna niks anders as haat nie."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Verlosser: "Jy moet dit neerskryf. Die kapel is goedgekeur. 'n Skenking is onderweg."

Ek: "Liewe Verlosser, ek dank U. Dit is 'n groot vreugde vir my. Want U het gesien dat ons nie meer plek het nie en dat soveel mense kom bid."

Verlosser: "My dogter, ek is lief vir jou; gaan in vrede."

Tydens die eenwording het ek 'n groot hitte en 'n diep gevoel van vrede ervaar.

Ek: "Liewe Verlosser, U ken my hart en my liefde vir U. Ek hoef dit nie vir U te sê nie. Ek sal by U getrou bly."

Om 18:30 het ek die Rozenkrans en Heilige Mis in Rot bygewoon.

Ek het Heilige Kommunie aangebied vir my oorlede ouers en broers en susters.

Na die Heilige Kommunie het ek die Heiland gevra of ek die regte ding gedoen het, of eerder, of ek vanoggend in die kapel reg verstaan het.

Verlosser: "Jy kan dit glo; dit is waar."

17 Junie 1992 — Woensdag

10:00 vm in die dokters se kamer:

Ek het geaarsel om te skryf; ek het gedink dat die Verlosser dalk nie wou hê ek moes skryf nie.

Toe het ek gehoor: Verlosser: "My dogter, Ek wil hê jy moet skryf."

Ek: "My Here en my God, ek gee myself ten volle oor aan U wil."

Verlosser: "Die wêreld is in groot gevaar. Die valse profete is onderweg." Ek: "Liewe God, verduidelik asseblief hierdie saak vir my duideliker met betrekking tot die profete."

Verlosser: "Hulle is parasiete op die mensdom."

Ek: "En wat is die remedie?"

Heiland: "Bly getrou aan die ware leer van Christus."

Ek: "Hoe kan ek herken dat iemand 'n valse profeet is?"

Verlosser: "Hulle word nie deur my Gees gelei nie."

Ek: "Hoe kan ek weet dat hy deur 'n onreine gees gelei word?" Verlosser:

"Die valse profeet het baie volgelinge, simpatisante." Ek: "En die ander, wat deur u Gees gelei word?" Verlosser: "Daar is baie min." (Die volgelinge)

Ek: "Liewe God, maar dit is nie genoeg vir my nie. Wat moet ek nog weet oor valse profete?"

Verlosser: "My dogter, hulle het liefde nie. 'n Valse profeet praat nooit van die ware leer van Christus nie. Glo hulle nie. Jy sal saam met my oorwin."

Ek: "Here, ek kan hulle net met u hulp onderskei." Verlosser: "My dogter, net met My."

Ek: "Sal ek binnekort met so 'n profeet praat?"

Verlosser: "Ja, met verskeie. My dogter, wees geduldig. Bly getrou aan My. Gaan in vrede." Toe het ek Hom hoor sê: "Hê My lief."

Ek het die Heilige Mis by die Kapel van St Roch in Mingolsheim bygewoon.

18 Junie 1992 — Corpus Christi — Donderdag

Ek het van 7.45 tot 8.45 vm gebed en myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Skryf, my dogter, Mense is tans op pad na die afgrond." Ek: "Wat is hierdie 'afgrond'? Ek weet nie presies nie."

Verlosser: "Na die hel, my dogter. Hulle het almal hul vrye wil gebruik om dit te doen."

Ek: "Ander sal vir my sê dat U goed en barmhartig is, liewe God, en dat dit nie kan nie."

Verlosser: "Daardie siele is nie meer lewendig nie. Hulle het hul vader gekies." Ek: "Liewe God, hoe noem U hierdie vader?"

Verlosser: "Die Prins van hierdie wêreld." Ek: "Hoekom noem jy hom 'Prins'?"

Verlosser: "Jy kan sy kinders herken aan sy trots."

Ek: "Liewe God, vandag is 'n feesdag, die Fees van Corpus Christi. Daar was vanoggend 'n prosesie. Kan U vir my iets daarvoor vertel?"

Verlosser: "Op hierdie feesdag word Ek baie min geëer. My dogter, die harte van die mense het koud geword. Die reiniging van die siele moet binnekort kom. Tugting is nodig; anders sal selfs meer siele hel toe gaan."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?" Verlosser: "My dogter, ek vra van jou..."

Ek: "Maar liewe God, vertel my eers. Geloofd sy Jesus Christus en Maria, en Viva Jesu e Maria."

Ek het dit gehoor, toe het ek gevra: "Wat vra U van my?"

Verlosser: "Voledige oorgawe aan My."

Ek: "My Drie-eenheidsgod, my Koning van konings, my Verlosser. Ek gee myself ten volle aan U. Liewe God, ek kan dit nie in Duits neerskryf nie, maar U weet wat ek bedoel."

Ek: "My Here en my God, U het my heeltemal. My Verlosser, ek lief U bo alles. Doen met my wat U wil. Laat ek altyd besef dat ek aan U behoort.

Liewe God, hoekom wil jy alles terug hê? Ek het jou alreeds alles gegee."

Verlosser: "Jy weet dit, my dogter. Jy moet 'n ander taak ontvang. Nog nie dadelik nie, my dogter. Bly getrou en standvastig aan My."

Dit was 8:45 vm. Ek het die tyd uit die oog verloor. My man het na my toe geroep en gesê dit was al te laat vir die kerk. Mis begin vandag om 9:00 vm. Ek het opgestaan en my so vinnig gereedgemaak dat ek om 8:45 in die kerk was. In die kerk het ek met my hele hart gebid dat die gelowiges nie die Heilige Nagmaal onwaardig sou ontvang nie. Uiteindelik het net 'n paar die Nagmaal ontvang. Daar was ook 'n man in die kerk wat deur 'n demoon besit was. Hy het die kerk verlaat voor die Konsekrasie. Ek het die Heilige Nagmaal vir my seun aangebied.

Daar was baie mense wat aan die prosesie deelgeneem het.

Om 13:00 het ek na die kerk gegaan vir die Rozenkrans en daarna gebly vir toewydings.

19 Junie 1992 — Vrydag

Geen stem. Ek het die Heilige Mis en die Rozenkrans in Rot by die kerk bygewoon.

20 Junie 1992 — Saterdag

Ek het by die huis van 7:00 tot 8:45 vm gebid, ongeveer 45 minute.

Tydens die eenheid het ek tot die Verlosser gesê: "As U wil, my Here en my God, sal ek skryf."

Verlosser: "Ja, my dogter, skryf dit neer."

Ek was teleurgesteld oor wat op televisie vanaf die Katolieke Dag uitgesaai is. Ek het dit by my skoonma se huis gekyk. Die vroue wil hê dat selibaat afgeskaf moet word en, nog erger, hulle wil Heilige Mis vier.

Verlosser: "Hulle noem hulself Katoliek, maar hulle is nie. Daar is min wat soos my hart is. Dit is nie my wil dat 'n vrou die Heilige Mis moet vier nie.

Skryf dit neer, my dogter: dit is die werk van

Lucifer." Ek: "En wat van selibaat?"

Verlosser: "'n Priester moet 'n priester wees volgens my voorbeeld en getrou bly aan die tradisie. Om Katoliek te wees beteken ook om getrou te wees aan die Heilige Vader."

Ek: "Hoekom draai Vader Vogt nie na die tabernakel of die Heiland toe tydens die Geloofsbelydenis wanneer die Heilige Sakrament uitgestal is nie? Hoekom kyk hy na die gemeente toe?"

Verlosser: "Want daar is nog steeds soveel trots daar."

Ek: "Here, U praat altyd oor gevare wat mense betref. Maar ek het geen priester aan wie ek dit kan vertel nie."

Die Verlosser: "My dogter, 'n priester kom. Dit sal nie lank meer wees nie."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: Ek is lief vir jou, en jy teleurstel my omdat jy nie glo wat Ek vir jou sê nie."

Ek: "Want die onreine gees het ingemeng." Verlosser:

"Dit moet ook so wees."

Ek: "Liewe God, ek wil dit glo, maar Vader Dochart, Vader Vogt en my man verwarring my."

Verlosser: "Ek weet dit. Jy moet vir hulle bewys dat dit Ek is." Ek:

"Hoe?"

Verlosser: "Jy het My."

Ek: "Ja, my Here en my God. Ek sal dit doen. Here, laat u wil geskied." Verlosser:

"My liewe dogter, gaan in vrede."

Omstreeks 9:00 in die oggend het ek by Marion in Wiesental aangekom. Daar was 'n paar jongmense by haar. Ek het oor my ervarings en my bekering gepraat. Terwyl ek gepraat het, het ek sterk aanvalle van die onreine gees gevoel. Die onreine gees was nogal kragtig; dit het my verhaal verskeie kere onderbreek.

Aan 'n seun wat langs my gesit het, het ek gesê: "Jy het nie belydenis gedoen nie." Ek het hom met heilige water besprinkel. Daardie middag het hierdie seun in Karlsruhe by die Katolieke Dag belydenis gedoen, waar ek vandag ook teenwoordig was. Hy het laas vyf jaar gelede belydenis gedoen, en toe ek hom daardie middag weer sien, was hy weer lewendig en het so gelukkig gelyk.

Op hierdie Katolieke Dag het ek die geleentheid gehad om baie interessante gesprekke te voer. Ek moes die Pous verdedig en die gereelde ontvangs van die Kommunie op die tong lank en uitvoerig verdedig. Daarna het ek voor drie televisiekameras gepraat.

Ek het ook met Biskop Wolfgang Kirchgässner, die hulpbiskop van Freiburg, gepraat. Ek het hom gevra wat hy van die vrugte van Medjugorje dink en waarom hy nog nie daar was nie. Hy het gesê: "Ja, God is oral."

Ek het gesê: "Ja, hier ook."

Hy was nie lus om met my te praat nie. Nietemin het ek sy seën gevra. Marion was daar by my. Na die uitputtende Katolieke Dag het ek uiteindelik ook belydenis gaan doen. Ek het 'n nederige priester ontmoet, Vader Engelbert Recktenwald. Ek hoop ek sal hom eendag weer ontmoet; hy is 'n goeie belydenskoster.

Toe ek voor die televisiekameras gepraat het, was Beate Hambsch daar by drie geleenthede. Ek glo dat Beate werklik tot inkeer gekom het by hierdie Katolieke Dag in Karlsruhe, en besef het dat dit haar roeping was om vir die Verlosser te werk. Sy het ervaar dat wanneer mens vir die saligheid van siele werk, mens baie genade van die Verlosser ontvang. Marion was ook baie hardwerkend. Sy het uitvoerig oor die Katolieke geloof gepraat, aangesien baie 'verswende seuns' na hierdie geleentheid gekom het. Dank God vir hierdie genade dat ons die Woord van God kon deurgee.

21 Junie 1992 — Sondag

Ek het van 7.45 vm tot 9.00 vm gebed en gehuil oor die Katolieke Dag.

Ek was teleurgesteld en het gewonder of dit wat ek gister die hele dag aan die mense gesê het, en toe voor drie kameras, eintlik reg was.

Verlosser: "Skryf, my dogter, wat jy gister gedoen het, was goed. Ek het deur jou gepraat."

Ek: "En Marion en Beate?"

Verlosser: "Hulle is my instrumente, my dogter; bly getrou aan My."

Ek: "My Here en God, U is reg. Dit is maklik om op te gee wanneer jy alles gesien het wat by die Katolieke Dag gebeur het. Mens sou kon sê die Katolieke is nie meer Katoliek nie."

Verlosser: "Skryf, my dogter, liefde moet gesoek word. My dogter, Ek sal altyd by jou wees."

Ek: "Maar ek voel dat die onreine gees nou ook hier is. Hy laat sy teenwoordigheid voel en ek voel 'n ruk in my hand."

Verlosser: "Hy is ook kwaad omdat hy my nie kan vind nie."

Verlosser: "Met My sal jy hom altyd verslaan. Waar Ek is, is hy ook."

Ek: "Maar in my hart is daar kalmte en stilte en vrede; ek voel dit is onbeskryflik mooi." Verlosser: "Die onreine gees kan daar nie inkom nie, want jy het My gekies."

Ek: "Vertel my, wie is jy?"

Verlosser: "My dogter, ek is jou Here en jou God, jou geestelike gids." Ek:

"Liewe God, vergewe my dat ek weer vra."

Verlosser: "My dogter, ek is lief vir jou; gaan in vrede."

13:00 — Rozenkrans in die kerk in Rot.

22 Junie 1992 — Maandag

In die dokter se kamer:

Op daardie oomblik het ek die Verlosser so baie liefgehad dat trane uit my oë gestroom het. Ek het vurig gebed. Toe ek myself met die Verlosser verenig het, was daar so baie liefde.

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Alles wat jy skryf, sal in 'n boek gedruk word."

Voordat dit gedruk word, sal dit deur 'n priester nagegaan word."

Ek: "Is dit wat U wil, Here, of moet ek dalk in stilte, in die geheim bly?" Verlosser: "Ek wil hê die boek moet by die mense uitkom."

Ek: "Sommige dinge sal uitgehaal moet word; dit is te veel." Verlosser: "Die priester sal dit doen."

Ek: "Liewe God, ek het nie 'n priester nie."

Verlosser: "Ek sal vir jou 'n priester gee."

Ek: "My Here en my God, as die boek gepubliseer word, sal hulle my uit die Kerk verwyder."

Verlosser: "My dogter, jy het die waarheid geskryf. Ek is by jou." Verlosser: "Skryf, my dogter; die boek moet binnekort gedruk word." (")

Ek: "Liewe God, gee ons asseblief die genade om vinniger te skryf." Verlosser: "Ja, jy kan dit doen."

Ek: "Here, laat U wil geskied met betrekking tot die boek."

Ek: "Moet ek die inskrywing van 11 Junie 1992 vir Vader Trunk voorlees?" Verlosser: "Ja, doen dit."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Verlosser: "Ek dank jou, my dogter, dat jy my wil gevolg het." Ek: "Ek doen dit omdat ek jou liefhet, liewe God, bo alles anders."

Verlosser: "Gaan in vrede, my liewe dogter."

18:30 Rozenkransgebed,

Heilige Mis in Rot

20:00 Gebedegroep

23 Junie 1992 — Dinsdag

10:00 vm in die dokters se kamer:

Vanoggend het ek ongeveer 'n uur gebed.

Terwyl ek in gemeenskap met die Verlosser was, is ek verskeie kere deur dokters onderbroke. Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my liewe Jesus, wat wil U hê ek moet neerskryf?"

Die Verlosser: "My dogter, daar sal 'n nuwe oorlog in Europa wees. Die oorlog in Rusland versprei verder."

Omstreeks 10:55 vm het ek 'n 12-jarige seun geröntgen. Hy het neusbloeding gehad en 'n gebreekte neus. Ek het vir hom gesê dat 'n mens ook moet bid wanneer hy in die oggend opstaan. Hy het gesê hy is nie geleer om so te doen nie en dat hy uit die voormalige DDR kom. Ek het vir hom 'n paar gebedskaartjies gegee en hy was baie opgewonde. Toe het ek hom 'n paar woorde vertel oor my doop as volwassene.

Na 'n rukkie (na die röntgenfoto) het ek my gedagtes weer na Jesus

teruggekeer. Dit was asof ek gelei is; ek moes herenig word met die Verlosser.

Verlosser: "Skryf, my dogter, dit is belangrik."

Ek: "My Here en God, en wat sou dit wees?"

Ek het ook gevra of ek sou kon hanteer wat ek moes neerskryf." Verlosser: "Roep hulle almal tot gebed."

Ek: "Het ek dit reg gehoor?"

Verlosser: "My dogter, jy het reg gehoor." Verlosser:

"Roep almal tot gebed."

Ek: "Hoe moet ek dit doen? Die priesters sal nie luister nie. Ek kan nie na mnr. Kohl gaan nie. Baie van diegene met wie ek praat, kla fel oor die Pous. Baie het die Kerk verlaat of kla fel oor die geloof. Dinge is tans so sleg met mense."

Ek: "Liewe God, gee asseblief vir my raad. Hoe moet ek mense tot gebed roep?" Verlosser: "Ja, my dogter, gaan self na die Kanselier, mnr. Kohl."

Ek: "Wanneer wil U hê ek moet na hom gaan?"

Verlosser: "So gou moontlik."

Ek: "My Here en my God, ek sal dit doen. Here, laat u wil geskied. Ek vra u, lei my, gids my en bly by my."

Verlosser: "My dogter, so sal dit wees."

Ek: "Liewe God, ek lief jou bo alles; ek dank u." Die

Verlosser: "My liewe dogter, doen dit gou."

Ek: "Ja, my Here, ek sal na die Kanselier gaan."

Verlosser: "Hierdie oorlog sal meer sterftes en meer verwoesting bring."

Ek: "Ek kan voel dat die aasvoëls (demone) weer rondom my is, al het ek gewyde sout gestrooi."

Verlosser: "My dogter, dit is marteling vir hulle, maar weens wat jy skryf, word hulle gedwing om by jou te wees. Die Allerhoogste dwing hulle."

Ek: "So, dis dus Lucifer."

Verlosser: "Ja, my dogter, jy het dit raat."

Ek: "Liewe Verlosser, ná die gebedegroep kon ek nie aan die slaap kom nie. Dit was 1:00 in die oggend. Ek het 'n onbehagelike gevoel gehad; dit was onaangenaam, asof ek wurms oor my hele liggaam gehad het wat onder my vel gekruip en gewring het." Ek het onmiddellik aan demone gedink en dadelik uit die bed geklim. Ek het myself en die bed met heilige water besprinkel en die kort eksorsisme opgesê, en alles was weer weg. Ek het so baie heilige water gespuut dat die bed waarin ek aan die slaap geraak het, nat was."

Verlosser: "Ja, daar was baie van hulle; as jy hulle gesien het, sou jy gesterf het." Ek: "Liewe God, sal iemand my glo?"

Verlosser: "Hulle sal eers glo wanneer dit te laat is."

Ek: "Ek dink nie ek sal dit gou vergeet nie. Dit maak my naar – stel jou net voor hoe dit in die hel moet wees. Ag Here, red asseblief die mense."

Heiland: "My dogter, gaan in vrede." Rozenkrans en Hoogmis in rooi.

24 Junie 1992 – Woensdag

10:00 vm in die dokters se kamer:

Ek het vurig gebid, toe het ek gesê: "Here, as U wil hê ek moet dit neerskryf, laat dan U wil geskied."

Verlosser: "Ja, my dogter, skryf dit neer."

Ek: "Dit is so lieflik om die warmte, die liefde van die Verlosser en die diep vrede te voel. Mens kan ure so deurbring."

Verlosser: "Ek wil die tyd vir my mense verkort."

Ek: "Liewe God, verduidelik dit asseblief vir my; ek verstaan dit nie heeltemal nie." Verlosser: "Mense moet vroeër sterf." (as in God se plan)

Ek is weer onderbroke. Veronika het my opgebel; ek het 'n besoeker gehad. Dit was 'n jong man wat 10 jaar gelede vir my gewerk het as 'n maatskaplike werker en wat nou by die einde van sy mediese graad gekom het. Destyds wou hy 'n Protestantse predikant word, nie omdat hy geglo het nie, maar omdat hy gedink het hy kon daardeur goeie geld verdien. Ek het hom daaraan herinner en hom toe vandag van my geloof vertel. Andreas was nou 30 jaar oud. Hy het weer gesê dat sodra hy sy studies voltooi het, hy na Switserland sou gaan, want daar verdien jy meer; hulle betaal daar beter.

12:00 nm in die kapel. Ek is altyd in die kapel. Ek noem dit net nie meer in die dagboek nie, sodat dit nie te veel word nie.

19:30 in die Kapel van St Roch — Hoogmis.

25 Junie 1992 — Donderdag

Geen stem — ek het na die kerk in Rot gegaan vir die Rozenkrans en Hoogmis.

26 Junie 1992 — Fees van die Heilige Hart

Gebedsvereniging:

Verlosser: "Mense moet hul bekeer, want 'n groot gevaar wag op hulle. Julle het so min tyd oor."

Ek: "Liewe God, ek durf nie om U te vra nie. Help asseblief my. U weet alles. Wat wil U hê van my?"

Verlosser: "Dat jy getrou aan My bly. Gaan in vrede, my dogter." Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

27 Junie 1992 – Saterdag

Om 7.15 vm was ek by die kerk in Waghäusel vir die Heilige Mis.

Daarna het ek saam met Marion in my dagboek geskryf en 'n brief aan die Bondsminister-president, H. Kohl, geskryf.

Tussen 16:30 en 18:15 was ek in die kerk in Rot, waar ek gebed en belydenis gedoen het.

In die aand het twee teologies studente, Matthias en Fridolin, uit Lantershofen aangekom.

Ek het vir hulle uit my dagboek voorgelees tot laat in die nag.

28 Junie 1992 – Sondag

By die huis het ek ongeveer 'n uur gebed. Fridolin het in die badkamer gesing. My man het my ook gesteur. Dit was moeilik om myself met die Verlosser te verenig.

Fridolin, Matthias en ek het na die kerk in Waghäusel gegaan. Na die Heilige Nagmaal het die Verlosser die boodskap aan my bevestig. Ek het gehuil. Ek het die stukkies papier waarop ek daardie oggend geskryf het, in stukkies geskeur; ek wou nie glo nie. En nou het die Verlosser dit herhaal. Ek het so baie gehuil, en tog het ons gegaan om Vader Aemilian te sien.

Ek het ongeveer 20 minute met Vader Aemilian gepraat.

Fridolin en Matthias het geluister. Ek het gevoel dat ek nie alleen was nie. Die Verlosser was by my. Ek het gesê dat dit die regte manier is om die Nagmaal op die tong te ontvang. Vader Aemilian het gesê dat die Verlosser uit die klein stukkies van die Hostie uitgegaan het. Na die gesprek het ek sy seën gevra.

Ons het toe net een uur en 15 minute oor tot middagete. Fridolin het gebed en

Matthias het my met die kook gehelp.

Daarna, om 13:30, het ons na die kerk gegaan vir toewyding.

Toe ons weer tuis was, het ons die Latynse Rosarium van die Droefheiligde gebed vir vrede.

29 Junie 1992 – Maandag

10.00 Dokterskamer:

Ek was gister ongelukkig na my gesprek met Vader Aemilian. Ek het toe die Verlosser gevra of Hy in die klein deeltjies van die Hostie teenwoordig is.

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek is teenwoordig selfs in die kleinste stukkies. Luister aandagtig, my dogter, die priester verdraai die leringe van die Heilige Vader. Bid vir hom."

Die Verlosser het voortgegaan: "Skryf, my dogter, die oorlog versprei baie vinnig. Almal sal by die gevegte ingesleep word."

Ek: "Wie is 'iedereen'?"

Verlosser: "Al diegene wat haat in hul harte koester." Ek: "En dié wat liefde het?"

Die Verlosser: "Hulle hoef nie te veg nie."

Ek: "Maar dié wat haat koester, is in die meerderheid; daar is meer van hulle as dié wat liefde het."

Verlosser: "Ek is by die min; hulle sal oorwin."

Ek: "Dit herinner my aan Dawid en Goliath."

Verlosser: "Dit is so, my dogter."

Verlosser: "Jy is een van die min wat liefde het." Ek:

"Moet die ander dan bang wees?"

Verlosser: "As hulle My liefhet, sal hulle nie bang wees nie." Ek het nie gevra nie, maar het net gewonder of Hy ook my Bruidegom was.

Verlosser: "Ja, Ek is jou Bruidegom."

Ek: "Maar ek verstaan dit nog nie heeltemal nie."

Verlosser: "My dogter, jy is my bruid."

Ek: "Liewe Here Jesus Christus, verduidelik asseblief dit duideliker vir my: wat is 'n

bruid?" Verlosser: "Die bruid is die een wat reeds alles aan My gegee het."

Ek: "Liewe God, maar ek dink ek is 'n sondaar en kan nie verstaan dat ek u bruid is nie."

Verlosser: "Niemand het dit tot nou toe ook verstaan nie."

Verlosser: "My liewe dogter, bly getrou aan My. Laat nie toe dat ander jou beïnvloed nie. Gaan in vrede."

Ek: "Liewe God, ek lief vir U en dank U, en ek het geen ander wens as om aan U getrou te wees nie."

HALLO. Mis en Rozenkrans in rooi.

'n Priester uit Indië het as plaasvervanger opgetree; Vader Vogt was op 'n gesondheidsretreat.

20:00 Gebedgroep: Vader Dochart het belydenisse aangehoor.

30 Junie 1992 — Dinsdag

10:00 vm in die dokters se vertrek:

Ek het vurig gebid en baie mense aan die Verlosser toevertrou; uiteindelik het ek alle siele aan Hom toevertrou. Verlosser: "My dogter, Ek is tevrede met wat jy gesê het. Skryf, my dogter; jy is moeg, rus."

Ek: "Maar môre wil ek na Rodalben gaan, naby Pirmasens. Daar is 'n groot teken vir die wêreld daar."

Verlosser: "Ja, gaan daarheen, my dogter; hierdie teken is my teken." Ek:

"Hierdie teken is beslis bedoel om in die kerk vereër te word.

Hoekom doen hulle dit nie?"

Verlosser: "Omdat die priesters nie in God se genade leef nie."

Ek: "Maar dit is nou al 40 jaar. Sekerlik moet iets gebeur." Verlosser: "Iets sal gebeur. Nog nie, maar wel binnekort."

Verlosser: "Skryf dit neer. Ek is lief vir jou, my dogter." Na

'n rukkie:

Verlosser: "Die teken sal kom." (Die teken wat die Verlosser my reeds belowe het.)

Ek: "Moet ek myself daarvoor voorberei?"

Verlosser: "Bly altyd in My."

Ek: "Ja, my Here, my enigste wens is om altyd by U te wees, want daar is niks mooier nie."

Verlosser: "Hierdie teken sal in die Kerk plaasvind."

Verlosser: "Wil jy hê hierdie teken moet by jou gebeur?"

Ek: "Ja, my Here en my God, my Bruidegom, maar ook dat ek nooit van U geskei mag word nie, en dat ek U saam met die heiliges vir ewig mag prys en verheerlik. Want daar is niks mooier as om in U liefde te wees nie."

Verlosser: "So sal dit wees, my dogter."

Verlosser: "Ek gee jou 'n taak: om my te help om die ander siele te red." Ek: "Wie is die ander?"

Verlosser: "Die siele wat twyfel."

Ek: "O my Here, daar is so baie van hulle. Maar ek sal doen soos U wil, want ek liefhet U bo alles."

Verlosser: "My bruid, gaan in vrede."

Ek: "Liewe God, het ek dit reg gehoor? Vertel dit asseblief weer vir my." Verlosser:

"Ja, my dogter, jy is my bruid."

Ek: "My Here en God, my Bruidegom, ek dank U vir alles."

Rozenkrans en Hoogmis in rooi.

1 Julie 1992 – Woensdag

10:00 vm in die dokters se kamer:

Na ongeveer 10 minute van vurige gebed was daar stilte vir ongeveer 15 minute, toe hoor ek die Verlosser sê: "My dogter, die groot oorlog begin reeds. Alle mense op aarde is verantwoordelik.

Ek verlang na baie gebed. Bekeer julle en vas. Ek is lief vir jou, my dogter, gaan in vrede."

Ek het gesê: "Ek dank U, my Here en my God; dankie, my liewe Here Jesus. Hê barmhartigheid met alle mense. Red ons, Here; laat ons nie verlore gaan nie; ons is U kinders."

In die middag het ek die gebede by die Wafzig-familie se huis gelei. Verskeie gelowiges was teenwoordig; albei kamers was vol. Daarna het ons na die Heilige Mis gegaan.

Vader Weber het die Heilige Mis gevier. Ek glo dit was die laaste wat ek saam met hom bygewoon het. Vader Weber tree binnekort af.

Daarna het ons na Brigitte en Franz se huis gegaan. Fridolin was ook daar, saam met drie studente: Josef, Markus en Matthias.

By Brigitte en Franz was daar baie ander mense, en ek het oor my ervarings en my geloof gepraat.

2 Julie 1992 – Donderdag

10:00 vm. Werkplek – dokterskamer:

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my Here, wat wil U hê ek moet skryf?" Verlosser:

"Gee My jou toekoms."

Ek: "My Here en God, my Jesus, ek gee dit aan U, want ek het my lewe en my toekoms in U hande geplaas, en dit behoort aan U."

Verlosser: "My dogter, Ek is tevrede met hoe jy dit gestel het."

Ek: "Ja, my Here, Jesus, want ek weet dat U so goed is en dat daar by U net goed is.

Ek kan niks anders voorstel as om altyd by U te wees nie. Ek is die loot van die wingerdstok."

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek bepaal die toekoms." Ek: "Hoe

moet ek dit herken as U dit bepaal?" Verlosser: "Jy moet eenvoudig

doen wat Ek van jou vra." Ek: "Hoe moet ek weet dat dit van U af

kom?"

Verlosser: "Ek sal jou laat weet."

Ek: "Liewe God, moet ek nou iets doen?" Verlosser: "Ja, my dogter."

Ek: "Wat, my Here en my God, my Bruidegom?"

Verlosser: "Glo vas in wat Ek vir jou sê."

Ek: "My Here, my liewe en barmhartige God, ek sal dit vas glo, want U het my reeds lewende geloof gegee."

Verlosser: "Skryf, my dogter; die toekoms sal wees soos Ek dit wil hê." Ek:

"Bedoel U my toekoms?"

Verlosser: "Ja, jou toekoms; dit behoort aan My."

Ek: "Laat dit wees soos U wil, my Here en my God. Ek is baie lief vir U, my Here en my God." Verlosser: "My dogter, Ek is tevrede met wat jy gesê het."

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek is lief vir jou, my bruid; gaan in vrede." Ek: "My Here en God, ek dank U."

Dit het by my opgekom dat die Verlosser vir my gesê het Hy wil my dra.

Verlosser: "Ek sal jou dra waarheen ek ook al wil. Jy sal op twee plekke terselfdertyd wees."

Ek: "Maar Here, daar is net een van my." Verlosser: "Ek kan jou vermenigvuldig."

Ek: "Liewe God, ek verstaan dit nie, maar ek glo dat U dit kan doen." Ek: "Here, waarom het U my op twee plekke nodig?"

Verlosser: "Om die ongelowiges te oortuig. My liewe dogter, dit is goed dat jy gevra het. My dogter, bly getrou aan My."

Ek: "Ja, my Here en God, ek sal getrou aan U wees. Ek dank U, my liefdevolle Vader."

2 Julie 1992 – Donderdag

Rozenkrans en HI-mis in rooi.

3 Julie 1992 — Vrydag

10:00 vm in die dokters se kamer:

Ek het vurig gebid; ek wou net skryf as dit God se wil was. Verlosser:

"Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my Here, ek sal dit neerskryf omdat U dit begeer."

Verlosser: "My liewe dogter, Ek begeer om die tye te verander."

Ek: "Hoe kan 'n mens die tye verander?"

Verlosser: "Ek sal dit verkort."

Ek: "Liewe God, ek is so dwaas, ek verstaan nie; verduidelik dit asseblief vir my eenvoudiger." Verlosser: "Die plaag kom oor julle."

Ek: "My Here en God, dit is weer 'n boodskap van waarskuwing."

Heiland: "Mense wil nie berou hê nie."

Ek: "Liewe God, mag ek weet wat U bedoel met 'plaag'?"

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: 'n katastrofiese droogte kom."

Ek: "Liewe Verlosser, ek kan die onreine gees weer voel. Dit trek aan my regterhand. Is dit een, of het ek dit net ingedink?"

Verlosser: "Ja, daar is verskeie."

Ek: "Ek het alreeds so baie vanoggend gebid." Heiland: "Bid aanhou."

Ek: "Liewe God, ek dank U dat ek nie bang is nie." Verlosser:

"Met My hoef jy nie bang te wees nie."

Ek: "Hoe kan ek weet of U altyd by my is?" Verlosser: "Ek is altyd by jou."

Ek: "Eintlik voel dit asof ek nooit alleen is nie. Moet ek iets anders neerskryf?" Verlosser:

"Skryf dit neer. Jy is my liewe dogter."

Ek: "Ek is lief vir U, my Here en my God, meer as enigiets, en ek hoop dat ek U nooit sal ophou liefhê nie."

Verlosser: "Gaan in vrede, my dogter."

Tussen 4:00 en 5:00 nm het ek die tuin natgemaak. Na die 10de emmer water het ek onwel gevoel, naar en duiselig, en ek het erge pyn in my hart ervaar.

Ek kon skaars asemhaal. Ek het stadig na die bed geloop. Ek het onmiddellik 'n bietjie heilige water, ingewy deur Vader Gebhard Heyder, gedrink en Nitrolingual Spray 04 in my mond gespuut.

My seun wou die dokter bel. Toe het ek pyn in my boonste buik begin voel.

Die hartseer het ongeveer 15 minute geduur. Ek het vir die Verlosser gesê dat ek nie mag sterf nie, want ek moes nog my dagboek klaar skryf. Ek het nog van die heilige water gedrink. Ek het begin beter voel.

Toe het ek na die kerk gegaan. Na die Heilige Nagmaal het ek my selfs beter gevoel.

My Verlosser is die beste dokter.

Daarna het Fridolin van Lantershofen en Erich van Rot aangekom. Ons het uit Barbara Weigand se boek gelees. 'n Boek wat almal moet lees.

4 Julie 1992 – Saterdag

Na 'n uur se gebed het ek die Verlosser tydens die eenheid gevra of Hy wil hê ek moet vandag skryf.

Verlosser: "Ja, my dogter, Ek wil hê jy moet skryf."

Ek: "Ek word deur my man en my skoonma gesteur. Ongelukkig kan ek niks neerskryf nie."

Wanneer 'n mens met die Verlosser verenig is, is daar niks wat die duiwel meer behaag as om jou te ontwig sodat jy niks neerskryf nie.

My skoonma is tans siek. Sy het nie eens die afgelope paar dae kerk toe gegaan nie en kan skaars loop. Maar nou, terwyl ek tuis die boodskap neerskryf, stofsuiig sy die trapgang met daardie swaar stofsuier, asof sy die gesondste persoon op aarde is.

Ek stel God eerste. As jy eers bid, kan jy baie dinge later met liefde baie beter doen – of dit nou skoonmaak of werk is – en jy kry baie meer gedoen en doen dit beter.

Net toe ek weer gaan sit het, het my man my gesteur.

Niemand let daarop dat die Verlosser met my praat nie. Dit is byna beter by die werk as by die huis. Die buurman se hond blaf nou, en die motors op die straat jaag verby.

"Liewe Verlosser, ek probeer met U praat."

Ongeveer 15 minute later: my man was uit en ek was alleen. Ek het die telefoonhoorn opsy gesit sodat dit nie sou lui nie.

Ek is oorweldig deur versoeking. Ek het 'n rukkie gehuil.

Ek het gewonder of dit regtig die Verlosser was wat tot my praat. Dit was moeilik vir my. Ek het vir die Verlosser gesê dat ek liewer dadelik sou sterf as dit die duiwel was wat tot my praat en nie die Verlosser nie. Want ek het alles aan die Verlosser gegee en nie aan die duiwel nie.

Toe het ek gehoor:

"Skryf, my dogter, die pad na My is steil en smal. Slegs 'n paar mense is daarop. Ja, my dogter, jy is ook op hierdie pad. Hoe steiler dit is, hoe meer versoekings sal jy in die gesig staar."

Ek: "Liewe Verlosser, ek vind dit moeilik om dit te skryf, want ek het nie 'n priester wat kan hoor wat U vir my sê nie. Ek is so onervare en ek voel so dom as dit by skryf kom, en ek maak baie foute. Ek is onwaardig om u stem te hoor. Maar daar is een ding wat my nie kan mislei nie, en dit is my liefde vir U. Verlosser, ek kan nou nie meer skryf nie."

Verlosser: "Gaan in vrede, my dogter."

Ek: "Liewe God, vergewe my asseblief. Ek dank U ook vir hierdie versoekings, wat ek so moeilik kan dra. Ek is immers 'n swak mens, 'n stofdeeltjie."

16:30 – 19:45: Tydens hierdie tyd was ek in die kerk in Rot. Ek het alles, insluitend die Heilige Nagmaal, aan Ons Vrou aangebied. Daarna het ek belydenis afgelê by Vader Paul Adambukulam, wat Vader Vogt vervang het.

5 Julie 1992 — Sondag

7.30 – 9.15 vm: Ek het tuis gebid voor die Heilige Mis en my met die Here verenig.

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter; Ek gee jou tyd vir die taak wat jy moet uitvoer." Ek: "Here, watter taak moet ek uitvoer? Is dit met die Kerk verbind?"

Verlosser: "Ja, hierdie taak is vir die Kerk."

Ek: "Kan ek hierdie taak met die Evangelie vergelyk?" Verlosser: "Ja, jy kan."

Ek: "Ek wil nie raai nie; sê asseblief vir my." Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek het 'n rukkieweg en gesê: "Ek weet nie, my Here; dit is onduidelik vir my en ek kan nie eens voorstel wat vir 'n taak dit sal wees nie."

Verlosser: "Dit sal op die regte tyd kom. Jy moet hierdie taak wat Ek jou gee, uitvoer." Ek: "Maar ek kan niks doen as ek nie weet wat dit is nie."

Verlosser: "Gee die brief aan die Allerheiligste Vader oor aan die priester wat hier vir hom in die plek is, en hy moet dit persoonlik aan die Allerheiligste Vader gee."

Ek: "Het U gewens dat hierdie priester na ons kerk moes kom?"

Heiland: "Ja, dit was my wil."

Ek: "Wil hy dit ook doen?"

Verlosser: "Ja, hy sal dit doen."

Ek: "Ek is bly ek het 'n afskrif van die brief aan die Heiligste Vader. Ja, my Here, ek sal dit doen. U wil geskied."

Verlosser: "My liewe dogter, Ek is lief vir jou; gaan in vrede."

Ek het nog 'n dankgebed gesê.

Om 13:30 was daar die Rozenkrans, nie 'n aanbiddingsdiens nie. Maar ná die Rozenkrans het Hedwig H. die Liturgie van die Mees Kosbare Bloed gelei.

Buite die kerk het twee hawelose mans gestaan wat komberse gesoek het om op te slaap. Ek het hulle na my huis genooi. Hedwig het ook saamgekom.

Ek het vir hulle albei iets te eet gegee en toe die Rozenkrans saam met Hedwig H. gebid. Een van die hawelose mans het dadelik aan die slaap geraak en die ander het by die gebed aangesluit. Ons het vir hulle twee komberse gegee en hulle het vertrek.

18:30: Ek het die Rozenkrans en Heilige Mis by die Kapel van St Roch in Mingolsheim bygewoon. Hedwig het ook saamgekom.

6 Julie 1992 – Maandag

10:00 vm Dokter se spreekuur:

Dankie aan God dat daar nie soveel pasiënte was nie. In die somer is daar minder pasiënte as in ander tye van die jaar. Dit beteken dat ek meer tyd kan spandeer om te bid, want ek hou nie van sinlose gesprekke nie. Die ewige lewe begin nie eers ná die dood nie, maar hier op aarde.

Daarom is die eerste en tweede geboorte so belangrik. Waar God nie geëer word nie, is daar ook geen liefde nie.

Na die gebed het ek myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Die tyd het gekom wanneer julle almal gesif sal word. Pasop, Satan is sterk. Baie sal nie hierdie toets slaag nie. Hulle het liefde te kort. Bid sonder ophou. Die gees is gewillig, maar die vlees is swak. God se Gees woon in julle. Julle moet Hom die eer gee." Verlosser: "My dogter, moenie twyfel nie; gaan in vrede."

Ek: "Ek voel nou 'n groot mate van warmte en liefde in my, maar ek is jammer dat ek na die stem bloot as 'n 'stem' verwys, want dit is 'n innerlike gesprek.

Mens praat van 'n 'stem' wanneer mens dit hardop hoor, of wanneer mens praat. Ek hoor dit uit 'n diepte wat so onbegryplik is. Daarom vra ek U, my Here en my God, om my te vergewe.

Ek twyfel nie aan u liefde of u teenwoordigheid nie, maar ek is verbaas dat ander mense nie sulke dinge hoor nie. Eers het ek gedink dat almal dit hoor, net soos ek. Maar toe, wanneer mens besef dat dit nie die geval is nie, neem dit beslis 'n rukkieweg om te verstaan dat dit 'n groot genade van U is en nie van myself nie. Ek dank U, my Here, my liewe Jesus, vir hierdie groot genade.

Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

20:00 Gebedgroep: Ons het twee uur gebid.

7 Julie 1992 – Dinsdag

10:00 vm Dokter se spreekuur:

Ek het gebid en myself met Hom verenig.

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek het nodig..."

Ek: "Here, wie is U, wanneer U sê: 'Skryf, my dogter'?" Verlosser: "Jy mag aan Jesus skryf."

Verlosser: "Ek het sterk gelowiges nodig in die tyd wat kom. Jy is nog nie sterk genoeg nie, my dogter."

Ek: "Liewe God, liewe Jesus, wat moet ek doen om sterk te wees?" Verlosser:

"Vertrou heeltemal op My."

Ek: "My Here en God, verleen my asseblief hierdie genade, dat ek volle vertroue in U mag hê."

Verlosser: "My dogter, Ek gee dit aan jou."

Ek: "My Here en God, U is my liefdevolle Vader. U het reeds aan my lewende geloof gegee, toe getrouheid aan U, en nou vertroue in U.

Is dit deugde?"

Verlosser: "Ja, dit is die deugde wat jy nou besit."

Ek: "Mevrou Becker het vir my 'n nota gegee waarin staan dat 'n jong man, R. Denninger, 'n siekte het, Crohn-siekte."

Verlosser: "Hierdie heer moet hierdie kruis met liefde dra."

Ek: "Het ek 'cross' korrek gespel?"

Verlosser: "Ja, hierdie kruis wat Ek hom gegee het." Daarna:

Verlosser: "My dogter, ek is bly dat Barbara Weigand se boek jou vreugde bring en jou help."

Ek: "Ja, my liewe Jesus, dit is regtig een van die beste boeke. Almal moet dit lees."

Ek het die Verlosser oor my vakansie gevra, omdat ek alles aan die Verlosser gegee het. Ek:

"Wat sou U in my plek doen?"

Verlosser: "Bly tuis, my dogter."

Ek: "Ja, my Here en God, ek sal so doen. Dankie vir u goeie raad." Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Verlosser: "Ek is lief vir jou, my dogter; gaan in vrede."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in rooi.

8 Julie 1992 – Woensdag

10:00 vm in die dokters se vertrek:

Veronika en ek het saam die Rosarium van die Droefgebeure gebid, gevolg deur die Liturgie van die Kosbare Bloed en ander gebede.

Ek: "Liewe God, dit is wonderlik om alles aan U te gee; mens is vry van probleme, moeilikheid, twyfel en vrees. Soos U sê, so sal dit wees. Alles sal gebeur soos U dit wil hê." Verlosser: "'n Groot ramp staan op die punt om te gebeur."

Ek: "Waar?"

Verlosser: "Hulle is almal my kinders; ons moet bid."

Verlosser: "Een van die kernkragstasies sal baie mense vernietig. Skryf dit neer, my dogter: dit is alles oor geld. Duitsland sal aan hierdie oorlog teen Serwië deelneem." Ek: "So daar gaan tog 'n oorlog in Serwië wees?"

Verlosser: "Ja, binnekort."

Ek: "Liewe Verlosser, u Gees is verenig met my gees; daarom praat u met my." Verlosser: "Ja, dit is so."

Verlosser: "Pas goed op jouself; die versoekings word sterker. My dogter, hou vas aan my hand."

Ek: "My liewe en barmhartige God, ek sal so doen. Mag my beskermengel my hieraan herinner en my beskerm, en ek bid dat die Geseënde Maagd Maria haar beskermende mantel oor al haar kinders en oor my mag uitbrei."

Verlosser: "My dogter, gaan in vrede."

Om 15:45 het Vader Joachim van Oggersheim my gebel. Ek het ongeveer 10 minute met hom gepraat. Hy wou weet of ek met die Kanselier, H. Kohl, gepraat het. Ek het gesê vir hom dat ek die Kanselier, saam met sy vrou, gesien het terwyl hulle na 'n balet in München gekyk het. (Ek het hulle albei op die televisie gesien, op die nuus, wat ek by my skoonma gekyk het.)

Miskien is dit belangriker as om die brief te lees en God se wil te vervul. Tydens die vakansieseisoen het ons ook Hoogmis op Woensdae gehad, sodat ek nie na die Kapel van St Roch hoef te gaan nie.

18:30 Rozenkrans en Hoogmis in rooi.

9 Julie 1992 – Donderdag

Vanoggend het ek vir meer as 'n uur gebid. Tydens die eenheid:

Verlosser: "Skryf, my dogter, jy is uitgenooi om die Pous te sien."

Ek: "Voor Veronica se vakansie, of daarna? En sal ek 'n onderhoud met die Heilige Vader hê?"

Verlosser: "Ja, jy sal met hom praat."

Ek: "My Here, ek glo soos U gesê het. Ek glo nou dat dit sal gebeur."

Verlosser: "My dogter, jy hoef nie te weet wat in die nabye toekoms vir jou voorlê nie. Jou toekoms behoort aan My."

Ek: "Ja, my Here, laat dit so wees."

Ek: "Dit beteken ek hoef nie bekommerd te wees oor wat voorlê nie. U neem daardie bekommernis van my af."

Verlosser: "Jy het dit korrek geskryf; ek is daarmee tevrede. So sal dit

wees." Verlosser: "My dogter, ek is lief vir jou; gaan in vrede."

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in rooi misgewade.

Kort ná die Heilige Kommunie het ek gebid dat Vader Adambukulam met my sou praat, sodat ek hom kon vertel wat die Verlosser wil hê.

Toe ek die kerk verlaat het, het die Vader my gevra of ek môre na Heidelberg gaan. Ek kon hom net sê dat ek 'n boodskap van die Verlosser vir hom het.

Hy het vir my gesê dat as hy môre om 06:45 nie buite die kerk staan nie, hy nie na Heidelberg sal gaan nie. Hy het my vriendelik totsiens gesê.

Anton, 'n nagmaalassistent, het gesien dat ek met hom praat.

10 Julie 1992 – Vrydag

10:00 vm in die dokters se vertrek:

Ek het vir die Verlosser gesê dat ek vanoggend omstreeks 6.50 buite die kerk in Rot was en dat Vader Paul nie daar was nie.

My man en ek het toe saam gebid op die reis na Heidelberg. By die kliniek het ek saam met Veronika gebid.

Die Verlosser wou hê ek moes dit skryf.

Verlosser: "Mense moet skuiling soek by die vliegtuig." Ek: "Geld dit vir die Federale Republiek van Duitsland?"

Verlosser: "Ja, my dogter."

Ek: "Is die Federale Republiek onder bedreiging deur vliegtuie?" Verlosser: "Ja, binnekort. Die vliegtuie kom van die ooste af."

Ek: "Here, maar dit wat ek hier moet skryf is baie moeilik." Verlosser:

"My dogter, hulle moet almal bid."

Verlosser: "My dogter, mense is in groot gevaar. Roep hulle tot gebed. Ek moet die tyd nogmaals verkort. Almal het so min tyd oor."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf, liewe God?"

Verlosser: "Ja, alles wat jy skryf moet binnekort gedruk word."

Ek: "Liewe God, ek vra vir U genade dat Marion en ek vinniger kan skryf, want ons word so deur afleidings gekonfronteer terwyl ons skryf dat ons nie baie vordering kan maak nie." Verlosser: "My dogter, jy moet moeite doen."

Ek: "Ja, my Here en God, ek sal my bes doen om te skryf." Verlosser: "My dogter, Ek is lief vir jou; gaan in vrede."

Tydens die eenheid het ek warmte en groot liefde gevoel, en ek het soveel genade ontvang, veral kalmte en vrede. Ja, ek het gevoel dat die Verlosser binne my teenwoordig was.

Hy het gepraat soos 'n Verlosser wat al sy kinders wil red.

15:00: Ek het 'n pakkie van Miriam-Verlag oopgemaak. In 'n nuusbrief het ek gelees dat Mnr. Josef Künzli was oorlede. Ek het lankal vir hom gebid, aangesien hy die boek moes druk, en nou was hy oorlede.

Ek het begin huil, 'n kers vir hom aangesteek, heilige water vir hom besprinkel en onmiddellik begin bid vir hom.

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in rooi misgewade.

Na die Heilige Mis het ek die brief aan die Eerwaarde Vader, Vader Paul Adambukulam, gegee en hom gesê om dit persoonlik aan die Eerwaarde Vader oor te dra. Toe het ek hom genooi om te kom

7.45 nm om uit my dagboek voor te lees wat die Verlosser vir hom gesê het. Ek het hom ook uitgenooi na die gebedegroep om 8.00 nm sodat hy kon sien wat en hoe ons bid. Hy het gesê hy sal by my huis kom.

Daarna het Marion gekom en ons het in ons dagboeke geskryf.

11 Julie 1992 – Saterdag

Ek het om 8:15 in die oggend by die kerk in Waghäusel aangekom in plaas van 7:15 en het dit nie eens besef nie. Irma het met my gepraat en gevra of ek geweet het wat die tyd was.

Toe ek sê "7.15 vm", het sy gelag en daarop gewys dat dit reeds 8.15 vm was. So iets het nog nooit tevore met my gebeur nie.

Toe het ek Marion gaan sien en ons het in ons dagboeke geskryf.

In die middag het ek tussen 16:30 en 19:45 na die kerk gegaan. Ek het vir baie bedoelings gebid.

12 Julie 1992 – Sondag

7.50 – 9.00: Na die gebed het ek 'n visioen gehad.

Verlosser: "Die wêreld is in groot gevaar. Europa het min tyd oor om dinge reg te stel. Byna alle mense sal verlore gaan. Hulle is nie voorbereid op die ewige lewe nie.

Mense het hulle wil aan Satan oorgegee." Ek: "Maar daar is so baie wat kerk toe gaan." Verlosser: "Baie van hulle sal steeds afvallig word."

Ek: "Is dit die 'zeven'?" Verlosser:

"Ja, Satan is hulle reeds besig om te seif."

Verlosser: "Skryf, my dogter, die wêreld was nog nooit in so 'n toestand van sonde soos nou nie.

Die oorlog sal versprei so vinnig soos alle oorloge tot dusver gedoen het. My dogter, bid, bid baie. Deur gebed kan jy baie goedmaak."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Verlosser: "Ek het baie gebedegroepe nodig."

Ek: "Ons het baie gebedsgroepe in ons omgewing." Verlosser: "Nie genoeg om die groot aantal mense te red nie."

Verlosser: "My dogter, so baie siele gaan elke dag verlore. Die gebedegroep wat jy lei, dra baie vrug, maar dit moet nog ryp word."

Ek: "Wat moet hulle doen om te ryp?" Verlosser: "Hulle moet liefhê."

Ek: "Ek durf nie vra nie; dit klink alles soos 'n boodskap van ondergang."

Verlosser: "Byna die hele Openbaring is 'n boodskap van waarskuwing. My kinders, ek kan julle nie vertrou nie. Julle moet baie bid en vas. Dié wat My liefhet, sal gered word. En dié wat My nie liefhet nie, het reeds hul vader, die Prins van hierdie wêreld, gekies." Ek: "Liewe Jesus, U is die Oorwinnaar en Verlosser van die wêreld; U kan hulle almal red." " Verlosser: "My dogter, mense se vrye wil lei hulle in die afgrond. My dogter, ek is lief vir jou en ek is steeds lief vir alle mense. Gaan in vrede."

Ek: "Liewe God, vergewe ons almal. Ek is lief vir U selfs vir dié wat U nie liefhet nie.

Hê barmhartigheid oor ons en red ons asseblief, sodat ons nie verlore gaan nie. Ek dank U vir hierdie pynlike woorde, wat 'n waarskuwing aan die wêreld is."

10:00 vm: Ek het die Heilige Mis in Rot bygewoon.

13:30 nm: Rozenkransgebed sonder 'n preek in Rot, in die kerk. Vader Paul hou nie 'n preek nie.

7 Julie 1992 – Maandag

10:00 Dokter se spreekuur:

Ek het vurig gebid en toe myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "My dogter, luister aandagtig. 'n Priester sal al die gedrukte bladsye neem, dit nagaan en laat druk. Die priester sal besluit watter uitgewer dit sal druk. Dit is nie jou saak nie."

Toe het die Verlosser gesê:

"Hou jou dagboek geheim, want Satan is magtig. Hy wil alles wat Ek geskryf het, vernietig. Eers wanneer die boek klaar is, mag dit gelees word."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Die Verlosser: "Ja, jy moet skryf. My Gees is met joune verenig; dan sal jy My duideliker hoor."

Verlosser: "Skryf, my dogter, die oorlog sal in die komende dae intensifiseer." Ek: "Watter een bedoel U, in Bosnië of in Rusland?"

Verlosser: "Aan beide kante; jy kan dit neerskryf, my dogter. Bid vir die sterwendes." Ek: "Is daar nog iets wat ek moet weet?"

Verlosser: "Ja, my dogter, moenie alleen gaan sonder My nie."

Ek: "Liewe God, ek wil altyd by U wees en aan U sy." Verlosser: "Dit behaag

My, My dogter; gaan in vrede."

Ek: "My Here en my God, ek lief u en dank u."

14 Julie 1992 — Dinsdag

10:00 vm in die dokters se kamer:

Tydens die eenwording:

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter." Ek:

"Weer oor die oorlog?" Verlosser: "Ja, bid vir Serwië."

Ek: "Ek het gedink H. Panić het alles gereël?" Verlosser:

"Dit is 'n strik wat deur Satan gestel is."

Ek: "So hy is nie die regte man vir Serwië nie?"

Verlosser: "Nee, hy is 'n wolf in skaapvel."

Ek: "Kan hierdie oorlog verhoed word as jy sê, 'Bid vir Serwië'?" Verlosser: "Baie siele kan gered word. Meer siele sal in die oorlog in Serwië verlore gaan as in Bosnië en Kroasië saam."

Na 'n rukkie het ek gehoor:

'Skryf dit neer, my dogter: die verskyning van Ons Vrou kom binnekort.' Ek: 'Waar?'

Verlosser: "In die Rooi Kerk. Bid en vas. Die teken sal binnekort kom, in die nabye toekoms."

Ek: "Hoekom sê jy 'binnekort'?"

Verlosser: "Omdat ek die tyd bepaal. Gebede moet in hierdie kerk gesê word."

Verlosser: "My dogter, luister aandagtig. Moet my nie teleurstel nie."

Ek: "Nee, my Here en God, ek sal U nie teleurstel nie. Gee asseblief vir my die genade om standvastig te wees."

Verlosser: "My liewe dogter, gaan in vrede."

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

Omstreeks 21:00 het Vader Paul Adambukulam my besoek. Hy het belowe dat hy Maandag by die gebedegroep sal terugkom.

15 Julie 1992 — Woensdag

10:00 vm in die dokters se vertrek:

Ek het gebid en myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Mense is vasgevang in Satan se strik." Ek: "Liewe God, wanneer U 'mense' sê, dink ek aan almal." Verlosser: "Dit is net 'n klein aantal wat nie vasgevang is nie."

Ek: "Dit klink soos Don Bosco se visioen."

Verlosser: "My dogter, jy is nie verkeerd nie. Hulle moet almal bekering beoefen. Vir baie is dit reeds te laat."

Ek: "Moet ek iets anders neerskryf?" Verlosser: "Ja, skryf dit neer; dit is inderdaad baie belangrik." Ek: "Ja, my Here en God, en wat sou dit wees?"

Die Verlosser: "Hierdie jaar sal oorlog in Serwië uitbreek. Skryf dit neer, my dogter: die groot korrupsie binne die Kerk is deels te blameer. Die biskoppe moet terugkeer na die ware leer van die Kerk."

Ek: "Wat is die slegste ding in die Kerk op die oomblik? Hoekom is daar korrupsie in die Kerk?"

Verlosser: "Die ontheiliging van my Liggaam. Nagmaal in die hand moet dringend afgeskaf word."

Ek: "Ek voel so magteloos."

Verlosser: "Dit is waar. Maar saam met My is jy nie magteloos nie." Ek: "Wat op aarde moet ek doen?"

Verlosser: "Hou aan om daarvoor uit te spreek. Net so vinnig as wat dit ingestel is, moet dit weer afgeskaf word. Skryf dit neer, my dogter: as hulle dit nie doen nie, sal 'n straf oor hulle kom. Ongehoorsaamheid teenoor My is die grootste kwaad wat alle mense kan tref."

Verlosser: "Hou aan om daarvan te praat. Ek sal by jou wees wanneer jy daarvan praat. My dogter, bly getrou aan My. Ek is lief vir jou; gaan in vrede."

16 Julie 1992 — Donderdag

10:00 vm in die dokters se kamer:

Na die gebed het ek myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my Here. Ek dank U dat U met my praat, en ek het U bo alles lief, want vir my gaan dit nie oor nuuskierigheid oor wat U vir my sal sê nie, maar eerder oor die saligheid van siele, en dat ek U wil mag vervul, omdat U sê dat ek U dienaar is. Terwyl ek my gees met U Heilige Gees verenig, hoef ek nie te vrees dat iemand anders sal inmeng nie. Dit is slegs moontlik as U dit toelaat."

Verlosser: "Skryf, my dogter, almal moet afdraai van die breë pad, want hulle het nie veel tyd nie. Aangesien Ek die tyd moet verkort, moet bekering vinnig plaasvind. Daar is so baie dooies, en geen priester kan hulle begrawe nie; bid vir hulle."

Ek: "Is dit wat ek geskryf het genoeg, of moet ek nog iets neerskryf?" Verlosser: "Jy moet die kapel so gou moontlik bou."

Ek: "Liewe God, verleen aan die argitek Wolfgang die genade om die planne vinniger op te stel; ek het ook nog nie genoeg geld nie."

Die Verlosser: "Alles sal op die regte tyd in plek wees."

Ek: "Liewe God, stuur asseblief ook werkers vir my om my te help om die kapel te bou."

Verlosser: "My dogter, ons het min tyd."

Ek: "Hoekom sê jy 'ons'?"

Verlosser: "Ek is by jou."

Ek: "Here, u wil geskied. Ek sal my inspan om u wil te vervul. Ek vra u om die genade om dit te kan doen."

17:30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

17 Julie 1992 – Vrydag

10:00 vm in die dokters se vertrek:

Ek het gebid en myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "My dogter, ek het baie gebede nodig. Die oorlog het begin." Ek: "U het gesê die oorlog het op 1 Julie 1992 begin."

Verlosser: "Die Russiese oorlog."

Ek: "Liewe God, waarom noem U hierdie oorlog die Russiese oorlog?"

Heiland: "Want hulle ondersteun die Serwiërs. Hierdie oorlog kan nie gestop word nie." Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Heiland: "Ja. Daar sal baie sterftes in die nabye toekoms wees." Heiland: "My dogter, ek het sterk bidder nodig."

Ek: "Heiland, wat bedoel u met 'sterk bidder'?"

Verlosser: "Dié wat met hul harte bid. Skryf dit neer, my dogter: jy sal binnekort 'n verskyning van Ons Vrou hê."

Ek: "Maar jy het dit alreeds vir my gesê."

Verlosser: "Dit kom nader."

Ek: "Wat beteken 'dit kom nader'?"

Die Verlosser: "Hê haar lief."

Ek: "Hê ek haar nie genoeg lief nie?"

Verlosser: "Jy praat nie baie met haar nie."

Ek: "Liewe Jesus, ek belowe U dat ek in die toekoms meer met Ons Vrou sal praat en haar meer liefhê."

Verlosser: "My dogter, Ek is tevrede met wat jy geskryf het. My dogter, Ek is lief vir jou; gaan in vrede."

In die middag het ek gesien dat ek 'n brief ontvang het van die Federale Kanselary (Verw: 012—K—0007772/92/0()01). — sien afskrif, bladsy - 155 -

Om 18:30 het ek die Rozenkrans in die kerk vir hierdie bedoeling gebid en het ook vir die Heilige Mis gebly.

Na die Heilige Kommunie het ek die Verlosser gevra wat ek moes doen. Dit was omstreeks 19:40.

Verlosser: "Glo jy dat jy met hom sal praat?" Ek: "Ja, ek glo."

Verlosser: "Bid vir hom; jy sal nog 'n brief van die Kanselier ontvang." Ek: "Ja, Here, ek sal vir hom en vir hierdie saak bid."

18 Julie 1992 — Saterdag

Om 7:15 vm was ek by die kerk in Waghäusel, toe by Marion, soos ek byna elke Saterdag ná die Hoogmis doen, omdat ons dan in ons dagboeke skryf. Vandag het ek vir Monika Hambsch Barbara Weigand se boek as geskenk gegee en vir haar gesê dat sy my beter sou verstaan as sy dit eers gelees het.

16:30–18:30 in die kerk in Rot: Ek het gebid en toe met Vader Paul Adambukulam belydenis gaan doen. Sodra ek by die huis aangekom het, is ek weer aangeval. Hierdie keer het die demoon deur Hedwig H. en my man gewerk. Hedwig is vasbeslote dat ek 'n hoofdoek in die kerk moet dra, omdat 'n 'begaafde' persoon dit êrens gesê het.

Ek het vir haar gesê: "Ek glo wel dat ons hoofdoeke moet dra, maar jy behoort nie spottend daarvoor te wees as jy self nie een dra nie. Ek glo dit is vir die Verlosser vandag belangriker om 'n rein hart te hê as om 1 000 vroue te hê wat hoofdoeke dra, maar onreine harte het. As die Verlosser wil hê ek moet 'n hoofdoek in die kerk dra in hierdie drukkende hitte, is ek gereed om môre eerste ding een te dra." Ek het toe dadelik die rozenkrans opgetel en gebid. Daarna was daar vrede. Vreemd, hierdie versoekings kom onmiddellik ná belydenis.

19 Julie 1992 — Sondag

Ek het snags van 4:20 tot 5:20 gebid, en in die oggend van 8:00 tot 9:15.

Aangesien ek gisteraand, laasnag en vanoggend deur die onreine gees gekweld is, het ek die Verlosser tydens die eenheid ná my gebed gevra:

Ek: "Wil U hê ek moet skryf, of wil U hê ek moet nie skryf nie?" Verlosser: "Ja, Ek wil hê jy moet voortgaan om te skryf."

Ek: "Ek glo dat U met my praat, en ek het besef dat die onreine gees nie wil hê ek moet skryf nie."

Verlosser: "Skryf, my dogter, mense hang aan 'n draadjie en hulle wankel."

Ek: "Liewe God, verduidelik dit asseblief vir my; dit is so onduidelik vir my." Verlosser: "Mense is nie meer in staat om te glo nie."

Ek: "Hoekom is hulle so onbevoeg om te glo?" Heiland:

"Omdat hulle nie die Een liefhet wat hulle verlos het nie." Ek het nie geweet wat om te sê nie.

Verlosser: "Vra my, my dogter."

Ek: "Dit is moeilik vir my omdat ek nog nie 'n priester het om te korrigeer wat ek skryf nie."

Verlosser: "'n Priester sal kom. Hy sal dit deurlees en dit so gou moontlik stuur om gedruk te word."

Daarna:

Verlosser: "Die oorlog sal in die nabye toekoms erger word."

Ek: "Ek het gedink die politici het vrede gemaak?"

Verlosser: "Skryf, my dogter, hulle het nie vrede met My gemaak nie. Ek is die Koning van hierdie vrede. Niemand anders as Ek kan vrede verleen nie. Wêreldse vrede is net 'n skynvrede. Dit sal nie lank duur nie. Ek het dit in My plan voorspel."

Ek: "Wat is dit, jou plan?"

Verlosser: "Ek het voorspel dat die tyd van die Antichris sal kom. En daardie tyd is reeds hier." Ek: "My Here en God, maar dit is baie verskriklik."

Verlosser: "Die sterkes sal gesif word."

Ek: "Asseblief, Verlosser, help ons, want ons is so swak."

Verlosser: "Menslike trots moet uitgewis word. Mense moet weer liefhê, sodat hulle hul Verlosser kan herken. My dogter, hê My lief; gaan in vrede."

Om 10:00 was ek by die kerk in Rot vir die Heilige Mis, en om 13:30 vir die Rozenkrans. Daar was vandag geen aanbiddingsdiens nie.

20 Julie 1992 – Maandag

10:00 vm In die dokters se kamer:

Soos ek elke oggend doen, het ek vandag ook gebid, en daarna het ek my met Hom verenig. Verlosser: "Skryf, my dogter, dit is belangrik."

Vanaf daardie oomblik af is ek vier keer deur Dr Arndt onderbreek. Die dokter was nogal rusteloos. Hy het aanhou in- en uithardloop. Dit gebeur baie dikwels wanneer die Verlosser met my praat. Die dokters bly nie lank in die kamer nie. Gewoonlik gebruik hulle hierdie kamer om pasiënteverslae op te stel of om werk- en persoonlike telefoonoproepe te maak – en nogal baie daarvan. Wanneer hulle besig is met sinlose gesprekke, bid ek vir hulle, want ek kan beide bid en werk terwyl ek in hierdie kamer is. Ek spandeer gewoonlik 'n halfuur hier. Andersins is ek in die röntgenkamer, 'n kamer sonder natuurlike lig, waar ek röntgenfoto's van die pasiënte neem.

Toe die kamer leeg was, het ek die Verlosser gevra wat Hy vir my wou sê. Die Verlosser: "My dogter, moenie twyfel nie."

Ek: "My Here, ek sal nie twyfel nie. Ek sal vas glo wat U vir my sê, en ek sal dit neerskryf."

Die Verlosser: "Daar sal 'n groot aardbewing wees. Almal sal dit voel. Dit sal baie sterk wees."

Ek: "Is dit deel van die straf?"

Verlosser: "Ja, vir die ongehoorsaamheid van die mensdom. Ongehoorsaamheid teenoor My." Ek: "Wat kan ek doen?"

Verlosser: "Jy kan iets doen. Bid."

Ek: "Ek voel asof niemand na my luister nie." Verlosser:

"Dit is so, my dogter."

Die Verlosser het vir my iets gesê wat ek nie wou neerskryf nie.

Verlosser: "Bly getrou aan My; gaan in vrede."

Toe het ek tog besluit om neer te skryf wat die Verlosser vir my gesê het: "Die priesters en die politici werk saam."

Nou dat ek dit tog neergeskryf het, het ek gehoor:

"Dankie, my dogter."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

20:00 Gebedegroep: Vader Paul Adambukulam het by ons in gebed aangesluit, waarna hy belydenisse aangehoor het. Fridolin was ook daar, saam met baie ander wat al lank nie daar was nie.

7 Julie 1992 — Dinsdag

10:00 vm in die dokters se kamer:

Ek het vurig gebid en my met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Ek is ook lief vir jou. Jy behoort heeltemal aan My. Ek is jou lewe. Aangesien jy My alles gegee het, sal Ek sorg vir jou."

Verlosser: "My dogter, daar is baie probleme wat opgelos moet word." Ek: "En wat is dit?"

Verlosser: "Een daarvan is hierdie: die priesters moet aan My behoort. Hulle moet wêreldse dinge verfoei. Hulle moet getrou wees aan die Heilige Vader en aan die Tradisie. Om van die Heilige Vader se pad af te dwaal, is om van My af te dwaal. Die priesters moet terugkeer na die ware leer van die Kerk; anders is die priester nie die tweede Jesus nie."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: almal wat jou bespot, bespot My. Jy moet hulle aan My toevertrou."

Ek: "Ja, my Here en God, ek sal so doen."

Verlosser: "Skryf, my dogter. Die werking van my teken op jou kom nader. Bly getrou aan My en staan vas."

Ek: "Liewe God, ek moet nog een keer vra: aangesien ek vir Holger en Fridolin 'n bietjie oor die dagboek vertel het, was dit reg?"

Verlosser: "Gaan voort om dit te doen, my dogter."

Verlosser: "My dogter, ek is bly wanneer jy vra."

Ek: "Hoekom sê U altyd dat ek U getrou moet bly? Is ek nie getrou aan U nie?"

Verlosser: "Ja, maar jy weet nie wat môre met jou gaan gebeur nie."

Ek: "Here, wat bedoel U daarmee?"

Verlosser: "Want jy het vrye wil, en ek kan dit nie van jou wegneem nie." Ek:

"Maar ek stel my wil altyd in ooreenstemming met U s'n."

Verlosser: "En tog kan jy reeds die volgende dag anders besluit."

My: "Liewe God, dan liewer sterf ek nou as om van mening te verander. O, liewe God, ek weet U weet alles van te voren. Laat my nooit van U geskei word nie. Ek is U kind en ek wil altyd Uwe wees."

Verlosser: "Wat jy geskryf het, was vir My belangrik. Ek is lief vir jou, my dogter. Gaan in vrede."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in rooi.

22 Julie 1992 — Woensdag

8:15 vm in die dokters se kamer:

Verlosser: "My dogter, Ek wil hê jy moet skryf."

Ek: "My liewe Jesus, dit is so moeilik vir my; niemand neem wat ek skryf ernstig op nie."

Verlosser: "Die tyd kom wanneer hulle wat jy skryf meer ernstig sal opneem." Verlosser:

"Skryf, my dogter, die oorlogskepe in die Adriatiese See is gereed om die oorlog met Montenegro te begin."

Ek: "Montenegro en Serwië is op die oomblik in vrede." Die

Verlosser: "Maar nie vrede in hulle harte nie."

Ek: "Is daar nog iets wat ek moet weet?"

Verlosser: "Ja, die nuwe priester in rooi sal binnekort kom."

Ek: "Is dit die wil van Freiburg of joune?"

Verlosser: "Dit is my wil. Die nuwe priester sal die Heilige Rozenkrans bid voor die Heilige Mis. Die mense in rooi sal besef dat hulle in ernstige sonde is. Ek wil julle almal red."

Ek wou weet of ek na Vader Gebhard Heyder moes gaan. Verlosser:

"Gaan na hom toe, gaan. Praat met hom."

Verlosser: "My dogter, Ek is lief vir jou; bid baie. Gaan in vrede."

In die middag het ek by Globus gaan inkopies doen. Toe ek klaar was en by my motor gestaan het, het ek gesien dat daar nog 'n bietjie sjampoe en 'n kam onder die toiletpapier in die inkoopwa was; geen van die twee was by die betaalpunt geskandeer nie. Ek het reguit teruggegaan en daarvoor betaal. Die kassier het vir my gesê dat dit deesdae selde gebeur. Ek het geweet dit was 'n versoeking vir my. In die verlede sou ek beslis nie so iets gedoen het nie, maar nou, ná my doop, wil ek 'n goeie Christen wees, omdat my gewete dit eis.

As ek deur DM 5.- oorheg was, sou ek ook teruggegaan en gekla het. Daarom sê ek dat as dit in my voordeel is, ek sal teruggaan, want God sien alles en die duiwel sal in die put val wat hy vir my gegrawe het.

18:30: Heilige Mis en die Rozenkrans in Rot.

23 Julie 1992 — Donderdag

Van 9.30 tot 10.30 vm was ek in die dokters se vertrek. Verlosser: "Kan jy my hoor, my dogter?"

Ek: "Ja, ek hoor U, my Here."

Verlosser: "Skryf, my dogter, die wêreld is in groot gevaar. Satan wys sy grootste krag. Die wêreld is deur hom verblind. Hierdie keer neem hy baie gevangenes. Byna almal gehoorsaam hom."

Ek: "Is daar iets wat ek moet weet of doen?"

Verlosser: "Ja, doen iets vir My. Skryf dit asseblief neer, My dogter. Alles wat jy skryf moet gedruk word."

Ek: "U het gesê 'n priester sou dit doen."

Verlosser: "Ja, 'n priester sal ook kom. Hy sal dit doen."

Ek: "Here, ek is bang hy sal die deel oor die afskaffing van die handkommunie uitlaat, en ook die deel dat leke nie toegelaat word om die Heilige Kommunie uit te deel nie. Ek is bang hy sal dit nie laat druk nie."

Verlosser: "My dogter, hy sal dit nie doen nie." (Hy sal niks weglaat nie.)

Ek: "Dan sal hierdie priester 'n lewende geloof hê en in God se genade wees." Verlosser: "Ja, my dogter."

Ek: "Ek dank U, my Here en God, by voorbaat vir hierdie priester. Ek sal baie vir hom bid en vas."

Verlosser: "My dogter, doen dit."

Ek: "Here, ek wil graag vir U vra of ek daarheen moet gaan, na die plek waar Josef en Gisela woon, om 'n praatjie te lewer. Is dit ook U wil?"

Verlosser: "My dogter, Ek sal baie bly wees as jy daarheen gaan en 'n praatjie hou." Ek: "Here, sal U by my wees?"

Verlosser: "Ja, Ek is altyd by jou."

Ek: "Liewe God, ek dank U met my hele hart."

Verlosser: "Skryf, my dogter, wat dink jy gaan volgende gebeur?" Ek: "Ek is regtig nuuskierig."

Ek het in verbasing gewag om te hoor wat die Verlosser volgende sou sê. Verlosser: "Die teken sal kom."

Ek: "My Here en my God, ek vra nie wanneer nie. Maar Here, laat U wil geskied. Want ek wil nooit van U geskei word nie. Ek het U so lief dat ek U, die lewende en liefdevolle Drie-enige God, eerste in my lewe stel."

Daarna is ek deur Dr Arndt onderbreek. Hy was aan die telefoon besig om sy privaat vakansievlug te bespreek. Terwyl hy aan die telefoon was, het ek vir hom gebed en die nommers op die röntgenomvleugels geplak. En so is my gesprek met die Verlosser afgekort.

12:00 nm in die kapel by die kliniek.

Na die gebed het ek met die Verlosser gepraat:

Ek: "U het my vanoggend iets oor die teken vertel. Is daar nog iets wat ek daarvoor moet weet?"

Verlosser: "Ja, my dogter, dit gebeur met jou."

Ek: "Here, ek is nie daarvoor bekommerd nie. Ek behoort heeltemal aan U."

Verlosser: "My dogter, dit behaag My."

Verlosser: "My dogter, bly getrou aan My; gaan in vrede."

Ek: "Ja, my Here en God, ek is lief vir U; ek sal aan U getrou wees. Ek dank U dat U weer met my gepraat het."

Tydens 'n röntgenondersoek: 'n Jong vrou het geval en op haar gesig geland. Ek moes vir haar 'n röntgenfoto neem. Ek het vir haar gesê dat mens in die oggend moet bid.

Sy: "Ek bid in die oggende en aande." Ek:

"Maar jy moet gaan belydenis doen." Sy:

"Maar ek is Protestant."

Ek het na haar gekyk en sy het gehuil. Ek het vir haar 'n paar gebedskaartjies gegee en sy het vrolik vertrek.

Die volgende pasiënt was 'n jong man. Iemand het sy hele gesig by 'n kransefees inmekaargeslaan.

Ek het vir hom vertel hoe die onreine gees deur mense werk. Ek het hom ook vertel dat hy daardie persoon moet vergewe, vir hom moet bid en God vir hierdie beproewing moet dank.

Ek het vir hom 'n paar gebedskaartjies gegee en hom na die belydenis gestuur. Hy was baie opgewonde en het terug na die dokter gegaan vir verdere ondersoek.

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

24 Julie 1992 – Vrydag

9:00 vm in die dokters se vertrek:

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek het baie belyers nodig om my geloof te verdedig."

Ek: "Maar liewe God, mense is bang vir ander mense en is ook bang."

Verlosser: "Sien jy, my dogter, niemand kom na My uit vrees vir mense nie. Bid, my dogter, dat jy van hierdie vrees vir mense bevry mag word. Die onreine gees veroorsaak hierdie vrees vir mense. 'n Mens kan nie twee here dien nie. My dogter, skryf.

Jy het tot dusver alles korrek geskryf." Ek:

"Maar ek het so baie foute gemaak."

Verlosser: "Dit maak nie saak hoeveel foute jy gemaak het nie, maar wat Ek vir jou sê."

Ek: "U is my geestelike direkteur; mag ek uit my dagboek vir Vader Gebhard in Regensburg voorlees?"

Verlosser: "Jy mag."

Ek: "Is daar nog iets wat ek moet doen?"

Verlosser: "Ja, daar is iets wat jy kan doen." Ek: "Wat?"

Eers het ek niks gehoor nie.

Na 'n rukkie:

Verlosser: "Sien jy, jy kan nie oor jouself praat nie."

Ek: "Ja, ek het dit al verskeie kere besef. Maar die ander besef dit nie. Hulle dink ek praat met myself."

Verlosser: "Jy moet na God meer luister as na die ander."

Ek het die Heiland gevra of Beate die dagboek kon nasien weens die foute. Heiland: "Jy mag dit doen. My dogter, ek is lief vir jou; gaan in vrede."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

25 Julie 1992 — Saterdag

Ek het die vroeë Mis in Waghäusel bygewoon. Terwyl Beate in die belydeniskerker was, het ek vir haar en Vader Werner Egon gebid, aangesien sy daar ongeveer 'n uur was. In die aand wou ons na Regensburg vertrek, maar die motorhuis het nie gewerk nie. Ons het dus besluit om die volgende dag daarheen met die motor te ry.

26 Julie 1992 — Sondag

Omstreeks 9:45 vm was my man en ek in Regensburg by die Karmeliet-klooster, in die kerk. Daarna het ek die tyd van 10:45 vm tot 3:45 nm saam met Vader Gebhard Heyder deurgebring. 'n Wonderlike onderwyser. Hy het deur 'n paar dae se inskrywings in die dagboek geblaai.

Hy het ondersoek ingestel na wat die Verlosser my geïnspireer het om te skryf en gesê dit was in ooreenstemming met die Bybel. Vader Gebhard ken die Bybel goed, aangesien hy ook 'n Bybelgeleerde is en self die Bybel vertaal en daaroor kommentaar gelewer het.

Ek het baie uit my dagboek vir hom voorgelees, en by sommige inskrywings het hy onmiddellik die betrokke Bybelgedeelte aangedui;

byvoorbeeld, die dagboekinskrif van 3 Julie 1992 stem ooreen met die Evangelie volgens Johannes, hoofstuk 14, vers 23.

Toe ek vir Vader Gebhard gesê het dat mense sou dink ek is mal, het hy 'n ander gedeelte uit die Evangelie vir my aangehaal...

En so het dit vir verskeie ure met hom voortgeduur.

Ek dank God dat ek die eer gehad het om met hierdie priester te praat. Aan die einde het hy water, kerse, sout en prente vir my geseën.

Daarna het ek by hom belydenis gedoen.

Ek was veral getref deur die feit dat Vader Gebhard reeds geweet het wat die Verlosser my vooraf oor die wêreld en wat daarmee gaan gebeur, vertel het.

So het hierdie boodskappe as bevestiging vir hom gedien, en ook vir my. Vader Gebhard is baie presies in sy spraak en baie akkuraat.

Terwyl ons van Regensburg huis toe gery het, is my man weer deur die onreine gees aangeval. Ek moes dus ongeveer 200 km alleen ry terwyl hy langs my in die motor geslaap het.

Tydens daardie tyd het ek die Rozenkrans en ander gebede die hele pad deur gebid.

My man het ook in Regensburg belydenis gedoen, en tog is hy steeds gekweld. Ek wonder nie meer hoekom nie. Ek offer alles aan die Verlosser op.

Toe ons by die huis kom, wou ek skryf en myself met die Verlosser verenig.

Ongelukkig was dit egter onmoontlik. 'n Paar vroue het gekom en het oor onbenullige goed gesels. Ek is dus gesteur. Ek kon voel hoe die onreine gees deur hierdie vroue gewerk het. Dit was nie moeilik om die onreine gees te herken nie.

Ek het omstreeks middernag gaan slaap sonder om 'n woord van die Verlosser te hoor.

27 Julie 1992 – Maandag

10:30 vm in die dokters se kamer:

Na die gebed het ek my met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Skryf, my dogter, die oorlog sal binnekort erger word. Bid baie. Daar sal 'n oorlog in Irak wees. Hierdie oorlog sal ver en wyd versprei. My dogter, Ek is lief vir jou; gaan in vrede."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in rooi misgewade.

20:00: Gebedgroep. Vader Dochart het belydenisse aangehoor.

28 Julie 1992 — Dinsdag

10.00 by die huis:

Ek het gebid en myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Skryf, my dogter.

Ek: "Ja, my Here en God."

Verlosser: "Jy kan nie weet wat jy nou moet neerskryf nie." Toe het ek lank niks gehoor nie.

Ek: "Ja, Here, ek weet nie wat ek moet neerskryf nie. Ek glo wat U sê; ek twyfel nie meer nie."

Verlosser: "Is jy bang?"

Ek: "Ek is nie bang nie. Maar as vrees ná hierdie gesprek met U kom, sal dit nie deur U wees nie, want U wek nie vrees in mense nie."

Verlosser: "Ja, my dogter, skryf dit neer: Mense..."

Op daardie oomblik het ek geaarsel om voort te gaan met die neerskryf van wat ek gehoor het. Ek wou nie verder skryf nie, want ek het gewonder wat daarna sou kom.

Verlosser: "Skryf dit woord vir woord neer." Ek: "Ja, Here."

Verlosser: "Mense word deur baie rampe bedreig. Een daarvan is baie naby." In my gedagtes het ek myself gevra, waar?

Verlosser: "Jy vra waar? My kinders is oral. Daar moet vir almal gebid word." Ek: "My Here, ek sal vir almal bid."

Ek het toe aan Wolfram gedink en vir sy bekommernisse gebid. Verlosser: "Dit sal reg wees."

Ek: "Kan U my iets daaroor vertel?" Verlosser:

"Wat hy doen, is my wil."

Verlosser: "Jy kan iets anders neerskryf. Maar wat jy veronderstel is om neerskryf, is nie goed nie."

Ek: "Maar Here, alles wat van U kom, is goed."

Verlosser: "Dit is waar, my dogter." Ek:

"Moet ek dit dan deurhaal?" Verlosser:

"Nee."

Ek: "Vra U iets van my?" Verlosser:

"Ja."

Ek: "Mag ek asseblief weet wat dit

is?" Verlosser: "Jou gesondheid."

Ek: "Ek is jammer, ek verstaan dit nie. Vertel dit asseblief weer vir my; miskien het ek dit ingedink."

Verlosser: "My dogter, Ek wil jou gesondheid hê."

Ek: "My Here en my God, ek verstaan dit nie, maar ek gee U my gesondheid. Want U liefde is sterker as my gesondheid. Laat ek asseblief nooit van U geskei word nie."

Verlosser: "My dogter, Ek is tevrede met wat jy geskryf het. Ek is lief vir jou, my dogter; gaan in vrede."

Ek: "Ek dank U, my liewe Jesus, my geestelike gids, dat U met my gepraat het, en dat U my liefhet, 'n sondaar."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in rooi.

Na die Heilige Kommunie het ek die Verlosser gevra: "Liewe Verlosser, het U vanoggend my gesondheid van my gevra? Het ek dit reg verstaan? Vergewe my asseblief dat ek weer vra."

Verlosser: "Ja, my dogter, Ek het jou om gesondheid gevra en jy het dit aan My gegee

."

Ek: "Ek dank U, my Here en God."

29 Julie 1992 – Woensdag

10.05 – 11.45 by die huis:

Ek het vurig gebid en in eenheid met Hom ingetree.

Verlosser: "Skryf, my dogter, jy verstaan nie wat dit beteken dat Ek jou gesondheid wil hê nie. Ek beskik oor jou gesondheid soos Ek wil."

Ek: "Ja, my Here, U mag doen soos U wil."

Trane het uit my oë gevloei op 'n heeltemal bonatuurlike wyse, sonder enige moeite van my kant af. Ek het gevra: "Huil U, my Here?"

Verlosser: "Ja, my dogter, my trane is lyding. Dié wat uit jou oë kom, is my trane."

Ek: "Dit voel asof ek een met U is. Dit beteken ek is nie alleen nie. Daar is ook 'n baie spesiale vrede in my. Dit is so mooi; ek voel so vry van binne, asof al my probleme en bekommernisse verdwyn het."

Ek het geen vrees, geen twyfel, geen las in my nie."

Ek: "Ek wou jou vra oor die gesondheid wat ek jou gegee het. Ek wil weet of ek dit reg verstaan het. Ek is nie seker of wat ek dink reg is nie."

Verlosser: "Vertel my wat jy dink."

Ek: "Ek bedoel, as jy vir my 'n siekte of 'n kwellings gee, sê jy nie wanneer nie; eerder gee jy dit wanneer jy wil."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer: dit is lyding van verzoening." Ek: "Wat bereik ek deur hierdie lyding van verzoening?"

Verlosser: "Eerstens ly jy saam met my. Jy help my om die kruis te dra. Deur dit sal baie siele gered word."

Ek: "O, my Here, kan ek hierdie kruis dra, want U weet dit van te voren. Ek maak my van te voren bekommerd dat ek dalk van U afvallig sal word, want ek is immers so 'n swak mens."

Verlosser: "Sonder My sou jy beslis afgedwaal het, maar nie saam met My nie."

Ek: "Wat moet ek doen om altyd saam met U te wees?"

Verlosser: "Wees getrou aan My."

Ek: "Here, ek is nou getrou aan U, maar ek weet nie wat môre sal bring nie."

Verlosser: "Moet nie aan môre dink nie; gee hierdie oggend aan My."

Ek: "Ja, my Here, ek sal so doen."

Verlosser: "Jy sal my teken ontvang. My stigmata." Ek: "Waar, by die huis?"

Verlosser: "In die kerk."

Ek: "Op watter dele van die liggaam?"

Verlosser: "Al vyf. Op die hart, op die hande en op die voete."

Verlosser: "Ja, my dogter, die sigbare, dié wat nie ontsteek nie." Ek: "Dit beteken jy sal weer gekruisig word, in my."

Verlosser: "Ja, my dogter, jy het dit geraai."

Ek: "Liewe God, sal ek in die hospitaal met die stigmata hoef te werk?" Verlosser: "Die toekoms behoort aan My, My dogter."

Ek: "Ja, Here, ek het U reeds my toekoms gegee. Liewe God, maar die stigmata is die grootste pyn."

Verlosser: "Ja, my dogter, dit is so. Maar met hierdie pyn kan baie siele gered word."

Ek: "Here, laat U wil geskied; ek behoort heeltemal aan U."

Verlosser: "My dogter, die kruis saam met My is soet."

Ek: "Wat bedoel jy met 'soet'?"

Verlosser: "Jy sal dit saam met My tot die einde dra."

Ek: "Here, is hierdie stigmata soos dié van St. Franciscus en die Geseënde Padre Pio?"

Verlosser: "Ja, hulle is dieselfde as dié van St. Franciscus en die Geseënde Padre Pio."

Ek: "Maar dan moet Padre Pio ook 'n heilige wees."

Verlosser: "Ja. Hy sal binnekort wees."

Ek: "En wat as ek sterf terwyl ek die stigmata dra?"

Verlosser: "My dogter, ek is onsterflik."

Ek: "My Here en God, ek het U lief bo alle perke." Verlosser:

"Liefde het geen perke of maat nie."

Ek: "Dis heerlik om dit te hoor. Dankie; ek praat nou al so lank met U. 'n Mens kan nooit 'n einde vind aan 'n gesprek met U nie."

Verlosser: "Ek is die begin en die einde."

Ek: "My Here en God, my liewe Jesus, my Bruidegom, my geestelike gids, ek is gereed om die kruis saam met U te dra. Maar vir watter siele?"

Heiland: "Vir die sondaars wat in duisternis leef en op enige oomblik hel toe kan gaan." Ek: "Kan priesters ook hel toe gaan?"

Verlosser: "Ja, hulle kan ook."

Verlosser: "My dogter, jy sal vir al die siele ly." Ek: "Maar dit is baie."

Verlosser: "My dogter, Ek is lief vir hulle almal."

Ek: "Dis lieflik, en so moet ons mense ook almal liefhê."

Verlosser: "Met My kan jy dit doen. Sonder My kan jy nie liefhê nie. My dogter, Ek is lief vir jou en Ek dank jou. Gaan in vrede."

In die aand was ek by die Kapel van St Roch vir die Heilige Mis, wat deur 'n priester van Zaire. Hy was 'n bietjie vinnig toe hy die Heilige Mis gelees het. Terwyl hy die Heilige Nagmaal uitgedeel het, het hy my nie gesien nie omdat ek by die nagmaalrel gekniel het.

'n Non moes vir hom sein dat ek die Verlosser wou ontvang. Hy het ongeveer 'n meter ver van my gestaan, en tog het hy my nie gesien nie.

Die Kapel van Sint Roch is 'n kapel in 'n sanatoriumgebou. Die priesters daar wissel ongeveer elke vier weke. Die meeste priesters is daar vir 'n behandelingskursus en bied gedurende daardie tyd pastorale sorg. Die priesters is dikwels van die Steyler-missioenarisse, wat verklaar waarom daar soveel priesters uit soveel verskillende lande is.

30 Julie 1992 — Donderdag

9.00–10.45 vm by die huis:

Eerstens het ek gebid, toe het ek myself met Hom verenig. En toe het ek so baie gehuil omdat ek bang geword het of ek dit sou kon uithou as ek die Vyf Heilige Wonde sou ontvang. Ek was bang dat ek nie tot die einde sou kan volhard nie en dalk van die Verlosser sou afvallig word.

Toe het ek die Verlosser gevra om my die genade te verleen om dit te kan doen; dan sou ek gereed wees om te ly vir die saligheid van sondaars.

Ek is so lief vir die Verlosser dat ek nie kan voorstel om Hom te verloor nie. Dit sou die allerslegste ding wees wat met my kan gebeur.

Ek hoop dat almal sal besin oor die toestand van hul nabyheid aan en liefde vir God en hul naaste. Ek kan reeds sê dat God werklik liefde is, en sonder hierdie liefde

Ek kan nie meer leef nie.

Ek is bereid om die vyf oop stigmas saam met Hom te dra, sodat ek daardie liefde nie verloor nie en verenig met die Verlosser bly om sondaars te red. Op my eie kan ek niks doen nie.

Op die oomblik is ek nie meer bang nie en ek huil nie meer nie. Dit is van my weggeneem.

Verlosser: "Skryf, my dogter, ek is baie lief vir jou. Die wonde wat jy sal dra, is my wonde."

Verlosser: "Dit beteken jy sal by My wees en Ek sal jou nie verlaat nie. Ons sal een wees." Ek: "My Here en my God, ek kan dit nie begryp nie, maar ek glo dit."

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my liewe, barmhartige God."

Verlosser: "Die lyding van verzoening wat jy sal deurstaan, kom baie gou." Ek: "Moet ek iets doen of myself voorberei?"

Verlosser: "Net soos jy nou is, is genoeg vir My. Hou jou woord, wat jy gesê het."

Ek: "Ja, my Here en God, ek belowe U; verleen asseblief U genade aan my sodat ek dit kan nakom en nie van my woord terugkom nie."

Verlosser: "Jy sal die genade hê om dit te doen. My dogter, bly getrou aan My; hou aan om My lief te hê. Gaan in vrede."

Al vir 'n paar weke nou is my linkerskouer en boonste arm seer. Dit is osteomyelitis. Ek het die pyn aangebied vir die saligheid van siele.

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in rooi misgewade.

Vader Vogt was terug van sy herstelperiode.

Na die Heilige Kommunie het ek vir die Verlosser gesê: "U weet wat ek vir U wil sê. Ek twyfel nie en ek glo dit, maar ek wil seker wees."

Die Verlosser het geweet wat ek wou vra en geantwoord:

Verlosser: "Jy sal die vyf heilige wonde ontvang. Dit sal nie lank wees nie. Glo dit. Jy het nie verkeerd geweens nie."

Ek: "Ek dank U, my Here en God, dat U dit ná die Heilige Kommunie vir my bevestig het." Die hele dag het ek so 'n vreugde en liefde gevoel. Dit is onmoontlik om te beskryf.

31 Julie 1992 — Vrydag

9.00–11.00 vm by die huis:

Ek het gebed en myself met die Verlosser verenig.

Ek: "My oneindige liefde, my liewe Jesus, as U wil, is ek gereed om te skryf."

Verlosser: "Ja, my dogter, skryf; Ek het baie siele nodig wat aan My getrou is, wat My toorn sal bedaar."

Ek: "Is U God, selfs met toorn?"

Verlosser: "My dogter, mense is ongehoorsaam." Ek: "Die priesters praat nie van God se toorn nie."

Verlosser: "Die priesters wat in my genade is, preek inderdaad wat Ek in hulle inspireer. My dogter, maar daar is baie min van hulle. Bid dat daar meer goeie priesters mag wees. Priesters preek nie meer vandag nie. Hulle het hulle harte vir My gesluit."

Ek: "Moet ek vir mense sê dat ek die vyf stigmata van U moet ontvang?" Verlosser: "My dogter, hou dit vir eers stil."

Ek: "Hoekom mag ek dit nog nie sê nie? Mag ek weet waarom?"

Verlosser: "Die vyf wonde wat jy sal ontvang, is my wonde, en niemand van hulle kan dit nog begryp nie."

Ek: "Het hulle dit verstaan in die geval van die ander wat u wonde gedra het, soos byvoorbeeld, St. Franciscus en ander?"

Verlosser: "Ja, die Kerk het dit, maar hulle (die priesters) bespot dit voortdurend."

Ek: "Kan jy vir my 'n ander woord vir 'bespot' gee?"

Verlosser: "Hulle het onverskillig geword tydens die Konsekrasie."

Ek: "Liewe God, ek kan hierdie oor die Heilige Wonde ook nie begryp nie." Verlosser: "Dan is jy nie jouself nie, maar Ek is in jou."

Ek: "Ja, my Here en God, ek verstaan dit nou beter. Ek is maar 'n stofdeeltjie in vergelyking met U."

Verlosser: "Skryf, my dogter, die wêreld is in 'n krisis. Dit kan nie meer sy pad daaruit vind nie."

Ek: "Wat bedoel U met 'krisis', liewe God?"

Verlosser: "Die krisis is 'n volledige afkeer van hul God." Ek: "Is dit die hoofrede vir hierdie woede?"

Verlosser: "Ja, my dogter, jy het dit raai."

Ek: "Maar my God, daar is nog soveel wat aan U getrou bly."

Verlosser: "My dogter, hulle is in Satan se net gevang."

Ek: "Liewe God, vir wie moet ek dan boetedoening by U ly?"

Verlosser: "Vir dié wat in Satan se net vasgevang is."

Ek: "Liewe God, mens moet 'n groot kryger wees daarvoor."

Verlosser: "My dogter, saam met My is jy reeds groot. Ek het aan mense vrye wil gegee, en mense sal aan watter kant hulle gekies het en waar hulle wil behoort, behoort."

Ek het gevra of ek dit korrek neergeskryf het. Verlosser:

"Dit is genoeg vir My."

Verlosser: "My dogter, ek is lief vir jou; bly getrou aan my. Gaan in vrede."

Toe ek klaar geskryf het, het ek die groot metaal-skuifdeur na die balkon toegemaak. En dadelik het my vinger in die deur vasgehaak. Dit was baie pynlik en ek het gebloei.

By die dokter is ek 'n tetanusinspuiting gegee. Ek het die pyn opgedra tot groter heerlijkheid van God.

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in rooi misgewade.

1 Augustus 1992 – Saterdag

Om 7:15 vm was ek in die kerk in Waghäusel. By die

huis van 1:20 nm tot 2:10 nm:

Verlosser: "My dogter, Ek is by jou. Ek is lief vir jou." Ek:

"Moet Ek dit neerskryf?"

Verlosser: "Jy mag dit neerskryf."

Ek: "Ek dank U vir U liefde, wat ek nou al vir 'n paar uur so sterk gevoel het."

Ek het gedink dit was net my eie wil dat ek so gretig daarna verlang het om met die Verlosser verenig te word, dat ek skaars kon wag daarvoor.

Verlosser: "My dogter, dit was my wil om met jou verenig te wees."

Ek: "Liewe God, kom daar iets na my toe omdat U met my wou verenig?" Verlosser: "Ja, daar kom iets na jou toe."

My: "Mag ek weet wat dit is, my Here en God? Ek vra U vir die genade om te dra wat ook al my pad kruis. My Here en God, ek aanvaar dit alhoewel ek nie weet wat kom nie. Here, laat U wil geskied, en nie myne nie."

Verlosser: "My dogter, jy is gekies; het jy enige twyfel, my dogter?" Ek: "Nee, my Here."

Daarna was daar 'n lang stilte, en ek het gedink oor wat vir my voorlê. Verlosser: "Jy kan nie sê dat dit van jou af kom nie."

Ek: "Nee. Ek weet nie wat gaan kom nie. Moet ek ween oor wat voorlê?" Verlosser: "Jy mag jubel."

Ek: "Wat sal dit wees wat my sal laat jubel? Ek kan nou niks dink waaroor ek bly kan wees nie."

Verlosser: "Jy sal altyd verenig wees met die Geseënde Maagd Maria." Ek:

"Was ek nie reeds met haar verenig nie?"

Verlosser: "Jy kan ook met haar praat." Ek:

"Ek het reeds met haar gepraat." Verlosser:

"Sy sal ook met jou praat."

Ek: "Beteken dit dat ek haar sal hoor, net soos ek U hoor?"

Verlosser: "Ja, my dogter, jy sal haar hoor net soos jy My hoor."

Ek: "Hoe sal ek die verskil kan onderskei wanneer sy praat?"

Verlosser: "Sy sal haarself aan jou voorstel; jy sal haar stem herken." Ek:

"Ja, my Here, ek sien daarna uit. Wanneer sal dit wees?" Verlosser:

"Sodra die teken kom."

Ek: "Maar jy het gesê sy sou in die kerk in St Leon-Rot verskyn." Verlosser: "Ja, sy sal."

Ek: "Net een keer?"

Verlosser: "Verskeie kere."

Verlosser: "Hou dit alles in stilte."

Ek: "Here, gee my asseblief die genade om dit alles in stilte te hou. U sê dat waarvan die hart vol is, spreek die mond. Gee my asseblief die genade dat my tong daaroor stil kan bly."

Verlosser: "Ja, my dogter, jy sal dit ontvang."

Verlosser: "My dogter, jou Allerheiligste Moeder van God, Maria, en Ek liefhet jou. Gaan in vrede."

Ek: "My Here en my God, ek dank U vir soveel genade. Ek dank die dierbare Moeder van God dat U bereid was om selfs met my, 'n sondaar, te praat. O Moeder van Barmhartigheid, U wat die toevlug van sondaars is, lei my en beskerm my."

15:30 – 18:15: Ek het in die kerk in Rot gebid en met Vader Vogt belydenis afgelê.

2 Augustus 1992 — Sondag

08:00 – 09:20 vm:

Verlosser: "Skryf, my dogter, jy het My lief met My liefde. Hierdie liefde is 'n geskenk van My vir jou 'ja' teenoor My. En hierdie liefde is die grootste geskenk wat Ek jou gegee het." Ek: "Ek voel asof ek altyd met U verenig moet wees. Ek word voortdurend na U toe getrek. Mens wag so smachtend om met U verenig te word."

Verlosser: "Want jy behoort heeltemal aan My."

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek wil jou selfbewustheid hê." Ek: "Asseblief, sê vir my 'n ander woord daarvoor."

Verlosser: "Jy kan niks op jou eie doen nie; Ek tree namens jou op."

Ek: "Liewe God, hoe moet dit werk of gebeur? Ek verstaan nie. My Here, help my om dit beter te verstaan."

Verlosser: "Alles wat jy doen, doen Ek."

Ek: "So is dit nie ek wat dit doen nie, maar U wat dit doen."

Ek: "Hoe moet ek herken dat dit U is wat dit doen?"

Verlosser: "Voordat jy enigiets doen, sê: 'Doen dit, Here, soos U wil.'" Ek:

"Dan is ek U instrument, wat U gebruik."

Verlosser: "Ja, my dogter, so is dit."

Ek: "My Here en my God, ek sal doen soos U wil. Gee my asseblief die genade om dit te kan doen, want dit is beslis nie maklik nie."

Toe ek dit gesê het, het ek aan nederigheid gedink.

Verlosser: "Sê dit, my dogter, jy is reg; daarvoor het jy nederigheid nodig."

Ek: "Here, ek bid elke dag vir nederigheid; **dit is die moeilikste van deugde.**"

Verlosser: "Jy kan dit net bereik as jy by My is. En wanneer jy besef dat jy niks is nie en dat Ek alles in jou is, en wanneer jy besef dat jy niks op jou eie kan doen nie, dan sal jy die nederigheid bereik wat My so behaag."

Ek wou haastig wees sodat ek betyds by die kerk kon kom vir die Heilige Mis. Verlosser:

"Ja, my dogter, Ek het jou ook daar nodig. Ek is lief vir jou, my dogter; gaan in vrede."

10:00 vm Heilige Mis in rooi misgewade.

13:30 Rozenkrans – daarna het ek tot die Heilige Wonde gebid. Om

19:00 het ek by die huis die Rozenkrans van die Droefgeheue gebid.

3 Augustus 1992 – Maandag

8.00–10.00 vm in die dokters se kamer:

Nadat ek vurig tot die Verlosser gebid het.

Verlosser: "My dogter, Ek het jou duidelik gehoor. Wat met jou gaan gebeur, is My saak, net soos wat nog moet kom. Jou taak, my dogter, is om My te dien soos Ek wil."

Ek: "Here, maar laat my asseblief weet wat U wil. Vertel my wat U wil hê ek moet doen." Verlosser: "Jy moet heeltemal op My vertrou."

Ek: "Ja, my Here, ek sal dit doen."

Ek: "Liewe God, nou dat ek myself met u Heilige Gees verenig het, laat asseblief nie my eie verstand inmeng terwyl ek skryf nie; dit sou my onseker laat voel."

Verlosser: "Skryf, my dogter; Ek het 'n plan vir jou gemaak, en hierdie plan moet vervul word."

Ek: "Liewe God, ek raak bang wanneer ek dink dit mag nie vervul word nie." Verlosser: "Dit sal vervul word as jy altyd by My is."

Ek: "Liewe God, ek wil altyd by U wees. Laat my asseblief nooit van U geskei word nie. Liewe God, ek is nou te vol ontzag om U nog iets te vra. Vertel my of daar iets anders is wat ek moet neerskryf. Doen met my wat U wil. Ek behoort heeltemal aan U."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Moenie daaroor bekommer nie; Ek het iemand wat hierdie werk sal uitvoer."

Ek: "Here, ek verstaan nie hoekom dit werk genoem word nie."

Verlosser: "My dogter, hierdie werk is van My en dit het betrekking op die saligheid van siele. Dit is 'n werk vir die saligheid van siele. Ons het baie min tyd, my dogter."

Ek: "Here, wanneer U sulke dinge vir my sê, vra U iets van my." Verlosser: "Ja, my dogter, die lydenslyding van verzoening."

Ek: "My Here en God, my Drie-enige God, my barmhartige Jesus, ek is gereed om saam met U te ly vir die saligheid van die siele uit liefde vir U en vir die mensdom. Liewe God, ek het nie van gedagte verander nie, want U wil is nou my wil. Want wat U bedoel is reg, en nie wat ek bedoel nie."

Verlosser: "Ek is tevrede, my dogter, met wat jy geskryf het." Ek: "Ek het geen verdere wens nie."

Verlosser: "Het jy regtig geen wens nie?"

Ek: "Ek durf nie iets te wense nie, want ek is so onwaardig." Verlosser: "Wens iets, my dogter; Ek wil hê jy moet."

Ek: "Ja, my Here en God, dan wens ek dat ek die kruis wat U my gee met liefde en getrouheid langs U tot die einde mag dra, en dat die kerk in St Leon-Rot 'n voorbeeldige kerk in die oë van die Heilige Vader mag word, sodat ander kerke haar voorbeeld mag volg.

Ek wens dat die Heilige Kommunie in knieë ontvang mag word, met uitsondering van diegene wat nie kan kniel nie, en dat dit as mondkommunie met 'n patene uitgedeel mag word.

Ek wens dat U vir ons priesters mag gee wat elke dag beskikbaar is vir Heilige Belydenis en die aanneming van belydenisse, en dat Heilige Kommunie slegs met eerbied deur die gewyde hande van die priester uitgedeel mag word.

Verder dat Ons Vrou, St. Josef, en die heilige engele en heiliges weer meer in die kerk vereer word.

Ek bid dat die priester die Rozenkrans saam met die gelowiges voor die Heilige Mis sal bid, en dat hy tydens die Heilige Mis, behalwe tydens die preek, saam met die altaardienaars na die Tabernakel sal draai.

- Dat in die kapel wat by die huis gebou word, gebede altyd opgedra word vir die saligheid van die siele. U heilige wonde, in die besonder, moet vereer word.
- Dat mense in hierdie kapel in liggaam en siel genees mag word deur die voorspraak van Ons Vrou en St. Josef.
- Dat niemand wat in hierdie kapel bid verlore mag gaan nie.
- Dat my familie – my eie en die drie geslagte voor my – gered mag word.
- Ek vra vir spesiale beskerming vir hierdie kapel en dat daar ná my dood steeds gebede daar gesê mag word.
- Dat in hierdie kapel, o God, meer eer, lof en dank aan U gegee word as in enige ander kapel tot dusver

'Here, ek het baie dinge opgesom. Maar Here, ek sê, as dit u wil is, laat dit geskied—nie omdat ek iets is nie, maar omdat U alles in my is.'

Verlosser: "My dogter, so sal dit wees." Ek:

"My Here, het ek dit reg gehoor?"

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer; dit sal gebeur net soos jy geskryf het." Ek: "Ek dank U, my Here en my God, DANKIE."

Op die oomblik donder en reën dit baie swaar buite; dit is soos 'n storm. My siel is in rus, in vrede, en vol groot liefde vir die liewe Here en vir die Geseënde Maagd Maria.

Daar was geen Heilige Mis in Rot nie; ek het om 19:30 na die Kapel van St Roch gegaan.

20:15: Gebedgroep. Die gebedgroep bestaan al vyf jaar.

4 Augustus 1992 – Dinsdag

By die huis tussen 10.55 en 11.55. Eerstens

het ek gebid, toe het ek in unie ingegaan.

Verlosser: "Daar is baie dinge wat my nie behaag nie."

Ek: "My Here en God, wat behaag U nie?"

Verlosser: "Dat Matthias saam met Andreas (André van België) gevas het." Ek:

"Maar die Apostels het dit ook gedoen."

Verlosser: "My dogter, dit is nie My wil nie." Ek: "Is

daar nog iets anders wat ek moet weet oor Matthias?"

Verlosser: "Bid vir hom."

Ek: "En wat van Beate?"

Verlosser: "Sy mag nie verder jou dagboek lees nie."

Ek: "Maar U het gesê sy mag dit korrigeer." Verlosser:

"Maar nie verander nie."

Ek: "En Fridolin? Kan hy Vader Stefan vertel van die stigmata wat ek gaan ontvang?"

Verlosser: "Hy moet dit vir homself hou."

Ek: "Wil jy hê ek moet binnekort op 'n retraite gaan?" Verlosser: "Nog nie."

Verlosser: "Ek is jou geestelike gids; jy behoort heeltemal aan

my." Ek het die Verlosser oor hierdie vrou met die tap gevra.

Die Verlosser: "Sê vir Fridolin om versigtig te wees met hierdie vrou. Bid vir Fridolin."

Ek: "Ja, my Here en God, ek sal vir al hierdie bedoelings bid. En ek sal selfs meer vir Fridolin bid."

Heiland: "Ek is bly dat Fridolin op Maandae by die gebedegroep wil kom." Ek: "Dan vrees ek dat

Marion nie sal aanhou om haar dagboek te skryf nie."

Heiland: "Sy sal aanhou skryf."

Ek: "Wat sou U in my plek doen vir Matthias se ma?" Verlosser: "My dogter, laat dit aan My oor."

Ek: "Wil U hê ek moet iets anders neerskryf?" Verlosser: "Ja, ek wil hê jy moet iets anders neerskryf." Ek: "Ja, my Here en God."

Ek het aan die burgemeester gedink.

Verlosser: "Praat met hom; Ek sal jou inspireer met wat om vir hom te sê."

Ek: "Liewe God, ek het nog een vraag: moet ek in Augustus na Schio gaan?" Verlosser: "Jy mag nie daarheen gaan nie. Bly vir My gehoorsaam."

Verlosser: "My dogter, jy moet neerskryf wat nou gaan kom. Die stigmata wat jy sal ontvang – dit sal hierdie jaar gebeur."

Ek: "Wat bedoel U met 'hierdie jaar'?"

Verlosser: "1992."

Ek: "Ja, my Here, my goeie Jesus, laat dit wees soos U gesê het." Verlosser: "My dogter, moenie my teleurstel nie."

Ek: "Here, verleen my die genade dat ek U nooit mag teleurstel nie."

Verlosser: "Luister net na My; laat jou nie deur ander beïnvloed nie. Hierdie teken wat jy van My sal ontvang, is 'n getuigenis vir al die blindes, dat hulle weer kan sien, en vir die dowes, dat hulle weer kan hoor. Skryf dit neer, my dogter: hierdie teken—My stigmata in jou—sal 'n groot opskudding in die wêreld veroorsaak."

Ek: "Here, ek verstaan dit nie heeltemal nie; kan U asseblief iets anders vir my sê?"

Die Verlosser: "Dit sal wees soos suurdeeg. Deur jou boek sal dit vinnig versprei. Hulle sal magteloos wees teen die stigmata wat jy ontvang, want dit sal van My afkomstig wees. My dogter, Ek is lief vir jou. Gaan in vrede."

In die aand was ek by die kerk in Malsch. Eerstens het ek na Mingolsheim gegaan, maar daar was geen Mis nie. Ek het toe na Malsch gery sodat ek nie die Heilige Mis sou misloop nie.

5 Augustus 1992 – Woensdag

By die huis tussen 10:45 en 12:45.

Ek het gebid en toe myself met die Verlosser verenig. Ek is oorweldig deur diep berou oor al my sondes en het geweene. Ek het my soos 'n sondaar gevoel, en die Here God het my gekies om Sy instrument te wees. O, hoe onwaardig voel ek voor God. Hoeveel nederigheid het 'n mens nodig om jou sondes te erken? Ek gaan byna elke week na die belydenis, bekering oor my, en tog val ek altyd weer in sonde terug. Vir sommige is die sondes waarvan ek berou nie sondes nie, maar vir my is die kleinste sonde die grootste. Baie min sal dit sekerlik verstaan, nie eens Vader Vogt nie.

Verlosser: "Skryf, my dogter, sal jy glo wat Ek jou sê?"

Ek: "Liewe Verlosser, U het reeds geloof aan my gegee, so kan ek sekerlik glo." Verlosser: "Maar jy twyfel steeds."

Ek: "Kan U asseblief hierdie twyfel van my afneem?"

Verlosser: "Maar dit kom steeds terug."

Ek: "Ek smeeek U om dit weer van my af te neem."

Verlosser: "My dogter, twyfel kom nie van My af nie. 'n Mens moet weer en weer bid:

'Bewaar ons van twyfel.'"

Ek: "Ja, my Here, beskerm my asseblief teen twyfel, sodat my geloof so stewig soos 'n rots kan wees." Verlosser: "Skryf, my dogter, beoefen geduld."

Ek: "Geduld is 'n groot deug; ek het gedink mens ontvang dit van U." Verlosser: "Jy sal dit ontvang, maar nog nie nou nie."

Ek: "Ja, my Here, ek sal geduld beoefen. Vergewe asseblief my ongeduld. Reinig asseblief my siel, sodat ek heeltemal rein kan wees en heilig kan word, sodat ek U altyd kan prys en verheerlik saam met al die heiliges in die hemel."

Ek: "My Here, was dit wat U vir my wou sê – of ek sou dit glo?" Verlosser: "Iets heeltemal anders kom. Skryf dit neer, woord vir woord."

Verlosser: "Ek wil jou hele wese hê."

Ek: "My Here en God, my vriendelike Jesus, ek gee dit aan U, my hele wese." Ek:

"Kan U my iets daarvoor vertel?"

Verlosser: "My dogter, die lydenslyding van verzoening wat jy ontvang, is my lydenslyding." Ek: "Maar jy het dit alreeds vir my gesê."

Verlosser: "Jy sal dan binne My wees."

Ek: "Wat word dan van my liggaam?"

Verlosser: "Jou liggaam is die sigbare teken vir mense." Ek: "Ek is so dwaas dat ek dit nie kan verstaan nie."

Verlosser: "As jy dit kon verstaan, sou dit nie van my af kom nie. Dit is selfs vir die teoloë moeilik, omdat hulle dit nie kan verstaan nie."

Ek: "My Here, as ek 'n teken vir mense is, wat kry mense deur my?"

Verlosser: "Die lig wat uit die duisternis sal voortkom." Ek: "Betekén dit dat die blindes weer sal sien?"

Verlosser: "Ja, my dogter. Jou oop stigmata sal vir almal skyn. Selfs die blindes sal weer sien. As gevolg van hierdie stigmata wat jy sal ontvang, sal jy baie bespot en verag word. Aanvaar dit alles; deur dit sal baie siele gered word van verdoemenis."

Ek: "My Here, het ek dit korrek geskryf? Moet ek uitvee wat verkeerd is?"

Verlosser: "Nee, Ek het dit geskryf, nie jy nie. Jou hande is my instrument. My dogter, Ek is baie lief vir jou; bly getrou aan My. Gaan in vrede."

Rozenkrans en Heilige Mis in rooi.

6 Augustus 1992 — Donderdag

Ek het 'n uur lank in diep toewyding gebid voordat ek myself met die

Verlosser verenig het. Ek het alles aan Jesus gegee.

Verlosser: "Ja, my dogter, dit was reg."

Verlosser: "Skryf, my dogter, mense moet dringend bekering beoefen. Hulle het min tyd oor. Satan is sterk. Hy moet deur gebed onder beheer gebring word. Mense bid deesdae baie min. Sê vir die burgemeester om te probeer om jou in kontak te bring met

Kanselier Kohl. Hy moet nie huiwer om dit te doen nie." Ek: "Moet ek hom die brief van Kanselier Kohl wys?"

Die Verlosser: "Ja, jy mag. As hy wil, moet hy aan die Kanselier skryf om te sê dat jy met hom moet praat. Sê vir hom dat die burgemeester ook 'n verantwoordelikheid dra om te verseker dat mense in vrede leef."

Ek: "Kan ek dit vir hom voorlees?"

Heiland: "Ja, jy kan, maar niks anders nie."

Ek: "Ek vra jou nie wat ek moet skryf nie; sê dit asseblief net vir my. Miskien sal dit genoeg wees."

Verlosser: "Dit is nie genoeg nie, my dogter; skryf dit neer. Die wêreld was nog nooit in so 'n beroering soos nou nie. Almal staan voor 'n groot gevaar. Ek kan hulle amper almal uitspuug, maar ek is nog steeds lief vir hulle. Hulle is almal my kinders. Maar net so 'n klein getal sal gered word!"

Verlosser: "Skryf, my dogter; ek wil hê jy moet nog meer skryf. My dogter, vervul my wens."

Ek: "Watter wens? Ek het jou alles gegee; ek kan niks doen nie." Verlosser:

"Ja, jy kan alles saam met my doen."

Ek: "Here, wat is u wens? En as ek by U is, sal ek elke wens van U vervul."

Verlosser: "Skryf, my dogter; my wens is om jou saam met my te dra."

Ek: "Hoe moet ek dit verstaan? Maar as dit u wens is, sal ek hierdie wens vir u vervul; dan kan u my dra waarheen u wil."

Verlosser: "Skryf, my dogter, jy kan hier en daar terselfdertyd wees, waar ek ook al wil."

Ek: "My Here, ek sal doen soos U wil, want ek weet dat alles wat U doen goed is, en daarom liefhet ek U bo alles, en ek dank U vir alles."

Toe is ek deur my man onderbreek. Ek het nie geantwoord nie, want die Verlosser was nou vir my belangriker.

Verlosser: "My dogter, jou hart sal deurboor word."

Ek: "My Here en God, laat dit wees soos U wil."

Verlosser: "Jou hart sal dan my hart wees. Die bloed wat uit jou hart sal vloei, is my bloed. Hierdie bloed sal vergiet word vir die verlossing van siele. Elke druppel bloed is kosbaar."

Ek: "O my Here, ek kan dit nie verstaan nie. Verduidelik dit vir my eenvoudiger."

Verlosser: "My bloed is jou saligheid."

Ek: "O Here, hoe verskriklik moet dit wees om U in die Heilige Hostie met die hand, wanneer die Heilige deeltjies op die vloer val. O, hoe blind die priesters moet wees. Here, vergewe hulle asseblief; hulle weet nie wat hulle doen wanneer hulle die Heilige Hostie in die hand gee nie."

Verlosser: "Ja, my dogter, so is dit."

My: "Here, ek vind dit baie moeilik om te skryf. Mens behoort tranes van bloed te stort oor hierdie lasterdade, hierdie gebrek aan eerbied en onverskilligheid teenoor U, die Drie-enige God. Laat U Heilige Lig skyn, sodat hulle uit die duisternis kan uitkom en gered kan word deur U kosbare Bloed."

Verlosser: "My dogter, so sal dit gebeur. My liewe dogter, Ek was bly dat jy voortgegaan het om te skryf. Hê My lief; gaan in vrede."

Omstreeks 16:15 was ek by die burgemeester, mnr. Martin. Ek het met hom gepraat oor die Kanselier, mnr. Kohl. Hy het vir my gesê hy sal probeer om my in kontak te bring met Kanselier Kohl. Uiteindelik het ek vir hom gesê dat hy nie kerk moet misloop nie.

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

7 Augustus 1992 – Vrydag – Heilige Hart Vrydag

10.00–11.30 by die huis:

Ek het vurig gebid en vir die Verlosser gesê: "Ek sal alles doen wat U wil, maar daar is een ding wat ek vrees: dat ek in my lyding van U geskei sal word,"

Verlosser: "Wanneer jy ly, is Ek by jou. Ek ly saam met jou."

Na 'n rukkie, stilte.

Ek het gehuil.

Verlosser: "Skryf, my dogter, **die Woord het vlees geword**; jou hart sal myne wees. Die woorde wat uit jou hart sal kom, sal my woorde wees."

Ek: "Sal die Heilige Gees deur my praat?"

Verlosser: "Ja, my dogter, die Heilige Gees sal deur jou praat." Ek:

"Liewe Verlosser, sal die ander dit besef?"

Verlosser: "Nie almal nie. Slegs dié wat in God se genade is." Ek: "En wat van die ander wat dit nie erken nie?"

Verlosser: "Hulle sal jou bespot, oor jou lag en verklaar dat jy mal is." Ek: "Wat moet ek dan doen?"

Verlosser: "Dit is nie jy wat iets sal doen nie, maar Ek wat sal optree. My dogter, jy sal dan my instrument wees."

Ek: "Sal ek herken dat dit U is?" Verlosser: "Ja, jy het dit al baie kere tevore herken."

My: "My Here en God, is daar nog iets anders in die vooruitsig vir my? Hoe sal dit wees wanneer U by my is – sal ek nog steeds kan eet? Ek bedoel, as ek die stigmata van U ontvang? Maar ek sê by voorbaat, Here, laat dit wees soos U wil."

Verlosser: "My dogter, die toekoms behoort aan My."

Ek: "Ja, Here, ek het weer vergeet. Vergewe my asseblief." Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Verlosser: "Ja, my dogter, ek het iets meer van jou nodig." Ek:

"Liewe God, U kan dit hê."

Verlosser: "Skryf dit neer; Ek het jou volle toewyding aan My nodig."

Ek: "Here, ek het U reeds alles gegee. Ek gee U alles weer eens. Doen met my wat U wil. Ek behoort heeltemal aan U."

Verlosser: "My dogter, Ek is lief vir jou; bly getrou aan My, en Ek sal doen soos Ek wil. Gaan in vrede, my dogter."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

8 Augustus 1992 – Saterdag

11.00 – 12.45: Na die gebed het ek myself met die Verlosser verenig.

Ek het die Verlosser gevra of ek vir Vader Vogt moes sê dat ek die vyf stigmata sou ontvang en dat my hart deurboor sou word.

Verlosser: "Ja, sê vir jou priester, Vader Vogt, dat jy die vyf stigmata van My ontvang en dat jou hart deurboor word."

Ek: "Maar Here, hy sal dit sekerlik weer nie glo nie. Wat moet ek doen?" Verlosser: "My dogter, hy sal dit glo wanneer dit te laat is."

Ek: "Liewe God, daar is dan geen sin om hom dit te vertel nie."

Verlosser: "Ja, daar is 'n sin daaraan, my dogter."

Ek: "Wat is die sin daarvan?"

Verlosser: "Hy sal nie meer kan sê hy het niks geweet nie."

Ek het nog 'n rukkie met die Verlosser gepraat, maar niks neergeskryf nie.

Verlosser: "Nou, skryf, my dogter. Luister aandagtig."

Ek: "Ja, Verlosser, ek luister aandagtig. Ek weet dat my verstand dit nie sal kan begryp nie, maar my hart sal dit herken en voel, want my hart weet wat jy van my wil hê, maar mense weet dit nie. Daarom sal ek jou altyd eers aanhoor, want jou liefde het my nog nooit mislei nie."

Verlosser: "Bewaar alles wat jy neerskryf veilig." Ek:

"Maar U het dit al voorheen vir my gesê."

Verlosser: "Satan hou niks meer daarvan as om te vernietig wat jy deur goeie mense skryf nie."

Ek: "Liewe Jesus, ek sal beter daarvoor sorg."

Na 'n rukkie, terwyl daar vrede en stilte was, het ek gevra of dit wat ek geskryf het, genoeg was.

Verlosser: "Nee, my dogter, alles wat jy geskryf het, is ook belangrik vir die tye wat kom." Verlosser:

"My werk sal voltooi word. Die grootes sal nog verbaas wees."

Ek: "Wie is die grootmense?"

Verlosser: "Die biskoppe. Deur hierdie werk sal hulle die vrugte herken. Ek is die wingerdstok in hierdie werk. Ek sal my bloed vir almal vergiet; dit wil sê, selfs die grootste sondaar kan berou hê as hy wil. Ek het in die wêreld gekom ter wille van sondaars. Elke sondaar is vir My so dierbaar soos die regverdiges. My dogter, jy sal hierdie werk—die verlossing van siele—saam met My volbring. Wat Ek begin het, sal Ek voltooi. Ek red My kinders, dié wat nog gered kan word. Jou pad, my dogter, is My pad."

Ek: "Dan sal ek nie my pad op hierdie pad verloor nie."

Verlosser: "Jy sal nie jou pad op hierdie pad verloor nie. Jy is by My. My geliefde dogter, dankie dat jy na My toe gekom het. Gaan in vrede."

16:30 In Rot, in die kerk: Ek het die Rozenkrans gebed. Aangesien daar vandag geen belydenis in Rot gehou is nie, het ek omstreeks 17:45 na die Rochuskapel gegaan om te bely.

19:00 Ek het die Heilige Mis bygewoon in die kerk in Mingolsheim.

9 Augustus 1992 — Sondag

8.15 – 9.45 vm: Na gebed het ek myself met die Verlosser verenig.

Wanneer ek my met die Verlosser verenig, ontvang ek altyd geestelike gemeenskap en bid ek vurig.

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my Here, ek sal dit neerskryf."

Verlosser: "Ek is lief vir jou, my dogter. Ek moet my kinders tot die uiterste beproef, want die taak wat Ek hulle gee, moet vervul word. Wat alles wat jy geskryf het betref, het Ek reeds verseker dat dit alles sal gebeur."

Ek het gewonder of die Verlosser dit reeds vooraf gedoen het.

Verlosser: "Ja, vooraf. Moet jou dus nie bekommer oor wanneer iets gebeur nie. Jou taak is om My en mense lief te hê, en My wil te vervul. Die liefde wat jy nog van My ontvang, is soos 'n kosbare juweel wat aan alle kante skyn. En waar dit ook al skyn, sal liefde vloei."

Ek: "Here, sal ek selfs meer liefde ontvang?"

Verlosser: "Ja, as jy saam met My ly, sal jy meer liefde ontvang en gee. Jy sal in staat wees om baie liefde te skenk. My dogter, skryf dit ook neer: die stigmata wat jy sal ontvang, sal lank duur, sodat baie siele gered kan word. Gister het die priester (in die Kapel van St Roch) vir jou gesê dat die stigmata 'n genadegawe is. Jy mag skryf dat dit 'n genadegawe van seldsame grootte is. Ek verleen dit aan wie Ek wil. Skryf dit neer: jy sal deur die stigmata kan werk, en jy sal dit vir 'n lang tyd moet dra. So lank as Ek dit wil." Ek: "Ja, my Here en God, my liefdevolle Vader. Ek dank U nou reeds vir hierdie genadegawe van seldsame grootte wat ek gaan ontvang. Ek is gereed, en ek bid dat ek die stigmata saam met U mag dra en verdra so lank as U wil."

Verlosser: "My dogter, jy is bekommerd oor die stigmata. Plaas hierdie bekommernis in my hande. Laat dit my bekommernis wees en nie meer joune nie."

Ek: "O, my Here, ek is so dors na U liefde nou. Gee asseblief vir my baie liefde."

Verlosser: "Ek sal jou baie liefde gee, maar nog nie nou nie. Kan jy dit nou dra?" Ek: "Moet ek nou nie iets anders neerskryf nie?"

Verlosser: "Ja, jy moet iets neerskryf." Ek: "Ja, my Here, wat is dit?"

Verlosser: "Die pyn wat jy in jou hart voel, is my pyn."

Ek: "Ek het gedink dit mag vanweë die hitte wees. Dit is 'n brandende pyn." Verlosser: "Ek laat dit 'n bietjie toe sodat jy my liefde kan voel."

Ek: "Is u lyding liefde?"

Verlosser: "Ja, ware liefde vir julle, my kinders."

Ek: "My Here, ek dank U vir al die lyding wat U my gee; ek wil U altyd liefhê. Laat ek asseblief nooit van U geskei word nie, selfs nie deur ernstige lyding nie."

Verlosser: "My dogter, Ek is tevrede met wat jy geskryf het. Ek dank jou. Dit is My wens om by jou te wees en aan jou sy. My liewe dogter, gaan in vrede."

13:30: Rooi Rozenkrans in die kerk. Daar was vandag geen gebedsdiens nie; ek het in die kerk gebly vir 'n kind se doop.

19:00: Ek het die Heilige Mis in die Kapel van St Roch bygewoon.

10 Augustus 1992 – Maandag

Na die gebed:

Ek wou nie die Verlosser enigiets vra nie, want ek is onwaardig.

Ek: "Liewe Verlosser, wil U hê ek moet iets neerskryf?" Verlosser: "Ja, ek wil hê jy moet skryf, my dogter." Daarna was daar 'n stilte.

Verlosser: "My dogter, skryf, woord vir woord." Ek:

"Ja, my Here."

Verlosser: "Bied vir my alles wat jy ly ter wille van die ernstige sondaars. Ek het jou vrees weggeneem."

Ek: "Dankie, my Here en God."

My: "Liewe God, ek het dit gevoel toe ek nou pas gehuil het en was bang dat ek nie die stigmata sou kon dra nie. En toe het die huil skielik opgehou en ek was nie meer bang nie." Verlosser: "My dogter, skryf dit neer: die oorlog in Bosnië en Herzegovina gaan verskerp. Die buurlande is in gevaar."

Ek: "My Here, ek wou u iets vra: of ek 'n faks moet stuur aan Federale Kanselier Kohl, as dit is wat U wil."

Verlosser: "Ja, doen dit." Ek:

"Sal U by my wees?"

Die Verlosser: "My dogter, ek wil volledige diskresie hê; jy mag dit vir niemand vertel nie." Ek: "Wat van predikant Dochart?"

Verlosser: "Sê vir hom, ja, maar vir niemand anders nie. Wanneer jy die stigmata het, sal hulle dit almal sien. My dogter, bly My liefhê soos jy tot nou toe gedoen het. Dit is My wil en jou wil dat ons altyd verenig moet wees. Niemand kan hierdie wil van jou afneem nie; jy het dit aan My gegee."

Ek: "O my Here en my God, wat U pas vir my gesê het, doen my so goed. Ek dank U, my groot liefde. My liewe Jesus, moet ek my nog voorberei vir die Passie?"

Verlosser: "My dogter, bly waaksaam en sluit jou hart nooit vir My toe nie."

Ek: "Here, ek verstaan nie heeltemal wanneer U sê, 'moenie u hart vir My toesluit nie'; sê asseblief vir My wat U daarmee bedoel; verduidelik dit asseblief vir My in ander woorde."

Verlosser: "Ek wil in jou hart ingaan wanneer Ek wil, en nie wanneer jy wil nie."

Ek: "Maar my Here, U kan dit te eniger tyd doen, en ek wens dat U altyd by my sal bly en my nooit sal verlaat nie."

Verlosser: "Ek sal altyd by jou bly; glo dit." Ek: "Maar sommige het gesê hulle is verlaat." Verlosser: "God verlaat nooit Sy kinders nie."

Verlosser: "My dogter, skryf iets anders."

Ek: "Maar Here, ek wil hê U moet vir my sê wanneer ek my hart toegemaak het." Verlosser: "Jy doen dit dikwels."

Ek: "Maar ek weet dit nie. Hoe moet ek herken dat U by die deur van my hart staan?"

Verlosser: "Sit My eerste, voor wêreldse dinge."

Ek: "Maar ek weet nog nie wanneer U by die deur staan nie."

Verlosser: "Laat jou hart wees waar jou skat is."

Ek: "Ek kan dit ook nie heeltemal verstaan nie."

Verlosser: "My dogter, lief my net soos jy is."

Ek: "Here, vergewe my; U wou vir my iets anders sê."

Verlosser: "Vul my wens."

Ek: "Ja, o my Here en God, ek vra vir u genade dat ek mag vervul wat U van my verlang, sonder om vooraf te weet wat vir my voorlê. Laat u wens met u hulp vervul word."

Verlosser: "Ek wens dat jy die stigmatas wat jy van my ontvang sonder handskoene moet dra."

Ek: "Liewe God, my Jesus, my geestelike gids, wat het U gesê? Miskien het ek U misverstaan, of miskien het my verstand in die pad gekom. Vertel dit asseblief weer vir my."

Die Verlosser het dit nogmaals herhaal: Ek mag nie handskoene dra nie. Ek:

"En wat as die dokters sê ek moet hulle dra?"

Die Verlosser: "Sê dan wat Ek gesê het."

Ek: "En as die ander sê ek pronk?" Die Verlosser: "Moenie luister na wat die ander sê nie."

Ek het aan vigs of infeksies gedink. Die

Verlosser: "Hierdie wonde raak nie ontsteek nie."

Ek: "Moet ek hulle heeltemal blootstel, heeltemal blootstel?"

Verlosser: "Ja, my dogter."

Ek: "Ja, my Here en God, ek sal doen soos U wil."

Ek: "My Here en God, sal ek flou word wanneer ek die stigmata ontvang?" Verlosser: "Jy sal dit ontvang terwyl jy ten volle by bewussyn is."

Ek: "Ja, my Here en God, ek verstaan."

Ek: "Sal ek hulle almal op een slag ontvang, of eers op my hande?" Verlosser: "Laat dit aan My oor."

Ek: "Ja, my Here, laat dit wees soos U wil." Verlosser: "My dogter, Ek is lief vir jou; gaan in vrede."

Daardie anderhalf uur saam met die Verlosser het vir my soos vyf minute gevoel.

Rozenkrans en Heilige Mis in rooi gewade in die kerk.

20:00 – Gebedegroep

11 Augustus 1992 – Dinsdag

Van 9:00 tot 10:00 het ek saam met Fridolin gebid.

Van 11:00 tot 13:00 het ek alleen gebid en in eenheid met Hom ingegaan. Verlosser: "My liewe, skryf dit neer."

Ek het gedink, vandag sê Hy nie 'my dogter' nie.

Verlosser: "My liefde, dit is wat jy moet skryf." Ek:

"Dankie, my Here en God."

Verlosser: "Alles wat jy skryf sal so gou moontlik gedruk word, net soos Ek wil. Laat dit oor aan die priester wat Ek jou sal gee. Hy sal dit doen net soos Ek wil. Skryf, my dogter; let nie op jou foute nie. Hulle lei af van wat die belangrikste is."

Ek: "Here, waarom is U so haastig met hierdie skrywe, en waarom moet dit 'n boek word?"

Verlosser: "Ek moet die tyd nogmaals verkort. Mense wil nie terugkeer na hul Vader, wat hulle liefhet nie."

Ek: "Sal die boek mense help om terug te keer na Hom?"

Verlosser: "Hulle sal weet. Die res moet nog kom. Wees verseker dat hierdie boek baie mense sal help."

Ek: "Here, ek wil nie daaroor kommentaar lewer nie. Laat dit wees soos U wil." Daarna:

Ek het aan Fridolin gedink.

Verlosser: "Ek was tevrede dat julle saam gebid het. Ek is altyd by jou." Ek het gedink dat Fridolin dalk ook 'n bietjie nuuskierig voel.

Verlosser: "My dogter, hy sal 'n priester word. Hou aan om saam met

hom te bid." Ek: "Dankie, my Here, ek sal so aangaan."

Daarna het Vader Dochart by my opgekom en ek het gewonder of dit volgens die Verlosser se wil reg was.

Verlosser: "Ek was tevrede dat jy hom dit vertel het."

Toe het ek aan Fridolin gedink, omdat ek vir hom gesê het dat ek die stigmata sou ontvang. Ek het bekommerd of dit reg was dat ek hom dit vertel het.

Verlosser: "Jy mag hom dit vertel; jy weet dit, my dogter."

Ek: "Ja, Here, U het dit al voorheen vir my gesê, maar ek was nie seker nie." Ek het die Verlosser verder gevra:

"Hoekom wil jy hê ek moet nie handskoene dra wanneer ek die stigmata ontvang nie?" Die

Verlosser: "Ek het grootmoedige belyers nodig, en vir daardie doel moet die lig skyn oor dié wat in duisternis is."

Dit was 12:00 en ek het die gesprek onderbreek om die Engel van die Here te bid. Na die gebed het ek vir die Verlosser gesê:

"U is tevrede wanneer ek tot die Moeder van God bid."

Verlosser: "Ek is ook daar."

Ek: "Ja, my Here, dit is waar. Here, dit is so 'n pragtige gevoel in my hart; ek voel so vry en kan dit nie in woorde beskryf nie."

Verlosser: "My dogter, jy het My alles gegee, selfs vandag en môre wat voorlê. So laat dit wees."

Ek: "Ja, Here, doen soos U wil."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Ek gee jou nog 'n bietjie tyd om te dink oor wat Ek van jou gevra het. Hierdie tyd is beperk."

Ek: "My Here en my God, ek sê 'JA' selfs nou. Ek is u tak. Ek kan slegs vrugte dra as ek in die wingerdstok bly. Doen met my wat u wil, sodat ek goeie vrugte kan dra. En dit, Here, kan ek slegs saam met u doen."

Verlosser: "My dogter, dan sal jy gesnoei word sodat jy goeie vrugte kan dra." Ek: "Wat moet ek doen?"

Verlosser: "Skenk jou ijdelheid op. Kyk meer beskeie uit. Gee jou klere aan die armes. Jy sal met min klaarkom. Gee jou skoene aan die armes."

Ek het toe gedink oor hoeveel ek vir myself moes hou – dalk twee pare.

(Ek wou nie oor die skoene skryf nie. Later het ek dit tog neergeskryf, want ek het gevoel ek moes.)

Ek: "Ek wil graag iets van jou vra wat ek nog nooit tevore gevra het nie. Sal dit jou pla my om 'n hoofdoek of 'n sjaal op my kop te dra? Maak dit saak, omdat ek jou bruid is?"

Verlosser: "Ja, dit maak vir my baie saak." Verlosser: "Dra dit, my dogter, die hoofbedekking." Ek: "In die hospitaal of in die kerk?"

Verlosser: "Oral."

Ek: "Maar ek sal dit moeilik vind om 'n hoofbedekking te dra." Ek: "Hoekom?"

Verlosser: "Sodat jy nie hoogmoedig word nie, en ook omdat my uitverkorenes nog altyd hoofbedekkings gedra het."

Ek: "Is dit as gevolg van tradisie, of omdat jy dit so wil hê?"

Verlosser: "Omdat Ek dit so wil hê."

Ek: "Maar Predikant Vogt sal dit nie verstaan nie."

Verlosser: "Is jy my bruid?"

Ek: "Wat van die ander? Moet hulle ook hoofbedekkings dra?" Verlosser: "Ja, maar ek vereis dit nie van almal nie."

Ek: "As ek dit doen, sal die ander sê ek is mal." Verlosser: "Doen dit, my dogter."

Ek: "Ja, my Here, ek sal 'n hoofbedekking dra omdat U dit wil hê en uit liefde vir U."

Verlosser: "My dogter, doen wat Ek van jou vra."

Ek: "Liewe God, ek vra vir die genade om altyd te herken wat U van my wil hê."

Verlosser: "My dogter, jy is my pêrel, oor wie Ek moet sorg. Bly getrou aan My. Gaan in vrede."

Om 18:30 was ek in die kerk in Rot saam met Fridolin vir die Rozenkrans en die Heilige Mis. Voor en ná die Heilige Kommunie het ek vir die Verlosser gesê dat ek deeglik nagedink het oor wat Hy van my vereis en het my "JA" daaraan gegee. En toe het ek die Verlosser gevra dat die Moeder van God my mag help om die kruis te dra en dat sy my vertrooster in lyding mag wees.

Ek het Hom gesê dat ek nooit van Hom geskei wou wees nie.

Ek het herhaal dat ek, uit liefde vir Jesus en die mensdom, vir die saligheid van siele en die bekering van sondears, gereed is om hierdie boetedoeninglyding saam met Hom te dra. Na die Heilige Kommunie het die Verlosser vir my tydens die eenheid gesê:

Verlosser: "Dankie, my dogter, ek is lief vir jou, bly getrou aan My. Ek aanvaar dit."

12 Augustus 1992 – Woensdag

Ek het snags van 2.30 tot 3.30 vm. en in die oggend van 9.30 tot 11.30 vm.

gebid. In die oggend het ek gebid en my met Hom verenig:

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer."

Ek: "Ja, liewe barmhartige Vader, liewe Jesus, liewe Heilige Gees."

Verlosser: "Die stigmata wat jy van My sal ontvang, sal op jou hande, voete en in jou hart ingedruk word. Baie bloed sal vloei vir die siele wat goeie wil het. Dit sal My bloed wees, My dogter, vir die saligheid van die siele. My bloed moet grootliks vereer word. Jou taak is om my wil te vervul wanneer ek hierdie bloed vergiet. Dit sal 'n groot pyn wees. Jy sal toegelaat word om soveel te verdra as wat jy kan. Ek ken die mate wat jy kan dra. Vertrou op my. Ek is jou Bruidegom. Dit is ook my wil om altyd met jou verenig te wees. Jy sal niks by my kort nie."

Ek: "Here, wat bedoel U daarmee dat ek niks sal kort nie?" Verlosser:

"Ek besit alles wat jy nodig het."

My: "Ja, my Here, ek glo dit. Liewe God, ek wil vir U sê dat ek U so baie liefhet dat ek alles wil doen wat U wil."

Verlosser: "My dogter, die stigmata sal bloei, begin Vrydag. Jy sal dan nie hoef te werk nie. Hulle sal jou van werk vrystel."

Ek: "Sal ek dan kan bid?"

Verlosser: "Die ander sal baie moet bid. My dogter, wees verseker, hulle sal dit doen."

Verlosser: "Ek is lief vir alle mense."

Ek het aan die doringkroon gedink.

Verlosser: "Dit moet nog kom. Die doringkroon is deel daarvan. Eerstens sal jy die geseling ondergaan, gevolg deur die bekrooning met dorings. Dit sal gebeur net soos Ek op Kalvarie gely het. Dit is my kruisiging in jou. Jou pyn sal myne wees. Hierdie verzoeningslyding is my verzoeningslyding. Ek is in jou en jy is in My. Ons sal dan een wees."

Ek: "Asseblief, my Here en my God, neem net my vrees weg, sodat ek nie vir die duiwel bang is nie en sodat hy my nie kan benadeel nie. As hy my wel benadeel, mag ontelbare siele van verdoemenis gered word."

Verlosser: "My dogter, Ek sal daarvoor sorg."

Verlosser: "Jy sal meer as die ander siele in versoeking gebring word. Om hierdie rede sal daar ook baie gebede vir jou opgedra word. Dit is my wil dat baie gebede opgedra word."

Verlosser: "Jou taak is steeds om te alle tye getrou aan My te bly."

Ek: "U het my reeds die genade gegee om aan U getrou te wees."

Verlosser: "Ja, Ek het dit reeds gedoen."

Ek: "Maar ek het 'n priester nodig."

Verlosser: "Een sal kom. Jy sal nie sonder 'n priester wees nie." Verlosser:

"Liewe dogter, dit is genoeg vir vandag. Gaan in vrede."

19:00 Rozenkrans en Heilige Mis in Mingolsheim by die Kapel van St Roch.

13 Augustus 1992 — Donderdag

9.50 – 11.00 by die huis:

Ek het vurig gebid en myself met Hom verenig.

Verlosser: "O, my dogter, skryf dit neer. Alles wat jy skryf is my wil. Jy is niks en kan niks sonder My doen nie. Daarom het jy My in alle dinge nodig. Ek is die Here en God vir almal. Alles moet volgens My gereël wees. Julle sondige mense moet wakker word. Die tyd het gekom wanneer julle geoordeel sal word volgens wat julle vir My gebring het.

Almal moet voor My rekenskap gee. Julle kan niks vir My wegsteek nie. Ek het julle oë gegee om te sien en ore om te hoor. Tog sien julle nie en hoor julle nie. Dit is alles suiwer waanzin. My toorn sal op almal val. My ongehoorsame kinders, ontwaak! Ek is 'n God van lig, nie van duisternis nie. Bly in my lig. Vra vir die lig wat julle verlig. Want wanneer die duisternis kom, sal julle nie meer kan vra nie. En dan sal julle aan die God van duisternis behoort. Dan haar foltering wees ewig. My dogter, roep hulle almal tot gebed. My Moeder en julle Moeder is baie lief vir julle almal; keer almal na haar terug. Sy wag vir julle met uitgestrekte arms. Hê haar lief. Sy sal julle gebede (bemiddeling) aan My voorlê.

Ek sal geen voorspraak van haar afwys nie. My dogter, plaas alles wat oor jou gaan kom in die Onbevleete Hart van Maria, want haar Hart is ook my Hart. Daar moet die vyand terugtrek.

Liewe dogter, gaan voort om te skryf. "

Ek: "Ja, my Here en God, my liefdevolle Vader."

Verlosser: "Moenie so baie bekommerd wees oor jou verzoeningslyding nie. Dit is my probleem, nie joune nie. Ek dank jou vir jou 'Ja' en ek het dit aanvaar. Jy sal niks kort nie. Wees geloofvol.

Ek is jou lewe, my dogter. Ek ken jou swakheid.

Ek sal jou alles gee wat jy nodig het op die regte tyd. Moenie vooruit bekommer nie. Die boetedoeninglyding wat jy moet deurstaan, is net om die draai. Ek sal klop wanneer die uur daar is. Met My gebeur alles op die regte tyd.

My dogter, ek is baie lief vir jou en ek seën jou nou.' Ek het op die vloer gekniel om die seën te ontvang.

Verlosser: "Ek seën jou, my dogter, in die naam van die Vader, die Seun en die Heilige Gees. Gaan in vrede."

Ek het gesê: "Amen."

Toe: "Dankie aan God die Here."

Ek was nie seker of ek dit reg gesê het nie. Die

Verlosser: "My dogter, ek is tevrede."

Kort voor middagete het ek vir my seun gesê dat hy sy verhouding met God meer ernstig moet opneem. Ek het hom ook gesê dat hy na die belydenis moet gaan.

Hy het gesê: "Ek kan jou tog nie glo nie."

Toe het ek vir hom gesê dat hy, soos Thomas, eers sou glo as hy die stigmata sien. Ek het al lank opgemerk dat hy die gebedegroep vermy het, al kon hy soms aansluit.

Op die oomblik luister my hele familie na wat die onreine gees vir hulle fluister. Ek bly getrou aan ons Here en God, selfs al is ek alleen.

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

Ek het geen idee gehad dat vandag se Evangelie oor Thomas praat, wat nie geglo het dat Jesus opgestaan het toe die ander dissipels dit vir hom gesê het nie.

Na die Heilige Kommunie het ek die Verlosser gevra of ek na Vader Vogt moes gaan en vir hom sê dat ek die stigmata van die Verlosser ontvang het.

Die Verlosser: "Gaan na hom toe, praat met hom."

So, ná die Mis, het ek na Vader Vogt gegaan en dit vir hom vertel. Hy het 'n bietjie geglimlag en gesê: "Jy glo dit."

Ek: "Ja, ek doen."

Toe het ek vir hom gesê dat die Verlosser gesê het hy sal eers glo wanneer dit te laat is. Ek het sy seën gevra en het gelukkig huis toe gegaan.

14 Augustus 1992 – Vrydag

10.00–11.45 by die huis:

Gebed – Vereniging

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek wil hê jy moet skryf." Ek: "Ja, liewe

Jesus, my geestelike gids."

Verlosser: "My dogter, die oorlog verskerp. Daar is chaos in die wêreld. Die vyand het reeds groot buit geneem. Mense wag te lank om met hul God versoen te word. Die oorlog het reeds genoeg skade aangerig, maar dit sal nog meer veroorsaak. Roep die politici op om hul te bekeer. Hulle is verblind deur Satan se sluier. Hulle sal voor My rekenskap moet gee vir 'n groot verantwoordelikheid. Geen politikus sal gespaard word nie. Ek sal baie van hulle moet uitdryf."

Verlosser: "My dogter, Ek is tevrede dat jy alles neerskryf. Ek sal hierdie werk op 'n spesiale wyse beloon."

Ek: "Here, ek wil graag iets van U vra oor die stigmata. U het gesê U staan by die deur, en Vader Vogt het nie goed van U gepraat nie. Is daar nog iets wat ek moet weet of herken voordat U aan die deur van my hart klop, want mens moet versigtig wees dat die onreine gees nie inmeng nie."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: die stigmata wat jy ontvang, is myne en maklik om te herken."

Ek: "Hoe so, liewe Drie-eenheidsgod?"

Verlosser: "Die bloed wat uit die wonde sal vloei, is my bloed. 'n Mens het nie genoeg bloed dat dit van hom af kan vloei nie."

Ek: "Maar dit is nie genoeg vir die wetenskaplikes nie."

Verlosser: "Hierdie wonde sal nie genees nie, en hulle sal ook nie infekteer nie. Hierdie wonde sal die lig uitstraal wat die sig aan blindes herstel. Hierdie bloed, wat Ek deur jou sal vergiet, sal hulle saligheid wees. My dogter, as iemand dit dan nog nie glo nie, sal hulle dit ook nie later kan glo nie.

Skryf, my dogter, want vir sommige is Ek tevergeefs gekruisig, en vir sommige sal Ek tevergeefs gekruisig word. Hierdie siele het reeds hul Vader gekies."

Ek het nog 'n rukkie met die Verlosser gepraat.

Toe:

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter. Jy sal groot gekerm uitstoot wanneer die stigmatas in die kerk ingedruk word. Die kerm van pyn is nodig."

Ek: "Here, doen dit so seer?"

Verlosser: "Ja, my dogter, dit is die grootste pyn." Ek: "Sal baie mense dan bang wees?"

Verlosser: "My dogter, om bang te wees is niks in vergelyking met die pyn wat jy sal voel nie. Hierdie helse pyn is maar 'n druppel in die oseaan in vergelyking met die hel."

Ek: "Ja, my Here, ek verstaan. Soos U wil, so sal dit wees." Ek het gewonder of daar nou nog iets sou kom en of die Verlosser nog iets vir my sou sê.

Verlosser: "Ja, daar is nog iets. Ek sal die stigmatas so gou moontlik op jou afdruk."

Ek: "My Here en my God, ek onderwerp myself aan u wil. Laat ek u net kan liefhê en by u kan wees, nou en vir ewig."

Verlosser: "My dogter, Ek het jou gekies. Jy is My geliefste, nou en vir ewig."

Ek: "Liewe God, moet ek 'my geliefste' deurhaal?" Verlosser:

"Kan Ek dit nie vir enigiemand sê wat Ek wil nie?"

Ek: "Dankie, my Here en my God."

Ek: "Ek voel net so onwaardig vir die woord 'dierste'."

Verlosser: "My liewe dogter, ek seën jou nou."

- Ek het gekniel -

Verlosser: "Ek seën jou in die naam van die Vader, die Seun en die Heilige Gees. Gaan in vrede, my dogter."

Ek: "Dank sy God die Here. Geloofd sy Jesus Christus, nou en vir ewig. Amen."

Soos ek gewoonlik doen, het ek 'n dankgebed gesê en geestelike gemeenskap vir alle mense en al die arme siele in die vagevuur opgedra.

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in rooi gewade.

Na die Heilige Kommunie het ek die Verlosser gevra of ek dan 'n faks na Kanselier H. Kohl moes stuur.

Verlosser: "Doen dit, my dogter, Ek wil hê jy moet."

Laat in die aand het ek Roswitha gaan sien. Haar seun het my gehelp om 'n brief per faks na die Kanselier te stuur.

Omstreeks 23:30 het ek nog 'n Rozenkrans gebid.

15 Augustus 1992 — Saterdag —

Aanneming van Maria Om 4.15 vm. het ek

begin bid. Ek het myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Die brief was reg. Moenie oor die brief bekommer nie." Trane het vrylik uit my oë gestroom, sonder enige moeite van my kant.

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: die oorlog verskerp. Die Duitsers mag nie in hierdie oorlog inmeng nie."

Ek: "Moet ek dit sê?"

Verlosser: "As jy gevra word. Die mense moet tot gebed geroep word. Deur gebed kan Ek groot verandering teweegbring. My dogter, bid baie. Satan is sterk. Baie goeie Christene sal sy prooi word.

Bewaar alles wat jy nou neerskryf veilig. Ek sal jou spesiale beskerming gee. My dogter, ek is lief vir jou. Gaan in vrede."

Van 10:30 vm tot 12:30 nm was ek by Marion en ons het geskryf.

Van 16:30 tot 19:45 was ek by die kerk in Rot. Daar het ek belydenis gedoen en ook gebly vir die Heilige Mis om 19:00.

16 Augustus 1992 – Sondag

Van 8.30 vm tot 10.00 vm het ek gebid.

Ek het baie siele deur die Onbevleete Hart van Maria aan die Verlosser toevertrou, asook die arme siele.

Ek het uit die dieptes van my hart geweene en vir die Verlosser gesê:

"Liewe Jesus, ek is gereed om verzoening te ly vir alle siele."

Skielik het groot, swaar trane uit my oë gestroom. Ja, dit was nie my trane nie. Dit was die Verlosser se trane wat ek gestort het.

Verlosser: "Skryf, my dogter, jy sal vir alle siele ly. Ek is lief vir hulle almal. Hulle is almal my kinders. Nie almal van hulle wil my wil vervul nie. Jou verzoeningslyding is baie naby."

Verlosser: "My dogter, ek is baie lief vir jou. Skryf dit neer. Die liefde wat ek jou gee en die liefde wat ek jou sal gee, is my liefde en my geskenk aan jou."

Ek: "Here, maar dit is die grootste deug."

Verlosser: "Ja, skryf dit neer. Weinig mense word hierdie deug gegun. Ek kan dit verleen aan wie ek kies. Met hierdie liefde sal jy alles oorwin."

Ek: "My Here en God, hoe kan ek U bedank vir hierdie groot geskenk?"

Verlosser: "My dogter, jy het My reeds bedank deurdát jy My alles gegee het. Jy kan hierdie liefde van My deurgee as jy wil. Jy sal nie liefde kort nie. Baie siele kan by jou put. My dogter, jy is my tabernakel."

Ek: "O, my Here, ek kan niks hiervan begryp nie."

Verlosser: "As jy dit kon begryp, sou dit nie van My af kom nie.
 Skryf, my dogter, Ek is ook 'n onbegryplike liefde. Jy het vir jou priester gesê dat jou hart dit kan begryp. Die verstand kan nie begryp wat die hart begryp nie. Ek is binne-in jou hart, my dogter. Sonder My kan jy niks doen nie.
 Slegs liefde kan alle dinge doen. Sonder dit kan jy nie leef nie. Ek alleen is liefde. My dogter, die priester wat jy verwag, moet nog kom. Moet jou nie hieroor bekommer nie. Moet nie vooruit bekommer nie."
 Ek: "My Verlosser, laat my asseblief nie in my groot lyding van U geskei word nie." Verlosser: "Niemand kan jou van My skei nie, want jy behoort heeltemal aan My."
 Ek het gewonder of ek myself uit eie beweging van U kan skei. Verlosser: "Jy kan niks uit eie beweging doen nie."
 Ek: "O, my Here, nou is ek gerusgestel en verlig." Verlosser: "Dit is so, my dogter."
 Ek: "Laat my dan saam met U ly as verzoening vir die saligheid van siele so lank as U wil."
 Verlosser: "My dogter, Ek is besonder tevrede met wat jy geskryf het."
 Dit is my wil dat jy dit doen. Jy sal niks by my kort nie. Alles wat jy spreek, is Ek. Ja, my dogter, Ek is jou Here en God. Jou liggaam is my liggaam. Jou wil is my wil. Jou seën is my seën."
 Ek: "Here, mag ek dan seën?"
 Verlosser: "My dogter, jy sal oorvloedig seën." Ek het gesê dat 'n seën iets werklik groots is.
 Verlosser: "Ek is ook groot."
 Ek: "Hoe moet ek seën?"
 Verlosser: "Ek sal jou hand lei."
 Ek: "O, my Here, ek is nou klaar. Moet ek nog iets neerskryf? Wil U hê ek moet?" Verlosser: "My liewe dogter, bemin My meer in jou naaste."
 Ek: "Ja, my Here, ek sal so doen."
 Verlosser: "My dogter, Ek seën jou nou. In die naam van die Vader, die Seun en die Heilige Gees."
 Ek: "Amen. Dankie aan God die Here. Geloofd sy Jesus Christus en Maria, nou en vir ewig. Amen."
 Ek: "Liewe God, was dit reg van my om Maria ook te noem?"
 Verlosser: "Ek is bly om dit te hoor."
 13:00 Rozenkrans en toewydings in Rot.
 19:00 Heilige Mis in die Kapel van St Roch in Mingolsheim.

17 Augustus 1992 – Maandag

10:00 vm in die dokters se vertrek:
 Verlosser: "My dogter, ek is meer lief vir jou as vir enigiets anders." Ek: "Here, ek kan dit beslis nie neerskryf nie."
 Verlosser: "Skryf dit neer. My dogter, Ek is tevrede met hoe jy optree. Gaan net so voort. Moenie bang wees dat jy te min liefde sal ontvang nie. Ek is die God van liefde. Hou aan om die liefde wat jy van My ontvang, oor en oor deur te gee. Jy sal nie liefde tekortkom nie. Wees nederig en sagmoedig. Ek is met jou."
 Ek: "Here, ek het gedink ek sal eers by U wees nadat ek die stigmata ontvang het?"
 Verlosser: "My dogter, jy is reeds by My. Ek is alles in jou."
 Ek: "Here, ek voel 'n brand in my hart."
 Verlosser: "Ek is die vuur van liefde. Niemand kan hierdie vuur blus nie. Dit brand waar Ek dit wil hê."
 Ek: "My Here, ek kan nou huil. Net U weet hoeveel ek U liefhet. Liewe Verlosser, is daar nog iets wat ek moet weet?"
 Verlosser: "Laat dinge na jou toe kom soos dit sal kom. Moenie vooraf bekommer nie."
 Ek: "My Here, ek glo daar is niks mooier as om in liefde by U te wees nie.
 O, my liewe Jesus, en U kom na die universiteitshospitaal, in hierdie dokterskamer, en verneem om so 'n nederige röntgenassistent te besoek."

Ek kon nog nooit so iets voorstel nie. My Here, ek kan U nie met woorde bedank nie. Ek dank U met my liefde vir U en vir my naaste."

Ek: "O, my Here, U is die bron van liefde. Ek kan dit nou so sterk voel." Verlosser: "My dogter, wees gereed vir wat Ek van jou vra."

Ek: "My Here en my God, ek is gereed, as ek genoeg vir U is."

Verlosser: "My dogter, jy is genoeg vir My soos jy is."

Ek: "My liewe Jesus, laat dit dan nie op hom wag nie. Ek is ook dors."

Verlosser: "Dit het my behaag om dit van jou te hoor."

Verlosser: "My liewe dogter, gaan in vrede." Ek: "Dank aan God, die Here."

Rozenkrans en Heilige Mis in rooi gewade.

20:00 Gebedgroep.

18 Augustus 1992 — Dinsdag

10:00 vm in die dokters se kamer:

Na 'n diep en opregte gebed kom trane weer in my oë.

Verlosser: "My dogter, Ek is lief vir jou; skryf dit neer. Die tyd het gekom wanneer Ek my werk sal vervul.

Jy behoort heeltemal aan My."

Trane het uit my oë gevloei, maar dit was nie my eie nie. Ek het

gevra: "Is dit jou trane?"

Verlosser: "Ja, dit is my trane. Dit is die lyding vir jou. My dogter, laat my werk binne jou sy werk doen."

Ek: "Here, hoe noem U U werk?"

Verlosser: "My dogter, dit is my kruisiging in jou." Ek: "Hoe lank sal dit duur?"

Verlosser: "Net soos dit op Golgota was."

Ek: "Sal die Geseënde Maagd daar wees?"

Verlosser: "Jou hemelse Moeder is by elke kruisiging teenwoordig. Sy sal jou vertroos. Hê haar lief soos jy My liefhet."

Ek: "Sal ek baie bloed verloor tydens die kruisiging?"

Verlosser: "Byna alles."

Ek: "Sal ek daarna nog leef?"

Verlosser: "My dogter, dit is wat vir jou onbegryplik is."

Verlosser: "Ek kan alles wat ontbreek, vervang. Jy sal niks kort nie. Ek is jou lewe."

Ek: "Dan sal siele gered word deur hierdie bloed wat vergiet word."

Verlosser: "Ja, my dogter, baie, baie sal daardeur bekeer word. Daar sal genesings wees."

Ek: "Wie kan dan genees word?" Verlosser:

"Almal."

Ek: "Here, sekerlik is nie almal siek nie."

Verlosser: "Ja, hulle is. Die grootste siekte is dat byna almal van hulle My nie meer liefhet nie." Ek: "Liewe God, ek het U egter lief."

Verlosser: "Ek weet dit, my dogter."

Verlosser: "Skryf neer, my dogter, die stigmata wat jy sal ontvang; dit sal in die volgende paar dae gebeur. Wees gereed, my dogter."

Ek: "Liewe Jesus, ek vra U om die genade om deur alles te volhard, om standvastig en getrou te bly, en dat ek, sodra dit gebeur het, U nog meer mag liefhê."

Verlosser: "My dogter, wees verseker dat jy my daarna des te meer sal liefhê."

Ek: "Happet dit in die kerk?"

Verlosser: "Ja, dit gebeur in die kerk."

Verlosser: "My dogter, laat alles aan My oor; jy is My instrument."

Ek: "My Here en my God, my liefdevolle Vader, laat dit geskied soos U wil." Verlosser: "My dogter, Ek sal baie genade oor jou uitstort. My liewe dogter, gaan in vrede."

Ek: "Dank aan God die Here."

19:30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

19 Augustus 1992 — Woensdag

10:00 vm – Dokter se spreekuur:

Verlosser: "Skryf, my dogter, woord vir woord. Die stigmata wat jy van My ontvang, sal elke Vrydag bloei, behalwe op groot feesdae. Die bloed wat sal vloei, is heilige bloed."

Ek: "Here, maar ek is nie heilig nie."

Verlosser: "Dan is dit nie jy nie. Dit is Ek. Die stigmata wat jy sal ontvang, sal diep wees."

Ek: "My Here en my God, ek verstaan nie die woord 'diep' nie; wat bedoel U daarmee?"

Verlosser: "Dit is nie oppervlakkige stigmata nie. Skryf dit neer, my dogter: daarom sal baie bloed vloei. Jy hoef nie bang te wees vir hierdie groot hoeveelheid bloed wat sal vergiet word."

Verlosser: "My dogter, Ek het die dag vir jou aangestel waarop jy die stigmata sal ontvang. Dit is die dag wat My en My Moeder, wat ook jou Moeder is, behaag."

Ek: "Here, ek wil nie weet wanneer nie. Of moet ek weet? Ek laat dit aan U oor. Ek smee U, verleen my baie genade wanneer daardie dag aanbreek, sodat ek dapper kan wees en nie bang nie, en dat ek nie kan twyfel nie, en dat die onreine gees nie naby my kan wees nie."

Verlosser: "My dogter, so sal dit wees."

Ek: "My dierbaarste Jesus, ek weet nie of ek iets anders moet neerskryf nie." Verlosser:

"Skryf, my dogter; ek wil hê jy moet alles vir eers in stilte hou." Ek: "Mag ek weet waarom?"

Verlosser: "Vanweë ruimtegebrek, en die nuuskieriges is reeds hier."

Ek: "Ja, my Here, ek sal u wil gehoorsaam."

Ek: "Here, is daar niks meer wat ek nou moet weet nie?"

Verlosser: "Ja, my dogter, jy moet alles geduldig en met liefde dra."

Ek: "Liewe God, ek sal nie daaraan gebrek ly nie, want U het my die deug van geduld gegee, en U sal my nog liefde gee. Ek glo, en ek hoop, dat ek dit sal doen."

Verlosser: "My dogter, Ek is en sal altyd by jou wees."

Ek: "Here, wanneer dit kom (die stigmata), sal ek iets vooraf opmerk?" Verlosser: "Jy sal my liefde voel. Ek is liefde, my dogter."

Ek: "Ja, my Here, ek verstaan. Ek dank U, my Here en my God." Verlosser: "My liewe dogter, Ek dra jou saam met My."

Ek: "Ja, Here, U kan my dra waarheen U wil."

Ek: "O, my Here, my liewe Jesus, ek is so lief vir U. Ek is altyd so gelukkig met U."

Verlosser: "My liewe dogter, gaan in vrede." Ek: "Dank aan God die Here."

Rozenkrans en Heilige Mis in Mingolsheim by die Kapel van St Roch.

20 Augustus 1992 – Donderdag

10:00 vm in die dokters se kamer:

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek wil jou beweging hê."

Ek: "Liewe God, U het dit reg aan die begin van my gevra, maar ek verstaan dit nog nie ten volle nie, en tog gee ek U my wil."

Verlosser: "Ek sal besluit waarheen jy moet gaan."

Ek: "Here, ek sal gaan waarheen U wil. Laat my asseblief besef dat ek dit doen."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Ek is die Here en God van alles wat beweeg. Dié wat aan My behoort, moet hulle lewens volgens My orden."

Skryf, my dogter, ek wil hê jy moet jou streng met My belyn."

Ek: "Liewe God, ek sal dit doen; help asseblief hiermee. Ek is so swak; laat asseblief my tong stil wees wanneer ek stil moet wees."

Verlosser: "My dogter, jy praat wanneer Ek dit wil. Moet jou daarvoor nie bekommer nie." Ek: "Maar Here, ek verstaan nie die woord 'streng' nie. Vertel my iets daarvoor."

Verlosser: "Wat Ek begin het, sal Ek voltooi."

Ek: "Nou is ek bang ek sal iets verkeerd doen." Verlosser: "My dogter, met My sal jy dit nie doen nie."

Ek: "Kan U vir my 'n bietjie meer vertel oor 'streng orden'?" Verlosser: "Jou 'ja' beteken 'ja', en jou 'nee' beteken 'nee'."

Ek: "Liewe God, vandag voel ek sterker as gewoonlik dat U ook 'n streng Vader is. Het ek dit ingedink?"

Verlosser: "My dogter, die gruweldade in die wêreld is groot. Ek het die tyd verkort. Die vyand is oral. Mense weet nie wat hulle doen nie. Ek sal baie van wat die vyand wil, toelaat. Mense moet bekering vind."

Ek: "Liewe God, verleen asseblief genade en barmhartigheid aan almal. Ek is gereed om siele saam met U te red. U het my ten volle. Doen met my wat U wil, wanneer U wil. Ek is baie lief vir U, my goeie en barmhartige Drie-enige God."

Verlosser: "My dogter, wees nog 'n bietjie langer geduldig totdat die regte tyd aanbreek. Ek is by jou; moenie daarvoor bekommer nie. Hou vas aan my hand."

Ek: "Jesus, Koning van konings, ek sal dit doen." Verlosser: "My dogter, ek is lief vir jou. Gaan in vrede." Ek: "Aan God die Here sy dank."

12:00 middag in die kapel by die kliniek.

Verlosser: "Ek wil hê jy moet iets neerskryf. Ek wil hê jy moet my wil vervul." Ek: "My Here en my God, wat is u wil?"

Verlosser: "Dat jy die stigmata wat jy ontvang dra tot die einde."

My: "My Here, ek sal dit saam met U doen, omdat ek U liefhet, omdat dit U wil is, en omdat ek wil hê siele moet van verdoemenis gered word."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: die stigmata sal vir jou baie probleme en moeilikhede bring. Gee al jou probleme en moeilikhede aan My; Ek sal dit almal oplos. Ondernem niks op jou eie nie. Jy moet aan My gehoorsaam wees. My dogter, eers moet jy na My luister.

My dogter, Ek wil hê jy moet nederig voor My wees."

Ek: "My Here en God, ek vra U vir die genade om gehoorsaam te wees. Dit is 'n groot deug wat ek so desperaat nodig het."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer; jy sal vandag gehoorsaamheid ontvang. Dit is my wens om dit aan jou te verleen."

Ek: "Dankie, my Here en God, dankie." Verlosser: "My liewe dogter, gaan in vrede."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

21 Augustus 1992 – Vrydag.

10:00 vm in die dokters se kamer:

Gister het ek amper heeltemal opgehou skryf. Ek was ontsteld omdat ek so swak skryf en verstaan. Uit liefde vir Jesus gaan ek voort met skryf.

Verlosser: "Dit is my wil dat jy skryf. My dogter, dit sal nie lank wees voordat jy ophou skryf nie. Iemand anders sal vir jou skryf. Tot dan moet jy nog steeds Gedund hê."

Skryf, my dogter, Ek sal jou man die lyding van die Kruis gee." Ek: "Moet ek dit skryf?"

Verlosser: "Ja, skryf dit neer. Hy moet dit aanvaar en het geen ander keuse nie."

Ek: "Here, ek wil nie weet watter beproewings hy sal teëkom nie. Ek weet net dat as U dit aan hom gee, dit tot sy eie goed sal wees. Asseblief, laat hom nie verlore gaan nie. Ek weet dat hy roekeloos is."

Verlosser: "My dogter, ek gee hom tyd waarin hy kan terugdraai."

Ek: "Ek dank U, my Here en my God."

Verlosser: "Jou man sal doen wat Ek wil. Die tug is nodig." Ek: "Verlosser, gister is ek nie verstaan nie."

Verlosser: "My dogter, jy behoort aan My. Weinig mense sal jou verstaan, want dit is nie jy nie, maar Ek, en hulle wil My nie verstaan nie. Nie almal kan die waarheid dra nie. Skryf, my dogter: Ek is die waarheid. Moenie verbaas wees wanneer mense jou so behandel nie.

So het hulle My destyds ook behandel. Bly nederig en sagmoedig." My: "Here, ek vra U om nederigheid en sagmoedigheid. Ek het nie genoeg daarvan nie. Gee my asseblief oorvloedige liefde, sodat ek dit kan deurgee. Slegs met U liefde kan ek in alles slaag."

Verlosser: "My liewe dogter, Ek is tevrede met die manier waarop jy optree. Moenie jouself kwalik neem omdat jy dink dit is nie reg nie. Ek doen met jou wat Ek wil. Die ander sal dit nie waardeer nie. Almal moet hulle aan My onderwerp. Dit is ook My wil."

Ek: "My Here en God, doen soos U wil." Na 'n rukkie:

Verlosser: "Ja, my dogter, skryf dit neer. Ek het besluit om my plan te laat slaag. Jy sal die vyf stigmata van my ontvang. My 'JA' is 'JA'. Jy sal nie aan pyn of genade gebrek ly nie. Kyk en wees gereed."

Ek: "Liewe God, ek is nou so lief vir U. Ek gooi myself nou in U arms en ek wil vir ewig in U hart bly."

Verlosser: "My dogter, jy behoort vir ewig aan My. Niemand kan ons langer skei nie. Ons is nou onlosmaaklik. Ek gooi nou My liefde oor jou uit, sodat jy alles wat voorlê kan oorwin. Met hierdie liefde sal jy alles oorwin.

Ek: "Here, ek kan voel dat my hart brand, en dit word al hoe warmer." Ek: "Hoe op aarde doen U dit?"

Verlosser: "Ek is die God van liefde."

Ek: "Dis so mooi. Jy dink nie meer aan woede nie. Ek glo liefde het die woede uitgewis."

Verlosser: "Dit is so, my dogter."

Ek: "Ek dank U, my Here en my God, vir hierdie groot genade."

Verlosser: "Gaan in vrede, my liewe dogter."

Soos altyd het ek 'n dankgebed gesê.

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

22 Augustus 1992 — Saterdag

7.30 vm – 9.00 vm: Gebed – Vereniging.

Verlosser: "Skryf, my dogter, woord vir woord." Ek:

"Ja, my edele Liefde."

Verlosser: "My dogter, Ek wil jou volle toewyding hê."

Ek: "Here, ek het U reeds alles gegee. Is daar nog iets wat ek U nog nie gegee het nie?"

Verlosser: "Gee My jou sintuie."

Ek: "My Here en my God, ek gee hulle aan U. Laat alles aan U behoort."

Verlosser: "Ek sal vir jou sien en hoor."

Verlosser: "Skryf, my dogter, jy sal ander sintuie van My ontvang. Jy sal sien en hoor wat ander nie sien of hoor nie."

Ek: "Here, is dit deel van mistiek?"

Verlosser: "Ja, dit is deel van mistiek."

Verlosser: "Skryf, my dogter, ek vereis steeds jou toestemming met betrekking tot die stigmata."

My: "My Here en God, my liewe en barmhartige Jesus, my onbegryplike en oneindige liefde, ek gee U my toestemming om die stigmata op my liggaam af te druk; my liggaam is nou U liggaam. En dit is vir die saligheid van alle siele en die bekering van sondaars wat goeie wil het."

Verlosser: "My dogter, dit is genoeg vir My."

Verlosser: "Ek moes dit nogmaals nagaan."

Verlosser: "Jy is my geliefdste dogter." Ek:

"Here, moet ek dit neerskryf?" Verlosser: "Ja, skryf dit neer."

Ek: "Here, ek kan nie begryp dat ek die dierbaarste vir U is nie." Verlosser:

"Jy is, my dogter."

Ek: "Here, ek is bang dat ek die grootste sondaar is." Verlosser:

"Jy dink so omdat jy so klein is."

My: "O, my Here, ek smag weer na u liefde; ek is so onversadigbaar. Dompel my asseblief in u liefdesfontein, sodat ek nooit weer dors sal wees nie."

Verlosser: "Jy sal eers in die Paradys volmaak wees en nooit weer dorstig nie." Ek: "Here, ek het gedink dat op aarde die Paradys reeds bestaan wanneer 'n mens alles aan U gee."

Verlosser: "My dogter, jy het nog jou gewaad."

Ek: "Wat bedoel jy met 'kleed'?"

Verlosser: "Jou liggaam. Jy is in 'n voorlopige stadium na die Paradys, net soos daar ook 'n voorlopige stadium na die Hel is."

Ek: "Beteken dit dat ek nog steeds in die vagevuur kan beland?"

Verlosser: "My dogter, laat dit aan My oor. Verbly in My teenwoordigheid."

Verlosser: "Tot dusver het jy my wil vervul. Bly in my en by my, en jy sal ook alles wat nog voorlê, vervul."

Ek: "My Here, my Liefhebbende Vader, ek het U so lief dat ek geen ander begeerte het as om U wil te vervul en altyd in U en by U te wees nie." Verlosser: "Ek seën jou, my dogter, in die naam van die Vader, die Seun en die Heilige Gees. Gaan in vrede, my liewe dogter."

Ek: "Dank God die Here. Geloofd is Jesus en Maria, nou en vir ewig. Amen."

Tussen 16:30 en 17:15 het ek in die kerk in Rot gebid en belydenis afgelê by Vader Vogt.

Om 18:15 het ek die Heilige Mis by die kerk in Mingolsheim bygewoon. Adriana was daar. Sy het iets moois aanskou toe ek op die vloer gekniel het en die Heilige Kommunie van Vader Kesenheimer ontvang het.

Omstreeks 21:00 het ek die Rosarium van die Droefheid gebid.

23 Augustus 1992 – Sondag

08:20: Soos altyd het ek gebid voordat ek die Heilige Nagmaal ontvang het.

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer. Jou taak is om baie siele na My te lei. Hê almal lief.

Elke siel is vir My dierbaar, een net so veel soos die ander. Oordeel niemand nie."

Ek het oor gister gevra, toe ek voor die Mingolsheim-parochiepriester gekniel het en aangeval is.

Voor die Heilige Nagmaal het ek vrede gehad, en eers ná ek dit ontvang het en ná die eenwording het ek weer vrede gehad.

Verlosser: "Die onreine geeste is altyd om jou, en jy sal altyd deur hulle aangeval word. Jy sal hieraan nie gespaard word nie. Jy hoef nie bang te wees nie; Ek is met jou."

Ek: "Here, as U by my is, waarom het U toegelaat dat die onreine geeste my aangeval het terwyl ek gekniel het?"

Verlosser: "Sodat jy kan sien hoe die onreine geeste veg wanneer iemand voor My kniel."

Ek: "Dankie, my Here. Ek hoop dat die ander hierdie leer sal aanvaar en offers sal bring, knielend voor U wanneer hulle die Heilige Nagmaal ontvang."

Verlosser: "My dogter, ek wil iets van jou hê."

Ek: "Ja, my Here, ek sal dit aan U gee, sonder om te weet wat U wil hê." Verlosser: "Ek wil jou 'ja' tot alles hê."

Ek: "Here, het ek dit reg gehoor?"

Verlosser: "Ja, skryf dit neer."

My: "My Here en God, my liefdevolle Drie-enige God, ek gee U my 'ja' vir alles." My: "Liewe God, maar laat my asseblief ook toe om te herken dat dit U is wanneer ek 'ja' sê. Daartoe moet ek ook die gawe hê om geeste te onderskei."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter; jy sal die genade ontvang om geeste te onderskei; dit sal nie lank meer wees nie."

Verlosser: "My dogter, jy het My werklik alles gegee." Ek wou dit nie neerskryf nie.

Verlosser: "Skryf dit neer. My werk kan begin."

Ek: "My Here, kan U my nog liefde gee? My siel smag na meer liefde. Ek het baie liefde nodig; wat ek het, is nie genoeg nie. Ek voel soos 'n bedelaar wat om brood vra. U is die brandende kaggel van liefde. Ek verdiep myself in hierdie liefde"

Verlosser: "Jy kan dit nog nie dra nie. Wanneer jy die lyding van verzoening ontvang, sal Ek dit doen. My dogter, jy het nie liefde te kort nie; Ek is by jou."

Ek: "Ja, my Here. 'n Mens moet tevrede wees met wat 'n mens het." Ek:

"Wat moet ek doen met die brief van H. Kanselier Kohl?"

Verlosser: "My dogter, wag nog 'n bietjie langer. Ek sal jou steeds inspireer oor wat jy moet doen. Hou aan om vir politici te bid."

Verlosser: "My dogter, Ek is lief vir jou. Gaan in vrede." Ek:

"Dankie, my Here en God, vir alles."

10:00 vm Heilige Mis in rooi.

13:00: Rozenkrans en toewydings.

In die middag het ek 'n erge hoofpyn gehad, maar ek het 'n groot liefde vir die

Verlosser gevoel."

24 Augustus 1992 – Maandag

9.45 vm:

Ek: Liewe God, ek het gister 'n bonkende en erge hoofpyn gehad en weer vanoggend tussen 3:00 en 6:00.

Verlosser: "My dogter, dit was verzoeningslyding aan my kant."

Ek: "Liewe Verlosser, ek het gisteraand 2½ uur geslaap; nou moet ek werk, en daar is vanaand 'n gebedegroep. Op die oomblik voel ek so fiks asof ek die hele nag geslaap het. Is dit 'n seën van U?"

Verlosser: "Ja, my dogter, anders sou jy nie kon voortgaan nie."

Ek: "Ek wil graag vir U vra of ek oor die naweek na Vader Gebhard Heyder moet gaan; is dit U wil?"

Verlosser: "My dogter, gaan na Vader Gebhard; gaan na hom toe."

Ek: "Mag ek vir hom vertel van die stigmata wat ek van U moet ontvang?" Verlosser: "Jy moet vir hom vertel, of vir hom voorlees wat jy geskryf het."

Ek: "Here, wanneer moet ek my vakansie neem?" Verlosser:

"Jy moet dit vir September bespreek."

Ek: "Ek was gister bekommerd of dit reg was wat ek vir Claudius uit Luxemburg vertel het (oor die stigmata)."

Verlosser: "Dit was nie jy nie, maar Ek wat daardie woorde gespreek het. Moenie jou meer daaroor bekommer nie. Jy is slegs my instrument."

Ek: "Liewe Verlosser, was gister die begin van die verzoeningslyding?"

Verlosser: "Ja, dit was die begin."

Ek: "Liewe Verlosser, is daar nog iets wat ek moet weet?"

Verlosser: "Skryf neer, my dogter, die stigmata wat jy van my sal ontvang; dit sal baie gou gebeur."

Ek: "Here, U het dit reeds vir my gesê."

Verlosser: "Ek wil hê jy moet gereed wees."

Ek: "Wat bedoel U met 'gereed'?"

Verlosser: "Sodat Ek kan optree op die tyd wat My pas." Ek:

"Liewe God, wat bedoel U met 'binnekort'?"

Heiland: "Dit kan op enige oomblik, enige uur of enige dag gebeur." Ek: "U het vir my gesê om 'gereed te wees' – wat bedoel U nog met gereed wees?"

Verlosser: "Jy moet grootmoedig wees."

Ek: "My Here en God, ek vra u om die genade om grootmoedig te wees en gereed te wees soos U wil."

Verlosser: "My dogter, ek verleen jou hierdie genade selfs nou. Maar daar is min wat grootmoedigheid besit."

Ek: "My Here en God, ek dank U vir hierdie groot genade."

Ek: "My liewe Jesus, my hart brand soos vuur. O, my brandende liefde, ek lief jou bo alles.

Ek glo dat liefde alle lyding oorwin."

Verlosser: "Ja, my dogter, dit sal."

Verlosser: "My liewe dogter, Ek verwag geduld en liefde vir alle dinge van jou. Jy sal nie hieraan gebrek hê nie; jy hoef net voort te gaan om dit te betoon."

Ek: "Ja, my Here, ek sal so doen."

Verlosser: "Skryf, my dogter, gister het Ek vreugde gehad in lyding saam met jou." Ek: "En Ek, Here, het U so baie liefgehad tydens die lyding; dit is buite my begrip."

Verlosser: "Ja, my dogter, so is dit. My liewe dogter, ek dank jou. Gaan in vrede."

Ek: "Dankie aan God die Here."

Ek het 'n pasiënt uit Kroasië geröntgen. Ons is albei geseën toe ek hom van God vertel het. Die pasiënt het gehuil en het geluk voel toe hy vertrek het.

Nog 'n pasiënt het van Hamburg gekom, gebore in 1909.

Hy het vir my gesê dat God nie bestaan nie en hy het teen die verlede geklaag. Ek het hom met heilige water besprinkel en hom geseën sonder dat hy dit opgemerk het. Toe het hy voortgegaan om te klaag, veral teen die Heilige Vader.

Ek het vir hom gesê dat as hy nou voor God se oordeel sou staan, hy na die hel sou gaan. Toe het ek vir hom gesê hy moet bid.

Hierop het hy geantwoord dat hy liever sy eie neus sou afbyt as om te bid. Ek het vir hom gesê om sy eie neus af te byt en toe te gaan.

Kort daarvoor het ek reeds vir hom gebed; daarna het ek aan die Bybel gedink: 'Moenie jou pêrels voor varke werp nie.'

Nog 'n pasiënt het uit Rusland gekom, uit die Wolga-streek. Hy het jare lank in Siberië gewerk. Hy was nederig en was baie opgewonde oor die gebedskartjies wat ek hom gegee het.

18:30 – Rozenkrans en Heilige Mis.

20:00 – Gebedgroep.

25 Augustus 1992 – Dinsdag

26 Augustus 1992 – Woensdag

10:00 vm Dokterskamer:

Ek: "Ek smee U, my Here en God, kan U vir my nog 'n woord vir 'kortste tyd' sê?"

Dit bestaan nie in die Duitse taal nie."

Verlosser: "My dogter, maar jy het dit verstaan." Ek: "Ja, maar die ander verstaan dit nie."

Verlosser: "My dogter, as ek dit op so 'n manier aan jou sou voorhou dat die ander dit sou verstaan, sou jy dit nie verstaan nie. Ek praat met jou, nie met die ander nie."

Ek: "Ja, my Here, ek sal dit aanvaar soos U gesê het."

Verlosser: "My liewe dogter, jy het nie veel tyd oor voordat jy die stigmata ontvang nie. My dogter, luister aandagtig na my. Ek is jou Here en God. Die ander sal probeer om jou van alles af te bring. Moenie na hulle luister nie. Saam met my sal jy hulle almal herken. Ware liefde is in my. My liewe kind, skryf dit neer: jy sal meer jaloerse mense hê as wat enigiemand nog ooit gehad het."

Ek: "Here, moet ek dit alles deurstaan?"

Verlosser: "Jy kan dit nie doen nie, my dogter; Ek sal dit saam met jou deurstaan." Ek: "My Here, neem hierdie 'Ek' van my af."

Verlosser: "My dogter, jou 'ek' is Ek."

Ek: "Dit is nog 'n gewoonte van my wat ek moet breek."

Ek: "Here, ek wag al 'n rukkie; niks het gebeur nie, U het niks gesê nie – moet ek nou weer teruggaan werk toe?"

Verlosser: "My dogter, ek het jou siel versterk sodat jy die moed vir alles het." Ek: "Dit beteken ek is nou dapper."

Verlosser: "Ja, my dogter. My dogter, ek het die dapper bo alle dinge lief. Ek het jou lief; gaan in vrede."

Ek: "Dankie, my Here en God."

19:00 — Heilige Mis in die Kapel van St Roch.

27 Augustus 1992 — Donderdag

10:00 vm Dokterskamer by die Vereniging:

Verlosser: "My dogter, kan jy my hoor?" Ek:

"Ja, my Here, ek kan U hoor."

Toe het ek 'n rukkie niks gehoor nie, want Dr Hermann het ingekom.

Later:

Ek: "Liewe Verlosser, kom daar iets na my toe?"

Verlosser: "Ja, die geseling; aanvaar dit alles." Ek:

"Ja, my Here, ek sal dit doen."

Ek: "Hoe sal ek weet dat dit van U af kom?"

Verlosser: "Jy sal nie liefde tekortkom nie. Offer dit op vir die ernstige sondaars." Ek:

"Ja, my Here, ek sal dit opoffer vir die ernstige sondaars."

Verlosser: "Wees gereed, my dogter." Ek:

"Sal dit oordag of snags gebeur?"

Verlosser: "Snags, my dogter."

Ek: "Sal die geseling sonder bloed wees of 'n bloederige geseling?"

Verlosser: "Dit sal 'n bloederige geseling wees."

Verlosser: "Duur die pyn uit."

Ek: "Ja, ek sal dit doen, liewe God, want ek is so lief vir U. My Here en my God, ek plaas die dag ná die geseling in U hande. Ek is nie bekommerd oor wat daarna sal gebeur nie en sal wees."

Verlosser: "My dogter, ek het daardie bekommernis vir jou op myself geneem."

Ek: "Ja, my Here, laat dit wees soos U wil. Ek liefhet U, my Here en God, meer as wat ek ooit gedink het ek kon U liefhê."

Verlosser: "My dogter, Ek word binne in jou gesgeel. Ons sal die pyn saam voel. Ek sal toelaat soveel as wat jy kan dra. My dogter, my juk is soet."

Ek: "Moet ek iets anders skryf?"

Verlosser: "Dit is genoeg. My liewe dogter, gaan in vrede." Ek:

"Dankie, my Here en God."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in rooi gewade.

28 Augustus 1992 – Vrydag

10:00 vm:

Die Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer."

Ek: "My Here en my God, ek sê dit nou, want ek weet nie wat U van my wil hê nie, of of ek iets moet doen; ek sê 'JA' daarvoor. My Here, laat dit geskied soos U wil. Alles tot U groter heerlijkheid en tot die saligheid van siele."

Verlosser: "My dogter, Ek ken jou bedoelings. Hulle behaag My grootliks. Dit is My wil om jou in My te dra. Jy het die beproewings tot dusver geslaag. Die ander moet nog kom."

Ek: "Here, moet ek bang wees dat ek nie daarin sal slaag nie?"

My: "O, my Here en God, ek het nou net een wens, en dit is dat ek nooit van U geskei mag word nie, nie eens te midde van groot lyding nie."

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer. Die groot lyding is my lyding. Jy sal die boetedieningslyding, die vyf heilige wonde, alles gelyktydig ontvang. Laat dit sy werking doen." Ek: "Ja, my Here en God, ek sal dit sy werking laat doen."

Verlosser: "Ek sal in jou, saam met jou en by jou wees. Die onreine gees sal nie naby jou wees nie."

Ek: "Is hierdie gebeurtenis baie naby?"

Verlosser: "So naby dat dit op enige oomblik kan gebeur."

Ek: "Here, U het gesê dit sou in die kerk in Rot gebeur."

Verlosser: "Deur die tyd in te kort, kan Ek bepaal hoe Ek dit sal wil hê." Ek:

"Ja, my Here, ek verstaan. My Here, U is altyd reg." Verlosser: "Skryf, my dogter, daar is niks verkeerds in My nie."

Verlosser: "Skryf, my dogter: alles wat jy saam met My moet verdra, sal jou groot beloning in die Hemel wees."

Ek: "Liewe God, ek wil U nogmaals vra of ek die stigmata ooplik moet dra en of ek dit laas reg verstaan het. (Ek het bedoel sonder handskoene of 'n bedekking.)"

Verlosser: "Ja, my dogter, wanneer jy hulle ontvang, dra hulle oop. Dit is my wil dat jy hulle op hierdie wyse dra."

Ek: "Ja, my Here, ek het verstaan; ek sal dit so doen." Ek: "En wat as hulle op Vrydae bloei?"

Verlosser: "Dan sal jy doen soos Ek jou inspireer. Moenie bekommerd wees oor wat ander sê nie; doen altyd soos Ek jou sê."

Ek: "Liewe God, moet ek nog iets neerskryf, of kan ek om agter gaan vir die X-straal?"

Verlosser: "Gaan, doen jou plig, my liewe dogter; Ek is met jou. Ek is jou vrede." Ek: "My liewe Jesus, laat ons dan werk toe gaan."

Ek: "Ek dank U met my hele hart vir alles."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in rooi gewade.

Na die Heilige Kommunie het ek die Verlosser oor Vader Gebhard Heyder gevra of ek na hom toe moet gaan.

Verlosser: "Gaan na hom toe, my dogter, gaan."

Ek: "Sal hy my ontvang?" Verlosser: "Hy sal jou ontvang."

29 Augustus 1992 — Saterdag

7.15 vm in Rot, by die huis:

Ek het eintlik beoog om na Regensburg te ry om Vader Gebhard te sien, maar ek het gevoel dat ek eers moes skryf. Buite was daar 'n storm. Daar was donder en 'n luide donderslag, en dit was vroeg in die oggend.

Verlosser: "Ja, my dogter, skryf dit neer. Daar sal baie moeilikhede op jou pad kom. Een van hierdie moeilikhede is dat jy nog nie 'n priester het wat by jou staan nie. Vader Gebhard is die enigste een. Ek is bly dat jy na hom toe gaan. Luister aandagtig na hom. Ek sal deur hom met jou praat. Vader Gebhard is die regte priester vir jou."

Ek: "Liewe God, mag ek voorlees wat U gesê het?" Die Verlosser: "Ja, jy mag."

Ek: "Watter ander moeilikhede is daar?"

Verlosser: "Mense is ongelowig. Hulle het 'n valse geloof. Jy het baie vyande rondom jou."

Verlosser: "Ek sal jou nie verlaat nie. Met my sal jy hulle almal oorwin. My dogter, skryf elke woord neer."

Ek: "Ja, my Here, ek sal so doen."

Stem: "Die stigmata wat jy sal ontvang – dit kan te eniger tyd gebeur, maar Ek sal die uur bepaal."

Ek: "Wie is jy nou, 'Ek'?"

Stem: "Skryf, my dogter; dit is God die Vader wat nou tot jou spreek."

Ek: "My Here en my God, ek kan dit nie begryp nie, maar ek glo wat U sê." God die Vader: "Jy is deur My, deur My Seun en deur die Heilige Gees gekies. En jy behoort aan die Drie-eenheid. Jou Hemelse Moeder sal by jou staan en by jou bly solank jy boetedoening lyd saam met My Seun. Ek, my Seun en die Heilige Gees is by jou. My dogter, jy sal al die moeilikhede wat voorlê, een vir een oorwin,

saam met ons. Jou Kruisweg is ook my Kruisweg. Jy sal dit tot die einde toe moet loop."

Ek: "Dankie, my Here en my God, ek sal die Kruisweg met U tot die einde toe loop." Ek: "Ek vra U om geduld, volharding en uithouvermoë, en baie liefde."

God die Vader: "My dogter, jy sal van geen hiervan tekortkom nie."

Ek: "Liewe God, ek het gedink Jesus het die uur vir die stigmata gekies." God die Vader: "Wat Ek is, dit is ook Jesus en die Heilige Gees. Ons is een. Ons is onlosmaaklik."

Ek: Ek het by myself gedink dat ek tydens my lyding min liefde sou ontvang.

God die Vader: "Ek is liefde; lyding is boetedoening. Jy sal vir die sondaars ly, my dogter."

Ek: "Ek verstaan, my Here en my God. O, my groot liefde, laat ek nooit van U geskei word nie."

God die Vader: "My dogter, jy sal niks kortkom by die Drie-eenheid nie. Ek seën jou nou, my dogter: Mag God die Vader, God die Seun en God die Heilige Gees jou seën. Gaan in vrede, my uitverkore dogter."

Ek: "Dank aan God die Here. Geseënd en geprys is die almagtige en barmhartige Drie-eenheid God."

-Regensburg-

Nadat ek die brief geskryf het, het ons na Regensburg gery. Op pad daarheen is my man deur 'n onreine gees gekweld. Ek moes baie bid. Buite het 'n storm woedend geraak. Teen die tyd dat ons in Regensburg aangekom het, was my man weer gesond en het die storm verbygegaan.

Ek het Vader Gebhard ontmoet en ons het aanvanklik 'n halfuur lank gepraat.

Toe het ek die kerk binnegegaan, wat deel is van die klooster. Die Heilige Sakrament was uitgestal en vereer. Die priester het ons gelei om die Rozenkrans te bid. Daarna was dit stil.

Om 17:15 daardie aand, in die Karmeliet-klooster, het ek die Verlosser gehoor en toe Sy woorde neergeskryf voor die Heilige Sakrament.

Verlosser: "Ek sal met jou man deur Vader Gebhard praat, sodat jy my stigmata kan ontvang. Wees verseker, alles sal goed wees; jy hoef nie bang te wees nie."

Ek: "Here, wat van my seun?"

Verlosser: "Jou man sal vir jou seun sê wanneer die stigmata daar is." Verlosser: "Ek dank jou dat jy hierheen gekom het."

Ek: "Het U gewens dat ek hierheen kom?" Heiland:

"Ja, Ek het gewens dat jy hierheen kom." Ek: "Dan het ek U wil vervul."

Verlosser: "Jy het, my dogter. Jy is 'n juweel." Ek wou dit nie neerskryf nie.

Verlosser: "Skryf dit neer."

Ek: "Here, waarom noem U my 'n juweel?"

Verlosser: "'n Juweel is kosbaar; mens moet daarvoor sorg."

Ek: "Here, ek is onder u beskerming en dié van die Moeder van God."

Verlosser: "Skryf dit neer. Ja, dit is wat jy is, my dogter. Gaan in vrede."

Ek: "Dankie, my Here en my God."

Aangesien ek my in die kerk by die klooster vergeet het, moes my man meer as 'n uur vir my wag. Ek het gehaast om by hom aan te sluit.

Ons het die motorhuis by die Donau-parkeerterrein geparkeer. Ek moes omstreeks 18:30 by Vader Gebhard wees.

Vader Gebhard het aangekom en ons het gesels. Toe het Vader Gebhard vir ongeveer twee uur na sy kamer in die klooster vertrek.

Toe hy terugkom, het Vader Gebhard vir ons 'n groot standbeeld van die Maagd Maria gebring, wat vir ons kapel bedoel was. Vader Gebhard het vir my man vertel wat hy oor my moes weet en wat my te wagte staan. My man het ook belydenis by Vader Gebhard afgelê. Sodra my man vertrek het, het Vader Gebhard en ek oor godsdienst gepraat en ek het vir hom uit die dagboek voorgelees. Omstreeks 21:00 het my man en ek Vader Gebhard terug na die klooster vergesel.

Ek het Jesus in Vader Gebhard gevind, en vir my is dit 'n seën dat ek weer by hom kon wees. Hy is 'n nederige priester, vol liefde en kalmte. Hy praat die waarheid duidelik en onderskeibaar, presies in alles; 'n goeie Bybelgeleerde wat die Bybel goed kan verduidelik. Nou dat ek so desperaat 'n goeie priester nodig het, is hy daar om my te help.

Ongelukkig kan moderne priesters nie help nie, so ek moet na

Vader Gebhard Maria Heyder. Dankie aan God dat Hy my hierdie priester gegee het.

30 Augustus 1992 – Sondag

In die 'Salve Regina'-kampeerwa in Regensburg, in die Donau-parkeerterrein:

7.45 vm, Gebedsunie:

Verlosser: "Skryf, my dogter, skryf dit neer." Ek het skielik warmte en liefde gevoel.

Verlosser: "Ek is liefde. My dogter, Ek het jou nie verlaat nie; Ek is by jou." Ek: "Sal U by my bly?"

Verlosser: "Jy behoort aan My."

Ek: "O my Here, dit is so lieflik by U."

Verlosser: "My geliefde dogter, skryf dit neer. Wat jy gister met Vader Gebhard bespreek het, was korrek. Die stigmata wat jy van My sal ontvang, sal baie gou gebeur. Dit is so naby dat dit is asof dit reeds gebeur het. Ek is by jou; moenie oor enigiets bekommer nie." Ek: "Liewe God, is dit moontlik dat ek die geseling later sal ontvang?" Verlosser: "Ek kan doen soos Ek wil."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: Ek wil hê jy moet die stigmata op jou hande openlik dra, nie gebind nie. Ek eis dit van jou."

Ek: "Maar waarom is dit so belangrik?"

Verlosser: "Ek sal lig laat skyn uit die stigmatas." Ek: "Here, is dit sigbare lig?"

Verlosser: "Diegene wat in duisternis is, sal dit sien. O, my dogter, daar is so baie in duisternis. Hulle het hierdie lig nodig om weer te kan sien."

Ek: "En wat van die koue?"

Verlosser: "Ek is die brandende vuur van liefde. Met my sal jy nie die koue voel nie."

Verlosser: "My dogter, ek wil hê jy moet iets anders neerskryf. Moet nie toelaat dat enige joernaliste aan die begin foto's neem nie. Op dié manier sal jy 'n groot mate van nuuskierigheid vermy.

Nuuskierigheid kom van 'n onreine gees. Ek sal mense na jou lei, sonder joernaliste. Moet jou nie deur nuuskieriges beïnvloed laat nie. Moenie vergeet nie, Ek is die Here wat die Stigmata dra. Jy is my instrument. My dogter, met My hoef jy nie bang te wees nie. Ek is lief vir jou, en Ek sal jou teen gevare waarsku. Luister aandagtig na My stem. My skape ken My stem."

Ek: "My liewe Jesus, ek het verstaan. Ek dank U vir al die bekeringe en die vele genade wat U reeds aan my verleen het."

Verlosser: "My dogter, wees versigtig; gaan in vrede." Ek: "Dank God die Here."

Om 9:30 vm het ek gebid tydens die uitstalling van die Heiligste Sakrament.

Om 9:45 vm is die Heilige Mis in die Karmeliet-klooster gevier, wat ons bygewoon het. Na middagete het Vader Gebhard teruggekom om ons in ons motorhuis te sien.

Hy het vir ons 'n kruisbeeld gegee. Trane het oor my gesig gestroom. By die huis het ons 'n kruisbeeld van ongeveer dieselfde grootte aan die muur gehad, en ek moes dit teruggee; dit het nie aan ons behoort nie. Ek het baie van daardie kruis gehou en dit met 'n swaar hart teruggegee. En nou, binne 24 uur, het ons 'n ander kruis ontvang waarop die vyf Heilige Wonde in rooi aangedui is. Voordat ons na Regensburg vertrek het, het ek die Verlosser gevra om, as dit Sy wil was, vir my 'n klein teken te gee om my te wys of ek op die regte pad was. Nou weet ek – ek is gegee 'n kruisbeeld.

Ek is weer toegelaat om belydenis te doen by Vader Gebhard. Hy het geluister na wat ek vir hom uit my dagboek voorgelees het en het my leiding, krag en moed gegee, en my getroos oor die lyding wat voorlê. Sy vertroosting was vir my 'n bron van bemoediging.

Vader Gebhard is goed vertrouwd met mistiek, en ek is dankbaar dat hy my onderrig het. Dit was asof die Verlosser deur hom gepraat het, en die woorde is diep in my hart gegraveer.

Vader Gebhard het baie kerse en heilige water vir ons gewy.

Op die rit huis toe het my man die hele pad alleen gery, sonder enige moeite. Hy was gelukkig en vrolik.

31 Augustus 1992 – Maandag

10:00 vm – Dokter se spreekkamer:

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer."

Ek: "Ja, my Drie-eenheidsgod, my liewe Jesus."

Verlosser: "Die stigmata wat jy gaan ontvang, kan in die komende dae verwag word. My dogter, wees gereed. Dit sal in die kerk gebeur. Dit is my wil. Moenie bekommerd wees oor wat daarna sal gebeur nie."

Ek het al jou bekommernisse op Myself geneem. Jy is my instrument. Bêre alles wat jy geskryf het veilig."

Ek: "Liewe God, wat is die belangrikste ding wat ek oor die stigmata moet weet?" Verlosser:

"Om My lief te hê. Deur liefde sal jy alles kan hanteer. Jy sal nie liefde tekortkom nie. Ek is met jou, langs jou en in jou. Jy is heeltemal in My."

Verlosser: "In die komende dae sal jy 'n groot vuur in jou hart voel. Dit is die vuur van my liefde.

Baie van my uitverkorenes kon nie hierdie vuur dra nie." Ek: "Liewe God, maar sal ek hierdie vuur kan deurmaak?"

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Na die eerste keer sal jy vir 'n sekere tyd in die bed moet bly (lyding – dalk die stigmata, het ek gedink)."

Ek: "En die gebedegroep?" Verlosser:

"Hulle bid."

Ek: "Sal jy by my wees, selfs al bly ek in die bed?"

Verlosser: "Ek is altyd by jou."

Ek: "My Here, laat dit wees soos U wil. Ek is so lief vir U."

Verlosser: "My liewe dogter, ek is ook so lief vir jou; gaan in vrede." Ek: "Is dit reg soos ek dit geskryf het?"

Verlosser: "Ja, dankie."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis.

20:00 Gebedgroep

1 September 1992 — Dinsdag

In die dokters se kamer:

Verlosser: "My dogter, jy het gister alles reg gedoen; laat nie toe dat ander jou beïnvloed nie."

Ek: "Dankie, my Here en God."

Verlosser: "Jy sal hierdie versoekings, net soos gister, nog baie dikwels in die gesig staar. Bly sterk.

Vertrou hierdie mense altyd aan My toe."

Ek: "Ja, my Here, ek sal so doen."

Ek: "Here, ek wil neerskryf wat U wil, nie wat ek wil nie." Verlosser: "My dogter, Ek is tevrede met wat jy gesê het."

Verlosser: "My dogter, ek wil hê jy moet my in die toekoms oor alles raadpleeg. Bespreek dit eers met my. Giet jou hart uit by my. Vertel my eers van enigiets wat jy nie hou nie. As jy iets nodig het, vra my eers. Ek kan jou alles gee en vir jou voorsien. Jy sal niks kort nie. Deur hierdie lyding van verzoening sal baie siele gered word.

Wees altyd vrolik, my dogter."

Ek: "Here, verleen my asseblief die genade om altyd vrolik te wees."

Verlosser: "My dogter, jy sal hierdie genade hê. My dogter, Ek is met jou. Gaan in vrede."

Ek: "Dankie, my groot liefde."

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

Omstreeks 20:30 het Vader Gebhard Heyder geklingel, en ek het hom vertel van die geheim wat die Verlosser my vanoggend gegee het en wat net vir my bedoel was. (Die Verlosser het hierdie geheim om 12:15 bevestig en weer ná die Heilige Kommunie in die kerk.)

Vader Gebhard het my getroos toe ek hom die geheim toevertrou het.

2 September 1992 — Woensdag

10:00 vm in die dokters se vertrek:

Gebedsunie!

Verlosser: "Ek wil hê jy moet dit neerskryf." Ek:

"Ja, my Here, wat is dit?"

Verlosser: "Dit was My wil dat Vader Gebhard sou bel om vir jou te bewys dat hy My stem hoor. Hy sal jou weer bel. Luister aandagtig na hom.

My dogter, skryf dit neer: die lyding van verzoening sal vandag begin. Jy sal dit herken, want Ek is met jou."

Ek: "Hoe sal die lyding wees? Bloedige, of iets anders?"

Heiland: "Laat hulle oor jou kom."

Ek: "Kan ek dan môre en oormôre werk toe gaan?" Verlosser: "Ja, jy kan."

Ek: "Ja, my Here en God, ek verstaan." Ek: "Kan ek vandag nog steeds gaan swem?" Verlosser: "Gaan swem."

Verlosser: "My dogter, ek het nog iets om vir jou te sê." Ek: "Ja, my Here en God."

Verlosser: "Laat wat Ek jou gee, sy werking doen." Ek: "Here, wat gee U my, asseblief?"

Verlosser: "My Heilige Vyf Wonde."

Ek: "Here, ek sal toelaat dat dit in my werk. Gee my asseblief krag en moed, liefde en alles wat ek nodig het, sodat U in my kan werk, want ek is swak en kan niks op my eie doen nie."

Verlosser: "My dogter, jy sal dit alles ontvang."

My: "Here, ek het geen vrees, geen twyfel nie, en ek glo. Ek het groot vertroue in U. Ek bly getrou aan U, want ek weet dat U by my is, langs my en in my. Ek dank U met my liefde vir U."

Verlosser: "My dogter, bly soos jy is. Jy vervul my wil."

Verlosser: "Ek seën jou, my dogter. Jy mag nou sitbly."

(Miskien is dit daarom dat ek kon bly sit, omdat 'n dokter pas ingekom het wat sekerlik gewonder het wat ek op die vloer doen.)

Verlosser: "Mag God die Vader, God die Seun en God die Heilige Gees jou seën. Gaan in vrede, my liewe dogter."

Ek: "Dank aan God die Here; lof aan die Drie-eenheid." Hl. Mis by die Kapel van St Roch in Mingolsheim.

3 September 1992 – Donderdag

Röntgenafdeling — argief tussen 10:30 en 11:05:

Verlosser: "Skryf, my dogter,

Ek: "Ja, my Here en God, my geestelike gids."

Verlosser: "Jy moet iets vir My doen, my dogter. Dra geduldig alles wat jy van My ontvang. Die begin is baie moeilik. Geen van My uitverkorenes het dit maklik gehad nie. Hulle het almal dieselfde pad geloop as wat jy nou loop. Jy sal My vyf Heilige Wonde ontvang; jy weet wanneer."

Ek: "Die dag, ja, maar nie die tyd nie. Oggend of aand."

Verlosser: "Na die Heilige Nagmaal. Jy sal al vyf stigmata gelyktydig ontvang." Ek: "Ek sal dan van pyn sterf."

Verlosser: "Jy sal nie sterf nie. Ek is by jou. Ek sal slegs soveel pyn toelaat as wat jy kan dra."

Ek: "Moet ek nog steeds na die dokter gaan?"

Verlosser: "Nee, jy kan daarna gaan slaap." Ek: "Sal ek nog kan loop?"

Verlosser: "Ja, jy sal steeds kan loop."

Ek: "Het ek tot dusver iets verkeerd gedoen?" Verlosser:

"Nee, gaan voort soos jy gedoen het."

Ek: "Kan ek vir sommige mense sê om na die kerk te kom?"

Verlosser: "Ja, maar moenie sê wat gaan gebeur nie. Vertel net 'n paar mense. Jy sal vandag weer boetedoening ly. Hulle sal vandag bloedig wees."

Ek: "Bedoel jy die geseling?"

Verlosser: "Ja, my dogter."

Ek: "Gee asseblief vir my die genade om dit alles te deurstaan."

Verlosser: "My dogter, dit sal jou nie ontbreek nie. Ek is by jou, my dogter. Ek is baie lief vir jou; bly vir my dierbaar."

Ek: "Ja, my liewe Jesus, ek is ook baie lief vir U. Ek sal by U bly en getrou wees."

Verlosser: "My dogter, gaan voort om te skryf. Ek het 'n pragtige huis vir jou in die hemel voorberei."

Ek: "En moet ek dit neerskryf?" Verlosser:

"Ja, skryf dit neer."

Verlosser: "Daarom vra Ek jou om hierdie Kruisweg tot die einde toe te loop. Met My sal jy dit regkry."

Ek: "Liewe Jesus, ek sal alles doen wat U wil, maar net as ek altyd by U is."

Ek het die Verlosser gevra of ek reg verstaan het dat die stigmata in my ingedruk sou word en dat ek in die bed moes bly.

Heiland: "Jy moet vir 'n sekere tyd in die bed bly. Daar moet baie gebed wees." Heiland:

"Jy sal die Heilige Nagmaal by die huis ontvang. Ek sal daarvoor sorg." Ek: "Asseblief, gee my baie liefde voordat die stigmata afgedruk word."

Verlosser: "Ek sal dit doen."

Verlosser: "Ek seën jou nou, my dogter." Ek het op die vloer gekniel.

Verlosser: "Mag God die Vader, God die Seun en God die Heilige Gees jou seën. Gaan in vrede." Ek: "Dank aan God die Here."

Ek: "Prys Jesus Christus en Maria. Dankie vir alles, my Here en my God, my liewe Jesus."

4 September 1992 — Vrydag

Ek: "My Here en God, my liewe Jesus, my geestelike gids. Ek wil nou graag neerskryf wat my na aan die hart lê. Gister het U my gevra om 'n offer te bring, dat ek gedurende die nag geskondeer moes word totdat ek gebloei het. Ek was gereed om geskondeer te word, maar U het dit nie toegelaat nie, en vandag moet die Heilige Wonde op my afgedruk word. Hoe moet ek dit verstaan? Ek smeek U, help my. Ek hou nie minder van U daarom nie en wil U getrou bly."

Ek het aan Abraham en Job gedink, en sekere dinge het vir my duidelik geword.

Ek: "U het my nie die lyding van verzoening gespaard nie. Ek het nog nooit so erge hoofpyn ervaar wat so lank geduur het nie. Ek het dit opgedra en het nie geweier om dit weer te ontvang nie. 'n Moderne priester sou dalk gesê het dat hierdie versoeking van die duiwel gekom het, maar ek glo nie daaraan nie, want jou liefde en jou vrede het nooit ontbreek nie. Ek was nie bang vir wat sou kom nie. Wat sal U vir my sê, my Here en my God, hieroor?"

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Kan jy my hoor?"

Ek: "Ja, my Here en my God."

Verlosser: "Alles wat jy geskryf het, is korrek. Alles wat jy verwag het, moet nog kom. Ek bepaal die tyd. My dogter, skryf dit neer. Almal wat vanaand in die kerk sal wees, sal verbaas wees oor wat gebeur. Hulle is byna almal blind. 'n Lig sal vir hulle skyn. Hou aan om jou plig te doen, soos jy tot nou toe gedoen het.

Hulle sal die vrugte van my werk inoes. Ek is die lewende boom; julle is my vrug. My dogter, ek is lief vir jou; gaan in vrede."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

5 September 1992 – Saterdag

08:00 — Gebedgroep

Verlosser: "My dogter, ek is lief vir jou. Ek het my plan verander. Dinge sal voortgaan soos ek wil.

Ek: "Ek het gedink ek het iets verkeerd gedoen, want ek was gereed vir alles wat U gesê het sou gebeur."

Verlosser: "My dogter, jy het alles reg gedoen. Ek bepaal die tydsberekening."

Ek: "Jy het gesê dit sou ná die Heilige Kommunie gebeur."

Verlosser: "Ek kan dit verander."

Ek: "Liewe God, ek kan jou nou nie meer vrae vra nie. Vertel my wat jy wil hê. Ek verstaan niks hiervan nie, so ek laat alles aan jou oor."

Verlosser: "My dogter, die tyd sal kom wanneer jy geen uitweg het nie en moet doen soos Ek wil."

Ek: "Liewe Jesus, kan U dit vir my duideliker verduidelik? Ek verstaan nie." Verlosser:

"Slegter tye kom."

Ek: "Vertel my asseblief, liewe God, wat is die slegste ding wat gaan kom?"

Verlosser: "Die groot oorlog in Europa."

Ek: "So hoef ek nie 'n kapel te bou nie?"

Verlosser: "Ja, bou dit. Dit sal gespaard word. Die oorlog kom nader en versprei vinnig."

Ek het gewonder of ek steeds die stigmata sou ontvang." Verlosser: "Jy

vra. Ja, jy sal dit ontvang. Ek sal die dag bepaal." Ek: "My Here en my

God, laat U wil geskied."

Verlosser: "Bid baie, my kinders, bid. Satan se mag is onmeetlik. Ek het dit so toegelaat. Hy sal alles wegneem wat van My afgedraai het. Mense wil dit so hê. Hulle het hul breë pad gekies. Bly getrou aan My, my dogter, soos jy tot nou toe gedoen het. Ek het my getroue kinders die beskerming van julle hemelse Moeder, Maria, gegee. Hulle staan onder haar mantel van beskerming; daar is geen plek vir die vyand daar nie. Bid tot julle Moeder, bid dikwels. Ek sal haar voorspraak nie weier nie. Sy verlaat haar kinders nie."

Ek: "Maar hierdie oorlog kan gestop word."

Verlosser: "Slegs deur vas en gebed."

Ek: "Moet ek iets doen?"

Verlosser: "Moenie vooruit bekommer nie. Alles sal op die regte tyd kom."

Ek: "Ek dank U, my Here, vir U liefde en U raad, en vir die nuus oor wat vir ons voorlê."

Verlosser: "Ek seën jou, my dogter." Ek het gekniel.

Verlosser: "Mag God die Vader, God die Seun en God die Heilige Gees jou seën, my dogter. Gaan in vrede."

Ek: "Dankie, my Here en my God. Geloofd sy Jesus Christus, nou en vir ewig. Amen."

Van 16:30 tot 19:45 het ek in die kerk gebid en my skuld bely. Daarna het ek vir die Heilige Mis gebly.

6 September 1992 – Sondag

7.30 – 9.20 vm:

Ek het gebid en begin weer 'n bietjie twyfelend voel; my gedagtes was vol vrae. Daarna het ek vurig gebid.

Verlosser: "Skryf, my dogter, die stigmata wat jy moet ontvang, sal oor die volgende paar dae plaasvind. Ek sal die uur bepaal."

Ek: "Here, wie is U nou?"

"Ek is!" My dogter, dit is God die Vader, God die Seun en God die Heilige Gees wat nou tot jou spreek. Moenie twyfel nie, my dogter; jy maak My kwaad. Jy behoort heeltemal aan My. Jy hoef nie bang te wees nie. Bly getrou en standvastig aan My.

Ek: "O, my Here en my God, vergewe my asseblief; ek sal U nooit kan verstaan nie, maar ek werp myself in U arms en omhels U soos 'n klein kind. My liefdevolle Vader, laat dit voortgaan soos U wil."

Verlosser: "My dogter, jy sal die vyf stigmata van My ontvang."

Ek: "Ek het gedink hulle sou van 'n engel kom, soos met St. Teresa van Ávila. Miskien omdat 'n priester vir my so gesê het."

Verlosser: "Ek kan doen soos Ek wil."

My: "My Here en my God, dit het vir my baie duideliker geword. 'n Mens moet nie staatmaak op wat in sommige boeke geskryf staan nie. U doen dit immers soos U wil." Verlosser: "Ja, dit is so, my dogter."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Verlosser: "Ja, my dogter. Jou hart sal deur 'n lig deurboor word wat van My af kom. Hierdie lig sal jou hart binnedring. 'n Vuur sal in jou hart aangesteek word. Hierdie vuur is My liefde. Jy sal dan nie meer kan doen soos jy wil nie. Ek is alles in jou. Jy sal alles doen wat Ek sal wil."

Ek: "Dit klink presies soos St. Paulus."

Verlosser: "My dogter, ek herhaal wat reeds gebeur het. Ek is dieselfde God as wat ek destyds was. My dogter, jy is en sal net my instrument bly, waarvan Ek gebruik sal maak."

Ek: "Here, moet ek nou na die kerk gaan?"

Verlosser: "Ja, doen dit, my dogter."

Ek: "Dis al 9:15."

Verlosser: "Ek seën jou, my geliefde dogter." Ek het gekniel.

Verlosser: "Mag God die Vader, God die Seun en God die Heilige Gees jou seën. Gaan in vrede, my geliefde dogter."

Ek: "Geloofd sy Jesus Christus. Dank aan God die Here. Amen."

10:30 vm Heilige Mis in rooi gewade.

13:00 Rozenkrans en toewydings.

7 September 1992 – Maandag

Ek het drie weke vakansie.

8.30 vm:

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my Liefdevolle Vader, my Bruidegom."

Verlosser: "Jou verzoeningslyding sal binnekort kom." Ek: "Wat beteken 'BINNEKORT', my Here?"

Verlosser: "Ek sal hierdie 'BALDLIK' bepaal wanneer die regte tyd aanbreek. My dogter, dit sal wees soos Ek dit wil hê."

Ek: "Here, wat sal wees soos U wil – mag 'n mens dit weet?"

Verlosser: "Jou toekoms."

Ek: "My Here en God, laat dit wees soos U wil en soos dit U behaag."

Ek: "Liewe Jesus, ek vind dit tans moeilik omdat dit buite my begrip is en ek voel soos die domste persoon in die wêreld. Ek voel asof ek nie in hierdie wêreld hoort nie. Dit lyk vir my asof almal slimmer as ek is, asof ek in Graad 1 is. Dit is genoeg om my te laat huil. Ek voel deur almal verlaat. Ek voel selfs deur U verlaat. Die dokters sou sê: 'Sy moet 'n psigiater sien,' maar ek is by my volle verstand en ek wag om te sien wat U van my wil hê.

Verlosser: "Skryf, my dogter, jou taak is om my te volg en te doen wat ek wil hê, selfs al lyk dit alles so. My dogter, ek is tevrede met jou; met alles wat jy doen. Sit die bekommernisse wat jy nou het in my hande."

Ek: "Dit is alles so moeilik om te verstaan. Ek plaas alles wat ek nie kan begryp nie in U hande."

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer. Hierdie beproewing wat jy nou deurmaak, moet ook so wees. Dit is alles my wil. Die vyf stigmata wat jy sal ontvang, sal lig gee aan jou en aan ander, sodat jy my beter kan verstaan. Sonder my lig is jy nog in duisternis. Wanneer die lig deur die duisternis dring, sal jy sien. Ek is die lig en die waarheid.

My liewe dogter, ek dank jou tog dat jy vandag geskryf het. Ek seën jou, my dogter.

Ek het gekniel...

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in rooi.

20:00 Gebedgroep.

8 September 1992 – Dinsdag

Môre: Na gebed – Vereniging

Verlosser: "Die vyf Heilige Wonde sal baie gou ingedruk word, wees dus te alle tye gereed.

My dogter, Ek het die tyd verander; dit moes so wees.

Alles gebeur soos Ek dit wil. Jy sal nie liefde kort nie."

Ek: "Liewe Verlosser, wanneer mense my vra of ek U stem hoor, mag ek vir hulle sê dat ek dit hoor?"

Verlosser: "Jy mag hulle dit vertel; jy hoef dit nie te ontken nie. My dogter, Ek spreek nie net vir jou nie, maar ook vir die ander se wille."

Ek: "My Here, wanneer ek die stigmata het en daar is geen priester nie, sal U ook geestelik na my toe kom?"

Verlosser: "Ek is altyd by jou, my dogter. Ek sal dan alles in jou wees; jy sal dan niks wees nie."

Ek: "Liewe God, maar ek is nog steeds

lewendig." Verlosser: "Jou lewe is my

lewe."

Ek: "My Here, ek sal dit aanvaar, maar ek kan dit nie begryp nie. Here, u wil geskied. Ek is immers net u instrument."

Daarna het die Here my geseën.

9:00 vm: Ek het Heilige Mis bygewoon in Waghäusel saam met Fridolin.

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot; ek het nie die Heilige Nagmaal in Rot ontvang nie, aangesien ek die Verlosser vanoggend reeds in Waghäusel ontvang het.

20:30: Vader Gebhard het gebel, net soos die Verlosser gesê het. Ons het ongeveer 25 minute lank op die telefoon gepraat. Ek dank God vir hierdie oproep.

9 September 1992 – Woensdag

By die huis — Gebed — Vereniging

met die Verlosser: "Skryf, my

dogter." Ek: "Ja, my Liefdevolle

Jesus."

Verlosser: "Alles wat jy geskryf het, is tot my eer. Jy praat soos Ek wil. Jou taak is om aan te hou skryf; selfs al maak jy soveel foute, dit behaag My.

Jou foute is onskadelik in vergelyking met dié van teoloë, want die foute van teoloë lei mense in die afgrond. My dogter, gaan voort om te skryf.

Ek ken jou moeilikhede. Ek ken jou liefde vir My. Ek is met albei in jou tevrede. Die verzoeningslyding wat jy deurstaan, is My liefde vir jou. Hoe meer lyding jy van My ontvang, hoe meer liefde ontvang jy ook. In lyding lê die saligheid van siele. Ek sal baie lyding in jou moet deurstaan, want Ek wil baie siele red."

Ek: "My Here en God, ek verstaan nou beter. Here, doen soos U wil."

Verlosser: "Skryf nog 'n bietjie. Die vyf Hl. Stigmata wat jy van My sal ontvang, sal binnekort gebeur. Laat hulle werking begin wanneer die lyding kom."

Ek: "Sal ek vooraf weet wanneer die lyding kom?"

Verlosser: "Ek berei jou reeds voor sodat jy sal weet. My geliefde dogter, ek is tevrede met jou soos jy is. Bly nederig, sodat ek jou met baie genade kan oorlaai. Hou aan om my lief te hê soos jy tot nou toe gedoen het. Jou liefde is my liefde. Ek is bly dat jy my meer en meer lief wil hê. Ek is altyd gereed om jou meer liefde te gee."

Ek: "Wat moet ek nou doen?"

Die Verlosser: "Doen jou plig, wat ook al dit is wat jy nou moet doen. Ek seën jou, my liewe dogter."

Ek het gekniel en die Verlosser gevra om die twee vroue wat binnekort sou arriveer, Marianne en mev. Müller, te seën.

Die Verlosser: "Ja, Ek sal hulle ook seën." Die Verlosser het sy seën

gegee.

Heilige Mis by die Kapel van St Roch in Mingolsheim.

10 September 1992 – Donderdag

10:30 vm by die huis:

Gebed van Vereniging.

Verlosser: "Skryf, my dogter. Ek wil hê jy moet skryf. Daar sal baie moeilikheid wees voordat dit alles gebeur."

Ek: "Wat gaan gebeur, my Here en my God?"

Verlosser: "Dit wat Ek met jou wil volbring."

Ek: "Here, wat wil U hê? Wat moet ek saam met U bereik?"

Verlosser: "Die hele Weg van die Kruis tot die allerlaaste."

Ek: "Moet ek hierdie moeite aanvaar?"

Verlosser: "Hierdie moeite is nie vir jou nie, maar vir My; tog sal My toorn oor hulle kom. Die bloed wat jy sal vergiet, is vir diegene met goeie wil, maar nie vir die godslasteraars nie." Ek: "Maar Here, U het U bloed vir almal vergiet."

Verlosser: "Dit was toe, my dogter; dit is vandag nie meer so nie. Hulle het reeds hul vader gekies. Jy hoef nie met godslasteraars te praat nie."

Ek: "Hoe moet ek herken dat hulle godslasteraars is?"

Verlosser: "Ek sal hulle herken, nie jy nie. My dogter, skryf iets meer. Die stigmata wat jy sal ontvang, sal in hierdie dae ontstaan."

Ek: "Here, laat dit geskied soos en wanneer U wil; ek het geen vrees en geen twyfel nie; ek behoort heeltemal aan U."

Verlosser: "Skryf, my dogter. Jy mag nie luister wanneer ander jou kwalik neem nie. Jy herken nie hulle swakpunte nie. Luister aandagtig na my: Ek is jou geestelike gids; selfs al doen jy iets verkeerd en sien die ander dit in jou raak, is dit tog reg in my oë. Só wil Ek hê dit moet wees. Die meeste mense sien hul eie foute oor die hoof. As jy almal toelaat om vir jou preke te hou, sal jy van My afdwaal. Satan is slinks; wees op jou hoede: as jy iets verkeerd doen en ander keur dit af, kom dit van My af. Jy het nie nuuskieriges om jou nodig nie. Stuur al die nuuskieriges eers om te bid en hul sondes te bely; dit sal jou baie moeite bespaar."

Ek: "Liewe God, ek het nederigheid nodig hiervoor. Geef asseblief vir my die genade om nederig te wees."

Verlosser: "My dogter, jy sal nederig en sagmoedig wees, net soos Ek is. Want dan sal jy heeltemal in My wees."

Ek: "Maar dan is dit 'n verskriklike ding as die priesters nog nie glo nie."

Verlosser: "Elke priester is 'n tweede Christus; ons moet vir elke priester bid. Ek is lief vir hulle almal, my dogter."

Ek: "Maar Here, ek is ook lief vir hulle almal, tog is nie almal lief vir my nie."

Verlosser: "Dit is so, my dogter; julle is ook nie almal lief vir My nie."

Ek: Die Verlosser het my geseën...

Die Rozenkrans en Heilige Mis in rooi

11 September 1992 – Vrydag

7:40 vm tot 8:30 vm

My man het dinge vir my moeilik gemaak.

Baie Bybels van Vader Gebhard Heyder het aangekom.

Verlosser: "Ek wil hê jy moet skryf. Ek is baie lief vir jou. Jy sal in die nabye toekoms meer gereeld met Satan se aanvalle te kampe hê. Ek stem saam met jou oor wat met jou familie gebeur. Hy soek die kortste roete; net soos jy die kortste roete na my deur Maria soek, soek die onreine gees die kortste roete na jou. My dogter, jy het gister die regte ding gedoen. My dogter, die onreine geeste is veral kwaad vir jou, maar met My sal jy hulle almal oorwin. My dogter, bid vir jou man; hy het jou hulp nodig."

Die Verlosser het vir my gesê: "Gaan voort om te skryf, my dogter. 'n Vlamme vuur sal oor jou kom."

Ek: "Ek sal dit nie skryf nie. Dit kom beslis nie van U af nie, liewe God."

Verlosser: "Ja, dit is! 'n Vlamme vuur van liefde."

Ek: "My Here, ek is nou bang dat ek myself sal verbrand." Verlosser: "Jy sal in my liefde brand. Met hierdie vuur sal jy heeltemal rein wees."

Ek: "Ja, my Here en God, maak my asseblief rein, sodat ek altyd by U kan wees en nooit van U geskei word nie."

Verlosser: "My geliefde dogter, Ek seën jou." Ek:

"Die Verlosser het my geseën..."

Rozenkrans en Heilige Mis in rooi

Saterdag 12 September 1992

7.30 vm tot 9.00 vm

Verlosser: "My dogter, skryf. Ek wil hê jy moet doen wat Ek wil. Waarheen Ek jou ook lei, daarheen sal jy gaan."

Ek: "Here, hoe sal ek weet dat U my lei?"

Verlosser: "Jy kan My vra! Die pad na My toe word steiler." Ek:

"Here, wat beteken 'steiler'?"

Verlosser: "Dit sal meer uitputtend word en baie krag verg. Jy kan hierdie krag net van My ontvang. Bid vir jouself en jou medemens, dat hulle die pad saam met jou kan loop. Anders kan jy hulle op hierdie steil pad verloor."

Ek: "Ja, my Here, in die toekoms sal ek vir meer krag vra vir myself en my medemens." Verlosser: "Jou hart is reeds my hart. Ek moet dit vorm soos Ek wil. Baie genade sal uit hierdie hart vloei, en hierdie gewonde hart sal 'n bron van liefde word."

Ek: "My Here en my God, my liewe Jesus, hoe kan ek weet dat dit reeds U hart is?"

Verlosser: "Hierdie brand wat jy in jou hart voel, is die vuur van my liefde; dit word sterker wanneer Ek dit wil."

Ek: "My Here en God, ek voel hierdie vuur, maar ek het nie geweet wat dit vir my beteken nie. Ek het besef dat ek jou met hierdie vuur meer kan liefhê. My siel smag diep daarna om by jou te wees. Ek het gevoel dat my hart op die oomblik soos 'n brandende smeltkroes is, en hierdie vuur doof nooit uit nie. Nou verstaan ek beter wanneer ek in die 'Litanie van die Heilige Hart' lees:

U, brandende haard van liefde.

Tot nou toe was dit vir my onduidelik, maar nou verstaan ek dit. Ek dank U, my Here en God, vir hierdie groot genade en verligting.

Ek wil ook graag sê, my Here en my God, dat U Hart 'n lewende, brandende haard van liefde is. O, mag hierdie vuur nooit uitdoof nie, want dan weet ek dat U altyd by my is. Jesus, ek lief U met my hele hart en met my hele krag; ek lief U bo alles anders.

Verlosser: "My geliefde dogter, ek is bly dat jy dit herken het; bly soos jy is, hou vas aan my hand." Ek: Die Verlosser het my geseën...

16:30 tot 19:45: Gebed en Heilige Mis in die kerk in Rot.

13 September 1992 – Sondag

9.30 vm tot 11.15 vm by die huis

Gisteraand, van 2.30 vm tot 3.30 vm, was daar 'n steuring buite my huis. 'n Paar dronkaards het oorkant my huis geparkeer. Die polisie moes kom.

Gebedsgemeenskap!

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek is met jou, in jou en by jou; jy behoort heeltemal aan My.

Moenie toelaat dat ander jou beïnvloed nie. Jy het dit gister en gisteraand gesien. Satan probeer op alle maniere om jou van My af te draai. Hy is sterk, my dogter, maar jy is selfs sterker met My. My dogter, bly getrou aan jou gebedegroep, net soos jy tot dusver gedoen het. Satan wil niks anders hê as om jou gebedegroep te breek nie."

Verlosser: "Skryf, my dogter, die brandende pyn wat jy gister gevoel het, was my pyn."

Ek: "Ek het gevoel hoe hulle die hele dag gebrand en gestee het, en nou is hulle weg." Verlosser: "Ek berei jou voor vir wat in die dae wat kom, gaan gebeur. Jy voel nou 'n brandende pyn in jou hart."

Ek: "Maar dit is nie baie sterk nie."

Verlosser: "Maar dit sal baie sterk word."

Ek: "Sal ek dit kan hanteer?"

Verlosser: "Jy sal."

Ek: "Sal ek dan 'n dokter moet bel?"

Verlosser: "Jy sal nie hoef nie; jy weet wat om te

doen." Ek: "Ja, my Here, ek sal doen soos U wil."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: jy sal die stigmata in die kerk ontvang." Ek: "In rooi?"

Verlosser: "Ja, in rooi."

Ek: "Sal ek U dan sien?"

Heiland: "Jy sal My sien. Met die lig wat van My af kom, sal jy die stigmata ontvang, en hierdie lig sal by jou bly solank Ek dit wil. Ek is die lig en Ek verdryf die duisternis. My dogter, die stigmata wat jy sal ontvang

is my stigmata."

Ek: "Maar jy het dit al voorheen vir my gesê."

Verlosser: "Die wêreld kan hierdie nie naboots nie. Selfs die biskoppe kan dit nie meer vir hulself verklaar nie, want hulle mis die lig. Daarom, wees nederig, want hulle moet deur hierdie lig verlig word. My dogter, ek is lief vir hulle almal."

Ek: "My Here, wat van dié wat U laster?"

Verlosser: "Selfs die godslasteraars kan nou gered word."

Ek: "Hoe so, my Here en God?"

Verlosser: "Deur hulle die liefde te gee wat hulle mis." Ek: "Hoe kan ek hulle liefde gee?"

Verlosser: "Ek is daardie liefde."

Ek: "Ek sal dit doen."

Verlosser: "Jy is my instrument wat Ek gebruik."

Ek: "O my Here en God, dit is baie moeilik om te begryp."

Verlosser: "Ek sal diegene wat goeie wil het, verlig. Hulle sal in hul harte erken, net soos jy erken het, dat Ek liefde is."

Ek: "Ja, my Here, nou verstaan ek. Wetenskap kan dit nie met sy intellek begryp nie. Die liefde in ons harte oortref die wetenskap. Liewe Verlosser, hoe onbeduidend moet wêreldse wetenskap wees in vergelyking met die hemelse dinge wat ons te wagte staan."

Verlosser: "My dogter, ek is tevrede met wat jy geskryf het. Ek seën jou nou." Ek: "Ek het gesê: Seën asseblief die hele wêreld."

Verlosser: "Mag God die Vader, God die Seun en God die Heilige Gees jou seën. Gaan in vrede, my geliefde dogter."

Ek: "Dank aan God die Here. Geloofd is Jesus Christus en Maria, nou en vir ewig. Amen."

Om 12:45 nm het ek die Rozenkrans en die devosies in Rot gebid.

Om 14:30 het ek die Rosarium van die Droefheid saam met Hetwig gebid, gevolg deur die Heilige Mis in die Kapel van Sint-Roch in Mingolsheim. Na die Heilige Mis het ek meer as 30 minute lank met Vader Steiler, 'n sendingpredikant, gepraat.

9 September 1992 – Maandag

By die huis:

2.10 vm tot 3.05 vm: Gebed

9.30 vm tot 11.15 vm: Gebedsbyeenkoms

Ek het geweet! 'n Priester by die Kapel van St Roch het my gisteraand verwar. Hy het die nagmaal in die hand verdedig. Ek het die Verlosser gevra: as dit Sy wil is, laat Hy my 'n antwoord gee. Want ek is seker dat die korrekte wyse die nagmaal op die tong is.

Ek kon hierdie priester nie glo nie. "Liewe

Verlosser, het ek verkeerdelik gedink?"

Verlosser: "My dogter, jy het nie verkeerdelik gedink nie; dit is 'n groot lasterdaad van die priesters wat steeds die Nagmaal in die hand gee. Omdat julle steeds hierdie praktyk verdedig, moet julle hou hulle aanspreeklik. Ek is onverskillig teenoor almal wat nog steeds die Kommunie in die hand gee. My dogter, wat jy tot dusver gedoen het, is reg. Skryf dit neer, my dogter: die stigmata wat jy sal ontvang, sal baie pynlik wees.

Ek: "Ek is alreeds bang net om dit te hoor." Verlosser: "My dogter, is jy nou bang?"

Ek: "Nee."

Verlosser: "Met My sal jy geen vrees hê nie. Die pyn wat jy sal ervaar, sal groter wees as daar min gebed is."

Ek: "O my Here, wie sal dan na my luister en bid?"

Verlosser: "My dogter, diegene wat gered wil word, sal bid. Ek sal in jou gekruisig word vir die saligheid van die siele. My dogter, almal het 'n kort tydjie vir hulself. Hulle sal bid. Skryf dit neer, my dogter: net 'n klein aantal sal gered word."

Ek: "Ek sal vir alle siele ly."

Verlosser: "My dogter, byna niemand van hulle wil berou hê nie." Ek: "Moet ek dan nie vir almal ly nie?"

Verlosser: "Ja, anders kan hulle nie sê dat Ek nie vir hulle gely het nie." Ek: "Liewe Jesus, dit is baie moeilik vir my om dit te skryf; dit is pynlik."

Verlosser: "My liewe dogter, Ek seën jou. Ek sluit die hele wêreld, veral al die siekes en sterwendes, in my seën."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis (Rooi)

20:00 Rooi Gebedegroep.

Vir die eerste drie jaar het ons ongeveer 'n uur gebid. Vir die afgelope twee jaar bid ons al ongeveer twee tot twee-en-'n-half uur.

Die Verlosser het van my gevra dat ons baie moet bid.

15 September 1992 – Dinsdag

10:30 vm tot 1:00 nm

Voorheen het ek saam met Fridolin gebid. Daarna het ek alleen gebid en myself met die Verlosser verenig.

Verlosser: "Skryf, my dogter: verenig die lydenspyne wat jy sal ly met die Smarte van Maria. Die Smarte van Maria is ook my pyne. Offer alles op aan die Hemelse Vader. Deur jou offers sal baie siele genees word."

Ek: "My liewe Jesus, ek is so lief vir U; ek sal doen soos U wil. U hoef dit net vir my te sê sodat ek weet. Ek voel nou 'n diep vrede wat nie beskryf kan word nie. Daar is so baie liefde in hierdie vrede, en ek het die begeerte om nooit daarvan geskei te word nie. Ek voel nie asof ek in my liggaam is nie. Ek voel onbeskryflik lig en vry, sonder bekommernisse of pyn. Wereldse dinge lyk ver van my af. Ek is n i e t h o n d.

Alles in my is God. Dankie, my Here en my God, vir hierdie oortuiging en genade. Ek het nou 'n wens, en ek skryf dit nou aan U omdat dit so mooi vir my is:

Jesus, laat ek my kop op u bors rus, net soos Johannes gedoen het. En nou wil ek u omhels, want my hart is so lief vir u. Ek kan dit vir niemand verduidelik nie, want liefde is net daar. Trane well in my oë op omdat ek u liefhet."

Verlosser: "Skryf, my dogter: soos jy nou is, so wil Ek hê jy moet altyd wees. Jy sien, jy het nie liefde te kort nie. Jy ontvang soveel meer daarvan deur lyding. Die vyf stigmata is baie naby.

Ek: "Liewe God, U het dit al voorheen gesê."

Verlosser: "Maar daar was baie wat jy toe nie geweet het nie. Wees gereed vir elke uur wat nou gaan kom. Jy sal grootliks beproef word, my dogter."

Ek: "O Verlosser, ek is reeds so baie beproef." Verlosser: "Nie genoeg nie."

Ek: "En wat as die teoloë nie glo nie?"

Verlosser: "Jy offer nie jouself vir teoloë nie, maar vir alle siele. Daar sal beslis teoloë in die lig wees wat sal glo. My liewe dogter, ek is baie lief vir jou. Skryf dit neer; die lyding van verzoening staan op die punt om te begin."

Ek: "Wat tel as die lydens van verzoening?"

Verlosser: "Die hoofpyn en hartseer – dit is die voorbereidende lyding. Geen medisyne sal jou hier help nie. Hierdie lyding kom van My af. Jy ly vir die saligheid van siele; daarom sal geen medisyne jou help nie. Jy moet alles geduldig met liefde verduur. Ek sal jou so baie liefde gee dat jy dit sal kan dra. Ek sal alles in jou wees. Jou siel is met My verenig, en jy sal slegs 'n deel van My lyding deel. Só, My dogter, is jy nie meer jouself nie. Dit is Ek. Verlosser: "Ek seën jou en almal wat jou na staan."

Die Verlosser het ons geseën.

Om 18:30 was ek saam met 'n priester uit Peru in Mingolsheim. Ek het vir hom 'n Bybel van Vader Gebhard Heyder gegee. Ek het by hom belydenis gedoen. Hedwig was by hierdie priester saam met my en sy het sleg van my gepraat. Ek moes my verneder. Ek het haar vergewe.

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot

16 September 1992 – Woensdag

9.30 vm tot 10.20 vm

Verlosser: "Skryf, my dogter." Ek:

"Ja, my liewe Jesus."

Verlosser: "Die Weg van die Kruis wat na My lei, is in die lig. Al My kinders herken dit. Ek is hierdie lig wat jou verlig. My dogter, niemand kan jou van hierdie pad aflei nie. Sodra iemand die verligte pad herken, wil hulle nie meer

die donker pad loop. Die anonieme brief wat jy ontvang het, is 'n strik wat deur Satan gestel is. Hy wil jou van die verligte pad aflei, maar hy kan nie, want Ek is by jou. Hê almal lief, net soos jy tot dusver gedoen het. My liewe dogter, wees gereed om te aanvaar wat ook al jou pad kruis.

Wat ook al te veel vir jou word, gee dit aan My. Jy sal die vyf heilige stigmata van My ontvang; wees seker en vol vertroue."

Verlosser: "Ek hou nie my woord terug nie. Jy moet die beproewings wat voorlê, deurmaak. Ek is jou geestelike gids en jy sal hulle deurmaak. My dogter, ek is tevrede met wat jy doen en hoe jy mense behandel.

Wat die ander betref wat jou wil preek, dit is jaloesie. Wees op jou hoede. My dogter, jy het baie vyande om jou. Wees spaarsaam met jou woorde in hulle teenwoordigheid. Hulle sal een woord in tien verander om jou te bespot. My dogter, vertrou altyd al jou bekommernisse aan my toe."

Ek: "Moet ek nou nog iets skryf?"

Verlosser: "Nee, my dogter, gaan waarheen jy moet gaan. Ek seën jou, my geliefde dogter."

Ek: "Ek het vir die Verlosser gesê: 'Ek sluit die siekes, die sterwendes, die armes in die vagevuur en my vyande in hierdie seën in.'"

Ek: Die Verlosser het my geseën...

Om 12:00 nm in die Speyerse Katedraal het ek die Engelengebed en ander gebede gebid.

19:30: Heilige Mis in die Kapel van Sint-Roch.

20:30: Het die dagboek saam met Marion geskryf.

17 September 1992 – Donderdag

By die huis van 10.30 vm tot

11.30 vm; ek is tans nog steeds

op vakansie.

Het vanaand van 20:30 tot 03:30 in die

Gebedsgemeenskap gebid:

Verlosser: "Skryf, my dogter, die vyf heilige stigmata sal op jou afgedruk word. Daar sal 'n teken in die lug bo die kerk wees; jy moet daarna kyk. Dit sal my bevestiging wees van wat gaan kom."

Ek: "En as ek dit nie sien nie, sal u plan dan verander?" Verlosser: "Jy sal dit sien, my dogter."

Ek: "My Here en my God, ek glo dat dit sal gebeur. Ek het onwankelbare geloof, en daarom glo ek."

Verlosser: "My dogter, laat dit in jou werk. Ek is so lief vir jou, my dogter. Ek het jou gekies. Ek wil saam met jou baie siele red! Dit is al lank my begeerte om dit te doen. Die tyd het gekom, en niemand kan my tydsberekening verander nie!

Ek is Ewigheid. My geliefde dogter, alles kom op die regte tyd.

Ek dank jou, my dogter, vir jou 'ja'. Jou 'ja' is so stewig soos 'n rots in die see. Jou 'ja' is my 'ja', en niemand kan dit van jou afneem nie.

P. Heyder: Oor hierdie saak sê Vader Gebhard Heyder in Regensburg, nadat hy die dagboek ondersoek het, dat ek moet aanhou skryf, want dit is 'n genadegawe van die Verlosser.

Ek: "Ek was net besig om te dink: 'Jesus, ek is so lief vir jou.'"

Verlosser: "Jou liefde is my liefde. Jy kan hierdie liefde oordra aan dié wat smag na liefde."

Ek: "Here, alles wat ek pas uit die hart tot U gespreek het, sal vervul word, net soos U dit wil en dit U behaag. Dit is vir my duidelik, en ek verstaan nou dat ek dit moet verstaan; wat die res betref, sal U my te gelegener tyd leer. Ek vertrou op U en ek bly getrou aan U, met die deugde wat U my gee en dié wat U reeds aan my gegee het."

Verlosser: "My geliefde dogter, ek dank jou; wat jy geskryf het, bring my groot vreugde. Ek seën jou en giet genade oor jou uit, soveel as wat jy nodig het. Ek verleen jou so baie liefde dat jy kan volhard in wat ek op die punt staan om oor jou uit te stort."

Ek: Die Verlosser het my geseën...

Ek: "Ek dank U, my Here en my God. Dankie, my groot liefde. Geloofd sy Jesus Christus en Maria, nou en vir ewig. Amen."

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

18 September 1992 – Vrydag

By die huis,

Gebid van 4:00 tot 5:30 in die oggend.

Gebed ter ere van die Geseënde Maagd Maria!

Geëer die Heilige Wonde, gebid vir vyande, toe verenig met die Verlosser.

Verlosser: 'My dogter, Ek het planne vir jou. Ek doen soos Ek wil. Wees geduldig. Alles sal gebeur soos Ek belowe het. Ek bepaal die tyd. Alles moet gebeur soos Ek dit wil.'

Ek: "Here, ek het gedink ek het iets verkeerd gedoen."

Verlosser: "My liewe dogter, jy is 'n edele roos; die vyand hou nie van die geur daarvan nie. Bly te alle tye gereed vir My. Jy moet beproef word, my dogter. My dogter, Ek is lief vir jou; gaan slaap weer."

11:45 vm tot 12:45 nm Gebedsgemeenskap!

Ek het vurig gebid en geaarsel om dit neer te skryf. Maar die Verlosser wil hê ek moet dit neerpen. Die Verlosser: "Skryf, my dogter; jou liefde vir My is waar. Ek ken my kinders wat My liefhet. Maar daar is baie min van hulle. Jy smag saam met My na siele, omdat jy hulle liefhet soos Ek hulle liefhet. Jy het My lief, maar jy het My nog nie van naby gesien nie. Tog is dit des te meer werd: dat jy My nie sien en tog van My hou nie. Dit is die ware en edele liefde wat nie kan mislei nie. Ek dank jou dat jy My eerste in jou hart geplaas het. Ek sal hierdie siel in die Hemel op 'n baie spesiale wyse beloon."

Verlosser: "My liewe dogter, dinge lyk nie goed in die wêreld nie. Alles hang aan 'n draadje, en daardie draadje kan enige oomblik breek. Ek hou nog steeds daardie draadje vas sodat dit nie breek nie. Die oorlog word selfs feller. Bid vir vrede in alle kerke en huise, dat vrede na alle harte mag terugkeer. Die tyd vir die verlossing van siele is kort, en niemand kan dit verleng behalwe ek nie. Bid dat nog baie meer siele gered mag word. Ek is jou Verlosser en jou remedie.

Slegs deur my middel kan julle gered word." Ek: "Wat is u middel, my Here en my God?" Verlosser: "Liefde. Dit is alles, my dogter."

Ek: "Ek het weer so baie geskryf. Moet ek regtig so baie skryf?" Verlosser: "Skryf dit elke dag."

Ek: "Ja, Here, ek dank U."

Van 13:45 tot 15:45 het ek die Psalter in die bos gebid.

18:30: Heilige Mis en die Rozenkrans in Rot

9 September 1992 – Saterdag

08:00 tot 10:00:

Gebedsbyeenkoms!

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek w i l dit!

Jy is my geliefde dogter. Jou pyn is my pyn. Ek sal die siele saam met jou red. Offer die tranes wat jy gestort het aan My."

Ek: "Ja, my Here, ek offer dit aan U sodat siele nie in die verdoemenis kan val nie. Dit is so moeilik vir my om te weet dat soveel siele verlore is en dat mense lauwtemper is en deur blindheid getref is. Hulle sien, en tog sien hulle niks. Hoe groot moet sonde wees." Verlosser: "My geliefde dogter, alles sal anders wees."

Ek: "Hoe, Here? Hoe sal alles anders wees?"

Verlosser: "Die laaste sal die eerste wees. Hulle sal my volk wees. Ek is die Vader van die armes. My dogter, Ek wil hê wat jy besit."

Ek: "Maar ek het niks en ek is niks; alles behoort aan U." Ek:

Die Verlosser het my geseën...

Om 14:30 het Vader Buran my besoek en ek het vir hom vertel van die stigmata wat ek sou ontvang. Ek was nie tevrede met sy leringe nie. Hy het in stryd gehandel met wat die Verlosser vir my gesê het.

Van 4.15 nm tot 7.45 nm was ek in die kerk in Rot besig om te bid. Die eerste uur was baie vermoeiend, aangesien 'n koor destyds sy oefening in die kerk gehou het. Dit het my seergemaak dat die koor juis op daardie oomblik moes oefen, terwyl belydenis en die Rozenkrans aan die gang was. Ek het vir hierdie bedoelings, vir priesters en vir vrede regoor die wêreld gebid. Ek het nie die kerk verlaat nie weens die koor. Ek het in die kerk gebly en aangehou bid.

20 September 1992, Sondag

By die huis, 7:45 vm tot 8:50 vm:

Gebedsunie!

Verlosser: "My liewe dogter, die stigmata wat jy sal ontvang, sal pynlik wees. Hierdie pyn is gekoppel aan my liefde. Jy sal die genade ontvang om nederig te wees. Wat die priester van Mannheim, Vader Buran, vir jou gesê het – jy het dit self gevoel – is nie die waarheid nie. Die bloed wat uit jou sal vloei, is my bloed. Jy moet baie vir hierdie priester bid. Glo wat Ek jou inspireer om te skryf. Ek is jou geestelike direkteur."

Ek: "Na die gesprek met die priester het ek vir verskeie ure hartseer gehad. Wat beteken dit?"

Verlosser: "Hierdie pyn is my pyn. Wanneer 'n priester onwaarhede spreek, sal jy die pyn skerper voel."

Ek: "Miskien is dit dan beter om stil te bly voor hulle. Dan sal hulle jou nie so baie beledig nie."

Verlosser: "Jy sal praat wanneer Ek dit wil."

Ek: "My Here en God, spaar my van priesters wat nie glo dat U werklik, substansieel en regtig teenwoordig is in die Heilige Hosties—in vlees en bloed, liggaam en siel, goddelikheid en menslikheid nie."

Verlosser: "Jy sal die lig wees. Skryf nog 'n bietjie, my dogter; jy sal die stigmata ontvang sodra die regte tyd vir jou aanbreek. Wees verseker, jy sal hulle ontvang. Hê My lief, my dogter. Ek is tevrede met die manier waarop jy My liefhet. My liewe dogter, wees nog 'n bietjie langer geduldig; jy sal nie liefde tekortkom nie. Ek verleen liefde aan jou wanneer Ek wil; dit is My reg om die regte tyd te kies."

Ek: "My liewe Jesus, ek dank U met my hele hart."

Verlosser: "Wees op jou hoede vir dié wat jaloers op jou is. Jy moet veral versigtig wees in jou omgang met hierdie mense."

Ek: "Hoe so, Verlosser?"

Verlosser: "Laat hulle praat, en jy bly stil. Hulle sal dan besef dat hulle verkeerd is."

Ek: "Ja, liewe Jesus, ek verstaan." Die Verlosser

het my geseën.

1.30 nm: Rozenkrans en devosies.

15:30: Het by die huis die Rozenkrans en ander gebede gebid vir die beatifikasie van Padre Pio.

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis by die Kapel van St Roch. Aan die einde van die Mis het die sendingwerker nie goed gepraat nie. Ek was teleurgesteld en het huis toe gegaan met groot pyn.

21 September 1992 – Maandag

8.15 vm tot 9.45 vm:

Gebedgroep!

Ek: "Aan die einde van die Heilige Mis gisteraand het die sendingwerker 'n brief voorgelees wat na bewering deur 'n biskop en deur Vader Kessenheimer bevestig is. Die brief het verklaar dat gelowiges wat die Heilige Kommunie slegs van priesters wil ontvang en leke verwerp, in die fout is.

Dit was 'n groot klap in die gesig wat my seergemaak het en my ongemaklik laat voel het."

Ek: "Liewe Verlosser, ná die Heilige Mis, toe ek U gevra het of die priester die waarheid gespreek het, het U vir my gesê dat dit onsin is.

Ek wil U nogmaals vra of dit reg is dat leke die Heilige Kommunie uitdeel."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Ek sal en ek eis dat die Heilige Kommunie deur die gewyde hande van die priester ontvang word. Dit is die korrekte wyse om die Heilige Kommunie aan die gelowiges toe te bedien. Enigiemand wat hieraan nie voldoen nie, moet voor My rekenskap gee. My dogter, gaan voort soos jy tot dusver gedoen het, selfs al is jy alleen. Ek is by jou, my dogter."

Die Verlosser het my geseën.

Rozenkrans en Heilige Mis in rooi omstreeks 18:30.

20:00: Gebedgroep.

Dinsdag 22 September 1992

8.30 vm tot 9.45 vm:

Gebedsaanddeling!

Verlosser: "Skryf, my dogter! Die stigmata wat jy moet ontvang, sal binnekort hier wees; Ek het die tyd weer verkort. Wees gereed, my dogter."

Ek: "Liewe God, wat beteken 'hulle kom binnekort'?"

Verlosser: "Dit kan nie lank meer wees nie."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Heiland: "Skryf iets heeltemal anders. Ek wil hê jy moet alles aanvaar net soos Ek dit wil." Ek:

"My Here en my God, wat is dit wat U wil?"

Verlosser: "Alles wat na jou toe kom."

Ek: "Hoe moet ek weet dat dit van U af kom?"

Verlosser: "Jy sal dit herken aan my liefde, my dogter; jy moet dit aanvaar, of jy dit nou hou of nie."

Ek: "My liewe Jesus, my Bruidegom, as U dit sê, sal ek dit doen! Selfs wat ek nie hou nie – maar ek moet seker wees dat dit van U af kom."

Ek: "Here, hoe lank moet ek nog skryf?"

Verlosser: "Net nog 'n bietjie langer, my dogter. Skryf nog 'n bietjie!"

Ek: "Ja, my Here."

Verlosser: "Jy word nog steeds beproef."

Ek: "My Here en God, my liewe Jesus, waarom huil U? Trane het so vinnig uit my regter oog gestroom; dit is bonatuurlik. Wat beteken dit?"

Verlosser: "'n Gevaar lê voor jou. Die oorlog in Europa brei uit. Baie siele sal verlore gaan. Vir hulle was my kruisiging tevergeefs. Jy sal ook tevergeefs vir baie ly. Dit doen my groot pyn om siele te verloor weens hulle ongehoorsaamheid.

Bid, my dogter, dat wanneer hulle voor my oordeel verskyn, hulle diep berou mag voel, want hulle word nog een kans gegee om gered te word. Ek gee hulle soveel meer tyd sodat hulle nog hul besluit kan neem. Die hel is wreed, my dogter, en tog gaan so baie daarin in."

Ek: "Liewe God, ek kan nie meer skryf nie; ontferm U oor my." Verlosser: "Jy voel die pyn saam met My. Ek seën jou, my liewe dogter."

Die Verlosser het my geseën.

Rozenkrans en Mis omstreeks 18:30 in Rot.

23 September 1992 – Woensdag

08:00 tot 12:30 by die huis

Ek: "Ek het vuriger as gewoonlik gebid."

Verlosser: "My dogter, Ek wil hê jy moet skryf. Jy mag vandag nie na die Cenakel gaan nie. Ek is jou Cenakel."

Ek: "Moet ek dit neerskryf?"

Verlosser: "Ja, skryf dit neer."

Ek: "Ek het aan die maatskappyuitstappie gedink."

Verlosser: "Jy behoort daarheen te gaan. Maar wees asseblief sag en nederig, en juig saam met hulle." Ek: "Liewe God, wanneer ek U op so verskillende maniere aanspreek, is dit reg?"

Heiland: "Ek hou daarvan hoe jy My noem. My dogter, skryf dit neer: jy moet die pyn wat jy ly, met liefde dra."

Verlosser: "Jy het dit al voorheen vir my gesê."

Ek: "Hulle kan nie van jou weggeneem word nie. Nie eens heilige water kan jou help nie. Moenie jouself pla om 'n remedie te soek nie."

Ek: "En wat as die dokters betrokke raak?"

Verlosser: "Hulle het jou toestemming nodig."

Ek: "En as hulle dit het?"

Verlosser: "Hulle kan jou steeds nie help nie. Intendeel, want dan sal die pyn erger word. Jy sal vir die sondaars ly. Jy moet doen wat Ek van jou vra."

Ek: "Liewe God, ek is bang ek sal verward raak en nie genoeg geloof en volharding hê nie. Sal ek bang word vir mense?"

Verlosser: "Jy gee dit keer op keer aan My."

Ek: "Liewe God, my hart brand weer."

Verlosser: "Dit is die brandende vuur van my liefde. Niemand kan dit blus behalwe ek nie."

Ek: "Ek was die hele oggend so gelukkig, en ek kon innerlik bid soos nog nooit tevore nie. Ek is die regte woorde gegee, net soos 'n priester."

Verlosser: "My dogter, dit was Ek. Jou Jesus. Dit is nie jy nie, maar dit is Ek."

My: "Dis so 'n pragtige gevoel wanneer jy so diep binne jouself kan bid, veral tot die Hemelse Vader, iets wat so dikwels deur mense vergeet word. Ek was ook verbaas dat so 'n kosbare gebed uit die dieptes van my hart gekom het. Ek glo die Hemelse Vader het hierdie gebed verhoor."

Verlosser: "My dogter, jy het vir My alles met liefde gegee."

Ek: "My Here, ek mag vir niemand sê dat ek nou al vier uur met U verbind is nie, en ek voel nie dat dit te veel is nie. Dis jammer my vakansie is nie langer nie. Ek dank U dat U vir my gesê het ek moenie op vakansie gaan nie."

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer. Verleen my 'n wens."

Ek: "O my Here, U het 'n wens! Ek sal hierdie wens vir U vervul, omdat U by my is en omdat ek U liefhet."

Verlosser: "Ja, Ek sal by jou wees."

Ek: "Liewe Drie-eenheidsgod, u het my 'ja', al weet ek nog nie watter wens ek vir u moet vervul nie. My hart bewerig nie, maar juig oor wat U op die punt staan om vir my te sê. My Here en my God, ek vertrou op U dat U wens waar sal word."

Dit is twaalfuur in die middag; ek het vroom die Engelaas en die Here se Gebed met uitgestrekte arms gebid – ek doen dit dikwels wanneer ek alleen bid.

Na die gebed het ek my weer met die Verlosser verenig. Ek het gesê: "Here, watter wens mag ek vir U vervul?"

Ek het in stilte gebly en niks gehoor nie.

Ek: "Wat beteken dit? Ek het my weer met Hom verenig en tot die Heilige Gees gebid. Laat asseblief nie toe dat enige ander gees inmeng nie, want ek het geloof in U. Vertel my wat ek moet skryf."

Verlosser: "Skryf, my dogter! Ek kan werk wat Ek wil in jou."

Ek: "My Here en my God, U kan in my doen wat U wil, en hierdie wens sal vir U vervul word. O my dierbare Vader, kan 'n mens liefde weier?"

Het U geweier om U enigste Seun vir ons sondaars te offer? Het U geweier om gekruisig te word vir ons verlossing? Het U geweier om in tale van vuur op die Apostels neer te daal? U is Liefde, en ek gee myself aan U oor, want U is my ewige lewe en my saligheid."

Verlosser: "Jy het My vreugde gebring, sodat Ek alle dinge in jou kan werk." Die

Verlosser het My geseën.

Ek het die tydsbesef verloor; saam met die Verlosser het die vier en 'n half uur wat ek saam met hom deurgebring het, so gelyk

So vinnig soos 'n bliksem, en dit is buite begrip.

Nou verstaan ek wanneer iemand kla dat 'n uur in die kerk te lank vir hulle is – en dit is net omdat hulle liefde ontbreek.

19:00 Rozenkrans en Heilige Mis in die Kapel van St Roch

24 September 1992 – Donderdag

8.30–9.45 vm Unie

Verlosser: "Skryf, my dogter, ek wil hê jy moet"

Ek het gedink ek was verward.

Verlosser: "My dogter, jy is nie verward nie. Ek wil hê jy moet iets vir My doen. Gee My al jou moeilikhede."

Ek het bitter gehuil en my sorge aan die Verlosser gegee. Ek het my probleme van my af geskud en hulle aan die Verlosser gegee. Dit is onbegryplik, maar ek het 'n gevoel van verligting ervaar.

Verlosser: "Sien jy, my dogter, jy moet altyd jou sorge aan My gee. Ek sal dit almal vir jou oplos."

Ek het vir 'n teken in die kerk gevra om 'n spesifieke rede. Die Verlosser: "Ek

sal dit aan jou gee, my dogter, 'n teken

dat jy die stigmata sal ontvang."

Ek: "Here, sal die ander hulle ook sien, of net ek?"

Verlosser: "Die ander sal dit ook sien. Dit sal in die kerk gebeur." Ek: "Wanneer?"

Verlosser: "Wees gereed, my dogter."

Ek: "My Here en God, hoe sal ek weet dat dit 'n teken van die stigmata is?"

Verlosser: "Dit sal met jou gebeur."

Ek: "Sal ek pyn, vrees of vreugde voel wanneer dit gebeur?"

Verlosser: "My dogter, jy sal My meer liefhê. Wees in vrede, my dogter. Ek seën jou." Die Verlosser het My geseën

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

25 September 1992, Vrydag

Die laaste dag van my

vakansie. Gebedvereniging

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek wil"

Ek het onmiddellik onderbreek en gevra:

"Maar asseblief, laat my weet dat dit U is."

Verlosser: "My dogter, dit is Ek, jou Jesus." Ek: "Ja, my Here, wat wil U hê?"

Verlosser: "Ek wil hê jou verlossingslyding moet begin. Wees gereed. Die tyd het reeds gekom." Ek: "Moet ek nou op die maatskappyuitstappie gaan?"

Verlosser: "Jy moet op die maatskappyuitstappie gaan."

Ek: "Maar ek moet volgende week werk, en my kollega is tans siek." Verlosser: "Jy moet nie oor môre bekommer nie."

Ek: "Here, met 'verzoeningslyding', bedoel U die hoofpyn?"

Verlosser: "Ek bedoel die stigmata wat op jou afgedruk sal word. Jy het baie min tyd."

Die Verlosser het voortgegaan:

"Skryf, my dogter, jy sal nog die ander deugde ontvang." Ek: "Liewe

Verlosser, watter een?"

Verlosser: "Volharding in lyding, om die pyn te verdra. Ek sal jou my lig verleen, sodat selfs die blindes kan sien. Jy sal die krag ontvang om te genees."

Eers wou ek dit nie neerskryf nie, maar toe het ek gehoor:

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Jy sal die krag ontvang om te genees. Deur die Kosbare Bloed word siele gered. Bied dit altyd aan die Hemelse Vader aan. Dit sal die grootste middel tot verlossing van siele wees. My Kosbare Bloed sal uit jou wonde vloei.

My dogter, moenie My teleurstel nie. Ek is jou Here en God. Ek sal jou baie vreugde en liefde verleen in ruil vir jou lyding. Moenie toelaat dat ander jou beïnvloed nie. Jy is heeltemal met My verenig deur die Kostelike Bloed. Niemand kan ons skei nie."

Ek: "My Verlosser, moet ek iets anders skryf?"

Verlosser: "My dogter, die revolusie kom. In Europa sal die politici omvergewerp word. Hongersnood sal die grootste van die ernstige rampe wees wat op die punt staan om ontvou te word." Verlosser: "Die tugtiging is hier. Mense het dit oor hulleself gebring."

Ek: "My Here en God, wie verlang hierdie tug?" Verlosser: "Die mense wat die Vader van Lieges gekies het."

Ek: "My Here en my God, ek is gereed; laat die lyding van verzoening begin. Maar Here, nie my wil geskied nie, maar die Uwe. Doen soos U wil, Here."

Verlosser: "My dogter, ek is so lief vir jou; bly getrou aan My."

Ek: "My liefhebbende Vader, ek hou meer van U as ooit tevore. Ek hou baie styf aan U hand vas."

Verlosser: "Ek seën jou, my liewe dogter."

Die Verlosser het my geseën.

18:30 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

26 September 1992 — Saterdag

By die huis – Gebed – Vereniging –

Verlosser: "Die trane wat jy stort, is my trane. Jy liefhet My met My liefde. Jy bid vir liefde en jy ontvang dit. My dogter, skryf dit neer. Alles wat jy geskryf het, is 'n dokument vir die ongelowiges.

Bêre dit veilig totdat die regte priester dit publiseer. Moet jou nie daaroor bekommer nie.

My dogter, jy moet iets anders neerskryf." Ek: "Ja, my Here en God."

Verlosser: "My liewe dogter, wees altyd vrolik."

Ek: "As 'n mens pyn ervaar, kan 'n mens dan steeds vrolik wees?"

Verlosser: "Jy moet die liefde wat jy ontvang, deurgee."

My: "Ja, my Here en God, ek sal so doen." My:

"Liewe God, gee my asseblief sagmoedigheid."

Verlosser: "Ek verleen dit aan jou nou; skryf dit neer." My: "My Here en God, ek dank U."

Verlosser: "Ek is lief vir jou, my dogter, en ek seën jou. Ek sluit alle siele in hierdie seën in."

16.33 – 19.45 – Gebed – Belydenis – Heilige Mis in rooi in die kerk.

27 September 1992 – Sondag

6.30 – 8.15 vm volgens die nuwe tyd.

(Die klokke is gisteraand met een uur teruggedraai.)

Verlosser: "Skryf, my dogter."

Ek: "Ja, my liewe geestelike direkteur, my liewe Jesus."

Verlosser: "Wat gister met jou man gebeur het, het verskeie onreine geeste behels."

Ek: "Here, mens sou gedink het dit was 'n hartaanval. Maar ek kon die verskil sien toe ek hom heilige water gegee het, hom geseën het en oor hom gebid het. Sweet het in druppels op sy gesig gestaan. Toe het hy begin beter voel. Onmiddellik daarna het hy op so 'n afgryslike wyse gelag, soos hy soms in sy drome doen, net soos ek voorheen gehoor het. Dit het ook al verskeie kere gebeur terwyl hy bestuur het, maar ek het vurig en met my hele hart gebid. Nou het hy nog steeds by die stuur in die motor gesit; hy het pas in die binneplaas ingery en kon nie meer uitkom nie. Ek het my man daaraan herinner dat hy na die belydenis moet gaan, maar hy het geweier."

Verlosser: "Ek het hierdie aanvalle toegelaat om te gebeur. Jou man wil nie berou hê nie." Ek: "Wie sal my glo wanneer hy op Sondae kerk toe gaan?"

Verlosser: "Daar is baie wat so is en wat op Sondae kerk toe gaan. My dogter, laat alles aan My oor."

Ek: "Liewe Verlosser, Vader Vogt kan my nie help nie. Na gister se belydenis was dit baie moeilik vir my. Vader Vogt dink dat ek boeke lees. Ek het vir hom gesê dat elke boek iets anders sê en dat ek nooit 'n boek by my gehad het tydens die byeenkomste nie, nie by die huis of by die werk nie. Ek sou ook baie versigtig wees om dit nie te doen nie."

Ek het ook vir Vader Vogt gesê dat die bloed wat uit die stigmata sal vloei, die Verlosser se bloed sal wees. Hy glo dit nie, net soos Vader Buron van Mannheim nie.

Ek: "Vertel my asseblief iets hieroor; miskien het ek tog iets verkeerd geskryf." Die Verlosser: "My dogter, die bloed wat uit die vyf stigmata op jou liggaam sal vloei, sal my bloed wees. Dit is die geheim wat ek nie aan almal openbaar nie.

Dit is my bloed wat ek vir jou sal vergiet. My dogter, die onbegryplike aard hiervan kom van My af.

So is dit. So bly dit. So sal dit wees.

As Vader Vogt jou alles kon verduidelik, sou ek nie jou geestelike direkteur hoef te wees nie. My liewe dogter, glo dit. Dit is my wil dat jy aandag skenk aan alles wat op jou pad kom." Ek: "O my Here en God, ek is maar 'n swak mens. Ek is so onervare.

Satan jaag my soos 'n wrede hond. Ek dank U, my Here en God, dat hy nie kan doen wat hy wil nie, maar net wat U toelaat; anders sou hy volle beheer oor die wêreld hê, maar die wêreld behoort aan U."

Verlosser: "Waar Ek is, is sy ook." Ek: "My liewe God, ek dank U."

Verlosser: "Waar Ek is, is sy ook." Ek:

"My liewe God, ek dank U."

Verlosser: "O, my liewe dogter, hoe verskriklik is dinge op die oomblik. Nog nooit in enige eeu was daar soveel blinde mense as nou nie. Kettersheid het siele verblind. Kettersheid is die slang se gif. Ek alleen is die teenmiddel vir hierdie gif, my kind. My liewe dogter, jy moet iets anders neerskryf. Ek het nodig dat jy..."

Ek: "Liewe God, wat is dit?"

My: "My Here en God, my liewe Jesus, ek gee U my vryheid. Maar laat my nooit van U geskei word nie. Liewe God, ek het U my vryheid gegee, maar ek verstaan dit nie ten volle nie. Kan U vir my iets daaroor vertel?"

Verlosser: "Jy is net in My vry!"

Ek: "Ja, my Here, ek verstaan nou."

Verlosser: "My liewe dogter, Ek seën jou nou."

Ek het op die vloer gekniel en die Verlosser het my geseën.

10:00 vm Heilige Mis in rooi misgewade.

13:00 Rozenkrans en toewydings.

Vanaf 16:00 Bybellees.

Omstreeks 17:00 het Hedwig na my toe gekom. Sy het vir my 'haar geheim' vertel, wat my baie geskok het. Sy het vir my gesê dat Vader Vogt die altaarseuns – almal seuns – naak van agter af gefotografeer het. Hierdie foto's hang blykbaar in die sakristie en in 'n seun se private foto-album. Die seun se ma keur dit nie goed nie en is verskrik, maar sy bly stil.

Sy het toe verder gesê dat Vader Vogt by die steengroefdam gesien is hoe hy aan 'n altaarkneg se bors suig en sy ore soen.

Die moeder het toe gekla dat Vader Vogt die kinders nie betyds huis toe gestuur het nie. Hulle bly te lank by hom. Sover ek weet, het hy die meeste van die altaarseuns in die hele omgewing.

Aangesien ek weet dat Vader Vogt baie skaam en baie onseker is, het ek vir hom gebed en ek bid elke dag dat hy 'n goeie priester sal word.

Hedwig het vir my gesê dat sy dieselfde van Zita gehoor het.

Toe Hedwig vertrek het, het ek die Sanctus 50 keer op die klein kranseltjies gebed, en op die groot kranseltjies die Gebed tot Sint-Michael die Aartsengel, die Magnificat, die Gloria in excelsis Deo, die Pater noster, die Ave Maria en die Gloria Patri, toe die Gebed vir Vyande en die Eksorcisme.

Ek was hartseer oor hierdie nuus en het toe gehuil.

Ek sou liever dadelik opgehou het om na die kerk te gaan.

Ek plaas alles in God se hande. Dit is moontlik dat dit die werk van Satan is.

Om 21:00 het ek na Wiesental gery en saam met Marion in my dagboek geskryf. In vertroue het ek vir Marion van Vader Vogt vertel. Sy het gesê

Ek moes dit nie vir enigiemand vertel nie.

28 September 1992 – Maandag

10:00 vm

Dokterskamer-
gebedskring!

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer: Predikant Vogt sal weggaan." Ek: "Van St Leon-Rot?"

Verlosser: "My dogter, iets kom nader aan jou!" Ek: "Here, hoe moet ek dit verstaan?"

Verlosser: "My werk in jou."

Ek: "My Here en my God, ek is gereed vir U werk en sê 'Ja' daarvoor;

Ek is so lief vir U; gee asseblief vir my die genade dat ek U nooit 'nee' kan sê nie, selfs al hou ek nie van iets nie. Laat my asseblief net erken dat dit alles van U af kom. Ek wil alles doen vir die saligheid van siele."

Verlosser: "My liewe dogter, jy sal my liefde altyd herken." Ek: "My Here en God, hoe so?"

Verlosser: "Ek sal jou lei waarheen Ek wil. My dogter, skryf dit neer." Ek: "Ja, my Here en God."

Verlosser: "Die lyding wat jy van My ontvang, moet baie ernstig opgeneem word. Jy moet met hierdie lyding leef. Ek sal dit nie van jou wegneem nie, selfs al vra jy My om dit te doen."

Ek: "Ja, my Here, ek verstaan, maar sal U liefde steeds in my bly?" Verlosser: "My liewe dogter, dit sal vir ewig by jou bly."

Ek: "Ek dank U, my Here en God. Doen met my wat U wil; ek behoort aan U. Here, U wil geskied."

Verlosser: "Ek seën jou, my liewe dogter." Die

Verlosser het my geseën.

Vanaf vandag is die Rozenkrans omstreeks 18:00, die Heilige Mis omstreeks 18:30, en ek het albei bygewoon terwyl ek rooi gedra het.

20:00: Gebedgroep.

Meer en meer mense kom bid. Daar is skaars plek oor. Aan die einde het ek by Vader Dochat belydenis gedoen oor Vader Vogt. Tydens my belydenis het ek gevra wat ek moet doen; ek wou hom help, aangesien daar dinge oor hom gesê is.

Vader Dochat het gesê dat ek met Vader Vogt oor die situasie moet praat.

Voordat ek met Vader Vogt praat, wil ek eers met die Verlosser praat, want ek moet seker wees dat wat Vader Dochat vir my gesê het, korrek is.

As die Verlosser met my saamstem, sal ek doen wat Vader Dochat my aangeraai het om te doen. Na die gebedegroep het mnr. Roland Schmidt by ons gebly om sake met my man te bespreek. Ek het aangevoel dat my man deur 'n onreine gees aangeval is. My man het vir my bely dat hy heimlik my dagboek gelees het. Ek was verskrik toe ek dit hoor. Ek het vir hom dadelik gesê dat dit 'n sonde is en dat 'n mens nie so iets mag doen nie. Dit is nie net nuuskierigheid nie, maar ook ongehoorsaamheid teenoor God. Ek plaas hierdie probleme in God se hande.

Vanaf vandag af sal ek meer versigtig met my dagboek wees. Ek wil nie geheim hou wat die Verlosser vir my sê nie, maar dit moet eers deur 'n priester nagegaan word voordat dit in druk gaan. Roland het reeds die boeke van Vader Johannes van Rotenberg na Oekraïne geneem. Dit is die boeke wat die Verlosser gesê het was

onjuist was. Ek het dit reeds vir Vader Johannes gesê, maar hy het my nie geglo nie. Roland doen alles wat Vader Johannes hom sê.

29 September 1992 – Dinsdag

10:00 in die dokters se

vertrek, Gebedsvereniging!

Die Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer: Jy mag nie na Vader Vogt gaan nie, want Ek bepaal die tyd wanneer iets gedoen moet word. Ek ken almal se harte. Bid baie vir die priesters. Satan is tans besonder sterk en baie priesters val in sy versoeking. Laat die hele saak rakende Vader Vogt aan My oor."

Ek: "Ek het aan Rodalben gedink!

Op 1 Oktober sal die hemelse teken opgerig word.
Die Kostelike Bloed sal daar vereer word.

Verlosser: "Jy is oorweldig."

Ek: "So ek gaan nie hierdie keer na Rodalben nie; ek het so baie om te skryf."

Verlosser: "Ja, skryf, my dogter."

Ek: "Ek het gister nie in die gebedegroep gepraat nie. Sommige mense het gevra waarom ek vandag nie gepraat het nie."

Verlosser: "Wanneer jy moet praat, sal Ek jou inspireer. Mense moet nou baie bid. Gebruik hierdie tyd om te bid. Gebed is nou meer nodig as ooit tevore. My dogter, jy het gister goed gebid. Die hemel het saam met jou gejubel. Baie meer sal kom bid. My dogter, Ek is tevrede met hoe jy saam met die gelowiges bid. Ek dank jou vir jou pogings."

Ek: "Liefdevolle Vader, ek voel nou 'n brandende gevoel in my hart. Dit is 'n baie pragtige gevoel."

Verlosser: "My dogter, dit is my liefde."

Ek: "Ek dank U, my Here en God, vir U liefde." Verlosser: "Jy verdra baie, my dogter."

Ek: "Wat beteken dit dat ek baie kan verdra?"

Verlosser: "Dit beteken dat jy ook 'n groot lyding kan deurmaan." Ek: "O, mag baie siele gered word."

Verlosser: "O, my dogter, die lyding van verzoening het reeds begin." Ek: "Maar ek verstaan dit nie."

Verlosser: "Jy dra reeds alles deur my liefde. Wees gereed vir die vyf heilige stigmata wat jy sal ontvang."

Ek: "My Here en my God, ek is gereed dat U die stigmatas op my afdruk wanneer U wil. Laat my nie lank dorstig wees nie. Ek is baie dorstig. Blus asseblief my dorst."

Verlosser: "My geliefde dogter, Ek sal jou dors les; die bestemde tyd het aangebreek. My dogter, Ek dors saam met jou!"

Die Verlosser het my geseën.

18:00 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

30 September 1992 – Woensdag

10:00 vm:

Gebedsbyeenkoms in die dokters se vertrek!

Ek dank die Verlosser vir die oorgloed liefde wat ek gister deur die hele dag ontvang het. Ek het daardie liefde tot nou toe gevoel. Dit is so wonderlik om vry te wees van bekommernisse en probleme. Ek wil werklik vry met God wees.

Groot God, ek prys en verheerlik U en dank U vir U koninkryk wat na my gekom het.

In 'n situasie soos hierdie, hou 'n mens van alles. Selfs hierdie gryns weer buite was vir my mooi.

Liefde ken geen haat nie; daar is niks lelik daarmee nie. O my Jesus, dit is mooi om U lief te hê. My Here en my God, watter soort teken is dit dat ek soveel liefde van U ontvang?" Verlosser: "Hierdie liefde wat jy ontvang, is 'n teken van die lyding wat jy sal deurmaan. Jy moet eers die liefdevolle God leer ken; dan sal jy ook die lydende God leer ken—albei is goed."

Ek: "Ek het gearzeld om te skryf."

Verlosser: "Skryf dit neer. Sonde is groot en swaar; dit het die aarde se maat oortref. Baie siele sal boet vir die sondes van die wêreld. So jy, my dogter, is nie alleen nie. Elke siel het 'n Kruisweg om te vervul. Net 'n paar het 'n Kruisweg soos joune.

My dogter, jy het 'n spesiale genade ontvang vir hierdie Kruisweg. Dit is nie jou verdienste nie; dit is my wil. En wat Ek wil, sal Ek laat gebeur in die een in wie Ek dit wil. Ek heg groot waarde aan alles wat jy tot dusver vir My gedoen het, en Ek sal jou beloon aan die einde van die Kruisweg. Jou beloning sal groot wees as jy tot die einde volhard."

Ek: "En wat as ek nie tot die einde volhard nie?"

Verlosser: "Jy sal tot die einde volhard. Niemand kan ons nou skei nie."

Ek: "O my liefde, ek is so lief vir jou. Is daar iets mooier as om by jou te wees?" Verlosser: "Laat almal dan praat. Jy is my verzoeningssiel, wat Ek gekies het."

Die Verlosser het my geseën.

12:00 nm Ek het vurig in die kapel gebid en geweën omdat soveel siele verlore gaan. Verlosser:

"Gee vir My jou hele hart."

Ek: "Ek gee U my hele hart, my Here en my God." Verlosser:

"Jy maak My tevrede."

Ek: "Liewe God, U sien my, maar ek sien U nie, en tog behaag U my, omdat ek U liefhet."

Verlosser: "My dogter, die pad wat jy saam met My loop, sal 'n offer vir ongelowiges wees, want hulle ken geen liefde nie."

Ek: "Here, gee asseblief vir die ongelowiges die genade om U lief te hê."

Verlosser: "As hulle bereid is om dit te ontvang. Hulle gee nie hul harte aan My soos jy

nie." Ek: "Ek het genade gevra vir Veronica, wat saam met my werk."

Verlosser: "Sê vir haar om My ook haar hart te gee."

Ek: "Ja, Here, ek sal dit vir haar sê. Dankie, my Here en liefdevolle Vader."

18:00 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot. Vader Ferdinand het die Heilige Mis gevier.

1 Oktober 1992 – Donderdag

10:45 vm in die dokters se

vertrek: Gebedsbyeenkoms!

Verlosser: "Skryf, my dogter, Ek vra jou om strenge stilte te bewaar aangaande die vyf stigmata."

Ek: "Liewe God, so baie mense weet dit alreeds."

Verlosser: "Maar hulle weet nie wanneer jy hulle moet ontvang nie."

Ek: "Liewe God, ek weet ook nie."

Verlosser: "Maar jy sal weet."

Ek: "Ek sal daaroor swyg. Asseblief, verleen my die genade om te swyg. Ek wil alles presies doen soos U wil."

Verlosser: "Jy sal vanaand die Stigmata ontvang." Ek: "Sal ek dan môre werk toe moet gaan?"

Verlosser: "Nee."

Ek: "Hoe sal ek weet dat hulle van U af kom?" Verlosser:

"Jy sal hulle herken wanneer hulle daar is."

Ek: "Sal ek 'n teken van U ontvang as dit vanaand gebeur? Eintlik het U reeds 'n teken aan my gegee: die brandende liefde wat ek nou voel, en die aangename kalmte en vrede wat ek nou het. Ek stem in, as dit U wil is, dat die stigmata vanaand ingedruk moet word. Laat my asseblief nie dors ly nie. Ek voel asof ek binnebrand. Ek het besef dat dit U liefde is. U wil hê ek moet U liefhê net so baie as wat ek U liefhet. My Here, laat dit geskied soos U wil."

Verlosser: "My liewe dogter, ek is tevrede met wat jy geskryf het. Ek kan dit ook verander wanneer en hoe ek wil. My dogter, laat alles aan My oor."

3:00 nm

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer: wat jy ook al vanaand saam met My moet deurstaan, offer dit op aan die Hemelse Vader vir die verlossing van siele. Skryf dit neer, my dogter, woord vir woord.

Die pyn wat jy vanaand sal ervaar, sal erg wees. Jy moet dit deurstaan."

Ek: "My Here, is U nog by my?"

Verlosser: "Ja, Ek is nog by jou; Ek is lief vir jou."

Ek: "Jesus, lewende Seun van God, is daar nog iets wat ek moet weet?" Verlosser: "Om te ly beteken 'om lief te hê'."

Ek: "My Here, sal ek dit kan doen?"

Verlosser: "Met My, ja."

Ek: "Gee asseblief vir my baie genade, sodat ek kan liefhê."

Verlosser: "As jy by My is, sal jy nie liefde tekortkom nie. My dogter, Ek sal jou soveel liefde gee dat jy kan ly."

Die Verlosser het my geseën en gesê: "Gaan in vrede, my liewe dogter."

18:00 Rozenkrans en Heilige Mis, Rot.

2 Oktober 1992, Vrydag – "Heilige Hart van Jesus"

10:00 vm Dokterskamer,

Gebedegroep I

Ek: "My Here en my God, toe ek vanoggend wakker geword het, het ek onmiddellik gedink dat niks met my gebeur het nie. Aan die een kant was ek bly; aan die ander kant het ek gewonder of dit nie die onreine gees was wat gisteraand met my gepraat het nie. Toe het ek weer gedink: waar daar liefde is, kan daar nie 'n onreine gees wees nie. Of God is by my of die onreine gees is by my, want God deel nie Sy hart met ander nie. God wil die hart heeltemal vir Homself hê. Ek het toe 'n besluit geneem: dit was God se wil, en so het dit gebeur."

Ek het nou myself met die Verlosser verenig. Ek het 'n warmte en 'n gevoel van vrede ervaar, en ek het aangevoel dat die Verlosser by my was.

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer: Ek het die stigmata tot 'n latere tyd uitgestel. Dit was my bedoeling. Moenie bekommerd wees nie omdat dit so gebeur het. Ek kan doen soos ek wil. Jy was gereed, maar die tyd het nog nie gekom nie. Dit was weer 'n toets. Moenie moed opgee nie; alles sal op die regte tyd kom."

Ek: "My Here, ek sou wel gedink het dat dit die onreine gees was, want niks het eintlik gebeur nie."

Verlosser: "Julle is veel te gou om gevolgtrekkings oor sulke dinge te maak. Julle glo net wat julle sien, en gee die res nie 'n tweede gedagte nie."

Ek: "Maar wat is die res?"

Verlosser: "Jy kan nie raaksien wat die duiwel in petto het nie. My dogter, ek sien alles. Ek ken elke hart, en hoe ver dit gekom het, sodat ek daarmee kan werk."

Ek: "My liewe Jesus, beteken dit dat ek nie goed genoeg was of nie gereed was vir hierdie lyding nie?"

Verlosser: "Dit is nie jou skuld nie, my dogter. Dit is alles volgens My wil. Moenie bekommer nie; jy sal die stigmata op die gepaste tyd ontvang."

Ek: "Ek het gebid: 'Laat my asseblief in U hart bly,' want vandag is die Fees van die Heilige Hart. Ek wil in die fontein van liefde bly, in die brandende kaggel van liefde."

Verlosser: "My dogter, jou hart is nou my hart. Jy is in my. Hê My lief, my dogter." Ek: "Maar ek het U lief, my Here. Ek kan ook die vuur van liefde in my voel. Ek dank U vir hierdie genade."

Verlosser: "Gaan in vrede, my dogter." Ek het by myself gedink: 'Geen seën vandag nie.' Verlosser: "Ja, Ek seën jou, my dogter." En die Verlosser het my geseën.

18:00: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

Vader Vogt en Vader Ferdinand het saam Mis gevier.

3 Oktober 1992 – Saterdag

08:00 tot 10:00:

Gebedsbyeenkoms by die huis!

Verlosser: "Skryf, my dogter; alles wat jy skryf sal gedruk word. Alles wat jy skryf is my werk. Jy kan niks uit eie beweging doen nie. Twyfel nie, my dogter. Deur dit te doen, oortree jy My."

Ek: "My Here en my God, ek vra u om vergifnis; wees genadig en barmhartig teenoor my, 'n arme sondaar. Ek voel deur almal verlaat, asof ek 'n leuenaar is.

En toe het gedagtes by my opgekom asof ek afgedwaal het en 'n slegte mens geword het. Alhoewel ek elke dag met U verenig is en elke week belydenis doen.

Ek het gevoel dat almal beter as ek is. Toe draai ek weer na U, want U liefde is sterker en ek kan nie sonder dit wees nie, en ek smag al meer en meer daarna om U lief te hê. Ek het 'n groot verlange na hierdie liefde. En ek vra weer en weer vir hierdie liefde.

Hierdie liefde is soos 'n verslawing of soos opium.

Medisyne en wêreldse rykdom kan dit nie vervang nie.

Dikwels voel ek 'n brand in my hart. Ek voel hoeveel ek jou liefhet, en alle aardse dinge het uit my lewe vervaag.

Ek vra myself dan, waarom is ek nie alreeds in die hemel nie?

Sedert ek besef het dat U liefde is, wens ek so opreg dat ander mense dit ook mag besef. Ek is ook bereid om vir hulle te ly, sodat hulle nie verlore mag gaan nie.

My Here en my God, nie my wil nie, maar laat U wil geskied. Doen met my wat U wil.

Laat my nie van U liefde geskei word nie.

Verlosser: "My liewe dogter. Jou liefde vir My is groot. Ek waardeer dit in jou. Jou liefde vir My is standvastig. Moenie bekommerd wees oor wat mense sê nie. Hulle sal voor My oordeel rekenskap moet gee vir alles wat hulle sê. Elke woord wat uit die hart kom, is 'n saad wat hulle gesaai het. En wat hulle gesaai het, sal hulle maai.

Daarom, my dogter, maak seker dat jy 'n goeie oes mag inryp. Uiteindelik sal dit duidelik word wat van My is en wat van die onreine gees is.

My liewe dogter, Ek is lief vir jou soos jy is. Ek was baie bly dat jy eers tot my moeder en jou moeder gebid het. Ek het alles ontvang wat jy vir haar gesê het. Sy is baie lief vir jou. Sy sal jou nie alleen laat nie. Vertrou meer op haar."

Ek: "Dankie, my Jesus, ek sal in die toekoms meer tot haar bid en meer vertrou in haar stel. Ek wil haar ook graag liefhê soos ek U liefhet. Gee asseblief vir my die genade om haar net so lief te hê soos ek U liefhet. Want sy is my Moeder en Koningin."

Verlosser: "My dogter, jy is opreg. Ek is baie tevrede met jou. Ek sal jou die genade verleen om haar lief te hê soos jy My liefhet. My liewe dogter, Ek seën jou nou."

Die Verlosser het my pas geseën.

10:15 vm: 'n Jong man van Plankstadt het my gebel. Hy was Maandag by my gebedegroep. Hy het vir my gesê dat hy deur die duiwel oornag in versoeking gebring is. Hy het sy wens aan my uitgespreek! Hy wil graag Katoliek word. Op die oomblik is hy nog steeds Protestant. Ek het hom 'n paar goeie raad gegee. Ek het vir hom gesê om asseblief na Vader Switbert in Stiftneuburg te gaan om te belydenis te doen.

16:30 tot 19:50: in die kerk in Rot gebid.

Ek het by Vader Vogt belydenis gedoen. Hy het vir my gesê ek doen die regte ding, maar dat hy my nie kon help nie. Ek was dankbaar vir die aflat en ek verstaan dat hy my nie kan help nie.

Daarna het ek die hele Rozenkrans vir hom gebid.

Om 21:15 het Vader Gebhard Heyder van Regensburg gebel. Ek het langer as 30 minute met hom gepraat. Ek was baie bly. Ek dank God dat hy my gebel het. Ek het gereël om hom oor agt dae in Regensburg te ontmoet, omstreeks 18:30. Uiteindelik het hy my en my familie geseën. Ek het dadelik vir hom gebid, want my hart was so vol vreugde.

4 Oktober 1992 – Sondag

07:30 – 09:00

Gebedbyeenkoms!

Eerstens gebed voor die standbeeld van Ons Vrou. Toe het die byeenkoms weer in die kombuis plaasgevind, waar ek die boodskap van die Verlosser ontvang het:

Verlosser: "My dogter, Ek wil hê jy moet skryf. Ek het jou liefde vir My aanvaar. Dit is nie 'n vleierende liefde nie."

Ek: "Moet ek dit skryf?"

Verlosser: "Ja, skryf. Ek was tevrede met die manier waarop jy vandag gebid het. Gaan so voort. Ek is bly dat jy Vader Gebhard gaan sien. Dit is ook my wens. Ek sal weer deur hom met jou praat. Wees vol vertrou in hom. My dogter, ek is veral tevrede dat jy hierdie lyding aanvaar het. Die beproewing kom tot 'n einde."

Ek: "Liewe God, verduidelik dit asseblief vir my in 'n bietjie meer detail."

Die Verlosser: "Jy word beproef, my dogter, vir die lyding wat jy moet deurstaan. My dogter, bly My liefhê soos jy tot dusver gedoen het. Ek sal selfs meer van My liefde oor jou uitstort. Jy vra vir meer en meer, en Ek sal jou meer en meer gee."

Ek: "Liewe God, ek wil graag iets anders van U vra: Ek ly al vir 'n paar maande aan pyn in my skouer en linkerarm. Nie salwe of southaddens help nie. Kom hierdie lyding van U af, of kan ek dit deur dokters in 'n hospitaal laat behandel?"

Verlosser: "Niemand kan jou ook in die hospitaal help nie. Hierdie kwale kom van My af. Hulle is 'n voorloper van die lyding wat jy nog moet deurstaan."

Verlosser: "Jy het My jou gesondheid gegee, my dogter."

Ek: "Laat dit wees soos U wil. Ek offer hierdie lyding aan U op vir die bekering van sondaars en vir die verlossing van siele."

Verlosser: "My dogter, die storms wat nog moet kom, sal groot skade aanrig. Bid vir hierdie bedoelings. Daar sal baie nuwe oorloë wees. Mense het lauwt geword. Hulle het nie hul Vader herken nie. Hulle het wêreldse dinge verkies, tog kan wêreldse dinge hulle nie red nie. Die natuur rebelleer teen haar sondaars. My dogter, die groot siekte wat op die punt staan om uit te breek, is in sy vroeë stadiums. Hierdie siekte sal deur die nasies woel. Daar is geen genesing vir hierdie siekte nie. Dit neem die rykes en die armes, die goddeloses en die goedes ewe veel.

Dit tref mense skielik. Niemand kan daarvoor wegkruip nie

of gespaard word. Dit kom waar ek dit wil hê. Dit sal baie nasies van die aarde wegvee. My: "Het hierdie siekte 'n naam?"

Verlosser: "Dit is 'n nuwe siekte. Dit het nog nie 'n naam nie, maar dit sal een kry. My dogter, jy moet baie bid."

Ek: "Kan ek dit vir my gebedegroep voorlees?"

Verlosser: "Die boek moet so gou moontlik geskryf word, sodat hulle dit almal kan lees. As jy hulle nou iets vertel, sal hulle jou nie glo nie. Hulle luister net na wat die meerderheid mense sê; hulle sal dit eers glo wanneer hulle dit self sien. Hul geloof is oppervlakkig en dit het geen wortels nie."

Ek: "Liewe God, ek kan nou nie meer skryf nie. Vergewe my asseblief." Die

Verlosser het my geseën.

10:00 vm Heilige Mis in Rot; daar was min mense in die kerk

13:00: Rozenkrans en toewydings.

5 Oktober 1992 – Maandag

9:00 vm:

Gebedsbyeenkoms in die dokters se kamer!

Ek het sedert vanoggend 'n erge hoofpyn. Ek het vir die Verlosser gesê: 'Ek offer dit op vir die bekering van sondaars en die saligheid van siele.' Ek het verder gesê dat Hy nie die pyn van my hoof weg te neem nie.

Daarna het ek my met die Verlosser verenig. Ek het nou 'n warmte in my hart gevoel. Dit is 'n aangename gevoel. Mens voel dat die Here by my is.

Verlosser: "Ja, my dogter, Ek is met jou. Baie moet namens siele vergoed word. My dogter, Ek het van jou nodig..."

Ek: "My Here en God, my liewe Jesus. Ek sal U gee wat U nodig het, al weet ek nie wat U van my nodig het nie."

Verlosser: "My dogter, Ek het jou sig nodig." Ek: "Wat beteken dit?"

Verlosser: "Jy sal vir 'n rukkie nie kan sien nie." Ek:

"Liewe Here, sal ek dan blind wees?" Verlosser: "Nie geestelik blind nie."

Ek: "O my Here, maar dit moet verskriklik wees."

Verlosser: "Ek sal by jou wees."

Ek: "Ja, my Here, U mag my sig neem. Wanneer sal dit gebeur? Sal dit voor of ná die stigmata ingedruk word? Mag ek weet?"

Verlosser: "My dogter, dit sal gebeur wanneer Ek dit wil."

Ek: "Ja, my Here en God, laat dit gebeur wanneer U wil." Ek het gedink ek het niemand om na my om te sien nie.

Verlosser: "Jy sal iemand hê."

Ek: "Sal hierdie blindheid lank duur?" Verlosser:

"Vir 'n sekere tyd."

Ek: "Maar dit vra baie van my." Verlosser:

"Dit is vir jou vordering."

Ek: "Liewe God, as U by my is, hoef ek nie bekommerd te wees nie. U sal dan na my omsien."

Verlosser: "Dis reg."

Ek: "Ja, my Here, ek stem saam." Verlosser: "Ek seën jou, my dogter."

Die Verlosser het my geseën.

11:45 vm – Liewe God, neem asseblief my bekommernisse oor blindheid weg. Ek wil nie daaraan dink hoe dit sal wees nie.

Verlosser: "My liewe dogter, Ek sal daardie las van jou afneem."

Ek: "My Here en God, ek dank U."

18:00: Rozenkrans en Heilige Mis by Rot.

20:00 – Gebedgroep!

6 Oktober 1992 – Dinsdag

9.00 vm –

Gebedsaandeling in die dokters se kamer!

Verlosser: "Skryf, my liewe dogter; Ek wil hê jy moet skryf. Ek is bly dat jy met My gepraat het. Jou hart is nou vol liefde. My dogter, niemand kan hierdie liefde van jou wegneem nie, tensy jy jou toestemming gee. Wees versigtig."

Ek: "My liefdevolle Vader, my liewe Heilige Gees, my liewe Jesus. Ek vra u om genade. Bewaar vir my die liefde wat u my gegee het. Laat my nie aan ydele gesprekke deelneem nie. Laat my praat en swyg soos u wil. Laat my liefhê selfs waar my gees weerstand bied.

Laat my almal liefhê met u hart, wat so 'n brandende vuur van liefde is. Laat my eers na my eie gebreke soek, voordat ek ander oordeel."

Verlosser: "My dogter, jy praat uit 'n vrye hart wat aan My behoort. My liewe dogter, iets kom na jou toe."

Ek: "My Here en my God, sal dit vir my hartseer veroorsaak? Maar ek weet nie wat dit is nie. Vertel dit asseblief vir my. "Ek het toe gebid: 'Kom, Heilige Gees, kom deur die Onbevleete Hart van Maria, u beminde Bruid, en vertel my wat ek moet skryf. Ek is gereed om te skryf wat u my ook al inspireer om te skryf. Of ek nou bedroef is of nie, ek sal doen soos U wil.'"

Ek het steeds niks gehoor nie.

Ek: "Spreek, my Here en my God; u dienaar luister."

Verlosser: "Baie hartseer kom oor u."

Ek: "My liewe God, wat bedoel U met 'baie'?"

Verlosser: "My dogter, jy moet alles deurstaan. Bid vir jou familie."

Ek: "My Here en my God, red hulle almal; ek is lief vir hulle. Laat asseblief nie een van hulle verlore gaan nie." Verlosser: "My dogter, hulle wil nie bekering beoefen nie."

Ek: "My Here, ek is gereed om vir hulle te ly, maar net as U dit wil. Want U ken hulle harte, maar ek nie."

Verlosser: "My liewe dogter, Ek is tevrede met wat jy gesê het. Dit sal wees soos Ek wil. My liewe dogter, skryf nog een ding neer. Oorlog in Serwië kom binnekort. Bid dat die vyand verzwak mag word."

Ek: "Ek sal vir hierdie bedoelings bid."

My: "My Here en God, toe ek gister in die gebedegroep voor U gekniel en tot U gebid het, het ek 'n konstante brand gevoel in my hart. Dit was nogal intens. Ek het gedink ek brand van binne af."

Verlosser: "My dogter, dit was Ek."

Ek: "Liewe God, het dit enige betekenis vir my?"

Verlosser: "Sodat jy die hartseer kan dra wat oor jou gaan kom. Ek beloon my kinders met 'n goeie beloning vir goeie werke."

Die Verlosser het my geseën.

18:00 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

7 Oktober 1992 – Woensdag

08:15 vm:

Gebedsbyeenkoms in die dokters se kamer!

Verlosser: "Jy is my juweel, my dogter."

Ek: "Here, ek het dit al voorheen geskryf."

Verlosser: "Skryf dit; jou bekommernisse is my bekommernisse, my dogter." Ek: "Is my siel so rein dat U dit 'n juweel kan noem?" Verlosser: "Ja, my dogter."

Ek: "Dis so 'n pragtige gevoel binne-in my. Ek glo die reinheid van die siel is die Koninkryk van God."

Verlosser: "Met 'n reine siel kan Ek doen wat Ek wil."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer: só is dit met blindheid. Jy sal met jou hart sien. Jy sal meer sien as wat ander mense met hul oë sien.

Sigt is wêrelds; die lig van die hart is hemels. Net Ek kan hierdie lig gee. Daarom sal geen dokter jou glo nie. Jy moet vir hulle alles vertel wat jy sien.

'n Priester sal dit neerskryf. Dit sal nie jy wees wat praat nie, maar Ek wat vir jou sal praat. My dogter, wees oortuig dat die lig in die hart meer werd is as sig."

Ek: "My Here, ek verstaan dit nou beter. Dankie dat U dit vir my vertel het." Verlosser: "My dogter, ek het nog een ding van jou nodig."

Ek: "Ja, my Here, as ek dit aan U kan gee, mag U dit hê."

Verlosser: "Ek het jou hande nodig. Ek sal siele met jou hande genees." Ek: "O my Here, wat doen U met my? Ek kan so iets nie indink nie.

Maar as jy in my is, glo ek dat so iets kan gebeur. Here, nie my wil nie, maar u wil geskied. As dit by die saligheid van siele kom, het jy reeds my hande."

Verlosser: "My dogter, dit was alles wat Ek nog van jou nodig gehad het. Die genesings sal plaasvind wanneer Ek dit wil. Nie wanneer mense dit wil hê nie."

Die Here het my geseën en gesê:

"Gaan in vrede, my dogter, en stel jou vertrouwe in My."

19:00: Rozenkrans en Heilige Mis in die Kapel van Sint-Rochus.

8 Oktober 1992 – Donderdag

Argief 10.15 vm

Gebedegroep!

Verlosser: "Skryf, my dogter; daar is stilte."

Ek: "Jesus, Seun van die lewende God, my Bruidegom, wat moet ek skryf?" Verlosser:

"Skryf, my dogter, woord vir woord."

Ek: "Ja, my Here."

Verlosser: "Die stigmata wat jy sal ontvang, sal as 'n verrassing kom." Ek: "So sal ek nie die dag of die uur weet wanneer hulle sal kom nie?" Verlosser: "My dogter, dit is aan My om te besluit."

Ek: "Kan ek dan steeds na Regensburg gaan?"

Verlosser: "Ja, jy mag steeds gaan. My dogter, Satan is tans baie magtig. Hy kan jou nie benadeel as jy sterk bly nie. Hy sal alles in sy vermoë doen om te verhoed dat jy skryf. My dogter, doen jou bes en gaan voort om te skryf. Hy sal binnekort verslaan word. Nie al my kinders luister na hom nie.

Hierdie klein getal van my kinders sal hom verslaan."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Die Verlosser: "Ja, skryf nog iets neer. Die owerhede is gereed om met jou te praat. Luister aandagtig na my stem. My dogter, hou by wat jy geskryf het. Ek is by jou. Ek sal die groot manne tot skande maak. Die groot manne sal gesif word."

Ek: "Wie is die grootmense?"

Verlosser: "Die politici en biskoppe; hulle is verantwoordelik vir die chaos in hierdie wêreld. Skryf dit neer, my dogter: Ek eis dat jy na Vader Vogt gaan. Sê vir hom hy moet die Rozenkrans met die gelowiges bid voor die Heilige Mis. Sê dit vir hom; ek het daarvoor gevra."

Ek: "En as hy sê hy kan nie?" Verlosser: "Laat dit aan My oor."

Ek: "Liewe God, wanneer wil U hê ek moet na hom gaan?"

Verlosser: "Gaan vandag na hom toe."

Ek: "Moet ek hom nog iets vertel, behalwe dat hy die Rozenkrans moet bid?" Ek het geen antwoord ontvang nie.

Ek: "Ja, my Here en God, ek sal vandag na hom toe gaan en vir hom sê wat U vir my gesê het."

Op pad na Rot het ek die Rozenkrans vir die priester gebid.

16:10 nm: Ek het 'n kort gebed in die kerk in Rot gesê.

Om 16:15 was ek by Vader Vogt.

Ek het vir hom gesê wat die Verlosser van hom gevra het.

Hy het dieselfde ding weer gesê: "Hoe moet ek dit met die altaardienaars regkry?" Ek het vir hom gesê: "By God is alle dinge moontlik."

Ek het ook vir hom gesê: "As ek in hulle plek was, sou ek doen wat die Verlosser van hulle vra." Hy was ontsteld. Hy was nie daaroor gelukkig nie. Jy kon dit op sy gesig sien. Ek het sy seën gevra en toe vertrek.

18:00: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

Aan die einde van die Mis het Vader Vogt 'n dekode van die Rozenkrans voor die Heilige Sakrament gebid."

9 Oktober 1992 –

Vrydag in die dokters

se kamer:

Gebedegroep!

Verlosser: "My dogter, pasop: gee niks wat jy geskryf het aan enige biskop om te lees nie. Jy mag hulle vertel, maar jy moet die geskrifte vir jouself hou. Sodra die boek gedruk is, mag hulle dit lees. Skryf, my dogter: Vader Gebhard Heyder sal met jou praat en oordra wat Ek in hom inspireer. Doen soos hy jou sê. Dit is my wil.

Ek: "Ja, my Here en my God, ek sal dit doen. Liewe God, ek wil graag by U vra of wat ek vir Vader Vogt gesê het, reg was?"

Verlosser: "My dogter, dit is 'n goeie begin."

Ek: "Ek het die Verlosser gevra of Hy iets het wat ek vir Vader Gebhard Heyder moet sê."

Verlosser: "Ja! Jy kan vir hom sê dat alles wat hy tot dusver gedoen het, my wil was. Sê vir hom nog een ding: Ek is tevrede met sy werk. Die werk wat hy tot dusver gedoen het, is goed."

Ek: "Dankie, my Here en God; ek sal alles aan hom oordra."

Ek: "Liewe God, ek voel iets baie warm in my hart. Het ek dit net ingedink?"

Verlosser: "Nee, my dogter, dit is my genade. Dit is my geskenk aan jou."

My: "Liewe God, as U vir my so 'n geskenk gee, kom daar sekerlik iets my kant toe. My Here, ek wil nog meer van hierdie liefde vir die priesters hê."

Verlosser: "My dogter, ek is tevrede met wat jy gesê het.

Vra vir baie liefde vir die priesters. My dogter, Ek is lief vir jou; skryf dit neer."

Ek: My liewe Jesus, ek is nou so lief vir U. Daar is meer liefde in my as gewoonlik. Dankie, my Here en God, vir soveel genade wat U oor my uitgestort het. Die Verlosser het my geseën en voortgegaan: 'Gaan in vrede, my liewe dogter.'

18:00: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

10 Oktober 1992 Saterdag

7:00 vm Heilige Mis in die Kapel van St Roch

11.30 vm tot 12.00 nm:

Gebedsbyeenkoms by die huis!

Verlosser: "Luister aandagtig, my dogter, want vir 'n tyd verleen Ek jou My genade om te genees."

Ek: "Nee, Here, het ek verkeerd gehoor? Vertel dit asseblief weer vir my."

Die Verlosser het dieselfde woorde 'n tweede keer herhaal. "Ek verstaan dit nie. Dit lê nie reg met my nie, want ek is niks."

Verlosser: "Ek sal deur jou genees."

Ek: "My Here en God, watter soort genesing sal dit wees?"

Die Verlosser: "Laat hierdie genesings aan My oor. Jy is My instrument, My dogter. Skryf dit neer, My dogter: Ek is baie tevrede met die manier waarop jy mense behandel."

Ek: "Liewe God, sommige mense sê ek is streng."

Verlosser: "My dogter, luister nie na ander nie; Ek wil hê jy moet presies bly soos jy is." Ek: Die Verlosser het my geseën.

11 Oktober 1992, Sondag

08:00, Donau-Regensburg-parkeerterrein, in die motorhuis. 'Salve Regina.'

Gebedegroep!

Verlosser: "Skryf, my dogter. Ek wil hê jy moet skryf."

Ek: "Ek weet nie wat die Verlosser nou vir my wil sê nie. Ek wag vir die woord. Die woord kom nie onmiddellik nie. Ek het 'n rukkietjie in stilte deurgebring."

Verlosser: "Vader Gebhard Heyder is vandag nog by jou. Dan sal hy na My toe kom."

Ek: "Is dit dan die laaste keer dat ek by hom sal wees?"

Verlosser: "Ja."

Ek: "Maar dit tref my baie hard. Ek het geweene. My Here en my God, ek sal dan geen priester meer hê nie."

Verlosser: "My dogter, een sal na Rot kom."

4 Oktober 1992 – Sondag

07:30 – 09:00

Gebedbyeenkoms!

Eerstens gebed voor die standbeeld van Ons Vrou.

Toe het ons weer in die kombuis byeengekom, waar ek die boodskap van die Verlosser ontvang het: Verlosser: "My dogter, Ek wil hê jy moet skryf. Ek het jou liefde vir My aanvaar. Dit is nie 'n vleierende liefde nie."

Ek: "Is dit wat ek moet skryf?"

Verlosser: "Ja, skryf. Ek was tevrede met die manier waarop jy vandag gebid het. Gaan so voort. Ek is bly dat jy Vader Gebhard gaan sien. Dit is ook my wens. Ek sal weer deur hom met jou praat. Wees in hom getrou. My dogter, ek is veral tevrede dat jy hierdie lyding aanvaar het. Die beproewing kom tot 'n einde."

Ek: "Liewe God, verduidelik asseblief dit vir my in 'n bietjie meer detail."

Verlosser: "Jy word beproef, my dogter, vir die lyding wat jy moet deurmaak. My dogter, bly My liefhê soos jy tot dusver gedoen het. Ek sal selfs meer van My liefde oor jou uitstort. Jy vra vir meer en meer, en Ek sal jou meer en meer gee."

Ek: "Liewe God, ek wil graag iets anders by U vra: Ek ly al vir 'n paar maande aan pyn in my skouer en linkerarm. Nie salwe of soutbaddens help nie. Kom hierdie lyding van U af, of kan ek dit deur dokters in 'n hospitaal laat behandel?"

Verlosser: "Niemand kan jou ook in die hospitaal help nie. Hierdie kwale kom van My af. Hulle is 'n voorloper van die lyding wat jy nog moet deurstaan."

Verlosser: "Jy het My jou gesondheid gegee, my dogter."

Ek: "Laat dit wees soos U wil. Ek bied hierdie lyding aan U aan vir die bekering van sondaars en vir die saligheid van siele."

Verlosser: "My dogter, die storms wat nog moet kom, sal groot skade aanrig. Bid vir hierdie bedoelings. Daar sal baie nuwe oorloë wees. Mense het lauw geword. Hulle het nie hul Vader herken nie. Hulle het wêreldse dinge verkies, tog kan wêreldse dinge hulle nie red nie. Die natuur rebelleer teen haar sondaars. My dogter, die groot siekte wat op die punt staan om uit te breek, is in sy vroeë stadiums. Hierdie siekte sal deur die nasies woel. Daar is geen genesing vir hierdie siekte nie. Dit neem die rykes en die armes, die goddeloses en die goedges ewe gelyk.

Dit tref mense skielik. Niemand kan daarvoor wegkruip nie

of gespaard word. Dit kom waar ek dit wil hê. Dit sal baie nasies van die aarde wegvee. My: "Het hierdie siekte 'n naam?"

Verlosser: "Dit is 'n nuwe siekte. Dit het nog nie 'n naam nie, maar dit sal een kry. My dogter, jy moet baie bid."

Ek: "Kan ek dit vir my gebedegroep voorlees?"

Verlosser: "Die boek moet so gou moontlik geskryf word; dan kan hulle dit almal lees. As jy hulle nou iets vertel, sal hulle dit nie glo nie. Hulle luister net na wat die meerderheid mense sê; hulle sal dit eers glo wanneer hulle dit sien. Hulle geloof is oppervlakkig en dit het geen wortels nie."

Ek: "Liewe God, ek kan nou nie meer skryf nie. Vergewe my asseblief." Ek: Die

Verlosser het my geseën...

10:00 vm Heilige Mis in Rot; daar was min mense in die kerk

13:00: Rozenkrans en toewydings.

5 Oktober 1992 – Maandag

9.00 vm:

Gebedsbyeenkoms in die dokters se kamer!

Ek het sedert vroeg vanoggend 'n erge hoofpyn gehad. Ek het vir die Verlosser gesê: 'Ek offer dit op vir die bekering van sondaars en die saligheid van siele.' Ek het verder gesê dat Hy nie die pyn van my hoof weg te neem nie.

Daarna het ek my met die Verlosser verenig. Ek het nou 'n warmte in my hart gevoel. Dit is 'n aangename gevoel. Mens voel dat die Here by my is.

Verlosser: "Ja, my dogter, Ek is met jou. Baie moet namens siele vergoed word. My dogter, Ek het van jou nodig..."

Ek: "My Here en God, my liewe Jesus. Ek sal U gee wat U nodig het, al weet ek nie wat U van my nodig het nie."

Verlosser: "My dogter, Ek het jou sig nodig." Ek: "Wat beteken dit?"

Verlosser: "Jy sal vir 'n rukkiewe nie kan sien nie." Ek:

"Liewe Here, sal ek dan blind wees?" Verlosser: "Nie geestelik blind nie."

Ek: "O my Here, maar dit moet verskriklik wees."

Verlosser: "Ek sal by jou wees."

Ek: "Ja, my Here, U mag my sig neem. Wanneer sal dit gebeur? Sal dit voor of ná die stigmata ingedruk word? Mag ek weet?"

Verlosser: "My dogter, dit sal gebeur wanneer Ek dit wil." Ek: "Ja, my Here en God, laat dit gebeur wanneer U dit wil."

Ek het gedink ek het niemand om na my om te sien nie.

Verlosser: "Jy sal iemand hê."

Ek: "Sal hierdie blindheid lank duur?" Verlosser:

"Vir 'n sekere tyd."

Ek: "Maar dit vra baie van my." Verlosser:

"Dit is vir jou vordering."

Ek: "Liewe God, as U by my is, hoef ek nie bekommerd te wees nie. U sal dan na my omsien."

Verlosser: "Dis reg."

Ek: "Ja, my Here, ek stem saam." Verlosser: "Ek seën jou, my dogter."

Ek: Die Verlosser het my geseën...

11:45 vm – Liewe God, neem asseblief my bekommernisse oor blindheid weg. Ek wil nie daaraan dink hoe dit sal wees nie.

Verlosser: "My liewe dogter, Ek sal daardie las van jou afneem."

Ek: "My Here en God, ek dank U."

18:00 Rozenkrans en Heilige Mis by Rot.

20:00: Gebedegroep!

6 Oktober 1992 – Dinsdag

9.00 vm –

Gebedsaandeling in die dokters se vertrek!

Verlosser: "Skryf, my liewe dogter; Ek wil hê jy moet skryf. Ek is bly dat jy met My gepraat het. Jou hart is nou vol liefde. My dogter, niemand kan hierdie liefde van jou wegneem nie, tensy jy jou toestemming gee. Wees versigtig."

Ek: "My liefdevolle Vader, my liewe Heilige Gees, my liewe Jesus. Ek vra u om genade. Bewaar vir my die liefde wat u my gegee het. Laat my nie aan ydele gesprekke deelneem nie. Laat my praat en swyg soos u wil. Laat my liefhê selfs waar my gees weerstand bied.

Laat my almal liefhê met u hart, wat so 'n brandende vuur van liefde is. Laat my eers na my eie gebreke soek, voordat ek ander oordeel."

Verlosser: "My dogter, jy praat uit 'n vrye hart wat aan My behoort. My liewe dogter, iets kom na jou toe."

Ek: "My Here en my God, sal dit my hartseer maak? Maar ek weet nie wat dit is nie. Vertel dit asseblief vir my. "Ek het toe gebid: 'Kom, Heilige Gees, kom deur die Onbevleete Hart van Maria, u beminde Bruid, en vertel my wat ek moet skryf. Ek is gereed om te skryf wat u my ook al inspireer om te skryf. Of ek nou bedroef is of nie, ek sal doen soos U wil."

Ek het steeds niks gehoor nie.

Ek: "Spreek, my Here en my God; u dienaar luister."

Verlosser: "Baie hartseer kom oor jou."

Ek: "My liewe God, wat bedoel U met 'baie'?"

Verlosser: "My dogter, jy moet alles verduur. Bid vir jou familie."

Ek: "My Here en my God, red hulle almal; ek is lief vir hulle. Laat asseblief nie een van hulle verlore gaan nie." Verlosser: "My dogter, hulle wil nie bekering beoefen nie."

Ek: "My Here, ek is gereed om vir hulle te ly, maar net as U dit wil. Want U ken hulle harte, maar ek ken dit nie."

Verlosser: "My liewe dogter, Ek is tevrede met wat jy gesê het. Dit sal wees soos Ek wil. My liewe dogter, skryf nog een ding neer. Oorlog in Serwië kom binnekort. Bid dat die vyand verswak mag word."

Ek: "Ek sal vir hierdie bedoelings bid."

My: "My Here en God, toe ek gister in die gebedegroep voor U gekniel en tot U gebid het, het ek 'n konstante brand gevoel in my hart. Dit was nogal intens. Ek het gedink ek brand van binne af."

Verlosser: "My dogter, dit was Ek."

Ek: "Liewe God, het dit enige betekenis vir my?"

Verlosser: "Sodat jy die hartseer kan dra wat oor jou gaan kom. Ek beloon my kinders met 'n goeie beloning vir goeie werke."

Ek: Die Verlosser het my geseën...

18:00: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

7 Oktober 1992 – Woensdag

8.15 vm in die dokters se

kamer: Gebedegroep!

Verlosser: "Jy is my juweel, my dogter."

Ek: "Here, ek het dit al voorheen geskryf."

Verlosser: "Skryf dit neer; jou bekommernisse is my bekommernisse, my dogter." Ek: "Is my siel so rein dat U dit 'n juweel kan noem?" Verlosser:

"Ja, my dogter."

Ek: "Dit is so 'n pragtige gevoel in my. Ek glo die reinheid van die siel is die Koninkryk van God."

Verlosser: "Met 'n reine siel kan Ek doen wat Ek wil."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer: só is dit met blindheid. Jy sal met jou hart sien. Jy sal meer sien as wat ander mense met hul oë sien.

Sigt is wêrelds; die lig van die hart is hemels. Net Ek kan hierdie lig gee. Daarom sal geen dokter jou glo nie. Jy moet vir hulle alles vertel wat jy sien.

'n Priester sal dit neerskryf. Dit sal nie jy wees wat praat nie, maar Ek wat vir jou sal praat. My dogter, wees oortuig dat die lig in die hart meer werd is as sig."

Ek: "My Here, ek verstaan dit nou beter. Dankie dat U dit vir my vertel het." Verlosser: "My dogter, ek het nog iets anders van jou nodig."

Ek: "Ja, my Here, as ek dit aan U kan gee, mag U dit hê."

Verlosser: "Ek het jou hande nodig. Ek sal siele met jou hande genees." Ek: "O my Here, wat doen U met my? Ek kan nie so iets indink nie.

Maar as jy in my is, glo ek dat so iets kan gebeur. Here, nie my wil nie, maar laat u wil geskied. As dit by die saligheid van siele kom, het jy reeds my hande."

Verlosser: "My dogter, dit was alles wat Ek nog van jou nodig gehad het. Die genesings sal plaasvind wanneer Ek dit wil. Nie wanneer mense dit wil hê nie."

Die Here het my geseën en gesê:

"Gaan in vrede, my dogter, en hê geloof in My."

19:00: Rozenkrans en Heilige Mis in die Kapel van St. Rochus.

8 Oktober 1992 – Donderdag

Argief 10:15 vm

Gebedegroep!

Verlosser: "Skryf, my dogter; daar is stilte."

Ek: "Jesus, Seun van die lewende God, my Bruidegom, wat moet ek skryf?" Verlosser:

"Skryf, my dogter, woord vir woord."

Ek: "Ja, my Here."

Verlosser: "Die stigmata wat jy sal ontvang, sal as 'n verrassing kom." Ek: "So sal ek nie die dag of die uur weet wanneer hulle sal kom nie?" Verlosser: "My dogter, dit is aan My om te besluit."

Ek: "Kan ek dan steeds na Regensburg gaan?"

Verlosser: "Ja, jy kan steeds gaan. My dogter, Satan is op die oomblik baie magtig. Hy kan jou nie benadeel as jy sterk bly nie. Hy sal alles in sy vermoë doen om jou daarvan te weerhou om te skryf.

My dogter, doen jou bes en gaan voort om te skryf. Hy sal binnekort verslaan word. Nie al my kinders luister na hom nie. Hierdie klein getal van my kinders sal hom verslaan."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Die Verlosser: "Ja, skryf nog iets neer. Die owerhede is gereed om met jou te praat. Luister aandagtig na my stem. My dogter, hou by wat jy geskryf het. Ek is by jou. Ek sal die groot manne tot skande maak. Die groot manne sal gesif word."

Ek: "Wie is die groot manne?"

Verlosser: "Die politici en biskoppe; hulle is verantwoordelik vir die chaos in hierdie wêreld. Skryf dit neer, my dogter: Ek eis dat jy na Vader Vogt gaan. Sê vir hom om die Rozenkrans met die gelowiges te bid voor die Heilige Mis. Sê dit vir hom; Ek het daarvoor gevra."

Ek: "En wat as hy sê hy kan nie?" Verlosser: "Laat dit aan My oor."

Ek: "Liewe God, wanneer wil U hê ek moet na hom gaan?"

Verlosser: "Gaan vandag na hom toe."

Ek: "Moet ek hom nog iets vertel, behalwe dat hy die Rozenkrans moet bid?" Ek het geen antwoord ontvang nie.

Ek: "Ja, my Here en God, ek sal vandag na hom gaan en vir hom sê wat U vir my gesê het."

Op pad na Rot het ek die Rozenkrans vir die priester gebid.

Om 16:10 het ek 'n kort gebed in die kerk in Rot gesê.

Om 16:15 was ek by Vader Vogt.

Ek het vir hom gesê wat die Verlosser van hom gevra het.

Hy het dieselfde ding weer gesê: "Hoe moet ek dit met die altaardienaars regkry?" Ek het vir hom gesê: "By God is alle dinge moontlik."

Ek het ook vir hom gesê: "As ek in hulle plek was, sou ek doen wat die Verlosser van hulle vra." Hy was ontsteld. Hy was nie daaroor gelukkig nie. Jy kon dit op sy gesig sien. Ek het sy seën gevra en toe vertrek.

18:00: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

Aan die einde van die Mis het Vader Vogt 'n dekade van die Rozenkrans voor die Heilige Sakrament gebid."

9 Oktober 1992 –

Vrydaggebedsbyeenkoms in die dokters se kamer!

Verlosser: "My dogter, wees versigtig: moenie enigiets wat jy geskryf het aan enige biskop gee om te lees nie. Jy mag hulle vertel, maar jy moet die geskifte vir jouself hou. Sodra die boek gedruk is, mag hulle dit lees.

Skryf, my dogter: Vader Gebhard Heyder sal met jou praat en oordra wat Ek in hom inspireer. Doen soos hy jou sê. Dit is My wil."

Ek: "Ja, my Here en God, ek sal so doen. Liewe God, ek wil graag vir U vra of wat ek vir Vader Vogt gesê het, reg was?"

Verlosser: "My dogter, dit is 'n goeie begin."

Ek: "Ek het die Verlosser gevra of Hy iets het om vir my te sê wat ek vir Vader Gebhard Heyder moet sê."

Verlosser: "Ja! Jy kan vir hom sê dat alles wat hy tot dusver gedoen het, my wil was. Sê vir hom nog een ding: Ek is tevrede met sy werk. Die werk wat hy tot dusver gedoen het, is goed."

Ek: "Dankie, my Here en God; ek sal alles aan hom oordra."

Ek: "Liewe God, ek voel iets baie warm in my hart. Het ek dit net ingedink?"

Verlosser: "Nee, my dogter, dit is my genade. Dit is my geskenk aan jou."

Ek: "Liewe God, as U my so 'n geskenk gee, kom daar sekerlik iets my kant toe. My Here, ek wil graag nog meer van hierdie liefde vir die priesters hê."

Verlosser: "My dogter, Ek is tevrede met wat jy gesê het. Vra vir baie liefde vir die priesters. My dogter, Ek is lief vir jou; skryf dit neer."

Ek: "My liewe Jesus, ek het U nou so baie lief. Daar is meer liefde in my as ooit tevore. Dankie, my Here en my God, vir soveel genade wat U oor my uitgestort het."

Ek: Die Verlosser het my geseën en voortgegaan: "Gaan in vrede, my liewe dogter."

18:00: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

10 Oktober 1992 – Saterdag

7:00 vm Heilige Mis in Kapel van St Roch

11.30 vm tot 12.00 nm:

Gebedsaanddeling by die huis!

Verlosser: "Luister aandagtig, my dogter, want vir 'n tyd verleen Ek jou My genade om te genees."

Ek: "Nee, Here, het ek iets verkeerd gehoor? Vertel dit asseblief weer vir my."

Die Verlosser het dieselfde woorde 'n tweede keer herhaal.

Ek: "Ek verstaan dit nie. Dit sit nie reg met my nie, want ek is niks." Verlosser: "Ek sal deur jou genees."

Ek: "My Here en God, watter soort genesing gaan dit wees?"

Verlosser: "Laat hierdie genesings aan My oor. Jy is My instrument, My dogter. Skryf dit neer, My dogter: Ek is baie tevrede met hoe jy mense behandel."

Ek: "Liewe God, sommige mense sê ek is streng."

Verlosser: "My dogter, luister nie na ander nie; ek wil hê jy moet presies bly soos jy is." Ek: Die Verlosser het my geseën...

11 Oktober 1992 – Sondag

08:00, Donau-parkeerterrein – Regensburg, in die 'Salve Regina'-woonwa.

Gebedsbyeenkoms!

Verlosser: "Skryf, my dogter. Ek wil hê jy moet skryf."

Ek: Ek weet nie wat die Verlosser nou vir my wil sê nie. Ek wag vir die woord. Die woord kom nie onmiddellik nie. Ek het 'n rukkietjie in stilte deurgebring.

Heiland: "Vader Gebhard Heyder is vandag nog by jou. Dan sal hy na My toe kom."

Ek: "Is dit dan die laaste keer dat ek by hom sal wees?"

Verlosser: "Ja."

Ek: "Maar dit tref my baie hard. Ek het gehuil. My Here en my God, ek sal dan geen priester meer hê nie."

Verlosser: "My dogter, iemand sal na Rot kom."

Ek: "Ek hoef nie vir Vader Gebhard Heyder te sê dat U hom neem nie." Verlosser: "Nee, hy weet dit."

Ek: "Liewe Verlosser, ek het gisteraand aangevoel dat iets soos dit sy pad toe kom. Liewe God, wil U hê ek moet iets anders neerskryf?"

Verlosser: "Ja, skryf iets anders neer: wat Vader Gebhard jou vandag ook al vertel, moet jy ter harte neem. Moenie twyfel nie, my dogter. Gee Vader Gebhard 'n vriendelike kyk."

Ek: "Hoe moet ek dit doen as ek moet huil?" Verlosser:

"Ek sal jou die genade gee om dit te doen."

Ek: "Ek het gereël om hom hier in die Salve Regina-kampeertent om 13:30 te ontmoet. Hy het my belowe hy sal kom."

Verlosser: "Dit is wat ek beoog het. My dogter, ek is bly dat jy so baie van Vader Gebhard hou. Sê vir hom dat Ek hom liefhet."

Ek: "Ja, my Here en God, ek sal dit vir hom sê." Die

Verlosser het my toe geseën.

Vader Gebhard het gekom soos ooreengekom. Ek het meer as vier uur saam met hom in die motorhuis deurgebring. Aan die einde het ek belydenis by hom gedoen. Ek het vir hom hardop voorgelees uit die dagboek wat die Verlosser my geïnspireer het om te skryf. Hy het vir my bevestig dat dit van die Verlosser af kom en dat ek beslis moet aanhou om neer te skryf wat die Verlosser my ook al inspireer om te skryf. Ek het dit baie moeilik gevind om tótsiens te sê. Ek het vir hom gesê dat ek hom nie weer sou sien nie en dat dit was waarom ek daardie oggend in die kerk gehuil het. Ek het hom aangemoedig, net soos hy my aangemoedig het. Ons het pynlik tótsiens gesê.

Dit het gevoel asof iemand 'n stukkietjie van my hart uitgeruk het. Ek het die hele pad huis toe vir hom gebid.

Ek het die Heilige Mis bygewoon in die Karmelietekerk; die preek was goed.

12 Oktober 1992 – Maandag

08:30 in die dokters se

vertrek, Gebedegroep!

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer: Ek is lief vir jou. Gister was niks verkeerd nie; alles was reg. Moenie bekommer nie, want Ek was by jou. Vader Gebhard sal in die volgende paar dae na My toe kom. Dit is My wil. Ek was tevrede met wat jy vir hom gesê het. Hy sal daarvoor vandag nadink en verstaan. Hy is baie lief vir jou. Jy het hom gister groot vreugde gebring."

Verlosser: "My dogter, skryf voort. Die volgende groot ramp is net om die draai. Baie mense sal geraak word. Niemand kan hierdie ramp keer nie. Dit sal 'n spoor van verwoesting agterlaat. Bid vurig vir die sterwendes. My dogter, iets kom na jou toe."

Ek: "My liewe Jesus, ek luister."

Verlosser: "Die stigmata sal op jou afgedruk word. Wees gereed; hulle is baie naby. Ek is tevrede met jou moed. Dit is my genade, my dogter."

Ek: "My Here en my God, ek dank U vir hierdie genade. Kan U asseblief iets vir my sê? Wat bedoel U wanneer U vir my sê: 'Wees gereed!'"

Verlosser: "Jy moet baie verzoening doen sodat baie siele gered kan word."

Ek: "Ja, my Here, ek verstaan. Met u genade sal ek dit doen."

Verlosser: "Die lyding van verzoening sal aanvanklik ondraaglik wees. Dit moet so wees. Niemand kan oor die stigmata spog nie, en niemand het dit nog ooit geniet nie. Slegs my liefde kan hulle dra. Jy hoef nie na ander te luister wanneer baie jou vertel dat jy met die stigmata spog omdat jy nie handskoene sal dra nie. Dit is die onreine gees wat hierdie woorde in hulle gedagtes sit."

Verlosser: "Vader Gebhard het erken dat jy die stigmata sal ontvang, want Ek het hom my lig gegee. Sonder My lig kan niemand iets erken nie."

Ek: "My Here en my God, ek plaas alles wat oor my sal kom in u hande deur die Onbevleete Hart van Maria. Doen wat U wil; ek is u diensmeisie; laat dit met my geskied soos U gesê het."

Verlosser: "Ek seën jou, my dogter."

Die Verlosser het my geseën.

18:00 Heilige Mis en die Rozenkrans in Rot

20:00 Gebedegroep

13 Oktober 1992 – Dinsdag

8.30 vm Dokterskamer

Gebedegroep!

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer: aanvanklik moet jy die stigmata wat jy ontvang, geheim hou. Ek sal mense na jou lei. Nie almal wat na jou kom, is gebedsmense nie.

Baie van hulle sal afvallig raak. My skape luister na my stem; moenie bekommerd wees as daar vir 'n tyd minder mense in jou gebedsgroepe is nie."

Ek: "Ja, my Here, ek sal doen soos U aan die begin gesê het. Ek sal die stigmata eers geheim hou."

Verlosser: "Jy sal aan die begin baie rus nodig hê. Mense se rusteloosheid kan jou benadeel. My dogter, wees gereed vir wat gaan kom. Ek is tevrede met jou liefde vir My.

Skryf dit ook neer, my dogter. Die stigmatas is my tekens, en net Ek kan dit afdruk. Niemand kan dit naboots nie. Hulle kan verdwyn wanneer Ek wil, en hulle kan bly so lank as Ek wil. Die stigmatas wat jy ontvang, sal bly so lank as Ek wil. Die stigmatas het 'n spesifieke grootte en diepte.

Hulle stem ooreen met myne op Golgota. Jy sal groot pyn voel wanneer hulle ingedruk word. Bid dat jy hierdie pyn kan deurstaan. Wees geduldig met alles wat jou te wagte staan. Geduld is 'n groot deug."

Ek: "Here, gee my asseblief groot genade, geduld en volharding om dit saam met U en met ander mense te deurstaan.

Die Verlosser het my geseën.

18:00: Heilige Mis en die Rozenkrans in Rot.

14 Oktober 1992 – Woensdag

8:30 vm:

Gebedsbyeenkoms in die dokters se vertrek!

Verlosser: "My dogter, jy verlang na baie liefde en Ek sal dit aan jou gee. Baie liefde beteken baie lyding. Wil jy dit hê, my dogter?"

Ek: "My groot liefde, saam met U, ja, want ek lief U bo alles en omdat U alles in my is.

Ek het 'n groot dors na die saligheid van siele. Die pad na U lei deur die Kruis na die Lig. In die Kruis is saligheid, hoop en lewe. In die Kruis is die saligheid van die wêreld.

Here, ek behoort heeltemal aan U; doen met my wat U

wil." Verlosser: "My liewe dogter, jy sal baie ly."

Ek: "My Here en God, my liewe Bruidegom, ek sal U ook diep liefhê. Want lyding saam met U sal in liefde verander, en liefde is sterker as al die lyding in die wêreld!"

Verlosser: "My dogter, die tyd sal kom wanneer mense teen hul sin sal ly. Enigiemand wat weerstand bied om my kruis te aanvaar, kan nie my dissipel wees nie. Dit is slegs deur my kruis dat jy die ewige lewe het. Hê lief elke kruis, sodat jy dit kan ontvang. Jy sal baie kruise moet dra."

Ek: "Ek het nou pas gedink aan die pyn in my linkerarm en my skouers."

Verlosser: "Dit is my boetedienlyding. Jy kan elke lyding vir my opoffer so dikwels as wat jy wil. Dit dra vrug. Jy moet baie vir my opoffer sodat jy baie vrug kan dra."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf, my God?" Verlosser: "Ja, die lyding wat jy sal deurmaak, is ongeneeslik." Ek: "Wat bedoel U daarmee, Here?"

Verlosser: "Die dokters kan dit nie genees nie. Sonder lyding sal jy in die volgende wêreld wees." Ek: "Dit beteken dat U saam met my en in my ly. Ek sal dus nie van U geskei wees nie. Dan is U die lydende Jesus in my!"

Verlosser: "My liewe dogter, so is dit. Die Verlosser het my geseën."

19:00 Rozenkrans en Heilige Mis in die Kapel van St Roch

15 Oktober 1992 – Donderdag

Gebedbyeenkoms in die dokters se kamer!

Ek het vurig gebid en vir die Verlosser gesê:

Ek: "Here, ek wil graag almal met U liefde liefhê."

Verlosser: "Liefde is hier; jy moet dit doen. Jy kan baie liefde put. Die bron het nog nie opgedroog nie; almal kan so veel as wat hulle wil put. Liefde ken geen perke nie."

Ek: "O my Here, gee my baie liefde sodat ek dit kan deurgee. Ek kan nou 'n vuur in my hart voel."

Verlosser: "Dit is my liefde."

My: "Ek het hierdie brandende vuur deesdae nogal dikwels gevoel. Die Verlosser kom na my toe wanneer Hy wil. Ek voel ook hierdie liefdevuur wanneer ek nie met die Verlosser verenig is nie. Dan besef ek dat die Verlosser daar is. Dit is belangrik dat die siel altyd rein is."

Verlosser: "My bruid, Ek is lief vir jou. Niks kan ons langer skei nie. Jy is in My, my dogter. Ek kan met jou doen wat Ek wil."

Ek: "Ja, my Here en God, U mag met my doen wat U wil; U het my toestemming."

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer: die bloedige lyding begin. Ek moet nou begin, want ek is dors. Jy is my instrument wat ek gebruik. Bly asseblief getrou aan My."

Ek: "O my Here, verleen asseblief vir my die genade dat ek aan U getrou kan bly. Want ek kan niks op my eie doen nie. Sonder U genade is ek nie in staat om aan U getrou te wees nie. My Here, ek was tot nou toe getrou aan U. Want U het vir my die deug van getrouheid gegee."

Verlosser: "Ja, my dogter, Ek wou weet of jy dit reeds vergeet het."

Ek: "Maar Here, u Woord leef in my. U lewende Woord kan nie uitgewis word wanneer 'n mens altyd by U is nie."

Verlosser: "My liewe dogter, dit is so. Hê My meer lief, my dogter."

Ek: "Ek sal dit doen, my liewe Bruidegom. Dit is my begeerte om jou diep lief te hê.

Verlosser, seën my."

19:00: Rozenkrans en Heilige Mis in die Kapel van St Roch.

16 Oktober 1992 – Vrydag

08:30 vm:

Gebedsbyeenkoms in die
dokters se vertrek!

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer; dit is belangrik." Ek:

"Ja, my liewe en barmhartige God."

Verlosser: "My dogter, Ek wil hê jy moet al die lyding wat jy vir My afgedwaalde kinders sal verduur, aan My opoffer, sodat hulle hul pad terug na die Vaderhuis kan vind."

Ek: "Ja, my Here en God, ek sal so doen."

Verlosser: "Die lyding is reeds so naby, asof dit reeds gebeur het. My dogter, wees gereed, want dit kan op enige uur kom."

Ek: "Maar Here, ek is nou by die werk. Ek verstaan niks hiervan nie. Hoe moet ek dit verstaan?"

Verlosser: "My dogter, jy hoef niks te verstaan nie. Dit is vir My genoeg dat jy My liefhet. Jou verstand is My verstand."

Ek: "Ja, my Here, een ding weet ek: dat ek U baie liefhet."

Verlosser: "Skryf dit neer; Ek gee jou baie liefde. Hierdie liefde sal jou versterk en jy sal geen vrees hê nie. My dogter, wat Ek begin het, sal Ek ook voleindig. Dit is My wil om in jou te wees, en Ek sal in jou bly; só sal jy nie alleen wees nie. Ek sal jou nie verlaat nie. Ek sal in jou bly en saam met jou ly.

Vertrou groot op My." Ek: "Liewe God, ek weet nie wat om te sê nie."

Verlosser: "Sê niks; ek weet wat jy dink."

Ek: "Dit sal baie moeilik vir my wees, want ek het nou nie 'n priester nie en ek gaan Vader Gebhard nie meer sien nie. En ek het nie meer iemand soos Vader Gebhard nie. Maar ek het U. U alleen is genoeg. U is die grootste van alle priesters.

Ek sal daardeur vertroosting vind."

Verlosser: "Ek het reeds 'n priester vir jou. Hy sal kom wanneer Ek dit wil en wanneer die tyd reg is."

Verlosser: "Dit is my wil dat jy 'n geestelike direkteur moet hê om na jou om te sien."

Ek: "My Here en my God, ek dank U dat ek tog 'n geestelike direkteur sal hê." Verlosser: "My liewe dogter, kan jy my hoor?"

Ek: "Ja."

Verlosser: "Hou aan skryf. Die vuur van my liefde sal jou suiwer. Laat hierdie vuur brand. Dit is die vuur van my liefde."

Die Verlosser het my geseën.

Ek het die hele dag so 'n vreugde gevoel. My hart was in 'n vlam van liefde. Die Verlosser het soveel genade oor my uitgestort. Maar die onreine gees het verskeie kere probeer om my in versoeking te lei.

18:00 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot,

17 Oktober 1992 – Saterdag

7.00 vm: Ek het die Heilige Mis by die Kapel van St Roch bygewoon. Na die Heilige Mis het ek ongeveer 'n halfuur gebid.

16:30 tot 17:45: gebid in die kerk in Rot. Het vandag nie 'n boodskap geskryf nie.

10 Oktober 1992 – Sondag

6.30 vm tot 9.00 vm:

Gebedsbyeenkoms!

Verlosser: "Ek dank jou, my dogter, dat jy so lank met My gepraat het. Ek het alles van jou hemelse Moeder aanvaar wat jy aan haar toevertrou het.

Deur haar is dit die vinnigste weg na My. Sy was die een wat My die vinnigste aan jou gegee het. Hê haar innig lief, want sy word min liefgehad deur haar kinders."

Verlosser: "My liewe dogter, skryf."

Ek: "Jesus, Seun van die lewende God, wat moet ek skryf? Nou glo ek alles omdat ek weet dat ek in U is. Daar is oneindige rustigheid, vrede; ja, warmte straal in my hart. Ek weet regtig nie wat ek nou gaan skryf nie. Ek wag vir die stem wat ek in my hart ontvang, want dit het niks met my verstand te doen nie. Ek konsentreer immers ten volle op wat ek in my hart ontvang. Ek sal wag totdat ek weer iets hoor."

Verlosser: "Ja, my dogter, so is dit; wat jy geskryf het. Jy kan niks op jou eie doen nie. My dogter, skryf dit neer: My dogter, verskriklike tye kom oor jou.

Die vyand wil baie meer siele neem as voorheen. Groot rampe naderkom. Duitsland word deur 'n groot ramp bedreig. Hierdie keer sal baie siele verlore gaan. Byna almal van hulle sal verlore gaan. Want hulle bid nie meer nie. Die siele is koud. Selfs die biskoppe sal verlore gaan.

Ek: "Liewe God, ek moet dit verkeerd neergeskryf het."

Die Verlosser het Homself herhaal en dieselfde ding weer gesê. Hy het my nogmaals aangespoor om dit neer te skryf.

Die Verlosser: "Jy het my Kerk in verwarring gegooi. En my skape verstrooi. Jy is nie meer in staat om hulle bymekaar te bring nie. Die afgedwaalde kinders loop die breë pad; hulle haas vorentoe. Satan het hulle almal gevang. Die breë pad is die pad van verderf. My dogter, wees geduldig in jou lyding. Die bestemde uur het nog nie gekom nie, maar dit is by die deur. Wees gereed vir my werk. Dit moet so gebeur, want my Vader, net soos my Vader, Ek en die Heilige Gees sal. Niks gebeur sonder ons wil nie. Dit behaag my, my dogter, dat jy smag om saam met my te ly. Dit is die werk van die liefde wat jy van my ontvang het. En met hierdie liefde, het jy My lief."

Verlosser: "My dogter, skryf nog 'n bietjie. Jy sal nie veel langer by die psigiatriese kliniek werk nie. Dit is my wil. Jy sal by die huis met pelgrims te doen hê. Baie sal jou raad soek. Wees vriendelik en liefdevol teenoor almal. Die meeste van hulle is hulpeloos. Baie het hul vertrouwe in priesters verloor. Hulle moet na 'n kerk terugkeer. Na die Kerk van St. Petrus. Bid vir baie liefde vir hulle. Slegs liefde kan hulle red.

Ek: "My Here en my God, ek het verstaan. Ek dank U. Ek sal alles doen met U genade en krag wat U my gee."

Verlosser: "My liewe dogter, ek is lief vir jou. Jy is onder groot beskerming. Vertrou op hierdie beskerming.

Ek: Die Verlosser het my geseën.

10:00 vm Heilige Mis

13:00 Rozenkrans en toewydings.

19 Oktober 1992 – Maandag

Gebedsbyeenkoms in
die dokters se vertrek!

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer: die lyding wat jy verduur, is van groot waarde slegs as jy met My verenig is."

Ek: "Here, maar ek is altyd met U verenig."

Verlosser: "Maar jy kan van My afdwaal. My dogter, jy het vrye wil."

Ek: "Maar Here, as ek U my wil gee, kan ek nie van U af wegdraai nie." Verlosser: "As jy My jou wil gee, dan nie."

Ek: "My Here en my God, my Drie-enige God, my liewe Jesus. Ek gee U my wil, dat ek U nooit mag verlaat nie, dat ek in U liefde verenig mag wees, en dat ek U wil altyd mag vervul. Dit is my begeerte, en ek glo dat ek my lyding met U sal verenig."

Verlosser: "My liewe dogter, Ek is tevrede met wat jy geskryf het. Skryf dit neer; die Drie-enige God het jou lief."

Verlosser: "Skryf, my dogter; wat ook al gebeur, moet jy dit eers vir My vertel." Ek: "Ja, my Here, ek sal so doen."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter; dit is belangrik. My liewe dogter, jy moet die lyding verdra soos Ek wil."

Ek: "My Here, ek verstaan dit glad nie."

Verlosser: "Daar sal dae wees wanneer jy meer of minder pyn sal ervaar. Die pyn word deur My gelei, sodat jy nie hoef te wag dat dit verlig word nie."

My: "Liewe God, dinge begin nou ernstig raak vir my. Asseblief, wanneer die tyd aanbreek, gee my die genade om goed te ly en die uithou vermoë daarvoor. O my Here en God, laat dit wees soos U wil. Ek is so lief vir U. Ek kan dit nie meer in woorde uitdruk nie, maar U weet dit self. Ek is gereed om saam met jou te ly. Ek het groot hoop. Daar is geen lyding in die Hemel nie. Dit bring my groot vreugde dat ek hier op aarde saam met jou mag ly."

Verlosser: "My liewe dogter, ek was bly om dit van jou te hoor." Ek: Die

Verlosser het my geseën.

18:00 Rozenkrans en Heilige Mis, Rooi

20 Oktober 1992 –

Dinsdag In die dokters

se kamer,

Gebedsvereniging!

Verlosser: "My dogter, ek is tevrede met alles wat jy tot dusver geskryf het.

My dogter, jy skryf nie wat jy wil nie, maar jy skryf wat Ek wil. Die stem wat jy hoor, is my stem. My dogter, jy sal nie

want hulle self hoor niks, maar deur die woorde wat jy spreek, sal hulle erken dat dit Ek is. Hulle sal dit nie kan ontken nie. My dogter, wees gereed, want die uur naderkom vir die volgehoue lyding wat jy op aarde sal deurmaak. Ek is die Here en God. Ek sal my werk voltooi. Jy is my instrument wat Ek gebruik. My dogter, jy sal my liefde in oorgloed ontvang, want Ek is liefde. Jou lyding sal my liefde wees."

Ek: "Die Verlosser het my geseën."

18:00 Rozenkrans en Heilige Mis, Rot

10 Oktober 1992 –

Woensdag In die

dokters se kamer,

Gebedsvereniging!

Verlosser: "Ek wil hê jy moet dit neerskryf, want jy sal dit later nodig hê." Ek: "My liewe Jesus, wat moet ek neerskryf?"

Verlosser: "My dogter, daar is nog so baie om neer te skryf."

Ek: "Here, ek sal dit neerskryf, maar gee my asseblief die genade om meer te kan skryf, en ook vir Marion, want wat ons skryf, is baie min."

Verlosser: "My dogter, jy moet moeite doen om te skryf, want dit is my wil dat dit gou neergeskryf word. Jy het reeds die genade ontvang om te skryf. My dogter, ek het iets van jou nodig."

Ek: "Weer? Ek het gedink ek het jou alreeds alles gegee. Mag ek weet wat dit is?"

Verlosser: "Jy moet alle siele aan My toewy. Hulle moet almal gered word. Jy sal vir alle siele ly."

Ek: "My Here en God, U het gesê dat baie siele nie meer leef nie."

Verlosser: "My dogter, gee hierdie siele ook aan My. My dogter, Ek kan hulle uit die dood opwek."

Ek: "Maar hulle het die Vader van Liegens gekies."

Verlosser: "In die Kruis is verlossing; in die Kruis is die lewe."

My: "Deur u kruisiging in my, kan selfs die grootste sondears gered word!" Verlosser: "Ja, my dogter, dit is so."

Ek: "My Here en my God, dit laat my bang wees vir die lyding."

Verlosser: "By My sal jy geen vrees hê nie."

Ek: "Ja, my Here en my God, ek sal doen soos U wil. Here, laat U wil geskied." Verlosser: "Doen alles soos Ek wil."

Ek: "Ja, ek sal dit met u genade doen."

Ek het gedink aan daardie Sondag toe die Verlosser vir my gesê het dat byna alle siele deur 'n ramp verlore sou gaan.

Verlosser: "Moenie bekommerd wees of iets gaan gebeur nie. Dit is my saak. Jou taak is om dit alles neer te skryf. Ek kan dinge verander soos Ek wil. Ek het mag oor alles. Jy kan niks sonder My doen nie. My dogter, bly getrou aan My. Ek het reeds My plan vir jou voorberei.

Dit moet vervul word."

Ek: Die Here het my geseën.

12:00 middag, Kapel

Verlosser: "My liefde is ewig. Die lyding op aarde is kortstondig. My dogter, skryf dit neer: om met My te ly is 'n groot genade. Daarom, offer jouself op om met My te ly. Hierdie lyding sal met My liefde verenig word."

Om 16:30 was ek by die KNO-kliniek; ek was deur Dr Meier uitgenooi.

Daar was verskeie lesings. Dr Meier se lesing het omstreeks 19:10 geëindig. Ek het die lesingsaal verlaat en met volle spoed na die Rochuskapel in Mingolsheim gehardloop.

Teen 7.35 nm was ek reeds by die kapel. Die pad was nat en ek het die hele pad gebid. Ek het so gretig gesmag daarna om die Verlosser te ontvang. Na die Heilige Mis het ek ongeveer 30 minute met die nuwe priester gepraat. Hierdie priester van die Filippyne was vandag vir die eerste keer daar. Ek glo dit was die Verlosser se wil dat ek met hom moes praat. Die lesingsaal by die ENT-kliniek is ongeveer 30 km verwyder van die Rochuskapel in Mingolsheim/Bad Schönborn.

22 Oktober 1992 – Donderdag

8:30 vm in die dokters se

vertrek: Gebedegroep!

Verlosser: "Dit is my wil dat wat jy skryf, gedruk word. Ek wil hê jy moet jou afstand behou van almal met wie jy in gesprek kom. Almal sal probeer om jou te beïnvloed deur te sê dat hierdie stem wat jy hoor nie van My is nie. Praat met hulle soos nodig. Hê hulle almal lief. My dogter, 'n tyd sal kom wanneer almal jou sal verlaat. Dan sal hulle My ook verlaat. Maar jy is by My. Het altyd geloof in My. My Moeder en Ek sal jou nie verlaat nie. Houd vas aan wat jy geskryf het." Ek: "My Here en my God, maar hierdie verlating is so moeilik."

Verlosser: "My dogter, deur dit sal baie siele gered word. Elke opoffering dra vrug."

Ek: "My Here, ek voel nou 'n brand in my hart. Beteken dit iets wat ek moet weet?"

Verlosser: "Ja, my dogter. Dit is my liefde vir jou. Met hierdie vuur sal Ek jou altyd versterk. My dogter, jy is nooit alleen nie. Jy behoort heeltemal aan My."

Ek: Ek het gewonder of die stigmata hierdie jaar sal verskyn.

Verlosser: "Skryf dit neer: dit sal hierdie jaar gebeur."

Ek: "Wat gaan gebeur? Ek dink aan twee dinge!"

Verlosser: "Die stigmata! Jy sal nie daarvan bevry word nie. Dit is 'n genadegaw vir jou. Deur hulle is jy in My. My 'Ja' bly 'n 'Ja'."

Ek: "My liewe Jesus. Ek is nou so lief vir U. Ek wil U vir ewig so liefhê. Buiten U liefde het ek niks anders nodig nie."

Verlosser: "Wie by My is, het niks anders as My nodig nie. Ek vervang alles."

Ek: "Liewe God, laat hierdie rampe nie oor Duitsland kom nie. U kan dit voorkom."

Verlosser: "My dogter, hulle sal kom. Want mense wil nie bekering vind nie. My dogter, Ek seën jou nou."

Ek: Die Verlosser het my geseën.

18:00 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot

23 Oktober 1992 – Vrydag

8:30 vm en 9:30 vm in die dokters se kamer

Tydens die tweede eenwording het die Verlosser tot my gesê:

Verlosser: "My liewe dogter, ek is bly dat jy weer met my praat. Dit was my wil." Ek: "Ja, Here, iets het my gelei; dit het my na U getrek."

Verlosser: "Jou lewe behoort heeltemal aan My."

Ek: "Ja, Here, dit is vir my duidelik, want ek het U alles gegee."

Verlosser: "Skryf, my dogter; Ek wil hê jy moet vir My alles opoffer wat jy gedurende die dag gesê het."

Ek: "Eintlik praat ek die hele dag van U. Ek sal so doen, my Here en God." Verlosser: "Skryf voort, my dogter. Wat Vader Wodke op 'n kasset oor Monsieur Mat jo uit Kanada gesê het, sal hierdie jaar gebeur. Die ramp wat Duitsland tref, sal hierdie jaar gebeur. Die stigmata wat jy sal ontvang, sal ook hierdie jaar voorkom. Bid baie, my kinders. Julle het baie min tyd." Ek: "Sal die katastrofe eers kom, of sal my lyding eers kom?"

Verlosser: "Wil jy weet, my dogter?"

Ek: "Ja, my Here, as U dit reg ag."

Verlosser: "Jy sal eers ly, voordat die ramp kom."

Ek: "Ja, my Here, ek verstaan. Ek dank U. Maar Here, kan ek nie iemand hieroor waarsku nie?"

Verlosser: "My dogter, sal enigeen van hulle 'n woord glo wat jy sê?"

Ek: "Ek het 'n gevoel dat almal dit sal hoor, maar niemand sal my glo nie." Verlosser:

"My dogter, hulle is almal mense van min geloof."

Ek: "Liewe God, sommige mense raak ontsteld wanneer U sê 'n ramp kom." Verlosser: "Ja, sodat hulle nie hoef te bid nie. Hulle sal dit glo wanneer dit te laat is. My dogter, dié met min geloof is ook trots. Hulle moet hul bekeer. Die nederiges aanvaar die geloof; die trotse kan dit nie begryp nie.

Geloof

is my geskenk aan jou."

Ek: Die Verlosser het my weer geseën.

18:00 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

24 Oktober 1992 – Saterdag

11.00 vm by die huis

7.15 vm in die kerk in Waghäusel.

Aan die begin van die Mis het ons die kerk verlaat. Fridolin en ek het voor die tabernakel gesit en gebid.

Toe Vader Werner Egon ons sien, sê hy vir ons: "Wil julle by ons aansluit vir die Heilige Mis?" Ek het geantwoord: "Ja." Hy het toe gesê: "Kom asseblief na die ander kant toe."

Dit is die kant waar jy nie die tabernakel kan sien nie. Want in die oggende word die Heilige Mis altyd aan daardie kant gevier. Hy het my 'n tweede keer gevra: "Wil jy by die Heilige Mis aansluit?" Ek het gesê: "Ja, maar hier voor die tabernakel."

Hy het dieselfde ding 'n derde keer herhaal. Ons het toe voor die tabernakel gebuig en daarna die kerk verlaat. Ons het by 'n meer gaan stap en die Rozenkrans en ander gebede vir Vader Werner Egon en vir die gelowiges wat in die kerk gebly het, gebid.

Want die Verlosser het vir my gesê dat ek by die tabernakel moet bly. Al die priesters het tot dusver hiermee ingestem, behalwe Vader Egon Werner.

11:00 vm Gebedsbyeenkoms!

Verlosser: "Skryf, my dogter, wat julle albei vandag gedoen het, was absoluut reg. My dogter, Ek is die Here en God; Ek het mag oor alle dinge."

Ek Ek: "Liewe God, nou gaan hulle sekerlik slegte dinge oor ons sê."

Verlosser: "My dogter, almal wat kwaad van jou praat, sal voor My moet verantwoording aflê. Want jy was in die reg."

Ek: "Ek het vir Claude uit Luxemburg gebid."

Verlosser: "My dogter, Satan is nog steeds magtig; bid vir Claude."

Ek: "Ek het die Verlosser oor Hedwig se man gevra, want sy huil so dikwels en kla oor hom."

Verlosser: "My dogter, Satan het hom in besit geneem. Daar moet vir hom 'n eksorsisme gebid word."

Ek: "Moet ek dit vir Hedwig vertel?"

Die Verlosser: "Ja, jy moet altyd die waarheid vertel. My dogter, skryf dit neer. Bid baie in die dae wat kom. Die groot ramp naderkom."

Ek: "So is my lyding ook naby?"

Die Verlosser: "My dogter, jou lyding is net om die draai."

Ek: "Ek het ook die Verlosser gevra of dit waar was dat my seun van Fridolin gehoor het dat ek sou ly."

Die Verlosser: "My dogter, dit was my wil dat hy dit moes uitvind. My liewe dogter, moenie toelaat dat mense jou beïnvloed nie. Doen alles wat Ek jou sê. Ek is jou geestelike gids. Jy behoort heeltemal aan My. Ek is altyd by jou, my dogter. Gaan voort soos jy tot nou toe gedoen het. Ek is lief vir jou en Ek sal altyd my genade oor jou uitstort. Ek seën jou."

Ek het op die vloer gekniel. Die Verlosser het my geseën.

16:30

Friedolin en ek het voortgegaan om in die kerk in Rot te bid. Ek het by Vader Vogt belydenis gedoen.

19:00

Friedolin en ek het die Heilige Mis bygewoon in Mingolsheim. Toe ons die Heilige Kommunie ontvang het, het ons albei op die vloer gekniel. Na die Heilige Mis het 'n vrou met ons gepraat: sy was baie bly om te sien dat iemand die Heilige Kommunie ontvang terwyl hulle kniel. Sy het gesê sy sou graag dieselfde wou doen, maar het nie die moed gehad nie. Ek het vir haar gesê om te bid dat God haar van die vrees sou bevry oor wat ander mense dalk sou dink.

21:00

Vader Gebhard Heyder van Regensburg het my gebel en vertroosting en bemoediging gebied

25 Oktober 1992 – Sondag

7.30–10.30 by die huis – Gebedegroep!

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer: jy kan niks op jou eie doen nie. Wees daarvan bewus."

Ek: "Ja, my Here, ek het dit besef. Maar die versoekings is altyd daar."

Verlosser: "Solank jy by My is, sal jy in versoeking gelei word. Almal wat aan My behoort, sal versoeking in die gesig staar. Wat belangrik is, is dat jy versoeking weerstaan.

Dit behaag My dat jy keer op keer na belydenis gaan. Dit verzwak die vyand voortdurend en stel jou in staat om sy bedrog te herken. My dogter, die vyand is veral sterk in hierdie tyd."

Ek kan jou nie die beproewings spaar wat hy jou sal laat deurmaak nie. Almal wat ek gekies het, het teen hom geworstel. Saam met my kan jy hom altyd verslaan.

My dogter, hou aan skryf. Ek wil hê elke dag en elke nag moet aan my behoort." Ek: "My Here en God, my liewe Jesus, my geestelike gids, elke dag en elke nag sal aan U behoort. Want watter nut sou al hierdie dae en nagte vir my hê as ek U nie gehad het nie? My liefdevolle Vader, laat ek net in U liefde wees."

Verlosser: "Jy is my liewe dogter en jy is in my liefde." Ek: "Moet ek vir Fridolin iets hiervan vertel?"

Verlosser: "My dogter, jy het vir hom gesê wat Ek vir hom wou sê." Ek: "Dankie, my Here en God."

Verlosser: "My liewe dogter, skryf; Ek gee jou iets."

Ek: "Ek is nie nuuskierig om te weet wat U my gee nie, maar ek sal dit van U aanvaar. Maar sê asseblief vir my dat ek moet neerskryf wat U my gee."

Verlosser: "Ek gee jou my volharding in lyding."

Ek: "Ek is baie gelukkig hieroor en ek dank U, my barmhartige God. O my Here, dit sal baie siele red. Volharding in lyding beteken baie vir my, want dit is 'n groot genade van U."

Verlosser: "Skryf neer wat dit is wat My so baie aan jou behaag."

Ek: "Wat is dit, Here?"

Verlosser: "Jy vertel vir mense wat Ek in jou hart plaas." Ek: "Wat is dit wat U in my hart plaas?"

Verlosser: "Die woorde van die lewe. Dit behaag My dat jy hierdie woorde aan mense gee."

Ek: "Maar Here, my Duits is so swak; eintlik kan ek geen taal behoorlik praat nie." Verlosser: "Maar hierdie woorde kom uit die hart en nie uit die wêreld nie."

Ek: "My Here, ek sal met U genade spreek, en die Heilige Gees sal my die regte woorde gee."

Verlosser: "Dit is my wil dat jy praat. My priesters moet dit ook hoor. Hulle sal ook genade ontvang terwyl hulle luister. Ek kan genade verleen wanneer Ek wil. My woorde is lewe, liefde en lig."

Ek: "Liewe God, ek kan nie meer skryf nie."

Verlosser: "My liewe dogter, ek was bly dat jy geskryf het. Ek seën jou en almal wat jy vandag aan my aanbeveel het."

Ek: Die Verlosser het my geseën.

Omstreeks 16:00 is ek vir koffie uitgenooi. Ek het weer oor God in twee tale gepraat.

18:30: Rozenkrans en Heilige Mis in Mingolsheim. Ek was daar saam met my man. Die preek was goed!

26 Oktober 1992 – Maandag

8.30–9.30 by die huis:

gebedsbyeenkoms!

Verlosser: "My liewe dogter, ek het alles gehoor wat jy gesê het.

Die lyding van verzoening wat jy nou deurstaan, kom van My af. Ek kan hierdie genadegaweskenk aan wie Ek kies."

Ek: "Maar dit is ernstige hoofpyn en pyn in my linkerskouer en -arm."

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer."

Daar was 'n geruime tyd stilte.

Toe sê die Verlosser: "Nou moet jy skryf."

Verlosser: "Ek wil jou 'ja' hê sodat ek die vyf stigmata op jou kan afdruk." Ek: "Maar Here, ek het dit reeds aan U gegee. U het dit al voorheen gesê." Verlosser: "Ek toets jou weer, my dogter."

Ek: "My Here en my God, ek gee U nou my 'ja', en U mag die stigmata in my afdruk vir die saligheid van siele."

Ek: "My liefdevolle Vader, my 'ja' is nou u 'ja', en ek herhaal dit nogmaals: Laat ek nooit van U geskei word nie, want ek het U bo alles lief en ek wil aan U behoort, want U is my Drie-enige God, my liefdevolle Vader, my Jesus, Heilige Gees van God en ewige vlam van liefde."

Verlosser: "My liewe dogter, Ek sal my liefde oor jou in groot mate uitstort, sodat jy die stigmata kan dra. Moenie hierdie liefde verwerp nie. Jy moet dit dra sodat jy goed kan ly. My liewe dogter, wees gereed vir die heilige vyf stigmata."

Ek: "Moet ek dit neerskryf?" Verlosser:

"Jy moet dit neerskryf."

Ek: "My liewe Jesus, ek het nog nie 'n priester nie."

Verlosser: "My dogter, Ek is jou geestelike direkteur; hê meer vertrou in My. Met My sal jy niks kort nie. My dogter, jou lyding sal ook My lyding wees."

Ek: "Ek vra: Moet ek nog iets neerskryf?" Verlosser: "Nee."

Ek: Die Verlosser het my geseën.

18:00 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

20:00 Gebedgroep:

Daar was baie gelowiges teenwoordig. Vader Berthold van Waghäusel was ook daar.

Hy is 'n goeie priester. Hulle het hom reeds van Waghäusel na Darmstadt oorgeplaas. Dis jammer, want hy is 'n Mariaknoster. Vader Dochat was ook daar. Hy het belydenisse aangehoor. Na die gebedgroep het ek met Vader Dochat gepraat in die teenwoordigheid van Josef en Giesela van Neu-Ulm en my man. Ek het nie gehou van wat Vader Dochat oor Biskop Lefebvre gesê het nie. Sy oordeel oor Biskop Lefebvre het my diep seergemaak.

27 Oktober 1992 – Dinsdag

11.55 – 13.15

Gebedsvereniging!

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer. Kommunie in die hand veroorsaak dat klein deeltjies op die vloer val en deur mense vertrap word; hierdie deeltjies is EK.

Ek: "Liewe Verlosser, gister het ek Vader Dochat 'n vraag gevra: Wat is erger, die wyding van biskoppe deur aartsbiskop Lefebvre of die deeltjies wat op die vloer val as gevolg van die ontvangs van die Kommunie in die hand?

Vader Dochat het geantwoord:

'Die konsekrasie van biskoppe deur aartsbiskop Lefebvre is erger.'

My Here, dit het my groot pyn besorg, en ek kan dit nie aanvaar nie." Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer. Hierdie priester moet hom bekeer."

Ek: "Maar hy vier die Heilige Mis."

Verlosser: "As hierdie priester nie berou toon nie, moet hy 'n ernstige gevolg van My in die gesig staan."

Ek: "O my Here, dit kom as 'n skok vir my."

Ek: "Liewe Jesus, sou U vir hom, in my plek, sê dat hy moet bekering?"

Verlosser: "My dogter, laat dit aan My oor. Ek sal hom nog 'n bietjie meer tyd gee om te besin. My dogter, jy moet aanhou uitspreek oor die ontvangs van die Kommunie op die tong, sodat die blindes weer kan sien en die dowes weer kan hoor."

Ek: "Ek het die Verlosser gevra of ek na Deris se lesing moet gaan. Vader Dochat sal ook daar wees."

Verlosser: "Bid vir hierdie bedoelings."

My: "Liewe Verlosser, ek wil graag vir U vra oor Vader Vogt, want hy was veral vriendelik teenoor my in die belydenis op Saterdag, heeltemal anders as gewoonlik. Ek het daarna so gelukkig gevoel."

Verlosser: "Vader Vogt sal doen wat Ek hom sê."

Ek: "My Here en God, ek het die hele oggend tot 12:00 'n hoofpyn gehad, en nou dat ek met U praat, is dit weg."

Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter: Ek kan die pyn gee wanneer Ek wil." Ek: "Moet ek nog iets neerpen? Want ek kan nie meer skryf nie." Verlosser: "Jy is moeg, en dit is genoeg."

Ek: Die Verlosser het my geseën.

18:00: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot

Ek het vorentoe gegaan om die Kommunie te ontvang, maar toe 'n non dit uitdeelde, het ek my neergebuig sonder om die Hosta te ontvang en na my sitplek teruggekeer. Ek het gevoel dat die Verlosser geestelik na my gekom het, en ek het selfs meer genade ontvang as wat ek uit 'n sakramentele Kommunie sou ontvang het. Want die Verlosser wil nie hê ek moet Kommunie ontvang deur ongewyde hande nie!

28 Oktober 1992 – Woensdag

11.00 – 12.30

Gebedgroep!

Ek: "Ek het toe die Verlosser gevra of dit reg was wat ek gister in die kerk gedoen het, of ek iets anders moes gedoen het?"

Verlosser: "Wat jy gedoen het, was my wil. Dit was reg."

Ek: "Vandag, tussen 8.30 vm en 9.00 vm, het die duiwel voor 'n prent van Jesus aan my verskyn."

Die prent is gekonsekreer en is aan my gegee deur Margaret uit België. Ek is baie lief vir hierdie prent en ek soen dit dikwels. Ek kon net die duiwel se kop voor die prent sien. Hy het afgryslik oor my gelag. Maar hy het vals tande gehad; jy sou kon dink hy het een by 'n tandarts kliniek uitgehaal. Hy was nogal harig in die gesig. Sy linkerwang het groot, bloedige krapmerke gehad. Sy hare was kroes. Hy was net 'n oomblik sigbaar, toe het hy verdwyn. Hy wou Jesus naboots, maar hy het nie daarin geslaag nie.

Ek het die Verlosser gevra of ek dit alles net ingedink het.

Die Verlosser: "Hy wou jou net terg."

Ek: "Voordat die duiwel aan my verskyn het, het ek 'n boek oor heiliges gelees. Hy het my reeds ontwrig terwyl ek daardie boek gelees het."

Die Verlosser: "My dogter, Ek wil hê jy moet skryf. Ek wil jou toestemming hê, op die regte tyd, sodat Ek die stigmata op jou kan afdruk."

Ek: "Here, U mag die tyd kies wanneer U wil." Die Verlosser het my geseën.

18:00: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

29 Oktober 1992 – Donderdag

08:00 tot 10:00 by die huis:
gebedsbyeenkoms!

Ek was baie teleurgesteld in die priester van die Filippyne ('n Steiler-sendeling); hy het die nagmaal in die hand verdedig. Ek het vir hom gebid, aangesien hy 'n gas is by die Rochus Gesondheidsresort in Mingolsheim. Verlosser: "My dogter, skryf dit neer: jy moet aanhou sê dat die nagmaal in die hand 'n lasterdaad is. Almal wat die nagmaal in die hand verdedig, doen wat Satan wil.

Hierdie priester is in duisternis. Die priester van die Filippyne is my probleem; laat hom aan My oor. Bly standvastig in wat jy geskryf het."

Verlosser: "My dogter, moeilike tye kom."

Ek: "Liewe God, my liewe Jesus, wat bedoel u met 'moeilike tye'?"

Verlosser: "'n Groot hongersnood kom. Skryf, my dogter: my toorn oor die aarde sal nie gestil word nie. Mense moet hul bekeer. Nog nooit het soveel mense as tans na die hel gegaan nie. Hulle het die Duivel geglo en hom gekies. My dogter, net 'n klein getal behoort aan My. My toorn sal oor almal kom. Dan sal hulle weet aan wie hulle behoort. My dogter, hou jouself weg van ydele praat, want dit belemmer jou vordering. Die tyd is kort. Jy moet voorrang gee aan gebed.

Ek: "Wat anders moet ek skryf?"

Verlosser: "Bly getrou aan My."

Ek: Die Verlosser het my geseën.

19:00: Rozenkrans in die Kapel van St Roch.

30 Oktober 1992 – Vrydag

8.30 vm tot 11.20 vm
Gebedsbyeenkoms!

Verlosser: "My liewe dogter, Ek het na jou geluister; jy is my dienaar. Dit is my wil dat jy met die priesters praat. Hulle luister nie na jou nie, maar hulle besin oor wat jy sê. Hoe dieper 'n priester in die modder vasgevang is, hoe minder luister hy. My dierbare dogter, moenie oor die priesters hartseer wees nie, want hulle is tans verward. Die ergste is dat hulle nie besef dat hulle verward is nie. Daarom vra Ek jou om met hulle te praat."

Ek: "O my Here, maar dit is 'n slag vir my, want ek bespeur soveel trots in hulle." Verlosser: "Bid dat hulle nederig mag wees. Daar is baie gebed nodig vir die priesters. Hulle moet die afgedwaalde kinders terugbring."

Ek: "Maar Here, as die dwaalpriesters die dwaalchildren lei, sal hulle nie albei in die put val nie?"

Verlosser: "Dit is so."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Jou liefde vir My is waar. Jy liefhet My met My liefde. Jy verlang om saam met My te ly, en Ek wag smachtend na daardie uur, want Ek het jou meer lief as wat jy My liefhet. Slegs dié wat My waaragtig liefhet, verstaan wat dit beteken om saam met My te ly. My dogter, Ek dank jou dat jy saam met My wil ly. Vrywillige lyding is 'n groot beloning vir dié wat saam met My ly. My dogter, Ek moet jou nog reinig."

Ek: "My Here en God, hoe dan?" Verlosser:

"Met die vuur van my liefde." Ek: "O Here, reinig my asseblief verder."

Verlosser: "Jy sal weer pyn in jou hart voel." Ek: "O my Here, ek verstaan dit nou nie."

Verlosser: "Dit sal 'n brandende vuur wees. En met hierdie vuur sal jy gereinig word. Jy weet dit reeds, my dogter."

Ek: "Dankie."

Verlosser: "My dogter, Ek wil hê jy moet jou pyn opoffer vir die saligheid van siele. Elke pyn wat só met My verenig word, dra vrug."

My: "My liefdevolle Vader, ek het geen eie begeertes nie. Vra van my wat u ook al begeer."

Verlosser: "Ja, my dogter, ek het een wens van jou. En dit is dat jy die Kruisweg saam met my tot die einde toe loop."

My: "Here, mag u wens vervul word. My liewe Jesus, ek wil nou nie ophou skryf nie. Ek wil in U bly. Dit is so mooi. Ek is lief vir U, my Here en my God. Ek kan dit nie beskryf nie. Ek kan nie begryp hoe mense U kan verwerp nie."

Verlosser: "Al diegene wat My verwerp het, het die Vader van Lieges gekies. 'n Mens kan nie twee meesters dien nie. My dogter, hou aan om My lief te hê soos jy tot nou toe gedoen het."

Ek: "Ek het vurig gebid en aan die Hemelse Vader, deur die Onbevleete Hart van Maria, al die lyding van Jesus Christus, die Kruisweg, elke druppel bloed wat Hy sedert Sy kruisiging vergiet het, Sy vyf heilige wonde, Sy verdienste en Sy dood opgedra. Toe het ek die Sewe Smarte van Ons Vrou opgeoffer, haar bloedtrane wat sy tot nou toe vir ons gestort het, al die gebede wat sy met myne verenig het, alles vir die saligheid van die siele, dat die vuilheid uit die Kerk weggespoel mag word en dat die ware Kerk van Petrus herstel mag word. Here, U wil geskied."

Verlosser: "My dogter, Ek was tevrede met wat jy geskryf het."

Mag die almagtige en barmhartige God die Vader, God die Seun en God die Heilige Gees u seën. Gaan in vrede, my liewe dogter."

Ek: "Dank God die Here. Mag die Drie-eenheid geprys, bemin, aanbid en verheerlik word, nou en vir ewig. **Amen.**

18:00 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

31 Oktober 1992 – Saterdag

7.00 vm Heilige Mis in die Kapel van St Roch.

Na die Heilige Mis het ek 'n halfuur gebid. Ek sit in die kapel direk voor die tabernakel en is baie gelukkig om hier te bid. Byna almal het vanoggend voor die Heilige Kommunie gekniel, behalwe die nonne en 'n paar siek mense. Ek was baie bly om dit te sien. Dikwels het ek alleen gekniel, omdat die ander nie gedurf het nie. Eendag sal elke knie buig voor ons Here God.

Om 11:20 vm., na die gebed, het ek in eenheid met Hom ingegaan. Verlosser: "My liewe dogter, skryf."

Ek: "Jesus, liewe God, wat moet ek skryf?"

Verlosser: "Die stigmata wat Ek op jou afdruk, is baie naby. Die tyd het gekom. Glo in My. Die beproewings vir die stigmata kom tot 'n einde."

Ek: "Is daar nog iets wat ek oor die stigmata moet weet? As daar iets is wat jy dink ek moet weet?"

Verlosser: "Ja, daar is nog iets wat jy moet weet. Jy moet toesprake hou oor die stigmata."

Ek: "Waar, my Here en God?"

Verlosser: "Waar jy ook al nodig is."

Ek: "En wat as die biskoppe my verbied om dit te doen?"

Verlosser: "Ek sal namens jou spreek, waar jy ook al gaan. As hulle jou verwerp, het hulle My ook verwerp. Jy sal gaan waar Ek jou lei."

Ek: "My Here en my God, uit liefde vir U en vir die saligheid van die siele sal ek doen wat U ook al begeer. Here, U wil geskied. My Here en my Koning, my liefdevolle en barmhartige Vader, ek sal alles doen omdat ek U so liefhet – U, die Drie-enige God."

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer. Die vyf heilige stigmata wat Ek op jou sal indruk, is 'n teken vir die hele wêreld, want jy sal ly vir die siele van die hele wêreld. Gee My al die siele wat jou verwerp. Elke siel moet voor My verskyn en voor My verantwoordelikheid dra. Daarom, hê almal lief, selfs dié wat jou nie liefsal hê nie.

Want dit is vir hierdie siele dat jy ook my bloed sal vergiet. My liewe dogter, ons het 'n groot taak voor ons."

Ek: "O my Here, ek het gedink my werk was reeds klaar."

Verlosser: "Dit is net die begin, my dogter. Wanneer ons verheerlik is, sal ons al die welwillendes tot ons aantrek. My Bloed is jou saligheid en genesing. Dit bevry jou van die ewige dood. Slegs my Bloed kan jou sondes reinig, as my Heilige Bloed grootliks vereer word. Jy sal die fontein van die Heilige Bloed wees, waarvan Bloed elke Vrydag sal vloei. My liewe dogter, ek dank jou vir jou geduld."

Ek: "Is dit wat ek moet skryf?"

Verlosser: "Ja, is dit wat jy moet skryf?"

Ek: "My Here, ek het alles verstaan en aanvaar dit alles, sodat ek u wil saam met U kan vervul. So laat dit wees soos U gesê het, want ek het my wil aan U oorgegee."

Die Verlosser het my geseën.

12.45 nm – Roswitha het my gebel; as ek wil, sal haar seun Wolfram my help om my dagboek te skryf. Ek was baie bly hieroor, want die Verlosser het my reeds aangespoor om vinniger te skryf. Ek het vir haar gesê dat ek eers die Verlosser sou vra.

12.55 nm – Ek het die Verlosser gevra of dit reg was dat Wolfram sou skryf. Die

Verlosser: "Ja, my dogter, hy sal skryf."

Van 13:30 tot 18:00 het ek die dagboek saam met Wolfram geskryf. Hy het baie hard gewerk en 8 A4-bladsye geskryf. Dankie, God, vir hierdie genade.

18:15 tot 21:30 het ek my huishoudelike werk gedoen.

22:30 – Ek het my dagboekinskrywings van die notiepapier in my notaboek gekopieer sodat Wolfram môreoggend ná die Heilige Mis weer kan skryf.

Om 23:30 het ek die Rosarium van die Aangrypende Misteries gebid. Daarna het ek twee keer na die sauna gegaan.

Om 1.15 vm het ek vurig gebid. Ek het tot 2.30 vm 'n boek gelees. Ek het ongeveer drie uur geslaap en toe omstreeks 5.50 vm opgestaan. Ek het eers gebid en toe die boodskap van die Verlosser ontvang.

1 November 1992 – Sondag

By die huis

Gebedsvereniging!

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer. Groot gevaar is by die deur. Die oorlog versprei verder."

Ek: "Here, is die Federale Republiek van Duitsland ook onder bedreiging?" Verlosser: "My dogter, die hele

Europa is onder bedreiging."

Ek: "My Here en my God, red ons, want U kan dit alles nog keer. Laat U toorn asseblief nie oor ons kom nie. Here, spaar ons asseblief."

Verlosser: "My dogter, verskriklike dae kom oor julle." Ek: "O Verlosser, moet ek dan selfs die kapel bou?"

Verlosser: "Bou dit so gou moontlik. My dogter, skryf dit neer: die revolusie is naby. Dit sal chaos in sy spoor bring. Christene sal met die Vrymesselaars meng.

Daar sal 'n groot afval onder Christene wees. Bid baie, my dogter. My dogter, wat jy gister gedoen het, was goed."

Ek: "Bedoel U die skryfwerk saam met Wolfram?"

Verlosser: "Ja. Jy het my wil vervul. Gaan voort om te skryf, want Ek sal hierdie werk goed beloon. My dogter, Ek sal my genade oor jou uitstort."

Ek: "Moet ek nog iets neerskryf?"

Verlosser: "Skryf, my dogter. Eerstens sal jou hart deurboor word."

Ek: "Liewe God, U het gesê dat ek al vyf stigmata terselfdertyd sou ontvang."

Verlosser: "Ek mag later anders besluit." Ek:

"Here, laat u wil geskied."

Verlosser: "My dogter, dit moet so wees. Wees gereed, my dogter. Ek is lief vir julle, my kinders." Ek:

"Ek is nou alleen."

Verlosser: "Skryf dit so neer. My dogter, Ek seën jou en almal wat jou na staan." Ek: Die

Verlosser het my geseën.

Om 08:00 het ek die Heilige Mis bygewoon.

Van 9.30 vm tot 12.30 nm het ek die dagboek saam met Wolfram geskryf.

13:30: Devosies.

19:00 tot 20:00 – Gebedsbyeenkoms!

Verlosser: "My dogter, ek is bly om met jou te praat. My dogter, ek gee jou iets."

Ek: "Nou, of wanneer ek die lyding moet deurstaan?"

Verlosser: "Nou."

Ek: "Kan ek hierin bly wees?"

Verlosser: "Jy mag bly wees, want Ek gee jou My liefde."

Ek: "Dit is 'n wonderlike geskenk. Ek dank U daarvoor, my Here en my God."

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer. Hierdie liefde wat jy van My ontvang, sal die vuur in jou hart wees."

Ek: "Laat hierdie vuur asseblief brand."

Verlosser: "Ek sal dit laat brand. My dogter, jy moet ook my liefde uitstaan." Ek: "Ek sal dit doen, my Here en God. Is dit 'n teken dat my hart deurboor sal word?"

Verlosser: "Ja, my dogter, jy het dit herken. Slegs met my liefde kan jy die pyn deurstaan."

Ek: "Die Verlosser het my geseën.

2 November 1992 – Maandag

10:45 vm in die dokters se

kamer –

Gebedsbyeenkoms!

Verlosser: "My liewe dogter, jy moet skryf." Ek: "My liewe Jesus, wat moet ek skryf?"

Verlosser: "Jy moet alles wat jy skryf veilig bêre. Satan is woedend oor wat Ek jou inspireer om te skryf. Die tyd sal kom wanneer dit alles vervul sal word. Ek was tevrede met jou werk vandag. My: "Here, bedoel U dat ek vandag byna al die pasiënte van U vertel het, gebede aan hulle uitgedeel het, die Mirakelmedalje weggegee het, of dat ek hulle almal na die belydenis gestuur het?" Verlosser: "Ja! My dogter, jy was 'n goeie arbeider in my wingerd. My liewe dogter, Ek verlang iets van jou."

Ek: "Liewe God, ek is gereed om U alles te gee, selfs al weet ek nog nie wat nie!" Verlosser: "Tyd."

Ek: "Liewe God, tyd het nog altyd aan U behoort."

Verlosser: "My dogter, jy is heeltemal reg. My dogter, Ek verlang na jou spraak."

Ek: "Ek gee U my taal. Maar hoe moet ek dit verstaan? Hoe moet ek dan praat? Eintlik het ek U reeds alles gegee. U maak gebruik van my taal. As U my nie hierdie woorde gegee het nie, sou ek niks vir die pasiënte kon sê nie. My taal is immers U taal."

Verlosser: "My dogter, dit is ook waar. Jy sien, my dogter, Ek werk in jou." Ek: "Dankie, my Jesus, nou verstaan ek die werk in my—wat U bedoel."

Verlosser: "So sal Ek voortgaan om in jou te werk, my dogter. Net sal hierdie werk meer pynlik wees."

Ek: "Bedoel U my hart, liewe God?" Verlosser: "Ja, dit is wat Ek bedoel."

Ek: "My hart behoort heeltemal aan U. Ons sal albei pyn ervaar, dan." Verlosser: "Ja, my dogter, so is dit."

Ek: "Liewe Verlosser, werk in my hart sodat siele gered kan word. Liewe God, ek het een baie groot wens."

Verlosser: "En wat is dit?"

Ek: "Dat ek altyd by U mag wees, want U is liefde."

Verlosser: "My liewe dogter, jy is in en met My. Jy kan nie meer sonder My wees nie, want anders sou jy van dorst omkom. Jou gebede behaag My. Bid asseblief onverpoos. My dogter, Ek sal vir jou 'n weldoener vir die kapel stuur."

Ek: "Moet ek dit neerskryf?"

Verlosser: "Ja, skryf dit neer."

Ek: "My Here en my God, dit is 'n groot vreugde vir my, want ek verlang dat daar elke dag in hierdie kapel gebid word. My Here en my God, ek dank U by voorbaat."

Verlosser: "Marion moet dit neerskryf. Julle albei moet skryf."

Ek: "Dankie, my Here en God; ek sal dit vir haar en hom sê. En wat as sy nie wil aanhou skryf nie?"

Verlosser: "Sy wil aanhou skryf."

Ek: "Ek is bly om dit te hoor, liewe Jesus, want ek wil haar nie verloor nie. So, liewe Verlosser, het u drie mense nodig om voort te gaan skryf."

Verlosser: "Dit moet vinnig geskryf word."

Ek: "Ja, liewe God, ons sal met u genade skryf. Gee asseblief vir ons baie genade om te skryf."

Verlosser: "Ek seën julle, Marion en Wolfram."

Ek: "Dank aan God die Here. Geloofd is Jesus Christus en Maria."

N.B.: Die Verlosser het gesê: 'Mag God die Vader, God die Seun en God die Heilige Gees julle seën.' In my gedagtes het ek gewonder waarom Hy nie in die seën 'julle almal' gesê het nie.

Verlosser: "Ek het haar geseën, my dogter."

12:30 nm – Ek het vurig in die hospitaalkapel gebid:

Verlosser: "Ek is lief vir jou, my dogter, meer as wat jy vir my liefhet."

Ek: "Trane het in my oë opgekom omdat ek na liefde verlang het. Hoe meer 'n mens uit hierdie bron drink, hoe groter word die dors."

Verlosser: "Ek gee jou iets, my dogter. Die genade om te genees." Ek: "Hoe?"

Verlosser: "Jy kan genees – beide geestelik en fisies." Ek: "Maar ek kan niks doen nie!"

Verlosser: "Ek sal deur jou genees."

Ek: "Wanneer, liewe God?"

Verlosser: "Jy kan begin."

Ek: "Liewe God, my geestelike gids, ek sal dit met u genade doen. Here, laat u wil geskied."

Verlosser: "Skryf neer wat Ek jou oor genesing vertel het."

1.45 nm Veronika en ek het koffie gedrink en 'n stukkie van Roswitha se koek geëet.

'n Dokter se assistent het gekom en 'n pasiënt vir 'n röntgenfoto gebring. Ek het vir die dokter 'n stuk koek gegee. Hy het my gevra of ek die koek gebak het.

Ek het gesê: "Dit is God se voorsienigheid. 'n Mens moet net op God vertrou." Hy het gesê: "Jy is daaroor reg."

Ek het vir hom gesê: "Ek bid vir julle almal dat julle na die hemel mag gaan."

Hy het gesê: "Die hemel is alreeds vol."

Ek het gesê: "Nie die hemel nie, maar die hel." Hy het gelag.

Ek het vir hom die gebede gewys wat aan die kas vasgeplak is. En wanneer hy diens het, moet hy die tyd neem om 'n paar minute aan die gebede te bestee. Hy het in 'n goeie bui vertrek.

3 November 1992 –

Dinsdag in die dokters

se kamer,

Gebedsgenootskap!

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer, want Ek was tevrede met hoe jy gister opgetree het." Ek: "Dit was nie ek nie; jy het deur my opgetree."

Verlosser: "Jy het my wil herken. My dogter, jy moet altyd jou lyding aan My opoffer."

Ek: "Ek het aan die Hemelse Vader gedink."

Verlosser: "Ek is die Drie-eenheidsgod. Jy bid tot God in drie Persone. Offer alles aan My op."

Ek: "Ek het U reeds alles gegee. Wat het ek U nog nie gegee nie?"

Verlosser: "Jou liefde."

Ek: "Here, ek offer U my liefde vir die saligheid van siele." Ek het gedink dat dit alles buite my begrip was.

Verlosser: "My dogter, dit behaag my dat jy nie alles verstaan nie. 'n Klein kind aanvaar alles, nie omdat dit alles verstaan nie."

Verlosser: "Skryf, my dogter: die lyding wat jy sal deurstaan, sal baie mense in verwarring bring, omdat hulle my lig mis, tog verkies hulle om in duisternis te bly sodat hul bose daade nie ontdek word nie. 'n Vark hou daarvan om in sy eie varkvet te wentel."

Ek: "O Here, ek kan dit nie neerskryf nie."

Verlosser: "Ja, skryf dit. Wees gerus, my dogter; sommige diere is beter as sommige mense sonder My."

Ek: "O, ek kan nie meer skryf nie, Verlosser."

Verlosser: "My dogter, Ek sal jou moegheid wegneem." Ek: "Ek dank U, my Here en God."

Verlosser: "Ek kan alles wat jou ontbreek, vervang. My dogter, daar sal 'n burgeroorlog in Serwië wees. Daar sal baie verwoesting wees. Daar sal 'n aardbewing in die Balkan wees. Daar sal baie sterftes wees. My dogter, niemand sal my toorn ontsnap nie. Almal dra verantwoordelikheid vir wat in die wêreld gebeur.

Bly getrou aan My, My dogter. Ek is tevrede met jou liefde vir My. Hou aan om My lief te hê, My dogter." Ek: Die Verlosser het My geseën.

18:00: Rozenkrans en Heilige Mis in rooi.

22:30: Ek het nuus gekyk in my skoonma se kamer, gevolg deur 'n fliek. Ek het al lank nie 'n fliek gekyk nie. Maar ná die fliek is ek deur 'n beproewing / versoeking oorweldig. Ek het met my hele hart geweene. Ek het gedink God het my verlaat. Ek het God oor soveel dinge bestry en gesê dat ek Hom net hoor, maar Hom nie sien nie. Ek het gedink miskien het die duiwel ook met my gepraat. Ek het so alleen en deur almal verlaat gevoel. Ek het geweene en wou alles prysgee, maar toe kniel ek voor die groot kruis in my slaapkamer.

Ek het die kruis omhels en geweene. Trane het gevloei soos hulle al lank nie meer gedoen het nie. Na 'n rukkie kon ek nie meer huil nie. Die Verlosser het my geweene weggeneem. Ek het rustig gaan slaap.

4 November 1992 – Woensdag

08:30 vm

Gebedsgenootskap!

Laat gisteraand het ek beproewings in die gesig gestaar. Vandag het ek baie offergebede opgedra. Toe het ek myself met die Verlosser verenig:

Verlosser: "Jou liefde vir My is goed." Ek:

"Hoe goed?"

Verlosser: "Reg. Ek sal jou meer liefde gee. Skryf dit neer, my dogter: Jou hart is my hart."

Ek: "Maar jy het dit alreeds vir my gesê."

Verlosser: "Jy voel my pyn daarin."

Ek: "Ek voel asof ek in my hart siek gaan word."

Verlosser: "Ek is jou dokter. Ek kan sonder medisyne genees. Met my vuur van liefde blus Ek alle pyn. My dogter, Ek het toegelaat dat gister se beproewings gebeur. Jy mag nie televisieprogramme kyk nie. Jy behoort heeltemal aan My."

Ek: "My Here en God, vergewe my asseblief. Ek sal nie meer kyk nie." Verlosser: "Skryf, my dogter. Ek het iets van jou nodig."

Ek: "Ja, my Here en my God. Ek sal dit aan U gee, al het ek niks meer oor om te gee nie, want alles behoort reeds aan U."

Verlosser: "My dogter, skryf dit woord vir woord neer. Ek het jou 'ja' nodig om die stigmata af te druk."

Ek: "My Here en God, ek gee U my 'ja' sodat U die vyf heilige stigmatas op my kan indruk. Ek is lief vir U, my Here en God. Ek kan nie anders antwoord nie."

Verlosser: "My dogter, jy is my geliefde kind. Ek sal die stigmata op jou afdruk voor die einde van hierdie jaar."

Ek: "Dit beteken voor die einde van 1992."

Verlosser: "Ja! Dit is so. Jy sal My sien wanneer die stigmata ingedruk word." Ek:

"Hoe sal ek weet dat dit U is?"

Verlosser: "Ek is Liefde. Ek is die Lig wat die duisternis verdryf. Doen alles wat Ek jou sê. My liewe dogter, hê meer vertrou in My. Hou weg van wêreldse geselskap. Dit kan jou net benadeel. Jy is onder My beskerming en dié van jou hemelse Moeder.

Jou beskermengele waak voortdurend oor jou. Moenie skepties wees nie. Wees geloofwaardig." Ek: "Liewe God, ek kan nie meer skryf nie."

Verlosser: "Ek weet dit, my dogter."

Ek: Die Verlosser het my geseën. In daardie seën het ek al die siele van die wêreld ingesluit.

19:00: Rozenkrans en Heilige Mis by die Kapel van St Roch.

5 November 1992 – Donderdag

In die dokters se vertrek

7.55 vm: Saam met Verena het ek die ingesamelde klere en skoene na my motor gedra om dit aan die haweloses te gee.

8.30 vm – Na 'n hartlike gebed en voorbede, insluitend vir die Universiteitshospitaal (personeel en pasiënte), het ek die Verlosser gevra: "Wil U hê ek moet skryf?"

Verlosser: "Ja! Asseblief, my dogter."

Ek: "Barmhartige God, wat moet ek skryf?"

Verlosser: "Jy hoef nie bang te wees vir wat jy skryf nie. Dit is my wil dat jy skryf. Hou aan met skryf, my dogter; jou taak is om alles te doen wat Ek jou inspireer om te doen."

Ek: "Selfs al draai die priesters teen my?"

Verlosser: "My dogter, Ek is die Waarheid. My werk in jou is naby. Maar eers sal daar 'n paar moeilikhede wees."

Ek: "Vertel my iets daaroor."

Verlosser: "Daar sal moeilikhede van die kant van die Kerk wees." Ek:

"Liewe God, maar dit is verskriklik vir my. Wat moet ek doen?"

Verlosser: "Sê net wat Ek in jou hart geplaas het. Laat die res aan My oor."

Ek: "Sal ek verhoor word, Verlosser?"

Verlosser: "My dogter, jy het reeds baie siele van die duiwel weggeneem. Hy is woedend oor jou. Hy gebruik goeie mense om dinge vir jou moeilik te maak. Wees versigtig! Moenie so haastig wees nie! Hy kan jou geduld nie verdra nie. Jy sal hom verslaan, my dogter. Wees dapper en sterk. My dogter, skryf nog 'n bietjie. Die priester wat jy verwag, sal binnekort hier wees. Wees verseker hy sal kom. Jy sal nie sonder 'n priester wees nie. Jy het 'n nederige priester nodig. Hy herken my wil. My dogter, gaan voort met skryf. Jy is moeg en het rus nodig. Hierdie skryfwerk sal binnekort verby wees. Ek waardeer jou ywer. En dié van diegene wat jou help. Ek sal julle almal goed beloon daarvoor. Hierdie werk sal honderdvoudig beloon word. Wees verseker." Verlosser: "My dogter, jy moet nóg reiner word. Ek sal jou nóg reiner maak met my liefdevuur. Hierdie vuur, wat jy sal voel, is my werk in jou."

Ek: "O Here, dan is ek gerusgestel. Daar was tye toe ek gevoel het asof my hart in die brand was." Verlosser: "Met hierdie vuur van liefde red Ek baie siele. Baie kan hierdie vuur nie meer dra nie."

My: "O my Here, ek sal hierdie liefdevuur binne my laat werk. Maak my asseblief rein, sodat daar geen smet in my is nie."

Verlosser: "So sal dit wees. Jy sal so rein wees soos Ek verlang."

Ek: "My Here en my God, ek dank U by voorbaat uit die diepte van my hart vir hierdie reinheid." Die Verlosser het my soos altyd geseën en gesê: "Gaan in vrede, my liewe dogter."

18:00: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

20:30 tot 23:15: het die dagboek saam met Wolfram geskryf. Dankie, God, vir soveel genade dat ons so baie kon skryf.

6 November 1992 – Vrydag – Heilige Hart

8.45 vm Dokter se spreekuur

Vanoggend het ek reeds meer as 'n uur en 'n half gebid.

Verlosser: "My liewe dogter, skryf. Ek het nodig..." Ek:

"Wat het U nodig?"

Verlosser: "Alles wat jy geskryf het, moet in perfekte orde gebring word. Wat jy geskryf het, moet nog gedruk word."

Ek: "Here, gee ons die genade om vinnig te skryf, want ons word deur baie ontwrigtings van die Bose gekonfronteer."

Verlosser: "My dogter, Ek het jou daardie genade gegee."

Ek: "Ek het die Verlosser gevra of wat Wolfram geskryf het, korrek is."

Verlosser: "My dogter, hy skryf soos Ek wil. My dogter, wees gereed; die stigmata begin."

Ek: "Liewe God, ek verstaan dit nie. Vertel my wat U bedoel."

Verlosser: "My dogter, jy het min tyd. Byna al my kinders weier om hul te bekeer. Ek moet hulle tug. My toorn val op hulle. Alle kinders behoort aan My."

Ek: "U is vandag nie soos gewoonlik nie. U maak op my die indruk van 'n strafende God." Verlosser: "Niks goeds word voor my oordeel gebring nie."

Hulle is soos droë hout, wat net verbrand kan word. Bid, my dogter, dat my toorn gestil mag word."

Ek: "Liewe Hemelse Vader, laat asseblief nie u toorn oor die aarde neerkom nie. Vader, hulle weet nie wat hulle doen nie. Vergewe ons asseblief. Giet u genade oor ons uit, sodat al die kinders van Eva kinders van Maria kan word, want sy is ons Moeder en Koningin van alle kinders op aarde.

Heilige Moeder, wees die toevlugsoord vir sondaars en ons voorspraak by God. Ons, u kinders, lief vir U.

Omvou ons almal in u beskermende mantel.

Verlosser: "My liewe dogter, bid sonder ophou; sonde is te groot. My dogter, doen alles soos Ek jou tot dusver gesê het. Verdedig my waarheid. Ek is by jou."

Ek: Die Verlosser het my geseën.

18:00: Rozenkrans en Heilige Mis by Rot. Die Fees van die Heilige Hart is nie gevier nie en die Heilige Sakrament is nie uitgestal nie omdat daar 'n begrafnismis was.

7 November 1992 – Saterdag

12:10 nm tot 1:10 nm

Gebedsbyeenkoms!

Verlosser: "My dogter, skryf."

Ek: "Wat wil U hê ek moet skryf?"

Verlosser: "Skryf; dit is belangrik. My dogter, jou taak is om aan My getrou te bly, selfs al neem die pyn nie af nie."

Ek: "Liewe God, U het my reeds die genade gegee om die uithouvermoë te hê om my lyding te dra."

Verlosser: "My dogter, as jy dit nog onthou, is dit nog beter." Ek: "My Here

en God, wat bedoel U met 'belangrik'?"

Verlosser: "Jy sal dan heeltemal in My wees."

Ek: "O my liefde, dan is ek in u oorvloed. Ek kan niks meer begeer nie, en dit is wat vir my belangrik is – dat ek altyd by U is."

Verlosser: "My dogter, dit is belangrik dat Ek jou Here en God is, en dat jou 'ja' 'n 'ja' sal bly."

Ek: "My Here en God, verleen asseblief vir my die genade dat die 'ja' wat ek U gegee het, vas mag bly, net soos U wil."

Verlosser: "Ek wil iets van jou hê, my dogter."

Ek: "Weer? Vergewe my asseblief. Ja, my liewe Jesus."

Verlosser: "Ek wil jou hart, jou hande en jou voete hê, sodat Ek kan begin."

Ek: "Ek het dit reeds aan U gegee. Ek sal nie van gedagte verander nie. U kan begin wanneer U wil."

Verlosser: "Jy het my groot vreugde gebring." Ek: Die

Verlosser het my geseën.

Van 13:35 tot 17:05 het ek die dagboek saam met Wolfram geskryf.

Om 17:20 het ek na die kerk gegaan om te belydenis te doen. Dit was donker en daar was niemand binne nie. Ek het in die belydenis-hok ingegaan, dinkend dat daar niemand daarin was nie.

Toe het Vader Vogt gepraat.

Eerstens het ek my sondes bely en toe vir hom vertel wat my so erg aan die kerk gepla het. Ek het die priester gevra om die ligte ná die Mis nog vyf minute aan te laat. Hy het gesê dat die sakristaan huis toe moes gaan. Ek het vir hom gesê hy moet die sleutel van haar afneem sodat hy self kan toesluit.

Toe het ek vir hom gesê dat hy nie die klokkes saam met die altaardienaars onmiddellik ná die Mis moet oefen nie, aangesien daar nog verskeie mense in die kerk was wat wou bid.

Ek het vir hom gesê dat ons nie die broodrolletjies ontvang het nie, maar die Heilige Drie-eenheid.

Ek het by hom gekla dat die Heilige Hart-Vrydag nie gevier is nie en dat hy nie die Heilige Sakrament uitgestal het nie. Hy het gesê dit was nie moontlik nie weens die Mis vir die dooies.

Waarop ek geantwoord het dat, net soos hy Saterdag na Sondag uitstel, hy ook Hartsdag Vrydag kon uitstel.

Toe het ek vir hom gesê dat dit nie gepas was vir die koor om hul oefeninge in die kerk op Saterdag tydens die Rozenkrans te hou nie. Dieselfde ding het tydens Belydenis gebeur. Na Belydenis het ek gebid

.

Van 19:00 tot 20:00 het ek in my dagboek geskryf.

Om 20:45 het Fridolin aangekom.

Ek het met hom oor godsdiens gepraat. Hy het my ook vertel van die kwessies rondom die ontvangs van die kommunie in die hand in Speyer.

Van 11:00 tot 11:45 het ek weer in my dagboek geskryf.

8 November 1992 – Sondag

6.30 vm tot 7.45 vm:

Gebedsbyeenkoms by die huis!

Verlosser: "My dogter, dit is goed dat jy gebid het. Jou liefde vir My is waar. Bid vir ware liefde vir jou naaste. My liewe dogter, skryf dit neer: Vader Vogt is My priester. Hy het nog 'n bietjie tyd nodig om te verstaan wat jy reeds verstaan.

Bid voort vir hom. Baie min gebede word vir priesters gesê. 'n Priester dra 'n groot verantwoordelikheid voor My. Bid vir hulle.

My dogter, Vader Vogt het aanvaar wat jy hom gister in die belydenis gesê het. Laat die res aan My oor."

My: "Ek het navraag gedoen oor 'n biskop in Speyer wat 'n jong priesterkandidaat gedwing het om die Heilige Hostie self tydens die Kommunie te neem."

Verlosser: "Die biskop doen nie my wil nie. Hy doen die wil van die Vader van Liegens."

Ek: "Wat moet die student doen wanneer 'n biskop op hierdie wyse optree?"

Verlosser: "My dogter, hulle moet vir hierdie bedoelings bid." Ek:

"Liewe God, wil U hê ek moet iets anders neerskryf?"

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer: jou liefde vir My is standvastig. Hierdie standvastigheid in jou liefde vir My is 'n genade van My. Bewaar hierdie standvastigheid in My liefde. Dit is 'n groot deug, my dogter."

Ek: "Hemelse Vader, ek dank U met my hele hart en ek sal dit soos 'n pêrel koester."

Verlosser: "My dogter, skryf iets anders neer. Die groot oorlog is net om die draai. Dit sal van die Ooste af kom, my dogter. Mense jaag kop-oor-end in die afgrond in. Satan het hulle in sy net vasgevang. Hulle is blind; hulle besef dit nie. Hulle wil nie omdraai nie, omdat hierdie pad te gemaklik vir hulle is.

Aanvaar al die lyding wat oor jou gaan kom. Dit is my wil. Op hierdie manier kan jy red wat nog gered kan word."

Ek: "O my Here, dit is baie moeilik om dit te skryf."

Verlosser: "Dit is baie moeiliker vir My om te sien hoe My kinders na die afgrond hardloop waarvan daar geen terugkeer is nie. Ja, My dogter, dit is alles vir vandag."

Ek: Die Verlosser het my geseën.

8:00 vm Heilige Mis in Rot.

9.30 vm tot 11.30 vm: het die dagboek saam met Wolfram geskryf.

13:00: Rozenkrans en toewydings. Ek was verras dat Vader Vogt die Fees van die Heilige Hart gevier het en die Heilige Sakrament uitgestal het.

Die kerkbulletin het devosies met 'n seën genoem.

2.15 nm: Erich het my kom sien.

My man het vir my gesê dat 'n vrou binne 'n uur tot vier keer gebel het en beweer het dat Vader Dochat 'n vriendin het en dat sy motor tans buite haar huis geparkeer is. Ek het gedink dat Satan ook die priester van die gebedegroep wou wegneem. Ek het nie in hierdie vrou geglo nie, want sy kon deur 'n demoon besit wees.

9 November 1992 – Maandag

5.15 vm tot 6.15 vm:

Gebedsaandeling by die huis!

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer. Jy sal die stigmata in die kerk ontvang. Jou hart sal eers deurboor word."

Ek: "Maar U het gesê dat ek al die stigmata op een slag sou ontvang."

Verlosser: "Ek kan doen wat Ek wil. Ek kan My plan verander. Jy sal baie bloed verloor uit die stigmata in jou hart. Offer hierdie bloed op vir al die siele in die wêreld."

Ek: "En die arme siele?"

Verlosser: "Ook vir die arme siele in die Vagevuur."

Ek: "Ek het die Verlosser gevra of dit korrek was dat ek 'Vagevuur' geskryf het?"

Verlosser: "Dit is 'n plek van reiniging.

Jy sal groot pyn ervaar wanneer die stigmata ingedruk word. Hierdie pyn kan nie vergelyk word met die pyn wat jy tot dusver ervaar het nie. Dit sal my pyn in jou wees."

Ek: "Nadat ek by Vader Vogt belydenis gedoen het, het ek 'n groot pyn in my hart gevoel. Dit het my seergemaak dat Vader Vogt nie die Fees van die Heilige Hart gevier het nie. Was hierdie pyn ook van jou af?"

Verlosser: "My dogter, jy sal altyd pyn voel elke keer as priesters My beledig."

Ek: "Liewe God, onlangs voel ek so naar ná ek geëet het. Ek het selfs in die kerk naar gevoel."

Verlosser: "As Ek in jou is, hoef jy niks te eet nie." Ek: "Here, ek verstaan nog nie veel hiervan nie."

Verlosser: "Ek is jou lewe. Ek kan alles vervang." Ek:

"Maar die duiwel kan ook kwaad veroorsaak."

Verlosser: "Maar hy kan nie besit van jou neem nie, want Ek is by jou. Jou waarheid is die wêreldse deel in jou."

Ek: "Wat is dit?"

Verlosser: "Jy dra die sondes van die wêreld saam met jou. Sonde is 'n groot las en is die kwaad." Ek: "Maar ek het dikwels naar gevoel in die kerk."

Verlosser: "Die kwaad in die kerk is erger as buite. Bid dat die kwaad uit die kerk verwyder mag word."

Ek: "Bedoel jy die Liggaam van Christus, wanneer die deeltjies tydens die Nagmaal op die vloer val en vertrap word?"

Verlosser: "Dit ook, my dogter."

Ek: "Of dat sommige jou met 'n onreine hart ontvang?" Verlosser: "Ja, deur dit te doen bring hulle 'n straf oor hulleself."

Ek: "Of omdat U deur ongewyde hande uitgedeel word. Is hierdie onverskilligheid ook 'n kwaad?"

Verlosser: "Ja, my dogter, dit is so."

Ek: "Dan moet hierdie kwaad tog vinnig uit die Kerk verwyder word."

Verlosser: "My dogter, Ek eis dat alle priesters dit doen; anders sal My toorn oor hulle kom."

Ek: "Ja, my Here en God, ek het verstaan."

Verlosser: "Ek was tevrede dat jy so vroeg opgestaan het om te skryf. Jy is deur niemand gesteur nie."

Ek: Die Verlosser het my geseën.

12:15 nm in die kapel van die KNO-kliniek

Na die Angelusgebed het ek tot die Verlosser gebid. Ek wou weet of ek vir Vader Dochat moes sê dat 'n vrou anoniem gebel en sleg van hom gepraat het.

Verlosser: "Sê vir hom om vir hierdie vrou te bid."

Vanoggend het ek ook verskeie aanvalle van die Bose gely. Dank God vir die genade om die Bose te herken wanneer hy insluip. Hierdie keer het die Bose deur my skoonma opgetree.

18:00: Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

Die non was ongehoorsaam en het my weer die Kommunie in die hand aangebied.

Ek het voor die Verlosser gebuig en na my sitplek teruggekeer sonder om dit te neem. Die

Verlosser het geestelik na my gekom. Ek het baie genade ontvang.

20:00 Gebedgroep

Daar was twee of drie mense wat daar gekla het voor die Heilige Sakrament omdat ons vandag so baie in Latyn gebid het.

10 November 1992 – Dinsdag

08:00 vm

Gebedegroep!

Vir die eerste keer het ons baie in Latyn gebid in die gebedegroep. Na 23:00 het ek by Vader Dochat belydenis afgelê. Ek het 'n wrede, onversetlike blik in sy oë gesien.

Verlosser: "Ek het dit toegelaat; dit was Satan. My priesters is onder bedreiging, soos jy weet." Ek: "My Here en my God, ek het dit net in sy oë gesien. Ek voel nog steeds naas ek aan gister dink. Ek sou liever nooit weer kerk toe gegaan het nie. Maar omdat ek jou liefhet en aan jou getrou is, is ek gereed om die duiwel langs jou te beveg."

Verlosser: "Ek is bly dat jy dit besef het. My dogter, jy moet voortgaan, want jy is die genade verleen om dit te oorkom. Saam met my sal jy hom oorwin."

Ek: "Ek het gevra of dit gister reg was dat ons die Rozenkrans in lateinisch gebid het." Verlosser: "Skryf dit neer, my dogter. Daar moet baie gebed in lateinisch wees. Ek het Latyn vir my mense gekies. Die Kerk moet voortgaan om in Latyn te bid. Ek sal my kinders wat in Latyn bid op 'n spesiale wyse beloon. My dogter, gaan voort soos jy gister gedoen het."

Ek: "Maar Here, hulle het gekla dat hulle niks kon verstaan nie."

Verlosser: "My dogter, Ek eis dit."

Ek: "Liewe God, die biskoppe het soveel Latyn afgeskaf." Verlosser:

"Gebede sal weer in Latyn in die Kerk gesê word." Ek: "Ja, my Here, ek sal doen soos U sê."

Verlosser: "Ek sal die gelowiges na jou lei; hulle sal in Latyn bid. Selfs die weinige wat kla, moet hulle by jou aanpas, nie andersom nie. Die smal pad wat na my lei, vereis 'n gemeenskaplike gebed vir al my kinders. Nie elke gebed hoef in Latyn gesê te word nie; wat nog altyd gebid is, is vir My genoeg."

Verlosser: "My dogter, ek het iets van jou nodig."

Ek: "My Here, ek sal dit aan U gee en 'Ja' sê, al weet ek nie wat dit sal wees nie." Verlosser: "Ek het u toestemming nodig sodat die arme siele by u kan verskyn."

My: "Dit is nie vir my 'n saak van onverskilligheid nie. Maar as ek hulle met jou kan help, en hulle sodoende vinniger uit die plek van verfyning bevry word, sal ek jou onmiddellik my toestemming gee. My Here en my God, nie my wil nie, maar die uwe geskied. Jy moet my egter in staat stel om hulle te herken; anders kan die duiwel ook as 'n arme siel verskyn."

Verlosser: "My dogter, jy sal elke arme siel wat van My af kom, herken. Hiervoor sal Ek jou My genade verleen. Jy het die arme siele reeds baie gehelp."

Ek: "Here, ek het baie Heilige Misoffer vir hulle opgedra; ek hou die goed gekonsekreerde kers voortdurend vir hulle aan die brand; baie keer per dag gee ek die arme siele die heilige water en bid ek baie gebede vir aflate. Is dit wat U bedoel?"

Verlosser: "Jy het hulle grootliks gehelp deur dit te doen."

Ek: "Liewe God, neem asseblief my vrees weg wanneer die arme siele by my verskyn." Verlosser: "Jy sal nie bang wees nie, want die arme siele bid baie vir jou saak."

Ek: "O my Here en God, seën hulle almal; ek sal in die toekoms meer vir hulle bid. Ek is lief vir hulle almal, want hulle sal eendag almal in die Hemel wees, U prys en verheerlik en U eer gee."

Verlosser: 'My dogter, Ek was besonder tevrede met wat jy geskryf het. Ek, die Verlosser, het jou geseën.'

18:00 Rozenkrans en Heilige Mis in Rot.

Ek wou vanaand omstreeks 9:30 gaan slaap. Maar net toe ek in die bed wou klim, het die duiwel die groot tweemeterst kruis en die tafel met groot krag op die vloer gegooi. Op die tafel het die hemelse teken van die Kosbare Bloed van Rodalben gestaan.

Daar was ook 'n beeld van Ons Vrou van Ewige Hulp en 'n prent van die Barmhartige Jesus deur Suster Faustina. Hy het alles op die vloer gegooi.

Die beeld van die Kostelike Bloed is nie gebreek nie. Hy het weer sy teenwoordigheid laat voel, wat wys dat hy weer rondom my was.

Daarna het ek gewyde sout deur die hele kamer gestrooi. Ek het die hele nag deurgeslaap.

Jesus is by my; hy kan my nie kwaad aandoen nie.

11 November 1992 – Woensdag

8.30 vm tot 9.20 vm

Gebed—Vereniging!

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer. Ek wil hê jy moet skryf." Ek:

"Jesus, Seun van die lewende God, wat moet ek skryf?" Verlosser: "My

dogter, Ek wil iets van jou hê!"

Ek: "Wat wil U van my hê? Is daar nog iets wat ek U nog nie gegee het nie? Here, ek sal niks weier nie, want ek is baie lief vir U: en as my liefde vir U nie heeltemal reg is nie, gee my dan asseblief die genade dat ek U nooit 'nee' kan sê nie. Want ek sal alles doen wat U van my wil hê. U wil geskied in alles wat U van my vra. En nou mag ek dit weet, aangesien ek jou reeds my 'ja' gegee het."

Verlosser: "My dogter, Ek wil jou toestemming hê. Ek wil jou heeltemal nuut maak." Ek: "Here, asseblief, maak my nuut. Verduidelik dit asseblief vir my, want ek verstaan nie." Verlosser:

"Die ou sal in jou sterf. Jy het jou ou sondes nie meer nie."

Ek: "Here, bevry U my van al die sondes wat ek gepleeg het?" Verlosser: "My dogter, jy sal vrygestel word van alle sondes."

Ek: "O my Here, wat beteken dit?"

Verlosser: "Ek kan dit doen, my dogter. Niemand kan jou sondes teen jou hou nie. Ek het jou nuut gemaak."

My: "Here, maar ek het baie gesondig voor my doop."

Verlosser: "My dogter, Ek het jou nuut gemaak." My: "Liewe

God, is daar 'n ander woord vir 'nuut'?"

Verlosser: "My dogter, jy het die ou self afgestroop. In jou is die nuwe self, met wie Ek kan doen soos Ek wil."

My: "Here, doen met die nuwe mens in my wat U wil, want as 'n nuwe mens is ek heeltemal in en met U."

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Dit behaag My uiters. Ek sal begin om te doen soos Ek wil met die nuwe self. My dogter, jy verstaan dit nog nie. Maar die tyd sal kom wanneer jy alles sal verstaan. Die onbegryplike is dat mens dit eers in die hemel verstaan.

Jou liefde vir my is genoeg vir my. My dogter, wat jy geskryf het, was inderdaad belangrik."

Ek: "My Here en God, my geestelike gids. Ek dank U dat U my 'n nuwe mens gemaak het. Ek offer myself aan U as 'n nuwe mens."

Verlosser: "My liewe dogter, dit is alles." Ek:

Die Verlosser het my geseën.

Van 17:55 tot 19:05 het ek die dagboek saam met Wolfram geskryf.

19:30: Heilige Mis by die Rochuskliniek saam met Roswitha.

20:30 tot 22:00: Ek het die dagboek weer saam met Wolfram geskryf.

12 November 1992 – Donderdag

08:00

Gebedgroep!

Verlosser: "My liewe dogter, skryf dit neer." Ek:

"Ja, my Here en God."

Verlosser: "Die stigmata wat jy sal ontvang, sal baie mense oortuig dat dit Ek is. Baie priesters sal bekeer word.

Daar sal 'n nuwe geslag van baie priesters wees wat aan My behoort.

Ek het my apostels die mag gegee om priesters te word, maar nie aan vroue nie. Vroue is nie gekies vir die priesterdom nie. My dogter, dit is Satan se wil dat vroue die rol van priesters moet aanneem.

Hierdie vroue sal 'n groot verantwoordelikheid voor My moet dra. Hulle vervul nie My wil nie, maar Satan se.

Pasop vir hierdie vroue.

My dogter, baie van die afgedwaalde priesters sal hul pad terugvind na die Vader se huis.

Verbly saam met hulle!"

Verlosser: "Die tugtiging sal selfs groter word, sodat my kinders kan besef dat Ek nog bestaan. Almal wat aan My ontrou is, is my verraders.

My dogter, ontrouheid aan hulle God, wat hulle kan red, is 'n groot kwaad. Hierdie kwaad moet sonder uitstel uitgeroei word."

Ek: "Liewe God, ek kan nie meer skryf nie. Dit is so moeilik vir my om te skryf, want daar is so baie ontrouheid teenoor U in hierdie wêreld."

Die barmhartige God het my geseën.

Dit was onmoontlik vir my om aan te hou skryf. Die Verlosser het vir my nog baie meer dinge gesê, maar ek kon nie meer skryf nie omdat die sondes van die wêreld so swaar op my gewig. Ek voel so naar dat ek enige oomblik kan braak.

Om 10:30 het ek by die werk vertrek. Ek het na die dokter gegaan weens die pyn.

Dr Staufer het gesê dat hierdie pyn van my ruggraat af kom. Ek het ook 'n skerp, steekpyn aan my regterkant naby my niere gehad. Hierdie pyn het deur my hele rug versprei. Die naardeid was nog steeds daar. In die middag was die pyn so erg dat ek nie meer kon loop nie.

Teen die aand het die pyn gelosed.

Om 18:00 het ek, ondanks die pyn, na die kerk gegaan, want my ware geneesheer is die Verlosser. Vandag was ek bly dat die lig ná die Heilige Mis langer aangebleif het. Vader Vogt het aanvaar wat ek in die belydenis aan hom vertel het.

Dankie, God, vir hierdie genade.

Van 19:45 tot 22:45 het ek saam met Wolfram voortgegaan om die dagboek te skryf. Van 23:00 tot 23:45 het ek my aantekeninge in die dagboek geskryf.

13 November 1992 – Vrydag

10:30 vm tot 1:00 nm:

Gebedsbyeenkoms by die huis!

Eerstens het ek voor die beeld van Ons Vrou gebid. Ek het met Ons Vrou gepraat en gehuil. Deur Maria beveel ek myself aan die Verlosser aan. Ek het myself met die harte van Maria en die Verlosser verenig. Toe het ek vurig tot die Verlosser gebid.

Verlosser: "My dogter, skryf dit neer. Ek wil hê jy moet My vandag alles wat jy besit, gee."

Ek: "My Here en my God, ek het niks. Alles behoort aan U. U is alles in my. Ek het niks in hierdie wêreld ingebring nie. En ek sal niks met my kan neem nie. Was wat ek tot dusver gedoen het goed of sleg? Ek wag op my beloning in die Hemel. Ek het groot vertroue in hierdie beloning. Ek sien reeds daarna uit. Ek verbly my elke dag, want met elke dag wat verbygaan, is ek 'n bietjie nader aan die Hemel. Sodat ek daar U kan aanhou liefhê, prys en verheerlik saam met die Geseënde Maagd Maria, Sint Josef, al die engele, beskermengele en heiliges.

Dit is wonderlik om die doel te ken waarvoor mens op hierdie aarde leef."

Verlosser: "My liewe dogter, ek is jou besitting. Jy is alles in my. Ek is jou toekoms; ek is jou ewigheid. My dogter, ek is tevrede met wat jy vandag geskryf het. My liewe dogter, hierdie brief kom tot 'n einde. Baie meer kon geskryf word, maar wat jy geskryf het, is genoeg vir my. Dit het my vreugde gegee. Jy was ywerig. Jy het baie opofferings gemaak.

My dogter, rus 'n bietjie."

Ek: "Wat gebeur nou? My Here en God, my liewe geestelike gids, sal ek môre nie meer hoef te skryf nie?"

Verlosser: "Jy kan met My praat, maar jy hoef dit nie meer neer te skryf nie. My liewe dogter, bly getrou aan My."

Ek: "Liewe God, ek het nou 'n steekpyn in my hart, 'n hartseer."

Verlosser: "Dit is my werk in jou. Ek het my werk in jou begin. My liewe dogter, Ek is in jou en Ek sal altyd in jou wees.

Hou dit goed in gedagte. Jy sal nooit alleen wees nie, selfs wanneer jy verlaat voel."

Ek: "My Here en my God, ek glo wat U vir my gesê het. Mag dit ook so gebeur soos U gesê het. Ek is U kind, U dogter, bruid, suster, diensmaagd en U instrument waardeur U werk. My Here en my God, dit alles is uit liefde vir U, vir U groot heerlikheid en vir die saligheid van siele."

Verlosser: "My liewe dogter, ek dank jou. Jy sal onder my beskerming bly. Ek seën jou, my dogter."

Ek: "Here, ek sluit alle siele in, selfs dié in die Vagevuur, sodat niemand kan sê dat hulle nie hierdie seën ontvang het nie."

Verlosser: "Mag God die Vader, God die Seun en God die Heilige Gees u seën. Gaan in vrede, my liewe dogter."

Ek: "Dank God die Here. Mag die Drie-eenheid geprys, bemin, aanbid en dankbaar verheerlik word. Geloofd sy Jesus Christus en Maria, nou en vir ewig. **Amen.**"

Van 13:30 tot 16:00 het ek my notas in die dagboek oorgeskryf.

Van 17:00 tot 18:15 het ek die dagboek saam met Wolfram geskryf.

18:30: Heilige Mis in Rot.

Van 7.30 nm tot 9.00 nm het ek voortgegaan om my dagboek saam met Wolfram te skryf.

Om 21:30 het Vader Gebhard Heyder van Regensburg my gebel.

Hy het vir my gesê dat hy vandag sy groot werk voltooi het. En dat ek ook moet ophou skryf, want dit sou genoeg wees. Ek het gesê dat die Verlosser dit reeds daardie oggend vir my gesê het. Vader Gebhard Heyder was hieroor bly, aangesien ek dit reeds van die Verlosser geweet het. Want dit was 'n bevestiging dat die Verlosser deur hom gewerk het.

Ek het vir hom gesê dat vandag ook my laaste dag van skryf sou wees. Vader Gebhard het my man en my oor die telefoon geseën. Ek was verheug dat hy my die seën in Latyn gegee het. Ek het totsiens vir hom gesê. Ek dank God ook vir hierdie genade, dat Vader Gebhard Heyder my opgebel en weer met my gepraat het.

Ek het nog nooit 'n Bybel of enige ander godsdienstige boek gebruik terwyl ek hierdie dagboek geskryf het nie. My Duitse woordeskat is baie beperk. Ek het ook byna geen vreemde woorde gebruik nie, omdat ek op 'n baie eenvoudige wyse wou skryf sodat dit vir almal verstaanbaar sou wees.

Hierdie dagboek is vandag, 14 November 1992, voltooi. Geteken:

Julijana Ebert

Hierdie dagboek is getik deur Marion Hambsch en Wolfram Bellemann.

Twée addenda by die dagboek:

5 November 1993 – Heilige Hart Vrydag

Die aand daarvoor (4 November) het Julijana 'n telefoonoproep ontvang van 'n man wat vir 'n priester van Waghäusel (bedevaartkerk) gesê het dat die Moeder van God wou hê dat die communie op die tong gegee moes word.

Die priester het geantwoord: "Dit is die duiwel wat deur jou praat!"

Uiteindelik het die priester vir die man, wat van Bruchsal was, gesê dat hy vry was om die Kommunie te ontvang terwyl hy kniel.

Julijana het toe die regte woorde ontvang: As die duiwel deur die man praat, hoe kan die priester hom dan toelaat om te doen wat hy gesê het?!

Op 5 November omstreeks 10-uur het Julijana die Moeder van God gevra.

Sy het tot die Moeder van God gebid dat, as dit God se wil en haar eie wil was, sy haar sou vertel wat sy wou hê ten opsigte van die vraag oor die ontvangs van die nagmaal op die tong.

Moeder van God: "Ek sal jou vertel, my dogter! Ek eis mondelinge kommunie in alle kerke, net soos die Vader doen."

Julijana: "Liewe Moeder van God, dankie dat U dit vir my vertel het!"

Sy vra toe, met betrekking tot Marpingen, of Thomas moet skryf; sy vra die Verlosser.

Die Verlosser: "Dit is reg dat julle moet skryf! Alles wat van God kom, moet versprei word sodat God se plan vervul kan word."

Julijana het toe die Verlosser gevra: "Wat is die rede dat die priesters wat in Medjugorje was, deels die skuld dra? (vir die oorlog, vergelyk 4 November)."

Verlosser: "Aan die begin was daar nederigheid in Medjugorje, maar daarna was daar geen meer nie. Hulle het My Liggaam in die hande van mense geplaas.

My dogter, skryf dit neer: Ek eis dat die priesters preek oor die groot eerbied wat my liggaam toekom. Waar daar eerbied is, is daar liefde.

Waar liefde ontbreek, oes hulle net haat.

Skryf, My dogter: Ek verleen aan die priesters bekering. Hulle moet die Heilige Kommunie op die tong aan die gelowiges bedien. My dogter, Ek gee Myself aan die siele."

Julijana vra die Verlosser of hulle die Nagmaal op die tong moet bedien. Verlosser: "Hulle moet, want Ek is wie Ek is. Daarom het Ek dit slegs aan My priesters toegestaan. (Om My Heiligste Liggaam met hul hande aan te raak).

Ek sal elke priester beloon wat nou begin om nie die Kommunie in die hand te gee nie. My liefde en genade sal oor hulle uitgestort word in oorfloed. Hulle moet al hul trots aan My opoffer. My liewe dogter, ek dank jou dat jy dit neergeskryf het!

5 November 1994 – Maandag

21:45

Ons Vrou: "My kinders, Ek is lief vir julle. Julle het almal genade van die Here ontvang.

Selfs al vind julle dit moeilik om hierdie Rozenkrans tot die Heilige Wonde van die Here te bid, bid dit elke dag.

Nie almal kan hierdie Rozenkrans bid nie. Deur dit word baie siele gered.

Ek dank julle, my kinders, vir julle vurige gebed.

www.gnadenvolle-gebete.de

11 Maart 2026

Gekopieer uit die oorspronklike dagboek – Bernhard

Die beste gebed, vol genade – die Here se
Gebed – vir alle mense –
dat elke hart mag verbly en baie siele gered mag word

† (Ons bid in die naam van almal en vir alle mense)

(Duits)
19 Junie 2025

† In die naam van die Almagtige Heilige Drie-eenheid,
die Vader, die Seun en die Heilige Gees, vra en nooi u om saam met ons te bid en ons
te beskerm: Heilige Maagd Maria, ons Moeder en Koningin; Sint Josef; al die heiliges;
die heilige engele in die Paradys – Hemel; en ons heilige beskermengele, wat altyd by
ons is. Ons vra die siele in die vagevuur om ons voorspraak te doen en vir ons te bid.
Heilige Drie-enige God, † Vader, Seun en Heilige Gees, U is een, ondeelbare,
goeie, almagtige en alomteenwoordige God.

U koninkryk is onder ons. U regeer in die Hemel – Paradys – en op aarde.
U wil geskied, op aarde soos in die hemel. **Barmhartige, lewende God,** vergewe
asseblief ons oortredings, soos ons dié vergewe wat teen ons oortree. Ons vra U
nederig: leef en bly in ons harte met U lig, krag en liefde.

Gee aan ons **en aan alle mense** die genade dat u vrede in ons harte en in die
harte van alle mense mag woon, sodat ons aan U behoort, U kan dien, aan U
getrou kan wees en vir ewig by U kan bly.

Ons Vader, ons bid U nederig;

reinig en verlos ons van alle sondes.

Gee ons asseblief ons daaglikse brood, wat deur 'n Rooms-Katolieke priester
in die lewende Heilige Eucharistie verander word. Na die konsekrasie is die
Eucharistie ons teenwoordige, lewende Heilige God, Koning en Verlosser
vir alle mense. Hom ontvang ons in die Kerk met nederigheid en 'n rein hart,
en in Hom hoop ons op die ewige lewe.

Magvolle Heilige God, ons smeek U,

werp die duiwels vir ewig in die hel, sodat mense en ons nie na hulle kan luister,
hulle kan dien of sondig nie; sodat hulle ons nie kan aanval nie,
oorlog voer, ons kwel, ons vermoor, ons in versoeking lei, ons ontwrig of
beïnvloed, en werp **ons of die mensdom nie** in die hel **nie**.

Heilige God, laat asseblief nie toe dat ons of ander van U afdwaal en in dodelike
sonde bly nie; eerder, ons begeer, volgens U wil, om nou en vir ewig by U te
wees.

Heilige Drie-enige God, deur U genade en U wil sal ons gelukkig in die Paradys
wees.

Ewige, getroue Heilige God, ons eer, prys, liefhet en aanbid U; ons vertrou op U
en dank U vir alles, nou en altyd en tot in ewigheid. **Amen.**

Heilige van die Dag – St. Juliana van Falconieri

D-Forbach, Erbersbronn
Julijana Ebert, Bernhard Koppenhagen

Naskrif (PS) – belangrik vir die lees en doen van God se wil: (Duits) 'n Rooms-Katolieke priester verwys nie na die Romeine nie, maar na die eerste Pous, Sint-Pieters, in Rome. Ons kan net soveel skryf as wat ons kan hanteer. Daarom gee die Verlosser vir ons sterker woorde, soos die oorlog verder versprei en baie mense sterf.

Betekenis – Transformāta – transformasie. Consecrata – 'konsekrasie' of 'heiligmaking'. Om te beloon – praemium dare

In klassieke Latyn bestaan die letter **J** nie. Die naam Julijana word met 'n 'I' geskryf; die 'I' staan vir **J**, dus Julijana!

Giuliana – Julijana word in Italiaans uitgespreek soos **die** Engelse **Juliana** (Dsch)
Sint-Joliana van Luik – België. Die profetes van die Fees van Corpus Christi, sy het 'n groot liefde gehad vir die Heiligste Sakrament van die Altaar. Pous Urbanus IV het in 1264 die Heiligste Fees van Corpus Christi vir die hele Kerk ingestel. Joliana van Luik word op 19 Junie saam met die Italiaanse Juliana Falconieri vereer;
en sy kan 'n voorspraakmaker wees. Juliana van Nikomedië word in die Katolieke Kerk op 16 Februarie vereer.

Die Here se Gebed gewysig op die Fees van Corpus Christi – (19 Junie 2025):

Verledings – Verledings

lei ons nie in verleiding nie – ne inducas in tentationem

en werp ons nie in die hel nie – et ne nos in infernum praecipites

Koning en Verlosser van alle mense – Rex et Salvator pro omnibus hominibus in

Paradys – Hemel

Heilige Bewaarderengele, wat altyd by ons is

hemel en heilige wagterengele, wat altyd by ons is.

(19 Junie 2025) **Keulen – tydens die Heilige Mis:**

die geel en rooi sambrele tydens die uitdeling van die Kommunie – dit is kettery – die Verlosser maak nie mense siek nie; Hy is ook die Geneesheer.

Almal wat die Kommunie in die hand ontvang of ontvang het, moet na die belydenis gaan!

Want Kommunie in die hand is 'n gruwel in die oë van God; boonop is dit nie gewone brood nie – ná die Konsekrasie in die Hostie is God, Heilige Jesus Christus, onlosmaaklik verenig met God die Vader en God die Heilige Gees – met vlees en bloed, liggaam en siel, goddelikheid en menslikheid, werklik, eg, substansieel, lewendig teenwoordig en almagtig.

(Johannes 14:8–11: Filippus sê vir Jesus: 'Laat ons die Vader sien, en dit sal vir ons genoeg wees.' Jesus Christus het geantwoord: 'Wie My gesien het, het die Vader gesien', en: '...die Vader, wat in My woon...').

Die korrekte praktyk is dat die priester alleen die Kommunie op die tong bedien.

(19 Junie 2025 – 14:10) **Ons Vader-gebed is voltooi**

Die Here se Gebed is nou voltooi, en die hele Paradys – die Hemel – juig om saam met ons te bid. Oor 30 jaar in die Verlosser se skool het ons geleer hoe om

Heregebed. Ons behoort dit voor en ná die Mis te bid, en as ons dit verskeie kere per dag bid, sal meer siele gered word! Die Verlosser het gesê: 'Dit is my wil dat hierdie gebed gebid word'!

Ons vra u ook om Julijana en Bernhard in u gebede in te sluit; ons dank u – die Heilige God sal u beloon.

Mag die Heilige Drie-enige God u en alle mense seën,

† die Vader, die Seun en die Heilige Gees!

Sancta Diei – Sancta Iuliana Falconieri

19 Junie 2025

www.gnadenvolle-gebete.de

Christus www.gnadenvolle-gebete-und-erlebte-wunder.de

www.vater-unser.net

Feestdag van die Liggaam van

D-Forbach, Erbersbronn

Julijana Ebert, Bernhard Koppenhagen

'n Gebed vol genade – Ons Vader – vir die hele mensdom – dat elke hart mag bly wees en baie siele gered mag word.

19 Junie 2025

(Latyn)

(Kom ons bid in die naam van almal en vir alle mense)

† In die naam van die Heilige en Drie-enige God, die Vader, die Seun en die Heilige Gees, *nooi ons die volgende uit om saam met ons te bid en ons te beskerm: die Geseënde Maagd Maria, ons Moeder en Koningin; Sint Josef; al die heiliges; die heilige engele in die Paradys – die hemel en die heilige beskermengele, wat ook altyd by ons is. Ons vra dat die arme siele in die vagevuur ons voorspraakmakers mag wees en vir ons mag bid.*

Heilige Drie-eenheid, God, † Vader, Seun en Heilige Gees, U is een, ondeelbare, almagtige en alomteenwoordige God.

U koninkryk is onder ons. U regeer in die hemel – Paradys – en op aarde. U wil geskied op aarde soos in die hemel – Paradys.

Barmhartige en lewende God, ons smeek U, vergewe ons ons skulde, soos ons ook ons skuldenaars vergewe; ons bid U nederig: Leef en bly in ons harte met U lig, krag en liefde.

Gee aan ons en alle mense die genade dat U vrede in die harte mag woon van dié wat aan U behoort, U dien, aan U getrou is en vir ewig by U bly.

Ons Vader, ons smeek U:

reinig en verlos ons van al ons sondes.

Ons smeek U, gee ons ons daaglikse brood, wat deur die Rooms-Katolieke priester in die lewende Heilige Eucharistie verander word.

Na die konsekrasie is die Hostie ons Heilige God

, lewend en teenwoordig, Koning en Verlosser van die hele mensdom.

Ons ontvang Hom in die Kerk met nederigheid en 'n rein hart, en sien uit na die ewige lewe.

Heilige en magtige God, ons smeek U nederig: werp die duiwels vir ewig in die hel, sodat nie ons noch enige ander mense hulle mag hoor nie, noch hulle dien, noch sondig; dat hulle ons nie mag aanval, oorlog teen ons voer, ons kwel of ons doodmaak nie; dat U ons nie in versoeking mag lei, ons mag steur of ons mag opwinde nie; en dat U **ons of die mensdom** nie in die hel mag werp nie.

Heilige God, ek smeek U, laat ons nie toe om van U af te wend of in dodelike sonde te bly nie, maar mag ons, volgens U wil, nou en vir ewig by U wees.

Heilige Drie-enige God, deur U genade en U wil sal ons gelukkig in die paradys wees. **Eeuwige Heilige God**, ons eer, prys, liefhet en aanbid U; ons vertrou op U en dank U vir alles, nou en altyd en vir ewig en ewig. **Amen.**

Sancta Diei – Sancta Iuliana Falconieri 19 Junie 2025

Naskrif (PS) – om te lees en te doen wat God se wil is:

(Latyn)

'n Rooms-Katolieke priester is nie aanspreeklik teenoor die Romeine nie, maar teenoor die eerste Pous, Sint-Pieter, in Rome. Ons kan net soveel skryf as wat ons kan dra.

Daarom gee die Verlosser ons sterker woorde wanneer oorlog uitbreek en baie mense sterf.

Die Here se Gebed soos gewysig vir die Fees van die Liggaam van Christus (19 Junie 2025)

Plagae – Verdrukking

Lei ons nie in verleiding nie – ne inducas in tentationem

en werp ons nie in die hel nie – et ne nos in infernum praecipites

Koning en Verlosser van alle mense – Rex et Salvator pro omnibus hominibus

Paradys, Hemel en by ons – Paradiso – caelum et apud nos

(19 Junie 2025) Keulen – tydens die Heilige Mis:

Geel en rooi sambrele is kettery.

Die Biskop het tydens die Mis op Korpus Christi gesê: Jesus Christus is die Liggaam en Bloed! Hy is God en mens, werklik, regtig, lewendig, teenwoordig en almagtig, die Drie-eenheid – Vader, Seun en Heilige Gees.

Kommunie in die hand – ek smeeek julle, bely dit!

(19 Junie 2025 – 14:10) Die Here se Gebed is voltooid.

Die Here se Gebed is vandag voltooid, en die hele paradys – hemel – juig om saam met ons te bid.

Vir meer as dertig (30) jaar in die Skool van die Verlosser het ons geleer hoe om beter te bid. Ons moet bid voor die Mis en ná die Mis, en hoe meer ons deur die dag bid, hoe meer siele sal gered word!

Die Verlosser het gesê: 'Dit is my wil dat hierdie gebed gesê word!'

Ons vra u om my, Julijana en Bernhard, in u gebede in te sluit; ons dank u – mag die Heilige God u beloon.

Mag die Heilige Drie-eenheid, een God, † die Vader, die Seun en die Heilige Gees.

www.gnadenvolle-gebete.de

www.gnadenvolle-gebete-und-erlebte-

wunder.dewww.vater-unser.net

D-Forbach, Erbersbronn
Julijana Ebert, Bernhard
Kopenhagen

**Ons eer die Geseënde Maagd Maria en
herdenk haar verjaarsdag**

*9 September
2025*

In die naam van die Heilige Drie-eenheid, die † Vader, die Seun en die Heilige Gees. Amen.

Heilige Moeder van God, Maria, Koningin van
Vrede, ons lief jou en prys jou,
U is ons Onbevlekte Ontvangenis, Moeder van
God, ontvang sonder oorspronklike sonde,
wat ons liefhet en in ons werk met God se liefde uit die Paradys.

Asseblief, Heilige Moeder van die Kerk, strek u arms uit
en omvou ons met u heilige engele.

Lei ons en versoen ons met u Seun, ons Koning en Verlosser, sodat ons in
die lig van die Heilige Gees kan lewe.

Heilige Moeder, voorspraak vir ons vir nederigheid,
sagmoedigheid, getrouheid en volharding in gebed,
sodat vrede en liefde in die harte van alle mense mag regeer.

Ons dank u, magtige Heilige Maagd, u is die toevlugsoord van sondaars,
Hulp van Christene, groot Middelaars van alle genade.

Met u geboortedag begin 'n beter lewe vir ons, met u lig, beskerming en
veiligheid in u teenwoordigheid.

Mag u Seun, ons Heilige God, altyd by ons wees aan u sy, ons seën, ons
verlos en ons van sonde bewaar.

Ewige, Almagtige, Heilige Drie-enige God, Vader, Seun en Heilige Gees, ons
prys, dank en verheerlik U, nou en vir ewig.

Amen.

Maspalomas – Gran Canaria – 9 September 2025
Julijana, Samuel, Bernhard